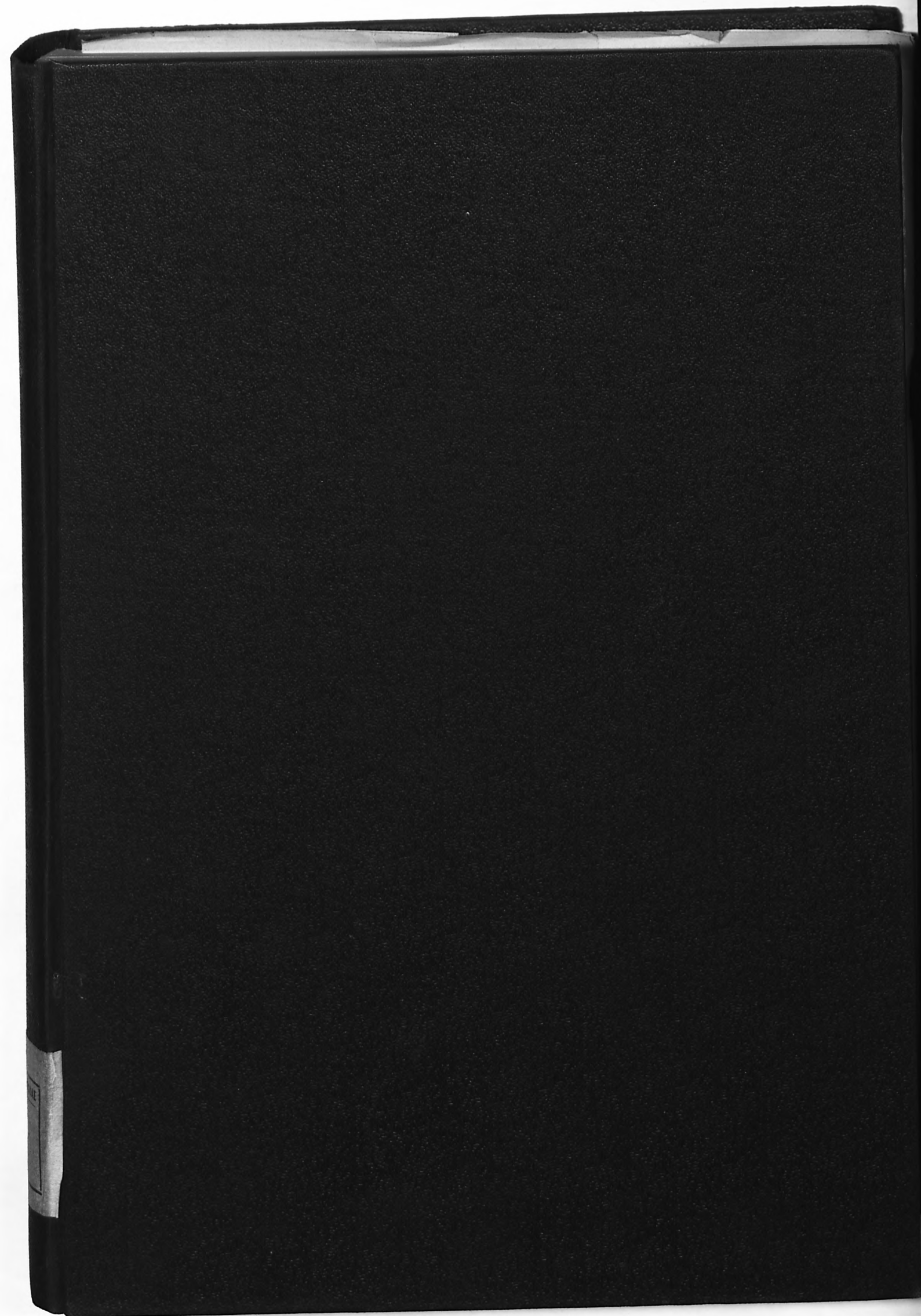

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εις 4343/63

Εξ αγοράς Δωρεάς
 Δι. Παναδοπούλου

GRVER 00756904

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο

ΤΟΥΡΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΟΝ ΠΟΛΙΣ 1899.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

بر عالمی تشکیل ابدہ افراد بینندہ دأما مشترک بر لسانہ اولوب افراد مرقومہ نیک
 یکدیگر بکریه مناسبات پتہ لرندہ اولسانہ قولہ اندر یفی مثللو بوکبی نیجه نیجه عالم لریک اجتماعیه متشکل
 اولوب عمومہ دولت اظهاری اولسانہ هیئت منسوب افرادک معاملات و مناسبات رسمیه لری ایچونه
 دخی اولوب مشترک بر لسانہ لازمدر که لسانہ رسمی دیملری بوندہ عبارت از اشته اب مشفقین
 ولی نعمت بیمنت اعظمین یاد شاه تبعه بر در و سر شاه مراحم کستر السلطانہ ابی السلطانہ السلطانہ
 عبدالحمید خانہ ثانی بیدانی افندمز حضرت تبریک زب جناب شفقت و رأفت همایون لرندہ بر
 عالم مسعوده تشکیل ابدوب بوما فیوما مستغفور الطاف و عنایات بیغایات ملوکانه لری اولوب
 صنوف تبعه عثمانیه ایچونه اولوب دینبر و لسانہ رسمی ترکیه لسانی اولوب دولت علیہ نیک هر بر شعبه
 اداره سنده و دوائر و اقلام و مجالس و محاکماتک لاند سنده معاملات و مقررات و تبلیغات و مطالب
 عمومیه و عالیہ شاهانده تدریسات بالطبع هب بولسانده جاری اولدیغی کبی محاکماتک محروسه شاهانہ نیک
 هر طرفندہ اهلینک قسم اعظمی ترکیه لسانیه متکلم اولسید معاملات و مناسبات مخصوصه نیک
 دخی اکثریا بولسانده اوزره جریانه ایلدیکی و مطالب عالییه دخول و خدمات دولته استخدام ابد
 کسب نفیسه و ترقی و افراد اهلینک بر بر لریه خوسه کوربتوب ارارنده کی محبت و مخالفت
 اخوتانہ نیک و خواه عالی اوزره بوما فیوما تراب و نایبی بو سارده مبر اولدیغی دریسه
 ایلدیجی ترکیه لسانک درجه لزوم و محسنات عبیره سی دربار تبعه صادق ملوکانه لریک مادی
 و معنوی ازهر جرت سعادت حال و استقبال لری ایلانک استکمالی اغورنده خواب و راحت
 همایون لرینی فدا ایللمکده اولدیقاری مشهود دبدہ شکرانه و افتخار فراوانه اولوب منبوع معظم
 و منعمین شوکتلو و سوکیلو یاد شاهمنز افندمز حضرت تبریک یکنده لسانه مذکورک تقسیم تدریسی
 و تعلیمی مخصوصه شرفصدور بیوریلده اراده منیه تبعه بر دریلرندہ کی علو حکمت و درصت جلیلدری
 بیدار اولدوق هر حال و محله ایفانہ مبدونه اولدیغمنز ادعیه خیریه جناب یاد شاهیه بر قائدها
 مواظبت هر کسه منعم بر وجهیه صداقت و عبودیت اولدیغی کبی بو عهد کبضاعلری دخی بر قاج

سەدەنبرو فئار روم مکتەب کبیرە مە غیر لیاقتە نەجە لسانک نەرسە مامور اولدیفم جەنتە
 شاکردانە علی قدر الاستطاعە لسانە عەزبالبیانە عثمانیک و سائط تەحصیلەنک نەسەبلی مقصەدە
 سایی مەعارفویە حضرت یادشاهیە مەقدما تالیفە موفوق اولدیفم بەقە کتب نەرسەبە عەلادە
 بودفە نەجە لسانە مستعمل الفاظ نەکیە و عربیە و فارسەبلی و اصطلاحات فنیە و سائرەبلی روجەدە
 مبین اولوق اوزرە اشبو قاموسی عثمانی نام اثر عاجزانە مک جمع و تزیینە جەراغم مجرد اولاد
 و طە بویولرە عاجزانە بخدمت املنرە نشأت ایلغمە اولسە مینی اشبو اثر ناچیزانە مدە کوریلەجک
 سەویات و نقائصک خلوص نیت جا کرانە مە باغشلاملی ارباب کمالدە استغرام اولنور .
 روم بطریقخانە سی تحریرات نەکیە باسمە طائی
 و فئار روم مکتەب کبیری نەجە معلمی
 یانقو هلووردس

ΤΩ,

ΤΡΙΣΕΒΑΣΤΩ, ΜΟΙ ΘΕΙΩ,

ΓΕΡΑΡΩ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ, ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΦΙΛΟΘΕΩ, ΒΡΥΕΝΝΙΩ,

ΙΣΟΒΙΟΥ ΥΪΚΗΣ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ

ΦΟΡΟΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ἐλέω Θεοῦ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθμ. $\left\{ \begin{array}{l} \text{πρωτ. 5224} \\ \text{διεκπ. 3245} \end{array} \right.$

Ἱερώτατε Μητροπολίτα . . . ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύρ . . . , χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἴδιον τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ εὐαγγελίῳ αὐτῆς κλήρω τὰ πρὸς φωτισμὸν τῶν πολλῶν καὶ εὐρυτέραν τῆς νεότητος παιδεύειν συντελοῦντα προάγειν, τὸν περὶ ταῦτά τε ζῆλον τῶν καλῶν ἐργατῶν ἐπευλογεῖν, καὶ προθύμῳ τῇ ἐπικουρίᾳ θερμονυγοτέραν ἅμα καὶ παραγωγικωτέραν τὴν φερεπορίαν αὐτῶν καθιστᾶναι. Τοιαύτης τοίνυν καλοῦ καὶ χρησίου διδακτικοῦ ἔργου ὑποστηρίξεως πρόσφορος παρέχεται καὶ νῦν εὐκαιρία. Τοῦ γὰρ ἐλλογισμωτάτου κ. Ἰ. Χλωροῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς Πατριαρχείοις Ὀθωμανικοῦ Γραφείου καὶ καθηγητοῦ τῆς Τουρκικῆς γλώσσης ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ, μετὰ πολυετῇ ἐπιμοχθον ἐργασίᾳ **Λεξικὸν Τουρκοελληνικὸν** φιλοπονήσαντος καὶ τύποις ἐκδοῦναι προτιθεμένου, τοῦτο, ὡς βοήθημα ἀναγκαῖον πᾶσι τοῖς περὶ τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης ταύτης ἀσχολουμένοις ὁμογενέσι κρίνοντες, τὴν παροῦσαν ἔγνωμεν ἀπολύσαι Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον ἐπὶ τῷ συστήσῃ τὸ ἔργον καὶ πατρικῶς προτρέψασθαι εἰς τὴν τούτου παρὰ τῶν φιλομούσων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν ὑποστηρίξιν πρὸς κοινὴν τοῦ Γένους ὠφέλειαν. Ἡ τοῦ ἐκδότου περὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν εἰδικότης καὶ μακρὰ πείρα, ἐτι δὲ τὰ μέχρι τοῦδε εἰς φῶς ἀχθέντα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς καθ' ἡμᾶς Σχολείοις εἰσηγμένα διδακτικὰ αὐτοῦ βιβλία, ἐπαρκῶς ἐγγυνῶνται περὶ τῆς ἀξίας καὶ ἐνμεθοδίας τοῦ νέου τούτου φιλοπονήματος. Ἀναντιρρήτου δ' ὄντος ὅτι, οὐ μόνον ἡ ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς φιλολογίας πνευματικὴ ὠφέλεια, οὐ μόνον ἡ τῶν βιωτικῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων διεξαγωγή, ἀλλὰ καὶ τὸ καθῆκον τῶν ὁμογενῶν ὡς πολιτῶν τῆς κραταιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἀναγκαίως ἐπιβάλλουσι τὴν γνῶσιν τῆς ἐπισήμου γλώσσης τοῦ Κράτους, ἥτις ἀνέκαθεν μὲν παρ' ἡμῖν ἰδιαζούσης καλλιμεργείας ἐτύγχανε, νῦν δὲ καὶ εὐρύτερον διδάσκεται ἐν ταῖς καθ' ἡμᾶς τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως Σχολαῖς, ἡ ἐκδοσις βοηθημάτων μεθοδικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς τὴν σπουδὴν καὶ διάδοσιν αὐτῆς παρ' ἡμῖν διευκολυνόντων, προδήλως πάσης ἐστὶν ἀξίας ὑποστηρίξεως παρὰ

τε τῆς Ἐκκλησίας, παρά τε τῆς εὐαγοῦς ἱεραρχίας καὶ παρὰ τῶν ἐφοριῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν σωμάτων, συνελόντι δ' εἰπεῖν παρὰ τοῦ ὅλου ὁμογενοῦς δημοσίου. Ὅθεν πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς τὴν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου κοινὴν ὠφέλειαν ὡς ἀναντίρρητον ὑποδεικνύοντες, ἐν τῇ παρουσίᾳ δ' ἀντιτινπά τινα τῆς σχετικῆς ἀγγελλας τοῦ ἐκδότου περικλειόντες, θερμῶς τὴν αὐτῆς Ἱερότητα προτρέπομεθα, ἵνα τὸ κοινωφελές τοῦ ἔργου ὑπ' ὧφει ἔχουσα, ἅμα δὲ τὴν φιλοπορίαν τοῦ καταρτίσαντος αὐτὸ καὶ τὸ τῆς ἐκδόσεως πολυδάπανον, προθυμηθῇ ὅπως ὁλοθέρ τε καὶ τῇ ἐνεργείᾳ καταλλήλων προσώπων, ἰδίᾳ δὲ ἐφόρων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, διοργανώσῃ ὅ,τι πλείωνων συνδρομητῶν ἐγγραφὴν καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἐπαρχίαν ἐπιστρέψῃ δ' ἐγκαίρως τῷ ἐκδότη τὰς ἀγγελλας διὰ τὰ περαιτέρω. Τοιαύτη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξις ὑπὸ τοῦ κλήρου εἰς φιλοτίμους συγγραφεῖς προφθρόνως παρεχομένη, τούτους μὲν καθ' ἃ ἐν ἀρχῇ εἴρηται, καὶ εἰς ἄλλων λυσιτελῶν ἔργων ἐνισχύει παρασκευήν, προάγει δὲ καὶ ἐπεκτείνει κοινωφελῶς τὴν ἐν τῷ Γένει ἡμῶν πνευματικὴν καρποφορίαν καὶ πρόοδον. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς αὐτῆς Ἱερότητος.

,αὐζζ' Ὁκτωβρίου ιε'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Δέρκων ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Πιδοιδείας ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Τραπεζοῦντος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Βιζύνης ΙΕΡΟΘΕΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Ἀγγιᾶλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Ξάνθης ΙΩΑΚΕΙΜ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Σιδανίου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Προικοννήδου ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

† ὁ Κόων ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἀγαπντὸς ἀδελφός

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ὡς γνωστὸν τοῖς καὶ ἄλλω δακτύλῳ γευσάμενοις, ἡ ὀθωμανικὴ γλῶσσα τυγχάνει ἡδιστὸν τι κράμα ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἄρθου τουρκικῶν, ἀραβικῶν καὶ περσικῶν λέξεων. Ἐν τῷ κράματι τοῦτω τὸ μεγαλειέτερον μέρος, τὰ τρία τέταρτα σχεδόν, εἶναι λέξεις ἀραβοπερσικαὶ καὶ μόλις τὸ ἐν τέταρτον καθαρῶς τουρκικαί· ἡ τοιαύτη δὲ κράσις καὶ μίξις καθίσταται, καὶ διὰ τὸν μὴ εἰδότα τῇ γλῶσσᾳ, ἐκ πρώτης ὄψεως καταφανὲς ὅταν λάβῃ ἀνὰ χεῖρας ὀθωμανικόν τι λεξικόν, ἐν ᾧ γίνεται ἡ γλωσσικὴ διάκρισις τῶν λέξεων, καὶ ἀναδιφήσῃ ἀπλῶς σε.λίδας τινὰς αὐτοῦ. Καὶ ραὶ μὲν ἡ ὑπαρξίς ἐν τινι γλῶσσῃ ξένῳ λέξεων δὲν εἶναι τι ἁσπρηθές καὶ γλωσσικὰ δάνεια, μικρὰ ἢ μεγάλα, ἀπαρτῶσι μεταξὺ διαφόρων γλωσσῶν, ὡς π. χ. τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἢ τῆς Λατινικῆς· ἢ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ γλῶσσῃ π.ληθὺς τῶν Ἀραβοπερσικῶν λέξεων εἶναι τοσαύτη ὥστε εἰς τὰ συγγράμματα αὐτῆς, καὶ μάλιστα τὰ φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικά, καὶ ἐν λόγῳ εἰς τὰ συνταττόμενα ἐν γλῶσσῃ ἑνῆς λοτέρως ρὰ διδῇ χροῖον μᾶλλον Ἀραβοπερσικὸν χεῖμερον ἢ Τουρκικόν. Τοῦτον δ' ἔνεκα ἤρχισε παρὰ τοῖς νεωτέροις τῶν ὀθωμανῶν λογίων ἡ ἀναπτύσσειν ἡ ἰδέα τῆς ἐκκαθαρίσεως ὅσον τὸ δυνατόν τῆς ὀθωμανικῆς γλῶσσης καὶ παρὰ τισι μάλιστα τῆς παρτελοῦς ἐξοβελίσεως τῶν Ἀραβοπερσικῶν λέξεων· διὸ καὶ βλέπει τις ἔστιν ὅτε ἐν τῷ τῶπω ἀποπείρου καὶ δοκίμια ἐν γλῶσσῃ καθαρῶς Τουρκικῇ. Ταῦτα ὅμως θεωρητέον, ἐπὶ γε τοῦ παρόντος, ὡς ἔνδειξιν μᾶλλον φιλοτίμου συναισθήσεως τῆς ἀνάγκης τῆς καλλιέργειας καὶ προαγωγῆς τῆς κυρίως Τουρκικῆς, ἢ ὡς σπουδαῖον διδάγμα δυνάμενον ρὰ πραγματοποιηθῇ τόσον εὐχερῶς· διότι βεβαίως δὲν εἶναι ἔργον στιγμῆς ἡ ἐξοβελίσις τοσαύτης π.ληθὺς Ἀραβοπερσικῶν λέξεων, αἵτινες ἀπὸ μακρῶν αἰώνων ριζωθεῖσαι καὶ πολιτογραφηθεῖσαι οὕτως εἰπεῖν ἐν τῇ ὀθωμανικῇ κατέστησαν πλέον οἰκεῖαι, καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' ἑτέρων καθαρῶς μὲν Τουρκικῶν π.ληρ ἁγρώτων ἢ ὁλῶς διόλου νεωστὶ δημιουργηθησομένων.

Ἀλλὰ πῶς καὶ πότε εἰσεχώρησεν εἰς τὴν Τουρκικὴν καὶ ἐρριζώθη τὸ Ἀραβοπερσικὸν τοῦτο στοιχεῖον; Καὶ δοταται μὲν τις ἀμέσως ρὰ ὑποθέσῃ ὡς πηγὴν καὶ αἰτταν τὴν θρησκείαν· διότι ἀναμφιβόλως οἱ Τοῦρκοι παραλαβόντες τὸν Ἰσλαμισμόν ἐκ τῶν Ἀράβων εἰσηγαγόν διὰ τῆς μελέτης τῶν Ἀραβικῶν θρησκευτικῶν συγγραμμάτων μέγα ἀριθμὸν Ἀραβικῶν λέξεων σχετικῶν πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ ἄλλα· βαθυτέρα ὅμως μελέτη πείθει ὅτι ὁ ξένος οὗτος γλωσσικός π.λοῦτος εἰσηλθὲν εἰς τὴν Τουρκικὴν μᾶλλον διὰ τῆς Περσικῆς γλῶσσης καὶ φιλολογίας· διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ὑπάρχει π.ληθὺς Περσικῶν λέξεων, αἵτινες βεβαίως δὲν εἰσηλθόν εἰς αὐτὴν διὰ τῆς Ἀραβικῆς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ Ἀραβικαὶ εἶναι ἐν χρήσει ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὡς καὶ ἐν τῇ Περσικῇ; ἤτοι πο.λλὰ Περσικὰ ἰδιώματα ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν καὶ ἔννοιαν τῶν Ἀραβικῶν λέξεων ἐνρίσχορται εἰσηγμένα καὶ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ

γλωσσικὸν τοῦτο δάριον ἐγένετο μάλλον διὰ τῆς Περσικῆς γυλωλογίας καὶ ὅτι βραδύτερον ἐπετήρησεν καὶ ἡ Ἀραβικὴ γλώσσα διὰ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ. Ἐξισταστέρων λοιπὸν πότε οἱ Τοῦρκοι ἐβρέθησαν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν Περσῶν. Τοῦτο ἀκριβῶς δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ, ὡς βέβαιον ὅμως θεωρεῖται ὅτι Τοῦρκοι καὶ φυλαὶ ἀπ' ἀρχαιοτάτων ἡδὴ χρόνων κατώκουν ἐν Περσικαῖς χώραις ἀναμειγνύμετ' Ἑβραϊκῶν στοιχείων καὶ ἐξεπαιδεύοντο ἐν τῇ Νεοπερσικῇ· ἐπειδὴ δὲ καὶ αὕτη ἐμορφώθη ἐκ τῆς ἀρχαίας Περσικῆς καὶ Ἀραβικῆς, οἱ λόγοι τῶν Ὀθωμανῶν ἐκμανθάνοντες αὐτὴν ἐτελειοποιουν δι' αὐτῆς τὴν ἰδίαν αὐτῶν διάλεκτον, διαχέτεόντες εἰς αὐτὴν τὸν πλοῦτον τῶν Ἀραβοπερσικῶν λέξεων. Κατὰ τὰς ἀνατολικὰς πηγὰς, ἡ ἐπαφὴ αὕτη ἐγένετο τὸ πρῶτον πέντε χιλιάδας ἔτη πρὸ τῆς Ἑγίρας, ὅτε μέρος τῶν Τοῦρκοῦν φυλῶν κατέλαβε τὰς Ἰνδίας, τὸ Τουράν, τὴν Περσίαν, καὶ τὰ μέρη τῆς Βαβυλώνος· βραδύτερον δέ, ἤτοι χίλια τριακόσια ἔτη πρὸ τῆς Ἑγίρας, ἄλλαι Τοῦρκοι φυλαὶ κατέλαβον τὰς χώρας τῆς Περσίας, Βαβυλώνος, Ἀσσυρίας καὶ Συρίας.

Ἀλλ' ἂν γὰρ μὴπως ἐκτός τῆς ἐπαφῆς ταύτης καὶ τοῦ συγχρωτισμοῦ ἀπ' ἐνός, καὶ τῆς κοινότητος τῆς θρησκείας ἀπ' ἑτέρου, ὑπάρχει καὶ σχέσις τις γλωσσολογικὴ μεταξὺ Τοῦρκοῦν, Ἀραβικῶν καὶ Περσικῶν, ἥτις νὰ διηυκλύνει καὶ συνετέλεισεν εἰς τὸ νὰ εἰσχωρήσωσι τόσον ἐλευθέρως καὶ διαψύδῳ αἱ Ἀραβοπερσικαὶ λέξεις εἰς τὴν Τοῦρκοῦν; Καὶ δὲν εἶναι μὲν ἀπλῆστον ν' ἀνακαλυφθῇ ἡμέραν τιτὰ σχέσις τις, ἀφοῦ τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνάγει τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς ἓνα κοινὸν πατέρα καὶ ἀφοῦ μεταξὺ τῶν τριῶν κειχωρισμένων ἀπ' ἀλλήλων κλάδων, εἰς οὓς ἀνάγονται αἱ σήμερον λαλοῦμεναι γλώσσαι τῆς ὑψηλῆς, ἀνεργίσκουσιν οἱ γλωσσολόγοι κοινὰ τινα σημεῖα θεωρούμενα ἢ ὡς συμπτώσεις· ἐν τοῦτοις κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς γλωσσολογικὰς μελέτας οὐδεμία τοιαύτη σχέσις ὁρίσται, διότι ἡ μὲν Τοῦρκοῦν ἀνάγεται εἰς τὸν κλάδον τῶν Τουρανικῶν γλωσσῶν, ἡ δὲ Ἀραβικὴ εἰς τὸν κλάδον τῶν Σημιτικῶν καὶ ἡ Περσικὴ εἰς τὸν κλάδον τῶν Ἀριανῶν ἢ Ἰνδοευρωπαϊκῶν γλωσσῶν, εἰς ὃν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ. Αἱ δὲ Τουρανικαί, ἐν αἷς καὶ ἡ Τοῦρκοῦν, περιλαμβάνουσι κατὰ τινὰς μὲν πᾶσας τὰς γλώσσας τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας τὰς μὴ ἀναγομένας εἰς τοὺς δύο ἄλλους γλωσσικοὺς κλάδους, κατ' ἄλλους δέ, ἀποκλειόμεναις ἐξήκοστα ἐξ Ἀσιατικῶν γλώσσων ὡς ἀσχετοὺς, περιέχοντι τὰς ἐξῆς πέντε διαιρέσεις, ἥτοι τὰς Τογγονικὰς, τὰς Μογγολικὰς, τὰς Τοῦρκοῦν, τὰς Σαμοεδικὰς καὶ τὰς Φιννικὰς γλώσσας, ὧν ἡ πρὸς ἀλλήλας συγγένεια ὑποστηρίζεται ἐκ τοῦ λεξικοῦ, τῆς ἐτυμολογίας καὶ τῆς γραμματικῆς.

Κατὰ τὰς ἀνατολικὰς παραδόσεις ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τοῦ Νῶε, ὅστις ἔρεκα τοῦ κατακλυσμοῦ εἶναι ὁ μετὰ τὸν Ἀδὰμ δευτέρος κοινὸς πατὴρ τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ὁ μὲν Σήμ (שם) εἶναι ὁ πατὴρ τῶν Ἀράβων, τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ρωμαίων, ὁ δὲ Χάμ (חם) πατὴρ τοῦ λαοῦ τοῦ Σουδάν καὶ ὁ Ἰάφεθ (יפת) τῶν Τοῦρκων· οἱ δὲ Τοῦρκοι διαιροῦνται εἰς δύο κλάδους, εἰς τοὺς Ἀνατολικοὺς (شرق تركي) ἀποτελοῦντας 5—10 φυλὰς (اولوس) Ουλουῦς, ὡς τοὺς Οὐιγόνους (اوغور), τοὺς Χαλίτες (خلج), τοὺς Καρλίχ (قارلج) καὶ εἰς Ἀνατολικοὺς Τοῦρκους (غرب تركي) ἀποτελοῦντας δεκαπέντε περίπου ἄλλας, ὡς τοὺς Ὀγούζ (اوغوز), Καπτούκ (قچاق), Μπεδζέκ (بجنك), Ἀγούτ-ερί (اغاج اري), Κομάν (قومان), Καϊσάκ (قايصاق), Κηργήζ (قيرغيز) κτ.λ. Αἱ φυλαὶ δ' αὐταί, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, διεσπάρησαν εἰς τὰς Ἰνδίας, τὸ Τουράν, τὴν Περσίαν, τὴν Βαβυλώνα, τὴν Ἀσσυρίαν καὶ εἶναι κατὰ τὸ لجه (Τοῦρκοῦν Λεξικὸν τοῦ Βεγῆκ πασᾶ) οἱ ὑπὸ μὲν τῶν Ἑλλήνων Σκύθαι, ὑπὸ δὲ τῶν Περσῶν Σάκαι καλούμενοι. Ἐξ αὐτῶν οἰκογένειαί τινες ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Ὀγούζ, καὶ μετ' αὐτοὺς αἱ φυλαὶ Καϊσάκ καὶ Σαλὸρ ἤλθον εἰς Βαγδάτην ὡς στρατιῶται. Οὗτοι ἐν ἔτει 400 τῆς Ἑγίρας παρεδέξαντο τὸν Ἰσλαμισμόν καὶ ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν διακεκριμένοι ἐκλήθησαν Σελτζούκιοι (سلجوق), ὅλοι δὲ Γουζγῆζ (غوزغز) καὶ ἐσφαλμένως Τεραζ-

γῆς (تغر) καὶ ἐπὶ τέλους Τουρκομᾶνοι (تورکمان)· οἱ δὲ μὴ εἰσελθόντες εἰς τὰς πόλεις ἀλλὰ διάγοντες βίον νομαδικὸν ἐκαλοῦντο διὰ τοῦ κοινοῦ ὀνόματος Τοῦρκοι (تورک) καὶ 'Ογοῦλ (اوغوز), ὥστε ἀκολουθῶς τὸ μὲν ὄνομα Τοῦρκος ἐσήμαινε «χωρικός» τὸ δ' ὄνομα 'Ογοῦλ, «ἀγροτής, ἀπλοῦχος».

Ἐκ τῶν ὧς εἴρηται δύο κλάδων τῶν Τοῦρκων ἐξεῖχον μεταξὺ μὲν τῶν Ἀνατολικῶν ἢ φυλῇ τῶν Οὐγούρ, οἵτινες κατὰ τὸ **هون** ἐχρησίμευον ὡς γραμματεῖς καὶ Βεζύροι τῶν Ἀλλωρ Τουρκικῶν φυλῶν, μεταξὺ δὲ τῶν δυτικῶν ἢ φυλῇ τῶν 'Ογοῦλ, τῆς ὁποίας ἐπικρατεστέρα διακλάδωσις ἦτο ἡ Καὶ 'Ιλλ (قاي ایلی). Αὕτη ἐκ τοῦ Τουρκεστὰν μετέβη εἰς Χορασάν καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ Τζεγκιζ-χάν εἰς Περσίαν προχωρήσασα εἰς τὰ ἐνδότερα, Ταύτης μία ὑποδιαίρεσις (اوچاق) περιελθούσα τὰ μέρη 'Ορρα καὶ Ἐρζινδζάρ ἐγκατεστάθη διὰ Βερατίου τοῦ Σελδζουκίδου Σουλτὰν Ἀλαεδδίν ἐν τῇ πεδιάδι τῇ μεταξὺ Βιλεδζικ καὶ Ἀγκῆρας παρὰ τὰς κωμοπόλεις Σουριουτ καὶ Καρὺ Σεχίρ. Ἡ ὑποδιαίρεσις δ' αὕτη συνίστατο ἐκ 116 οἰκογενειῶν, ὧν ἀρχηγὸς ἦτο ὁ 'Οσμῦν Γαζή, ὅστις κυριεύσας τὸ Βιλεδζικ, τὴν Λεύκην, τὸ Τομαρίτε, τὸ Γιάρ χησάρ, τὸ Χαρμαδζικ, τὸ Ἐτρειός, τὸ Γερί-σεχίρ, τὸ Ἐσκι-σεχίρ καὶ τὰ περίχωρα αὐτῶν, διωρίσθη ἐν ἔτει 688 τῆς Ἐγίρας ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου τῶν Σελδζουκιδῶν βέης τοῦ Σαρδζακίου Σουλτὰν-χοῦ. Καταλυθέντος δὲ τῷ 700 τῆς Ἐγίρας ἔτει τοῦ κράτους τῶν Σελδζουκιδῶν, ὁ 'Οσμῦν Γαζή γενόμενος ἀνεξάρτητος ἔθηκε τὰς βάσεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους. Ἐξ αὐτοῦ δὲ οἱ Τοῦρκοι ἐκλήθησαν Ὀθωμανοί, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, ἥτις ὡς βάσιν ἔχει τὸ ἰδιῶμα 'Ογοῦλ, ἐκλήθη Ὀθωμανική.

Παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις ἀσιατολόγοις διαφωνία ὑπάρχει ὡς πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν Τουρκικῶν γλῶσσῶν, ἀνερχομένων κατὰ τινὰς εἰς ἐβδομήκοντα. Ὁ διάσημος Οὐγγρος Vambéry ἀνήγαγεν αὐτὰς εἰς τοὺς ἐξῆς δέκα τύπους, ἥτοι τὴν Ὀθωμανικὴν, τὸ Τσεργατάι (چغتای), τὸ Οὐγούρ, τὸ Ἀζερμπαϊδζάν (آذربایجان), τὸ Τουρκομαρικὸν (تورکمانی), τὸ Καζαρικὸν ἥτοι τὸ ἰδιῶμα τῶν ἐν Καζάν τῆς Ρωσίας Τοῦρκων, τὸ Ἀλταϊκὸν ἥτοι τῶν παρὰ τὰ ὄρη τοῦ Ἀλταῖ ἐνδιαιτωμένων νομάδων, τὸ Τζονβῦτ, ἥτοι μικρᾶς φυλῆς παρὰ τὸν Βόλγαν ἐξ ἑκατὸν περίπου χιλιάδων, τὸ Κοϊβὰλ Καραγας, ἰδιῶμα τῶν ἐν Σιβηρίᾳ Τουρκικῶν φυλῶν καὶ τὸ Γιακούτ, ἰδιῶμα Τουρκικῆς φυλῆς ἐν Σιβηρίᾳ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δέκα τύπων οἱ ἐπισημότεροι εἶναι οἱ ἐξῆς τρεῖς: 1ον ἡ Ὀθωμανική, ἥτοι γλῶσσα τῆς διακλαδώσεως Καὶ 'Ιλλ τῆς φυλῆς 'Ογοῦλ. 2ον τὸ Τσεργατάι, ἰδιῶμα Τουρκικὸν ἐκ τοῦ κλάδου Οὐγούρ κληθὲν οὕτως ἐκ τοῦ τρίτου υἱοῦ τοῦ Τσεγκιζ-χάν, ὅστις διαιρῶν μεταξὺ τῶν υἱῶν αὐτοῦ τὸ βασίλειον αὐτοῦ ἔδωκε τὴν μὲν Ταταρίαν καὶ τὴν Κίαν εἰς τὸν 'Ογχεδάι χάν, τὸ Καϊχάν καὶ τὴν Ρωσίαν εἰς τὸν Μπατοῦ χάν, τὴν Περσίαν καὶ τὸ Ἰράν εἰς τὸν Χελακχὸν, καὶ τὸ Τουρκεστάν, τὸ Χορασάν καὶ Χοβαρῆζμ εἰς τὸν Τσεργατάι χάν. Τὸ ἰδιῶμα τοῦτο καλούμενον καὶ γλῶσσα τῶν Οὐζβέκων (اوزبك دلی) ἀνεπτύχθη ἀπὸ τοῦ 600—900 ἔτους τῆς Ἐγίρας. 3ον τὸ Οὐγούρ ἢ ἄλλως Τουρκικὴ τῆς Κασγάρης (کاشغر ترکیسی). Κατὰ τὸ **هون**, οὗτοι παρέλαβον τὴν γραφὴν παρὰ τῶν Ἰνδῶν, κατ' ἄλλους ἐκ τῆς Συριακῆς. Τὸ ἀρχαιότερον Τουρκικὸν βιβλίον σώζεται ἐν τῷ ἰδιώματι τούτῳ. Τὸ βιβλίον τοῦτο καλούμενον قوداقو بلیک (κουτάκου βιλίκ=ἐπιστήμη τῆς εὐτυχίας) καὶ περιέχον ἠθικὰ παραγγέλματα συντάχθη τῷ 1069 πρὸ τῆς Ἐγίρας κατὰ τινὰς μὲν ἐν Κασγάρῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Βουχάρα καὶ θεωρεῖται ὡς κειμήλιον ὑπὸ τὴν ἐποφὴν τῆς ἀρχαιότητος τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ἥτις ὠρομάσθη ὑπὸ τοῦ Vambéry ἢ Σαρσκριτικὴ τῶν τουρκικῶν γλῶσσῶν. Τὸ ἰδιῶμα τοῦτο λαλεῖται τὴν σήμερον ὑπὸ τῶν Τοῦρκων τῆς Κινεζικῆς Ταταρίας.

Μετὰ τὰ βραχέα ταῦτα περὶ τῶν Τουρκικῶν φυλῶν καὶ γλωσσικῶν ἰδιωμάτων, ἐπαρέλωμεν εἰς τὸ ζήτημα ἀφ' οὗ ὠρμήθημεν, ἥτοι εἰς τὴν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ χρῆσιν τῶν

Ἀραβοπερσικῶν λέξεων. Καίτοι ἡ ἀναλογία τῶν λέξεων τούτων ἐν σχέσει πρὸς τὰς καθαρῶς Τουρκικὰς εἶναι ὡς εἴρηται ὡς τέσσαρα πρὸς ἓν, ἦτοι τὰ τρία τέταρτα εἶναι λέξεις Ἀραβοπερσικαὶ καὶ τὸ ἓν τέταρτον λέξεις καθαρῶς Τουρκικαί, οὐχ ἦττον τὸ ὀλίγον τοῦτο τουρκικὸν στοιχεῖον εἶναι τὸ δεσπόζον ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ γλώσσῃ· διότι ὁλος οὗτος ὁ γλωσσικὸς πλοῦτος στρέφεται περὶ τὸ ρῆμα τῆς Τουρκικῆς, ὡς περὶ ἄλλα, καὶ συνδέεται διὰ τῶν μορίων αὐτῆς. Πράγματι τὸ κυριώτερον μέρος τῆς γλώσσης ἦτοι τὰ ρήματα καὶ τὰ μόρια, δι' ὧν συνδέονται αἱ λέξεις, εἶναι Τουρκικά, τὸ δὲ πλεῖστον τοῦ ἐκ τῆς ἀραβικῆς καὶ περσικῆς θαυρεῖον συνίσταται ἐξ οὐσιαστικῶν καὶ ρηματικῶν ὀνομάτων ἢ ἐπιθέτων. Καὶ τὰ μὲν ὀνόματα καὶ ἐπιθετα κλίνονται ὡς καὶ τὰ τουρκικά, τῆς χρήσεως πτωτικῶν καταλήξεων ἀραβοπερσικῶν περιορισμένης κυρίως εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ πληθυντικοῦ καὶ εἰς τὴν αἰτιατικὴν τῆς ἀραβικῆς, ἥτις χρησιμεύει ὡς ἐπίρρημα· τὰ δὲ ρηματικὰ ὀνόματα συνθεαῖόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μεθ' ἐνὸς τῶν κοινῶν καλουμένων ρημάτων τῆς τουρκικῆς, ἦτοι τῶν *اَلْعَلَمَ* ἐτρέξ, *اَلْاَمَك* ἐβίμεξ, *اَلْقَلَق* κηλμάξ, *اَلْبُورْمَق* πουργουρμάξ, καὶ *اَلْوَلَق* ὀλμάξ, σχηματίζουν τὰ σύνθετα ρήματα τῆς Τουρκικῆς, ὅτινα ἀποτελοῦσι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ρημάτων τῆς Ὀθωμανικῆς. Ὀλίγα μόνον συντάξεις ἀραβοπερσικαὶ εἶναι ἐν χρήσει, ὡς ἡ σύνταξις γενικῆς καὶ ὀνόματος, ὀνόματος καὶ ἐπιθέτου. Ἐκτὸς τούτου, πολλοὶ τῶν ἀραβοπερσικῶν λέξεων ὑπέστησαν διαφόρους ἀλλοιώσεις, εἰς πολλὰς ἐδόθη ἔννοια διάφορος ἐκείνης, ἥν' ἔχουσιν ἐν τῇ γλώσσῃ εἰς ἣν κυρίως ἀνήκουσι, καὶ ἀλλοι παρεμφάρησαν ἐν τῇ κοινῇ γλώσσῃ.

Ἐκτὸς τῶν ἀραβοπερσικῶν λέξεων ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ γλώσσῃ εἶναι ἐν χρήσει καὶ πολλοὶ ἀλλοι ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀλλῶν γλωσσῶν, ἦτοι Ἱταλικά, Γαλλικά, Ἀγγλικά καὶ κτλ. Ἐκ τῆς Ἱταλικῆς ἰδίᾳ εἶναι ἐν χρήσει πολλοὶ ὀροι ραντικοί, ἐκ δὲ τῆς Ἑλληνικῆς ὀνόματα ζώων, ἰχθύων, φυτῶν, δένδρων, ἐργαλείων, σκευῶν, ἐδωδίων καὶ ἀλλῶν.

Ἐλθόμεν ἤδη εἰς τὴν διασκευὴν τοῦ παρόντος λεξικοῦ. Ἐνεκα τῆς ὡς εἴρηται ἀναμιξέως ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ τῶν ἀραβοπερσικῶν καὶ ἀλλῶν λέξεων, πρώτη ἀνάγκη παρουσιάζεται ἡ γλωσσικὴ διάκρισις αὐτῶν· διὸ καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναγραφὴν ἐκάστης λέξεως σημειοῦται συντόμως ἡ καταγωγὴ αὐτῆς καὶ ἔνν μὲν ἡ Τουρκικὴ, τίθεται τὸ γράμμα *T.*, ἔνν δὲ Ἀραβικὴ ἢ Περσικὴ, τὰ γράμματα *A.* ἢ *P.* καὶ οὕτως ἀναλόγως διὰ τὰς ἀλλὰς ξένας λέξεις, ἦτοι τὰς Ἑλληνικάς, Ἱταλικάς κατ.λ. Εἰτα δεικνύται ἡ προφορὰ τῆς λέξεως δι' Ἑλληνικῶν χαρακτήρων καὶ ἔνν μὲν ἡ σύνθετος ἐκ δύο λέξεων, ἐν τῇ προφορᾷ δείκνυται ἡ σύνθεσις διὰ μικρᾶς κεραίας παρεντιθεμένης ἐπὶ τοῦτω ὡς π.χ. ἐν ταῖς λέξεσιν *اَلْبُحُور* ἂπ-χόρ, *اَلْبَحْر* ἂπ-χῆρ, *اَلْبَسْتُ* ἂπ-τέστ, *اَلْتَزَار* ἄτεξ-ζάρ, *اَلْتَزَابَان* ἄτεξ-ζεπάν κατ.λ. Ἐν δὲ παράγωγος, δείκνυται τὸ θέμα, παρεντιθεμένης ἐπίσης κεραίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθήματος ἦτοι τῆς καταλήξεως, ὡς π.χ. ἐν ταῖς λέξεσιν *اَلشَّلَاق* παῖ-λαμάξ, *اَلْبَاغْلَق* παγ-λαμάξ, *اَلْبَاغْل* παγ-λῆ, *اَلْبُحُور* πουρχουρ-λαμάξ κατ.λ. Ἐν δὲ ρῆμα διάμεσον, ἀλληλοπαθεῖς, παθητικὸν ἢ μέσον ἐσχηματισμένον διὰ παρενθέσεως γραμμῶν τινῶν εἰς τὸ πρωτότυπον, τὰ γράμματα ταῦτα τίθενται μεταξὺ δύο κεραίων καὶ οὕτω καταφαίνεται συνάμα εἰς τὸ ὅμμα τοῦ σπουδαστοῦ καὶ τὸ πρωτότυπον ρῆμα, ὡς π.χ. ἐν ταῖς ρήμασι *اَلتَشْدِيرَق* ἂτ-ηῖτερ-μάξ, *اَلْحَبْتِيرَق* ἄδζη-τερ-μάξ, *اَلْجَلَق* ἄτσο-η-λ-μάξ, κατ.λ. ὡς τὰ πρωτότυπα εἶναι *اَلتَشْدِيرَق* ἂτμάξ, *اَلْحَبْتِيرَق* ἄδζιμάξ, *اَلْجَلَق* ἄτσίμάξ. Ἐν ταῖς ἀραβικαῖς λέξεσιν ὅπου γράμμα τι εἶναι διπλοῦν ἐκ συμπύξεως ἐννοημένον κατὰ τὸν ἀραβικὸν κανόνα μετὰ τοῦ ὁμοίου αὐτῷ εἰς ἓν διὰ τοῦ σημείου τεστίτ (ـَ) ἐξυπονοούμενον, τοῦτο δείκνυται ἐν τῇ προφορᾷ, ὡς π.χ. ἐν ταῖς λέξεσιν *اَلْجَل* ἐδζέ-λλ, *اَلْهَم* ἕμμ, *اَلدَّر* ἔρρ. Μετὰ τὴν προφορὰν τῆς λέξεως σημειοῦται ἐντὸς παρενθέσεως ἡ ρίζα, ἥτις ἐν ταῖς ἀραβικαῖς λέξεσιν σύγκειται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τριῶν ριζικῶν γραμμάτων. Εἰτα κατατάσσονται κατὰ σειρὰν αἱ ἐκδοχαὶ τῶν λέ-

ξέων, καθορίζονται διὰ φράσεων καὶ παραδειγμάτων, δείκνυται δὲ καὶ ἡ πτώσις ἥτις συντάσσονται τὰ ῥήματα, τὰ ῥηματικά ὀνόματα καὶ ἐπίθετα. Ἐν τῇ φρασεολογίᾳ καὶ τοῖς παραδείγμασι σημειοῦται ἑλληριστὶ ἢ προφορᾷ μόνον τῶν δυσκολωτέρων ὅπως μὴ λήθῃ μείζω ὅγκον τὸ βιβλίον. Ἐπίσης πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῆς ἐρμηνευομένης λέξεως τίθεται ἀντ' αὐτῆς κεραία καὶ ὅπ' αὐτὴν ὅπου ἀνάγκη ὁ χραεκέδ κερσὲ ὅπως δειλῇ τῇ κατὰ τὸ περσικὸν ἰδίωμα σύνταξιν αὐτῆς μετὰ τῆς προηγουμένης ἢ ἐπομένης λέξεως, ἢ τῇ συνθεσίᾳ αὐτῆς μετὰ τῆς ἐπομένης τουρκικῆς καταλήξεως τῆς γρετικῆς ἢ κτητικῆς ἀντωνυμίας (βλ. κατωτέρω γράμματα καὶ συνθηματικά σημεῖα). Ἐν δὲ τοῖς ῥηματικοῖς ἀφηρημένοις τῆς ἀραβικῆς, ἅτινα ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη συνδυαζόμενα μεθ' ἐνὸς τῶν τουρκικῶν ῥημάτων (يُورمق و يَلْمَق الملك ايتك) ἀποτελοῦσιν ἓν ῥῆμα σύνθετον, ὁ συνδυασμὸς οὗτος δείκνυται συντόμως διὰ τοῦ σημείου [Pμ.].

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ θηλυκὰ τῶν ἐπιθέτων τῆς ἀραβικῆς, ἵστέον ὅτι ταῦτα ἐπέχουσι καὶ θέσει πληθυντικοῦ ὅταν συντάσσονται ὀνόματι ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ θεωρουμένου ὡς θηλυκοῦ κατὰ τὸν ἀραβικὸν κανόνα κτλ. π.ληθυντικὸν θηλυκόν» ὡς π. χ. ἐν τῷ θηλυκῷ τοῦ ἐπιθέτου حسن χασέν, ἥτοι حسنέ χασενέ, μετὰ τοῦ π.ληθ. ὀνόματος اخلاق ἀχ.λάχ, ἥθη, ἥτοι اخلاق حسن (ἀχ.λάκη χασενέ) χρῆστίς ἦθη.

Περὶ δὲ τῆς ὀρθογραφίας τῶν τουρκικῶν λέξεων, ἐπειδὴ δὲν εἶναι καθωρισμένη ὡς ἡ τῶν ἀραβικῶν καὶ περσικῶν, διότι ἴσθ' ἂν ἄλλοι μὲν καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι πρὸς εὐχερύτεραν ἀνάγνωσιν γράφουσιν αὐτὰς μετὰ περισσοτέρων ὀδηγητικῶν γραμμάτων (ἥτοι و و ا) ἐπεχόντων θέσει φωνηέντων, καὶ ἄλλοι μετ' ὀλιγωτέρων, ὡς π. χ. τὰς λέξεις چينلاق چينلاق چينلاق چينلاق κτλ. ὅς πολλαὶ λέξεις ἀρχόμεναι ἀπὸ τ ἢ σ ἢ περιέχουσαι τὰ γράμματα ταῦτα γράφονται διὰ ت ἢ ط , س ἢ ص , ὡς π. χ. صاصق , صاص , صوص , طوز توز , طوغ توغ , ديه تيه , ديك تيك . سازان سازان κτλ. διὰ ταῦτα ὁ ἀναγνὼν τουρκικῇ τινι λέξει, ἐὰν δὲν εὐρίσκη αὐτὴν ἐν τῷ λέξικῷ ὡς συνήρτησεν ἐν τῷ ἀνὰ χεῖρας κειμένῳ, δέον εἶναι μὴ ἀπειληθῇ ἂν ἂν γινώσκων τὰ ἀνωτέρω ὡς ἀναλητὴσιν αὐτὴν καὶ ἄλλως.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς διασκευῆς τοῦ παρόντος ταπεινοῦ πορήματος, ὅπερ μεθ' ὅλης τῆς ἀτελείας καὶ ἐλλείψεως αὐτοῦ πιστεύω ὅτι θέλει κριθῇ ἐπιεικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν γινωσκόντων τὰς πολυειδεῖς δυσχερείας τῆς λέξικογράφου, καὶ ἀφορώντων εἰς τὴν εἰληκρινὴ πρόθεσιν τοῦ γράψαντος, ἥτις ἐστὶ εἰς διευκολύνη ἐν τῷ μέτρῳ τῶν μικρῶν αὐτοῦ δυνάμεων τὴν σπουδὴν καὶ ἐκμάθησιν τῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας ἐπισήμου γλώσσης τοῦ Κράτους, θυσιάζων τὸν ὀλίγον χρόνον τῆς ἀρέσεως αὐτοῦ.

Ἐν τέλει ὀφείλω δημοσίᾳ τοῦτο μὲν εἰς δηλώσω ὅτι εἴτι καλὸν δπάρχει ἐν τῷ παρόντι ὀφείλεται εἰς τὰ βοηθήματα, ἅτινα εἶχον ὅπ' ὄφει ἐν τῇ συντάξει τοῦ παρόντος ἔκτε τῶν ἡμετέρων καὶ ξένων καὶ ἰδίᾳ τοῦ بهيخ پاسا, λέξικοῦ καθαρῶς τουρκικοῦ ἐπέχοντος διὰ τῆς τουρκικῆς ὅ,τι τὸ ἀπ.λοε.ληνικὸν λέξικὸν τοῦ Бузартиου διὰ τῆς ἑλληνικῆς, τοῦ لانت ناجي , τοῦ قاموس فرانسوي τοῦ سامη βέη, τοῦ لانت ابو الغيا καὶ ἄλλων, τοῦτο δὲ εἰς εὐχαριστήσω τοῖς ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῇ σεβαστοῖς συναδέλφοις μου καὶ τοῖς ἄλλοις ἀξιοτίμοις κυρίοις, ὅσοι ἐβοήθησάν μοι ἐν τῇ μεθερμηνεύσει τῶν ἐπιστημονικῶν ὅρων ὡς βοτανικῆς, φυσικῆς, χημείας, ἱατρικῆς κτλ.

I. ΧΑΕΡΟΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΙΚΑ

π=υπ (γλ. b).

τ=ντ (γλ. d)

ζ= (γλ. ch)

ο=υο (γλ. eu)

σ= (γλ. u)

κ=κλ (ἐπενοήθη πρὸς διάκρισιν τοῦ κ̣ προφορομένου ὡς τὸ ἡμέτερον κλ̣ κλ̣ κλ̣ κτλ. ἀπὸ τοῦ κ̣ προφορομένου τραχύτερον, ἥτοι κ̣ κ̣ κ̣ κ̣ π. χ. كك̣ ἐτ-μεέ, ἄρτος, ككم̣ κεδμέε, κόπτειν κτλ.

γ=γ λειπτόν σχεδὸν ὡς ι (ἐπενοήθη πρὸς παρὰστάσιν τοῦ συμφώνου γ̣ καὶ πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τοῦ γ̣ πρὸ πάντων ὅταν συμπίπτωσιν ἀλλεπάλληλα, ὡς ἐν ταῖς λέξεσιν اغار̣ ἀγγιάρ, تغير̣ ταγγιάρ· ἡ πρὸς παρὰστάσιν τῆς προφορᾶς τοῦ διπλοῦ γ̣ ὡς ἐν ταῖς λέξεσιν توغل̣ τεβεγγόλ, موغل̣ υθ-τεβεγγόλ, διότι ἡ διὰ διπλοῦ (γγ) γραφὴ ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐπέχει θέσιν (γκ).

Ἡ προφορὰ τοῦ ع̣ παριστάνεται ἑλληνιστὶ δι' ἀποστρόφου π. χ. ἐν ταῖς λέξεσιν تعيب̣ τα'γίε, تعويض̣ τα'βίε.

— ἐπέχει θέσιν τῆς κυρίας λέξεως, ἥτοι τῆς ἐρμηνευομένης π. χ. ἐν τῇ λέξει آب̣ ἄπ: واد̣—εἶναι ἀντὶ واد̣ آب̣ ἄπ οὐ τανέ.

— δεικνύει τὴν κατὰ τὸ περσικὸν ἰδιώμα σύνταξιν τῆς κυρίας λέξεως μετὰ τῆς ἐπομένης, ἥτοι τὴν προφορὰν τοῦ ληκτικοῦ τῆς πρώτης συμφώνου μετὰ χαρεκὲ κεσρέ, ἥτοι τῆς φωνῆς ι· π. χ. ἐν τῇ λέξει آب̣ ἄπ: حیات̣—ἄπ̣ χαγαῦτ= ὕδωρ τῆς ζωῆς.

— δεικνύει ἐπίσης τὴν κατὰ τὸ περσικὸν ἰδιώμα σύνταξιν τῆς κυρίας λέξεως μετὰ τῆς προηγουμένης προφορομένης ἔνεκα τούτου μετὰ χαρεκὲ κεσρέ, ἥτοι τῆς φωνῆς ι· ὡς π. χ. ἐν τῇ λέξει آداب̣: — خاد̣ خاد̣ τε'τίε, ὄριον ποινης.

— δεικνύει ἐπίσης τὴν κατὰ τὸ περσικὸν ἰδιώμα σύνταξιν τῆς κυρίας λέξεως μετὰ τῆς ἐπομένης, καθ' ἣν ἡ κυρία λέξις λήγουσα εἰς ο̣ ἢ γ̣ προσλαμβάνει τὸ χεμζέ (ε) προφορομένον ὡς (ι)· π. χ. ἐν τῇ λέξει آت̣ εἰμυέ: ملاء̣, — εἰμυεῖ μαχαλ-λάτ, οἱ ἱμάμαι τῶν συνοικιῶν.

γ̣ — δεικνύει ἐπίσης τὴν κατὰ τὸ περσικὸν ἰδιώμα σύνταξιν τῆς κυρίας λέξεως μετὰ τῆς ἐπομένης, καθ' ἣν ἡ κυρία λέξις λήγουσα εἰς ι̣ ἢ λαμβάνει ἐν γ̣ π. χ. ἐν τῇ λέξει آرزو̣ دل̣ — ἀρζούτ̣ τίλ, ἐπιθυμία τῆς καρδίας.

Ἀπαραλλάκτως μετὰ τὴν κεραίαν, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὸ ὄνομα τίθενται αἱ τουρκικαὶ πτωτικαὶ καταλήξεις (ك̣ ἢ ο̣ ἢ γ̣ κτλ.) ἢ αἱ καταληκτικαὶ κτητικαὶ ἀντωνυμιαί: م̣, ك̣, ی̣, م̣, ك̣, ل̣ ὡς π. χ. ἐν τῇ λέξει دل̣ ἔλ: ك̣—εἶναι ἀντὶ دل̣ ἔλιν· —ἀντὶ دل̣ ἔλ κτλ.

Σημ. Τὸ ἐν τέλει τῶν εἰς ι̣ ληγουσῶν ἀραβικῶν λέξεων σημεῖον (ε) χεμζέ σημειοῦται μὲν ἐν τοῖς λεξικοῖς ὡς ἀποτελοῦν μέρος τῆς λέξεως, ἄλλως ὅμως παραλείπεται.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Α.=λέξεις ἀραβική.	ἐνεστ.=ἐνεστώς.	Ὅρνκτ.=Ὅρνκτολογία.
Αγ.=λέξεις ἀγγλική.	ἐντ.=ἐντομον.	Π.=λέξεις περδική.
αἰτ.=αἰτιατική.	ἐπθ.=ἐπιθετον.	περ.=περδικός.
Αλγ.=Ἀλγεβρα.	ἐπιστ.=ἐπιστημονικῶς.	πθλ.=παθολογία.
ἀλλ.=ἀλληλοπαθεῖς.	ἐπρ.=ἐπίρρημα.	ποιπτ.=λέξεις ποιπτική.
ἀνατ.=ἀνατομία.	ἐπψ.=ἐπιψώνημα.	Πολ.=λέξεις πολωνική.
ἀνθ.=ἄνθος.	θ.=θηλυκόν.	πρθ.=πρόθεσις.
ἄντ.=ἄντωνυμία.	ιατ.=ιατρική.	πρμ.=παρουσία.
ἀντιθ.=ἀντιθετον.	Ἰτ.=λέξεις Ἰταλική.	προστ.=προστακτική.
ἀορ.=ἀοριστος.	Ἰνδ.=λέξεις Ἰνδική.	πτν.=πτυνόν.
Α. Π.=λέξεις ἀραβοπερδική.	ιχθ.=ιχθύς.	ρ. ἀψ.=ρηματικὸν ἀφηρημέ-
ἀπαρ.=ἀπαρέμφατον.	κ.=κύριον.	ρζ.=ρίζα. [nov.
ἀποψ.=ἀποψατικόν.	κ. λ.=κατὰ λέξιν.	ρμ. ἀλλ.=ρῆμα ἀλληλοπαθεῖς
ἀπρ.=ἀπρόσωπον.	κυρ.=κυριολεκτικῶς.	ρμ διὰμ.=ρῆμα διάμεσον.
ἀρβ.=ἀραβικός.	λ.=λέξεις.	ρμ. μσ.=ρῆμα μέσον.
ἀρθ.=ἀριθμητικόν.	λ. ἀρχ.=λέξεις ἀρχαία.	ρμ. μτβ.=ρῆμα μεταβατικόν.
ἀριθ.=ἀριθμητική.	μαθ.=μαθηματικά.	ρμ. οὐδ.=ρῆμα οὐδέτερον.
ἀστρ.=ἀστρονομία.	μέτ.=μέταλλον.	ρμ. πθ.=ρῆμα παθητικόν.
ἀψ.=ἀφηρημένον.	μόρ.=μόριον.	Σλαβ.=λέξεις σλαβική.
ἄχρ.=ἄχρονστος.	μσ.=μέσον.	σπν.=λέξεις σπανία.
βαρβ.=βαρβαρισμός.*	μτχ.=μετοχή.	στερ.=στερητικόν.
βλ.=βλέπε.	μτχ. ἐν.=μετοχή ἐνεργητική.	συν.=συνώνυμον.
βοτ.=βοτανική.	μτχ. πθ.=μετοχή παθητική.	συνηθ.=συνηθέστερον.
Γεωμ.=Γεωμετρία.	μτχ. τροπ.=μετοχή τροπική.	συνεκδ.=συνεκδοχικῶς.
Γλ.=λέξεις Γαλλική.	νλγ.=νεολογισμός.	Τ.=λέξεις τουρκική.
Γρ.=λέξεις Γερμανική.	νομ.=ὅρος νομικός.	τροπ.=τροπική.
γραμ.=γραμματική.	ὄν.=ὄνομα.	ὑποκ.=ὑποκοριστικόν.
δένδ.=δένδρον.	ὄν. ἀπαρ.=ὀνοματικὸν ἀπα-	φρ.=φράσις.
διάμ.=διάμεσον.	ρέμφατον.	ψυσ.=ψυσική.
δικ.=δικονομία.	ὄν. κ.=ὄνομα κύριον.	ψ. ἢ ψυτ.=ψυτόν.
δοτ.=δοτική.	Οὕγ.=λέξεις Οὕγγρική.	χειρ.=χειρουργική.
Ἑλ.=λέξεις Ἑλληνική.	οὐδ.=οὐδέτερον.	χημ.=χημεία.
ἐν.=ἐνικός.	ὀρθ.=ὀρθότερον.	χυδ.=χυδαιολογία.

* Σημ. Βαρβαρισμός [لغة γαλάτ] καλεῖται ἐκείνη ἡ λέξις ἡ Τουρκική, ἡ ἡ Περδική, ἡ ἡ ξένη, ἥτις ἔχει ἐν τέλει κατάληξιν τινα ἀραβικὴν, καθόσον αἱ ἀραβικαὶ καταλήξεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προστίθενται εἰς λέξεις μὴ ἀραβικάς· ὡς π. χ. كَلَامٌ تَوْبَتَانِيَّةٌ ἐπαύλεις, ἐκ τῆς τ. λ. كَلَامٌ, فَرَامِيَّةٌ φεραμὶν φεραμάνια, ἐκ τῆς π. λ. فَرَامِيَّةٌ φεραμὶν κτλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

توكماش δὲν ἐξηντλῆθη τὸ ὕδωρ καὶ ὁ κόκ-
κος του, δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα του, τὸ μοιραῖον
πέλος· || رواں — ὕδωρ ῥέον· || و تاب —
καὶ θάλασπος, ἱκευάς, χάρις, κάλλος· || شيرين —
ὑδωρ γλυκύ· || شور — ὑδωρ πικρόν· || طرب —
ὑδωρ τέρεψως, οἶνος· || بقا — ὑδωρ αἰωνιότη-
τος, ἡ حیات, ἡ زندگی — ὑδωρ ζωῆς, ἡ
خضر — ὑδωρ τοῦ **xužuro**, ἥτοι ὑδωρ μυθικῆς
πηγῆς, πάροχον ἀθανασίας τῷ πίνοντι [βλ.
خضر]· || انكين — ὑδρομέλι· || چشم — ὑδωρ τοῦ
ὀφθαλμοῦ, δάκρυ· || حسرت — δάκρυ πένθους, ἀ-
πελπισίας· || آثرک — ὑδωρ πυρόχροον, δάκρυ
πύρονον· || βλ. آب زر καὶ آب رو.

اب } A. ἱπ, ὄν. πατήρ: مشق — πατήρ φι-
 λόστοργος. || و جد — πατήρ καὶ πάπ-
 πος. || ب لبيبي, πρὸς πατρός, ἢ ὁμοπάτριος

[ἀδελφός-ή]· § πλθ. اَبَا اُنْأ·||βλ. و| και ἐπὶ.
 اَبَا } Δ. ἔπ-εν, ἐπρ. πατρόθεν, ἐκ πατρός:
 عن جد — ἔπεν ἂν ὁξέτιν, ἀπὸ τοῦ

πάππου εἰς τὸν πατέρα, ἥτοι διαδοχικῶς, κληρονομικῶς [ιδιοκτητῆς, στρατιώτης κτλ.].

Ἀ. ἁῖᾱ [πλθ. τοῦ Ἀβ] ὄν. πατέρες,
 ἁῖᾱ } πρόγονοι: و اجداد — οἱ πατέρες καὶ οἱ
 πρόγονοι.

ابا } A. *iḥā*, p. ἀφ. ἀποστρεφῆν, ἀποχῆ, ἀ-
 ποποιήσις. || P. ἀποστρέφωμαι, ἀπέ-
 χω, ἀποφεύγω, ἀποποιούμαι [دن]: — بر شیدن
 ايلدم ἀποστρέφην, ἀπέσχον πράγματός τινος ||
 اتمك — ἀποποιούμαι καὶ δυστροπῶ.

Ἀ. ἱερατὶς [πλθ. ἀνεν ἐν.] ὄν. εἰ-
 δος κελιδόνος ὀρεινῆς καλουμένης
 τουρκιστὶ کچی صاغان κατὸ δαγάν, ἡ ἀμέλγουσα
 τὴν αἶγα, ἀμελγίς.

اباتہ } Δ. ἰσχυρὸς. يَت. $\dot{\text{t}}\text{e}\ddot{\text{t}}$ ρ. ἄφ. θ. τὸ ποιεῖν
 } τινα διανυκτερεῦσαι, ἵτοι τὸ διδόναι
 κατάλυμα νυκτερινόν, φιλοξενεῖν, φιλοξενία :
 مسافرك — سي
 η πρὸς τοὺς ξένους φιλοξενία.
 || Ρμ. [αἰτ.] : ايتدى — مسافرى
 ἐφιλοξένησε
 τοὺς ξένους.

اباحت } A. ἱπαρχάτ [ρχ. ^{بوح}] ρ. ἀψ. θ. τὸ
 καθιστάναι τι θεμιτόν· τὸ ἐπιτρέ-
 πειν τινὶ ποιῆσαι ἢ λαβεῖν τι, ἢ δοῦναι καρ-
 πόν, ἢ φαγεῖν τι, ἀδεια: ابو حنيفه فلان شيك —
 ὁ δ' Ἐπ' ου Χανφὲ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς
 ἀδειας [ἱπαρχατινὲ] τοῦ δεινός πράγματος, ἥτοι
 ὅπως ἢ θεμιτόν κτλ. || βλ. ἐπομ. καὶ ^{مباح}.

اباحه } A. ἱπαρχά [βλ. προηγ.] ρ.άφ.θ. ἄδεια:
شطر نجك - سي ἄδεια διὰ τὸ παίγνιον

τοῦ ζατρικίου. ¶ Ὡς παρέχω ἡδαιαν, ἐπιτρέ-
πω, καθιστῶ θεμιτὸν [δοτ. αἰ.]: بری بر کیمسه اول
مطوماتدن بری — ایستکده اول کیمسه اول شیدن
Όταν τις ἐπιτρέψη τινὶ τι ἐκ τῶν
ἐδωδίων, ἐκεῖνος δύναται νὰ φάγῃ ἐξ ἐκείνου.

اباحي } A. *ἰπαχι* [ἐκ τοῦ اباحي] ἐπθ. ὁ ἐπι-
 τρέπων ἢ θεωρῶν τὰ πάντα θεμι-
 τὰ § πλθ. اباحيون *ἰπαχιγούν*.

آباد } Λ. ἀνάτι, πλθ. τοῦ ἀβ βλ.

II. ἀπατή, ἢ آبادان ἀπατήν, ἐπθ. κα-
τωκνημένος καλλιστοκνημένος ἀκυδίζων

θάλλων, γόνιμος [τόπος] : معدلر ملكى آبادان
 ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἡ ποιοῦσα τὸν τόπον
 θάλλοντα· § ἐν συνθέσει σημαίνει πλήρης :
 شمس آبداد θεμε-ἀπάδ, τόπος πλήρης ἡλίου, εὐ-
 ήλιος || ظلمت آباد τόπος σκοτεινός, ζοφερός.

آبادانلق } T. ἀπαταν-λήκ, συν. τῷ ἐπομ.

آبادانی } Π. ἀπαταν-ι, ἀφ. ἀκη, εὐθυμερία
[τόπον] : — عدل اولور بادی ἡ δι-
καροσύνη [ἀζ.] γίνεται αἰτία τῆς εὐθυμερίας.

آبادی } Π. ἀπατί, ἀφ. συνών. προηγ. § εἰ-
δος μεταξωτοῦ χάρτον τῆς Ἰνδίας.

آبار } A. $\acute{a}\acute{\beta}\acute{\alpha}\rho$ [πλθ. τοῦ $\acute{\beta}\acute{\alpha}\rho$] ὄν. φρεάτα.

ابار { A. ἐπιπάρ [βλ. ٥٢١] ὄν. κατασκευαστής,
ἢ πωλητής βελονῶν.

اباريق { A. ἐπαρῖν [πλθ. τοῦ بريق | ἐπαρῖν]
 ὄν. πρόχοι.

آبازور } Γλ. ἀπαζούρ [abat-jour] ὅν. ἐπι-
σκιασμα λύχνου πρὸς προφύλαξιν
τῶν ὀφθαλμῶν.

آبازہ } 'Απαζία, ὄν. κ. 'Αδασγία, ἡτοι χώρα
τῶν 'Αδασγῶν μεταξὺ Κιρκασίας καὶ
Γεωργίας· § [κοιν.] ἀννανισμός· βλ. אַנאַנאַס.

آبازہلی } T. 'Απαζα-λη, ὄν. 'Αδασγός.

آباط } A. ἀπάτ, πλθ. τοῦ بط βλ.

اباطله } A. ἐπατηλῆ [πλθ. τοῦ | بطوله] ὁν.βλ.
 اباطل.

{ **اباطيل** A. *ἐπαρηλ* [πλθ. τοῦ | بطوله] ὄν.
 ψευδῆ καὶ ἀνοψελῆ πράγματα,
 ματαιότητες, ἀνοησίαι, φλυσαρίαι : — بر طاقم

ἡθελονδε ν' ἀνα-
 ῥῶν τὸ θῆκαιον ἡμῶν ἐκτιθέμενος ἐνα ὁσῶρον
 φέλουσιν.

ابق } A. *iṣāk* [اِصَاق] p. ἀφ. τὸ ἐγκατα-
λείπειν, ἡ ἐγκαταλείψις κυρίου ὑπὸ
τοῦ δοῦλου αὐτοῦ: → تمت ἐνοχή, ἡ κατηγο-
ρία ἐπὶ ἐγκαταλείπει κτλ.

آبَال } Λ. ἀπ᾽ ἀλ [πλθ, τοῦ آب] ὄν. κάμηλοι,
ἀγέλαι καμήλων.

ابالیس } A. ἄβελις [πλθ. τοῦ ابالیس] ὄν, δια-
 μόνες, διάβολοι.

آبامق } Τ. ἀπα-μάκ, ρη. μεθ. ἀποποιου-
μαι, ἀρνούμαι· || μεθ. ἀνθίσταμαι.

Ἀβάνδρμυ } T. ἀπα-νόησ-μακ, ρι. μεθ.
 ποιῶ τὸ ζῶον, ἰδίᾳ τὴν κάμν-
 ον νῦ γονατίζῃ [αἰτ.].

Ἀβάνκ } T. ἄπα-ν-μάκ, ρι. μθ. πύπτω ἐπὶ
 τινος πράγματος καὶ κωλύω οὕτως
 ἄλλον ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ αὐτό· κύπτω (ἄν):
 ἄβάνμ بِعَمْرٍو ἐκπύα ἀπὸ τοῦ παραθύρου [ὅπως
 ἴδω]. || [δοτ.]: ἄβάνμ فَلَكَ ἐκπύα ἐπὶ
 τοῦ δεῖνος. § κύπτων ἀνοίγω, ἢ ταχύνω τὸ
 βῆμα.

{ **آبانوز** } T. ἀπανόξ [ἐκ τοῦ آبَنوس] ὄν. ἔδ-
 νος, τὸ ὀνόνδρον ἐξ οὗ τὸ μέλαν
 σκλῆρὸν ξύλον, τὸ κοινῶς καλούμενον ἀμπα-
 νόξ. § [μῦθοι.] μέλας [ἐπὶ κόμης, ἢ ἄλλων],
 στερεός, δυνατός : کجی سیاه — μέλας, ὡς ἡ ἔδ-
 νος. || کجی قوی — στερεός, ὡς ἡ ἔδενος. ||
 کسک — γίνονται στερεός, σκλῆρός, δυνατός.
 || — یالانجی ἔδενος ψευδής, ἥτοι ἀπομιμήτης
 τοῦ ξύλου τῆς ἔδενου ἐκ ξύλου φοίνικος τῆς
 Τραπεζοῦντος, ἢ ἀκακίας. || βλ. καὶ آبَنوس
 آبَنوسقام آبَنوسی

اباهيم } A. ἐπαχίου [παθ. τοῦ ابهام] ὄν. ἀν-
τίχειρες.

} **Α. ἱστῆρας** [οὗ **ἱστῆρας**] **ρ. ἀφ. ἐρευνα**
να, ἀναζητησίδ, ἐξετάσας πρὸς
γνώσιν τῆς ἀληθείας : **اسرار قدر** — **ἐρευνα**
ὧν μυστηρίων τοῦ πεπορώμενου (καίτερο).

ابتداء } A. ἡρτιῶν [ρχ. بدء] ρ. ἀφ. ἐναρξίς,
ἀρχή [ἀντιθ. τῷ ابتداء] ἡν-
ξίς, τέλος] : — آيك — ἀρχή τοῦ μηνός. ||
باران — ἐναρξίς καταπτώσεως βρο-
χῆς. § [γραμ.] ἀρχή λέξεως [ἀντιθ. τῷ وقف
بألف τέλος]. || Ρμ. ἀρχομαι [δοτ.] : — ايشه
ابدی ἡρξάτο τοῦ ἔργου [συννηθέστ. بدأ أفك].

§[ἐπρ.]κατὰ πρῶτον, κατ'ἀρχάς: وني دوشوعلی—
κατὰ πρῶτον δεκτέον τοῦτο.

ابتداء } Α. ἰπτιά-εν, ἐπρ. κατ' ἀρχάς, κα-
τὰ πρῶτον· συνηθέστ. ابتداء βλ.

ابتدائی } A. *iṣṭiṭa-ā*, ἐπισθ. ἀρχικός, προκα-
ταρκτικός: — مكتب σχολή προκα-
ταρκτική. § [δικ.] πρωτόδικος: — اعلام
پروطودیکوس. || O. ابتدائه *iṣṭiṭa-āyē*.

ابتدائيات } Δ . ἰπποδᾶμι-γῆρας [πολ. τοῦ ἰπποδᾶμι] }
 ὄν. θ. προκαταρκτικαὶ γνώσεις,
 μαθηήματα, ἢ βιβλία.

ابتدار } A. *ἡπιῖσθαι* [οἶ, بدر] ρ. ἀψ. τὸ προ-
 ἄγεσθαι, τὸ προβαίνειν εἰς τι, τὸ
 πιλαμδάνεσθαι τινος [δοτ.]. ¶ Ρμ. [δοτ.]:
 اولنو — حقیقت حالک بیانہ — προαγγόμεθα εἰς τὴν
 κερσιν τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων || συνών.
 مبادرت بڤ.

ابتداع } A. ἀπειρά [οἷ. بدع βλ. دعت.] ο. ἄφ. τὸ
ἐπινοεῖν, ἢ ἐπινοεῖσθαι προᾶγμα, ἢ
ἔξιν ἰδίᾳ κακίᾳ, τὸ καινοτομεῖν, καινοτομία
[ἐπὶ καλῆς ἐπινοήσεως اختراع βλ.]: وعادك —
καινοτομία κακῆς ἕξεως ¶ Pm. [αἰτ:] ر. هجويد
— ابتدأ — ἐπενόησε μίαν σάτυρον.

ابتداء } Α. ἰκτινίζω [ρζ. بد. بل. بداهت] ρ.
ἀφ. τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἑδίου λέγειν στι-
λους, ποιῶσιν· § τὸ ἀπαγγέλλειν τὸν خطه بل.λ.

ابتدال } Λ. *ἡμετέρας* [ρζ. זל] ρ. ἀφ. τὸ ἐκ-
 φανυλίζεσθαι, ἐκφανυλισμός, ἐξευτε-
 λισμός, ποταπότης. || → اهل فائز, ποταπό:
 دوشم. — ἐξευτελίζεσθαι, ἐκφανυλίζεσθαι.

ابت } A. ἐπεὶ [ρζ. بتر] ἐπὶ, κολουρος, κο-
 λοβος [ζων]· — خر ὄνος κόλουρος.
 ἀνψελής, ὀλιος: بوله — لر دن نه خير اوميلور
 κ τοιούτων ὀλιων τί καλὸν ἐλπίζει τις [δ-
 σζδσο].

اِبْتِرَاد } A. *ἰπτιράδ* [ρζ. 22] ρ. ἀφ. τὸ πλ-
νεῖν ψυχρὸν ὕδωρ, ψυχροποδία-ψυ-
ροουδία.

ابتزاز } A. **ἰκνῆζαῖ** [pɛ̌, ʒɛ̌] ρ. ἀψ. τὸ ἀπο-
σπᾶσθαι, ἀποσπασις, ἀφαιρέσεως, ἀ-
ουτύνωσις.

ἰβταμ } A. **ἰβταμ** [εἰς] θ. ἀφ. τὸ με-
 διαν, μειδίαμα [φιλικόν]: **بن عاشق**
 — **ببو** ἐγὼ ἐραστής εἰμι τοῦ μειδιάματος
ἰβταμ τοῦτου: || βλ. καὶ **بم**

ابشاك } A. ἰπτιῶκ [ῥ. بشك] ῥ. ἀφ. τὸ ψευ-
δολογεῖν, ψευδολογία· τὸ προσ-

κείμενα: جديد — νέα ζητήματα. || عليه — ζη-
τήματα επίσημονικά. || عبقه — ζητήματα
βαθέα.

إبحار } Ἀ.ἰχθυόω [πλθ. τοῦ ἵχθ.] ὀν.θάλασσαι:
جسيه — μεγαλάαι θαλάσσαι: || — ابحارال
ἐὸ ῥήθρ-δ-ζ.ἰχθυόω ταξειδιὰ τῶν θαλάσσων. ||
βλ. بحار بخور και ابحر

ἡ μὲν Ἀ. ἡ^α ἡ^β [πλθ. τοῦ **μῆρ**] ὄν. θαλάσ-
σαν βλ. καὶ προηγ.

انجز } A. ἐπὶ τὸ [ρζ. انجز] ὄν. ἄνθρωπος, οὐ
τὸ σῶμα καὶ ἡ ἀναπνοὴ ὄζει.

الحجره } Δ. ἐπίτοις [πλθ. τοῦ] ὄν. ἀτ-
μοί, ἀναθυμιάσεις: متكاؤه = ἀτμοί
πυκνοί.

انجل } Λ. ἡ ἀγάπη [παρά τοῦ ἀγγέλ] ἐπὶ μαλ-
 اخوان } ζον, ἡ λίαν γλυῖχος, φιλάδελφους.
 شخص } ὁ μαλίζον φιλάδελφος τῶν ἀδελφῶν.
 || } ἀνθρώπος λίαν γλυῖχος.

II. ἁπ-ζόος και آبجور ἁπ-ζόος, ὄν.
 ὑδροπότης, ὑδροφύρος· ὑδροπέπων.
 § μοῖρα, τίχνη [διανοθεύον ἐν τῇ τελευταίᾳ
 ἐννοίᾳ].

Ἰ. ἀπὸ τοῦ ὅτι κῦμα ἔστιν ὁ ὕψος τοῦ θαλάσσης
 τοῦ ἔξωτος εἶναι πολὺ ἀσφαλτοῦ.

ἰδ. } Α. ἑξῆς, ὅν. αἰωνιότης [μελλουσα· ἐπὶ
 παρελθούσης ʾازل]; — ال إلى ἑξ-ἑξῆς,
 ἢ — لل ἑξ-ἑξῆς εἰς τὸ διηνεκές, διὰ παντός,
 αἰωνίως. || مدت — ἑξῆς ὑστέρησιν οὗ ἡ διάρκεια
 αἰωνία, αἰωνόδοτος: مدت عليه — دولت τὸ ὑψηλὸν
 αἰωνόδοτον κράτος, ἥτοι τὸ ὀθωμανικόν. || πλθ.
 ἂν ἑξῆς: ال ʾازل ἑξῆς-ἑξῆς οὐδέποτε.

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612

آبد } Λ. ἀβή [ρζ. آبد] ἐπὶ αἰώνιος, διαρκής.
 § [δν.] παράδειγμα· αἵνιγμα || πλθ.
 آبد } ἑδαβή.

ἀρχὴν } A. ἔπειθεν, ἢ ἀρχὴν ἔπειθε-α, ἐπερ. οὐδέ-
ποτε: او قومیه جقدر — او خایلاز — او کاینوس او
ὁ κνηρός οὐδέποτε θέλει ἀναγνώσει.

آبادار } Π. ἀπ-τάρο, ἐπθ. εἰχνυος, ζωμερος,
 ὁροσρος: — میوه καρπός εἰχνυος:
 § μετφ. γλαφυρός, χαρίεις, λαμπρός, στίλβων:
 — کلام λόγος γλαφυρός: || — شعر ποίησις λαμ-
 πρὰ: || — تغε εἶδος στίλβον, λαμπρόν.

آبدارلق } T. ἀπὸ τοῦ εὐχνημον, ἀφ. τὸ εὐχνημον,
δοδοδερότης, γλακύτες· χάρις·
ζάουη.

ابداء } A. ἀπαρ [ρζ. ابداء] ρ. ἀφ. συνώνυμον
τῷ ἀδαι βλ.

ἰδὲν } A. ἰδέσθαι [ῥ. ἰδέε βαλ. ἰδέετ] ρ. ἀφ.
 τὸ ἀνευ ὑποδείγματος καὶ ἐκ τοῦ
 μη ὄντος φέρειν τι εἰς τὸ εἶναι, τὸ δημιουργ-
 γεῖν, δημιουργία, τὸ πλάττειν διήγημα: كَاتَا
 ی — ἡ δημιουργία τῶν ὄντων. || Pm. [αἰτ]:
 جناب حق کمال قدرتی اظهار ایچون انسانی — بیوردی
 ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον ὅπως δεῖξῃ
 τὴν παντοδυναμίαν αὐτοῦ. § πρωτοτυπία [ἐν
 τῇ ποιήσει]: هر شاعر هوسکار — در
 τῆς ἐπιθυμεί τὴν πρωτοτυπίαν.

ابدال } A. ἑτάσταλ [πλθ. τοῦ بدل] ὄν. ὁμῶς
 ἑβδομήκοντα ἁγίων παρὰ Μουσουλ-
 μάνοις, καλουμένων καὶ الله — ἑτάσταλου-λ-λαχ.
 ἢ حق — ἑτάσταλι χάκκ ἁγιοι τοῦ Θεοῦ. [ὁ ἐν-
 κός δὲν εἶναι ἐν χορδίᾳ ἐν τῇ σημασίᾳ ταύ-
 τη]. || κοινῶς προφέρεται ἑτάσταλ-βλ. ἐπόμε.

آبدال } Α. ἀπὸ αὐτοῦ [βλ. προηγ.] ὄν. ἐπαί-
της προσποιούμενος τὸν ἄγιον, ἢ
ἐκλαμβάνόμενος ὡς τοιοῦτος ἐνεκα τῆς ἀφε-
λείας του· § εὐήθης, βλάξ, σχολαστικός· βλ.
بودالا

ابدال } Λ. ἰσθᾶν [ρζ. بدل] ρ. ἀφ. τὸ ἀλ-
 λάσσειν, ἀλλαγὴ, μεταλλαγὴ [συνη-
 θέστ. تبدیل βλ.] § [Γομ.] μεταλλαγὴ γραμ-
 ματος ἐν τῇ Ἀραβ. γραμματικῇ, ἥτοι ἀντικα-
 τάστασις π. χ. τοῦ ا ἢ τοῦ و διὰ ت ὡς ἐκ τοῦ
 وصف بآسف اتصاف ἰσθᾶν, ἀντι اتصاف ἰ6-
 θᾶν.

آبدالی } T. ἀπταλ-σὴν, ἐπθ. ὁ ἔχων ἥθος
εὐήθους, βλακώδους.

آبداللق } T. ἀπαλ-λήκ, ἀφ. εὐήθεια, ἀ-
φέλεια.

آبداللو { T. ἀπταλ-λόν, βλ. حسن

آبدان } Π. ἀπ-τάιν, ὄν. τρυπητὸν ποτιστή-
οιον κήπον.

ابدان } Π ἐκκ^ατάν [πλθ. τοῦ بدن] ὄν. σώμα-
ματα : — علم somatologia.

Π. ἀπ' ἐξού, ὄν. χέρονις, νύκτιμον,
ἦτοι καθαριῶς δογματικὸς ἐπιδαλ-

ζώμενος τοῖς Μουσουλμάνοις πρὸ τῆς προδευ-
χῆς καὶ συνιστάμενος εἰς τὸ νῦν ἰσχυρὸν μελὸν τι-
νων τοῦ σώματος· || المقي — λαμβάνω κα-
θαρισμὸν, ἵτοι νίπτομαι ὅπως προδευχθῶ· ||
بوزمقي — ἐξέρχομαι πρὸς ἀνάγκην [χαλνῶ τὸ
ἀποδοῦν]· || اقتضا إتك — ἀπαιτεῖται καθαρισμός,
ἵτοι πάσχω ὀνειρώξιν· || ويرمك — ἐπιτιμῶ, ἐπι-
πλήττω· || مدم شيدم يوقدر — ὅν ἔχω ἀμφιβο-
λῆαν εἰς τὸν καθαρισμὸν μου [ἀμφιβολία], ἢ τί-
ψιν ἀναιδέος, εἶμαι ἥσυχος.

آبدستان } II. ἀπὸ τοῦ ἁν, ὑδροφορὰν χωρὶς
μεύουσα διὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω
καθαυόν || III. ابريق

آبدست بوزان } T. ἀπὸ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ θ. ἐπι-
 βλαδόντες ὧν, τράγιον [ψυτ.].

آبدستخانه } Π. ἀπὸ τοῦ-χανέ, ὄν. ἀπόπατος.

آبدستار } T. ἀπὸ τοῦ-διζ, ἐπὶ. ἀνιπτός,
ὁ μὴ ποιῖσας τὸν θρησκειντικὸν
καθαρισμὸν· § μὲν. κακοῦθης, ἀχοεῖος.

آبدستك } T. ἀπὸ τοῦ-λίκ, ὄν. φόρμα βρα-
 χύ, ὅπερ φοροῦσιν οἱ Μουσουλ-
 μάνοι κατὰ τὸν θρησκευτικὸν καθαρσμόν.

ابدع } A. ἐποίησεν [παραθ. τοῦ **ابدع**] ἐπθ. και-
 νότερος, θαυμαστότερος : **فونوغراف**
 مختراعته — ὁ φωνογράφος εἶναι ἡ θαυ-
 μαστότερα τῶν ἐπινοήσεων τοῦ "Εδίσσων. ||
مخلوقات اولان روح انسانی — ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ, ἡ-
 τις εἶναι τὸ θαυμαστότερον τῶν δημιουργημάτων.

آبدندان } Π. ἀπ-^ατε^ντάν, ἐπθ. ἀδύνατος,
 ἡλιθίος: ایستم بر خادم اما — ایستم
 θέλω ἕνα ὑπηρετήν, οὐχὶ ὅμως ἡλιθίον.

آبد } A. *ἀπειθε*, ὄν. θ. ἐπεισόδιον παρὰδο-
ξον φερόμενον ἀνὰ τὰ στόματα τοῦ
λαοῦ· μνημεῖον προγόνων· ποίησις ἀπαράμυλ-
τος : *ءاديه* — μνημεῖον φιλολογικόν [γλωσσι-
κόν]· || *ديكمك* — στήνω μνημεῖον [ὀδεγίσκον
κτλ.] || πλθ. *ءا* *ءءا* *ءءا*.

A. ἐπεὶ-ι, ἐπὶ, αἰώνιος : الشوكه — ابدى
 ἐπεὶ-ιου-ὁ-ἀεδικέ, οὐ τὸ μεγαλειον
 αἰώνιον, ἀφθόντον § ἐπρ. αἰώνιος || θ. ابدى
 ἐπεὶ-ιγέ : — عادت εὐτυχία αἰωνία || حیات
 ζωὴ αἰώνιος, ἀθανασία.

ابدیاً } Λ. ἐπεὶ-γεν, ἐπορ. αἰωνίως, διὰ παν-
 τός : نظر لدن نهان اولی — χάνομαι
 τῆς δοξασεως διὰ παντός.

ابديت } A. ἰππεῖ-ιγῆτ, ἀφ. θ. αἰωνιότης :
— ἡ καταδόρα τῆς αἰ-
ωνιότητος· || βλ. ἐπὶ.

ابد يلك } T. ἐπεὶ-λαίε, ταύτῳ τῷ ابدیت

ἀβδάλ } Ἀ· ἰξζάδ. [ρζ. بَذَل] ρ. ἀβ. τὸ ἐπι-
 θαψιζέειν, ἢ ἐπιθαψιζέουσιν χαρι-
 των, εὐνοίας κτλ. || Ρμ. [αἰτ.]: اَيْتَمَ —
 ἐπιθαψιζέειν, φιλοφρονέειν. || اَيْمَعِي — ἐπι-
 θαψιζέειν, καταβάλλειν προσπαθείας. || حق عاجزیده —
 بیوریلان حسن توجهات علیه‌لی
 — ἢ ὑψιζὴν Ἀν-
 τὴς εὐνοία, ἢ ἐπιθαψιζέουσα πρὸς ἐμὲ τὸν ἐ-
 λχιστον.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

ابن } A. ἐπείροο, [ρζ. بر] ἐπθ. ἐναρετώτερος
-τατος, εὐσεβέστερος - τατος: اخوان
ἐναρετώτερος τῶν ἀδελφῶν.

ایر { A. ἰπέρ, [πλθ. τοῦ ۱۲] ὄν. βελόναι.

ابراء { A. ἰσθρά, [ρζ. ١٢] ρ. ἀφ. ἀφένος, ἐξό-
φληνός; ذمت — ἐξόφληνός χορεύου.

|| ی اسقاط — ἄφεςις ἀποσβεστική· || ی استیفا —
ἄφεςις ἐξοφλητική· || ی خاص — ἄφεςις μερική·
|| ی عام — ἄφεςις γενική· || سندی — ἐξοφλητι-
κόν· § απαλλαγή, θεραπεία; وظیفه: ἡ θεραπεία τῆς νόσου εἶναι ἰδιαί-
τερον καθήκον τῶν ἰατρῶν· || Рм. ἐξοφλῶ, ἀ-
παλλάττω τινα ἀπὸ τοῦ χρέους [αἰτ. دن]:
برکيسه برخانه دعواسندن طولاني || ی اسقاط — ἄφεςις
ἀπὸ τοῦ χρέους· || ی شخصی — ἄφεςις ἐάν τις ἀπαλλάξῃ τὸν ἀντιδικόν
τοῦ ἀπὸ ἀγωγῆς περὶ οἰκίας.

ابراج } A. ἐπεὶ οὐδὲ [πλθ. τοῦ ج] ὄν. πύθ-
γουν || B. καὶ ج

ἀβραάμ { Α. ἰσραὴλ [ῥζ. ἀβ.] ρ. ἀφ. τὸ ψύχειν,
 κρυόνειν τι, ψύξις [δινηνέστ. תְּבִיד
 זל.] § 8 τὸ ἐξασθενίζειν.

ابرا } Λ. ἐπὶ τοῦ [πλθ. τοῦ ἀρχοῦστον] ^πἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τοῦ, δίκαιοι, ἐν ἀρετοῖς: ^αἐπὶ τοῖς ἐν-
δοῖς τοῦ λαοῦ.

ابرار } A. ἱερός [ϣ. یر. ἱερός] ὁ ἁφ. τὸ ἐπι-
κυροῦν, ἅτοι ἐπικύρωσις ὄρκου ὡς
ἐκνηθούς, λεγόμεν: ابرار عینک یا عینک

ابراز } A. *i̇prou̇z* [ρζ. ρζ βλ. ρουζ] ρ. ἀφ. τὸ
 δευκνύειν, προσάγειν, ἢ προσάγωγὴν

ابعاد } A. $\dot{\alpha}\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بعد] ρ. άψ. τὸ ἀπομακρύνειν, ἀπομακρυνούσης: — اولادك — απομακρυνούτων παιδων. || Ρμ. ἀπομακρύνω [αίτ.]: — ايتدي — اولاديني نزدندن — ἀπεμακρυνεν ἀπὸ πληθύνον του τὰ τέκνα του. || συννηθῆστ. تبعيد

ابعد } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [παραθ. τοῦ بعد] ἐπθ. ἀπώτερος-τατος: — مسافه — ἢ ἀπωτέρα ἀπόστασις.

ابغض } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بغض] ἐπθ. ἐχθιστος, ὁ κατ' ἐξοχὴν μισήτορ: — مخلوقات — τὸ ἐχθιστον τῶν πλασμάτων.

آبق } A. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [βλ. اباق] μετχ. ὁ ἐγκαταλείπων τὸν κύριόν του ἀνευ λόγου [δοῦλος]: — تكديره لايقدر — ὁ δοῦλος ὁ ἐγκαταλείπων τὸν κύριόν του εἶναι ἄξιος ἐπιτιμώσεως.

ابقاء } A. $\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بقاء] ρ. άψ. τὸ διαιώνιζειν, διαιώνισης· διατήρησις ὑπαλλήλου ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ· τὸ ἀφίνειν μαθητὴν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει [ἀντιθ. τῷ رفيع]: — نام — διαιώνισης ὀνόματος. || Ρμ. διαιώνιζω, ἀπαθανατίζω· διατηρῶ ὑπαλλήλων· ἀφίνω ἐν τῇ αὐτῇ τάξει [αίτ.]: — ايتدي — نامي — διαιώνισεν, ἀπαθανάτισεν τὸ ὄνομά του. || اولندي — مامورينده — διατηρηθῆν ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ.

ابقاء } A. $\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -εν, ἐπρ. διὰ διατηρήσεως, ἢ διατηρηθεῖς, ἀφθερεῖς: — نصب ابدلي — διαωρίσθην διατηρηθεῖς ἐν τῇ θέσει του.

ابقار } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [πληθ. τοῦ بقر] ὄν. βόες.

ابكاء } A. $\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بكاء] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν τινα κλαίειν: — ايتام جائز دكلدر — δὲν εἶναι θεμιτὸν τὸ νὰ κάμῃ τις τὰ ὀρφανὰ νὰ κλαίωσι [σπν.]: || انتيو. اضعاك

آبكار } Π. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. ὁ ἀρδεύων, ὑδροφόρος.

ابكار } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [πληθ. τοῦ بكر] ὄν. παρθένου: — زوج — σύζευξιν παρθένων. || افكار — ιδεαί παρθένου, πρωτότυποι.

آبكاه } Π. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. δεξαμενὴ.

ابكم } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بكم] ἐπθ. βωδός, ἄλαλος.

ابكمي } Π. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -ί, ταῦτόν τῷ ἐπομ.

ابكيت } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -ιγέτ, άψ. ἀφωνία, τὸ εἶναι βωδόν, ἄλαλον.

آبكور } Π. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. ὁχετός ὕδατος, ὑπόνομος.

آبكون } Π. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ἐπθ. κυανούης: — قفس — κλωδός κυανούης, ἥτοι οὐρανός· || كنبد — ὁδός κυανούης [τοῦ οὐρανοῦ].

آبكير } Π. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. λίμνη, δεξαμενὴ, λάκκος.

آبكينه } Π. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. ψιδάλη, ποτήριον: — ايجنده — ὡς οἶνος [μεῖ] ἐντός ποτηρίου· § ἀδάμας, κάτοπτρον.

ابل } A. $\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$, ὄν. κάμηλος· ἀγέλη καμηλῶν. || [πληθ.] آبال $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$.

آبلا } ἢ $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}$ T. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$, ὄν. πρεσβύτερα ἀδελ-
πῶν ἢ [βλ. باجي] § ἢ πρεσβύτερα τῶν ὑ-
πηρετριῶν ἐν τινι οἰκίᾳ, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ διατάσσῃ τὰς ἄλλας.

ابلاغ } A. $\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بلغ βλ. بلوغ] ρ. άψ. τὸ ἀναδιδάσκειν, ἀναδιδασμός, συμπο-
δισις· διαδιδασίς [δοτ.]: — معاشك حد لايقنه — ἀναδιδασμός τοῦ μισθοῦ εἰς τὸ προσδῆκον ὄριον. || Ρμ. ἀναδιδάσκω, κάμνω τι νὰ ψθῶσθαι πον, συμ-
ποδῶ ποδόν, διαδιδάσκω παρὰ κλησίν, χαίρει-
σμον κτλ. [αίτ. δοτ.]: — بر ايكن دردی مليونلر — ἐνφ ἡ λύπη μου ἥτο μία, ἀνεδιδάσεν αὐτὴν εἰς μυσίας· || ايتك — ثمن قيمته — ἀναδιδάσκω τὸ τίμημα μέχρ' ὅσον τῶν τριῶν τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου· || βλ. και تبليغ

آبلاق } T. $\dot{\alpha}\dot{\beta}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. μευράκιον, νέος ἀγέ-
νιος ἔχων εὐτραφὲς καὶ λευκὸν τὸ πρόσωπον, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν κόμην μέλαιναν.

ابليج } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بلج] ἐπθ. ὁ ἔχων τὰς ὀ-
φρὺς ἀραιάς· § ἐναογῆς, σαφής.

ابلد } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. بلد, βλ. بلاد] ἐπθ. ἀφνής, ἄνους· § [παραθ. τοῦ بليد] ἀφνέστε-
ρος-τατος: — ي — شا كرداك — ὁ ἀφνέστερος τῶν μα-
θητῶν.

ابليغ } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [παραθ. τοῦ بليغ] ἐπθ. εὐγλωτ-
τότερος-τατος: — حضرت محمد — الانبيادر — ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ εὐγλωττότερος τῶν προφητῶν [ἐπλάγαθ-ἐνπιγιά].

ابلق } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. ἵππος, οὗ οἱ μῆροὶ στι-
κτοί· ἵππος ἐπιδεικτικός· || سوار — $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ $\dot{\sigma}\dot{\sigma}\dot{\delta}\dot{\alpha}$, ὁ ἐπιδιδάσκων τοιοῦτου ἵππου· ||
دوتك. ابلقان $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ.

ابلق } T. $\dot{\iota}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, βλ. ابلق

ابلقان } A. $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ -κ, ὄν. ὁ ἀβλ. τοῦ ابلق βλ.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ [ῥ. αὐλῆ] ἐπὶ τοῦ τοῦ χειλὸς χον-
δρῶν, χειλῶν [ἐπὶ Λιθιόπων].

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ, ὅν. θ. χόρτον τῶν θερμῶν
κλιμάτων, κλαδωτὸν ὡς ὁ κύαμος.

αὐλῆ } Ιτ. ἀπὸ αὐλῆ [b]occo ὅν. ἀποικισμὸς
κατὰ θάλασσαν, πολιορισία: αὐλῆ —
τὸν ἀποικισμὸν κατὰ θάλασσαν. || يوزمق — ζωὴ
τὸν ἀποικισμὸν.

αὐλῆ } Η. ἀπὸ αὐλῆ, ὅν. φλύκταινα, φουσαλὶς τοῦ
δέρματος.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ [ῥ. αὐλῆ, βλ. αὐλῆ] ἐπὶ βλάδῃ,
εὐθύτης.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-ανέ, ἐπὶ βλακώδους:
— تقيقات — ἐξετάσεις βλακώδεις.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-πεσέν, ἐπὶ ὁ ἀρεσκὸν
εἰς τοὺς βλάκας, χονδροειδῆς.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-πεσέν, ἐπὶ ὁ ἀ-
ρεσκός, προσφιλὴς εἰς βλάκας,
χονδροειδῆς. || [ἐπὶ.] κατὰ τὸν ἄρεσκόν εἰς
βλάκας.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-τέρ, ἐπὶ βλακιστερος.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-τερίν, ἐπὶ βλακιστάτος.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-φίρι, ἐπὶ ὁ ἀπα-
τῶν βλάκας, χονδροειδῆς.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-φίρι, ἐπὶ ὁ ἀ-
ρεσκὸν τῶ ἀπατῶντι τοὺς βλά-
κας. || [ἐπὶ.] κατὰ τὸν ἀπατῶντα τοὺς βλάκας.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-ί, ἀφ. βλακεία, εὐθύθεια.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ-ιγέ, ἀφ. θ. ταῦτόν τῶ
αὐλῆ

αὐλῆ } Τ. ἀπὸ αὐλῆ [ἐλλ. ἀπλῆ] ὅν. κεροίαξ, ἡ-
τοι ἄκρα τοῦ σχοινίου τοῦ προσδεδε-
μένου εἰς τὸ ἴστιον, ἢν κρατεῖ ὁ πιδαλιού-
χος: ي برأق — ἀφίνω τὸν κεροίακα, ἢτοι τὰ
χάνω, περιέρχομαι εἰς ἀμηχανίαν.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ, ὅν. δαίμων σατανᾶς:
— تليس دايμων پلهره دوز [πρὸ
αὐλῆ] || πλθ. αὐλῆ ἐπὶ αὐλῆ, ἢ αὐλῆ ἐπὶ αὐλῆ.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-ανέ, ἐπὶ διαβολικός: §
ἐπὶ διαβολικός.

αὐλῆ } Η. ἐπὶ αὐλῆ-καρανέ, ἐπὶ δια-
βολικός: § ἐπὶ διαβολικός.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ-ί, ἐπὶ διαβολικός: || θ.
αὐλῆ αὐλῆ.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ-λῆ, ἐπὶ ὁ ἔχων οἰκοδο-
μᾶς: — τόπος ἔχων οἰκοδομᾶς.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ-λῆ, ἐπὶ ὁ ἔχων οἰκοδο-
μᾶς: — τόπος ἔχων οἰκοδομᾶς.

αὐλῆ } Τ. ἐπὶ αὐλῆ, ἢ αὐλῆ αὐλῆ, ὅν. ἐκτο-
μῆς, κάπνιον, κ. καπνόν.

αὐλῆ } Α. ἐπὶ αὐλῆ, ἢ αὐλῆ, ὅν. νιός: الواحد —
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ νιός μονογενής: || الزنا —

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ — αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ νιός
νόθος: || السيل — αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ
αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ, ἢ αὐλῆ-αὐλῆ-αὐλῆ

٧ } T. ἁ-~~α~~ου, ἐπ' ἄν. ἐκ πλὴξως καὶ θανα-
 τισμοῦ, κατὰ συντομίαν ἐκ τοῦ ٧ ٧ ٧ ٧ ٧
 ὦ! τί εἶναι τοῦτο;

ابو } Α. ἔπου, ὄν. πατήρ: البش — ἔπου-λ-πε-
 ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους,
 'Αδάμ' || الفتح — ἔπου-λ-φ-ε-τ-κ ὁ πατὴρ τῆς κα-
 τακτησέως, ἡτοι Μωάμεθ ὁ πορθητής: || الذهب —
 ἔπου-ζ-ε-χ-ε-π πατὴρ χρυσοῦ, πλουσίος: || بكر —
 ἔπου -πίκο, 'Αβουβεκόρ [ὄνμ. κυρ.] || جهل —
 قارپوزی ἔπου ὀξύν-λ καρπουζοῦ, ἀγρία κολο-
 κύθη, κολοκυθήϊς: || βλ. ابوالبورون = ابوالبجر =
 انب = اب = بو = ابوالمول

ابواب } A. ἐξῆδαι [ἐξθ. τοῦ باب] ὄν. πύλαι·
— أ — φάτιχῃς-λ-ἐξῆδαι ὁ ἀνοίγων
τὰς πύλας, ὁ διευκολύνων [θεός]. || فاع τὸ ἀ-
νοίγειν τὰς πύλας· § κεφάλαια [βιβλία].

ابوال } Λ. ἐπὶ ἄλ. [πλθ. τοῦ] ὄν. οὐρα.

ابو البورون } ἑπὶ-λ-πουργούν, βλ. بورونلی

ابو العبر } A. ἔπει-λ-ιπέτο, ὅν. ἄνθρωπος ἀνα-
 καὶ ἡ ἀνοσμία εἶναι παραδειγματικὴ εἰς τοὺς
 ἄλλους.

Α. ἔπον-λ-χέβλ ὄν. λίθος μέγας
 παρὰ τὰς πυραμίδας τῆς Αἰγύ-
 πτου, περιέχων εἰκόνα ἀνθρωπίνης κεφαλῆς·
 Σφίγγι, ἥτοι τὸ γνωστὸν μυθολογικὸν θηρίον [κα-
 τὰ λέξιν: πατήρ τοῦ τρόμου] βλ. και اسفنجس

ابوبه } A. ἐπιπῆ [πλθ. τοῦ باب] ὄν. θ. πύ-
λαι βλ. καὶ ابواب

أبوت } A. ὁ πατὴρ [ῥ. ابو] ἁφ. θ. πατὴρ-
 της : — حقوق δικαιώματα πατρός-
 τος.

ابوة } Α. ὁπρὸς ἐν, ἐπρ. λόγῳ πατρότη-
τος, ὡς πατήρ.

T. ἀποὶρ-θζονποιρ, ἢ **آبور جبور** } οὐποιρ θζονποιρ [βλ. **آبور**]
 ἐπθ. ἀνάμικτος εἰς τρόπον προσενοῦντα
 ἀνδιαν καὶ βλάβην εἰς τὴν ὑγίαν [ἐπὶ φαγν-
 τῶν]: **شیر**—φαγντὰ ἀνάμικτα, κ. τσαλοφάγια·
 — **سون**—ἀνοσσία, φλυσγία, ἄρρονη· ἀθέμιτα.

آبوردو } T. ἀπὸδο [abbordo] ἐπθ. προ-
 σθηγιμένους [λέμδος, πλοίων]· || —
 كخ | προσεγγίζω πλοίων τι εἰς ἄλλο [δοτ.].

آبوق صابوق } T. ἀποὺκ-θαποὺκ [ἐκ τοῦ
ἀχρόστου آبوق καὶ ἐκ τοῦ

صاۛق] ἐπθ. λόγοι ἀσυνάρτητοι, παραληρημα-
τα παροῤῥουτος.

آبونہ } Γλ.ἀπονέ [abonné] ὄν. συνδρομητής:
سی — غزته } συνδρομητής ἐφημερίδος.

Α. ἐπεὶ ἐβιβάτ [ρζ. ابو] ὁ ν. θ. προοιᾶν-
 μαι, ἅτοι μιντέρες τῶν πατέρων.

A. ἐξεβείν [ἐξ. τοῦ β] ὄν. ὁ πα-
 τὴρ καὶ ἡ μήτηρ, γονεῖς; — L. ἐξ-
 ἐβείν ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἥτοι ἀμ-
 φιθαλής [βλ. αβ].

4. $\overline{1}$ } T. 4-5, 6, 4.

40. } T. *ἐπέδυν*. μαῖα, καὶ ἐνίστε μάρμυρος· διὸ
 περὶ γυναικῶν πρὸς διακρίσιν λέγου-
 ναι πολλάκις *أبه* μαῖα γυνή [βλ. *قابل* καὶ
قابله]. || *سوى* — *سوز* ἄνθρωπος ὁμιλῶν ἀδιακό-
 ρως, λάλος· ὁ ἐπεμβαίνων ὁπωσδήποτε εἰς μίαν
 πύρρην καὶ πολλὰ λέγων. || *اسكمله* — εἶδος
 κήρυκτος ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν μαιῶν διὰ τὰς
 πίτεκας γυναῖκας.

ἰ. μολόχην [φύτ.] } T. ἰππὲ-γκυθινοῦζι, ἡ ἰ. ڪو مڃي
 ἰ. ڪو مڃي } ἰππὲ-γκυθινοῦζι, ὅν. μαλάχην,
 κ. μολόχην [φύτ.]

ابہ لک { T. ἐπε-λίη, ἀφ. μαευτική.

ابهاج } A. $\alpha\beta\alpha\delta\zeta$ [ρζ. $\alpha\beta$, βλ. $\alpha\beta\zeta$] ρ. ἀβ.
τὸ χαροποιεῖν, χαροποιῖντις: ارباب —
احتيا } $\alpha\beta\alpha\delta\zeta$ τῶν ἐνδεῶν || $\alpha\beta$ —
χαζακ —
αροποιῖντις τῶν προθυκνητῶν: || Ρμ. χαρο-
ποιῶ [αἰτ.].

اِبْهَال } A. ἰβήαλ [9ζ. 1βη] ο. ἀφ. τὸ ἀπολύνειν
 ἢ ἀπόλυσιν, χειραφέτησιν: الصغي — ἰβ-
 ἡλ-δ-δαγῆο χειραφέτησιν τοῦ ἀνελίκου: ||
 Ρμ. χειραφετῶ [αἰτ.].

۱. ۱۲۸۱. } A. **ἰπχάμ**, ὄν. ἀντίχειρ χειρός, ἢ πο-
 δός. || πλθ. ۱۲۸۱. **ἰπαχίμ**.

A. **ἱστῶμαι** [ῥ. **هستم**] θ. ἀψ. τὸ καθι-
 στῆν ἀσάφες, ἀσάφεια, ἀοριστία: —
 ἀσάφεια λόγου· **واو بو سوزدم** ἐν τῷ λόγῳ
 οὕτως ὑπάρχει ἀσάφεια· **Ρμ.** καθιστῶ ἀσάφες
 αὐτ.: **كلام ايدیور** — καθιστᾷ τὸν λόγον ἀσα-
 φῆ· **ابهامات** πλθ.

است } A. ὁππότε, κ. ἐπότε ἢ ὅππότε, ἀφ.
θ. μεγαλειον, μεγαλοπρόεπεια, δόξα.

۱. بهلول } T. ὑπάρχει-λοιῦ, κ. ἔπχει-λοιῦ, ἐπὶ.
 ὑψηλότετος [τίτλος διδόμενος πρὸς
 τοὺς πωλὸν M. Βεζύοας ἀκολουθεῖται πάντο-

Λ. ἰσχυά-ῖ, ἐπὶ τὸ ἀνίσχων τῇ ἐκ-
τάσει, τῇ εὐρύνσει, ἐκτατικὸς, εὐ-
ρύς. الساعية ἰσχυάιγῃ = δύναμις
ἐκτετασεως, ἀναπτύξεως.

Α. ἰτιόσθαι [ῥέ. -و-] ὁ, ἄφ. τὸ κα-
τατάσσεται, ἡ κατατάξις, τάξις,
συνάθροισις: ساق — لرنن تاب مشى
ἔπλεον ἀπὸ τῶν μικρῶν τῆς τάξεως
ὕψους τοῦ περιπατεῖν, ἡτοι ἀπὸν-
περιπατῶσθαι ἐν τάξει.

A. ἱεροῦ [ῥζ. **وهم**] ρ.ἀψ. τὸ εἶναι
 δεστυασμένον, σήμεως τὸ ἔχειν
 ἀγίδα· § [ἐν συνθέσει]: — مقام فخامت
εἰ **ἱεροῦ** ὁδὸς δεστυασμένη
 αἰετοῦ, ἡ τοῦ ψηλῆς ὁδὸς [ὑποουροῦ].

Γ. ἀτέξ, ὄν. πῦρ, πυρά· πῦρ πυρο-
 δόλου, τηλεβόλῳ κτλ. μτφ. πυρετός,
 ρε, ζωηρότης, ἀνδραγωγία, ἀγωνία· ὡς
 τιμή, κ'· φωτιά· ὀρμητικὸς· ζωηρός·
 ὁρῶν[ος]: تعلبي — στρατιωτικὰ γυμνα-
 σία || عشق — τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος || جاسی —
 τοῦ τῦφου || وار — بوركدم· ἐν τῇ καρ-
 δίᾳ ὑπάρχει, καίει ἡ καρδία μου· ὀρμη-
 τικοῦ χαρακτήρος, κ. φωτιά· ὁρῶν, κ.
 θαρδύλῳ [ιχθ.] || بوجی —
 یش — ἀκάτιον πρὸς μεταφορὰν
 ὡς — کیمجھسی — ἡ νύξ τοῦ ἁγίου
 πνεύματος· ἢ ἀνάπτουσι πυράς || آتے
 یر — یاقق — ἀνάπτω πυράν
 — یپودانلیزω πῦρ || یوسکورمک — πῦρ
 — ییغدریمق — εἴπω πῦρ
 — سوندریمک — σβένω τὸ
 — ییغدریمق — καταπατῶ, σβέν-
 νω τὸ πῦρ ἐν μάχῃ || کسکک — ἡ
 — ییغدریمق — πῦρ, φωτιά, ἐξάπτω
 — ییغدریمق — εἴπω εἰς μεγάλην
 — ییغدریمق — ἀγοράζω εἰς ὑπερβολήν
 — کچی کتیدی کلدی — ὑπῆγε καὶ ἦλ-
 θεν, ἦτοι ταχύτατα.

Γ. ἀνήρ, βλ. آتیش

12. ἁ-τεξ-εῖς ἁν, ۱۲ آتش فشان ἁ-
 13. τεξ εἶς ἐπιθ: ὁ πῦρ πνέων,
 14. ۱۳ آتش فشان ۱۲ آتش فشان
 15. ۱۴ آتش فشان ۱۳ آتش فشان
 16. ۱۵ آتش فشان ۱۴ آتش فشان
 17. ۱۶ آتش فشان ۱۵ آتش فشان
 18. ۱۷ آتش فشان ۱۶ آتش فشان
 19. ۱۸ آتش فشان ۱۷ آتش فشان
 20. ۱۹ آتش فشان ۱۸ آتش فشان
 21. ۲۰ آتش فشان ۱۹ آتش فشان
 22. ۲۱ آتش فشان ۲۰ آتش فشان
 23. ۲۲ آتش فشان ۲۱ آتش فشان
 24. ۲۳ آتش فشان ۲۲ آتش فشان
 25. ۲۴ آتش فشان ۲۳ آتش فشان
 26. ۲۵ آتش فشان ۲۴ آتش فشان
 27. ۲۶ آتش فشان ۲۵ آتش فشان
 28. ۲۷ آتش فشان ۲۶ آتش فشان
 29. ۲۸ آتش فشان ۲۷ آتش فشان
 30. ۲۹ آتش فشان ۲۸ آتش فشان
 31. ۳۰ آتش فشان ۲۹ آتش فشان
 32. ۳۱ آتش فشان ۳۰ آتش فشان
 33. ۳۲ آتش فشان ۳۱ آتش فشان
 34. ۳۳ آتش فشان ۳۲ آتش فشان
 35. ۳۴ آتش فشان ۳۳ آتش فشان
 36. ۳۵ آتش فشان ۳۴ آتش فشان
 37. ۳۶ آتش فشان ۳۵ آتش فشان
 38. ۳۷ آتش فشان ۳۶ آتش فشان
 39. ۳۸ آتش فشان ۳۷ آتش فشان
 40. ۳۹ آتش فشان ۳۸ آتش فشان
 41. ۴۰ آتش فشان ۳۹ آتش فشان
 42. ۴۱ آتش فشان ۴۰ آتش فشان
 43. ۴۲ آتش فشان ۴۱ آتش فشان
 44. ۴۳ آتش فشان ۴۲ آتش فشان
 45. ۴۴ آتش فشان ۴۳ آتش فشان
 46. ۴۵ آتش فشان ۴۴ آتش فشان
 47. ۴۶ آتش فشان ۴۵ آتش فشان
 48. ۴۷ آتش فشان ۴۶ آتش فشان
 49. ۴۸ آتش فشان ۴۷ آتش فشان
 50. ۴۹ آتش فشان ۴۸ آتش فشان
 51. ۵۰ آتش فشان ۴۹ آتش فشان
 52. ۵۱ آتش فشان ۵۰ آتش فشان
 53. ۵۲ آتش فشان ۵۱ آتش فشان
 54. ۵۳ آتش فشان ۵۲ آتش فشان
 55. ۵۴ آتش فشان ۵۳ آتش فشان
 56. ۵۵ آتش فشان ۵۴ آتش فشان
 57. ۵۶ آتش فشان ۵۵ آتش فشان
 58. ۵۷ آتش فشان ۵۶ آتش فشان
 59. ۵۸ آتش فشان ۵۷ آتش فشان
 60. ۵۹ آتش فشان ۵۸ آتش فشان
 61. ۶۰ آتش فشان ۵۹ آتش فشان
 62. ۶۱ آتش فشان ۶۰ آتش فشان
 63. ۶۲ آتش فشان ۶۱ آتش فشان
 64. ۶۳ آتش فشان ۶۲ آتش فشان
 65. ۶۴ آتش فشان ۶۳ آتش فشان
 66. ۶۵ آتش فشان ۶۴ آتش فشان
 67. ۶۶ آتش فشان ۶۵ آتش فشان
 68. ۶۷ آتش فشان ۶۶ آتش فشان
 69. ۶۸ آتش فشان ۶۷ آتش فشان
 70. ۶۹ آتش فشان ۶۸ آتش فشان
 71. ۷۰ آتش فشان ۶۹ آتش فشان
 72. ۷۱ آتش فشان ۷۰ آتش فشان
 73. ۷۲ آتش فشان ۷۱ آتش فشان
 74. ۷۳ آتش فشان ۷۲ آتش فشان
 75. ۷۴ آتش فشان ۷۳ آتش فشان
 76. ۷۵ آتش فشان ۷۴ آتش فشان
 77. ۷۶ آتش فشان ۷۵ آتش فشان
 78. ۷۷ آتش فشان ۷۶ آتش فشان
 79. ۷۸ آتش فشان ۷۷ آتش فشان
 80. ۷۹ آتش فشان ۷۸ آتش فشان
 81. ۸۰ آتش فشان ۷۹ آتش فشان
 82. ۸۱ آتش فشان ۸۰ آتش فشان
 83. ۸۲ آتش فشان ۸۱ آتش فشان
 84. ۸۳ آتش فشان ۸۲ آتش فشان
 85. ۸۴ آتش فشان ۸۳ آتش فشان
 86. ۸۵ آتش فشان ۸۴ آتش فشان
 87. ۸۶ آتش فشان ۸۵ آتش فشان
 88. ۸۷ آتش فشان ۸۶ آتش فشان
 89. ۸۸ آتش فشان ۸۷ آتش فشان
 90. ۸۹ آتش فشان ۸۸ آتش فشان
 91. ۹۰ آتش فشان ۸۹ آتش فشان
 92. ۹۱ آتش فشان ۹۰ آتش فشان
 93. ۹۲ آتش فشان ۹۱ آتش فشان
 94. ۹۳ آتش فشان ۹۲ آتش فشان
 95. ۹۴ آتش فشان ۹۳ آتش فشان
 96. ۹۵ آتش فشان ۹۴ آتش فشان
 97. ۹۶ آتش فشان ۹۵ آتش فشان
 98. ۹۷ آتش فشان ۹۶ آتش فشان
 99. ۹۸ آتش فشان ۹۷ آتش فشان
 100. ۹۹ آتش فشان ۹۸ آتش فشان
 101. ۱۰۰ آتش فشان ۹۹ آتش فشان
 102. ۱۰۱ آتش فشان ۱۰۰ آتش فشان
 103. ۱۰۲ آتش فشان ۱۰۱ آتش فشان
 104. ۱۰۳ آتش فشان ۱۰۲ آتش فشان
 105. ۱۰۴ آتش فشان ۱۰۳ آتش فشان
 106. ۱۰۵ آتش فشان ۱۰۴ آتش فشان
 107. ۱۰۶ آتش فشان ۱۰۵ آتش فشان
 108. ۱۰۷ آتش فشان ۱۰۶ آتش فشان
 109. ۱۰۸ آتش فشان ۱۰۷ آتش فشان
 110. ۱۰۹ آتش فشان ۱۰۸ آتش فشان
 111. ۱۱۰ آتش فشان ۱۰۹ آتش فشان
 112. ۱۱۱ آتش فشان ۱۱۰ آتش فشان
 113. ۱۱۲ آتش فشان ۱۱۱ آتش فشان
 114. ۱۱۳ آتش فشان ۱۱۲ آتش فشان
 115. ۱۱۴ آتش فشان ۱۱۳ آتش فشان
 116. ۱۱۵ آتش فشان ۱۱۴ آتش فشان
 117. ۱۱۶ آتش فشان ۱۱۵ آتش فشان
 118. ۱۱۷ آتش فشان ۱۱۶ آتش فشان
 119. ۱۱۸ آتش فشان ۱۱۷ آتش فشان
 120. ۱۱۹ آتش فشان ۱۱۸ آتش فشان
 121. ۱۲۰ آتش فشان ۱۱۹ آتش فشان
 122. ۱۲۱ آتش فشان ۱۲۰ آتش فشان
 123. ۱۲۲ آتش فشان ۱۲۱ آتش فشان
 124. ۱۲۳ آتش فشان ۱۲۲ آتش فشان
 125. ۱۲۴ آتش فشان ۱۲۳ آتش فشان
 126. ۱۲۵ آتش فشان ۱۲۴ آتش فشان
 127. ۱۲۶ آتش فشان ۱۲۵ آتش فشان
 128. ۱۲۷ آتش فشان ۱۲۶ آتش فشان
 129. ۱۲۸ آتش فشان ۱۲۷ آتش فشان
 130. ۱۲۹ آتش فشان ۱۲۸ آتش فشان
 131. ۱۳۰ آتش فشان ۱۲۹ آتش فشان
 132. ۱۳۱ آتش فشان ۱۳۰ آتش فشان
 133. ۱۳۲ آتش فشان ۱۳۱ آتش فشان
 134. ۱۳۳ آتش فشان ۱۳۲ آتش فشان
 135. ۱۳۴ آتش فشان ۱۳۳ آتش فشان
 136. ۱۳۵ آتش فشان ۱۳۴ آتش فشان
 137. ۱۳۶ آتش فشان ۱۳۵ آتش فشان
 138. ۱۳۷ آتش فشان ۱۳۶ آتش فشان
 139. ۱۳۸ آتش فشان ۱۳۷ آتش فشان
 140. ۱۳۹ آتش فشان ۱۳۸ آتش فشان
 141. ۱۴۰ آتش فشان ۱۳۹ آتش فشان
 142. ۱۴۱ آتش فشان ۱۴۰ آتش فشان
 143. ۱۴۲ آتش فشان ۱۴۱ آتش فشان
 144. ۱۴۳ آتش فشان ۱۴۲ آتش فشان
 145. ۱۴۴ آتش فشان ۱۴۳ آتش فشان
 146. ۱۴۵ آتش فشان ۱۴۴ آتش فشان
 147. ۱۴۶ آتش فشان ۱۴۵ آتش فشان
 148. ۱۴۷ آتش فشان ۱۴۶ آتش فشان
 149. ۱۴۸ آتش فشان ۱۴۷ آتش فشان
 150. ۱۴۹ آتش فشان ۱۴۸ آتش فشان
 151. ۱۵۰ آتش فشان ۱۴۹ آتش فشان
 152. ۱۵۱ آتش فشان ۱۵۰ آتش فشان
 153. ۱۵۲ آتش فشان ۱۵۱ آتش فشان
 154. ۱۵۳ آتش فشان ۱۵۲ آتش فشان
 155. ۱۵۴ آتش فشان ۱۵۳ آتش فشان
 156. ۱۵۵ آتش فشان ۱۵۴ آتش فشان
 157. ۱۵۶ آتش فشان ۱۵۵ آ

Π. ἀτρεξ-ἐφθανί, ἡ آتش فشانی
 ἀτρεξ-φεθανί, ὅν. ἡ κατάστα-
 τουργίαν· βλ. προηγ.

Π. ἀπὲς ἐνγκίς, ὕν. ἔναυσμα,
κ. ὕσκα· || ἐπθ. σφοδρός: غوغای
σφοδρά.

ἀπειρήσατο, ἐπὶ ὁ πῦρ βρέχων,
 οὐκ ἔσθ'· μὲν. φλογερός:—سحاب νέ-
 ⲁⲓ ἀνασπεναγμός φλογερός. || شيع
 οὐκ ἔσθ'.

ἄπει-πάζ, ὄν. πυροστέχνης [ὁ πῦρ
ζών] οὕτως ἐκαλεῖτο τάξις ἰδιαι-
ν πολεμοῦντων ἄλλοτε κατὰ τὴν
συρίων διὰ σφαιρῶν ἐκ νάφθαλ.

Ι. ἀτεξ-παζί, ὄν. ἡ τέχνη τοῦ
τυροτέχνου· βλ. προηγ.

ἀπαρξ-παρξ, ὄν. τιμήμα πυρός
 νῆος: یم—ر کسترله اورتلش بر: eñ
 εκαλυμμένος τέφρα: § ζῳηρός, ἀ
 ωτιδ]: واصلو چوجق کیندجه بر:
 ὁ φρόνιμος παῖς βαθυδὸν εἰ
 ρος [φωτιδ].

Π. ἀτεξ-περεδτ, ὄν. πυρολδ
τρης: رَحْمَۃٌ — آتَشٌ τὸ πῦρ
ῖζεται τὸν πυρολδτρην· || πληθ
περεδτάν.

Τ. ἀπεξ-περεστέλλικ, ἀφ. ταῦ
τὸν τῷ ἐπομ.

Π. ὑπερ-περεστί, ἀψ. πυροζα
τρεία.

ἰ. ἀπερ-τάκ, ἐπθ. ὁ ἀνάπτων τ
ῦρ, θερμός, ψωτεινός:—روى πρό
δν.

ἀπὸς-τοῖς, ὅν. θερμασθῆς ἀπὸ τοῦ
Λοίου.

Τ. ἀπεσσοί-λίκ, ἀψ, ἡ τέχνη το
θεσμοστού.

Π. ἀπεξ-χατήρ, συνων. τ.
دل آتش β₂.

Π. ἀπὲρ-χανέ, ὄν. ναὸς πυρολά

Π. ἀπερ-χρηάμ, ἐπθ. ὁ ζωνοῦ
καὶ ταχέως περιπατῶν.

I. ἀπὸς-πάν, ὅν. ἐστία, πύρρηνον

Π. ἀτεξ-τίλ, ἐπθ, ὁ ἀγαπῶν τὸ
ὥραϊον· οὗ ὁ λόγος συγκινητικῶς

ἀπὸς-τέμ, ἢ آتشین ἐπθ.ἐκε
οὕτινος ἢ πνοή, ὁπλ. ὁ λόγος

اثبات { A. ἐδάε, ὕν. ὅ, ἐπιπλὰ οἰκίας, ὡς μιν-
τέρον, στρωθόντι κτλ.: بيت — خانه
— πλὰ οἰκίας || يتيه — ἐπιπλὰ οἰκιάδ.

A. ἔθετο, ὄν. πράγμα ἀποδεικνύον τὴν
 } ὑπαρξιν προσώπου, ἢ πράγματος, τεκ-
 νηρίου, σημείου, ἵχνος, δείγμα, ἐνδείξις, μνη-
 μεῖον, ἀποτελεσμα, ἔργον, σύγγραμμα [د ن] :
 قالمشدر — وراه ابيه دن — قالمشدر — قالمشدر
 ἔμεινε· || خسته لکدن — قالمشدر —
 ὅδεν ἔμεινε· || پدر — تò كاموس فیروز آبادینك
 εἶναι ἔργον [σύγγραμμα] τοῦ φερουσ' Α'-
 παδοῦ· || بيوك — δείγμα, ἐνδείξις ἀγάπης· ||
 حمت کوستودی — عدهξε μέγα δέγμα ζή-
 λου, ἥτοι ἀπέδειξε μέγαν ζηλόν· || دن مؤثره —
 εκ τοῦ ἔργου εικάζει τις τὸν
 ὁράστην· § ἔργον, ἢ λόγος ἱερός [τοῦ Μωάμεθ]

διατηρηθεὶς ὑπὸ τῆς παραδόσεως : ده بوله —
 en τῇ ιεροῇ παραδόσει οὕτω φέρε-
 ται § πλθ. آثار آداب. βλ. λ. § βλ. نأ vñmá.

اثر } A. ἰδρ-ον. ἰχθυος ποδός, πορεία : فلاك —
 ήκουσθησε τὰ ἰχνη, ἢ τὴν
 πορείαν τοῦ θεϊνοῦ § πλθ. آثار آداب.

اثری } A. ἰδρ-ι, ἐπθ. στοιχειώδης, ἢ ὁ ἀνή-
 κων εἰς τὰ στοιχεῖα, ἢ εἰς τὴν μόρ-
 φωσιν, τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀργάνων [ιατρ.]
 § 0. اثریه ἰδριغ.

اثقال } A. ἐδ-αλ [πλθ. τοῦ ثقل] ὄν. βάρος,
 φροτία βαρέα· ἀποσκευὴ ὁδοιπόρου, ἢ
 στρατιώτου : — تدرج τὸ δύρειν βάρος, μηχανικὴ.

اثقل } A. ἐδ-αλ [παραθ. τοῦ ثقل] ἐπθ. βα-
 ρύτερος, δυσειδέστερος : — تاتوس : نه
 — اولسه سوزی چکلیز —
 ἢ, ὁ λόγος τοῦ εἶναι ἀνεκτός.

اثل } A. ἐδ-ε, ὄν. μυρική : βλ. ايلغن

اثلاث } A. ἐδ-αδ [πλθ. τοῦ ثلاث] ὄν. τρία.

آثم } A. ἄδ-ιμ [ρζ. اثم] ἐπθ. ἁμαρτωλός : امر
 — اولور —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

آثم } A. ἰδ-ι, ὄν. ἁμαρτία, πταίσμα : —
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

آثمار } A. ἐδ-μαθ [πλθ. τοῦ ثمر] ὄν. καρποί·
 — خوشکوار —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثمان } A. ἐδ-مان [πλθ. τοῦ ثمن] ὄν. τι-
 μήματα, ἀντίτιμα πραγμάτων, ἐμπο-
 ρευμάτων : — تاديه ايدلي —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثناء } A. ἐδ-نا [πλθ. τοῦ ثناء] ὄν. τι-
 μήματα, ἀντίτιμα πραγμάτων, ἐμπο-
 ρευμάτων : — تاديه ايدلي —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثني عشر } A. ἰδ-να ἄδέρο, ὄρθ·
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثنين } A. ἰδ-νέιν καὶ ἰδ-νάν, ὄρθ· δύο·
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثنيثيت } A. ἰδ-νέιν-ιγ-έτ, ὄρθ· θ. δυναμός, δι-
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثنيه } A. ἐδ-νιγέ [πλθ. τοῦ ثناء] ὄν. ἐπαινοί,
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثواب } A. ἐδ-αθ [πλθ. τοῦ ثوب] ὄν. ἐνδύμα-
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثوابجي } T. ἐδ-αθ-δ-ζ-ه, ἐπθ. ἡματιοφύλαξ
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثوابخانه } II. ἐδ-αθ-خان-ه, ὄν. ἡματιοφύλακion.

اثوابلق } T. ἐδ-αθ-ل-ه, ἐπθ. κατάλληλος
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثوابی } A. ἐδ-αθ-ی, ὄν. ἡματιοφύλαξ : —
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

آوار } A. ἐδ-αθ [πλθ. τοῦ ثور] ὄν. βόες, ταῦροι.

اثير } A. ἐδ-ιθ [ἐλλ. αἰθῆρ] ὄν. αἰθῆρ·
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثيری } A. ἐδ-ιθ-ی, ἐπθ. αἰθερώδης· βλ. اتری

اثيرل } A. ἐδ-ιθ-ل [ρζ. اثل, βλ. اثل] ἐπθ. μέ-
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

اثيرم } A. ἐδ-ιθ [ρζ. اثم] ἐπθ. ἁμαρτωλός· συν-
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

آج } T. ἄδ-ζ, ἐπθ. πειναλός, νῆστις : —
 —
 — تاسدوموس τῇ θεῷ ἐντολῇ, ἁμαρτωλὸς γίνε-
 ται [ἁμαρτάνει] § 0. آثمه ἄδιμη.

آجنق } T. ἀδζηνυμάκ, βλ. آجینق

اجنه } A. ἐδζιννέ [πλθ. τοῦ جين] ὄν. ἐκ-
τρώματα: ساقطه — ἐκτρώματα.

آجنه جق } T. ἀδζηνναδζάκ, βλ. آجینق

اجنی } A. ἐδζιννί [ρζ. جن] ὄν. δαίμων, πνεύ-
μα κακοποιόν.

اجواد } A. ἐδζδάτ [πλθ. τοῦ جود] ὄν. γεν-
ναιοδώρεια: § [πλθ. τοῦ جواد] γεν-
ναιοδωροί.

اجوار } A. ἐδζδάρ [πλθ. τοῦ جار] ὄν. γεί-
τονες: § βλ. جيران

اجواف } A. ἐδζδάρ [πλθ. τοῦ جوف] ὄν.
κοιλώματα, τὰ ἐντὸς πράγματός
τινος κενά: || βλ. جوف

اجوبه } A. ἐδζδαι [πλθ. τοῦ جواب] ὄν. ἀ-
παντήσεις: كافيه — ἀπαντήσεις ἀπο-
κρῶσαι: || مسكنه — ἀπαντήσεις πειστικά.

اجود } A. ἐδζδεδ [παραθ. τοῦ جيد] ἐπθ.
κάλλιστος: — أقسه — τὸ κάλ-
λιστον τῶν ὑφασμάτων.

آجور } T. ἀδζούρ, ὄν. εἶδος σικουῦ, ἥτοι
ἀγκουρίου.

اجور } A. ὀδζούρ [πλθ. τοῦ اجر] ὄν. μι-
σθοί, ἀμοιβαί, ἀνταμοιβαί: كثيره —
μεγάλοι ἀμοιβαί: βλ. καὶ ἐπόμ.

اجورات } A. ὀδζουράτ [β' πλθ. ἐκ τοῦ
προηγ.] ὄν. ἀμοιβαί, μισθοί: —
معينه μισθοὶ ὠρισμένοι: || متراكه — μισθοὶ συσ-
σωρευθέντες.

اجوف } A. ἐδζδάρ [ρζ. جوف] ἐπθ. κοῖλος:
§ κοῦφος, ἀμαθής: ك — εἰς τῶν
ἀμαθῶν: § [γραμ.] ρίζα ρηματική, ἥς τὸ δ'
γράμμα εἶναι و ἢ ی

اجهزه } A. ἐδζζιζέ [πλθ. τοῦ جهاز] ὄν. προί-
κες: συσκευαί, ἥτοι ἐργαλεῖα χημι-
κά: كونا كون — διάφοροι συσκευαί.

اجهل } A. ἐδζζέλ [παραθ. τοῦ جاهل] ἐπθ.
ἀμαθέστερος-τατος: ناس — ὁ ἀμαθέ-
στατος τῶν ἀνθρώπων: || من قره كوز —
ἐδζζε-
λου μὴν κατὰ γκζόζ, ἀμαθέστερος καὶ τοῦ κα-
ρὰ-γκζόζι [παροιμία δημώδης].

آجی } T. ἀδζή, ἐπθ. πικρός: صو — ὕδωρ πι-
κρόν: || بادم — πικραμύδαλον: § δριμύς,
ἐγγυκτικός, τραχύς, διαπεραστικός, δυσάρεστος:

— λόγος πικρός, δριμύς: ἐπιτίμησις: || —
γλῶσσα πικρά, ἐγγυκτική: || سلس — φωνή
διαπεραστική, δυσάρεστος, ὀξεῖα: || — ὀξύ-
τατος, λίαν πικρός: καὶ ἐπρ. ὀξύτατα, πικρό-
τατα: دودوك جالى — συρίζω ὀξύτατα. || βλ.
καὶ ἐπομ.

آجی } T. ἀδζή, ὄν. πικρία, λύπη: سی —
جان — μεγάλην λύπη, συμφορά:
ἀξιολύπητος: || سی قر جفن — κόρη ἀξιολύ-
πητος [γίουρεκζέρ ἀδζήνδύ]. || سی —
μνη-
δικακία: || سنی چیقارمق — ἀποζημιῶμαι, κερδι-
ζω ἐκ τινος πράγματος ὅ, τι ἀπώλεσα ἐξ ἄλλου.

اجیاد } A. ἐδζγιάτ [πλθ. τοῦ ἀχρῆστου جيد
δζετ], ὄν. λαίμοι [δπν.].

اجیاف } A. ἐδζγιάτ [πλθ. τοῦ جيفه] ὄν.
πτώματα.

اجیال } A. ἐδζγιάλ [πλθ. τοῦ ἀχρῆστου جيل
δζετ], ὄν. φυλαί, γενεαὶ ἀνθρώπων:
عرب — φυλαὶ Ἀράβων: || مستقبله — αἱ μέλ-
λουσai γενεαί.

آجیتدیرمق } T. ἀδζή-ττηρ-μάκ, ρμ. μτθ.
συγκινῶ, μαλάσσω τὴν καρ-
δίαν τινός, φέρω εἰς οἶκτον, συμπάθειαν.

آجیتق } T. ἀδζή-τμάκ, ρμ. μτθ. προξενῶ
πόνον σωματικόν, ἢ θλίψιν ψυχι-
κὴν [αἰτ.]: — يورك — θλίβω τὴν καρδίαν.

آجیجه } T. ἀδζή-δζα, ἐπθ. ὑπόπικρος.

اجیر } A. ἐδζίρ [ρζ. اجر] ἐπθ. μισθωτός
[ἀνθρώπος]: خاص — μισθωτὸς ἰδιαί-
τερος: || مشترك — μισθωτὸς κοινός.

آجیراق } T. ἀδζή-ράκ, βλ. آجیتراق

آجیرغفق } T. ἀδζή-ργανμάκ, ρμ. μθ. λυ-
ποῦμαι, συγκινοῦμαι [δπν.].

آجیرغه } T. ἀδζή-ργά, ὄν. ραδίκιον πικρόν:
[λέγεται καὶ بیان تورپی, ἢ ἀραδιστί
§ ὄνομα διαφόρων ἄλλων ἀγρίων φυτῶν,
ἐχόντων φύλλα καὶ ρίζας πικράς.

آجیس } T. ἀδζίς, ἐπθ. μετὰ τοῦ συνων.
آجیس — جویس — جویس, ἥτοι جویس —
δύσμορφος, δυσειδής.

آجیق } T. ἀδζή-κ, ὄν. θλίψις, πόνος, πένθος
[δπν.].

آجیق } T. ἀδζή-κ, ὄν. νηστεία: || βλ. اوروج

آچار } T. ἀτσάρι [μετχ. τοῦ آچق] ὄν. κλει-
δίον [κλειδίως ὁ ἀνοίγων].

μεγαλοπρεπῶς· || — كوز ανοίγω ὀφθαλμούς, γί-
νομαι προσηκτικός, ἀνανήψω ἐκ συμφορᾶς· ||

— ανοίγω ὀφθαλμὸν ἄλλου, καθιστῶ τι-
να προσεκτικόν. || — ανοίγω χεῖρα, ἐπιαι-
τῶ. || — ανοίγω τὸ βῆμα, σπεύδω. || باش
— ἀποκαλύπτω τὴν κεφαλὴν, καταρῶμαι. ||
— ανοίγω, λέγω πολλὰ· κακολογῶ, ὑβρίζω· λέγω τὸ
μυστικόν, ὅ,τι ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ. || آغز اچامق
δὲν ανοίγω τὸ στόμα, σιγῶ, παραβλέπω, ἀφίνω
τινὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει χωρὶς ν' ἀντεῖπω. || چيفير
— ανοίγω, ἐγκαινίζω, τέμνω νέαν ὁδόν. || بول
— ανοίγω, ἔκλειψα, ἀνοίγω ὁδόν. || — ανοίγω κατὰ-
στημα ὅπως ἐμπορευθῶ. || — ανοίγω τὸ κα-
τάστημα [ἐπὶ κλέπτου, ἢ μὴ]. || — ανοίγω, ἢ
ποιῶ λόγον, ὁμιλῶ περὶ τινος, ἀναφέρω. || سوزي
— ἐξηγῶ, σαφηνίζω τὸν λόγον. || — ανοίγω
τὸν κάλαμον, ἤτοι πελεκῶ, ξέω τὸν κάλαμον
ὅπως γράψῃ. || — ανοίγω περιλαίμιον, κό-
πτω νέον ἔνδυμα [βλ. καὶ ياقه]. || — باش
καθαί-
ρω, ξεσκαριάζω. || — دوکوم — ανοίγω κόμδον, λύω
δυσκολίας. || — خيمر — ανοίγω ζῦμιν, λεπτύνω
διὰ κυλίνδρου. || — اشتا — ανοίγω, προκαλῶ τὴν
ὄρεξιν. || — قال — προλέγω τὰ μέλλοντα, μαντεύω.
§ ρμ. οὐδ. ανοίγω [ἐπὶ καιροῦ, ἀνθῶν, καλύ-
κων, φύλλων· ἀπομακρύνωμαι ἀπὸ τῆς παρα-
λίας [ἐπὶ πλοίων κτλ.].

آچه } T. **ἀνοίγ-α**, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἀνοίγειν κτλ.
βλ. آچی § ὄν. χωράφιον ἀνοιχθὲν ἐκ
χέρσων γαιῶν.

آچه لهق } T. **ἀνοίγ-α-λήκ**, ὄν. θάπων, ἢ ἀλ-
λο τοιοῦτον χρησιμεῖον πρὸς κά-
θαρσιν κηλίδων, ἢ σκαώρας.

آچيجی } T. **ἀνοίγ-α-νδζή** [آچی] ἐπθ. ὁ ἀνοί-
γων, ὁ λύων δυσκολίας· ὁ ἀνοί-
γων τὴν ὄρεξιν [ξανοικτικός]· ὁ καθαρίζων
κηλίδας καὶ στιλβῶν. βλ. آچی

آچيق } T. **ἀνοίγ-α** [ἐκ τοῦ آچي ἀντιθ. τῷ
κλειστός] ἐπθ. ἀνοικτός, χαί-
νων, χάσκων [στόμα]· αἰθριος, γαλήνιος, ἀνοι-
κτός [καιρός]· χηρεύων [θέσις]· ἀπομακρυνόμε-
νος· εὐρύς, ἀνοικτός [πέλαγος, θάλασσα]· ἀπο-
κεκαλυμμένος, γυμνός, ὁ μὴ μετρηφισμένος·
ἐναργής, σαφής· ἀναιδής· — پخیر — παρὰ θυρον
ἀνοικτόν. || ذکر — ἀνοικτή, εὐρεῖα θάλασσα. ||
بول — ὁδὸς ἀνοικτή, συχναζομένη, τετριμμέ-
νη. || قيو — θύρα ἀνοικτή· μετφ. ἐλευθεριότης·
φιλοξενία. || لیان — λημὴν ἀνοικτός, μὴ πεφυλαγμέ-
νος ἀπὸ τῶν ἀνέμων. || مکتوب — ἐπιστολή· ἀ-

νοικτή, μὴ ἐσθραγισμένη. || بونو — καλόν, ἢ ὁ-
μολογόν ἀνοικτόν, ἥτοι τῷ φέροντι. || ير — θέ-
σις ἀνοικτή, ὑπηρεσία χηρεύοντα. || ال — χεῖρ
ἀνοικτή, ἐλευθεριότης, γενναιοδωρία. || — ال
οὐ ἢ χεῖρ ἀνοικτή, ἐλευθέριος, γενναιοδωρός.
|| آغز — στόμα ἀνοικτόν, χάσκων, βλακεία·
νιμφαία [ψυτ.]. || باش — ψαλακρός. || — باش
ἀ-
σκεπής. || — باش ἐλευθέρων ἡθῶν, ἀνοικτός, ἀ-
σεμνος. || — کاتب — γραμματεὺς ἀπαράμιλ-
λος. || — رومان — μισθιτόρημα ἀσεμνον. || —
خوی — ἀνοικτῶν ἡθῶν, ἐλευθεριάζων.
|| — صاجیق — γυνὴ ἐλευθεριάζουσα. || — مشرب قادین
— ἀτημέλντος, ἡμίγυμνος. || — کوز — ὁ φθαλμὸς ἀνοι-
κτός· μετφ. εὐφύης. || — کوزی — ὁ φθαλμὸς
ἀνοικτός, ἥτοι ἀποθανόν χωρὶς ν' ἀπολαύσῃ
τοῦ ποθομένου. || — سوز — λόγος ἐναργής, σαφής.
|| — عبار — φράσις ἐναργής, καθαρὰ [βιβλίου, ἢ λό-
γου]. || — هوا — καιρός αἰθριος, ἀνοικτός, καλο-
καιρία. || — رنک — χρῶμα ἀνοικτόν, οὐχὶ βαθύ καὶ
ζοφερόν. § [ὄν.] ἀνοίγμα, ἢ ἐλλειμμα λ.] μού· δια-
θεσιμότης. || — ی — ἀνοίγμα, ἐλλειμμα προϋ-
πολογισμοῦ. || — چيقيقی — φαίνομαι ἐλλειμματίας
[εἰς τοὺς λ.] μούς. || — چيقارمق — θέτω εἰς διαθε-
σιμότητα [ὑπάλληλον]. || — ده قاتی — μένω ἐν δια-
θεσιμότητι. || — اورمق — κτυπῶ ἔξω, ἐκδιπλοῦ-
μαι [νόσος κτλ.]. || — بويامق — θέτω εἰς μέσον·
§ [ἐπρ.] — اوقومق — ἀναγινώσκω ὑψηλοφώνως
[ἀνοικτά]. || — دن معاش — μισθός μὴ προϋπολο-
γισθείς [ἀπ' ἀνοικτά]. || — دن ورمق — δίδω ἀπ' ἀ-
νοικτά [ἥτοι χωρὶς νὰ ὑπολογισθῇ, ἢ νὰ συμ-
ψηφισθῇ]. || — دن بر آدم — ἀνθρώπος ξένος, ἀ-
γνώστος. || — دن سويلك — ἢ سويلك — ἀγνώστος
διωρηθὲν, παρορησία· § πλθ. آچيقر διαθέσιμοι
[ἀξιώματικοὶ τοῦ στρατοῦ].

آچيقيقی } T. **ἀνοίγ-α-τδζή**, ὄν. στιλβωτής, ἥτοι
χρυσόχοος, καθαρίζων τὰ πολύ-
τιμα κοσμήματα καὶ σκεύη.

آچيقلامق } T. **ἀνοίγ-α-λαμάκ**, ρμ. οὐδ. ἐκ-
δηλοῦμαι, ἥτοι πρῶττω, ἢ λέ-
γω, ἢ ἀναγινώσκω τι παρορησία καὶ ἀναφανδόν.

آچيقلق } T. **ἀνοίγ-α-λήκ**, ὄν. ἀνοίγμα, αὐ-
λή, πλατεῖα· ἐνάργεια· καθαρότης
καιροῦ, εὐδία· ἀναΐδεια, ἀκολασία.

احاجی } A. **ἔχαδζή** [πλθ. τοῦ اچوه, ἢ اچيه]
ὄν. αἰνίγματα· لطيفه — αἰνίγματα
χαρίεντα.

της βεβαιούται διὰ τῆς ἀποδερματίσεως, καὶ ἐγγαυτρώσεως, ὡς καὶ διὰ τῶν ἐμψύων καὶ τῆς συλλήψεως.

احبن } A. *ἀχπέν* [ρζ. *حبن*] ἐπθ. ὑδρωπικός
[βλ. *امتنق*]. § 0. *حبن* *χουπνά*.

احتباس } A. *ἰχτιπᾶς* [ρζ. *حس*] ρ. ἀφ. τὸ φυ-
λακίζεσθαι, κλειδεσθαι πον. § [ιατρ.]
ἐπίσχεσις: *بول* — ἐπίσχεσις οὐρών, δυσουρία.
|| *غانط* — δυσκοιλιότης [ἐπίσχεσις κόπρου].

احتجاب } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حج*] τὸ καλύ-
πτεσθαι, κρύπτεσθαι, κύλυψις:
— *نه* — *ك* τίς ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κρύ-
πται αὐτῇ; [ἰχτιδῶς *απινέ*] || *يا راقري* —
τὸ νὰ κρύπται ἡ ἀπὸ τῶν ὀπι-
σθεν τῶν ψυχῶν. Pm. : *سند* —
πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتجاج } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حج*, βλ. *حجت*] ρ.
ἀφ. τὸ εἶναι, ἡ χρησιμεύειν ὡς ἀ-
πόδειξις, τὸ ἀποδεικνύειν: *صاح* — ὁ προσα-
γόμενος, ἀρμόδιος εἰς προσαγωγήν, ὁ ἀποδει-
κνύων τὸ θέμα, τὴν ἀγωγήν. || *صاح* —
τὸ τίτλος οὗτος [ιδιοκτησίας κτλ.] δὲν ἀ-
ποδεικνύει. Pm. *προσάγω* ἀπόδειξιν [ἰχτιδῶς] —
τὸ εἶναι ἀπόδειξιν ὡς ἀπόδειξιν [ἐπε-
καλέσθην] τὸ ἐδάφιν τοῦτο. § πλθ. *احتجاجات*
ἀποδείξεις: *قويه* — ἀποδείξεις *ισχυρά*.

احتجاجاً } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حج*, βλ. *حجت*] ρ.
ἀφ. τὸ εἶναι, ἡ χρησιμεύειν ὡς ἀ-
πόδειξις: *صاح* — ὁ προσα-
γόμενος, ἀρμόδιος εἰς προσαγωγήν, ὁ ἀποδει-
κνύων τὸ θέμα, τὴν ἀγωγήν. || *صاح* —
τὸ τίτλος οὗτος [ιδιοκτησίας κτλ.] δὲν ἀ-
ποδεικνύει. Pm. *προσάγω* ἀπόδειξιν [ἰχτιδῶς] —
τὸ εἶναι ἀπόδειξιν ὡς ἀπόδειξιν [ἐπε-
καλέσθην] τὸ ἐδάφιν τοῦτο. § πλθ. *احتجاجات*
ἀποδείξεις: *قويه* — ἀποδείξεις *ισχυρά*.

احتجام } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حج*, βλ. *حجت*] ρ.
ἀφ. τὸ ἐπιτιθέσθαι εἰς αὐτὸν δικύας,
κ. βεντούζας: *معناد خواص و عوامدر* —
τὸ ἐπιτιθέσθαι δικύας κατὰ μῆνα Μάιον εἴθι-
σται παρὰ τε ἀριστοκράταις καὶ παρὰ τῷ λαῷ.

احتداد } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حد*] ρ. ἀφ. τὸ ὀξύ-
νεσθαι, τὸ γίνεσθαι ὀξύ, ὀξύνσις:
— *نه* — *ك* τίς ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κρύ-
πται αὐτῇ; [ἰχτιδῶς *απινέ*] || *يا راقري* —
τὸ νὰ κρύπται ἡ ἀπὸ τῶν ὀπι-
σθεν τῶν ψυχῶν. Pm. : *سند* —
πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتذار } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حذر*] ρ. ἀφ. τὸ προ-
φυλάττεσθαι, προσδεχεῖν, ἀποφεύ-
γειν, ἡ προφυλάξις, προσοχή, ἀποχή ἐνεκα
φόβου. Pm. [دن] — *يا* —
τὸ νὰ προφυλάττεται τις ἀπὸ ἐπικινδύνων δια-
σπομάτων. § *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتراب } A. *ἰχτιδῶς* [ρζ. *حرب*] ρ. ἀφ. τὸ μά-
χεσθαι, πολεμεῖν, πόλεμος: *قارتازی*

— *خراب اولدی شهر آسیان بوم و غراب*
καρχηδόνα κατέστησεν ὁ πόλεμος ἐρείπιον·
ἐγένετο ἡ πόλις φολεὰ γλαυκὸς καὶ κορώνης·
[σπν.] § *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتراز } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرز*] ρ. ἀφ. τὸ προ-
φυλάττεσθαι, ἐπιφυλάττεσθαι, προ-
φυλάξις, ἐπιφυλάξις [دن] — *اوزروم* —
εἶμαι ἐν προφυλάξει ἐκ τοῦ δεινός, ἡ προφυλάτ-
τομαι κτλ. || Pm. [دن] — *ايدجك* —
τὸ νὰ προφυλάττωμαι ἀπὸ κανένα.
[σπν.] § *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احترازا } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرز*] ρ. ἀφ. τὸ προ-
φυλάττεσθαι, ἐπιφυλάττεσθαι, προ-
φυλάξις, ἐπιφυλάξις [دن] — *اوزروم* —
εἶμαι ἐν προφυλάξει ἐκ τοῦ δεινός, ἡ προφυλάτ-
τομαι κτλ. || Pm. [دن] — *ايدجك* —
τὸ νὰ προφυλάττωμαι ἀπὸ κανένα.

احترازی } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرز*] ρ. ἀφ. τὸ προ-
φυλάττεσθαι, ἐπιφυλάττεσθαι, προ-
φυλάξις, ἐπιφυλάξις [دن] — *اوزروم* —
εἶμαι ἐν προφυλάξει ἐκ τοῦ δεινός, ἡ προφυλάτ-
τομαι κτλ. || Pm. [دن] — *ايدجك* —
τὸ νὰ προφυλάττωμαι ἀπὸ κανένα.

احتراس } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرس*, βλ. *حراست*] ρ.
ἀφ. τὸ προφυλάττεσθαι, προφυ-
λάξις: *نفس* — *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتراض } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرض*] ρ. ἀφ.
σφοδρὰ ἐπιθυμία, πάθος: *شهو تیرستانه* —
σαρκικὴ ἐπιθυμία. || *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتراق } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرق*] ρ. ἀφ. τὸ
καίεσθαι, πυρπολεῖσθαι, ἡ καυ-
σις, ἐμπρησμός, πυρπόλησις: *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احترام } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرم*, βλ. *حرمت*] ρ.
ἀφ. τὸ σεβασθαι, σεβας, σεβασμός:
[δوت.] — *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احتراماً } A. *ἰχτιρᾶς* [ρζ. *حرم*, βλ. *حرمت*] ρ.
ἀφ. τὸ σεβασθαι, σεβας, σεβασμός:
[δوت.] — *سند* — πρὸς *سند* — ἡ δελήνη, ἥτις ἐκρύπτετο ὀπισθεν
πυκνοῦ νέφους.

احترامکارانه } II. *ixtiarān-karānē*, ἐπθ. ὁ γινόμενος μετὰ σεβασμοῦ, τιμῆς, τιμητικός: ده — صورت بر — μετὰ τρόπου εὐσεβάστον, εὐσεβάστωρ: § ἐπρ. εὐσεβάστωρ.

احترامی } A. *ixtiarān-i*, ἐπθ. τιμητικός: § θ. *ixtiarānigē*: — مراسم — εὐθιμοτυπίαί τιμητικαί, γινόμεναι πρὸς τιμῆν.

احتساب } A. *ixtiāb* [ρζ. حسب] ὄν. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἄλλοτε ἀγορανόμιου [عسب], ἀντικατασταθὲν σήμερον διὰ τῶν δημαρχῶν, ἥτοι بلدية دائره *taīrēi xelaxigē*: § ἡ ἔδρα τοῦ ἀγορανόμου: § ὁ φόρος ὁ πληρονόμιος ἄλλοτε εἰς τὸ κυβερνητικὸν τοῦτο τιμήμα, καλούμενος καὶ احتسابی نظری — ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀγορανόμων [τὴν σήμερον: شهر — νομάρχης πρωτεύουσας]: § ρ. ἀφ. ἐπικριτικὸς πρᾶξεως: ایدلدی — ارباب حساب دوجار — ایدلدی: — γινώσται ὑπέπεσαν εἰς ἐπικριτῶν.

احتسابیه } A. *ixtiāb-i* [ρζ. حسب] ὄν. θ. βλ. προηγ.

احتساس } A. *ixtiās* [ρζ. حس] ρ. ἀφ. τὸ αἰσθάνεσθαι, αἰσθῆσις, αἰσθημα: — غریب ویدی — غریب حضاره بر — ἐκεῖνο τὸ μαγεῦον τὴν ἀκοὴν ἡδύμα διήγειρεν εἰς τοὺς παρόντας παραδόξον αἰσθημα: § πλθ. *ixtiābāt*: — سودا پرورانه — αἰσθηματα ἐρωτικά.

احتشاد } A. *ixtiād* [ρζ. حشد] ρ. ἀφ. τὸ συναθροίζεσθαι, συνάθροισις: — عسکر στρατοῦ: [συννέστερον ἔσχε].

احتشام } A. *ixtiām* [ρζ. حشم] ὄν. πομπή, μεγαλοπρέπεια, θεραπεία, ἥτοι πληθὺς θεραπόντων: — کوسترمک — δεικνύω μεγαλοπρέπειαν: — صاعق — πωλῶ μεγαλοπρέπειαν [μεγαλοπτιάνομαι]: § [ιατρ.] ἐμφραξίς.

احتصاد } A. *ixtiād* [ρζ. حصد] ὄν. θερισμός: — مزروعات — θερισμὸς σπαρτῶν: § βλ. καὶ حصاد

احتضار } A. *ixtiār* [ρζ. حضر] ρ. ἀφ. τὸ εἶναι τὸν ἀσθενῆ ἐτοιμοθάνατον, ἀγωνία θανάτου: — حال — κατάσταση ἀγωνίας θανάτου: || کلدی — حال — حالته در — εἶναι ἐτοιμοθάνατος.

احتضاض } A. *ixtiāz* [ρζ. حضض] βλ. حضيض ρ. ἀφ. τὸ ἐξευτελιζεσθαι, ἐξευτελισμός: — دليدیر — ὁ ἐξευτελισμὸς εἶναι ἀπόδειξις διεφθαρμένων ἠθῶν.

احتطاب } A. *ixtiāp* [ρζ. حطب] ρ. ἀφ. τὸ ἐξυλνεσθαι, ἐξυλνσις: — ایچون — طغه چیددی — ἐξῆλθεν εἰς τὸ δάσος ὅπως ἐξυλνεθῇ.

احتظاظ } A. *ixtiāz* [ρζ. حظ] ρ. ἀφ. τὸ λαμβάνειν ἡδονῇ [δπν].

احتفاظ } A. *ixtiāf* [ρζ. حفظ] ρ. ἀφ. τὸ προφυλάττεσθαι: § συννηθεῖν. — تحفظ βλ.

احتفال } A. *ixtiāf* [ρζ. حفل] ὄν. ὁμήγουρις, πλῆθος, παράταξις. § πλθ. نفس منفرت نقشی — لایقه ايله — احتفالات — τὸ συγκειχωρημένον σκῆνος αὐτοῦ ἐκινεῖσθαι μετὰ τῆς προσηκούσης παρατάξεως.

احتقار } A. *ixtiār* [ρζ. حقار] βλ. حقارت ρ. ἀφ. τὸ ἀνέχεσθαι περιφρόνησιν, ἢ τὸ περιφρονεῖν, περιφρόνησις, ταπεινώσις [αἰτ.: — لا تقمیدر — افتقاری — ἀρμόζει νὰ περιφρονῇ τις τοὺς πένντας: || ايله — درویش دریا دل — افتخار ایدر — ὑπομονητικώτατος δερδίδης ἐναδρύνεται ἐπὶ τῇ ἀνοχῇ τῆς περιφρόνησεως.

احتقاق } A. *ixtiāk* [ρζ. احق] ρ. ἀφ. φιλονεκία, ἢ τὸ ἐριζειν ὄνο τινας, ὧν ἕκαστος διωχυρίζεται τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ: — نفاق اوله بیلور — نتیجه — τὸ ἀποτέλεσμα τῆς φιλονεκίας θύναται νὰ ᾖ διχόνοια.

احتقان } A. *ixtiān* [ρζ. حقن] κλύσμα, κλυσμήριον: — المقي — βάλλω [εἰς ἑμαυτὸν] κλύσμα: || ویرمک — βάλλω [εἰς ἄλλον] κλύσμα: § συμφορήσις [ἀντὶ تراکم دم βλ.]: βλ. حقه

احتقانی } A. *ixtiān-i*, ἐπθ. συμφορητικός: βλ. προηγ. § θ. *ixtiānigē*: — احتقانیه

احتکار } A. *ixtiār* [ρζ. حکر] ρ. ἀφ. τὸ μὴ πωλεῖν τὰ γεννήματα καὶ λοιπά, ἀλλὰ φυλάττειν καὶ ἐναποθηκεύειν ἐπὶ σκοπῷ ὑπερτιμῆσεως: — کار مکروم — συνωνία, κερδοσκοπία: — ارباب — τὸ βδελυκτὸν ἔργον τῆς συνωνίας: || — ارباب — οἱ συνωννται, κερδοσκοποῖ.

احتکاراً } A. *ixtiār-en*, ἐπρ. ἐπὶ σκοπῷ συνωνίας, κερδοσκοπίας: — النماء — بولنان ذخاری — صاعقه در — δὲν πωλεῖ τὰ γεννήματα, ἀτινα κατέχει.

احتکارچی } T. *ixtiār-ōzī*, ὄν. συνωνντής, κερδοσκόπος [βλ. محترک]

احتکاری } A. *ixtiār-i*, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων εἰς συνωνίαν, κερδοσκοπίαν, κερδοσκοπικός: § θ. *ixtiār-igē*: — معاملات — ارباب — πρᾶξεις συνωνίας, ἥτοι κερδοσκοπικαί.

احتكاظ } A. *ixtiāz* [ρζ. حكاظ] ρ. ἀφ. σύνθλησις, κ. ζούλisma [φαρμ.].

{ **Α. ἱεροῦ** [ῥζ. ἡρ.] ρ. ἀφ. ἀπαγό-
 ρευσις θεοδικευτικῆ παρανόμου· [ἐν
 τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ σπάνιον· σύνθετος τὸ ἡρ.]· §
 ὁν. μανθῦας εὐρύς, ὅν φοροῦσιν οἱ βεδουῖνοι καὶ
 κατὰ τὸ διδάσκειν τῆς ἐπισκέψεως τῶν ἁγίων

τόπων οἱ Μωαμεθανοὶ προσκυνοῦνται: كيرمك —
περιβάλλομαι τοιοῦτον μανδύαν: دن چيقيم —
ἀπεκδύομαι τὸν μανδύαν κτλ. § κάλυμμα μάλ-
λινον πρὸς κάλυψιν τοῦ ἵππου, ἢ εἶδος τάπητος
μικροῦ ἐξαπλουμένου ἐντὸς τοῦ ἀκατίου, ἢ ἐν
τῇ ἐξοχῇ, ὅπως καθήσῃ τις ἐπ' αὐτοῦ, κ. χρᾶ-
μι: — درخت الته فرش ايليم بر و نأ στρώσω
τάπητα κάτωθι δένδρου.

احزاب } ἄχζαζ [πλθ. τοῦ حزب] ὄν. τὰ 120
 μέρη, ἐξ ὧν συνίσταται τὸ Κορά-
 νιον· § ὕμνος ἀνθρώπων [βλ. καὶ حزب].

ἄζζάν } Α. ἄζζάν [πλθ. τοῦ ἰσρ] ὄν. λύπαι,
 ὁλίψεις: هجران — αἱ λύπαι τοῦ ἀ-
 ποχωρισμοῦ [ἐκ τῆς πατριδος, τῶν οἰκειῶν]. ||
 — دارال — ἄζζάν-λ-ἄζζάν, ἢ — بيتال — ἄζζάν-
 λ-ἄζζάν οἶκος ὁλίψεων [ποιντ.].

احساس } A. ἀσθμία, πλθ. τοῦ حس βλ.

احساس } A. ἡσθᾶς [ρζ. حسّ] ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν
 τινα αἰσθάνεσθαι τι, ἐμπνεεῖν, ἐμ-
 πνευσίς: || Ρμ. [αἰτ. δοτ.]: حیات عاشقانه ی دوت
 ایده ییلورم — αἰδωόμαι πῶς δύναιμι
 νὰ κάμω τετραετὲς παιδίον νὰ αἰσθανθῇ τὰ ἑ-
 ρωτικά μου αἰσθήματα. || کوه رقایه — ی
 εν τῇ καρδίᾳ μου πα-
 ρήχθη κατὶ τι, ὅπερ ἦτο ἀδύνατον νὰ κάμω τοὺς
 συναδέλφους νὰ αἰσθανθῶσι. § πλθ. احساسات
 αἰσθήματα: — εὐσεθεῖν αἰσθήματα.

Ἀ. ἰχθῶν [ἰχθ. حسن] ρ. ἀψ. δωρεά: **احسان** }
 — ἰσὺς τοῦ βιβλίου || **شاهانه** — **Αὐτοκρατορικὴ δωρεά**: ἡ εὐεργεσία,
 χάρις: اسانت ايدنه — اسانت ايلرم — **ποιῶν εὐεργεσίαν τῷ**
κακὸν ποιοῦντι (ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ σπάνιον).
 Πμ. [δοτ. αἰτ.]: ايتدي — **μοι** **βιβλίου** **δωρεῶν** **ὡραίων** **βιβλίων** || **بيوریکز بر ازده** —
εὐεργεσίαν **μοι** **τὴν χάριν**, **ἀκού-**
σατε ὀλίγον καὶ τοῦτον τὸν παραπονούμενον.
 πλθ. **احسانات** **ἰχθῶνάτ:** **شاهانه** — **Αὐτοκρατο-**
ρικὴ δωρεά.

احساناً } A. *ixōán-en*, ἐπορ. διὰ δωρεᾶς, ἢ ὡς
 δωρον, ἢ χαριζόμενος: — بوکتابلری
 طلبیه کوندردیلر τὰ βιβλία ταῦτα ἐπέμψαν ὡς δώ-
 ρον τοῖς μαθηταῖς. || سکوت بیوردیلر — ἐποίη-
 σαν τὴν χάριν καὶ ἐδώκεσαν.

احساندیده } Π. ἰχθῶν-εἰς ἐπθ. εὐεργετη-
 بو قوللریک دخی — لری } θεῖς :
 میانہ ادخالی متناد } παρακαλῶ ἵνα καταταχθῇ καὶ

ὁ θεράπων τῆς οὐτοῦ εἰς τὴν δειρὰν τῶν ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθέντων· § πλθ. احسانديكان *ih-
ḥsan-dikān* δαντίζεγκιάν.

احسن } A. ἀγξέν [παρὰθ. τοῦ حسن] ἐπὶ θ. ὠ-
 ραιότερος-τατος, καλλιῶν-ιστος: —
 تدابير τὸ καλλίτερον τῶν μέτρων· § θ. حسی خوش-
 دنا· § πλθ. احسن ἐξαδέν = توجهات ἡ καλλι-
 στη τῶν εὐνοιῶν.

احشا } Δ. ἀχσᾶ [πλθ. τοῦ حشو] ὄν. ἐντόσθια.

احشائی } Λ. ἀχιστα-ῖ, ὀρθότερον βλ. حشوی

احصاء } A. ἡγδα [ῥζ. احصى] ὁ. ἀφ. ἀπαριθμῶν: *نم خدا قابل* — *αἱ εὐεργεταὶ τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπιδέχονται ἀπαριθμῶν.* || — *بي حد وبى* — *βλ. ἡγδα, ἀπέραντος καὶ ἀναριθμῶντος βλ. لا يحصى*

Ἀ. ἰσοδός [ρζ. حصّ, βλ. حصه]
 Ῥ. ἀφ. τὸ διδέναι μερίδιον, διανε-
 μιν, διανομή: غنائم — διανομή λαφύρων· ||
 — حاملك διανομή τῶν προσόδων.

احصان } A. ἰχθῶν [ῥζ. حصن] ρ. ἀψ. ὄχρῳ-
 ρωδης φρουρίου κτλ. : مواقع — ὄχρῳ-
 ρωδης θέσεων· § προθύλαξιν ἀπὸ ἀθρυμίνου· προ-
 θύλαξιν γυναικὸς ἀπὸ σκέσεων μετὰ ξένων, μεθ'
 ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ποδῶς συγχρωτισμός· —
 وظیفه سیدر زوجہ زوجہ ἡ προθύλαξιν τῆς συζύ-
 γου εἶναι καθῆκον τοῦ συζύγου.

احضار } A. ἰχζᾶρ [ρζ. حضر, βλ. حضور] ρ.
 ἀφ. παρουσίας, προσάγωγῇ, κλη-
 τεύσις: مذكره — ἔνταλμα συλλήψεως [ἐπὶ
 ποινικῶν] || بولده — τρίτη κλήσις [ἐπὶ ἀστυ-
 γῶν] || Ρμ. παρυσιάζω, προσάγω, κλητεύω
 αὐτ.]: ايتديلر — ἔπαρυσιάσαν [ἔφερον] τὸ
 ραγντόν || ايتديلر — ايتي — ἔπαρυσιάσαν [εἰς
 τὸ δικαστήριον] τὸν ἐνοχόν || ايتك — حكمه يد —
 κλητεύω εἰς τὸ δικαστήριον § κοινῶς εἶναι ἐν χρο-
 νῷ καὶ ἀντὶ τοῦ تيهه προπαρσκειν.

احضاريه } Α. ἡξα-ηγέ, ὄν. θ. δικαίωμα
 κλητευσθεως πληρονόμιον εἰς τὸ
 καθετήσιον.

احفاد } A. ἀφῳάτ [πλθ. τοῦ حفيد] ὄν. ἐγγο-
 νοι, ἐγγόναι:—اولاد τέκνα καὶ ἐγ-
 νοι.

ἄδικον } Ἀ. ἐχάρκ [παραθ. τοῦ **حق**] ἐπθ. ὁ
 μαλλον δικαλούμενος, καταλληλότε-

φορ-τατος[δοτ.]: فرق ضغفاده ظل حسين سلطاناه
 επί της κεφαλῆς τῶν ἀδυνά-
 των εἶναι θιαυ τοῦ Θεοῦ· ἐπὶ τῆς βασιλείας, ὁ
 Θεὸς οἶδεν, εἶσαι ὁ μᾶλλον δικαιούμενος· §[νομ.]
 بر کيسه اراضی: ὁ ἔχων δικαίωμα προσηλύσεως:
 موآندن بر محلی تحجير ايتسه اوچ منه مدت اول يرم
 τῶν νεκρῶν γαιῶν, ἐπὶ τρία ἔτη ἔχει δικαίω-
 μα προσηλύσεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ τό-
 που ἐκείνου.

احقاب } A. ἀγκάτ [πλθ. τοῦ حقب خونکوئنه]
 ὄν. ἔτη, χρόνος, αἰὼν, γενεαί: مدى
 — **اح** **میتة-ل-اگکات**, ἐπὶ ἔτη, αἰῶνας κτλ.

احقاد } A. ἀγκάτ, πλθ. τοῦ حقد حقه, βλ.

احقاق } A. ἰγκάκ [ρζ. حق], ρ. ἀφ. ἀπονομή
 — **حق** **ایچون** : δικαίου, δικαιούσης: **ایچون**
ایچکانه خاکک **ایچون** πρὸς ἀπονομήν τοῦ δι-
 καίου· || Pm. **حق** **ایک** — ἀπονέμω τὸ δίκαιον.

احقر } A. ἀγκάθ [παρθ. τοῦ حقیر] ἐπθ. εὐ-
 — **عبد** — **لری** : ἐλάχιςτος, ἐλάχιςτος: **لری**
 ὁ ἐλάχιςτος Αὐτοῦς θεράπων.

احکام } A. ἀγκυάμ [πλθ. τοῦ حکم] ὄν. δια-
 — **الهیة** : διατάξεις, ἐντολαί, διατάξεις: **الهیة**
 — **دیانیه** : διατάξεις θρησκευτικά.
 || **قانونیه** : διατάξεις τοῦ νόμου· § οἰωνοί, μαν-
 — **نجومیه** : οἰωνοί ἀστρολογικοί· || **چیقارمق** : προ-
 οἰωνίζομαι ἐξ οὐρανίων φαινομένων.

احکام } A. ἰγκυάμ [ρζ. حکم] ρ. ἀφ. τὸ ἐνι-
 — **قانونیه** : ἰσχύειν, ἐνίσχυσις: **قانونیه** — **ی**
 ἡ ἐνίσχυσις τῶν διατάξεων τοῦ νόμου· || Pm.
 [αἰτ.]: **ایلدی** : ἡ ἀρὰ ἀνάμ **احکام** **شرعیه** — **ایلدی**
 διαταγὴ τοῦ ἀνακτοῦ τοῦ κόσμου [τοῦ Σουλτά-
 — **تحریم** : ἡ ἐνίσχυσις τῶν διατάξεων τοῦ ἱεροῦ νόμου·
 [μᾶλλον ἐπὶ ἠθικῶν· ἐπὶ ὑλικῶν βλ.]

احکم } A. ἀγκέμ [παρθ. τοῦ حکم] ὁ μᾶλ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احلا } ἡ ἰσχύς A. [παρθ. τοῦ حلو] ἐπθ. γλυ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احلاء } A. ἰγκυά [ρζ. حلو] ρ. ἀφ. τὸ γλυκύ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

سودی شکر ايله قارىشدیرمق — **ایلدی** : **ایلدی**
 ἐγλύκυνε τὸ γάλα ἀναμίξας σάκχαρι.

احلام } A. ἀγκλάμ [πλθ. τοῦ ἀχρόστον] ὄν.
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احلی } A. ἀγκλά, βλ. ἀγκλά.

احلیل } A. ἀγκλίλ [ρζ. حل] ὄν. οὐρήθρα
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احلیلی } A. ἀγκλίλ-ι, ἐπθ. οὐρηθρικός: **قانونیه**
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمال } A. ἀγκυάλ [πλθ. τοῦ حمال] ὄν.
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمال } A. ἀγκυάλ [πλθ. τοῦ حمال] ὄν.
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمال } A. ἰγκυάλ [ρζ. حمل] ρ. ἀφ. τὸ φορ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمال } A. ἰγκυάλ [ρζ. حمل] ρ. ἀφ. τὸ φορ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمد } A. ἀγκυέτ [παρθ. τοῦ حمید] ἐπθ. μᾶλ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمر } A. ἀγκυέθ [ρζ. حر, βλ. حر] ἐπθ. ἑ-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمرار } A. ἰγκυοάθ [ρζ. حر, βλ. حر] ρ.
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمراری } A. ἰγκυοαθ-ι, ἐπθ. ἐρυθρηματικός.

احمق } A. ἀγκυάκ [ρζ. حق] ἐπθ. εὐήθης, μω-
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمقانه } Π. ἀγκυακ-ανέ, ἐπθ. ἀνήκων εἰς
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

احمقجه } T. ἀγκυάκ-δζα, ἐπθ. ὀλίγον εὐήθης,
 — **قانونیه** : ὁ μᾶλ· ὁ λίαν κραταιός, ἰσχυρός:

ἁμαρτανικὸν } T. ἁμαρ-λανητικόν. μθ: μω-
 ραίνομαι, ἀποδρακοῦμαι, γίνο-
 μαι εὐήθης.

احمق { άχμακ-λήκ, άφ: εὐθεία, μωρία,
βλακεία.

احقى } II. ἀχυσαι-ά, ἀφ. ἐνύθεια, βλακεία.

احمقیت } Λ. ἀχμακ-ηγέτ, ἀφ. θ. συνών.
 τῷ προηγ.

احن } A. *ixén* [πλθ. τοῦ *احت*] ὄν. ὁργαί,
 θυμοί: وعن → *ixén-ou-uxén* ὁργαί
 καὶ θυφοραί [θπν.].

احناق } A. *ixnàk* [ῥζ. *حنق*] ὧν. ἀφ' οὐδὸν
 } *μῖδος* — *شقاق اصحاب* ἢ *δικύνοια*
 τῶν ἐχόντων *μῖδος*, τῶν *μῖδοῦντων*.

احت } A. *ixnéti*, ὄν. θ. ὄργη: و عنت — ὄργη
 } καὶ συμφορά· § πλθ. احن *ixén* [σπν.]

احف } Α. ἀχνεῖν [ρζ. حنف] ἐπθ. ραιδός,
 κ. στραδοπόδης.

Ἀ. ἀγὰρ [πλθ. τοῦ ἡχοῦ] ὄν.
 δεξαμεναί.

احوال } A. ἀρχαῖ [πλθ τοῦ حال]: κατάστα-
 σεις, περιστάσεις, πράγματα: عالم
 τὰ πράγματα, ἡ ἡ κατάσταση τοῦ κόσμου. ||

حاضر — ἡ ἐνεστώσα κατάστασις τῶν πραγμάτων § [γρμ.] πτώσεις: اسم — αἱ πτώσεις τοῦ ὀνόματος. § [ποιν.] — مشددة — περιπτώσεις ἐπιθρονητικαὶ [μουναζεζιζε]. || هفقه — περιπτώσεις ἐλθρονητικαὶ [μουναφφίφε]. § βλ. محو

A. ἀγγέλοις [παροῦ. τοῦ ἔχ. **حج**] ἔπι. ἐνδεδέσμετος-τατος: ٱلْعَبَاد — ἀγγέλου-λ. ἱ. ἱ. ὁ ἐνδεδέσμετος τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ [ἀνθρώπων].

ἄλλου [σπν.].
 ἄλλου [σπν.].

Α. ἀγὼν [ρζ. حوط] ἐπθ. ὁ μᾶλλον
 συναδῶν περισκέψει καὶ ἐπιφυλάξει.

Ἀ. ἀγὼς. [οὗτος ὁ] ἐπὶ παραδῶν,
 ὁ βλέπων διπλᾶ τὰ ἀντικείμενα.

ἁγία { A. ἁγιά [πλθ. τοῦ ἁγί] καὶ] ὄν.
 ζῶντες: و اموات — ἁγιά βον ευδατ
 ζῶντες καὶ νεκροί.

ἁνὰ ζωογόνοις, τὸ ἐπαναφέρειν εἰς

τὴν ζώην: آثار اسلافك—τὸ ἐπαναφέρειν εἰς
τὴν ζώην συγγράμματα, ἢ ἔργα προγόνων. ||

Ρη. ἀναζωογονῶν, ἀνιστῶ νεκρόν [ait.]: حضرت
 ایدر ایدی — ایدر موتانی — ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνι-
 στα νεκρούς. § εὐεργετῶ μεγάλως [ait.]: يو
 قوالرينك بر مامورته تعيينيله — بيورلسي مسترجدر
 καθικετεῦω νὰ μ' εὐεργετήσητε μεγάλως [μὲ ἀ-
 ναζωογονήσητε] διορίζοντες εἰς τινὰ θέσιν. §
 φέρω εἰς τὸ εἶναι, κτίζω, ἰδρύω τέμενος, ἢ ἄλ-
 λο κτίσιον ἱερὸν, ἢ ἀγαθοεργόν [ait.]: حتمكان
 سلطان سليم خان حضرتلرينك — بيوردقري جامع شريف
 τὸ ἱερὸν τέμενος, ὅπερ ἐκτίθεν ὁ ἀσίδημος Σουλ-
 τάν Σελίμ Χάν. § καλλιεργῶ γῆν χέρσον [ait.]:
 ا بر كيسه اراضی مواتدن بر يری — ايتدكدنصكره
 τοῦ καλλιεργήσῃ τις μέρος τι ἐκ τῶν χέρσων
 [νεκρῶν] γαιῶν. § διέρχεσθαι τὴν νύκτα ἐν προσ-
 ευχῇ: ی ليله قدر — διέρχεσθαι τὴν ἱερὰν νύ-
 κτα τῆς δυνάμεως ἐν προσευχῇ.

احيا كارانه } A. ἰχθυα-καρανέ, ἐπθ. ζωογό-
νος, εὐεργετικός.

ἡ κοήνη αὕτη εἶναι καθιδρύμα τοῦ δεινός· §
 εὐεργετηθεὶς, προαχθεὶς, ἀνάστημα· **Π. ἰχθυα-κερτέ**, ἐπθ. ἰδρυθεὶς,
 καθιδρύμα· **سیدر** — **چشمه فلاک** — **بو آدم فلاک** —
 ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀνάστημα τοῦ
 δεινός, ἦτοι ὁ δεῖνα προήγαγεν αὐτόν.

احيان { A. ἀρχὴν [πλθ. τοῦ ἱν] χὴν] ὄν.
καίτοι, στυγαί.

Ἀ. ἀρχιμάν-εν, ἐπρ. ἔστιν ὅτε, ἐνίοτε: —
 تشریف ایدرلر ایسهده چوق مدت توقف
 ἔρχονται μὲν ἔστιν ὅτε, δὲν μένουσιν ὁ-
 μως πολὺ.

— والاكرم تاج سرم A. ἔκκ. ὄν. ἀδελφός: **اخ** } ἔκκ. βαλὰ γκιῶξερίμ, τὰῶζι σερίμ ἀ-
 δελφός μου πολυτιμώτατε, τὸ στέμμα τῆς κεφα-
 λῆς μου. § [βοτ.] — وحيد ال — **اخ** μονά-
 δελφός: || — وحدة ال — **اخ** ἁχίτετου-λ-ἔκκ. ἡ
 ἀχίτετου-λ-ἔκκ. μοναδελφία: § πλθ. **اخ** و.
 — **اخ** δὲ καὶ **اخ** ὄν. § 0. **اخ** ὄν.

اخافه } Δ. ἰσχυρῆ [ρζ. خوف] ρ.ἀφ. θ. ἀπειλῇ,
 ἐκφοβήσας — قصدیه اوزرینه یورودی
 ὄρυσεν ἐπάνω του ἐπὶ σκοπῷ ἐκφοβήσεως. ||
 Ρμ. ἐκφοβίζω [αἰτ.] — ایتاملی چو جقری —
 πει νὰ ἐκφοβίσῃ τις τοὺς παῖδας.

اخبار } A. ἀκταῖο [πλθ. τοῦ خبر] ὄν. εἰδῆ-
 σεῖς, χρονικά : ساره — εἰδῆσεις χαρο-
 ποιαί. || تلغرافه — τηλεγραφικαὶ εἰδῆσεις.

27. *Ποιότητα αγωγείου.*

των [ὡς οὐο διαφόρων ειδών σίτου, ἢ σίτου

اخف } A. ἐχάφθ [παραθ. τοῦ خَفِيف] ἐπθ.
 ἐλαφρότερος-τατος· ἀντίθ. اشدَّ ἐσθέρη.

ضرر ۱۱۶۲

اخفاء } A. *ixfā* [رخ. خفي] p. ἀφ. τὸ ἀπο-
 κρύπτειν, ἀπόκρυψις: *ي* شخص —
 ἀπόκρυψις προσώπου [ἐγκληματίου]. || Ρμ. ἀπο-
 κρύπτω [αἰτ.]: *ا*يلدى — مقصدي — ἀπέκρυψε τὸν
 ἁμαρτωλὸν του.

اخفش } A. ἀρχέξ, ἐπθ. νυκτάλωψ, ἥτοι ὁ
 βλάπων τὴν νύκτα κάλλιον, ἢ τὴν
 μέραν· § ἐπιθετα τριῶν ἀράδων γραμματολό-
 γων: كى كى كى باشى صالار — δαίει τὴν κεφα-
 λήν, ὡς ἡ αἰξ τοῦ Ἀρχέξ, ἥτοι ἐπιδοκιμαζει
 ὑψιλῶς § πλθ. اخفش ἔγραθίς.

اخشيه } A. ἀχρή-ιγέ, ὄν. θ. γένος φυτῶν
 δικοτυληδόνων, ἀνθοῦντων τὴν
 νύκτα. [ψυδ. ἰστ.].

اخفی } A. ἀκφῆ [παρὰ τοῦ خفی] ἐπθ. μν-
στικώτερος-τατος.

اخفيه } A. ἀχρήγῃ [πλθ. τοῦ ἀχρηήστου. خفا]
 " } ὄν. κάλυκες τοῦ ἄνθους τῶν δένδρων.

اخگر } II. ἀγκέρος, ὄν. ἀνθρακιά, κ. χόδο-
λη: سوزان = ἀνθρακιά καίουσα.

اخلاء } A. ἐξῆλλα [πλθ. τοῦ خلیل] ὄν. φί-
λοι: ی کرام — ἀξιώσιμοι φίλοι.

اخلاء } A. ἰχθῆα [ρζ. خلا] ρ. ἀφ. τὸ ἐκκε-
 νοῦν, ἐκκένωσις, κ. ἀδειασμα· ἀπο-
 λυσις: ی اوای — ἐκκένωσις σκευῶν || سیل
 ἀπολύσις πεφυλατισμένου· § συννόστ. تحله

اخلاب } A. ἀλλὰ [πλθ. τοῦ χλβ] ὄν. ὄνυ-
 χρε; πτηνῶν.

اخلاص } A. ἡμεῖς [9ζ. خلص] ὄν. εὐλακρί-
 νεια, εὐλακρινῆς ἀγάπη, ἀφοσίω-
 σις· ἀγνότης: الله — كال, ἢ تام الله — μετὰ μεγά-
 λους, ἢ πλῆθους εὐλακρινείας, ἀφοσιώσεως || عرض
 إغك — ὑποδάλλω εὐλακρίνειαν, δέδωκ, προσορή-
 σεις § πλθ. اخلاصات προσορήσεις.

اخلاص پرور } Π. ἰχθῆς-περὶ, ἐπὶ. ψι-
 θωμένους: — καρδιά εὐλκρινής.

Π. ἡλὰς-περθερανέ,
ἐπθ. ὁ ἀνῆκων, ἀρμόζων

εἰς φίλον τῆς εἰλικρινείας, εἰλικρινής : عبودیت
 ➤ ἀποδοίωσις εἰλικρινής § ἐπρ. εἰλικρινῶς.

اخلاص پروری } Π. ἰχλὰς-περδερί, ἀψ.
ἀγάπη πρὸς τὴν εἰλικρί-

νειαν: — فضيلة ἡ ἀρετὴ τῆς πρὸς τὴν εὐλοκρί-
νειαν ἀγάπης.

اخلاصه } Π. ἡλασ-μέν·, ἐπθ. εἰλκρι-
νής: → عِد دουλός εἰλκρινής.
→ د καρδία εἰλκρινής.

اخلاصيندانہ } Π. ἰχθυό-μεντανέ, ἐπθ. ὁ
 ἁρμόζων εἰδικρινεῖ: — مكيات
 ἁλλῆλογραφῆται εἰδικρινεῖς: § ἐπρ. κατὰ τρόπον
 ἁρμόζοντα εἰδικρινεῖ, εἰδικρινῶς.

اخلاص مندی } Π. ἡλασ-μεν+ι, ἀφ. εἰλακριν-
 veia: وظیفه — بولی ایفا اولئور
 ὁ καθῆκον τῆς εἰλακρινείας οὕτως ἐκπλη-
 οὔται;

A. ἀλλὰ τὸ [πλθ. τοῦ خلط] ὄν. ὑγρὰ
 τοῦ σώματος: أريجـه—τὰ τέσσαρα ὑ-
 γρὰ τοῦ σώματος, ἡτοι τὸ αἷμα [دم], τὸ φλέγ-
 μα [بلغم], ἡ χολή [صفرا], καὶ ἡ μέλαινα χολή
 [سودا].

6917 } T. ἀλλὰ [ἐκ τοῦ Ἑλλ.] ὄν. ἀ-
 χράς, κ. ἀγριαπιδιά.

اخلاف } A. ἀφ' ὧν [αὐθ, τοῦ ὀπίσθ] ὅν. διὰ-
 δοχοί, ἀπογόνοι: [ἀντιθ. τῶν] اسلاف
 ἐξ ὧν ἀπογόνοι: اسلافی ممکن اولدینی قدر خیرایله
 ἰδ. ἰδ. oi ἀπογόνοι πρέπει νὰ εὐλογῶσιν ὅσῳ
 τὸ δυνατόν τοὺς προγόνους.

اخلاق } A. ἀλλὰκ [πλθ. τοῦ **χρὸν**] **خلق**
 ὁν. ἡθιν, χαρακτήρες: حیده — χρ-
 στα ἡθιν· ذمیه — ἀξιόμειπτα ἡθιν· سینه —
 ἡθιν κακά· صاحی — ἀνθρώπος χρόστοθήης,
 καλοῦ χαρακτήρος· — علم ἠθικὴ [ἐπιστήμη].

اخلاق } A. ἀλλὰκ [πλθ. τοῦ *خلق* ἄλλὰκ] ὄν.
πλάσματα, ἄνθρωποι, λαοὶ [σπν.].

اخلاقسر } T. ἀχλακ-δότης, ἐπθ. ἀνήθικος,
κακοήθης.

اخلاقسزلق } T. ἀλλοκα-διδάκη, ἀφ. ἑλλει-
ψις καλῶν ἠθῶν, κακοήθεια.

اخلاق } A. ἀχλακή, ἐπὶ. ἠθικός: β. —
 اخلاقه. || μυστήριον ἠθικόν. || رومان
 اخلاقیون. || βλ. ἀχλακή: — فضائل ἀρεταὶ ἠθικαί. ||

اخلاقيات } A. ἀχλακη-γὰρ, ὅν. πλθ. θ.
θεωρίαι καὶ ζητήματα περὶ ἠθι-
κῆς: ۱. متعلق بر اثر — σύγγραμμα ἀφορῶν ζητή-
ματα ἠθικά.

اخلاقیون } A. ἀνδρακην-γινόν, ὄν. ἠθικολό-
 γου: اسقراط ك اشهرى ایدی }
 κροάτης ἦτο ὁ διασημώτερος τῶν ἠθικολόγων,

اخلال } A. *ixlál* [ρζ. خلل] ρ. ἀφ. δια-
τάραξις: آسایش — διατάραξις ἡσυ-
χίας || آیین — διατάραξις, διακοπή λειτουρ-
γίας [ἐκκλῆσιasticῆς] || سكوت — διακοπή δι-
γῆς || Ρμ. διαταράττω, διακόπτω, παραβά-
πτω [αἰτ.]: حضور (إتك) — διαταράττω τὴν ἀνεσιν.

اخلामور } Ελ. *ixlamóro*, ἡ φλαμὸρ φιλὰ-
μοῦρ, ὄν. φιλόρα, κ. φιλαμουριά·
|| جينكى — ἄνθος φιλόρας.

اخلاص } A. *ixlās* [παρὰθ. τοῦ خالص] ἐπθ.
εὐλακρινέστερος-τατος: صدقا — ὁ
εὐλακρινέστερος τῶν πιστῶν φίλων.

اخذ } A. *ixhāz* [ρζ. اخذ] ρ. ἀφ. τὸ σθένειν,
σθένειν, κατὰσθένειν φλογός, πυρός: —
لهب κατὰσθένειν φλογός: || ي — شمعك —
τὸ κηροῦ.

اخناسيه } A. *ixnasīyē* [ρζ. اخنس] ὄν. βρω-
μυλοειδῆ [τάξις ψυτῶν].

اخنس } A. *ixnēs*, ἐπθ. ὀμιός, κ. πλατομύ-
της.

اخوان } A. *ixwān* [πλθ. τοῦ اخ] ὄν. ἀδελ-
φοί: ي — ي — oi ἀδελφοί τοῦ 'Ιωσήφ·
|| دين — ἀδελφοί ἐκ θρησκείας, ὁμοθρησκον·
|| βλ. καὶ اخوه.

اخوانلق } T. *ixwān-lāq*, ἀφ. ἀδελφότης, φι-
λία.

اخوانى } A. *ixwān-i*, ἐπθ. ἀδελφικός § 0.
ixwān-yāz πλθ. اخوانيات [6λ. سلطانيات].
ἀδελφική, φιλική ἀλληλογραφία.

اخوت } A. *ixwāt* [ρζ. اخ] ὄν. θ. ἀδελ-
φότης, ἀδελφίς: دينيه — θρησκευ-
τική ἀδελφίς: || عده — ἀδελφopoίησις.

اخوتكار } Π. *ixwāt-kar*, ἐπθ. ὁ φερό-
μενος ὡς ἀδελφός.

اخوتکارانه } Π. *ixwāt-karānē*, ἐπθ. ἀ-
δελφικός: — مامام — συμπερι-
φορὰ ἀδελφική: § ἐπρ. ἀδελφικός.

آخور } Π. *ixwāt*, ὄν. σταυλός: — مير *ixwāt*,
ἡ — مير *ixwāt*, σταυλόχης.

آخور سالار } Π. *ixwāt-salār*, ὄν. σταυ-
λόχης.

اخوف } A. *ixwāt* [παρὰθ. τοῦ مخوف] ἐπθ.
φοβερώτερος-τατος.

اخوه } A. *ixwē* [πλθ. τοῦ اخ] ὄν. ἀδελ-
φοί: يوسف — ἀδελφοί τοῦ 'Ιωσήφ· §
βλ. καὶ اخوان.

آخی } T. *ixwāt*, ὄν. κύριος: [τίτλος τιμητικός
ἀπονεμώμενος ἄλλοτε τοῖς ἀνέγκουδιν
εἰς τινα συντεχνίαν].

اخيار } A. *ixwāt* [πλθ. τοῦ اخ] ὄν. ἀγα-
θοί, ἐκεῖνοι ὧν αἱ ἀγαθαὶ πράξεις
πλεονάζουσι: امت — οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι τοῦ
λαοῦ: [ἀντιθ. شرار *ixwāt*, φαῦλοι, κακοῦργοι].

اخذ } A. *ixhāz* [ρζ. اخذ] ὄν. αἰχμαλωτός.

اخير } A. *ixhār* [ρζ. آخر *ixhār*] ἐπθ. τελευ-
ταίος, ἔσχατος: قرار — τελευταία ἀπό-
φασις: || اشعار — τελευταία κοινοποιήσις.

اخيراً } A. *ixhār-en*, ἐπρ. τελευταῖον, ἔσχατος:
وقوعبولان اشعار — ἡ κοινοποιήσις, ἡ
γενομένη ἐσχάτως.

آخيم } T. *ixhām*, آخيلي *ixhām-lāq*, βλ. آخيم-
آخيلي.

آد } T. *ād*, ὄν. ὄνομα, ψῆμα: ي — تی —
نαι τὸ ὄνομα του; پد — ὀνομάζεται; ||
وار — οὐ τὸ ὄνομα μόνον ὑπάρχει, ὁ μὴ ὑφι-
στάμενος πράγματι: || بلورس — οὐ τὸ ὄνομα ἁ-
γνωστον, ἄγνωστος, ἄσημος: || چقيمق —
ψημίζεται τις [ἐδγαίνει τὸ ὄνομα του]: ||
ی بوزاق — χάνει τις τὴν ψῆμιν [χαλνῇ ἡ ψῆμιν του]: ||
بنی قومق — ἡ ψῆμιν τοῦ ὀνόματος εἰς παῖδα κτλ. ||
لغوا — λέγω τὸ ὄνομα του, ὀρίζω τὴν πρᾶγματος: ||
ورمك — ὀνομάζω, λέγω τὸ ὄνομα τοῦ δράστου.

اداء } A. *ādā*, ρ. ἀφ. ἀπότισις, πληρωμή:
ي — سي — بورجك — ἀπότισις χρέους: ||
شكر — ἀπότισις εὐγνωμοσύνης: § ἐκτέλεσις, τέλε-
σις: ي — تاز — τέλεσις προσευχῆς: § ἦθος, συμ-
περιφορὰ, τρόπος, χάρις [τρόπων, ἡ λεκτικῶν],
ἐπαρσις: ي — سوز يوقدر — ἡ χάρις τῶν τρόπων
του εἶναι ἀναντίρροπος: || تازك — ὁ ἔχων χα-
ρίεσσαν συμπεριφορὰν: || چكلمز — αὐτὴν ἡ ἔ-
παρσις δὲν ὑποφέρεται: || بولغاز —
ἡ χάρις αὐτῆν [τοῦ ἔφους] δὲν εὐρίσκεται ἐν
ἄλλῳ ποιητῇ: || وقور ايله — ἡ ἦθος σοβαρόν·
|| Ρμ. ἀποτίνω, πληρόνω· τελῶ, ἐκτελῶ [αἰτ.]:
تازيني — || — ἀπέτιδε τὸ χρέος του: ||
آيدى — ἐτέλεσε τὴν προσευχάν του.

آداب } A. *ādāb* [πλθ. τοῦ ادب] ὄν. κανό-
νες, κανόνες καλῆς συμπεριφορᾶς,
καλὰ ἦθη: مناظره — κανόνες λογικῆς συζητή-

σεως. || عمومیه — τὰ δημόσια ἔθνη, ἡ δημόσιος ἡ-
θική. || مغیردر — بيوكتك يانده آیای اوز اتق — τὸ νῦν
ἐκτείνῃ τις παρὰ προσδυτέροφ [εὐρισκόμενος]
τὸν πόδα ἀπ᾿ ὁδοῦ τοῖς καλοῖς ἵθυσιν.

ادات } A. **ēdāt**, ὄν. θ. ἐργαλεῖον, ὄργανον. §
[γρ. αἰ.] νόμιον, κατάληξις: استفهام —
νόμιον ἐρωτηματικόν. || جمع — κατάληξις τοῦ
πληθυντικοῦ. § πλθ. **ēdāt** βλ.

آداتق } T. **ādāt-qū**, ρμ. μτθ. κάμνω τινὰ
νὰ ὑποσχεθῇ, νὰ τάξῃ τι, ἢ ὑπό-
σχωμαι διὰ μέσου τινός. [δοτ. αἰτ.]: برینه بر شی
— κάμνω τινὰ νὰ τάξῃ τι βλ. آدای

اداره } A. **iāre** [ρζ. دور] ρ. ἀφ. θ. τὸ ποιεῖν
τι στρέφειν, ἢ διοικῆσαι, διεύθυν-
σαι, διαχειρίσθαι: ممالك — διοικήσεις τῆς χώρας.
|| عرفیه — διοικήσεις τοῦ κράτους. || دولت —
στρατιωτικὸς νόμος. || مجلسی — ἢ — مجلس διοι-
κητικὸν συμβούλιον. || سی — كرك — διεύθυνσις
τῶν τελωνείων. || سی — عزته — διεύθυνσις ἐφη-
μερίδος. || امور — مصلحت — διεύθυνσις
τῶν υποθέσεων, ἢ ἐξοικονόμησις τῶν πραγ-
μάτων καὶ περιστάσεων. || حسن — καλὴ διοί-
κησις, διεύθυνσις. || مأموری — διοικητικὸς ὑ-
πάλληλος. || اقداح — πρόποσις [γυρίζω τὰ πο-
τήρια]. § οἰκονομία [ψυσιολογ.]: بديهي —
οἰκονομία, καλὴ διαχείρισις: وارداتی —
τὰ εἰσοδήματά του μεταχειρίζε-
ται μετ' οἰκονομίας. || قتیلی — λυχνία τῆς νυ-
κτός. § συντήρησις: سنجه صیقندی چکیور — ὑπο-
φέρει στενοχωρίαν διὰ τὴν συντήρησίν του. §
σιποδείا, ἀφορία: بیلی — ἔτος ἀφορίας. § بزى —
ὑψάσμα δι' ὑποκάμισα, ὑψαμένον ἐκ δύο νη-
μάτων βάμβακος καὶ ἐνὸς μετάξης. || Рм. διενθύ-
νω, διοικῶ, διαχειρίζομαι, φθάνω, ἐπαρκῶ, συν-
τηροῦμαι [αἰτ.]: ايتك — διοικῶ τὰ πράγ-
ματα, ἢ ἐξοικονομῶ τὰς περιστάσεις. || قلی کوزل —
διαχειρίζεται καλῶς τὸν κάλαμον. || ایدیور —
δὲν βό μεاش ایل — بومعاش ائی — ایدهمن —
δύναται νὰ συντηρηθῇ διὰ τοῦ μισθοῦ τούτου.
|| عجم — بنی بر قاچ کون — ایدهجک قدر باردم وار ||
χρήματα τόσα ὅσα διὰ νὰ με συντηρηθῶσι
[ψθάσωσι] ἡμέρας τινάς. || ایدر — دیمن
δύνηι καλῶς τὴν ἐργασίαν του.

اداره جی } T. **iāre-džī**, ἐπθ. οἰκονόμος, φι-
λάργυρος.

اداره خانه } Π. **iāre-xanē**, ὄν. γραφεῖον
ἐταιρίας, ἐφημερίδος κτλ.

اداره سز } T. **iāre-dīz**, ἐπθ. ὁ μὴ οἰκονό-
μος, σπατάλος. § ἐπρ. ἀνευ οἰκο-
νομίας.

اداره سزلك } **iāre-dīzlik**, ἀφ. σπατάλη,
ἐλλειψίς οἰκονομίας.

اداره لی } T. **iāre-lī**, ἐπθ. οἰκονόμος. § οἰ-
κονομικός, ὀλιγοδάπανος.

آداش } T. **ādās** [ἀντὶ آدایش **ād-i-tās**] ἐπθ. ὁ-
μῶνιμος, κ. συνονόματος.

آداشقی } T. **ādās-qī**, ἀφ. ὁμῶνιμία.

آدای } T. **ādā** [آدامق] ὄν. ὑποσχεσις γινο-
μένη εἰς τὸν Θεόν, ἢ εἰς ἄγιον, χάριν
ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ἀσθενείας, ἢ δυστηχημάτων. εὐ-
χή, τάγμα, κ. τάξιμον.

اداله } A. **iāle** [ρζ. دول] ρ. ἀφ. θ. τὸ ποιεῖν
τι κυκλοφορεῖν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα,
κυκλοφορήσεις: سی — قوائم تقدیه تک —
κυκλοφορήσεις τοῦ χαρτονομίσματος. || جدید —
κυκλοφορήσεις νέων νομισμάτων.

ادالی } T. **iā-lā**, ἐπθ. ἐρωτότροπος.

ادام } A. **iāu**, ρμ. ποιῆσαι διαρκῆ [ἐπὶ εὐ-
χῆς]: الله دولته — **iāu āllāxun iē-
dāletouxun**, ποιῆσαι ὁ Θεὸς διαρκῆ τὴν δόξαν,
ἢ τὸ κράτος του!

ادام } A. **iāu**, ὄν. προσθήγιον: اكل خبز —
ἀνευ προσθή-
γιου [πίλα **iāu**] τρώγων ἄρτον διετῆρει τὴν
ζωήν, ἢ τοι ἔξῃ τρώγων ξηρὸν ἄρτον.

آدایق } **ādā-qū**, ρμ. μτθ. ὑπόσχωμαι τι εἰς
τὸν Θεόν, εἰς ἄγιον, ἢ εἰς ναὸν κτλ.
τάσσω, κ. τάζω, εὐχωμαι [δοτ. αἰτ.]: —
برینه موم — εἰς τὸ μαυσωλεῖον τάσσω κηρίον.

ادامه } A. **iāuē** [ρζ. دوم, βλ. دوام] ρ. ἀφ.
θ. τὸ ποιεῖν τι διατηρεῖσθαι, ἢ διαρ-
κεῖν, διαιώνειν, διατήρησις, παράτασις, συνέ-
χσις: — διαιώ-
νις τοῦ εἶδους [ζῶου κτλ.] || نوع —
— διατή-
ρησις εὐνοίας. || شان خاندانك — سی ||
— διατήρη-
σις τῆς εὐκλείας τῆς οἰκογενείας. || Рм. κάμνω
τι νὰ διαρκῇ, νὰ παρατείνηται, διαιώνίζω, συ-
νεχίζω [αἰτ.]: ایدجک — حیاتی —
آبا واجدادك شهرت حیاتی — ایدهجک —
τέκνα, ἅτινα θὰ συνεχίσωσι τὴν φήμην τοῦ
ζήλου τῶν προγόνων αὐτῶν.

ادانه } A. **iānē** [ρζ. دین] ρ. ἀφ. θ. τὸ θα-
νείζειν, ἢ θάνατον [ἐπὶ χρημάτων]:

πνισμα τοῦ πυρός· || بقیة حریق — τὸ κάπνισμα τῶν λειψάνων τῆς πυρκαϊᾶς.

αδνε { T. ἑξηνὴ [πλθ. τοῦ دخان] ὄν. καπνοί.

αδν { T. ἑξ-ἑξ, βλ. آدش

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { T. ἑξ, ὄν. κ. Ἀδριανούπολις.

αδν { A. ἑξ, ὄν. θ. κήλη, πνευματοκήλη
[ψῦμα τοῦ ὁσχεοῦ].

αδν { A. ἑξ, ὄν. κ. ὁ προφήτης Ἐνώχ.

αδν { T. ἑξ, ὄν. κ. ὁ προφήτης Ἐνώχ.

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

αδν { A. ἑξ [βλ. اد] ὄν. ὁ πάσχω ἡ κή-
λην, κηλήτης [σπν.].

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

[شعر] لفظنندن [کلام موزون] — سی اطلاقات τὸ ἐννοεῖν: ἡ ἐκ τῆς λέξεως [ποίησις] ἐννοια [τοῦ ἐπιμέτρου λόγου] εἶναι ἐκ τῶν καθιερωμένων ἐκφράσεων. || حال * — ذکر محل و مέρους καὶ ἐννοια τοῦ πράγματος, ἥτοι ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον [δχημα οἰοτο.]. || Рм. θέλω, διατάττω [αἰτ.]: جناب حق کا شاکہ — پیوردی وجودہ کنی — ἐκ τοῦ μηδενὸς εἰς τὸ εἶναι ἐλευθιν τῶν ὄντων. § πλθ. ارادات **ισαδάτ.**

αράδι } A. **igati** [ἐκ τοῦ αράδ] ἐπθ. βουλευ-
τικός, ἐκούσιος: — بکای θρήνος ἐ-
κούσιος || **حاله** بر **دینه** جک غیر — κατὰ τρόπον
ἀκούσιον [μὴ ἐκούσιον], ἤτοι μηχανικῶς πωρ.
§ θ. **αράδι** **igatiyē**: — حرکت کیندیس βουλευτι-
κή, ἐκουσία.

αραδιαι } **A. ιερατι-γνατ**, ὄν. πλθ. θ. πράγ-
 ματα ἐκούσια, ἤτοι ἐκ τῆς θελή-
 σεως ἐξαερωμένα: **كرك دنياه كرك دنياں كرتك** —
 ὅσον τὸ ἐλθεῖν εἰς τὸν κό-
 σμον, ὅσον καὶ τὸ ἀπελθεῖν ἐξ αὐτοῦ ὅν εἶναι
 ἐκ τῶν πραγμάτων τῶν ἐξαερωμένων ἐκ τῆς
 θελήσεως.

αραζλ } A. *ἑραζιζ*. [πλθ. τοῦ αραζλ] ἐπθ. χα-
 μερεπέστατοι, οὐτιδανοί: ناس — ol
 χαμερεπέστατοι τῶν ἀνθρώπων.

آراوت } Αγ. ἄραρός, [arrow-root] ὄν. ἀ-
 ραροῦτι, ἔτοι εἶδος ἀνύλου χρη-
 σιμεύοντος ὡς τροφή τῶν νηπίων.

آراستی } Π. ἀραδτε-γκί, ἀφ. διευθέτησις,
στολισμός.

Ἀραστὴ } Π. ἀραστὴ [μτχ τοῦ ὀμ. ἀραστὴν ἀρα-
 στὴν] διευθετημένος, κεκοσμημένος
 [τῇ ἰλῇ] ایدی — باغچه انواع ازهار ایله — κήπος ἡτο
 κεκοσμημένος διὰ διαφόρων ἀνθέων. || صفوف
 ایدلی — عسکر αἱ τάξεις τοῦ στρατοῦ ἦσαν
 διατεταγμέναι.

T. ἀγορά [βλ. προηγ.] ὄν. ἀγορά
 στρατοῦ· § τὰ εἰς μίαν θειράν ὁ-
 μοειῇ καταστήματα: خیای — سی
 ὀδηματοποιῶν· || کورجی — سی
 ὄν.

Ἀρασιδὶρμυ } T. ἀρα-σῖτις-μακ, ρμ. μτδ.
 διερευνῶ, ζητῶ νὰ μάθω, ἐ-
 ξετάζω, βολεδοσκοπῶ [αἰτ.].

اراضي } A. ἔραξι [πλθ, τοῦ ἄρως] ὄν. γαῖαι:
مربہ — γαῖαι δηνόδοι || عَقْدَة —

ἢ **μολοκ** — γαῖαι βακουφικαί· || **μολοκ** — γαῖαι ἰδιοκτητοί· || **μολοκ** — γαῖαι νεκραί, ἡ-
τοι αἱ μὴ κατεχόμεναι ὑπὸ τινος, μήτε ἀφε-
θεῖσαι ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως εἰς χροῖον τοῦ
δημοσίου, ἢ τῶν κατοίκων χωρίου τινὸς διὰ
τὰς ἀνάγκας αὐτῶν· || **μολοκ** — γαῖαι ἀφεθεῖ-
σαι εἰς χροῖον τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν κατοίκων
χωρίου τινὸς· || **μολοκ** — **μολοκ** — ἀγριοί
τόποι [ὡς ἡ Παλαιστίνη, Μέκκα, Μεδινά κτλ.]
§ κοιτάσματα γεωλογικά, ἥτοι στρώματα: **μολοκ** —
τριάδικα **[μολοκ]** κοιτάσματα· || **μολοκ** —
κοιτάσματα ὑδατογενῆ, ἢ καθιζήματα
[μολοκ].

اراقه { A. *iraká* [رُق. روق] p. ἀφ. θ. χύσις,
 τὸ χύνειν : دم حسرت — χύσις δα-
 κρύων πόθον. || سى — خون قربانك. χύσις τοῦ
 αἵματος θύματος.

آراقيطون } A. ἀρακτητοῦν [ἐκ τοῦ ἐλλ.] ὄν.
 ἄοκτιον, κ. ἀκανθοῦ ἀπαθον.

آرال } T. ἀρχαὶ [λ. ἀρχ.] ὄν. ἀρχιπέλαγος,
ἥτοι σύμπλεγμα νήσων μικρὸν ἀπε-
χουσῶν ἀπ' ἀλλήλων.

ἄρα ἄτακτος } T. ἀρα-λατυάκ, ρη. διαμ. βάλλω
 να χωρίσασθαι, διασκορπισθῶσι, ἀ-
 ραῖώσασθαι, κτλ. [ιδ. αἰτ.].

آرا الشديرق } T. ἀρα-λαστήριον, ὄν.
 μετ. ἡωρίζω, διασκόρπιζω,
 ἀραιῶ [αἰτ.].

ἃ ἰσχυρὰ } ἃ ἰσχυρὰ T. ἀρα-λασυνῶν, ρι.
 μσ. διαχωρίζομαι, διασκορπι-
 ζομαι, ἀραιοῦμαι.

Ἄρα-λαυάκ, ὁμ. μετ. χωρίζω
 διαμαχομένους, ἀραιῶ, παρεμ-
 βάλλονται [αἰτ.].

ἄρα-λανυάκ, ρμ. μσ. μένω μό-
 νος· εἶμαι διεσκορπισμένος.

ἄραλκ } ἡ ἄραλκ T. ἄραλκ, ὄν. μέσον, δια-
 στήμα τόπου, ἡ χρόνου, διακοπή :
 ی — تَبَوُّدٌ τὸ ἐκ τῆς ἀνοίξεως τῆς θύρας σχημα-
 τισζόμενον ἄνοιγμα [ἄραλκ] || ی — رَوَّاحَةٌ
 ἡ [ἡραμάδα] θανίδος || — — ἀπὸ καιροῦ εἰς
 καιρὸν || د — ἐν τῷ μεταξὺ, ἐνίστε || — او —
 ἐν τῷ μεταξὺ ἐκείνω || ویرمک — δίδω διακοπήν,
 δὲν εἶμαι συνεχῆς δίδω καιρὸν || مکتک — πη-
 γαῖν εἰς μάτην, ἡγόμαι, ἀπολλύμαι || § ἐπθ. ἡ-
 ραιωμένος, ἄρατος, κεχωρισμένος : دیش — ἄρατος
 ὁδοῦς || بازو — ἄρατος γραφῆς || سوقاق — ὁδὸς πλά-

πᾶς ἥρ ἄσας ῥας — دن محدود اولمىڭ دىن
 ποιητής δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκ τῶν ἀν-
 ὤρων τῶν δυνάμενων ἐκ τοῦ προχείρου νὰ λέ-
 γωσι στιχοῦς.

ارتجالاً } A. ἰστοῖς ἄλ-εν, ἐπρ. ἐκ τοῦ προ-
χειρου, ἐξ αὐτοσχεδίου: ب. —
وقودى εἶπεν ἓνα στίχον ἐξ αὐτοσχεδίου.

ارتجالی } A. ἰσχυρῶς αὐτοσχέδιος
λόγος, ἢ ποιήσεις § πλθ. ارتجاليات

ارتحاض } Δ. ἱεργιὰς [ρζ. رضى] ρ. ἀφ. τὸ
 ἐκβαλνίζεσθαι, ἐκβαλνισμός : —
 اصحاب اغراض } ὁ ἐκβαλνισμός τῶν ἐχόντων ἀτο-
 μικὰ πᾶσι.

ارتحال } A. ἰσχυράλ [ρζ. رحل] ρ.άψ. μετά-
στασις ἐκ τοῦ παρόντος βίου εἰς
τὸν μέλλοντα. || Р.м. μεθίσταμαι: —
دار بقا ایلدی — — — — —
دار نیم ایلدی — — — — —
μετέστη εἰς τὰς αἰωνίους
μονάς, ἢ εἰς τὸν παραδείσον, ἤτοι ἀπέθανε.

ارتخاص } A. ἰσχυρός [ρζ. ارخص] ρ. ἀφ. τὸ
 θεωρεῖν, ἢ θεωρεῖσθαι εὐθηνόν, εὐ-
 θήνεια: متاع — εὐθηνία ἐμπορευμάτων § βλ.
 καὶ ارخاص.

ارتداء } A. ἰστιάσθαι [ῥζ. ارتداء] ρ. ἀφ. τὸ κα-
λύπτεσθαι δι' ὀθόνης ἢ ἀλλου, κα-
λύψης: ی نسوان — ἡ κάλυψις τῶν γυναικῶν.

ارتداد } A. ἰσχυρὰ [ῥζ. 3] ρ. ἀφ. ἀρ-
νῶσις ὁρσκέτα, ἐξωμῶδια [ἰδῶμ-
ωμῶ]. || Ρμ. ايدىل تاديب ايدلى — oi ἐξωμῶσαν-
τες ἐτιμωρήθησαν. § [ιατρ.] ὕψους νόσου.

ارتداع } A. ἰρταία [ρζ. ردع] ρ. ἀψ. τὸ ἀπε-
 χεῖν, ἀποχῆ ἀπὸ ἀπυγορευμένου.
 Πμ. [ن]: ادرز — نوش صہادن ἀπέχομεν ἀπὸ
 τῆς οἰνοποσίας § τροπὴ τῶν χυμῶν εἰς τὰ ἐ-
 σω. [λατρ.].

ارتداف } A. ἰσχυρὰ [ῥζ. ردف] p. ἀφ. τὸ
ἐπισθαι, ἀκολουθεῖν, ἀκολουθῶ-
ντες. Πμ. [δοτ.]: يولى شاشيرماق ايجون كچمكه. اولان
ايتدى — ἀπὸ διὰ τὰ μὴ πλανηθῆ, ἠκολουθῶ-
σε τὴν θυνοδιαν, ἥτις διήρχετο.

آرتلمق } T. ἀρτ-ποηλ-μάκ, ρμ. πθ. αὐ-
ξάνομαι, πληθύνομαι βλ. ἐπόμ.

آرترمق } ἡ Ἀρτιμύ T. ἀρτ-αρ-μὰκ, ρμ. μτδ.
αὐξάνω, πολλαπλασιάζω, πλῆθύν-

νω, ὑπερθεματίζω ἐν πλειστοκρασίῳ, περισ-
σεύω δι' οὐκονομίας [αιτ.]:— قدرتي αυξάνω τὴν
ιδίαν ἀξίαν, ἐπιτυγχάνω ἀνωτέρου βαθμοῦ, θέ-

σεως· § ρμ. οὐδ, ἀνξάνω τὰς ἀπαιτήσεις, ποιῶ
πολὺν θόουδον, ταραχὴν.

آرتريجي } T. ἀρτηριοδὺν [ἐκ τοῦ προηγ.]
δυν. πλεωδοῦτης, ὑπερθεματιστής.

ارتزاق } A. ἰσχυράκ [ρζ. رزق] p. ἀφ. τὸ
τροφοδοτεῖσθαι, τὸ λαμβάνειν τρο-
φήν: ايچون تجميع ايدن ققرايه كولر يوز كوستر: —
αἱ τοῖς πτωχοῖς, οἵτινες σιτηθροῖζοντο ἵνα λά-
βωσι τροφήν, ἐδείκνυε φαιδρὸν πρὸς ὁσπον· [σπν].

ارتساس } A. ἰερουσαλ [ἱερ. یرس] p. ἀφ. τὸ
 ἱερουσαλ, ἱερουσαλ μυστηριῶν,
 ἱερουσαλ: اسرار — ἱερουσαλ μυστηριῶν [σπν.].

ارتسام } A. ἰρτισάμ [ρζ. رسم] ρ. ἀφ. τὸ ἐνα-
ποτυποῦσθαι, ἐναποτύπωσις. ||

ἄνθρωπος. [δοτ.]: زهيمه کوردیکم زماندنبری — ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἐναπετυπώθη εἰς τὸν
 νοῦν μου, ἀφ' οὗ ἐγὼ τὸν εἶδον· § σχηματίζει
 σύνθετα ἐπιθετα : — صدقات **δαῖτακατ-ιριτάμ**,
 ἀφωσιωμένος [φέρων τὸν τύπον ἀφωσιώσεως]·||
 — کلام مودت **κελάμι μεζετ-ιριτάμ**, λόγος
 φιλικός [φέρων τὸν τύπον φιλίας]· § [γεωμ.]
 — سطحي — ἐπιπεδα προδολῆς·|| عودی* سطحي
 κορυφαῖον, ἢ κατακόρυφον σημεῖον προδολῆς·
 || افق* سطحي — ὀριζόντιον σημεῖον προδολῆς.

آرتسر } Λ. ἀρτ-δούζ, ἐπθ. συνεχής, ἀδιά-
κοπος [θλυ].

ارتشاء } Δ. ἰστιά [ρζ. رشو] ρ. αψ. τὸ δωρο-
 δοκεῖσθαι, δωροδοκία: فلان — إله لسانه
 ὁ δεῖνα ἐκατηγορήθη ἐπὶ δωροδοκία·
 || شرعا — قانوناً ممنوعاً — ἡ δωροδοκία εἶναι ἀ-
 πηγoreυμένη κατὰ τὸν ἐγρὸν νόμον καὶ κατὰ
 τὸν πολιτικόν· § βλ. ارتشاء

ارتشاح } A. ἰρτισῶν [ρχ. رشح] ρ. ἀφ. διεϊδ-
δυσσις, ἡ ἐξιδρωσις ὑγροῦ διὰ τῶν
πόρων σώματος, διαπιδυσσις, [λατρ.].

ارتشاف { A. ἰρτισάφ [ρζ. یشف] ρ. ἀφ. ἀ-
ποροδοφνους, ἀναμύζνους ὑγρῶν :
آب مانی ἀποροδοφνους καθαροῦ ὕδατος.

ارتصاد } A. ἰρυσάτ [ρζ. رصد] v. ἄψ. κα-
τασκοπεύουσ. || Ρμ. κατασκοπεύω,
καταδοκῶ [αἰτ]: فرست ايك — καταδοκῶ εὐ-
καρίαν.

ارتضاء { A. ἰσχυζά [ρζ. 'رضا] ρ. ἀφ. ἐκ-
τήνους, ἐκδογή, προτήνους: فلان
— در فلان نسبت به شان — ο δεῖνα σχετικῶς πρὸς τὸν

σχήματι λέοντος ἐπὶ τῆς δεξαμενῆς, δι' οὗ τὸ ὕδωρ χύνεται ἐντὸς αὐτῆς· § [μτφ.] ἀνδρείος, ἥρωος: كلك — γίνομαι ἥρωος [κόπτομαι λέων]. || يوركلی — λεοντόκαρδος· || يوروسی — λεοντι-
δεύς, ἢ ἥρωος ὁμοιάζων κατὰ τὴν ἀνδρείαν τὸν πατέρα του· || ينجلی — ὁ ἔχων ὄνυχας λέον-
τος, ἵτοι ἰσχυρὸς ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου δὲν δύνανται τις ν' ἀποσπάσῃ τὸ εἰς χεῖρας αὐ-
τοῦ περιεζῶν προῖγμα· § ينجسی — λεοντοπό-
διον· [ψυτ.]· || قورونی — παυσώνιον [ψυτ.]·

Αρσλαντζή

T. ἀρσλαν-δζή, ὄν. ψύλαξ λέον-
των, θηριοτρόφος.

Αρσλανχανέ

T. ἀρσλαν-χανέ, ὄν. θηριοτρο-
φείων· [οἶκος λέοντων].

Αρσλανλαμτζή

ἀρσλαν-λαμτζή, ὄν. μσ.
γίνομαι λέων, ἵτοι ἀνδρείος.

Αρσλανλί

ἀρσλαν-λί, ὄν. ὄνομα δοθέν ἐπὶ
τῶν Σελδζουκιδῶν εἰς νόμισμα

ἀξίας ἐνδὸς γροσίου, φέρον τὴν μορφὴν λέον-
τος καὶ ἡλίου.

Αρσνίκ

Ελ. ἀρσενικ, ὄν. [χημ.] ἀρσενικόν,
ἢ ἀρσένιον [μεταλλόν]· || — حامض
ἀρσενικόν ὀξύ· || — مرکبات مشتایی· ἀρσενιοῦχα
κράματα.

Αρσνίκ

A. ἀρσενικ-ή, ἐπθ. ἀρσενικοῦχος·
— حامض ἀρσενιῶδες ὀξύ.

Αρσνικίτ

A. ἀρσενικ-ηγέτ, ὄν. ἀρσενι-
κὸν ἄλας [χημ.]·

Αρσνικίτι

A. ἀρσενικ-ηγέτι, ὄν. ἀρσενι-
ῶδες ἄλας [χημ.]·

Αρσ

Γλ. αῤῥέ [marche], ἐπφν. ἐμπρός !
[διαταγὴ στρατιωτικὴ]: ارك — κινῶ
τὸ τάγμα, τὸν στρατόν.

Αρσ

ἢ Ἀρσί T. ἀρής, ὄν. πῆχυς, ἵτοι τὸ
ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ ἄκρου τοῦ
μέσου δακτύλου μέρος τῆς χειρός· § πῆχυς
[μέτρον καταμετρήσεως] βλ. آرшін· § στήμων,
στημόνι ὑψώματος, ἵτοι ἢ κατὰ μῆκος κλω-
στή τοῦ ὑψώματος· βλ. آرچا και ایریش

Αρσ

A. εῤῥός, ὄν. ἀντίποινον, ἀποζημιώ-
σις χρηματικὴ διὰ μέλος τοῦ σώμα-
τος παθόν, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ νό-
μου [شرع] εἰς τὸν τραυματίσαντα διὰ τὸν τραυ-
ματισθέντα: — اوزرینه لازم کلان
οἱς ἐπιβαλλομένη τῷ τραυματίσαντι· βλ. دیت.

Αρשא

A. εῤῥά [ρζ. رشو, βλ. رشوت] ρ. ἀφ.
μτθ. τὸ δωροδοκεῖν, δωροδοκία: —

وارشا τὸ δωροδοκεῖν καὶ τὸ δωροδοκεῖσθαι.

ارشاد

A. εῤῥάτ [ρζ. رشد] ρ. ἀφ. το δε-
κνύειν τὴν εὐθείαν ὁδόν, ὁδηγία,
ποδηγηδία. || Рм. ὁδηγῶ, ποδηγετῶ [αἰτ. δοτ.]·
|| ایلدی — ایلدی طریق حق — ایلدی
ὁδὸν τῆς ἀληθείας· || ایلدی — ایلدی
δε τοὺς πεπλανημένους· || ایتدیکنی کیسه
— οὐδεὶς δύνανται νὰ ποδηγετήσῃ οὐς ὁ
θεὸς δὲν ὠδήγησε· § πλθ. ارشادات.

ارشته

T. εῤῥιότ, ὄν. ψιδές, ἵτοι ἢ γνωστὴ
ζῦμη διὰ σοῦπαν.

ارشاد

A. εῤῥότ [παρὰθ. τοῦ رشید] ἐπθ. ὁ
ἐγγύτερος τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἐξεφρο-
νέστερος-τατος: واكبری — وارثك — ὁ ἐξεφρο-
νέστερος καὶ προεδύστερος τῶν κληρονόμων.

Аршидоуш

Γλ. ἀρσάτουσ [archidu-
chesse] ὄν. ἀρχιδούχισσα.

Аршидоу

Γ. ἀρσάτουκ [archiduc] ὄν.
ἀρχιδούξ.

Аршін

ἢ آرшон T. ἀρσίν [ἐκ τοῦ آرش]
ὄν. ἢ ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων
μέχρι τῶν ὤμων χεῖρ· πῆχυς [μέτρον]: ایله —
— پاولو με τὸν πῆχυν, ἵτοι λιανικῶς· || —
— ایله اوجلك — ایله μετρώ διὰ τοῦ πῆχεως· § σκέλος: ی —
— ی — ἔχων μεγάλη σκέλη καὶ ποιῶν μεγάλη
βήματα· || لری اچق — ἀνοίγω τὰ σκέλη, κάμνω
μεγάλα βήματα· || [μτφ.] ὑπολογισμός, σκέλις· §
βλ. ذراع و اندازه.

Аршинла

T. ἀρσίν-λαμτζή, ὄν. μτθ. με-
τρώ διὰ τοῦ πῆχεως μετρώ
μετὰ μεγάλη βήματα, περιπατῶ ταχέως [αἰτ.]·

Аршин

T. ἀρσίν-λίκ, ἐπθ. πηχυαῖος·
— جام — ὕψος πηχυαῖα, ἵτοι μῆ-
κους πῆχεως· § ὁ διὰ τοῦ πῆχεως μετροῦμενος·
قاش — ὕψος διὰ πῆχεως πωλούμενον.

Арсад

A. εῤῥάτ [πλθ. τοῦ رصد] ὄν. τηλε-
σκόπια [ἀστρονομ.]· ἀστεροσκοπεῖα.

Арсад

A. εῤῥάτ [ρζ. رصد] ρ. ἀφ. παρα-
τήρησις προδεκτικὴ [ἀστέρων]· χρῆ-
σις τηλεσκοπίου ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ· § τὸ προπα-
ρασκευάζειν τινὶ τι, προετοιμασία· § ἀφιέρωσις
δημοσίων γαιῶν· § τὸ ἐκφέρειν λέξιν τινὰ ἐν
στίχῳ, ἢ ἐν πεζῷ λόγῳ, δεικνύουσιν διὰ τοῦ
γράμματος τῆς ὁμοιοκαταληξίας, ἢ ἐκ τῆς ἐν-
νοίας, ὅποια ἔσται ἢ ἐπομένῃ. || Рм. παρατηρῶ
προδεκτικῶς, προετοιμάζω κτλ.

ارضان } A. *igōān* [ρζ. رضان, βλ. رضان] ρ. ἀφ. τὸ στερεοποιεῖν, στερεοποιή-
σας, στερεώσας: اساس — στερεώσας τῆς βάσεως.
جدارك — στερεώσας τῆς οἰκοδομῆς. || ی —
στερεώσας τοῦ τοίχου. [συννθεστέρον ترصين].

ارض } A. *ēroḡ*, ἢ *ārōḡ*, ὄν. γῆ: و — γῆ καὶ
οὐρανός. || منبت — γῆ γόνιμος. || كرم —
γῆνι σφαῖρα § χώρα: كنعان — ἡ χώρα τῆς
Χαναάν. || فلسطين — ἡ χώρα τῆς Παλαιστίνης. §
πλθ. اراضی *ēraḡi*, καὶ *ēreḡōn*, βλ.

ارضاء } A. *igōā* [ρζ. رضاء] ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν
τινα συγκατατεθῆναι, ἢ συναινέσαι
εἰς τι, τὸ ἱκανοποιεῖν, ἱκανοποιήσας: ی طرفین
τὸ ἱκανοποιεῖν τοὺς διαδίκους, ἥτοι τὸ ποιεῖν
αὐτοὺς συγκατανεῦσαι, συναινέσαι, εἰς τι. || Pm.
[δοτ. αἰτ.]: او بیک غروش طلبند ایدی نهایت ائی:
[يدلم] — ἐκεῖνος ἀπῆτει χίλια γρόδια·
ἐπὶ τέλους τὸν ἑκατα νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὰ
πεντακόσια. || ایدی — [يدلم] — ἐκεῖνος ἀπῆτει
χίλια γρόδια.

ارضاء } A. *igōā* [ρζ. رضاء] ρ. ἀφ. γαλοῦ-
χνης: ی — صيئك γαλοῦχνης τοῦ
ζωαί. || Pm. γαλοῦχῶ [αἰτ.]: زوالی مادر هم:
سرعت کیدیور هم قوجاغنده کی معصوی — ایدیور
ἡ δυστυχὴς μήτηρ καὶ ἐν τάχει πορεύεται καὶ
τὸ ἐν τῇ ἀγκάλῃ αὐτῆς βρέφος θηλάζει.

ارضون } A. *ēreḡōn*, πλθ. τοῦ *ārōḡ* ἄχρη-
στος· ἀντὶ τούτου εἶναι ἐν χρῆ-
σει ὁ *ārōḡ* βλ.

ارضه } A. *ēroḡā*, ὄν. θ. σκώληξ τοῦ ξύλου,
ξύλοφαγος.

ارضی } A. *ēroḡ-i*, ἢ *ārōḡ-i*, ἐπθ. γήινος, ἐπί-
γειος. θ. § *ārōḡ-i* = مصولات —
προϊόντα τῆς γῆς. § βλ. καὶ *ārōḡ-i*.

ارضین } A. *ēreḡin* [πλθ. τοῦ *ārōḡ*] ὄν. γαῖαι:
— oi οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

ارضیه } A. *ārōḡ-i* [θ. τοῦ *ārōḡ*] ἐπθ.
γήινος. § *ārōḡ-i*, ὄν. φέρος τελωνια-
κὸς λαμβανόμενος ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων, ὅσα
μένονσι πλέον τῶν 8 ἡμερῶν ἐν τῷ τελωνεῖν.

ارعن } A. *ēroḡān* [ρζ. رعن] ἐπθ. εὐνήτης, βλάξ·
§ θ. رعنا βλ.

ارعاء } A. *igōā* [ρζ. رعى] ρ. ἀφ. τὸ ποιμαί-
νειν ζῶα. § βλ. ارتعاء

ارعوه } A. *ēroḡōḡē*, ὄν. θ. ζυγός [ζῶου].

ارغاب } A. *igōā* [ρζ. رغب, βλ. رغب] ρ. ἀφ. προτροπή, ἐνθάρρυνσις,
παρακίνησις: ناس — ἐνθάρρυνσις, προτροπή
διὰ τὸν λαόν. [συννθεστέρον ترغيب βλ.].

ارغات } ἢ *igōā*, ὄν. ἐργάτης ἐν
οἰκοδομαῖς. || بازاري — ἀγορὰ ἐργα-
τῶν, ἥτοι μέρος συναθροίσεως τῶν ἐν οἰκοδο-
μαῖς ἐργαζομένων ἐργατῶν. βλ. καὶ *igōā*.

ارغاق } T. *igōā*, ρμ. μτθ. κινῶ τι
ἐκ τῆς θέσεώς του. βλ. ارغلامق.

آرغاج } T. *ārōḡā* [ارغاق] ὄν. ὑψάδιον [ψά-
δι], κρόκη ὑψάσματος, ἥτοι ἡ κα-
τὰ πλάτος κλωστή αὐτοῦ. ἄλλως آتقی καὶ ميكك
§ βλ. آرش.

آرغاجلامق } T. *ārōḡā-ḡamāq*, ρμ. μτθ.
διάζομαι, ἥτοι ἀπλῶν τὸν
στήμινα εἰς τὸν ἐργαλείον, ἐξυψαίνω ἱστόν.

ارغاد } E. *igōā*, βλ. ارغات.

ارغلامق } T. *igōā-ḡamāq*, ρμ. μτθ. κινῶ,
σαλεύω τι ἐκ τῆς θέσεώς του.
βλ. ارغاق.

ارغالانق } T. *igōā-ḡalanāq*, ρμ. μτθ. κι-
νοῦμαι ἐκ τῆς θέσεώς μου, σα-
λεύομαι: ارغالانق طوردی: μετακινήθη ἐκ τῆς
θέσεώς του. βλ. ارغاق.

ارغام } A. *igōām* [ρζ. رغم] ρ. ἀφ. τὸ τρίβειν
χαμαί, τὸ ἐξευτελίζειν: انف دشمن —
τὸ τρίβειν τὴν ρῖνα τοῦ ἐχθροῦ, τὸ καταδάλ-
λειν τὴν ὄψιν καὶ ἐπαρσιν αὐτοῦ.

آرغاق } T. *ārōḡā*, ρμ. μτθ. διάζομαι,
στημιονίζομαι. βλ. آرغاجلامق.

ارغاندی } ἢ *igōā*, ὄν. κίνησις. § ἐπθ. κινη-
τός, κρεμαστός: كوبری — γέφυρα περιαιρετή.

ارغاق } T. *igōā-vamāq*, ρμ. μθ. κινῶμαι,
σαλεύομαι. βλ. ارغلامق.

ارغنون } A. *ēroḡān* [ἐκ τῆς *ēroḡā*] ὄν. ὄρ-
γανον, ἐντατοσύριγξ [τὸ μέγιστον
καὶ εὐρυχωρότατον τῶν μουσικῶν ὀργάνων] §
— *igōā* — χημικὴ ἁρμονία, ἢ φιλοσοφικὴ λυ-
χνία, ἢ φλῶξ ὑδρογόνου.

ارغوان } Π. *ēroḡān*, ἢ *ēroḡōn*, καὶ *igōā*, ὄν. μαλαχόδεστρον, ἥτοι
δένδρον ἔχον ἄνθος μαλάχης, ἐξ οὗ ἐξάγεται ἡ
πορφύρα, ἥτοι τὸ πορφυροῦν χρώμα. § πορφυ-
ροῦν χρώμα. § [ποιπτ.] ἐρυθρὸς οἶνος.

عائله سنی واپوره بالارکاب [arkabā] ἐπιβάτας:

آساد } A, ἀσάδ: [πλθ, τοῦ ἀσάδ] ὅν, λέγοντες.

10. **ἰσάω** [ἰσρ. اسار] ὄν. δεσμός: اسارت—
 δεσμὸς δουλείας.

اسارت } Δ. ἐδοῦν [ρξ. اسر] ὃν. θ. δου-
 λεία, αἰχμαλωσία [κυρ. مطفر.] :
 — تحت → دهبولقي || κατάργησις δουλείας :
 εὐρισκεσθαι ὑπὸ δουλείαν.

اسارون { A. ἑσθαρών, ὄν. ἡσθαρον [ψτ.]: κ.
حوران دودوکی τοδοπᾶν ἑσῑγι.

اساری } Δ. ὁσαυτὰ [πλθ. τοῦ اسیر] ὄν. δοῦ-
λοι, αἰχμαλώτων [λέξις ἐν χρόνῳ
ἐν τῇ ποιήσει· ἐν δὲ τῷ περὶ λόγῳ اسرا βλ.].

Ἰσραὴλ } A. ἐδαριῶ [πλθ. τοῦ πλθ. اسرار
 ὄν. γραμμαί, ἢ οὐτιδὲς ἐν τῇ πα-
 λδίῃ καὶ τῷ μετώπῳ.

A. ἐξάς [βλ. ἄς] ὄν. θεμελίον, βάσις :
 اساس } — وضع τὸ θεμελίον τὸν θεμελίον [λίθον] :
 اولدی رسمی اجرا اولندی
 τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῆς σχο-
 λῆς || آغی — βάλλω τὰς βάσεις : § βάσις, ἀρχή,
 ὑπόστασις : — اساس ὁδοῦ ἐξάς, ἢ — ال — ὁδοῦ
 — ἐξάς, ἢ πρῶτη βάσις, ἀρχή || مسئله — ἡ βάσις
 τοῦ ζητήματος || نيتاز — ايشك دهن گيندوڪي
 τὴν βάσιν τῆς ὑποθέσεως || — ی بوقدر
 τοῦ ὄντος ἐχει βάσιν, ὑπόστασιν || قومق —
 ὁ ὄντος, ἢ παραδέχομαι τι ὡς ἀρχήν : § [χρ.] βάσις :
 مثنی —
 ἐξάδι ὑποδεννά, διδακτικός : — موحد —
 ἐξάδι ὑπο-
 δεکنی، μονοθεϊστικός : — کبریتی —
 ἐξάδι کاپریتی
 θειοθεϊστικός : § πλθ. اساس ὁδοῦ.

أساساً } Δ. ἐξάθεν, ἐπρ. κατ' ἀρχήν, κατὰ
 βάθιν: چوروكدر — دعواسی ή άγωνή
 του κατ' ἀρχήν είναι σαθρά. || ايش — اوليه دكدر
 ή υπόθεσις κατ' ἀρχήν δὲν ἔχει οὕτως.

اساسين } Τ. ἐδάς-δαίς, ἐπὶ θ. ἀδάσμιος, ψευ-
 δής: در — بو خبر بالکلیه — ἢ εἰδότης
 αὕτη εἶναι καθ' ὁλοκλήριον ἀδάσμιος.

اساسدسزلق } T. ἱθαδ-σολζλνκ, ἀψ. ἀθα-
σολυδτης, ψευδός.

اساسلاندیرمق } T. ἐσθ-λανθηνομάκ, ρμ.
 μτθ. βάλλω βάσεις, θεμε-
 λιώ· βεβαιῶ, ἀποδεικνύω βέβαιον· παραδέχομαι
 τι ὡς βάσιν, ὡς ἀρχὴν [αὐτ.].

اساسا نغق } T. ἐδαδ-λανυάκ, ρη. οὐδ. θε-
 μελιουμαι, λαμβάνω βάσιν, ἐ-
 παληθεύω.

اساسی | T. ἱθαδ-λῆ, ἐπθ. βᾶθυρος, βέβαιος,
ἀλκίος, θεμελιώδης, πῶτιστος.

اساسيچہ } T. ἔδαδ-ληνῶξέ, ἐπθ. ὁ ἔχων βά-
σιν τινά, ἀσκετὴ βάσιμος· § ἐπο.

ἀοκετὰ βασιμῶς.

اساسی } Α. ξασαδ-ι, ἐπθ. θεμελιώδης, ριζικός,
κύριος: — مقصد ὁ θεμελιώδης, ὁ κύ-
ριος σκοπός: § 0. اساسيه ξασαδιν: — مواد ἀντι-
κειμένα θεμελιώδη: || تدابير μέτρα ριζικά.

اساسیت } A. ἐδαδ-ῤῥέζ, ἀφ. θ. βαδικότης
[χην].

اساطير } A. *ἐδαριῶ* [πλθ. τοῦ ἀρχηγίου
 ὁδού] ὁδού, ἐκ τῆς ἐλλ. λ. ἰστο-
 ρία) ὄν. μῦθοι, διηγήματα μυθώδη τῶν ἀρ-
 χαίων, μυθολογία: الاولين → *ἐδαριῶ*-λ. *ἐδδα-
 ριῶν*, μυθολογία τῶν ἀρχαίων. || يونانيه → μῦθοι
 ἑλληνικοί: || ارايه → μῦθοι περσικοί.

اساطیری } A. ἑδατιο-ι, ἐπθ. μυθικός § θ.
اساطیریہ ἑδατιοιγέ: — آلهه mythoi-
κοι θεοί.

Ἀ. ἰδατῖν [ισλθ. τοῦ اسطوانه] ὄν.
 κύλινδροι, κύβους· μτφ. στύλοι, ἄτοι
 τροεξέχοντα πρόσωπα: علة — στύλοι τῶν Οὐ-
 ρανιάδων [ὁ ἐνικόδς διεν εἶναι ἐν χορῇ μετα-
 ποικίως].

} Ἀ. ἰσάγᾱ [سوغ. ρ. ἀφ. θ. τὸ
 } ποιεῖν τὴν βοῶσιν καὶ πόσιν διέρχε-
 } θαι εὐκόλως τοῦ λάρυγγος : طام — διαβίδα-
 } ρε φαγντοῦ. || زلال — διαβίδασις ὕδατος.

Ἰσ. 60:13 } Ἀ. ἐδαφίζ. [πλθ. τοῦ ἰσφλ] ὄν. οἱ
 κατώτεροι, οἱ ἐκ τῆς κατώτερας τά-
 εως τῆς κοινωνίας: ناس — ὁ ὄχλος τῶν ἀν-
 ωδῶν.

اساقف } Δ. ἐδοκνήθη, καὶ اساقفه ἐδοκνήθη,
πλθ. τοῦ اسقف βλ.

اساقه } Λ. ἰσακὰ [ρζ. سوق] ρ. ἀψ. θ. τὸ ὠ-
θεῖν ὀπισθεν, ἐλαύνειν, ὀδονγεῖν, ἀπο-
τέλλειν [αιτ.].

آسال } II. ἁδάλ, ὄν. θεμέλιον, βάσις.

Ἰσαακ { Ἀ. Ἰσαακ [ρζ. سيل] ρ. ἀφ. θ. τὸ διο-
 χετεύειν, χύνειν, διοχέτευσις, χύσις :
 ماء — διοχέτευσις γλυκέος ὕδατος. ||
 ذمو — χύσις διακρύων § [ἐν συνθέσει]:
 فواء — رسالة ἐγγχειρίδιον ὠφέλιμον, προχέον ὠ-
 φελίας· [ἡ τοιαύτη χορήγος τῆς λέξεως κακίζε-
 αι]. || Ρμ, [δοτ. αἰτ.]: عك — صوتي شهره διο-
 τεύω τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν.

ασαλιβ { A. *ἑδαλιβ* [πλθ. τοῦ اسلوب] ὄν. τρόποι, ρυθμοί, μέθοδοι, ὕψη: — افاد τρόποι, ὕψη τοῦ λέγειν, λεκτικόν. || — تروپي τρόποι, ὕψη τοῦ γράφειν, τοῦ συντάττειν.

اسامه { T. *ἑδαμῆ* [ἐκ τοῦ اسامی] ὄν. ἐγγραφή ἰδίᾳ στρατιώτου γενιτσάρου ἐν τῷ μητρώῳ μετὰ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. βλ. كتيه.

اسامه‌لو { T. *ἑδαμῆ-λι*, ἐπθ. στρατιώτης ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ στρατιωτικῷ μητρώῳ, καὶ μισθωτός.

اسامی { A. *ἑδαμι* [πληθυντικὸς τοῦ اسم] ὄν. πληθυντικὸς τοῦ اسم *اسم* [اسم] ὄν. ὀνόματα: — دقري — κατάλογος ὀνομάτων.

آسان { Π. *ἄσαν*, ἐπθ. εὐκόλος: — هر مشکل سی — مشکل سی: — پان دوسکولون دیا تيس پرو- — اسانولور — εὐκόλως γίνεται.

آسانسور { Γλ. *ἄσανδὸρ* [ascenseur] ὄν. ἀνάσπαστρον, ἀνελεκτήρ, ἥτοι μηχανὴ ἀνελέκυσσα βάρη. βλ. مصعد.

آسانی { Π. *ἄσαν-ι*, ἀφ. εὐκολία, ραστώνη: — طبع انسانی مائل — در — انسان — εὐκόλως γίνεται εἰς τὴν ραστώνην [τὰ εὐκόλα ζῆται].

اسانيد { A. *ἑδανί* [πλθ. τοῦ اسناد] ὄν. πα- ραδόσεις, ἥτοι μεταδίδασις λόγου ἀπὸ τοῦ μὲν εἰς τὸν δὲ, πρὸ πάντων ἐπὶ λε- ρῶν ρητῶν: — معتبره اليه تاتدر — ὁ ἱερὸς οὗτος λόγος [χαζί] δι' ἀξιοπιστῶν παραδόσεων ἀποδείκνυται.

اساور { A. *ἑδαβίρ*, καὶ اساور *ἑδαβίρ* [δ' πλθ. τοῦ سوار *διδάρ*] ὄν. βραχιόνια.

آسایش { Π. *ἄδαγίς*, ὄν. ἡσυχία, εἰρήνη: — عمو — γενικὴ ἡσυχία, δημοσία ἀσφάλεια: — حفظ — διατήρησις τῆς ἡσυχίας, ἀσφαλείας: — برکالدر — سایه شاهانه — ὑπὸ τὴν Αὐτοκρ. αἰγίδα ἐπικρατεῖ ἡσυχία, ἀσφάλεια.

آسایش پرور { Π. *ἄδαγίς-περδέρ*, ἐπθ. φιλει- ρονικός, φιλήσυχος: — حکمدار — ἡγεμὼν φιλειρηνικός.

آسایش پرورانه { Π. *ἄδαγίς-περδερانέ*, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων φίλος τῆς ἡσυχίας, εἰρήνης, φιλειρηνικός, φιλήσυχος [μέ- τρον, προάξιος]: — تدابير — μέτρα φιλειρηνικά: § ἐπθ. φιλήσυχος, φιλειρηνικός.

آسایش پروری { Π. *ἄδαγίς-περδερ-ι*, ἀφ. φιλειρηνικότης.

آسایش پرورلك { T. *ἄδαγίς-περδερ-ليک*, ἀφ. συνων. τῷ προηγ.

آسایش جو { Π. *ἄδαγίς-δζοῖν* ἐπθ. ὁ ζήτων, ὁ θέλων ἡσυχίαν, εἰρή- νην, εἰρηνόφιλος: § πλθ. آسایشجویان.

آسایشجویانه { Π. *ἄδαγίς-δζουγανέ*, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τῷ ζήτουντι ἡσυ- χίαν, εἰρήνην, φιλειρηνικός, φιλήσυχος: [πρό- ξεις, λόγοι κτλ.]: — معروضات — φιλειρηνικαὶ ὑπο- δοχαί: § ἐπθ. φιλήσυχος, φιλειρηνικός.

اسئله { A. *ἑδάλ* [πλθ. τοῦ سؤال] ὄν. ἐρω- τήσεις: — یہ جواب و پرسش — ایراد اولان — απήντησεν εἰς τὰς προταθείσας ἐρωτήσεις.

اسب { Π. *ἑδᾶ*, ὄν. ἵππος: — تازی — ἵππος ἀ- ραδικός: || لاغر — ἵππος ἰσχνός, ἀδύ- νατος: || اذکن — ἑδᾶ-ἑδᾶκέν, πολεμιστής, ἥρωας: [κατὰ λέξιν: ὁ τὸν ἵππον ἀνατρέπων] — انکیر — ἑδᾶ-ἑγκیز, πτεριστής [ὁ τὸν ἵππον διεγείρων]: § βλ. کاسبوار — اسبران.

اسباب { A. *ἑδᾶᾰ* [πλθ. τοῦ سبب] ὄν. αἷτια, λόγοι, μέσα, τὰ χρειώδη, τὰ ἀπαι- τούμενα: — مدافع — μέσα ἀμύντης: || سفر — μέ- σα ἐκστρατείας, ταξιδίου: || موجب — οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες, ἢ τὰ αἷτια ἀποψάδεως κτλ. τὰ ἐλατήρια.

اسباط { A. *ἑδᾶᾰτ* [πλθ. τοῦ سبط *δὴᾰτ*] ὄν. ἑγγονοὶ αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ λεγό- μεναι καὶ: اسباط بني اسرائيل *ἑδᾶᾰτ-ᾰτ-βν-Ἰσραήλ*.

اسباغ { A. *ἑδᾶᾰγ* [ρζ. سبغ] ρ. ἀφ. τὸ συμπλη- ροῦν, συμπληρώσις: — نعم — συμπλη- ρώσις εὐεργεσιῶν: || عطايا — συμπληρώσις δώρων: || وضو — συμπληρώσις τοῦ θρησκευτικοῦ καθα- ρισμοῦ, ἥτοι ὁ τέλειος καθαρισμὸς ἐνδὸς ἐκά- στου τῶν μελῶν τοῦ σώματος: [βλ. آبست].

اسبال { A. *ἑδᾶᾰλ* [ρζ. سبل, βλ. سبل] ρ. ἀφ. τὸ ἀποστέλλειν, ἀποστολή [ἐπὶ ἀν- θρώπων, ζώων, ἢ πραγμάτων]: — مامورك — ἀπο- στολὴ ὑπαλλήλου. || Рм. [аит.], عسكر — «حيوانات», — αποστέλλω στρατόν, ζῶα, πολε- μφόδια.

اسبان { Π. *ἑδᾶ-ᾰν*, ὄν. μυλωθρός.

اسبان { A. *ἑδᾶᾰν* [πλθ. τοῦ سبن] ὄν. λεπτὰ κρηδεύματα, κρηαλόμενοι γυναικῶν.

اسبان { Π. *ἑδᾶᾰν* [πλθ. τοῦ اسب] ὄν. ἵπποι.

آسبانی } Π. ἀσπανί, ἀφ. ἡ τέχνη τοῦ μυ-
λωθοροῦ.

اسبران } Π. ἔσπ-ράν, ἐπθ. ὁ ἐλαύνων ἵπ-
πον, ὁ ριπτόμενος, τολμηρός : —
تڤس بلاتڤ ὁ ἐλαύνων τὸν ἵππον ἐν τῷ πεδίῳ
τῆς εὐγλωττίας, ῥήτωρ δεινός.

اسبسوار } Π. ἔσπ-σδδάρ, ἐπθ. ἔφιππος [ἐ-
πιβαίνων ἵππου]: اولدینی خالد —
κλιور ἔρχεται ἐφιππος [ὦν].

اسبق } Α. ἔσπ-άκ [παραθ. τοῦ سابق] ἐπθ.
ὁ μᾶλλον προηγούμενος, ἀρχαιότε-
ρος [λέγεται ἐπὶ τοῦ προτελευταίου, ἢ τοῦ πρὸ
πολλῶν ἄλλων προηγθέντος ἐν τινι δημοσίᾳ
θέσει καὶ διαθεσίμῳ μένοντος, ἥτοι ὁ προ-
πρῶν οὕτως εἰπεῖν]: صدر — ὁ προτελευταῖος,
ἢ ὁ ἄλλοτε M. Beçürne: || ظیری — ὁ ἄλ-
λοτε ὑπουργός τῶν οἰκονομικῶν.

اسبوع } Α. ὀσπ-ού, ὄν. ἐβδομάς: § πλθ. اسابع
ἔδαπ.

اسبوعی } Α. ὀσπ-ού-ι, ἐπθ. ἐβδομαδιαῖος: —
غزته ἐβδομαδιαία ἐφημερίς: § θ.
اسبوعی ὀσπ-ού-ιγέ: — جریده ἐφημερίς ἐβδομα-
διαία.

اسپارغوس } Ελ. ἰσπαργός, ἢ اسپارغوس
بالی ἰσπαργός παλιν, ὄν.
σπάρος, κ. σπαρί [ixθ.].

اسپارچنه } Ιτ. ἰσπαρτζέννα [Sparzina] ὄν.
σχοινίον, ἢ κάνναβις, τυλισσόμε-
νος περὶ τὸν κάλῳ πλοίου πρὸς προφύλαξιν
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ψθορᾶς, ἢ πρὸς συνένωσιν οὗτο
τεμαχίων αὐτοῦ.

اسپازموز } Ελ. ἰσπαζμόζ, ὄν.
σπασμός, ἀκουσία κίνησις νεύ-
ρων, ἢ μυνῶν: βλ. تشنج.

اسپاناق } ἢ اسپاناق T. ἰσπανάκ [περσ. اسفناج
ἰσφινάδζ· λατιν. spinacium] ὄν.
ὀνόδλτον, κ. σπανάκι· βλ. اسفناخ.

اسپانیا } ἰσπάνια, ὄν. κ. Ἰσπανία.

اسپانیالی } T. ἰσπάνια-λη, ὄν. Ἰσπανός.

اسپانیول } Γλ. ἰσπανιόλ, ὄν. Ἰσπανός.

اسپانیولجه } T. ἰσπανιόλ-δζε, ἐπθ. Ἰσπα-
νιστί: § ὄν. ἢ Ἰσπαν. γλῶσσα.

اسپاولی } Ιτ. ἰσπάδλι, ὄν. εἶδος χονδροῦ
σπάγγου ἐν χορήδῃ ἐν τοῖς πλοίοις.

اسپتالیا } Ιτ. ἰσπιτάλια [ospedale] νοσοκο-
μεῖον [οὕτω καλοῦνται κοινῶς τὰ
νοσοκομεῖα τῶν μὴ μουσουλμάνων, ἥτοι τὸ τῶν
ὀρθοδόξων, Ἀρμενίων κτλ.]. βλ. خسته خانه.

اسپچیار } Ιτ. ἰσπετδιάρ, ἢ اسپنچیار ἰσπεν-
τδιάρ [speziale] ὄν. φαρμακο-
ποιός: βλ. اجزایی.

اسپچياری } Α. ἰσπετδιάρ-ι, ἢ اسپنچياری ἰσ-
πεντδιάρ-ι, ἐπθ. φαρμακευτι-
κός: — فن φαρμακευτική, φαρμακοποιία: § θ.
صيدلانی ἰσπετδιاریγέ· βλ. اسپچياریه.

اسپر تو } Ιτ. ἰσπίρτο [spirto] ὄν.
οἰνόπνευμα, ἢ αἶθρ ψυτικῶν οὐ-
σιῶν, ὡς κανέλλας, ἡδυόμου κτλ.

اسپر تولى } T. ἰσπίρτο-λή, ἐπθ. ὁ ἔχων οἰ-
νόπνευμα, ἢ αἰθέρα.

اسپرماچت } Ιτ. ἰσπερματδζ [spermaceti]
ὄν. κητόσπερμον, ἥτοι ὕλη λευ-
κὴ καὶ ἐλαιώδης εὐρισκομένη ἐν τῷ κρανίῳ
καὶ τῇ ράχῃ θαλασσιῶν κητῶν, ὡς φαλαίνης,
ψώκης, καὶ ἐν χορήδῃ ἐν τῇ ἱατρικῇ: § κηρίον,
κ. σπερματδζτο.

اسپری } T. ἑσπερί, ὄν. ἱέραξ μὴ ἐπιδεκτι-
κὸς μορφώσεως.

اسپلاته } Ιτ. ἰσπαλάτα [spalata] ὄν. ζεύγμα
πλωτόν, ἥτοι εἶδος γεφύρας ἐκ
πλοίων· λέμβος.

اسپناق } T. ἰσπανάκ, βλ. اسپاناق.

اسپنج } T. ἰσπένδζ, ὄν. φόρος ἀποτιόμενος
ἄλλοτε ὑπὸ τῶν χριστιανῶν διὰ τὴν
κατανάλωσιν τοῦ χοιρείου κρέατος.

اسپنجیک } T. ἰσπεντζικ, καὶ اسپنجه ἰσπέν-
δζε, ὄν. τὸ ἐκ τοῦ ἀντιτίμου
πωλήσεως αἰχμαλώτων εἰσπραττόμενον ἄλλο-
τε πέμπτον· ἢ ἀπόδειξις τῆς πληρωμῆς τοῦ
πέμπτου τούτου ἐκαλεῖτο پننجک ἰσπεντζικ· βλ. λ.

اسپنديک } T. ἰσπεντζικ, ὄν. εἶδος μικροῦ
λαύρακος [ixθ.].

اسپنوز } Ελ. ἰσπίνος, ὄν. σπῖνος [πτυ.].

اسپير } Ιτ. ἰσπίρ [shirro] ὄν. ἱπποκόμος,
ἢ ἀμαξηνάτης: [οὕτω καλοῦνται ἰδίᾳ

οἱ νέοι ἱπποκόμοι, ἢ ἀμαξηνάται, σεοδικῆς ἢ δλαυικῆς καταγωγῆς].

استاتستيق } Ελ. ἰστατιστικ, ὄν. στατιστική: طوق — κρατῶ στατιστικὴν, ἥτοι σημειώσεις στατιστικὰς περὶ διαφόρων γεγονότων κτλ.

استاتستيق } Α. ἰστατιστικ-ή, ἐπθ. στατιστικός: § 0. استاتستيقه. ἰστατιστική: معلومات στατιστικαὶ πληροφορίες.

استاد } Π. ὁδᾶτ, ὄν. διδάσκαλος, ὁ εἰδώς, ἢ ὁ ἐξασκῶν ἐπάγγελμα τι ἐπιδεξιῶς, τεχνίτης, κ. μάστορος: معالیهام — ὁδᾶτ με- δι-νιχατ, ἐξοχέ μιν διδάσκαλε. || ایشی — εὐ- γον τεχνίτου, ἥτοι τεχννέντως κατεσκευασμέ- νον. || βλ. استاد και اوسته .

استادانه } Π. ὁδᾶτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων δι- δασκάλῳ, τεχνίτῃ, διδασκαλικός, τεχνικός, σοφός: — ارشاد καθοδηγία σοφῆ. || دست خیر διδασκαλική, τεχνική.

استادسر } Τ. ὁδᾶτ-σῆζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ διδα- σκάλου: § ἐπρ. οἰκοδεν.

استادلق } Τ. ὁδᾶτ-λῆκ, ἀψ. ιδιότης διδα- σκάλου, ἐπιτηδεϊότης, βαθεῖα γνῶ- σις: § βλ. اوسته لق .

استاده } Π. ἰστατῆ [μτχ. τοῦ ρη. استاد. ἰστα- τῆ] ἐστνικῶς, ἰστάμενος: ذكر كاهه ὁ ἐν τῇ διαδᾶσει τῆς Α. Α. Μ. ἰστάμενος εὐσεβάδτως (ἐν ὁσεί σεβασμοῦ) αὐτοκρατορικὸς στρατός.

استادی } Π. ὁδᾶτ-ι, ἀψ. ιδιότης διδασκά- λου: § [ἐπθ.] διδασκαλικός: التفات — εὐμένεια διδασκαλική.

استاذ } Α. ὁδᾶτ [ἐκ τοῦ Π. استاد] ὄν. διδά- σκαλος, ἐμπειρος τεχνίτης: كل — με- γας διδάσκαλος: § πλθ. استاذ. ἰστατῆ, ἢ ἰστατῆ: § βλ. استاد .

استاذیت } Α. ὁδᾶτ-ιγέτ, ἀψ. θ. ιδιότης δι- δασκάλου, τεχνίτου: βλ. استادلق .

آستار } Τ. ἄστάρ [κατὰ τὸ لجهه ἐκ τοῦ آست — κάτω: βλ. آستر και ἐπθμ.] ὄν. ὑπόρ- ραμμα κ. ἀστάρ, ἥτοι τὸ ὑπὸ τὸ ὕψωμα ἢ τὸ ἐριούχον πρὸς ἐνίσχυσιν ὑπορραπτόμενον: عتري — ὑπόρραμμα ἀντερίου [ἐσθῆτος]: § ἐν τῇ βαφῇ οἰκοδομῆς, ἢ ἐπιχρῶει κονιαμάτων τοίχου τὸ πρῶτον χερί λεγόμενον, κατόπιν τοῦ ὁποίου τίθεται ἢ κυρίως βαφῇ, ἢ τὸ ἐπιχρῶμα: بویا — ἢ πρῶτη βαφῇ: || صیوه — ἢ πρῶτη ἐπιχρῶ-

σις, βάσις: || ی یوزندن بهای — τὸ ὑπόρραμμα ἀκριβώτερον τῆς ὄψεως τοῦ ὕψωματος [πρμ.]. § داخلی — τὸ πρᾶνές, τὸ κατηφορικὸν μέρος τὰφρου πρὸς τὸ μέρος τοῦ φρουρίου: ἀντίθε- τον خارجی — ἀντίκρημνος [ἐπὶ ὄχυρωμάτων].

آستار } Α. ἄστάρ [πλθ. τοῦ آستر] ὄν. πα- ραπετάσματα, καλῆματα: كبه — τὰ παραπετάσματα τοῦ Κιαδέ, ἥτοι τοῦ ἐν Μέκ- κα τεμένους: βλ. كبه .

آستارجی } Τ. ἄστάρ-δζή, ὄν. πωλητῆς ὑ- πορραμμάτων.

آستارجیلق } Τ. ἄστάρ-δζηλῆκ, ἀψ. ἡ τέ- χνη πωλητοῦ ὑπορραμμάτων.

آستارلامق } Τ. ἄστάρ-λαμῆκ, ρη. μτθ. ὁ- τῶ ὑπόρραμμα εἰς ἐνδυμα: § βάφω οἰκοδομῇν μετὰ τὴν πρῶτην βαφῇν, ἥτοι τὴν βάσιν, ἢ ἐπιχρῶω τοῖχον μετὰ τὸ πρῶτον ἐπιχρῶμα: βλ. آستار .

آستارلق } Τ. ἄστάρ-λῆκ, ὄν. πανίον λεπτὸν χρῶσιμεῖον ὡς ὑπόρραμμα: συν- εκδ. πρόστυχον ὕψωμα: § τὸ ἐν τοῖς ἀκατίοις ἐσθθεν λευκὸν σανίδωμα, ἀνωθι τοῦ ὁποίου ἐρ- χεται τὸ ἐκ ξύλου καρυῆς δεδουλευμένον μέ- ρος, μεθ' ὃ ἀρχεται ἡ κουπαστῆ.

آستارلی } Τ. ἄστάρ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων ὑπόρ- ραμμα, ἢ ἀστάρ [ἐνδυμα, βαφῇ].

آستاریه } Ιτ. ἰσταρία, βλ. استاليه .

آستاسيون } Γλ. ἰσταδιόν [station] ὄν. σταθμός [σθδρ. κτλ.]: شندوفر — σταθμός σθδρὸδρόμου: βλ. موقوف —

آستاقوز } Ελ. ἰστακόζ, ὄν. ἀ- στακός.

آستاليا } Ιτ. ἰστάλια, ἢ ἰσταρία [sta- lia] ὄν. σταρία, διαμονή, ἥτοι τὸ χρο- νικὸν διάστημα, καθ' ὃ τὸ πλοῖον ἀναγκάζεται νά μένῃ ἀμειβθῇ ἐν τῷ λιμένι, ὅπως φορτώσῃ ἢ ἐκφορτώσῃ.

آستاميه } Ιτ. ἰστάμπα [stampa] ὄν. ἐκτύ- πωμα, ἐκτετυπωμένον πρᾶγμα, ἐν- τυπον.

آستال } Γλ. ἄδετάλ, [acetal] ἐπθ. ὀξειδοῦ- χος [χημ.].

آستان } Π. ἄδισάν, ὄν. οὐδός, κατώφλιον: — آل عثمان — ἢ αὐ- λὴ τῆς ὀθωμανικῆς δυναστείας: — سعادت ||

استبعاد } A. ἰσχυρὰς [ρζ. بعد] p. ἀφ. τὸ
θεωρεῖν τι ὡς μακράν, ἥτοι ἀπί-
θανον [ἐπὶ ἠθικῶν ἀντικειμένων]. || Ρμ. [αἱτ.] :
اوله جو حالڪ اندن ضروري — ايلدى
ἀπόρουσαν τῆς καταστάσεως ταύτης ἐθεώρη-
σεν ἀπίθανον || اولنه جو حالکاتندرن — εἶναι ἐκ τῶν
πραγμαμάτων τῶν θεωρηθησομένων ἀπιθάνων.

استبقاء } A. ἰσχυρὰ [ἰσῶ] g. ἄψ. τὸ θέ-
λειν, ἢ ζητεῖν τὴν διατήρησιν: ى—
توجّهت τὸ ζητεῖν τὴν διατήρησιν τῆς εὐνοίας.
|| Pm. [ait.].

استنبابه } Δ. ἰδοὺ αὐτὴν [ῥζ. توبه. βλ. توبه] θ.
 ἃβ. αἰτις διὰ συγγνωμῆσεως παρὰ
 Θεοῦ, μετάνοια: اجرا — مرتد حنّده مجازندن اول —
 ὁ ἀρνυμένης παρὰ τῆς τιμωρίας ὑπο-
 δέχεται εἰς αἰτίαν συγγνωμῆσεως.

استتار } A. ἰδοιτῶς [ρζ. ستر] ρ. ἀψ. τὸ κρυπ-
πτεσθαι ὁπισθεν ἢ ἐντός τινος, συγ-
καλύπτεσθαι. || P.m. [إله]: ستره تزويروا إلهه —
ἐκρύφθη ἐντός τοῦ ἐνδύματος τῆς στρεψоди-
κίας: يدرك — رداً أرقه سنده — κρυπτόμενος ὁ-
πισθεν τοῦ πέπλου τῆς ὑποκρισίας.

استقام } A. ἰσχυρῶς [ἰσ., βλ. ἰσχυρ.] ρ.
 ἀψ. τὸ ζητεῖν τὴν συμπλήρωσιν. ||
 Pm. [ait.]: نعم ايدري دائما—παρὰ
 τοῦ Ὑψίστου ἐξητεῖτο πάντοτε τὴν συμπλή-
 ρωσιν τῶν ἀγαθῶν.

استقلال } A. ἰσ-τιδικαῦλ [ῥζ. مُثَل, βλ. مُثَلَّت] p.
 ἀψ. τὸ θεωρεῖν τινα ὀχληρόν, τὸ
 στενοχωρεῖσθαι ἐκ τῆς παρουσίας τινός, τὸ ἀ-
 ποδεικνύειν τινὶ τὴν ἐνόχλησιν, ἣν προξενεῖ ἡ
 παρουσία αὐτοῦ, τὸ ψυχρῶς ὑποδέχεσθαι: كثر
 دوى موجب اولدى ἡ πολλὰ φοίτησις του
 ἐγένετο αἰτία νὰ θεωρηθῇ ὀχληρός[ἰσ-τιδικαῦλιν].
 || Pyl. [ait.]: وجودى — ايدىردى —
 τὸν παρὸν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ || ايدىردى —
 δεῖνα ὑπεδέχθησαν ψυχρῶς [ὡς νὰ ἐδῶξαν].

استثناء } A. ἰδιονά [ρξ. ثنى] ρ. ἀφ. τὸ ἐξ-
 αιρεῖν, ἐξαιρέσεις: بو قاعدتك — سى
 ρ. κανὼν οὗτος δὲν ἔχει ἐξαιρέσειν || —
 طريقه ἰδιονά ταρτηκίλζε, ἢ — بال ἰδι-
 ονά, ἐξαιρετικῶς || — بلا ἰδιονά, ἀνευ
 ἐξαιρέσεως, ἀνεξαιρέτως || Ρμ. [αἰτ.]: بر شي
 استثناءات — ايتك ἐξαιρῶ τινα, ἢ τι § πλθ.
 ἰδιονάατ: صرفه — قواعد τῶν γραμ-
 ματικῶν κανόνων.

استثناء } Α. ἰδιονόμ-εν, ἐπρ. κατ' ἐξαίρε-
σιν, ἐξαιρετικῶς.

استثنائي } A. ἰσθιναῖ, ἐπθ. ἐξαιρετικός:
 — قياس συλλογισμὸς διαzeugti-
 κός [λογ.]: § 0. استثنائي ἰσθιναῖγέ: — مواد ἐξαι-
 ρετικά ζητήματα. || — ادوات ἡ σύνδε-
 σμοι ἐναντιωματικοί.

استج } T. ὁσὸδός, ὄν. κυτίον περιέχον ὄ-
γανα μαθηματικοῦ, ἢ χειρουργοῦ, ἢ
ἄλλου ἐπιστήμονος.

استجابات } A. ἰδοῦσαί τε, ἢ استجابه ἰδοῦ-
 ῶσαί τε [ρζ. جواب, βδ. جواب] ρ.
 ἀφ. 0. τὸ ἐπακούειν, παραδέχεσθαι εὐχάν,
 πρὸς κλησίν· || Ρμ. [δοτ.]: — جناب حق دعاسنه
 ὁ Θεὸς ἐπήκουσε τῆς δεήσεως αὐτοῦ.

استجاده } A. ἰσχυροῦται [gç. جود] g. ἀφ. θ.
 αἰτις εὐεργεσίας, δωρεᾶς || Pm.
 ζητῶ εὐεργεσίαν [دن] او درگاهدن — ایدن فقرا :
 οἱ πτωχοὶ οἱ αἰτοῦντες χάριν
 ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκείνης, δὲν ἀφίεντο ἐστερημένοι.

استجازه } A. ἰσθῆζαξέ [ισθ. جز, θλ. جواز]
 ρ. ἀβ. θ. αἰτῆσις ἀδείας || Ρμ.
 ζητῶ ἀδειαν [دن]: — بجازه کیتک ایچون آمردن
 εἰς ἐκλήτην ἀδειαν παρὰ τοῦ προϊστάμενου
 αὐτοῦ ὡς μεταβῆ εἰς Χερδάζην.

استخبار } A. ἰδοὺς αὐρ [οἷ. ج. ر.] ρ. ἀψ. χρῆ-
 σις βίας· τὸ ἀναγκάζειν τινὰ ποιῆ-
 σαι τι διὰ τῆς βίας, ἢ τὸ ποιεῖν τι διὰ τῆς
 βίας [δυν.]

استجزار } A. ἰσθιῶζοράρ [ρζ. "جر"] ρ. ἰσθ.
προσπάθεια πρὸς ἔλκυσιν: جتني
ἰσθιῶζοράρ ὄξενιν ἐμβρουσολκία [ιατρ.].

استجلاب } A. ἰδοὺ δὲ λαὸν [ρζ. جلب] ρ. ἀφ.
 τὸ ἐπισπᾶσθαι, ἐφελκεῖν, ἐφέλ-
 κουσιν ἰδίᾳ εὐχῶν ὑπὲρ τινος. || Ρμ. [αἰτ. δοτ.]:
 طرف اشرف پادشاهی به — دعوات خیریه اعتماده
 ἐπι-
 σπᾶται εὐχὰς ἀγαθὰς ὑπὲρ τῆς A. A. Μεγαλειού-
 τητος. || [αἰτ. دن] — جلدن دعوات خیریه — نه غیرت
 προσπαθεῖ νὰ ἐπισπάσῃται [ἰδοὺ δὲ λα-
 ον] ἐξ ὅλων ἀγαθὰς εὐχὰς.

استجواب } A. ἰστῖδῆαι [οἷ. چوب, βλ.
جواب } p. ἀφ. λήψης καταθέσεως
μαρτυρος ἢ μινυτοῦ, ἀνακρίσις: یـ مخبرك اـ
ἀνακρίσις καταγγελέων. || Pm. ἀνακρίνω, λαμβάνω καταθέσεις [αὐτ.]: ایتدلی
تأسـ شاهدلی ἔλαβον
تأسـ καταθέσεις τῶν μαρτύρων. § βλ. استطاق.

ἐξήγαγον ἔννοιαν ἐκ τοῦ βιβλίου, ἢ νόημα ἐκ τῆς ἐπιστολῆς, ἢ σημασίαν ἐκ τῆς φράσεως· § ἱκανότης εἰς τὸ ἐξάγειν ἔννοιαν, ἑρμηνεύειν: بُوَ ذَاكَ عَرَبِيَّةٌ — ὁ κύριος οὗτος ἔχει τὴν ἱκανότητα τοῦ ἑρμηνεύειν Ἀραβικὰ κείμενα· § — املاح — ἡ τέχνη τῆς ἐξαγωγῆς καὶ καθαρίσεως ἀλάτων, ἀλατοποιία· § πλθ. استخرج احاط.

استخراجات } Α. ἰσχυροῦς-αἰ [πλθ. τοῦ
προηγ.] ὄν. προορῶσεις, μαν-
τεῖαι.

استخراجی } A. ἰσχυροῦς-i, ἐπὶ, παντικός.
 § 0. استخراجیه ἰσχυροῦς γέ :
 — ۴. παντικὴ δύναμις.

استخفاء } A. ἰσχυρὰ [ρζ. خفاء] ρ. ἀψ. τὸ
κρύπτεσθαι: موجب — موجب حربی
τὸ κρύπτεσθαι ἐν καιρῷ πολέμου
εἶναι πρόξενον αἰσχύνης. || Ρμ. κρύπτομαι.
συννέθεστ. خفاء βλ.

استخفاف } Α. ἰσχυρόαυ [ρζ. خف, βλ. خفت]
 } ρ. ἀψ. τὸ μὴ διδμεν εἰς τινα ἢ
 εἰς τι σημασίαν, τὸ περιφρονεῖν, περιφρόνησις,
 μυκτηρισμός: علانك —ى شرعا و عقلا ممنوعه
 περιφρόνησις τῶν σοφῶν ἀπαγορεύεται κατὰ τε
 τὸν ἱερὸν νόμον καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον. || حیات
 περιφρόνησις τῆς ζωῆς. || Ρμ. [αἰτ.]: انسان کامل
 — اغتر کیمه بی —
 οὐδένα περιφρονεῖ [ἐπὶ μείζονος καταφρονησεως]

استخلاب } A. ἰσχυλᾶν [ρξ. χلب] ρ. ἀφ.
 τὸ ἀμύσσειν, ἀμύξει, ἀμύχῃ, κ.
 πσυγγράνισμα: كدينك — نندن قورقان آدم البته يانه
 ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὴν ἀ-
 μύχην τῆς γαλῆς βεβαίως δὲν θέλει νὰ πλησιά-
 σῃ αὐτήν.

استخلاص } A. ἰσχυρὰς [οὗ. خلص, βλ. خلاص]
 ρ. ἀφ. ἀπαλλαγῆ, λυτρωθεῖς :
 چو جفاک — ی || ἀπαλλαγῆ ὁμολόγηου. ||
 ἀπαλλαγῆ τοῦ παιδός. || Ρμ. ἀπαλλάττω, ὁρίζω,
 λυτρωθ [αιτ. دن. — ایتدی : εἶω-
 den εαυτὸν ἀπὸ τοῦ βαρῦτου τῆς ἀθλιότητος.

استخلاف } A. ἰσχυρὰς [ῥζ. خلف] ρ. ἀφ.
τὸ ἀφαιρεῖν ἢ καθιστάν τινα
διαδόχον: ی — ذاك بَر ديوړویمډس دیاдохون. ||
Pm. [ait:] شیخ افندی مریدانندن بری — ابتد:
Σείσης ἀφαιρεῖν ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ διαδόχου.

استخوان } II. ὀστέον, ὄν. ὀστέον : باره —
τεμάχιον ὀστέου. || ربا — ὀστέ-

γὰν θῶπά, ὄνομα ἰδιανικοῦ πτηνοῦ, ὡς ὁ φῶ-
 νιξ [κατὰ λέξιν: ὁ ἀοπάζων ὄστου].

استدعاء } Δ, ἰδοὺ τὰ [ῥξ. سداء] ρ. ἀφ. τὸ ἐκ-
τείνειν τὴν χεῖρα λέγεται καὶ
— دست —, n — دست —.

استداد } A. ἰστανᾶν [ρζ. سدّ, βλ. استداد] ρ.
ἀφ. τὸ εἶναι τι εὐθέος, εὐθύτης: —
عُتِدَ نُوْرُهُمُ εὐθύτης νεαροῦ βλαστοῦ || قامت
εὐθύτης ἀναστήματος § τὸ ἐθίζεσθαι, ἔξιος: —
عُتِدَ خَيْرٌ.

استداره } Λ. ἰστιάρε [ρζ. دور] ρ. ἀψ. τὸ εἶ-
ναί τι κυκλοτερές, σφαιρικόν: —
قرن περιστροφή, ἡ σφαιρικότης σελήνης. || * —
شکل σφαιρικότης σχήματος § τὸ στρέφειν,
περιστροφή.

استداری } A. ἰστιάρο-ι, [ἐκ τοῦ προση.]
 ἐπὶ, περισταλτικός [ἀνατ.]: § θ.
 استداریه ἰστιάριγέ: — حرکت کینایه پری-
 ستالتیکی, ὡς ἡ τῶν ἐντέρων, τῶν σκολήκων κτλ.

استدامه } A. ἰσταναι [ρζ. دوم, βλ. دوام]
 ρ. ἀψ. θ. τὸ ζητεῖν τὴν διατηρη-
 σιν, προσπάθεια διατηρήσεως: — αἵ-
 ταις διατηρήσεως εὐνοίας: || عمر — προσπά-
 θεια διατηρήσεως τοῦ βίου: || صحت — προσπά-
 θεια διατηρήσεως ὑγείας: § πτῆις μετὰ στρο-
 φῆς πρὸς ἀνύψωσιν [ἐπὶ πτηνῶν]: طيور — ἡ
 πρὸς τὰ ἄνω πτῆις τῶν πτηνῶν.

استدانہ } A. ἰδὲναν [ρζ. دین] v. ἀφ. θ. τὸ
 λαμβάνειν δάνειον, λήψις δανείου,
 τὸ δανείζεσθαι: بر مبلغی —
 τινος ὡς δανείου. || Ρμ. [αἰτ.]: ایتدینی نقودی —
 اودهمکه ساعیدر —
 δανείσθην κοῦνατα.

استبدار } A. ἰσχυρὰς [ρζ. د] ρ. ἀφ. τὸ
 σπρέφειν τὰ νῶτα, ὁπισθοχώρησις,
 ἵττα: عدا صفوف — ἡ ὁπισθοχώρησις τῶν τὰ-
 ξων τοῦ ἐχθροῦ.

استدرج } Α. ἰστυροῦν [درج , درجه , βλ.]
 ρ. ἀφ. τὸ προάγειν τινὰ βαθμυδὸν
 καὶ κατ' ὀλίγον, ἢ τὸ βαθμυδὸν προσεγγίζειν τινὰ
 εἰς τι, ἥτοι καθόδον ἀνθρωπὸς τις ἀμαρτάνει
 κατὰ τοσοῦτον καὶ ὁ θεὸς αὐξάνει τὰ ἀγαθὰ
 τοῦ βίου καὶ τῆς εὐμερείας αὐτοῦ, οὕτως ὥσ-
 τε ποιῶν αὐτὸν νῦν λησμονήσῃ τὸ καθῆκον
 τῆς εὐχαριστίας καὶ τὴν μετάνοιαν προσεγγί-
 ζει αὐτὸν βαθμυδὸν εἰς τὴν θείαν ὁργὴν καὶ

استرباح } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. ر.ع.] ρ. ἀφ. ἐκ-
τοικισμὸς χρημάτων: إيتام صندوقه: τῶν χρημάτων
τῶν ἐν τῷ ὀφθανικῷ ταμείῳ εὐρισκομένων.

استرجاء } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رجاء] ρ. ἀφ. πα-
ράκλησις: Pμ. παρακαλῶ [αἰτ.]
ایدرز رجا ایتمکزی — پاراکαλοῦμεν νὰ μὴ πα-
ρακαλῆτε [σπν.].

استرجاع } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رجعت, βλ. رجعت] ρ. ἀφ. τὸ ἀπαγγέλλειν ἐν κινδύνῳ
καὶ συμφορῇ τὴν ψῆσιν: انا لله وانا اليه راجعون
ἵνα λιλλαخي βε ἵννα ιλεῖ: ραδξιοθνε, βεδαίως
ἀνήκομεν τῷ Θεῷ, καὶ βεδαίως εἰς αὐτὸν θὰ
ἐπιστρέψωμεν: Pμ. ایده رجوع ایدیورلدی —
ὡπισθοχώρουν ἀπαγγέλλοντες κτλ. § διαλείπων
νόμος, καθ' ὃν ἀσθένεια κληρονομικὴ ἀναφαίνε-
ται ἐν ἀσθενικῇ οἰκογενεῇ μετὰ μίαν γενεάν·
ἢ ἀποκατάστασις ζώων ἐκφυλισθέντων εἰς τὸ
ἀρχικὸν γένος: [ψυσ. ιστ.].

استرحام } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رحم] ρ. ἀφ. ἱκε-
σία, ἐκλιπάρησις: Pμ. ἐκλιπα-
ρῶ, ἱκετεύω [αἰτ.]: ایدیور —
καθυκετεύει τὴν ὑμετέραν συγγνώμην: § πλθ. استرحامات:
ταπειναί ἱκεσίαι.

استرحامنامه } Π. *ιστιορχαυ-ναυέ*, ὄν. ἱκε-
τήριος ἐπιστολή, δι' ἧς αἰ-
τεῖται τις χάριν ἢ συγγνώμην.

استرخاء } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رخو, βλ. رخاوت] ρ.
ἀφ. μαλάκυνσις, χαλάρωσις νεύ-
ρων, μυῶνων κτλ.: ی دماغ —
μαλάκυνσις ἐγκεφάλου: || قلب —
μαλάκυνσις καρδίας: || ی —
μαλάκυνσις ὁστέων: || عضلات —
μαλάκυνσις μυῶνων.

استرخاض } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رخص, βλ. رخصت] ρ. ἀφ. τὸ θεωρεῖν τι
εὖωνον: امتعة غريبة — τὸ θεωρεῖν εὖωνα τὰ ἐμ-
πορεύματα τῆς Δύσεως.

استرداد } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رد] ρ. ἀφ. τὸ ζη-
τεῖν καὶ λαμβάνειν τι ὀπίσω, τὸ
ἐκδίδειν, ἀνάληψις, διεκδίκησις: هديه نامیه
— ویریلن بر شیک — ἡ ἀνάληψις πραγμάτων δοθέν-
τος ὡς δῶρον: || دعواي — ἀγωγὴ διεκδικη-
σεως: § αἰτησις ἐκδόσεως ἐγκληματίου πολιτι-
κοῦ: Pμ. [αἰτ.] — امانت طریقیله براقدیگی کتابری —
ایلدی — ἐζητήσε καὶ ἔλαβεν ὀπίσω τὰ βιβλία,
ἅτινα ἀφῆκεν ὡς παρακαταθήκην: || آنچه سنی —
آنچه سنی — ἀνέλαβε τὰ χρήματα αὐτοῦ.

استبدال } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. ردل, βλ. رذالت] ρ. ἀφ. τὸ θεωρεῖν τινα ἢ τι εὐτε-
λές, ποταπὸν: فسق اسباب — θεωρεῖν ποταπὰ τὰ
μέσα τῆς ἀκολασίας: || دنیا — τὸ θεωρεῖν τὸν
κόσμον εὐτελῆ: || ریاکار — τὸ θεωρεῖν τὸν ὑπό-
κριτὴν εὐτελῆ.

استرزاق } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رزق] ρ. ἀφ. προ-
σπάθεια, ἀγὼν πρὸς ἀπόκτησιν
τοῦ ἐπιουσίου, βιοπορισμὸς: جهاند هرکسک بر
تد صورتله صرف مساعی الیسی مجرد — مجبوریتدن منبعثدر
νὰ καταβάλλῃ ἑκάστος ἐν τῷ κόσμῳ οὕτως ἢ
ἄλλως προσπάθειας πηγάζει ἐκ τῆς ἀνάγκης
τοῦ ἀγῶνος τοῦ πορισθῆναι τὸν ἐπιούσιον: Pμ.
προσπαθῶ νὰ πορισθῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, νὰ
κερδήσω τὸν ἐπιούσιον.

استرشاء } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رشو, βλ. رشوت] ρ. ἀφ. τὸ αἰτεῖν δωροδοκίαν, τὸ
δωροδοκεῖσθαι: نقلا عقلا — مذموم اولان افعال
— نیه ندر — τὸ δωροδοκεῖσθαι εἶναι ἐκ τῶν πρά-
ξεων τῶν ἀθεμίτων, αἵτινες κατὰ τε τὴν πα-
ράδοσιν καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον εἶναι ἀξιοκατά-
κριτοι: βλ. ارشاء.

استرشاد } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رشد] ρ. ἀφ. αἰ-
τησις καθοδηγίας: Pμ. αἰτῶ κα-
θοδηγίαν: — تون ایتوینتا καθο-
δηγیان پرئپری νὰ ποδηγετῇ τις.

استرفاه } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رفه, βλ. رفاه] ρ.
ἀφ. τὸ ζητεῖν ἀνεσθῆν καὶ εὐμάρειαν:
— کنه دکدر — τὸ ζητεῖν τὴν εὐμάρειαν δὲν εἶ-
ναι ἀμάρονημα: Pμ. ζητῶ ἀνεσθῆν, εὐμάρειαν.

استرقاب } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رقب, βλ. رقابت] ρ. ἀφ. ἀντιζηλία, ἀνταγωνισμός,
φθόνος: Pμ. φθονῶ [αἰτ.]: بحق نائل اولدی
— ایگکه قالقشدی — ἡρχισε νὰ φθονῇ τὴν εὐ-
τυχίαν, ἧς ἐπαξίως ἡξιώθη.

استرقاب کارانه } Π. *ιστιορκαπ-καρανέ*,
ἐπὶ ἀνταγωνιστικός, φθο-
νερὸς [λόγος, προᾶξις].

استرقاق } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. رقی] ρ. ἀφ. τὸ
ὑποδουλοῦν, ὑποδουλώσις: Pμ.
[αἰτ.]: — بیچارمی — εἶχεν ὑποδουλωθεῖ
τὸν δυστυχῆ.

استرك } Ελ. *ιστερεῖς*, ὄν. στύραξ [εἶδος ρη-
τίνης]: βλ. میعه.

استرواح } A. *ιστιορᾶν* [ρζ. روح, βλ. راحت] ρ. ἀφ. ἀνάπαυσις: —
— ἀνάπαυ

οις ἐργατῶν || خدمه — ἀνάπαυσις ὑπηρετῶν.
|| ταῦτόν τῳ استراحت βλ.

αστρομαχη { **Ιτ. ιδρομαζα** [stromazza] βλ. μικρὸν στρογγύλον στρο-
μαζα ἐκ σχοινίων συμπεπλεγμένων, ὅπερ ἀναρ-
τώμενον εἰς τὰ πλευρά τοῦ πλοίου χρησιμεύει
πρὸς προφύλαξιν αὐτοῦ ἀπὸ θυρράξεως κατὰ
τὴν προσέγγισιν.

αστρονικίλο { **Ελ. ιδρογκίλο**, βλ. στρογ-
γύλη [ixθ].

αστρε { **Π. ὕδρα**, βλ. ξυράφιον βλ. καὶ
اوستور.

αστρεαβ { **Α. ιδροχάπ** [ρζ. رهب] τὸ ἐκ-
φοδίζειν, πτοεῖν βλ. ارهاب. ἀμ-
φότερων συννθέστερον ترهيب βλ.

αστρεαν { **Α. ιδροχάν** [ρζ. رهن] ρ. ἀφ. λή-
ψις ἐνεχύρου. || **Ρμ.** λαμβάνω ἐνέ-
χυρον [αἰτ.]: بر التون قوردون — αἰτὶ ἐλαδεν
ἐνέχυρον μίαν χρυσὴν ἀλυσιν.

αστρεϊδη { **Ελ. ιδρεϊτια**, βλ. ὄστρεον, κ.
στρεῖδι.

αστρεϊνγη { **Ιτ. ιδρεϊγγα** [stringa] βλ. μι-
κρά θύρα μάνδρας.

αστράδε { **Α. ιδριζατέ** [ρζ. زيد, βλ. زیاد] ρ.
ἀφ. αἰτησις αὐξήσεως, ἵτοι τὸ νά
θέλῃ τις ἢ νά ζητῇ αὐξήσιν: — عمر و عافيتري
جمله ثنيات عاجزيدر ἢ αἰτησις αὐξήσεως τοῦ βίου
καὶ τῆς εὐεξίας. Αὐτῆς εἶναι μία ἐκ τῶν εὐ-
χῶν τοῦ ἐλαχίστου || توجه و محبت — αἰτησις
αὐξήσεως εὐνοίας καὶ ἀγάπης.

αστράρε { **Α. ιδριζαρέ** [ρζ. زور, βλ. زيارت] ρ.
ἀφ. θ. τὸ νά θέλῃ ἢ αἰτῇ τις
παρά τινος ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπίσκεψίν του: —
اجبا τὸ νά θέλῃ τις νά ἔλθωσιν εἰς ἐπίσκεψίν
του οἱ φίλοι [σπν].

αστρήα { **Α. ιδριζαρό** [ρζ. سخر] ρ. ἀφ. τὸ
περιγελαῖν, ἐμπαίζειν συννθέ-
στερον تسخر.

αστρήα { **Α. ιδριζαρό** [ρζ. سر, βλ. سره] ρ.
ἀφ. τὸ ἔχειν παλλακίδα: —
ارباب يسار τὸ ἔχειν τοὺς πλουσίους παλλακι-
δας συννθέστερον تسرى.

αστρεαδ { **Α. ιδριζαδ** [ρζ. سعد] ρ. ἀφ. τὸ
θεωρεῖν τι αἰθιον, καλὸν οἰωνόν:
— قدوم τὸ θεωρεῖν αἰθιον τὴν ἀφίξιν τινος.

Ρμ. [الله]: ايلدم — يا ولادتيه — فلانك قدوميله و
اڤهين, ἢ τὴν γέννησιν τοῦ δεινός ἐθεώρησα
καλὸν οἰωνόν || اولنان عيد — حلوله ἢ ἐορτή,
ἐπὶ τῇ εισόδῳ τῆς ὁποίας καλὰ οἰωνίζεται τις.

αστρήα { **Α. ιδριζαδ** [ρζ. سقى] ρ. ἀφ. τὸ ζητεῖν
ὑδωρ πρὸς πόσιν, ἢ ποτισμόν: τὸ
ζητεῖν, παρακαλεῖν βοοχῆν, ἵτοι λιτανεῖα ὅπως
βρέξῃ § ὑδρωψ, συρροή ὑδατος ἐν τινι μέρει
τοῦ σώματος, κ. ὑδρώπικας [ασθν.]: — بطن —
ὑδρωψ γαστέρος || رأس — ὑδρωψ κεφαλῆς. ||
صدر — ὑδρωψ στήθους. || **Ρμ.** ζητῶ ὑδωρ
πρὸς πόσιν ἢ ποιῶ λιτανεῖαν κτλ. § ἀντι استقاء βλ.

αστρήα { **Α. ιδριζαδ** [ρζ. سلم] ρ. ἀφ. ὑ-
ποταγή § παραδοχή τοῦ Ἰσλα-
μισμοῦ. || **Ρμ.** ὑποτάσσομαι, παραδέχομαι τὸν
Ἰσλαμισμόν.

αστρήα { **Α. [ρζ. سند]** ρ. ἀφ. τὸ ζητεῖν
στήριγμα, τὸ στηριχθεῖν [ψυσι-
κῶς ἢ ἠθικῶς]. || **Ρμ.** ζητῶ στήριγμα, στηρίζομαι.

αστρήαν { **Α. ιδριζαν** [ρζ. سن] ρ. ἀφ. τὸ
γρηάσκειν.

αστρήαλ { **Α. ιδριζαλ** [ρζ. سهل] ρ. ἀφ. τὸ
θεωρεῖν ἢ θεωρεῖσθαι εὐκόλῳ:
— τὸ θεωρεῖν εὐκόλῳ τὰ δύσκόλῳ
πράγματα. || **Ρμ.** [αἰτ.]: طريق تفلي — ايتك
εὐκόλῳ τὴν ὁδὸν τοῦ δεσποτισμοῦ.

αστρήατ { **Α. ιδριζαράτ**, πλθ. τοῦ ἐπο-
μένου βλ.

αστρήα { **Α. ιδριζαρέ** [ρζ. شور, βλ. شوري] ρ.
ἀφ. θ. αἰτησις συμβουλῆς, σύ-
σκεψις: — بال — ايدريزه, διὰ συσκέψεως ||
— سنت سنيه در — ἢ σύσκεψις εἶναι ἱερὰ παράδοσις:
[βλ. سنت]. || **Ρμ.** συσκέπτομαι, συμβουλεύομαι [الله]:
— بو خصوص حقنده يك چوق ذوات الله — ايلدم
τῆς ὑποθέσεως ταύτης συνεβουλευθῆν πολλὰ
— واقعهك نتیجه سي: استشارات. πλθ. πρὸς
τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γενομένων συσκέψεων.

αστρήα { **Α. ιδριζαρό** [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. συμβουλευτικός: — رأى
ψήφος συμβουλευτική.

αστρήα { **Α. ιδριζαρό** [ρζ. شعر] ρ. ἀφ. αἰτη-
σις παρὰ τινος ὅπως πληροφο-
ρήσῃ γραπτῶς περὶ τινος ὑποθέσεως, αἰτησις
γραπτῆς πληροφορίας. || **Ρμ.** [الله]: — ايتك
τὸ γράφειν καὶ ζητεῖν παρὰ τινος ὅπως πληροφο-
ρήσῃ κτλ. || وقوعبولدجه — دوت بش دفعه اشعار و

استظراف } A. ἁποκατάστασις [ظرف، بظرافت]
 ρ. ἀπ. τὸ θεανύον εὐφρίαν,
 εὐφρολογία. || Ρίη [τῷ يله] — يلدی :
 εὐδοξεν εὐφρίαν διὰ τῆς ἀποφρολογίας ταύτης.

استظلال } A. ἰσχυρίζω (ῥζ. "צל") p. ἀφ. τὸ
ζητεῖν σκιάν, προστασίαν, αἰγι-
δα: ایدی — مشجریه کیکر ممکن مقصد مجرد
πὸς τῆς εὐδόου εἰς τὸ δάδος ἦτο νὰ ζητῇ-
σθ σκιάν. || Ρυ: ایدن — زبر جناح سلطنت سنیده
τοδοῦτοι λαοὶ ζητοῦντες προστασίαν
ὑπὸ τὴν πτέρυγα τῆς κραταιᾶς βασιλείας [ὀ-
θωμανικῆς]· συννάδου: مستظل βλ.

استظهار } A. ἰσχυρίζομαι [ῥζ. ظهر] ρ. ἀφ. ἀ-
τιotic ἀντιπλήρωτος, ὑποστηρίζω, ἀρω-
γῆς [ἰσχυρῆς]. || Ρμ. ζῆτω ἀντίλινθιν, ἀρω-
γὴν κατ. [αἰτ. ἢ δοτ. ἢ دن] : إِيْنَجِه —
فلان فلاتي — εὖν ὁ δεῖνα δὲν ἐξήτει τὸν
δεῖνα ὡς ἀρωγόν, δὲν ἐπεχείρει τὸ ἔργον τοῦ-
το || إِيْك — فلاته ἢ فلاتين ζῆτω ὑποστηρίζει πα-
ρὰ τινος, ἐπιστηρίζομαι εἰς τινὰ § → عِيْن —
δρ-
κος ἐπιδοθητικὸς ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ δι-
καστοῦ ὄνεν αἰτίας τῶς τοῦ ἀντιδικου.

استعاده } A. ἰστιάε̃ [ρζ. עוד, βλ. עודот] }
 ρ. ἀφ. αἰτισις ἀποδόσεως, ἐπι- }
 στροφῆς. ¶ Ρμ. ζητῶ τὴν ἀποδόσιν, τὴν ἐπι- }
 στροφὴν [αἰτ.]: ايلدم — كتابي — ἐζητήσα τὴν ἀπό- }
 δοσιν τοῦ βιβλίου — § [ἐκ τοῦ عادت] ἀποκτῶ ξέιν, }
 δυνήθειαν. [ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ ἀχρηστον]. }

استعاده } A. ιδιοιαξέ [ρζ. عوذ] ρ. ἀφ. θ. κα-
ταφυγή εις τὸν Θεὸν ἐν καιρῷ πει-
ρασµῶν τοῦ Σατανᾶ διὰ τῆς ἀπαγγελίας τῆς
φροσύνης: اعوذ بالله من الشيطان الرجيم: **ἔουζον** **ἰδλ-**
λαχι **μίνε-σ-σεί-τάνι-ρ-ρεδζιυ**, καταφεύγω παρὰ
τῷ Θεῷ ἀπὸ [τῶν πειρασµῶν] τοῦ λιθοβλήτου
διαδόλου. || Pm. **كَمْ** — ἡ **چكمك** **عوذ** **عوزون**
تدعكك, καταφεύγω κτλ.

استعاره } Α. ἰστιάρεθ [οῦ. عور, βλ. عاريت] ρ.
ἀφ. θ. τὸ δανείζεσθαι προαγματικῶς τι,
οἷον ἐνδύματα, κόσμηματα, βιβλίον, ἢ ἄλλο ἐκ τῶς
χρημάτων, ὡς χρησιδάνειον, ἅτοι πρὸς χρησίων
προσωρινῶν καὶ εἶτα ἐπιστροφῶν: بر كتاب
می — ἢ λήψεις βιβλίου ὡς χρησιδάνειον [ἀντίθ.
عاره βλ.].] Ρμ. λαμβάνω ὡς χρησιδάνειον [αἰτ.
دن] — ایشیدم — بر کتاب — کندیدن
εἶχον λά-
βει παρ' αὐτοῦ ὡς χρησιδάνειον βιβλίον τι § με-
ταφορά [σχημα λόγου]: طريقه — ἐκ μεταφορᾶς

μεταφορικῶς· § πλθ. استعارات **إِسْتِعارَاتُ** نَبِيكَ
كَلِمَاتُ — دن اشعارند — εν τοῖς ποιήμασι τοῦ Na-
θὴ δὲν δύναται τις νὰ διέλθῃ [προχωρήσῃ]
ἐκ τῶν μεταφορῶν.

استعاضه } A. ἰσθιαζῆ [ρζ. عوض] ρ. ἀψ. θ. ἀν-
τισθις ἀνταλλάγματος, ἀντιτίμου.

Πρ. ζητῶ ἀντίτιμον [دن]: بر سالكه يايشه جق — ذكل استفاضه ايتكمبر
ἐκεῖνο δ-
περ ἀρμόζει τῷ ἀκολουθοῦντι στάδιον τι εἶ-
ναι νῦν ζητῇ οὐχί ἀνταμιοδὴν παρὰ τοῦ ποδι-
γέτου αὐτοῦ, ἀλλ' ἠθικὴν ὠφέλειαν.

استعانہ } A. ἰδ-παρῆ, καὶ ἐνίοτε ἰδ-
παρῆς [ع. عون] g. ἄψ. θ. αἰτη-
σις βοηθείας, ἀρωγῆς. ¶ Ρμ. ζητῶ βοηθειαν, ἀ-
ρωγὴν [ون]: إيتدم — ἡξήτησα παρὰ τοῦ
Θεοῦ βοηθειαν.

استعداد } ἰσχύϊς [ἰσχ. عبد] ὁ. ἀφ. τὸ ποιεῖν
 δουλον, ὑποχείριον: احراك احسان
 يمكنه — δύνατον τὸ ποιῆσαι τοὺς ἐλευ-
 θέρους ὑποχείριους διὰ τῆς εὐπορίας.

استعبار } A. ἰστιάο [ῥζ. عجر] ρ. ἀψ. αἰτη-
 σις ἐρμυνείας ὄνειρον. || Pl. ζήτω
 ἐρμυνείαν ὄνειρον [דן] : وقتك ملكي حضرت
 — ايتشیدی
 οὗ τότε βασιλεὺς ἐζήτησε πα-
 ρὰ τοῦ Ἰωσήφ τὴν ἐρμυνείαν τοῦ ὄνειρου §
 παραδειγματισμός, ἥτοι τὸ λαμβάνειν παρὰ-
 δεῖγμα ἐκ τῆς τιμωρίας ἢ συμφθοῦς ἀλλων.

استعجاب } A. ἰσχυρῶς [ρζ. عجب] ρ. ἀφ.
ἐκπληξις, ἀπορία: → شایان ا-
ξιος ἀπορίας [λόγος, προᾶξις] δυννθῶστ. استغراب.

استعجال } A. ἰσ-ιωζαζ. [ρζ. عجل, βλ. عجله]
 ρ. ἀφ. ἐπίσπευσις, τὸ ἐπισπεύ-
 δειν, ζητεῖν ταχέως ἐκτελεσθῆναι: امور مهمه —
 ἡ ἐπίσπευσις τῶν σπουδαιῶν ὑποθέσεων. || Ρμ.
 [αιτ.]: اِنْك — اِسْوَدْلَرَك تَيْسِي — ἐπισπεύδω τὴν
 ἀντιγραφὴν τῶν σχεδίων. || — طَرِيقَ تَسْوِيسِي —
 اِنْك ἐπισπεύδω τὴν ἐξομάλισιν τῆς ὁδοῦ.

استعداد } A. *istiatâ* [ῥζ, عدد] p. ἀφ. ψυ-
 σική προδιαθέσεις, ικανότης, ἐπι-
 δεκτικότητα [συνών. قابلیت]: خداداد ἢ مادرزاد —
 ἢ φυσικὴ προδιαθέσεις θεοδόδοτος, ἢ μητρογενής,
 ἢ φυσικὴ || بر آدمک — ذاتیسنه برده معرفت منضم
 εὐὰν εἰς αὐλὸρ αἰσὲ θιθιάντνہ ایکی قات موفق اولور
 τὴν ἀτομικὴν ικανότητά τινος προστεθῇ καὶ
 ἡ μάθησις, διπλασίως ἐπιτυχᾷναι ἐν ταῖς ἐπι-
 χειρήσεσιν αὐτοῦ. || — ارباب οἱ κάτοχοι ἐπιτε-

استقام } A. **ιστιγνάμ** [ρζ. غنيت, βλ. غنيت] ρ. ἀψ. λαφυραγωγία, διαρπαγή. ||

Ρμ. λαφυραγωγῶ· μτφ. δρᾶττομαι· [αἰτ.]: — فرست —
 ἔδραξατο τῆς εὐκαιρίας· συννέεσθ. اغتنام.

استف } Eλ. **ιστίφ**, βλ. استيف.

استفاده } A. **ιστίφατῆ** [ρζ. فود, βλ. فائده] ρ. ἀψ. θ. ὠφέλεια [ὠλκή ἢ διανοη-
 τική καὶ ἠθική]: —

الوب صاعقون حاصل اولان ||
 ἢ ὠφέλεια ἢ παραχθεῖσα ἐκ τῆς ληψοδοσίας· ||

— كتابك مطالعہ سندن حاصل اولان —
 παραχθεῖσα ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ βιβλίου· ||

قابل || — — — — —
 — — — — — ||

بر ايشدن : [دن] — — — — —
 — — — — — ||

Ρμ. ὠφελοῦμαι, ἐπωφελοῦμαι [دن] — — — — —
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفاضه } A. **ιστίφαζά** [ρζ. فيض] ρ. ἀψ. θ. — — — — —
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفان } Eλ. **ιστέφάν**, ὄν. στέφανος νεονύμ-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفتاء } A. **ιστίφτά** [ρζ. فتوى, βλ. فتوى] ρ. ἀψ. αἰτησις **ἑτεῖα**, ἥτοι ρήτρας ἢ
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفتاح } A. **ιστίφτάχ**, κοινῶς **διφτάχ**· βλ. — — — — —
 — — — — — ||

ξίς συζητήσεως· || Ρμ. ἀνοίγω, ἐναρξιν ποιού-
 — — — — — ||

استفراذ } A. **ιστίφράτ** [ρζ. فرد] ρ. ἀψ. ζήτη-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفراش } A. **ιστίφράς** [ρζ. فرش] ρ. ἀψ. — — — — —
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفراغ } A. **ιστίφράγ** [ρζ. فرغ] ρ. ἀψ. ἐμε-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفسار } A. **ιστίφδάρ** [ρζ. فسر] ρ. ἀψ. ἐ-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفهام } A. **ιστίφχάμ** [ρζ. فهم] ρ. ἀψ. ἐρω-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفهامی } A. **ιστίφχαμ-ι**, ἐπθ. ἐρωτημα-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استفیل } T. **ιστεφίλ**, ὄν. συμβιβάσιμος· || — — — — —
 — — — — — ||

استقاء } A. **ιστίκά** [ρζ. قى] ρ. ἀψ. προσπά-
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استقامت } A. **ιστίκαμέτ**, [ρζ. قوم] ρ. ἀψ. θ. — — — — —
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

— — — — — ||
 — — — — — ||

استلاغتیت } Ελ. **ισταλαγίτις**, ὄν. σταλακ-
τίτης, ἥτοι ἀπολιθώμα κρυ-
σταλλῶδες ὑδατος σύροντος τιτανώδη ὕλην,
σχηματιζόμενον ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τῶν σπηλαίων·
βλ. **استلاغیت**.

استلاغیت } Ελ. **ισταλαγμίτις**, ὄν. σταλαγμί-
τις, ἥτοι ἀπολιθώμα κρυσταλ-
λῶδες σχηματιζόμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σπη-
λαίων ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ὀροφῆς αὐτοῦ ἀποστα-
ζόντων καὶ τιτανώδη ὕλην περιεχόντων ὑδά-
των· || βλ. **استلاغیت**.

استلال } Α. **ιστιλάλ** [ρζ. سل] ρ. ἀφ. τὸ
ἀνασπᾶν ἐκ τῆς θήκης: سيف —
ἐξφούλκησις· συνθεῖσθ. سيف βλ. سل.

استلام } Α. **ιστιλάμ** [ρζ. سلام, βλ. سلم] ρ.
ἀφ. τὸ ἀσπάζεσθαι ἢ ψάλλειν διὰ
τῆς χειρὸς τὸν ἐν τῷ Κιβωτῷ [βλ. **كبة**] τῆς Μέκ-
κας μέλανα ἱερὸν λιβον, προσκύνησις.

استلذاذ } Α. **ιστιλζάζ** [ρζ. لذت, βλ. لذت] ρ.
ἀφ. τὸ αἰσθάνεσθαι ἡδονήν, τέρψιν.
|| Ρμ. **مطالعہ** [دن] ἢ **ایلم** — αἰλρμ —
τέρπομαι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως· [συνθεῖσθ. **تلذذ**].

استلزام } Α. **ιστιλζάμ** [ρζ. لزوم, βλ. لزوم] ρ.
ἀφ. τὸ ἀπαιτεῖν κατ' ἀνάγκην,
τὸ συνεπάγειν, συνεπαγωγή: [μάδαμκε بوراده
کونش: طوع ایتمی هر برده ایغشدر] قیاسنک — ی یولنده
ذکدر ἡ συνεπαγωγή τοῦ συλλογισμοῦ [ἀφού ὁ
ἡλιος ἐνταῦθα ἀνέτειλε, καὶ εἰς πάντα τὰ ἄλλα
μέρη ἀνέτειλε] δὲν εἶναι ὀρθή· || Ρμ. [αἰτ.]:
ایدر — ایدر — مساوات حقوق مساوات وظائفی — ایدر
تὸν δικαιωμάτων συνεπάγει τὴν ἰσότητά τῶν
καθηκόντων.

استلقاء } Α. **ιστιλκά** [ρζ. لقي] ρ. ἀφ. ὑπτία-
σις, ἥτοι τὸ κοιμᾶσθαι ἐπὶ τῆς ὀά-
ξεως: کابوسی دعوت ایدہ بیلور —
ἡ ὑπτίασις δύνα-
ται νὰ προκαλέσῃ τὸν ἐψιδάτην.

استلھام } **ιστιλζάμ** [ρζ. لهم] ρ. ἀφ. αἰτησις
ἐμπνεύσεως παρὰ τοῦ Θεοῦ.

استقارہ } Ιτ. **ιστιμαρά** [stimare] ὄν. βυτιο-
μέτροσις, ἥτοι καταμέτροσις οἴνου
ἢ ἄλλου περιεχομένου ἐν βυτίῳ κτλ. ἐκτίμη-
σις ἐμπορεύματος ἐν τῷ τελῶνείῳ· || Ρμ. κατα-
μετρῶ οἶνον κτλ. ἐκτιμῶ ἐμπόρευμα [αἰτ.].

استقارہ جی } Τ. **ιστιμαρα-ῶζή**, ὄν. βυτιομέ-
τρος, ἥτοι ὑπάλληλος τοῦ τελῶ-
νείου ἐπὶ τῆς καταμετροῦσεως ὑγρῶν, ἢ ἐκτιμη-
τῆς ἐμπορευμάτων ἐν τῷ τελῶνείῳ.

استماع } Α. **ιστιμά** [ρζ. سمع] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
κούειν, τείνειν οὖς προσεκτικόν, ἀ-
κρόασις: انجیل — ἀκρόασις τοῦ Εὐαγγελίου· ||
نصیحت — ἀκούειν συμβουλίας· || شہود — ἀκρόα-
σις, ἐξέτασις μαρτύρων [ἐπὶ δικαστηρίου]· ||
Ρμ. [αἰτ. دن] — ایتم — بوی خبری فلان — τὴν εἰδη-
σιν ταύτην ἤκουσα παρὰ τοῦ δεῖνος· || بوی بی —
تὸν στίχον τοῦτον ἤκου-
σα ἐκ τῆς γλώσσης τοῦ ἰδίου· || ایتمی —
ἤκουσε τὸν ὁρῆνόν μου· § πλθ. استماع.

استقالہ } Α. **ιστιμαλέ**, ἢ **ιστιμαλέτ** [ρζ.
میل] ρ. ἀφ. θ. προσέλκυσις, τὸ ποιεῖν
τι κλίνειν πρὸς ἑαυτόν: قلی قابل دکل —
εἶναι δυνατὴ ἡ προσέλκυσις τῆς καρδίας αὐ-
τῆς· || Ρμ. προσελκύω [αἰτ.]· § παρηγορία, κα-
τευνάσις: ویرمک — παρηγορῶ, κατευνάζω.

استقبوط } ἢ **استقبوط** Αγ. **ιστιμπότ** [steam-
boat] ὄν. ἀτμάκατος.

استقاع } Α. **ιστιμά** [ρζ. متع] ρ. ἀφ. αἰτησις
ὥφελείας· || Ρμ. ζητῶ νὰ ἐπωφε-
ληθῶ [τῇ دن] — ایدہ یم دیر ایکن دنیاہ: [دن]
حطام دنیاد — وداغ ایتمی —
ἐνῶ ἐλεγε νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν ματαίων
ἀγαθῶν τοῦ κόσμου, ἀπεχαιρέτησεν αὐτόν.

استقداد } Α. **ιστιμάτ** [ρζ. مدد] ρ. ἀφ. θ. αἰ-
τησις βοηθείας, ἀντιλήψεως· || Ρμ.
ζητῶ βοηθειαν [دن] — انسان ہنگام اضطرارہ هیچ
— ایدر — ὁ ἀνθρώπος ἐν ὥρᾳ
ταραχῆς ζητεῖ βοηθειαν καὶ παρ' ἀνθρώπου ὃν
οὐδαμῶς γινώσκει.

استقرار } Α. **ιστιμρά** [ρζ. مرور, βλ. مرور] ρ.
ἀφ. διάρκεια, ἐξακολουθήσις,
συνέχεια: بولہ — τὸ
οἰκοδόμημα τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ παγίωσιν καὶ διάρκειαν νὰ εὕρη· || مضارع
— معناسی اشعار ایدر —
ὁ προσδο-
κώμενος ἐνεστώς σημαίνει ἐνίοτε διάρκειαν καὶ
ἐξακολουθήσιν· § حرارت — διαθερμανσις [ψυδ.]
|| Ρμ. διαρκῶ, ἐξακολουθῶ, παρατείνομαι.

استقراری } Α. **ιστιμρα-ί**, ἐπθ. διαρκής,
συνεχής: —
σημαντικόν· § 0. **ιστιμρα-οιζ** —
صیفہ —
χρόνος διάρκειας σημαντικός.

استقزاج } Α. **ιστιμάζ** [ρζ. مزج] ρ. ἀφ. βο-
λιδόσκοπσις φρονήματος, δια-
θέσεως: ایچون —
βολιδόσκοπῶ [αἰτ.]: — غلی —
βοιάδε κηδισί.

ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρέπει νὰ βο-
δοσκοπήσῃ τις αὐτόν.

استساک } Α. ιδιουδάκ [ρζ. مسك] ρ. ἀφ. ἐγ-
κράτεια. || Ρμ. ἐγκρατεύομαι.

استطار } Α. ιδιουτάρ [ρζ. مطر] ρ. ἀφ. λιτα-
νεία, δέσσις πρὸς τὸν Θεὸν ἐνε-
κα ξηραδίας ὅπως βρέξῃ.

استمك } Τ. ιδιουμέκ, βλ. استمك.

استلاء } Α. ιδιουλά [ρζ. ملا] ρ. ἀφ. ὑ-
παγόρευσις πρὸς γραφήν. || Ρμ. ὑ-
παγορεύω, ἵτοι βάλλω τινὰ νὰ γράψῃ τι καθ'
ὑπαγόρευσιν [αἰτ.]: ايلدى — ἵπληγέ-
ρευσε τὴν ἐξῆς φράσιν· § βλ. καὶ استكتاب.

استلاك } Α. ιδιουλάκ [ρζ. ملك] ρ. ἀφ. τὸ
ἀποκτῆν ἀκίνητον ιδιοκτησίαν,
τὸ ἀγοράζειν ἀκίνητα: قاتولى — νό-
μος περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀγοράζειν
τούς ξένους ἀκίνητα κτήματα. || املاك —
κανονισμὸς ἀγορᾶς κτημάτων, ἡ-
τοι κανονισμὸς καθ' ὃν ἡ κυβερνήσις ἀγορά-
ζει ιδιωτικὰ κτήματα χάριν τοῦ δημοσίου, δη-
λαδὴ πρὸς εὐρυσσιν ὁδῶν, κατασκευὴν δημοσίων
κλήπων, λημμένων κτλ. ἀπαλλοτριώσις ιδιωτικῶν
κτημάτων. || Ρμ. [αἰτ.]: بر خلى اراضى — ἵπλη-
γέρευσε ἱκανὸς γαίας. || املاك — ἀγοράσας ἱκανὸς
ἀγοράζω κτήματα πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δη-
μοσίου, ἀπαλλοτριῶ [ἐπὶ κυβερνήσεως].

استلاكي } Α. ιδιουλάκ-ι, ἐπὶ. ὁ ἀφορῶν
ἀγορᾶν ἀκινήτων κτημάτων, ἀ-
παλλοτριῶσιν. § 0. استلاكيه.

استقاء } Α. ιδιουνά [ρζ. ملى] ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν
ρεῖν τὸ σπέρμα: ايلدى — ἵπληγέ-
ρευσε, μαλακία, αὐνανισμὸς.

استقبال } Α. ιδιουχάλ [ρζ. مبل] ρ. ἀφ. αἰ-
τησις προθεσμίας, ἀναβολή. || Ρμ.
ζητῶ προθεσμίαν, ἀναβολήν: ايلدى —
ὁ ὀφειλέτης ἐζήτησε προθεσμίαν.

استناد } Α. ιδιουνάκ [ρζ. سند] ρ. ἀφ. τὸ στη-
ρίζεσθαι, ἐπηρεϊδεσθαι [ἐπὶ ὑλικῶν
καὶ ἠθικῶν]. || Ρμ. [δοτ.]: ادرك بور —
ὁδεύει ἐπηρεϊδόμενος ἐπὶ τῆς ράβδου αὐτοῦ. ||
عسانه — ἵπληγέ-
ρευσε ἐπηρεϊζόμενος ἐπὶ τοῦ Θεοῦ. || ادرك
— οἱ σοφοὶ στηρίζονται ἐπὶ τοῦ καλῶν
αὐτῶν. § [δοτ.]: εἰρησμία, στήριγμα.

استناد } Α. ιδιουνάκ-εν, ἐπρ. στηριζόμενος,
ἐπηρεϊδόμενος [δοτ.]: — عفوكره

سويليورم ἐπηρεϊδόμενος ἐπὶ τῆς ὑμετέρας συγ-
γνώμης λέγω. || — مغفرت الهميه —
ἐπὶ τῆς θείας συγγνώμης. || حكم ايديور —
κρίνει στηριζόμενος ἐπὶ τούτου.

استنادكاه } ἡ استنادك Π. ιδιουνακ-γκυάκ, ὃν.
τόπος στηρίγματος, εἰρησμία, κα-
ταφύγιον, πρόσωπον ἐφ' οὗ δύναται τις νὰ στη-
ριχθῇ καὶ ζητήσῃ ἀρωγὴν: خداسى وار اولانك —
ὁ ἔχων Θεὸν καταφύγιον δὲν ἔχει;
|| ايلدى — ζητῶ εἰρησμία, καταφύγιον.

استناره } Α. ιδιουναρῆ [ρζ. نور] ρ. ἀφ. θ. τὸ
ζητεῖν ἢ τὸ δανειζεσθαι φῶς, τὸ
φωτίζεσθαι. || Ρμ. [دن]: ايدر — ἡ σελη-
νὴ δανεῖζεται τὸ φῶς παρὰ τοῦ ἡλίου. || ايله تله —
ὁ σκοτεινὸς οἶκος τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ ἐφωτίσθη διὰ τῆς ἀ-
κτίνοος τῶν εὐεργεσιῶν του.

استنامه } Α. ιδιουναμῆ [ρζ. نوم] ρ. ἀφ. θ. τὸ
προσποιεῖσθαι τὸν κοιμώμενον,
προσποιεῖσθαι ὕπνος: — ارباب تجلس —
προσποιεῖσθαι τῶν κατασκοπευόντων. || —
— ارباب تجلس — πλαστὸν κοίμημα λαγωῦ, κ. λαγο-
κοίμημα. || Ρμ. προσποιῶμαι τὸν κοιμώμενον.

استنان } Α. ιδιουνάν [ρζ. سن] ὃν. ὁδοντό-
σμηγμα. βλ. καὶ ايدنان.

استنباء } Α. ιδιουναβ [ρζ. نباء] ρ. ἀφ. αἰτησις
πληροφοριῶν, εἰδησεῶν [ἀντιθ. ابناء].
τὸ διδῆναι πληροφορίας. || Ρμ. ζητῶ πληροφo-
ρίας: — اسباب حقيقهسى — αὐτοῦν-
ται πληροφoρίαι περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰτίων τοῦ
ζητήματος. § συνθεστ. استخبار. βλ.

استنباط } Α. ιδιουναβ [ρζ. نبط] ρ. ἀφ. ἐξα-
γωγή ἐννοίας: — فقها ه مجتهدين —
ἐξαγωγή ἐννοίας ὑπὸ τῶν νομοδιδασκάλων ἢ
ἐρμηνευτῶν [ἐκ τῶν κειμένων τοῦ Σερῆ, ἵτοι
τοῦ ἱεροῦ νόμου παρὰ Μουδουζλάνου]. || Ρμ.
ἐξάγω ἐννοίαν [αἰτ. دن]: معنى ه —
ἐξάγω ἐννοίαν ἐκ τινος περικοπῆς. ||
ايلدى — ἐκ τοῦ
ἱεροῦ τούτου ἐδαφίου ἐξάγεται ἡ ἐξῆς ἐννοία.
§ συνών. استخراج.

استنتاج } Α. ιδιουναδὸζ [ρζ. نتج, βλ. نتیجه]
ρ. ἀφ. ἐξαγωγή συμπεράσματος,
πορίσματος [ἀντιθ. انتاج]. || Ρμ. ἐξάγω συμπε-

τὸ πλεῖστον μέρος τῆς γῆς καλύπτει ὁ Μουσουλμανικὸς κόσμος. — αἰδρ

استيعابي } Δ. ἰστιάμ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνάγκων τῇ
χωρητικότητι: سفينتك حجم —
بيك طونيلاند } ὁ ὄγκος τῆς χωρητικότητος τοῦ
πλοίου εἶναι χίλιοι τόνοι.

استيف } El. **ιστίφ**, ὄν. στοιβάς, κ. στοιδα;
 — ي } στοιβάς ἰχθύων ἢ πλῆ-

θος ἀνθρώπων τύσον ὥστε ὁ εἷς νὰ καθήται
 ἐπὶ τοῦ ἄλλου· || Ρμ. στοιδάζω, ταξιθεῖω [αἰτ.
 δοτ.]: || ايتش — طولا به — کتابری هستو: ὁδοῖαξε τὰ βι-
 βλία εἰς τὸ ἐρημώριον· || ايتك — اوطوني — στοιδάζω τὰ
 ξύλα· || ايتك — كى — στοιδάζω τὸ πλοῖον, τακτο-
 ποιῶ τὸ φορτίον του οὕτως ὥστε νὰ μὴ βλά-
 πτη τὸν δρόμον του· § بوزمق — بوزمق — προδιδάλω,
 ἐπιπλήττω τινά· || بوزمامق — بوزمامق — διατηρῶ τὴν δο-
 δαρότητα: || هيج — بوزمدى — ποσὼς δὲν ἐπαράχθη.

استيفاء } A. ἰστιφά [ρζ. و ف ا] ρ. ἀφ. ἐντε-
λῆς λῆψις· εἰσπραξις, ἀπόλαυσις:

— ی حظ || ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου· — ویرکونک — ی
 ἡ ἀπόλαυσις ἡδονῆς ἡ εὐχαριστήσεως· || لذت

Ρμ. λαμβάνων ἐντελῶς, εἰσπορεύτω [αἰτ. ἔν] :
إبلى — حقني، ائذن مطلوبوني، εἰσέπραξε παρ' αὐ-

τοῦ ὅ,τι ἔχει λαμβάνειν.

استيفله مك } 1. ὁτιφ-κατακ. ρ. ἡτο. οἰοῖ-
βάζω ξύλα κατλ. [αἰτ.].

استيقاظ } Α. ἰστικᾶζ [ῥζ. يَقْظ] ρ. ἀφ. ἀφύ-
πνις: نائم — ἀφύπνις: καθεύ-
δοντες

δόντος.

استنقاء } A. ιδίωκα [ρζ, وقع] ρ. ἀψ. προσ-

δοκία τοῦ συμβῆναι τι: زول —
προσδοκία καταπτώσεως βροχῆς: § ἡ ἐκ

τῆς προσδοκίας ἀνυσυχία: زول و عاقه — ἀν-
 συχία ἐκ τῆς προσδοκίας ἐνδοκήφως κεραυνοῦ.

استيقان } A. ἰσταν [ρζ. يقن, βλ. يقين] ρ.
ἀφ. βεβαιότης, τὸ γινώσκειν τι θε-

τικῶς, βεβαίως, βεβαία καὶ θετικὴ γνώσις: ➤
 آخرت βεβαιότης τοῦ μέλλοντος βίου· || ➤

آخرى βεβαιότης τῆς μελλούσης ἀναστά-
σεως. || συνηθέστ. يقين και ايقان.

استیل } Γλ. ἀκετύλ [acetyl], ὄν. ὀξειδύ-
λαιον [χλ.].

Α. ἰστιλά [ρζ. ولی] ρ.ἀψ. κατάλη-
ψις τόπου, κατοχή στρατιωτική;

— περίοδος κατοχής || — κατοχή
πρώσωνιή: § μίθο κατάλινις ἵππων. οὐίχλινις.

ἐπιδημίας κτλ. || Ρυ. καταλαμβάνω χώραν κτλ.

[αἰτ.]: αἰλιδίκι مالك — αἰ ἡῶραι, ἄς κατέλαβε· ||
ایلدی عشق آتش جانمی τὴν καρδίαν μου κατέ-
λαβε τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος· || رستمی حزن بر
ایلدی سکوت τὸ ὄρωμάτιον τοῦ ζωγράφου κα-
τέλαβε πένθος οἰγί.

استيلاء } A. ιδεῖν [οἶ. ولد] p. ἀφ. τὸ ζῆ-
τεῖν τέκνον, ἅτοι τεκνοποιῖνδιν
παρ' ὑπεγετρίας νομιμοποιῖνδιν τοῦ ἐκ δούλης
ἢ ἀλλης μὴ νομίμου συζύγου τέκνου.

استيلائي } A. ιδιολα-ῖ ἐπὶ τοὺς ἀνέκων τῇ κα-
τοχῇ· επιδημικός § 0. استيلائي.

استيم } Αγ. ἰστίυ [steam] καὶ κατὰ παρα-
φθοράν اسليم ἰσλίυ, ὄν. ἀτυῶς λέγον-

τος ἀτμοπλοίου, δι' οὗ κινεῖται τὸ πλοῖον: ٥—
 ٦ κλ ἐρχεται ὁ ἀτμός του, ἥτοι παράγεται ἐν τῷ

λέβητι τοῦ πλοίου ἀπὸς δυνάμενος νὰ κινήσῃ
τὴν μηχανήν· συνεκδ, τὸ πλοῖον εἶναι ἔτοιμον

εις κίνησιν· || صالويومك — ἐξαπμιζω, ἵτοι τὸ
πλοῖον ἀφίγει τὸν περσιτὸν ἄνθρωπον.

استیماره } It. ἰστῆμαρα· βλ. استماره .

استيمان } A. ἰσχυράν [ῥζ. اَمْن] ρ. ἀφ. αἰτη-
σις ἐλέους, ἀμνηστίας. || Ρμ. ζη-

τῷ ἔλεος, χάριν, παραδίδομαι: و اشقيا دخالت و — οἱ λησται κατέφυγον εἰς τὴν κυδέο-

17. **ιδρία** [stria] ὄν. ἐκτύχουσιν ἐυ-

استيقه } H. *istigad* [stini] ov. ἐκτινήσκουσιν ἐμ-
πορευμάτων ἐν τῷ τελωνείῳ.

استیماتور } Γλ. ἰσθιματόρ [estimeur] ὄν.
ἐκτιμητῆς ἐμπορευμάτων ἐν τῷ

τελωνεῖν. { اساتو ط Αγ. ἰστυμῶς, βλ. ط استو.

II. ἀδιδόν, ὄν. χειρὶς ἐνδύματος, κ.

ασίλιν } μανίκι. فشان ή افشان — ἀδτιν ἐφ-
 σάν ή φεδάν, ὁ παραιτούμενος [ὁ ἀποσύρων

τὴν χειρὶδα]: فشان اولدى — فشان دنيادان ἢ ἀπε-
σῶσθην, παρητήσατο τὸν κόσμον: || — برچيد — α.

οὐτὴν περὶ οὐτέ, ἢ زود — ἀδοῦτην περὶ οὐτέ, ἢ
ماليد — ἀδοῦτην μαλὶτέ, ἐτοιμασθεὶς, ἐτοιμος.

استيناس } A. ἰστινάς [ἰσ. انس] ρ. ἀφ. ἐξ-
μέρωδης, ἐξουκειώδης, κοινωνικώ-

της, σχέδις: اقليم — ἐξουκείωσις πρὸς κλίμα, ἐγκλιματίσις: || [تِلْهُ الله]: — ناس الله — ἐξουκείωσις

κατασκευαστῶν [κατὰ ἀνάγκην]. — قواعد كلياتهم [قواعد كلياتهم] || [δοτ.]: قواعد كلياتهم فقهاء — جاعل | إدرا

ἀρχῶν παράγει ἐξουκείωσιν πρὸς τὰ ἱερονομί-

اسعد } A. ἐθαῖ [παροθ. τοῦ سعيد] ἐπθ. εὐτυ-
 χέστερος, αἰσιώτερος - τῆτος: ارباب
 سادات ὁ εὐτυχεστέρος τῶν εὐτυχῶν || أيام ἡ
 εὐτυχεστέρα τῶν ἡμερῶν || ليال ἡ εὐτυχεστέ-
 ρα τῶν νυκτῶν || ايمن الحال و اعين القال
 ἐ-
 θαῖ-λ-γῶλ βετιμεν ἰ-λ-φῶλ, ὑπὸ τὰς εὐτυχεστέ-
 ρας περιστάσεις καὶ τοὺς αἰσιωτέρους οἰωνοὺς.

اسف } A. ἐσθῆ, ὄν. λύπη, θλίψις: — موجب
 πρόξενος λύπης, λυπηρόс: || — جای
 ἀντεκείμενον λύπης, λυπηρόν: || Рм. λυποῦ-
 μαι [δοτ.]: — عاكز: — بوكا μη λυπεῖσθε διὰ τοῦτο.

اسفا } A. ἔδεξ-α, ἐπφ. — و βὰ ἔδεξα, φεῖ!
δυστυχῶς! ἡπιον! || βλ. و.

ἄσφαρ } A. ἐσφῶς [πλθ. τοῦ سفر ἐσφῶς] ὄν.
 ταξείδια, ἐκστρατεῖαι: سفر — περι-
 κρουσιμῆνα ταξείδια || مشكل — δύσκολοι ἐκστρα-
 τεῖαι.

اسفار } A. ἐσφάρ [πλθ. τοῦ سفر δῖφρ] ὄν.
 βιβλία, τόμοι: — τὰ βιβλία τῆς
 παλαιᾶς διαθήκης: || — حامل ال *ḥamīl-
 d-dār*, ἀμαθής, ὄνος.

اسفل } A. ἐσφῆζ [παρὰ τοῦ σφίλ] ἐπὶ κα-
τώτερος, εὐτελέστερος - τας: ناس
εὐτελέστερος τῶν ἀνθρώπων. || سافلين -
δης [τὸ κατώτερον τῶν καταχθονίων].

اسفلتك } A. ἐδεξ-λενυέκ, ρη. μσ. λυποῦ-
μαι [δοτ.].

اسفناخ } A. ἰσφενάχ, ὄν. ὀνόδελιτον, κ. σπα-
νάκι [βλ. اسفناق].

اسفناخيه } A. ἰσφναχ-ιγέ, ἐπθ. θ. χηνοπο-
δοσειδῆ [ψυτά].

اسفنج } A. iōphēnōz, ὄν. σπόγγος.

اسفنجی } A. ἰσφενδῶ-ι, ἐπθ. σπογγουδής §
 0. اسفنجيد ἰσφενδῶιγε = أجسام
 σπογγύληα.

اسفندان } A. ἰσφεντάν, ὄν. σφένδαμνος [κ.
الحقه آغاجی].

اسفندیلیون } A. iōphēnailiōn [λατ. sphon-
dylion] ὀν. σπονδύλιον [βοτ.].

اسفیداج { A. ἰσφιδάωζ, ὄν. ψυθιον, ἀν-
θοακικὸς μόλυνδος: [βλ. § ۱۳۴.]

اسفینقس } Ελ. ἰσφίνξ, ὄν. Σφιγξ [μυθολο-
γικὸν τέρας]: 82. ۱۱۱۱۱۱۱۱

اسفین } A. ἰσφῖνι [ἐκ τοῦ ἐλλ. σφῖν] ἐπθ.
ἀσφινισθῆναι || K⁺ ἰσφῖνι-θ-

σέκλ., σφηνοδομήστω σχῆμα· § 0. اسفينيه || βλ.
مخروطي μαχρουτι.

استقاء } A. *idkà* [οξ. سقى] ρ. ἀφ. τὸ ἀρδεύειν,
 ἀρδεΐα, ἀρδεύσεις, πότισμα· τὸ διδίδειν
 ὑδωρ: اراضى — ἀρδεύσεις γαιῶν || تشكان —
 τὸ ποτίζειν τοὺς διψῶντας || Рμ. [αιτ.]: نيلك
 — αἱ γαῖαι, αἷς ἀρδεύει ὁ
 Νεῖλος, εἶναι λίαν ἐκτεταμέναι || رابر مطير بيك
 — ἰδὲ βίλور νέφος βεβαρυμένον ὑπὸ βρο-
 χτῆς δύνεται ν' ἀρδεύσῃ χιλίους ἀγρούς· βλ.
 ارواء *iodá*.

اسقاپارمه } It. ἰσκαπάριμα, ὄν. ναύλωσις
πλοίου συλλήβδην· βλ. اسقارمو.

اسقاچه } Ἰτ. ἰσκάτσα [scassa] ὄν. ἡ βάσις
τοῦ ἰστοῦ πλοίου.

اسقارین } Γλ. ἰσκαρπίν, [escarpín] ὄν. πέ-
διλα λεπτά, κ. σκαρπίνια.

اسقارچه } It. *isdārtā*, ὄν. στοίδασμα πυ-
κνόν.

اسقارصو } Ἰτ. ἰσκάροο, [scarso] ὄν. ναύ-
λωσις πλοίου σὺν πλήθει, ἥτοι
ὅπως φορεῖται ὁ ναυλωσας ὅσον χρεεῖ τὸ πλοῖον.

اسقارموز } Ελ. ἰσκαριμὸς, ὄν. σκαλιμός.

اسقاره } ἡ ἀσκή. Ελ. ἰδεάρα, ὄν. ἐσχάρα
 [μαγειρείου]: بالقي — سي
 τοὶ ἐπὶ ἐσχάρας· § ἐσχάρα ἐκ θανιδῶν: — سي
 ἐσχάρα πλοίου τιθεμένη κάτωθι τοῦ ὀλκοῦ· ||
 — سي
 ἐσχάρα ἐκ ξύλων τιθεμένη κάτωθι τῶν
 θεμελίων, ὅταν τὸ ἔδαφος ἢ οὐχὶ στερεόν· || —
 عك ποιῶ ἐσχάραν, ψάχνω ἐπὶ ἐσχάρας [αἰτ.].

اسقاط } A. **idkāt** [ρζ. سقط, βλ. سقوط] θ. ἀφ.
 τὸ ρίπτειν, τὸ ἀποβάλλειν, στέρνειν,
 ἐκπτώσκει, κατάρχνησι δικαιώματος, μα-
 ταιώσκει, ἀκύρωσκει, ἀποσβέσκει ὁφειλῆς κτλ.: —
 جثين ἔκτρωσκει [τὸ ἀποβάλλειν ἔμβρυον]. || —
 نظر شر ψιλώσκει, κ. μάδισμα τριχῶν. || [دن]: نظردن
 — στέρνεισκει εὐνοίας. || — حقوق مدينه τὸ
 κηρύττειν ἐκπτώτον τῶν ἀστυκῶν δικαιωμά-
 των, στέρνεισκει κτλ. || — حکمدن ἀκύρωσκει, μα-
 ταιώσκει. || Рп. ρίπτω, ἀποβάλλω, καταργῶ, κη-
 ρύττω ἐκπτώτον δικαιωμάτων, στέρνω, ἀπο-
 σβέννυμι χρόος [ait.]: — ك همن منى — ايدو [افلاطون]
 θυνάμεθα ν' ἀποβάλλωμεν τὸ χεμεζέ [ἦτοι
 τὸ] τῆς λέξεως 'Εφλατούν [Πλάτων]. || حق
 اترك كاتارغو دعا و محاكمي — اترك
 اترك دعا و محاكمي — اترك دعا و محاكمي

ἀπαξ ἢ δις δὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ τί φρο-
νεῖ ἐκεῖνος ὁ ἀνθρώπος.

ασقوچيه } T. **ιδκότδια**, ὄν. κ. Σκωτία.

اسقوچيه لي } T. **ιδκοτδια-λή**, ὄν. Σκώτος.

اسقوربوط } ἢ اسقوربوط Γλ. **ιδκορπούτ**,
[scorbut] ὄν. στομακάκη [πά-
θος] || اوقى — λεπτόπερμον [γένος φυτῶν].

اسقورپيت } Ελ. **ιδκορπίτ**, ὄν. σκορπίος,
κ. σκορπίδι [ixθ.].

اسقورچنه } T. **ιδκορτσόνα** [scorzona] ὄν.
σκωροσύνη, τραγοπύγων [φυτ.].

اسقوطه } T. **ιδκότα** [scotta] ὄν. σχοινίον
χρησιμεῖον πρὸς διεύθυνσιν τῶν
μεγάλων ἰστίων [ναυτ.].

اسقوفيه } Ελ. **ιδκούφια**, ἢ اسکوف **ὁδκούφ**,
ὄν. κεκρύφαλος, κ. σκούφος.

اسقولوفندريون } Λτ. **ιδκολοφέντριον**
[scolopendrium] ὄν.
σκολοπένδριον [φυτ.].

اسقوصرى } Ελ. **ιδκούμρου**, ὄν. σκόμδρος
[ixθ.].

اسقونطو } T. **ιδκόντο**, ἢ اسقونطه **ιδκόντα**
[sconto] ὄν. προεξόφλησις ποδοῦ
ἐπὶ ἐκπτώσει: اوج — ايتدى —
ἐκαμιν ἐκπτώ-
σιν, ἥτοι προεξόφλησεν ἐπὶ τρία τοῖς ἑκατόν.

اسقونه } Αγ. **ιδκούνα**, [schooner] ὄν. ἡμο-
λία, πλοῖον ἔχον ἓνα ἰστὸν ἐντελῆ
καὶ ἄλλον κατὰ τὸ ἥμισυ κατηρτισμένον.

اسكات } A. **ιδκιάτ** [ρζ. سكت, βλ. سكته και
بر آدمك] ρ. ἀφ. κατασίγασις: ἢ
κατασίγασις ἀνθρώπου. || Pm. κατασιγά-
ζω [ait.]: ايتدى — خصمى —
ἢ ἀπάν-
τησις ἣν ἔδωκε κατεσίγασε τὸν ἀντίπαλόν του.

اسكار } A. **ιδκιάρ** [ρζ. سكر] ρ. ἀφ. τὸ με-
θύσκειν τινά [ait.]: قوللانغان —
— ἢ κατασίγασις ἀνθρώπου.

اسقونطو } T. **ιδκόντο**, ἢ اسقونطه **ιδκόντα**
[sconto] ὄν. προεξόφλησις ποδοῦ
ἐπὶ ἐκπτώσει: اوج — ايتدى —
ἐκαμιν ἐκπτώ-
σιν, ἥτοι προεξόφλησεν ἐπὶ τρία τοῖς ἑκατόν.

اسكان } A. **ιδκιάν** [ρζ. سكن, βλ. سكون] ρ.
ἀφ. τὸ κατοικίζειν, κατοικισμός, τὸ

Ελ. **ιδκατορόν**, ὄν. σκαθα-
ρῶν [πτυν].

اسقارله } T. **ιδκαλέρα**, [scalera] ὄν. βαθ-
μίδες, κλίμακες ἐν τοῖς ἰστοῖς τῶν
πλοίων.

اسقام } A. **έδκάμ** [πλθ. του قم] ὄν. ἀσθέ-
νεια: — و — الام —
— πόντοι καὶ ἀσθένεια.

اسقامياويا } T. **ιδκαμπα-βία** [scampa via]
ὄν. λέμβος πολύκωπος καὶ πλά-
τεια, ἐν ἑκάστῳ τῶν ἑδωλίων τῆς ὁποίας κά-
θονται δύο κωπηλάται· ἀντιθ. كيك **κίκ**.

اسقائيل } Γλ. **ιδκανπίλ**, [brusquemille]
ὄν. εἶδος χαρτοπαγινίου, κ. σκαμ-
πίλι: اوينايلر —
— ἢ ἀσθένεια.

اسقانه } T. **ιδκάντζα** [cangia] ὄν. ἀλλα-
γὴ τῶν σκοπῶν πλοίου κατὰ τὴν
λήξιν τοῦ ὁρισμένου χρόνου.

اسقولات } T. **ιδκαρλάτ**, [scarlatta] ἐπθ.
ἀλουργή: آلى —
— ἔρυθρόν ἀλουργ-
γές, πορφυροδαφές· βλ. آلى ἔρυθρός.

اسقرو } Αγ. **ιδκροῦ** [screw] ὄν. ἑλιξ, ἥτοι
ὁ τροχὸς τοῦ ἀρχιμηδιακοῦ πλοίου·
πλοῖον ἀρχιμηδιακόν ἐλικοκίνητον· βλ. اوقور.

اسقره } Ελ. **ιδκάρα**, βλ. اسقاره.

اسقريم } Γλ. **έδκρίμ** [escrime] καὶ اسقريم
تعليمى **έδκρίμ ταλιμί**, ὄν. ἐπιφομαχία.

اسقف } A. **ὁδκούφ**, ὄν. ἐπίσκοπος· § πλθ.
اسقف **έδκακὴφ** καὶ اسقفه **έδκακὴφ**.

اسقلاون } **ιδκλαβοῖν** ἢ اسقلاونيه **ιδκλα-**
βοῖν, ὄν. κ. 'Ιζλβρία.

اسقنديل } T. **ιδκαντίλ** [scandaglio] ὄν. βο-
λὴς πρὸς καταμέτρησιν τοῦ βά-
θους τῆς θαλάσσης· § ὁ παρὰ τὸ ἀγκιστρὸν μό-
λυθος τῆς ὀρμῆς· || Pm. βολιδοδοκπῶ, μετρώ
τὸ βάθος τῆς θαλάσσης, καὶ μετρώ. τὰς ιδέας
او ذاتك نه افكارده اولدينى اوليه بر ايكي: [ait.]:
— ἢ ἀσθένεια.

ἐγκαθιστάν, ἐγκατάστασις: مهاجرین — ἐγκατά-
στασις προσφύγων. || Ρμ. [αἰτ.]. § Καταχρηστι-
κῶς εἶναι ἐν χρῇσει καὶ ὡς καταστατικόν, ἀντὶ
τοῦ ساکن اولوق **σακὶν δολυάκ**, κατοικῶ· § ἀφαίρε-
σις τοῦ καρκεῖ γράμματος [αἰτ.]: ک [جولان] :
چاژدر — واپری — ἐπιτρέπεται ἡ ἀφαίρεσις τοῦ
καρκεῖ τοῦ βᾶθ τῆς λέξεως [δξεδεζάν].

اسکته } Ελ. **ιδκέτε**, ὄν. ἀκανθὴς ἢ ἀκανθ-
λῆς, κ. σκαθί [πην.].

اسکدار } Τ. **δουκτάρο**, ὄν. κ. Σκούταρι,
Χρυσόπολις.

اسکف } Α. **ιδκέφ**, ὄν. ὑποδηματοπώλης.

اسکوف } Ελ. **δουκφ**, ὄν. σκουφός· βλ. καὶ
اسقوفیه.

اسکلت } Ελ. **ιδκελέτ**, ὄν. σκελετός, ἥτοι
τὸ σύνολον τῶν ὀστέων ἀνθρώπου

ἢ ζῶον γυμνὸν ἀπὸ σαρκῶν· § ἀνθρώπος ἰσχνό-
τατος: کجی — ὡς σκελετός.

اسکله } Ιτ. **ιδκέλε** [scala] ὄν. πῆγμα, ἥ-
τοι σκαλωσιὰ χρησιμεύουσα κατὰ

τὴν κτίσιν ἢ τὴν βαψὴν τῶν οἰκῶν κτλ· § λι-
μὴν ἐμπορικόν· § ἡ θανὴς δι' ἧς οἱ ἐπιβάται ἐκ
τοῦ πλοίου ἀποβιβάζονται· σινκεῖδ. ἀποβάθρα:
سی — αποβάθρα ἀκατίων· || واپور — سی
ἀποβάθρα πλοίων· § ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου
καλουμένη **اسکله** **ιδκέλε** γιανή· βλ. سنجاق.

اسکمله } Ελ. **ιδκέμλε**, ὄν. σκίμπος, κ. σκα-
μνί: — ارقملى — σκίμπος ἔχων θάχιν.

اسکنجه } Π. **ιδκένδε**, βλ. اشکنجه.

اسکندر } **ιδκεντέρ**, ὄν. κ. Ἀλέξανδρος ὁ
Μέγας. § اسکندر بک — Σκενδερ βέης

[ἦρος ἀλβανός]· § ἐν γένει ὄν. κ.

اسکندرون } **ιδκεντέρουν**, ὄν. κ. Ἀλεξαν-
δρόντα..

اسکندریه } **ιδκεντέριγέ**, ὄν. κ. Ἀλεξάν-
δρεια.

اسکولی } ἢ **δουκουλ**, καὶ **δουκουλ** **δου-
κουλ**, Ελ. ὄν. σκόλλυς, κ. σκουλι

[τὸ λαναρισμένον δεμάτι τοῦ λιναρῖου].

اسکی } Τ. **έδκι**, ἐπθ. ἀρχαῖος, παλαιός, ἐ-
φθαρμένος: زمان — ἀρχαῖοι χρόνοι· ||

پاچوج — παλαιὸν ὑπόδημα· || علت — παλαιὰ νόθος·
|| قورث — πεπειραμένος [παλαιὸς λύκος]· || —
شاه — ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ

ὑπηρεσίᾳ [ιδίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀγάδων τῶν
ἀνακτόρων]· || دن — ἀνέκαθεν· || زمانده — εἰς τοὺς
ἀρχαίους χρόνους· § πλθ. اسکلی οἱ ἀρχαῖοι [ἀν-
θρωποι], ἢ παλαιὰ ἐνδύματα, ῥάκη, λεγόμενα
καὶ بوسکی — **έδκι** **πδδκι**.

اسکیتک } Τ. **έδκι-τυέκ**, ρμ. μτθ. παλαιὸ
διὰ τῆς χρήσεως, κ. παλινόων
[αἰτ.]: اسکیتش — روبرینی — ἐπαλαιώσε τὰ ἐνδύμα-
τά του.

اسکيجه } Τ. **έδκι-δξε**, ἐπρ. ὀλίγον παλαιός,
ὀλίγον ἀρχαῖος.

اسکيجی } Τ. **έδκι-δξί**, ὄν. παλαιοπώλης· §
ἐπιδιορθωτὴς ὑποδημάτων.

اسکيجيلک } Τ. **έδκι-δξιλίκ**, ἀψ. τὸ ἐρ-
γον τοῦ اسکيجی.

اسکيلک } Τ. **έδκι-λίκ**, ἀψ. παλαιότης, ἀρ-
χαιότης.

اسکيسی } Τ. **έδκι-μοί**, ἐπθ. ὁ ἔχων ὄψιν
παλαιοῦ, κ. παλινούτσικος.

اسکيمک } Τ. **έδκι-μέκ**, ρμ. οὐδ. παλαιοῦ-
μαι: البسم اسکیدی τὰ ἐνδύματά

μου ἐπαλαιώθησαν· || شراب اسکیدی ὁ οἶνος ἐγέ-
νετο παλαιός· § ἐγγηράσκω ἐν τινι ὑπηρεσίᾳ.

اسل } Α. **έδελ**, ὄν. λόγχη, ἀκόντιον.

اسلاف } Α. **έδλάφ** [πλθ. τοῦ σلف] ὄν. προ-
κάτοχοι, πρόγονοι: اخلاف هر شیده
— اولادن — οἱ ἀπόγονοι δὲν δύνανται ἐν
παντὶ ν' ἀπομιμηθῶσι τοὺς προγόνους· || عظام —
οἱ μεγάλοι [κλεινοὶ] πρόγονοι.

اسلاک } Α. **ιδλάκ** [ρζ. سلاک] ρ. ἀψ. τὸ εἰσ-
άγειν, κατατάσσειν τινὰ εἰς τι στά-
διον, εἰς τινα ὁδόν, κατὰταξις [δοτ.]: بو ذاکک
— طريقته ἢ κατὰταξις τοῦ προ-
σώπου τούτου εἰς τὸ ὑψηλὸν στάδιον τῶν με-
δλεδιδων. || Ρμ. [αἰτ. δοτ.]: چوچقلى ملک اهل
— ايدم — εἰσαγάγωμεν τοὺς παῖδας εἰς τὸ
στάδιον τῶν σουννιτῶν [Μωαμεθανῶν].

اسلام } Α. **ιδλάμ** [ρζ. سلم, βλ. سلام] ἀψ. ἡ
μουσουλμανικὴ θρησκεία, ἰσλαμ-
σμός· λέγεται καὶ دين اسلام ἥτοι θρησκεία Μου-
σουλμανική: — **هل** **έξλα** **ιδλάμ**, κοινῶς μὴ-
νον اسلام **ιδλάμ**, οἱ μουσουλμᾶνοι, ἥτοι οἱ
πρεσβεύοντες τὸν ἰσλαμισμόν· || شيخ ال —
έξλγδ-λ-ιδλάμ, ἀρχηγός τοῦ ἰσλαμισμοῦ, Σεϊ-
δλάμης· || مشاهير — οἱ διάσημοι [ἄνδρες] τοῦ

Ἰ. ἁδὴν, ὕν, οὐρανός: — زمین و آسمان
 ἡν οὐ ἁδὴν, ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός,
 τὸ σῆματιαν || زمین — ὁ ἀνῶτατος τῶν οὐρανῶν,
 ὁ ἔνατος οὐρανός: || و رلیسان — ὁ οὐρανός καὶ
 τὸ ὄρεινόν, ἥτοι λόγοι συνετοὶ καὶ ἀπαντή-
 σεως ἀνῶται || د — ἁδὴν-οὐν, ἀστρολόγος:
 || سنخ — ἁδὴν-οὐν, ὕν, ὠρολόγιον.

آسمانه } II. ἀσμαν-έ, ὄν. ὀροφῆ.

آسمانی } Π. ἄσμαν·i, ἐπὶ οὐράνιος: — بَلَدِی
 συμφορὰ οὐρανία: § κυανούχ: جَاءَهُ
 — ἐνδυμα κυανούχ.

اسمر } A. ἰσμερό, ἐπὶ θ. φαίος, μελάγχρους:—
 الون } ἰσμερόν-λαβόν, φαιός τὸ χροῖμα,
 ἵτοι μελάγχρους: || كوزى — ὥραϊα μελάγχρους.

اسمرار } A. ἰδιωτάριος [oç. اسمر, βλ. اسمر] o.
 ἀφ. καθίστασθαι τινα ἢ τι φαῖον,
 μελάγχρουν, ὑπομελανοῖς : تأثير حرارت شمس
 — وجود ايه — ὑπομελανοῖς τοῦ σώματος ἐκ τῆς
 ἐπενεργείας τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου. || Ρμ.
 γίνομαι φαῖος, μελάγχρουν, ὑπομελαίνομαι.

اسم رجہ } T. ἐδομετο-δὲ, ἐπθ. ὑπόψαιος, ὑπο-
μελάγχρους.

اسمر لشمك } T. ἰδυεο-λεσμενέ, ρη, μθ. κα-
θίσταμαι μετ' ἀλλήλους.

اسمرك } T. ἐδμερ-λίη, ἀφ. φιλότης, τὸ με-
γάλλου.

اسمر می } Τ. ἐδωκεν-ιουδί, ἐπθ. ὑπόψαιος,
ὑπομελάγχρους.

اسمسر } T. ιδιυ-διζ, ἐπθ. ἀνώνυμος.

اسمك } T. ἑὸ-μετέ, ρη. οὐδ. πνέω, ψυσθῶ:
— باشد روزگار — E. πνέει άνεμος §[δοτ.]: عقل
— ἐπέρχεται κατὰ νοῦν [καταβαίνει εἰς τὸν
νοῦν]. || [د] باشد خیالِ اسر: εν τῇ κεφαλῇ του
φαντασιοπληξία πνέουσι, σχηματίζει χυμαιοικὰ
σκέδια: §τὸ ἐπέρχεσθαι ἀπροσδοκῆτως ὠφέλειάν
τινα, ὡς τύχην, κληρονομίαν κτλ. § يندو يالر
اسر εν τῷ τόπῳ του άνεμοι πνέουσιν, ἥτοι δὲν
μένει ἴχνος πράγματός τινος, γίνεται ἀφαντον ||
اسر سفرونك اوكنه يالر اسر εἰμπροσθεν τῆς τραπέζης
πνέουσιν άνεμοι, ἥτοι ἐπὶ τῆς τραπέζης δὲν
εἰμεινεν ἴχνος φαγητῶν, ὅλα τὰ ἐσκούπισαν, τὰ
ἐθαγον || اسوب صاورمق πνέω καὶ λικμίζω, ἥτοι
ὀργίζομαι, ἀναστατῶ τὸ πᾶν, πνέω μένεα.

421 } T. ἐδ-υέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ πνέειν, πνοή
س — روزگار پنوہِ اَنَہِیْمُو.

اسمى { Λ. ἰδμ-ι, ἐπθ. ὀνοματικός: — اريف
[ζογ.] ὀριθμός ὀνοματώδης: § θ. تيميد

ιδιαιτέ: — ۱۰. πρότασις ὀνομαστική, ἥτοι ὁν-
δετική συνισταμένη ἐξ ὑποκειμένου, κατηγ-
ρουμένου καὶ συνδετικοῦ· ἀντίθ. فعلی βλ.

اسن } T. ἐδὲν [λ. ἀρχ.] ἐγνώς, εὐρωστος

اسن } Α. ἐδὲνν [παραθ. τοῦ مَسْنِ uδδίνν]
ἐπθ. πρεσβύτερος-τατος.

اسناد } A. ἰδνάτ[ρζ. سند] ρ. ἀφ. τὸ ἀποδο
δαιν τινὶ καλὸν ἢ κακόν τι, τὸ προσδο

πτειν ἢ τὸ κατηγορεῖν, κατηγορία· [λογ. συν-
 τακτ.] τὸ κατηγορεῖν τὸ κατηγορήματα εἰς τὸ
 ποκείμενον, κριάις [δοτ.]: یك اكا — ذكر
 δὲν εἶναι πολὺ φρόνιμον τὸ ἀπο-
 διδόναι αὐτῷ ταῦτα. || Ρμ. [αἰτ. δοτ.]:
 ایتک — کمده بر شی —
 αἰδύλور — خواجه نصرالدینه —
 ὁδότερα τῶν κωμικῶν ἀνεκδότων ἀποδίδονται
 τῷ χόδζα Ναφρεδδίν· || ادمك ایشلیدی
 ایشلره محمول و مسند اولور ذاته حل و—اولنار
 δικαιοσύνη ἀποδίδεται εἰς τὰς πράξεις
 ὁρώπου τινός, δὲν ἀποδίδεται εἰς τὸ αὐτοῦ
 του· § πλθ. اسنادات κατηγορία: غرضکارانه
 κατηγορία ἐμπαιθεῖς· § β' πλθ. اسناد یدانی.

اسنادی } Α. ἰδνατ-ί, ἐπθ. κατηγορικός,
ἀνήκων τῷ κατηγορήματι, ἡπ

εις τὴν δέχσιν ὑποκειμένων καὶ κατηγορου-
μένων § 0. اسنادیه : استنادیه ترکیب اسنادی
πρότασις συγκεκριμένη ἐξ ὑποκειμένου καὶ κα-
τηγορουμένου ἢ ὁμήατος.

اسنادیات } Α. ἰδιωτ-ιγνάτ, ὄν. πλθ. θ. πράγ-
ματα ἢ κατηγορίαι ἀποδιδομέναι

ναί, προσεσπτόμεναι τινὶ ἀδίκως: **بوکتاب—ایله**
ملودر τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι πλήρες κατηγο-
ριῶν ἀνυποστάτων. **سہ اعتماد ایدن دائما آلدانیر**
ὁ πιστεύων εἰς κατηγορίας πάντοτε ἀπατάται.

اسنان } A. *édōn* [πλθ. τοῦ *δίνν*] ὄν.
 δόντες, ἡλικίαι:—اولان بیلنما مکده

ὁ δὲ ἄξις δὲν ἔστιν ἀνθρώπου· || ملحه —ξδνάνι μδδελλαχά, χαυλάν
 δοντες·§ ἡλικία στρατευσίμος[λέγεται καὶ ἄνθρωπος]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

اسهام } A. **эххам** [πλθ. τοῦ **схам** ὄν. βέλν. § γεωμ. γραμμὰι διερχόμεναι ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ τόξου καὶ κάθεται ἐπὶ τῆς χορδῆς § **عمومه** — χρεώγραφα, ὁμολογίαι δημοσίου χορέους.

اسهل } A. **эххэл** [παραθ. τοῦ **سهل**] ἐπθ. εὐκολώτερος — τατος: **امور** — ἡ εὐκολωτέρα τῶν ὑποθέσεων.

آسى } A. **ади**, ὄν. χειρουργός § ἐπθ. τεθλιμμένος.

اسى } T. **эди**, ὄν. ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός — ἀντιθ. **انى** ἢ **эви**, μικρός ἀδελφός || βλ. **آسا** καὶ **اس** **آسا** κύριος.

آسيا } **адиа**, ὄν. κ. **Адиа**: **ي عثمانى** — **Адиатика** Τουρκία [βλ. **Аурупа**].

آسيا } II. **адиγя**, ὄν. μύλος [χειρόμυλος ἢ ἀνεμόμυλος ἢ ὑδρομύλος] || βλ. **эпюм** καὶ **Асиабад**.

آсиаб } II. **адиγя-а-а**, [βλ. **пронг**.] ὄν. ὑδρομύλος: **мтфр**. διεύθυνσις: — **دولت** ἢ διεύθυνσις τῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους.

آсиабад } II. **адиγя-а-а**, ὄν. ἀνεμόμυλος.

آсиабан } II. **адиγя-а-ан**, ὄν. μυλωθρός.

آсиазне } II. **адиγя-зенэ**, ὄν. ἐργαλεῖον, δι' οὗ χαράσσουσι τὴν μυλόπετραν.

آсиаснк } II. **адиγя-о-энэ**, ὄν. μύλη, μυλόπετρα.

آсиаф } A. **эдыаф** [πλθ. τοῦ **сиф**], ὄν. ξίφη.

آсиаקר } II. **адиγя-к-кэр** ὄν. μυλωθρός § ὁ κατασκευάζων μύλους.

آсиائي } A. **адиа-и**, ἐπθ. **Азиатикός** § 0. **آسيائيه**.

آسيب } II. **ади-б**, ὄν. σύγκρουσις, προσβολή: **كوكلى** — **پر اضطراب** **ایلدی** — **عشق** τὴν καρδίαν μου πλήρη ταραχῆς κατέστησεν ἢ προσβολή τοῦ ἔρωτος § **сумфора**, βλάβη.

آسيب رسان } II. **ади-б-ре-д-ан**, ἐπθ. ὁ φέρον βλάβην, ὁ ρίπτων εἰς συμφοράν.

آسيده } II. **ади-дэ**, ἐσφαλμένον ἀντὶ **عصيده** βλ.

اسير } A. **эди**, κ. **ге-ди**, ὄν. αἰχμάλωτος: **حرب** — αἰχμάλωτος πολέμου || —

بازاری ἀγορὰ αἰχμαλώτων, τὸ μέρος ἐνθα ἀλλοτε ἐπωλοῦντο || **دوشك** — **النه** — **بريك** αἰχμάλωτίζομαι, πίπτω αἰχμάλωτος εἰς τὰς χεῖρας τίνος § [μτφ.]: **درد و محن** — ὁ ὑπὸ τὸ κράτος πόθους, δοκιμασιῶν εὐρισκόμενος: **فراش** — αἰχμάλωτος τῆς κλίνης, κλινήρης: **فراش** — εἶμαι αἰχμάλωτος τῆς κλίνης τῆς ἀγωνίας, ἵτοι πάσχω πολύ. || Рм. αἰχμαλωτίζω [αἰτ.]: § πλθ. **اسرا** **эдерэ**.

اسير الهند } A. **эди-о-л-х-ин-дэ**, ὄν. κ. αἰχμάλωτος τῶν 'Ινδῶν μτφ. ἀγύρ' τῆς [ἐκ τίνος ἀγύρτου, ὅστις ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἔλεγεν ὅτι αἰχμάλωτὶς ἐστὶν τῶν 'Ινδῶν καὶ ἐδιηγέτο περὶ αὐτῶν πολλὰ παράδοξα, ἐγνώσθη ὅμως ἀκολούθως ὅτι τὰς 'Ινδίας οὐδὲ κατ' ὄναρ εἶδε].

اسيرانه } II. **эди-о-ан-э**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων αἰχμάλωτῶν, δουλικός: — **نیاز** παρὰ κλησὶς δουλική § ἐπρ. δουλικῶς.

اسير جي } T. **эди-о-д-и**, ὄν. δουλέμπορος, σωματέμπορος.

اسير جيلک } T. **эди-о-д-и-л-к**, ἀφ. σωματεμπορία.

اسيركمک } II. **эди-о-г-ке-м-ε-к**, [κατὰ τὸ **اسيركمک** T. **эди-о-г-ке-м-ε-к**], κατὰ τὸ **لهجه** ἐκ τοῦ **اسيركمک** **э-о-у-ε-к**],

ρμ. μτφ. διαφυλάττω, φείδομαι, ὑπερασπίζω [αἰτ.]: **الله** **اسيركمکون** ἢ **اسيركمکيه** **э-о-г-ке-о-д-н** ἢ **эди-о-г-ке-г-э**, ὁ Θεὸς διαφυλάσσει || **كوزمزدن** **بيله** **اسيركمکديكمز** **اولادمز**, ἅτινα διαφυλάττομεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἡμῶν ὀφθαλμοῦ [τοῦ βασκανοῦ] § **сумпа-д-и** [αἰτ.]: **بی** **او قدر چری درکه** **بر قاشیق** **چوربه** **بی**: **اسيركمک** **توسف** **فیله** **اسيركمک** **عینا** **ωστε** **кай** **міан** **хулахао-и-н** **доу-пας** **а-о-ν-ε-и-тай** [φείδεταί].

اسيركمک } T. **эди-о-г-ке-ν-ε-к**, ρμ. οὐδ. ἢ πθ. διαφυλάττομαι, εἶμαι ὑπὸ διαφύλαξιν, προστασίαν: **д-н** **хорно-о-у-и-тай**, ἵτοι τὸ νὰ ἀρνῆται, νὰ φεῖδῃται τις **пр-д-и-а-и-тай**: **اسيركمک** **چرکه** **چوربه** **بی** **اسيركمک** **عینا** **πράγμα** **опер** **νὰ** **мн** **хорно-и-н**, ἵτοι ὅπερ νὰ φείδῃ τις, ἢ νὰ ἀρνῇται.

اسيرکيجی } T. **эди-о-г-ке-и-д-и** [αἰτ. **اسيركمک**] ὁ διαφυλάττων, ὁ προστατεύων, ὁ φειδόμενος [ἐν ἐκ τῶν ἐπιθέτων τοῦ Θεοῦ].

اسيرلك } T. **эди-о-л-к**, ἀφ. αἰχμαλωσία, δουλεία.

اشك } T. *éshk*, βλ. اشك .

اشكاب } Π. *éshkápē*, ἡ ἀσκαβή [ἐκ τοῦ *ashk* καὶ *áb*] ὄν. δάκρυον || —

τοῦ *éshkápē* νιδάο δάκρυα, χύνω δάκρυα.

Ασκαρ } Π. *áshkar*, ἐπθ. φανερός, πρὸδν-
λος, πασιδνλος: در — کلیمه کی

πρὸδν-
λον ὅτι δὲν θά ἐλθῇ || — ὁ δλως διόλου φανε-
ρός, καταφανέστατος. || Ρμ. φανερώ, καθιστῶ

πρὸδνλον [αἰτ.]. || اولقی — καθίσταμαι πρὸδνλος,
φανερός: || ἐν τῇ ποιῇσει ἀπαντῇ καὶ Ἀσκαρ

ἀσκαρά βλ. καὶ ἐπόμε.

Ασκαρ } Π. *áshkar*, ἐπθ. φανερός, πρὸ-
δνλος: در — کلیمه کی

πρὸδν-
λον ὅτι δὲν εἶναι μυστική, εἶναι φανερά·
§ ἐπρ. φανερώ, ἀναφανδόν, παρρησία: سويلك —

ὁμιλῶ παρρησία, ἀναφανδόν.

اشكال } Α. *éshkal* [πλθ. τοῦ *shk*] ὄν. σχή-
ματα, μορφαί, εἰκόνες, κορωνίδες,

ἤτοι καλλωπισμοὶ ἐν ἐξωφύλλῳ ἢ ἀρχῇ βι-
βλίου· χαρακτηριστικὰ προσώπων.

اشكال } Α. *éshkal* [ρζ. *shk*] ρ. ἀφ. δυσχε-
ρεια, δυσκολία, ἀσάφεια, περιπλο-

κή, ἀπορία: اولدم — ὅν ἐν τῇ ὑπο-
θέσει ταύτῃ περιέπεσα εἰς δυσκολίαν || مسئله ده

— ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ὑπάρχει ἀσάφεια·
حلنه چالشديني مسئله ي: || Ρμ. δυσχεραίνω [αἰτ.]:

بر — ὁμιλῶ ἐδυσχεραίνω ἐτι μᾶλλον τὸ ζή-
τημα, ὅπερ προσεπάθει νὰ λύσῃ.

اشكبار } Π. *éshkáp*, ἐπθ. δάκρυ χέων, δα-
κρύων: چشم — ὁφθαλμὸς δακρύων·

|| — χύνω δά-
κρυα: شادی اولدی — ὁμιλῶ δάκρυα χαρῆς || βλ. اشکریز .

اشکباری } Π. *éshkáp-i*, ἀφ. τὸ χεῖν δάκρυ,
δακρύειν.

اشكجك } T. *éshk-jik*, ὄν. ὀνάριον [γαῖ-
δουράκι] βλ. اشكجك .

اشكجه } T. *éshk-jeh*, ἡ ἀσκήση *éshk-jeh*·
δινε, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὡς ὄνος, κ.

γαῖδουρινός-ρινά, μωρός, μωρός.

اشكجی } T. *éshk-jí*, ὄν. ὀνηλάτης.

اشكجيك } T. *éshk-jik*, ἀφ. τὸ ἔργον
τοῦ ὀνηλάτου.

اشكریز } Π. *éshk-ríz*, ἐπθ. ὁ δάκρυ χέων·
مرمن و مسار — χύνω δάκρυα: اولدی

اشكریز — ὁμιλῶ δάκρυα χαρῆς || βλ. اشكبار .

اشكریزی } Π. *éshk-ríz-i*, ἀφ. τὸ δακρύειν,
κλαίειν.

اشكل } Α. *éshkal* [ρζ. *shk*] ἐπθ. ἄνθρω-
πος οὗ τὸ λένκωμα τοῦ ὁφθαλ-

μοῦ εἶναι ἐρυθρόν: العين — *éshkal*·
ὁ ἔχων τοὺς δύο ὁφθαλμοὺς ἐρυθροὺς κτλ.

اشكل } ἡ ἀσκήση T. *éshkal*, ὄν. ὑποψία, ἀμ-
φιβολία § δυσκολία, περιπλοκή.

اشكلك } T. *éshkalik*, ἀφ. εὐθύθεια, μωρία,
ἀγροικία, κ. γαῖδουρίνα: لازم —

δὲν χρειάζεται ἀγροικία!

اشكلنك } T. *éshkalik*· ρμ. οὐδ. ε-
χω ὑπονοίας, ἀμφιβολίας, κα-

θίσταμαι ἀδέσβαιος, θορυβοῦμαι.

اشكلنك } T. *éshkalik*· ρμ. οὐδ. ἐπι-
δαίνω ὄνον· § προμνησθῆναι ὄνον

πρὸς ἐπίδασιν· § ποιῶ ἀγροικίας, μωρίας.

اشكبه } ἡ ἀσκήση T. *éshkalik* [ἐκ τοῦ π.
شكبه] ὄν. γαστήρ, κοιλία, στό-

μαχος: چوربایی — ζωμός ἐκ κοιλίας προδάτου·
|| یی طولدمق — πληρῶ τὴν γαστέρα, τρώγω

λαμπρόγως, ὡς ζῶν || سويلك — ὁμιλῶ περὶ
γαστέρος, λέγω ἀνοησίας, φλυαρίας.

اشكبه جي } T. *éshkalik-jí*, ὄν. ὁ πωλητής
γαστέρων προδείων, ἢ ὁ ἐκ κοι-

λιῶν τῶν προδάτων προπαρασκευάζων καὶ πω-
λῶν ζωμόν.

اشكبه جيلاک } T. *éshkalik-jilik*, ἀφ. ἡ τέ-
χνη ἢ τὸ ἔργον τοῦ πωλη-

τοῦ γαστέρων κτλ. βλ. اشكبه جي .

اشكنج } Π. *éshkalik-jik*, ὄν. τὸ ἔργον, κνι-
σμός, κέντημα.

اشكنجه } Π. *éshkalik-jeh* [βλ. اشكجه] ὄν. βάδα-
νος, κόλασις § λαθὶς ξυλουργοῦ·

|| Ρμ. βασανίζω [δοτ.]. || اولقی — βασανίζομαι.

اشكوفه } Π. *éshkalik-jeh*, ὄν. ἄνθος [ἐν χορή-
σει ἐν τῇ ποιῇσει ἀντὶ شکوفه βλ.].

اشكوه } Π. *éshkalik-jeh*, ὄν. μεγαλεῖον, δόξα [ἐν χορή-
σει ἐν τῇ ποιῇσει ἀντὶ شکوه βλ.].

اشكين } T. *éshkalik* [شک] ὄν. πέδη [εἰδος βα-
δίσματος τοῦ ἵππου]: بورومك —

اشياء } Λ. ἐσγυῖα [πλθ. τοῦ شي] ὄν. ἐπιπλα, πράγματα, ἀποσκευαί, ἐμπορεύματα: — μεταφορὰ ἐπίπλων: || سني باعلاق — δένειν τὰς ἀποσκευάς, ἐτοιμάζεσθαι πρὸς ἀναχώρησιν: || جانطمي — σάκεος ἀποσκευῆς, μάρσιπος: || ي تجاريد — ἐμπορικὰ πράγματα, ἐμπορεύματα: § κοινῶς θεωρούμενον ὡς ἐνικός ἔχει καὶ πληθυντικὸν τουρκιστί: اشيار ἐσγυαζαζο.

آشيان } II. ἀσγυάν, ὄν. φωλεά: يبار غريب — κατασκευάζει τοῦ ξένου πτηνοῦ τὴν φωλεάν [ἀσγυανινί] ὁ θεός: § ἐν συνθέσει σημαίνει ὁ διαμμένων, ἐψυσυγάζων: — دودوس دودوس ἀσγυάν, ὁ διαμμένων ἐν τῷ παραδείσῳ, μακαρίτης, ἀοιδίμος.

آشيانه } II. ἀσγυαν-έ, ὄν. φωλεά, κατοικία: كيجه اولنجه هر كس — سنه چكيليρ — γέννεται νύξ, ἕκαστος ἀποσύρεται εἰς τὴν κατοικίαν του [ἀσγυανεδινέ].

آشيجي } T. ἀση-δζή, ὄν. δαμαλιστής.

آشيرتمق } T. ἀσ-ηοτ-μάκ, ρ. διαμ. κάμνω ἢ ἀφίνω νὰ ὑπεξαίρεσθω, ὑποκλέψωσι, νὰ περάσθω πέραν τοίχου ἢ ὑψηλοῦ μέρους [δοτ. αἰτ.].

آشيرلمق } T. ἀσ-ηοηλ-μάκ, ρμ. πθ. ὑπεξαίρουμαι, ὑποκλέπτομαι, περῶμαι πέραν τοίχου ἢ ὑψηλοῦ μέρους.

آشيرمق } T. ἀσ-ηο-μάκ, ρμ. μτθ. κάμνω τι νὰ περάσῃ ἐκεῖθεν, περῶ ἢ ῥίπτω προῶν τι ἐκεῖθεν ὑψηλοῦ μέρους, ὡς λίθον πέραν τοίχου κτλ. ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ: — حديني — ὑπεξαίρω, ὑποκλέπτω, ἀπάγω [αἰτ.]: چكجه دن ايكي — ὑπερέβη τὸ ὄριον του: || چكجه دن ايكي — ὑπεξήρθε ἐκ τοῦ συρταρίου δύο μεδζιδιέδες: || چوچق — ἀπάγω παῖδα.

آشيرمه } T. ἀσηομά, ὄν. ἀπαρ. τὸ ποιεῖν τι διέρχεσθαι ἐκεῖθεν κτλ. βλ. προηγ. § ὄν. πᾶν τὸ ἐπὶ τινος ἄλλου δυνάμενον, ἐπίδεσμος: § κλοπιμαῖον πρῶγμα.

آشيرى } ἢ آشورى T. ἀσηοή [آشيرمق] — ἔπρ. πέραν: — دكز — πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν ἀπέναντι ὀχθὴν: || طغ — πέραν τοῦ ὄρους: || كون — ἡμέραν παρ' ἡμέραν: § λίαν, σφόδρα: درجده — ὑπὲρ τὸ μέτρον, εἰς μέγαν βαθμόν.

آشيلسر } T. ἀση-δζή, ἐπθ. ὁ μὴ ἐμβολιασμένος, ἄγριος [ἐπὶ δένδρων]: ὁ μὴ δαμαλισθεὶς: چوچق — οἱ παῖδες οἱ μὴ δαμαλισθέντες.

آشيق } T. ἀσηκ [آشيق] ἐπθ. ὁ ὑπερβαίνων, ὑπερπηδῶν τι: ὁ προστριβόμενος καὶ φθείρων προῶν τι: || كيكى — ἀστράγαλος: || او يوي — παιδιὰ ἀστραγάλων, ἀστραγαλισμός, κ. κότση: [τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἀστραγάλου τοῦ χρησιμεύοντος ὡς παιδιὰ λέγεται كيكى — βασιλεὺς, τὸ κάτω كتحدا — κεχαγιάς, τὸ δὲ λακκῶδες كعجى — ἀροτοπώλης καὶ τὸ ἕτερον خرسز — κλέπτειν: || عقى — ῥίπτω ἢ παίζω ἀστραγάλους: || فلان كيمسه ايله — ἄλδρ: — سوناغونيزوماي: — μετὰ τοῦ δεῖνος δὲν δύναται τις νὰ συναγωνισθῇ: || اوغورمش — ὁ ἀστράγαλος του ἐκάθισε βασιλεὺς, ἐνίκησε, ἐπέτυχε.

اشيك } T. ἐσθίε: [اشيك] ὄν. οὐδός, κατώφλιον: — چيقق — ἐξέρχομαι εἰς τὸν οὐδόν, ἀναχωρῶ: || اغاجى — μοχλὸς θύρας.

آشيلاتيرلمق } T. ἀση-λαττηοηλ-μάκ, ρμ. πθ. ἐμβολιάζομαι ὑπὸ τινος τῇ διαταγῇ τρίτου: چوچقلى آشيلاتيرلمق — οἱ παῖδες τῆς σχολῆς ἐδαμαλίσθησαν [τῇ διαταγῇ τῆς ἀρχῆς ἢ τῆς ἐφορίας].

اشيلاتمق } T. ἀση-λατμάκ ἢ اشلاق — ἀσλατ-μάκ, ρμ. διαμ. κάμνω ἢ βάλλω τινα νὰ ἐμβολιάσῃ κτλ. βλ. ἐπόμε. [δοτ. αἰτ.].

آشيلامق } T. ἀση-λαμάκ, ἢ اشلاق — ἀσλα-μάκ, ρμ. μτθ. ἐγκεντριζῶ, ἐμβολιάζω [αἰτ.]: — چوچق — ἐμβολιάζω δένδρον: || دواغ — δαμαλίζω παῖδα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς εὐφλογίας: § ψύχω, κρινόνω ὕδωρ, ποτὸν, ἀναμυγνύνω πύγον, χιόννα.

آشيلامه } T. ἀσηλαμά, ἢ اشلامه — [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ἀπεψυγμένος διὰ χιόνος ἢ πάγου, ψυχρός: صو — ὕδωρ ψυχρανθέν, ψυχρόν: || ليوناظه — λεμονάδα ψυχρά.

آشيلانمق } T. ἀση-λανμάκ ἢ اشلاق — ἀσ-λαν-μάκ, ρμ. πθ. ἐγκεντριζομαι, ἐμβολιάζομαι, δαμαλίζομαι: § ψύχομαι ὕδωρ ἢ ποτὸν διὰ χιόνος ἢ πάγου.

آشيلي } T. ἀση-λή, ἐπθ. ὁ ἐγκεντριζόμενος, ἐμβολιασμένος, δαμαλισθεὶς: چوچق — παῖς δαμαλισθεὶς.

اصلاحه } ἡ اصلاحه T. ἡδολαγιά, ὄν. ἀπαρ. διαδροχή, κ. μούσκευμα.

اصلاح } A. ἡδολάχ [ρχ. صلح] ρ. ἀφ. βελτίωσης, διόρθωσης, μεταρρυθμίσεως, σωφρονισμός: حال — διόρθωσης καταστάσεως, σωφρονισμός: || امور — βελτίωσης τῶν πραγμάτων: || ذات — ἡδολάχνη ζάτ-δ-πείν, συνδιαλλαγὴ, συμφιλίωσης [ἐριζόντων], τὸ συνάπτειν τὰ διεστώτα: || Pm. βελτιώ, μεταρρυθμιζώ [αἰτ.]: || مأمور اولدنی: || حال ایلدی — ἐδιώρθωσε τὴν κατάστασίν του, ἐδιωρθώθη ἡθικῶς, ἐσωφρονίσθη: || ξέξημερώ [δένδρα]: || اولنه جق بیانی آرمودل — αἱ ἀγριαὶ ἀπιοὶ [ἀγριαπιδιαι] αἰτνες θέλουσιν ἐξημερωθῆ: || ξέν τισι τουρκικοῖς διαλέκτοις εἶναι ἐν χορήσει ὡς ἐπίθετον ἐν τῇ ἐννοίᾳ: καλός: || § πλθ. اصلاحات βλ.

اصلاحاً } A. ἡδολάχ-αν, ἐπρ. διὰ βελτιώσεως, μεταρρυθμιστικῶς.

اصلاحات } A. ἡδολάχ-άτ, ὄν. πλθ. βελτιώσεως, μεταρρυθμίσεως: عدليه — μεταρρυθμίσεις δικαστικαί: || ماليه — μεταρρυθμίσεις οικονομικαί: || ملكيه — μεταρρυθμίσεις διοικητικαί: || عهد شریاری — μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς A. A. M.

اصلاح پذیر } Π. ἡδολάχ-πεζιρ, ἐπθ. ἐπιδεκτικὸς βελτιώσεως, διορθώσεως, μεταρρυθμίσεως.

اصلاحخانه } Π. ἡδολάχ-χανέ, ὄν. σωφρονιστήριον, ὁρφανοτροφεῖον.

اصلاحکارانه } Π. ἡδολάχ-καρανέ, ἐπθ. μεταρρυθμιστικῶς.

اصلاح دیش } ἡ اصلاحدیش T. ἡδολατῆς [اصلاح] ὄν. διαδροχή [μούσκευμα]: || § σφοδρὰ ἐπίπληξις ἢ δαρμός.

اصلاق } ἡ اصلاق T. ἡδολάκ, ἐπθ. βεβρεγμένος, μούσκευμένος, ὑγρός: قارغه — βεβρεγμένη κορώνη [κόττα], ἥτοι ἀθλιός, εὐήθης: || و صلاق یر — τόπος ὑγρὸς καὶ ἐλῶδης.

اصلاحه } T. ἡδολάκ-δζα, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὀλίγῳ βεβρεγμένος, μούσκευμένος.

اصلاقق } T. ἡδολάκ-ζήκ, ἀφ. ἡ κατάστασις τοῦ βεβρεγμένου, διαδροχή, ὑγρασις.

اصلامق } T. ἡδολα-μάκ, συννηθέστερον اصلاق βλ.

اصلاق } ἡ اصلاق T. ἡδολαν-μάκ, ρ. μού. ἡ πθ. εἶμαι βεβρεγμένος ἢ βρέχομαι: اصلاقك ياغوردن برواسی يوق ἡδολανμυδὴν γυαγμουράν περδαδὴ γζόκ, ὁ βεβρεγμένος δὲν ἔχει φόδον ἀπὸ τὴν βροχὴν [Pm.].

اصلاقنلق } T. ἡδολα-ννζ-μάκ, ρ. πθ. βρέχομαι: اصلاقنوردن اصلاقنوردن βρέχεται τις ὑπὸ τῆς βροχῆς.

اصلاح } A. ἡδολάχ [پاراث. του صلح] ἐπθ. βελτιών-ιστος, καλλίτερος: صاحب — τρόπος καλλίτερος καὶ ὠφελιμώτερος διὰ τὸν κύριον τῆς παρακαταθήκης: || موجود — τὸ καλλίτερον τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ ὅτι ἔχει τις, ἢ τὸ δυνατῶς καλλίτερον: || ἡδολάχνη πένι ὁμυιγέ, ὁ καλλίτερος τῶν ὁμυιγῶν βλ. اميه.

اصلاح الله } A. ἡδολάχα-ζζάχ, ἐκ τοῦ ρημ. اصلح καὶ τοῦ ὄν. الله: ὁ Θεὸς νὰ διορθώσῃ: اصلحه الله ἡδολάχα-χζ-ζζάχ, ὁ Θεὸς νὰ σωφρονίσῃ [διορθώσῃ] αὐτόν.

اصلزادهكان } Π. ἡδολζατῆγκαν, πλθ. τοῦ اصلزاده βλ.

اصلزاده } Π. ἡδολζατῆ, ὄν. εὐγενής [τὴν καταγωγὴν]: || § πλθ. اصلزادكان.

اصلسز } T. ἡδολζ-σζή, ἐπθ. ἀνυπόστατος, ἀβάσιμος: — اصلسز — βάσιμος καὶ ἀβάσιμος, ἥτοι βάσιμος καὶ μὴ: || § ἐπρ. ἀβάσιμος.

اصلسزلق } T. ἡδολζ-σζήζήκ, ἀφ. τὸ ἀνυπόστατον, τὸ ἀβάσιμον [εἰδησεως, δυσχυρισμοῦ κτλ.].

اصلع } A. ἡδολά, ἐπθ. ψαλακός.

اصلق } ἡ اصلق ἢ اصلیق T. ἡδ-ζήκ, ὄν. ὀργισμα, θυμότης: چالق — θυμίζω, ἥτοι διὰ θυμίσματος διδῶ εἰδῆσιν, ἢ ψάλλω μουσικόν τινα σκοπὸν: βλ. καὶ ایشقرمق.

اصللی } T. ἡδολζ-ζή, ἐπθ. βάσιμος, ὁ ἔχων βάσιν: اصلسز — βάσιμος καὶ μὴ.

اصلقمق } T. ἡδ-νζ-μάκ, ρμ. πθ. ἀναρτῶμαι, ἀπαγχονίζομαι: || § ρμ. σὺδ. κρέμαμαι: || § παρακαλῶ ἐπιμόνω.

آصلمه } T. ἡδολζμά, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἀναρτῶσθαι, ἀπαγχονιζεσθαι: τὸ παρακλᾶειν ἢ παρὰ κλῆσις ἐπιμόνος ἐνδελεχής.

آصله جق } T. ἡδολζαδζήκ [متخ. του اصلق] ἐπθ. ἄξιος ἀρχόντης.

اصیجاκ { Τ. ἡδον-ὄζακ, ὄν. θερμότης § ἐπθ.
θερμός· βλ. صیقاκ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

اعتباری } T. ἰνιπάρχων, ἐπθ. ὁ ἔχων ὑπό-
 ληψιν.

اعتباری } A. *ἡπιᾶσ-ι*, ἐπθ. ὑποθετικός, ὀ-
νομαστικός ὃ. *ἡπιᾶσι* ἡπιᾶσιν:

ὑποθετικά πράγματα [οὐχὶ πραγματικά]. || *اسهامك قيمته* ὀνομαστικὴ ἀξία χρεω-
γράφων. § πλθ. *اعتبارات* ὑποθετικά πράγματα,
ὑποθέσεις. § ἀντιθ. *حقيقه* βλ.

اعتداء } A. *ἰπτά* [ῥζ. عدو] ρ. ἀφ. ἀδικία,
τὸ ἀδικεῖν· συνηθέστ. تعدى.

اعتدال } A. *ἰσημερία* [ἰσ., عدل] ὁ, ἡμέρ. ἡ με-
ταξὺ τῶν ὁρίων ἀκροῶν μέση κατάστα-

οὐς, μετριότης· هوا — eukrasia áeros· || —
 حرارت μετρία θερμότης· || ليل و نهار — ism-
 metria· || نقطه سی — smetion ismetrias· || ريحي
 ismetria éarinh· || خريقي — ismetria phino-
 piarinh· || قلمات — summetria ánasthimatos·
 || نفس — metriopátheia· || دم — psychraimía· ||
 — βαθμὸς μετριότητος· || حد ὄριον
 μετριότητος· || — عدم اذیت ایستاد، ελλειψίς
 μετριότητος, ὑπερβολικότης, ἀσυμμετρία· || کسب
 — μετρίδζομαι, συγκρινῶμαι, καθίσταμαι
 eukratos· § [χημ.] ἐξουδετέρωσις.

اعتدال السز } T. ἰσημερινός, ἐπὶ θ. ἄμετρος,
ὑπερβολικός, ἀσύμμετρος, ἄ-
κρατος.

اعتد السزلق } T. ἰταλ-σινζλάνε, ἀφ. τὸ ἄ-
μετρον, ἐλλειψίς μέτρον, συμ-
μετοίας, ἀκρασία.

اعتدالکارانه } Π. ἰσχυρὰν-κυστράνέ, ἐπὶ. με-
τριοπαθής, μέτριος: — افکار
φρόνηματα, ἢ ἰδέαι μετριοπαθεῖς.

اعتذار } A. **ἰσιζάω** [ρζ. عذر] ρ. ἀφ. δικαιο-
 λογία, αἰτήσεις συγγνώμης διὰ τινος
 δικαιολογίας: **هو محل يوقدر** — **بو ايشده** — **ἐν τῇ ὑπο-**
θέσει ταύτῃ δὲν χωρεῖ δικαιολογία || **شهادتنامه می** —
 πιστοποιητικὸν δικαιολογοῦν τὴν μὴ ἐμφάνι-
 σιν ἐνώπιον δικαστηρίου. || **Py.** δικαιολογοῦμαι.
 ζητῶ συγγνώμην διὰ τινος δικαιολογίας: **ایشم**
ایدم — **ایدی کلامدم** — **εἶχον ἐργασίαν** δὲν ἠ-
 δυνήθην νὰ ἐλθῶ· **ζητῶ συγγνώμην**.

اعتذاراً { Α. ἰπιδάρε-εν, ἐπο. πρὸς δικαιο-
λογίαν, ἢ δι' αἰτιώσεως συγγνώ-
μης, δικαιολογούμενος.

اعتذارنامه } Π. ἰσιζᾶσ-ναυέ, ὄν. ἐπιστολὴν
πρὸς δικαιολογίαν καὶ αἴτη-
σιν συγγνώμης.

اعتراض } Α. ἰτιοῦν [ρζ. عرض] ρ.ἀφ. ἐν-
στασις. παροπτησιν: [δοτ.]: κα

وار *ἔχω* *μίαν* *ἐνστάσιν* [*ἰτιοράζην*] *εἰς*
 τοῦτο. § [νομ.] *على الحكم* — *ἰτιοράξ ἀλλε-λ-χόδην*,
ἀνακοπή || *غير* — *ἰτιοράξ δ-λ-γατῶ*, *τριτανακοπή*.
 || *Ῥμ. ἐνίσταμαι*, *ποιῶ ἐνστάσεις*, *παρατηροῦμαι*.
 [δοτ.] *ايتاملى* — *شيئ* — *انسان* *ὁ ἄνθρωπος*
δὲν πρέπει νὰ ἐνίσταται κατὰ τοῦ πράγματος.
ὅπερ δὲν ἐννοεῖ § *πλθ.* *اعتراضات* *ἰτιοράξ* ::
محقه *ἐνστάσεις* *δίκαιαι* || *غرضكارانه* — *ἐνστάσεις*
ἐκ πάθους *προσερχόμεναι*, *ἰδιοτελεῖς*.

اعتراضاً } Α. ἰσχυρά-εν, ἐπρ. δι' ἐνστάσεως,
 ἐνιστάμενος § [νομ.] κατ' ἀνα-
 κοπήν.

اعتراضی } A. *ἰτιραζ-ι*, ἐπιθ. ὁ ἀνήκων ἐν-
στάσει ἢ ἀνακοπῇ, ἐναντιωματι-
κός, ἀντιλογικός § θ. اعتراضی *ἰτιραζιγέ* = مقالات
→ λόγοι ἐναντιωματικοί.

اعتراف } A. ἰσχυρῶς [ρζ. عرف] ρ. ἀφ. ὁμολο-
για, ἀναγνώρισις : قصور — ὁμο-
λογία, ἀναγνώρισις ἐλλείψεως || قباح — ὁμο-
λογία πταισματος || Ρμ. ὁμολογῶ [αἰτ.]: عجزى
ايدرم — ὁμολογῶ, ἀναγνωρίζω τὴν ἀσθενεῖαν
μου· § πλθ. اعترافات ἰσχυρῶς: منصفاته — ὁμο-
λογία εὐσυνειδητοί· § βλ. اقرار.

اعتزاز } A. *ἰκεῖν* [ἰζ', "عز"] ρ. ἀφ. τὸ θεω-
ρεῖν ταυτὸν μέγαν, ἔξοχον, ἐπαρ-
ους, κομπασμός: — و ل' ἀντικειμένοι καὶ κομ-
πασμοί.

اعتزال } A. ἐπιζῆλ. [pζ. عزل] p. ἀφ. τὸ ἀ-
ποχωρίζεσθαι, ἀποσύρεσθαι, ἀπο-
σχηζεσθαι ἀπὸ τινος ὁμάδος [ον]: طريق اعتزال
— كوستوديل — εἰδειξαν ὅτι ἀποχωρίζονται τῆς ὁ-
δοῦ τῆς μετρούτης· ὁ δὲ οὐκ ἔστιν [θρησκ.]: — اهل
ن — σχηματικοί.

اعتزاز } A. ἰκεῖαι [ἰζ. ἐζμ.] ὁ.δ.δ. τὸ διευ-
θύνεσθαι, μεταβαίνειν πρὸς τὸ λαμ-
βάνειν ἀπόφασιν σταθεράν: ناسوت ایدی پر زمان
ك مقامك لاهوتی شمدی —
λότε ἡ κατοικία σου ἡ θεότης ἡ δὴ ἡ διεύθυν-
σις σου; [ὦ ψυχὴ]!

اعتساف } A. ἰτισάφ [ῥζ. عسف] ρ. ὀψ. τὸ
 παρεκκλίνειν, παρεκκλίσαι ἀπὸ
 τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀδικία,
 καταπίεσις, σκληρότης, ὠμότης, βίαιοπραγία·
 [συνών. تعدي] § π20. اعسافات ἰτισάφτ: اشتقاق

ای حددن آشیدی — ai βιαιοπραγίαι τῶν λη-
στῶν ὑπερέδωσαν τὸ ὄριον.

اعتصاب } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عصب] ρ. ἄψ. τὸ
ἀρκεῖσθαι εἰς τι' § νεύρωσις, τὰ
νευρώματα τῶν ῥύλλων [βοτ.].

اعتصام } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عصم, βλ. عصمت] ρ.
ἄψ. τὸ κρατεῖν διὰ τῆς χειρός, τὸ
ἀντέχεσθαι τινος ἀπρίξ· τὸ ἀποφεύγειν τὰς ἁ-
μαρτίας, ἐγκράτεια, σωφροσύνη: قام — τελεία
σωφροσύνη || Pm. [δοτ.] : وثقاي شريعته —
οἱ ἀντεχόμενοι τῆς ἰσχυ-
ρᾶς λαοῦ τοῦ ἱεροῦ νόμου [τῶν Μουσουλμάν-
ων] σωτηρίαν εὐρίσκουσι.

اعتضاد } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. اعتضد] ρ. ἄψ. τὸ λαμ-
βάνειν ἐπὶ τοῦ βραχίονος, ἀλλη-
λοδοσῆθαι: ارباب دانش — ἀλληλοδοσῆθαι τῶν
λογίων || Pm. [δοτ.] : ارباب تجارت —
ἐμπόρων.

اعتقاد } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عقد] ρ. ἄψ. τὸ δένειν
πῶς τὴν καρδίαν, ἵτοι πεποιθῆσις,
δοξαδία, πίστις ἰδία ἐπὶ ὀρθοσκευτικῶν [δοτ.] :
دارم بويکه — ایدرم || ἔχω πίστιν [i-iḡāḡ] εἰς
τὸν μέλλοντα βίον || — عن — ἐκ πεποιθήσεως·
|| — حسن — καλὴ δοξαδία || — به —
i-iḡāḡ, κατὰ τὴν πεποιθ-
εῖν μου || Pm. πιστεύω, δοξάζω, προσδεύω [αἰτ.] :
دارم بويکه — ایدرم || ἔχω πίστιν ὅτι τὸ
δοχεῖον εἶναι ἀργυροῦν || ایدرم — πισ-
τεύω, δοξάζω § πλθ. اعتقادات ὀρθοσκευτικαὶ
πεποιθήσεις, δόγματα.

اعتقادسر } T. **i-iḡāḡ-sāḡ**, ὁ μὴ πιστεύων,
ἄπιστος, ἄθρησκος, ἄθεος.

اعتقادسزلق } T. **i-iḡāḡ-sāḡ-lāḡ**, ἄψ. ἀπι-
στία, ἀθεΐα.

اعتقادلی } T. **i-iḡāḡ-lāḡ**, ἐπθ. ὁ ἔχων πί-
στιν εἰς τὸν Θεόν· ὁ ἔχων δοξα-
σίαν τινά, ὁ προσδεύων.

اعتقادی } A. **i-iḡāḡ-i**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων εἰς
τὴν πίστιν, τὸ δόγμα, δογματι-
κός § 0. اعتقادی i-iḡāḡ-i : امور —
ὑποθέσεις δογματικαί § πλθ. اعتقادات δογματικά.

اعتكاف } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عكف] ρ. ἄψ. τὸ
ἐγκλείεσθαι πῶς καὶ μένειν τὸ ἐγ-
κλείεσθαι κατὰ τὸν μῆνα τοῦ ραμαζάν ἐν τῷ
τεμένει καὶ προσεύχεσθαι: سنت سيه در — τὸ ἐγ-

κλείεσθαι κτλ. εἶναι προᾶξ ἱερά, ἵτοι κατὰ μῆ-
νην τοῦ Μωάμεθ || كيردى — ἐκλείσθαι πρὸς
προσευχὴν || دن چيقدی — ἐξῆλθε τοῦ μέρους, ἐν-
θα ἐκλείσθαι πρὸς προσευχὴν || — اهل —
μενος κτλ. || Pm. ἐγκλείομαι κτλ.

اعتكال } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عكل] ρ. ἄψ. τὸ
δυσκολεύεσθαι· τὸ δύρεσθαι· τὸ
κερατίζειν ἢ κεράτιδις, κ. κούτρισμα· ἐν χορδίῃ
ἐν τῇ φράσει: ثور — κεράτιδις βοός.

اعتكام } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عكم] ρ. ἄψ. τὸ συ-
ναθροίζειν πράγματα καὶ ἀποτελεῖν
ἐν δέμα : اشيا — συνάθροισις πραγμάτων.

اعتلاء } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. علو] ρ. ἄψ. τὸ ἀνυ-
ψοῦσθαι, ἀναδείκνυσθαι, ἀνυψώσις·
[ἠθικῶς] : ی شان — ἀνυψώσις γούτρον· *مبادی —
αἱ ἀρχαὶ τῆς προσόδου καὶ τῆς ἀνυψώ-
σεως || Pm. [δοτ.] : ابادی —
ἐν τῷ λῆαν βραχέος χρονικοῦ διαστήματος
ἀναδείχθαι.

اعتلاق } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. علق, βλ. علقه] ρ.
ἄψ. τὸ ἐρᾶσθαι, ἐρωσ [σπν.]

اعتلال } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عل, βλ. علت] ρ. ἄψ.
τὸ εἶναι ἀσθενῆ, ἐμπαθῆ, ἢ ἀπν-
οχολημένον § τὸ προφασίζεσθαι [σπν.].

اعتقاد } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عده, βλ. عده] ρ. ἄψ.
ἐμπιστοσύνη, πεποιθῆσις [δοτ.] : دنياه —
οὐδὲν ἔχω πεποιθῆσιν [i-iḡāḡ] εἰς
τὸν κόσμον: اهدر توکلز —
εἰς τὸν Θεόν εἶναι ἢ ἀνάθεσις τῶν ἐλπίδων ἡμῶν, ἢ πεποιθῆ-
σις ἡμῶν || یی قراندی —
τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ δεῖνος || Pm. ἐπηρεϊδο-
μαι, ἐμπιστεύομαι, πιστεύω [δοτ.] : هر ایشیدیلان —
μὴ πιστεύετε πάντα λόγον ὃν ἀ-
κούετε.

اعتقاداً } A. **i-iḡāḡ-en**, ἐπρ. ἐπηρεϊδόμενος,
πεποιθώς [δοτ.] : — ويرديکتر سوزه —
κτλ. ἄλλοι πεποιθώς εἰς τὸν λόγον ὃν ἐδώκατε.

اعتقال } A. **i-iḡāḡ** [ρζ. عقل] ρ. ἄψ. τὸ ἐρ-
γάζεσθαι πολὺ καὶ κοπιᾶν, προσπά-
θεια, ἀγών § πλθ. اعتقالات i-iḡāḡ-lāḡ :
فكریه — διανοητικοὶ ἀγῶνες, προσπάθειαι.

اعتقادنامه } II. **i-iḡāḡ-naḡ**, ὄν. διαπιστευ-
τήρια προσδευτοῦ πρὸς τὸν Ἡ-
γεμόνα τῆς χώρας, παρ' ᾧ διορίζεται: تقدم —
انفصالنامه. i-iḡāḡ-lāḡ :
ἀνακλητήριο, ἀποχαιρετήριο.

δῶν. || Ρμ. προπαρασκευάζω [αἰτ.]: ایله دیکي — ایشه یارادی *ōla tū ēnōūmata*, ἅτινα προετοίμασεν, ὠφέλισαν.

اعدادی } A. *āḥaṣ-ī*, ἐπθ. ἀριθμητικός: § 0. اعدایه *āḥaṣ-īyē*: — اصول μέθοδος ἀριθμητική [ὀρθότερον عددی βλ.].

اعدادی } A. *īḥaṣ-ī*, ἐπθ. προπαρασκευαστικός, προκαταρκτικός: — مکتب — σχολή προκαταρκτική, γυμνάσιον. || قرار *ā-pōshas* προπαρασκευαστική [νομ.]: § 0. اعدایه.

اعدام } A. *īḥāy* [ρζ. عدم] ρ. ἀψ. τὸ ποιεῖν ἡνδέν, ἐξόντως, θανάτως. || — جزایی θανατική ποινή. || قاتل — θανάτως φονεύς. || Ρμ. ἐξόντῳ, θανάτῳ, φονεύω. [αἰτ.].

اعدل } A. *āḥēl* [παραθ. τοῦ عادل] ἐπθ. δικαιότερος: — *ādīkōterōs* τῶν βασιλέων § εὐθύτερος, ὁ μᾶλλον ἐγγύς τῷ μέτρῳ καὶ μακρὸν τῶν δύο ἄκρων τῆς ὑπερβολῆς.

اعدی } A. *āḥā* [παραθ. τοῦ عدو] ἐπθ. ἐπιθετικότερος, ἀδικώτερος-τατος: — *ādīkōterōs* τῶν ἐχθρῶν.

اعذاب } A. *īḥāḥ* [ἐκ τοῦ عذاب] ρ. ἀψ. τὸ τιμωρεῖν, κολάζειν, τιμωρία [σπν.].

اعذار } A. *āḥār* [πλθ. τοῦ عذر] ὄν. προφάσεις, δικαιολογίαι: — شرعيه — δικαιολογίαι νόμιμοι || واهیه — προφάσεις ψάταιαι.

اعذار } A. *īḥār* [ρζ. عذر] ρ. ἀψ. τὸ θεωρεῖν τινα συγγνωστόν, παραδοχὴν δικαιολογίας: — *ārābā* ἐκ τῆς δικαιολογίας τῶν δικαιολογηθέντων.

اعذب } A. *āḥēḥ* [παραθ. τοῦ عذب] ἐπθ. ἡδύτερος, γλυκύτερος-τατος: — *šerk* — *īḥēḥ* τῶν ποιήσεων εἶναι ἡ ψευδέστερα. || — *ādīkōterōs* ἡδύτερον σακχάρως.

اعراب } A. *ārāḥ* [πλθ. τοῦ عرب] ἐκλαμ-βανόμενος καὶ ὡς ἐνικός ὄν. ἄρα-βες νομάδες, βεδουῖνοι.

اعراب } A. *īḥāḥ* [ρζ. عرب] ρ. ἀψ. μεταβολὴ τοῦ ληκτικοῦ χαρακὲ ἢ γράμμα-τος ἐν τοῖς ἀραβικοῖς, ἵτοι κλίσεις ὀνομάτων καὶ ρημάτων ἀραβικῶν καταλήξεις τῶν πτώσεων τῶν ἀραβικῶν ὀνομάτων ἐφαρμογὴ τῶν γραμματικῶν καὶ συντακτικῶν κανόνων ἐπὶ ἀραβικοῦ κειμένου. || Ρμ. κλίνω ὄνομα, ρῆμα.

اعرابی } A. *ārāḥ-ī* ἐπθ. καὶ ὄν. ἄραβ-ικός, βεδουῖνος.

اعراض } A. *ārāḥ* [πλθ. τοῦ عرض] ὄν. ἰδιό-τητες οὐχὶ ἐμφυτοί, ἀλλὰ κατὰ συμβεδικός, ἵτοι κατὰ σύμπτωσιν συμβαίνου-σαι § [ιατρ.] συμπτώματα: — مشکوک — ὑποπτα συμπτώματα [νόσου].

اعراض } A. *īḥāḥ* [ρζ. عرض] ρ. ἀψ. ἀπο-στροφὴ τοῦ προσώπου. || Ρμ. ἀποστρέφω τὸ πρόσωπον [τῇ دن] — *āyē*: *āyē* ὄν. ἀποστρέφει τις τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν κακῶν. || — *āyē* ὄν. ἀποστρέφει τις τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῶν φίλων αὐτῶν.

اعراف } A. *ārāḥ* [πλθ. τοῦ عرف] ὄν. τοῦ-χος, ἢ τόπος μεταξὺ τοῦ παραδει-σου καὶ τοῦ Ἰδου, καθαρτήριο: — *āyē* ὄν. καθαρτήριο.

اعرج } A. *ārēḥ* ἐπθ. χωλός § 0. *ārēḥ-ā* § πλθ. *ārēḥ-ā* καὶ *ārēḥ-ān*. Κατὰ τὸν ἱατρικὸν σύλλογον ἡ λέξις καθιερώθη ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἀψυχημένου, ἵ-τοι χωλότης ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅμως ταύτῃ ὀρθό-τερον εἰπεῖν *ārēḥ* βλ.

اعرجیت } A. *ārēḥ-īyē*, ὄν. ὁ. χωλότης.

اعرف } A. *ārēḥ* [παραθ. τοῦ عارف] ἐπθ. γνωστότερος-τατος: — *ārēḥ* ὄν. ὁ γνωστότερος τῶν ποιητῶν.

اعز } A. *ārēḥ* [παραθ. τοῦ عز] ἐπθ. προσ-φιλέστερος, πολυτιμότερος-τατος: — *ārēḥ* ὄν. ὁ φιλτερος τῶν φίλων μου.

اعز } A. *ārēḥ* [ρζ. عز] ρμ. δῶν τιμὴν, δό-ξαν: — *ārēḥ* ὄν. ὁ δῶν τιμὴν, δόξαν.

اعزاز } A. *īḥāḥ* [ρζ. عز] ρ. ἀψ. τιμὴ, πε-ριποίησις, φιλοφρόνησις: — *ārēḥ* ὄν. ὁ δῶν τιμὴν, δόξαν. || *ārēḥ* ὄν. ὁ δῶν τιμὴν, δόξαν. || *ārēḥ* ὄν. ὁ δῶν τιμὴν, δόξαν. || *ārēḥ* ὄν. ὁ δῶν τιμὴν, δόξαν.

اعزازاً } A. *īḥāḥ-ēn*, ἐπθ. διὰ τιμῶν, περι-ποιήσεων.

اعقاب } A. ἀκαῖ [πλθ. τοῦ ἀκῆ] ὄν.
ἀπόγονοι, ἢ τοι τέκνα, ἔγγονοι: ی—
کای و جلالده کندیسه مائل ایدی
ἀπόγονοι τοῦ Ἰσάκ ὅμοιοι αὐτῷ κατὰ τὴν ἀν-
δρείαν καὶ γενναϊότητα.

عقل } Λ. ἀκάλ. [παρὰ τοῦ ἐαقل] ἐπθ. νου-
 νεχέστερος-τατος: λαε — νουνεχέστε-
 ρος τῶν νουνεχῶν.

اعلا } ἀντὶ αὐτοῦ A. ἀλγιά [παρὰ τοῦ ἐπί-
ἐπὶ θ. ὑψηλότερος, ἀνώτερος - τῆς
κάλλιστος, ἐξαιρέτος. — مطلوب τὸ ὑψίστον ζη-
τούμενον. || الرتب — العلم رتبة ὁδὸν δ. λ. γ. ἡ ἀ-
λ. ε. ρ. ο. δ. ε. π., ὁ βαθμὸς τῆς παιδείας εἶναι ὁ ὑ-
ψίστος τῶν βαθμῶν. || المراتب — ἀλ. ε. λ. μ. ν. ρ. α.-
ε. ι. κ., ὁ ὕψατος τῶν βαθμῶν. || بر کتاب — βιβλίον
ἐξαιρέτων, κάλλιστον. || بر لوحه — εἰκὼν ἐξαι-
ρέτος. || بر لباس — ἄμαξα ἐξαιρέτος. ||
— ενδυμα ἐξαιρέτων. || — دن — τῶν ἐξαιρετῶν ἐ-
ξαιρέτος, ὁ μᾶλλον ἐξαιρέτος § [ἐπρ.] — يك-
ποلى καλὰ, κάλλιστα, ἐξαιρέτα § ἐν τοῖς ἐ-
λέγχοις καὶ πτυχίοις τῶν μαθητῶν τὸ μὲν اعلا
ισοδυναμεῖ τῷ καλῶς, τὸ δὲ الاعلى قريب الكارى-
δ. λ. γ. ἡ τῷ σχεδὸν καλῶς, τὸ الاعلى على ἀλ. γ. γ. δ.
δ. λ. γ. ἡ τῷ ἀριστα, καὶ τὸ الاعلى على قريب الكارى-
δ. λ. γ. γ. δ. λ. γ. ἡ τῷ πάνυ καλῶς.

١٢٤ { **Α. 124** [ρζ. علو] ρ. ἀφ. τὸ ἀνυψοῦν,
 ١٢٥ { ἀνύψωσις, ἔξαρσις: ی شان و شوکت —
 ἀνύψωσις γούτρου καὶ μεγαλείου. || ی قدر —
 ἀνύψωσις περιωπῆς. || ی کفا — ἀνύψωσις τοῦ
 λόγου τοῦ Θεοῦ. || Ρμ. ἀνυψῶ, ἔξαιρω, ἀνα-
 πύμπω εὐχὴν, δέδωκα [δοτ. αἰτ.]: . . دعای مفروضی . .
 ايلك — أناطیروا هفت آسمانه — ἀναπύμπω εἰς τὸν ἐβδόμον οὐ-
 ρανὸν τὴν ὑψιζομένην εὐχὴν ὑπὲρ . .

اعلاف } Λ, ἀλάφ [πλθ. τοῦ ἐلف] ὄν. τρο-
φήν ζώου, χορτού.

{ A. 12.22. [93. عل, 32. علت] p. 25.
 τὸ καθιστάναι ἀσθενῆ [σπν]. §
 [Γραμ.] μεταβολὴ τῶν ἐμπαθῶν γραμμμάτων
 و-ی ἐν ταῖς ἀραδικαῖς λέξεσι, συναιρσεις. ¶ Ρη.
 συναιρῶ, μεταβάλλω τὰ ἐμπαθῆ κτλ. [ait.].

اعلام } A. $\alpha\lambda\lambda\alpha\mu$ [πλθ, τοῦ $\epsilon\lambda\lambda\epsilon\mu$] ὃν ση-
 μαῖται: رنع → جهاد
 — κύρια ὀνόματα :
 — $\alpha\lambda$ $\alpha\mu\sigma\iota\sigma$ $\alpha\lambda\lambda\alpha\mu$, λεξικὸν τῶν
 κυρίων ὀνομάτων· $\delta\iota\alpha\delta\alpha\sigma\mu\iota$ ἐπὶ σοφίᾳ καὶ παι-
 δεσίᾳ: $\epsilon\lambda\lambda\alpha$ — οἱ διδάσται τῶν Οὐλεμάδων.

اعلام } A. iḷāy [عِلَى] ρ. ἀφ. γνω-
 στοποιήσεις, πληροφορία: كَيْفِيَّتِكَ —
 γνωστοποιήσεις τοῦ πράγματος: اِدْرَى ال —
 λέξε-λ-ιḷāy, κατὰ τὴν γνωστοποιήσιν, ὅταν
 γνωστοποιηθῇ: § δικαστικὴ ἀπόφασις: [τὸ ἐγ-
 γραφόν]: وَجَاهِي — ἀπόφασις κατ' ἀντιμετώλιαν
 || غِيَابِي — ἀπόφασις κατ' ἐρήμην: || شرعي — ἀπό-
 φασις ἱεροδικαστικὴ [τοῦ Σερῆ]: || نظاي — ἀπό-
 φασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. || Рм. γνω-
 στοποιῶ, πληροφοροῶ, ἐκδίδω ἀποφάσιν, ἀπο-
 φαινόμεν[αι]: اِعْكَ — معلومي γνωστοποιῶ τὸ
 γνωστόν, ἡτοι ματαιοπονῶ, λέγω τετριμμένα
 [βλ. καὶ حاصل]: § πλθ. ἀποφάσεις: —
 — ἀποφάσεις ἱεροδικαστικά: || حقوقيه — ἀπο-
 φάσεις ἀστυκαὶ [πολιτικά]: || جزائيه — ἀποφά-
 σεις ποινικά.

إعلان } A. ἰλάν [ῥζ. اعلان] ρ. ἀφ. δημοσιεύ-
 σις, προκήρυξις, ἐκδηλώσις: محبة
 ἐκδηλώσις ἀγάπης: || خصوصت — ἐκδηλώσις ἐξ-
 ὁφθαλμοῦ || افلاس — δημοσιεύσις πτωχεύσεως: ||
 حرب — προκήρυξις πολέμου. || Ρμ. δημοσιεύω,
 κηρύττω, φανερώ, ἐκδηλώ. [δοτ. αἰτ.]: خفيا يأسى
 ايلدى — ἀνεκάλυψε καὶ ἐφάνερωσε τὰ
 μυστικά του: || — بوني غزت لوله عالم مدينتك هر طرفه —
 διὰ τῶν ἐφημεριδῶν ἐκήρυξε τοῦτο παν-
 ταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. § πλθ. اعلانات
 δημοσιεύσεις, ἀγγελίαι: رسميه — ἐπίσημοι δημο-
 σιεύσεις.

اعلاننامه } Π. Ιωαν-ναμέ, ον. ἀγγελία, προ-
κήρυξις, ἥτοι ἔγγραφον ἐντυπον
περιέχον ἀγγελίαν τινὰ ἢ προκρίνουσιν.

} **Α. ἄλῆμ** [παρὰθ. τοῦ **عالم** καὶ **عليم**] ἐπὶθ.
 } σοφώτερος-τατος: **عالم** ὁ σοφώτερος
 τῶν σοφῶν. || — **الله** ἄλῆλᾱχ **ἄλῆμ**, κ. **ἄλῆλᾱλεμ**,
 ὁ Θεὸς οἶδε κάλλιον, ἐὰν δὲν ἀπατώμαι, ὥς
 φαίνεται: **الله** ὥς φαί-
 νεται ἐφέτος οἱ καιροὶ θὰ ἐξακολουθήσωσι ψυ-
 χροί. || — **سزم** [ἀντὶ **سزاع**] ὑμεῖς γινώσκετε κάλ-
 λιον, ἵτοι πράξατε ὥς θέλετε.

اعلى } A. ḁḷḁḅ βλ. اعلا.

اعظم } A. *ἐξου* [παραθ. τοῦ *عام*] ἐπὶ γενικώ-
 τερος, περιεκτικώτερος-τατος: [حيوان]
 دن—در } ἡ λέξις [ζῶον] εἶναι γενικωτέ-
 ρα τῆς λέξεως [άνθρωπος].

اعماء } A. ἀμα [πλθ. τοῦ اعما] ὄν. τυφλοί.

اعماء } Δ. *iua* [ρζ. عَمَى] ρ. ἀφ. τὸ τυφλοῦν,
 τυφλωσις: عى ابصار اعدا — τυφλωσις

τῶν ὁμμάτων τῶν ἐκθροῶν. || Ρμ. τυφλῶ [αἰτ.].

اعمار } A. ἀμάρ [πλθ. τοῦ عمر] ὄν. βίαι, ζωαί;
 — ام — ὁ βίος [οἱ βίαι] τῶν λαῶν.

اعمار } A. **iunōg** [ρζ عمر] ρ. ἀψ. τὸ κατοικί-
ζειν, τὸ καθιστᾶν τόπον τινα θάλ-

λοντα, ἀκμάζοντα, κατ'ῳκνημένον· καλλωπι-
σμός, καλλιέργεια, ἐπισκευή, ἀνακαινίσις, προα-
γωγή: مملكة — καλλωπισμός, προαγωγή τῆς
χώρας: § [λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων]: اقربا سنك
— προσεπάθησεν εἰς τὴν προαγω-
γὴν, εὐτυχίαν τῶν συγγενῶν αὐτοῦ: || Рм. κα-
τουκίζω, καλλωπιζώ, καλλιερῶ, προάγω, ἀνα-
καινίζω: [айт.]: بويرلى — ἐκαλλώπισε τοὺς
τόπους τούτους: § πλθ. اغارات **iharāt**.

اعماق } A. άυακ [πλθ. τοῦ عمق] ὄν. βάθον:
 قلب—τὰ βάθον τῆς καρδίας.

اعماق } A. *ibân* [وَقْعَى] p. ἀφ. τὸ καθι-
 στάν τι βαθύ· § [μτφ.] ἐμβαδύνειν,
 ἐγκύπτειν· συνηθέστερον تعميق βλ.

اعمال } A. *ἔργα* [πλθ. τοῦ *על*] ὕν. πράξεις,
 ἔργα: *صالحه* ἔργα καλὰ || *اربعه* —
 αἱ τέσσαρες πράξεις τῆς Ἀριθμητικῆς, ἵτοι
 πρόσθεσις [جمع], ἀφαιρέσις [طرح], πολλαπλασια-
 σμός [ضرب] καὶ διαίρεσις [قسمة].

اعمال } A. **ἔργα**. [ῥζ. عمل] ρ. ἀφ. κατασκευή,
 καταργασία. || Ρμ. κατασκευάζω, κα-
 τεργάζομαι. [αἰτ.]: فلان فارتقه كوزل اوای — ایدر
 τὸ δεῖν ἐργαστᾶσθον κατασκευάζει ὥραϊα σκεύη·
 || ایتدیكى البسه ديدجك يوقدر — δὲν ἔχει τις πα-
 ρατήρησιν νὰ κάμῃ εἰς τὰ ἐνδύματα ἅτινα κα-
 τεσκευάσῃ· § τὸ τιθέναι εἰς ἐνέργειαν, μεταχει-
 ρίζεσθαι, χρῆσις: — فكر — χρῆσις σκέψεως. || ذهن —
 τὸ τιθέναι εἰς ἐνέργειαν τὴν διάνοιαν, χρῆσις
 διανοίας. || حيله و دليه — ی —
 πανουργίας· § πλθ. **εἰματα** κατασκευαί, προϊόν-
 τα βιομηχανικά: — فسخانة عامره — ی
 Αὐτοκρατοροῦ ψεδοποιεῖον.

اعمالآخانه } Π. ἡμαλατ-χανέ, ὄν. ἐργαστά-
σιον.

اعمالی } A. ἰμαλ-ι, ἐπθ, κατασκευαστικός·
 § 0. اعمالی ἰμαλιγί: → اجرت μισθός
 διὰ κατασκευῶν, κ. φθοραστικόν.

اعمام } A. $\alpha\mu\alpha\mu$ [πλθ. τοῦ $\alpha\mu$] ὄν.
θεῖοι πατρικοί.

545 | } A. ἀμὲν [πλθ. τοῦ 546 ἀμὲν:] ὄν.
 κίονες, στῆλαι, στηρίγματα.

اعمی } ἡ ἀμα Α. ἀμα [ῥζ. عمى] ἐπὶ θ. τυφλός:
 } — τυφλός ἐκ γενετῆς || الغريب

[illegible]

1. **αἰνῶμεν** [αἰνῶμεν, τοῦ αἰνῶμεν *inēnē*] ὧν.
 σταφυλαί.

اعنات } A. *ināt* [ρζ. *عنات*] ρ. ἀφ. τὸ ὑπο-
 βάλλειν εἰς κόπους, μόχθους· § τέ-
 λην τοῦ λόγου συνισταμένη εἰς τὴν χρῆσιν δι-
 εσθῶν οὐ μόνον ὁμοιοκαταληκτῶν, ἀλλ' ἔχου-
 σάν τε καὶ τὸ προτελευταῖον γράμμα τὸ αὐτό.
 λέγεται καὶ التزام καὶ التزام مالا التزام. بλ. لزوم.

اعناق } Λ. ἀνάκ [πλθ. τοῦ عنق οὐνκ] ὄν. λαί-
μοι, αὐχέρες.

عنه } A. ēivnē [πλθ. τοῦ *ἐναν*] ὅν. ἡντία.

اعني { A. āni [rñ̄ma a' pros. = θέλω εἰπεῖν].
ἐπορ. δηλαδὴ· συνηθέστ. يعني βλ.

اعوار } A. 16āg [عور] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν
μονόφθαλμον, τὸ τυφλοῦν τὸν ἕνα
ὀφθαλμὸν [ὄπν.].

اعواض } A. á6àç [πλθ. τοῦ عوض i6àç] ὄν.
ἀντισταθμίσματα.

اعوام } A. ἀδάμ [πλθ. τοῦ ἄμ] ὄν, ἔτη :
 — oi μῆνες καὶ τὰ ἔτη.

اعوان } A. ἀδᾶν [πλθ. τοῦ عن] ὄν. βοη-
 θοί, ἀρωγοί· [ὁ ἐνικὸς δὲν εἶναι ἐν
 τοιαύτῃ χρήσει].

اعوج } A. ἀβέδξ [ἐκ τοῦ اعوج] ἐπθ. κυρ-
τός, καμπύλος, σκολιός· [μτφ.] διε-
στροαιμένος.

} **Α. ἰδιῶς** ἰδιῶς [ῥζ. عوج] ρ.ἀψ. κυρ-
 } **αὐγὰς** τότης, καμπυλότης, σκολιότης.
 ἀνωμαλία· μετφ. διαστροφὴ, στρεβλώσις: قوس —
 καμπυλότης τόξον· || شجر — κυρτότης δέν-
 δρον· || طبعی رخت — ἡ φυσικὴ [ὥς ἐκ τοῦ
 σχήματος] καμπυλότης τῶν προκυμαιῶν· || —
 σκολιότης πορείας, σταδίου· || اخلاقه —
 — نظر دقتہ النور ایسه کنديسنه پکده امنيت جائز
 ἐν ἀνθρώπῳ ὑπ' ὧν ἡ διαστροφὴ τῶν ἡ-
 θῶν του, δὲν συγχερεῖται νὰ ἔχη τις πολλὴν
 ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτόν.

اغبي } A. ἀγπᾶ [παραθ. τοῦ اغبي] ἐπθ. βλα-
κιστερος, ἀθυσέστερος-τατος.

ἡ δὲ ὄργη τοῦ ἄρρενος λέοντος ἐμβάλλει εἰς
τρόμον τὰς ἀλώπεκας.

اغتيال } A. ἰγνῶσθαι [εἰς. ἔλ.] ο. ἀφ. πολυ-
διψία, ἄσβεστος δίψα.

اغقام } A. ἰγτιμῶν [oç. غم] o. ἀφ. Ὁζήτης,
 λύπη: غم اواندی سبب مسروره

ἡ θλίψις τῆ καρδίας τοῦ ἀγαλλομένου αἰτία ἐγένετο ἐπιστάσεως [γαυαίου].

اغتنام } A. ἰγνῶν [οἷ, غنم, βλ. غنيت] ρ. ἀφ.
 λαψοραγωγία' μετφ. τὸ ἐπωφελεῖσθαι,

δραττεσθαι: انعام — λαβυραγωγία κτηνῶν || سلخه — λαβυραγωγία ὀπλων || كچمك — يد — περιέρ-
χεσθαι εἰς τὴν χεῖρα τῆς λαβυραγωγίας, λαβυ-
ραγωγεῖσθαι || Ρμ. λαβυραγωγῶ [αἰτ.]: فرست —
كڤ — ἐπιφέλοῦμαι, δραττομαι τῆς περιστάσεως,
τῆς εὐκαιρίας || اولان اموال — τὰ λαβυραγωγη-
θέντα πράγματα.

اغتيال } A. ἰγνυῖν [ρζ. غيب, βλ. غيبت]
 ρ. ἀφ. κακοζογία ἐναντίον ἀπόν-

τος προσώπων: شرعاً ممنوع — ἡ κακολογία ἀπαγορεύεται κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον.

اغتيال } A. ἰγνῶσις [ἰγν. غيظ] ρ. ἀφ. ὁργή,
 جناب حق — ی منع سور سور
 θυμός :

ὁ Ὑψίστος Θεὸς ἀπαγορεύει τὴν ὀργήν.

اغتيال } A. ἰγρυῖαζ [ρξ. غول] ρ. ἀφ. τὸ
 ἐπιτίθεσθαι αἰφνιδίως καὶ φονεύειν.

اغداء } Λ. ἡγὰρ [ρζ. اَعْدَاء] ρ. ἀφ. τὸ πρέβειν,
 } θρέψας· συνήθ. تغذية, βλ.

اغدار } A. ἀγάρ [πλθ. τοῦ غدر] ὄν. ἀδικίαι,
κακά,

أغدرمق } ἢ ἀγδέρμῳ T. ἀγ-ἰνο-μάκ, κα-
 μνω νὰ ὑψωθῇ τι εἰς τὸν ἀέρα,

ν' ἀναθῆ, νὰ ἐξατυνσθῇ [αἰτ.]: βλ. آغلق.

T. ἀγὰ [κατὰ τὸ ^{الحج} ἔκ τοῦ ^{أعذر} مق].
 ἴσως μῦλλον ἐκ τοῦ ^{عقيد} ὄν. ζάχα-

ρις ἢ γλεῦκος ὑπερ ἔδρασε πολὺν καὶ ἔγινε
 πυκνόν, μελίπικτον, γλύκυσμα ὡς τὰ عَقِيدَ καὶ
 بَشْدَرْمَقْ || βλ. — χνουδιζομαι, ἵτοι ἐπιθέ-
 τω ἐπὶ τοῦ προσώπου μελίπικτον ὅπως δι'
 αὐτοῦ ἀποσπάσω τὸν χνούϊν αὐτοῦ.

آغده جي { T. ἀγία-δοξή, ὄν. πωλητῆς γλυ-
κυσμάτων آغده · βλ.

T. ἀγία-λατύνει, ρημ. μδ. δέ-
 νω, πτεκνοῦμαι [ἐπιζαχάρως].

اغديه } A. ἀγήμε [πλθ. τοῦ ἀγ.] ὄν. τρο-
φαι, φαγντά: — φαγντά ἐξαι-

ορετα· || βλ. καὶ ἐπόμε.

اغذية } Α. ἀγζιγῆ [πλθ. τῶ ἰγ] ὄν. τροφαί,
φαγντά: أكلات -- φαγντά ξινά.

ἡ ἄγνη T. [βλ. ἄγναι] ἐπὶ βαρύνει, δι-
 κύνει τοὺς πολέμιους, σπουδαῖος ὁ κν-

ῥός: در — دعیز باقرودن ὁ σιδηρός εἶναι βαρύντε-
ρος τοῦ χαλκοῦ. || ه ح و د — ὁμα βαού. ἄνθω-

προς χονδρός ἢ γυνὴ ἐγίπυος || ع — φαγντόν
βαρὺ, διίδον βάρος || ه — ἀνὸ βαρὺς, κλίμα νο-

στοιχόν· || خسته لقي — νόστος βαρεῖα, σόδαρά· || بهاده —
 πολύτιμος, βαρύτιμος, ἀκριβός· || الله βραδύς

ἐν τῇ ἐργασίᾳ [τὴν χεῖρα]· || سوز — λόγος βαρύν,
προσδλητικός· || — دلی — βραδύγλωσσος· || — قولای —

βαρυντικός· || باشلو — σόδαρος, σπουδαῖος, ἐμβρι-
θής· || ديلاو — τραχὺς τὴν γλῶσσαν, λέγων βό-

καλλιτέρα ποιότης, τὸ καλλίτερον πρᾶγματός

σοβαρότης, ἥθος σοβαρόν: ٤٤ — ἀγνοήνδ' α, κατὰ τὸ βόρος πὺν ὀξίαν τοι: ٤٤ — λαν

δάειν ἵθος σονδαρόν, σονδαρεύεσθαι. §[ἐπρ.] βα-
ροέως, βοαρδέως: — — λῖαν βοαρδέως. || صامدة — πα-

τῷ βαρέως ἢ βαρύνω, πιέζω· [ἐπὶ ἐμφάπτου, ὅταν
τις κοιμᾶται ὑπτιος]· سويلك—ὀυλῶ βροδέω.

|| كك — — ἔρχομαι λίαν βραδέως. || كك — βα-
ρύνει, ἔρχεται τι βαρύν, ἢ ἀβρόντητον, προσδῶκετι-

κόν· [ἐπὶ λόγου, ἐπιτηνύσεως, προσβολῆς]: 9.
 كايور — كاي τοῦτο μοι ἔρχεται βαρὺ, προσβολή-

τικόν· || يَنْهَ لَيْمَك — προσξενει δυσαρθεσκειαν εις
τινα, τὸν κακοφαινεται § طاع — τὸ ὄρος Ἀραράτ.

اغص } A. ἐγάρου [وَص. عَصَا] ἐπὶ λευκός· § ὄν.
 ἵππος ἔχων ἐπὶ τοῦ μετώπου λευκὴν

κηλῖδα, καλουμένην عُرَ γουουρέ-§ الايام—εγάθ-
 ρθ-λ-εγιάμ, ἡ θεωμιστάτη τῶν ἡμερῶν.

اغراء } A. ἡγρᾶ [ῥζ. اغراء] ρ. ἀψ. παρακίνη-
σις, ὑποκίνησις [ἐπὶ καλοῦ καὶ κα-

κοῦ]. || Πι. παραινῶ, ὑποκινῶ [δοτ. αἰτ.]: برنی
 — شیعہ بر شیعہ — پروترةپو ه υποκινῶ τινα εἰς τι

|| ἡρόθεισεν ὁ ἰσχυρὸς ἐναντίον αὐτοῦ, ἐκθέσας πολλὰ προοίμια.

اغراس } Α. ἀγρός [πλθ. τοῦ عرس] ὄν. μι-
 κρὰ δένδρα νεόφυτα· [ὁ ἐνικὸς δὲν

1. 1) Α. ἰγθαῖς [οζ. عرس] ο. ἀφ. φύτευ-

|| συνηθέστερον غرس βλ. { οἷς, φυτεία: اشجار — δένδροφυτεία.

اغراض } A. **ἀγροῦς** [πλθ. τοῦ ἔργου] ὄν. σκοποί, προοδύσεις, ἐλατήρια, ἰδιοτέλειαι, προσώπικα συμψέροντα, πάθη, μίσση: — متخالفه — προσώπικα πάθη, μίσση: — استعاسی بو کی — دن: — σκοποὶ διάφοροι, ἀντίθετοι: — نشأت ایسیور — τῶν ἐλατηρίων.

اغراق } A. **ἰγρᾶκ** [ρζ. غرق] ρ. ἀφ. τὸ καταδυθῆναι, καταδύθις: — سفاتی اعدا — ἡ καταδύθις τῶν πλοίων τῶν ἐχθρῶν: § ὑπερβολὴ ρητορικὴ, δυνατὴ μὲν κατὰ διάνοιαν, ἀδύνατος δὲ κατ' ἐξιν καὶ συνήθειαν: — بوسوزده — ἐν τῷ λόγῳ τοῦτω ὑπάρχει ὑπερβολή: — وار — Р.μ. καταδύθις [αἰτ.] § πλθ. اغراقات ὑπερβολαί: βλ. καὶ ἐπὶ ρμ.

اغراقیات } A. **ἰγρᾶκ-ηγιάτ**, ὄν. πλθ. λόγοι ὑπερβολικοὶ ἢ ὑπερβολαὶ ρητορικαί: — چکمر — بعض ὑπερβολαὶ τινες δὲν ὑποψέρονται ποσῶς, εἶναι ἀφόρητοι.

اغرب } A. **ἀγρῆς** [παρὰ τοῦ ἔργου] ἐπὶ. παραδοξότερος, θαυμαστότερος-τατος: — غراب — τὸ παραδοξότερον τῶν παραδοξῶν.

آغریق } T. **ἀγαρῆμακ**, βλ. آغریق.

آغریق } T. **ἀγρῆ-δῆα**, ἐπὶ. καὶ ἐπρ. ἀρκετὰ βαρὺς, ἢ ἀρκετὰ βαρέως.

آغریق } ἢ ἄγρῆ-τάκ, ὄν. σφονδύλιον, κρικίον: — ایکی — ی: — کورک — ی: — کورک — σφονδύλιον ἀτράκτου: || κρικίον κώπης, ἥτοι ὁ ἐπάνω μικρὸς στρογγύλος κρικὸς τῆς κώπης, ὃν κρατεῖ ὁ κωπηλάτῳν || ی — چادر — ی: || — ἐπιγονατίς: || — ی: — μάχιον ὑψόματος στρογγύλου τιθεμένου ἐν τῇ κορυφῇ τῆς σκηνῆς, ἐν εἶδει σφονδύλιον.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. ἐξοιδανομαι, καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } ἢ ἄγρῆ-λατῆμακ, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریق } T. **ἀγρῆ-λατῆμακ**, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι σφαιροειδῆς: — مدله — ἡ θηλὴ τῶν μαστῶν ἐξοιδανεται ἐνεκα κρυολογήματος.

آغریقلو } T. ἀγοικε-λή, ἐπὶ. παλαιὰ ὀρθο-
γραφή τῆς λέξεως آغریلو βλ.

T. ἀγωνία, ἐπὶ πάσχων [μέλος
 τοῦ σώματος]· § ὁ προξενῶν πόνον.

Ἀγρεύω } T. ἄγρον-μάς, θη. οὐδ. ἀπρόσ. πο-
νῶ [ἐπὶ διαφόρων μελῶν τοῦ σώ-
ματος]: πόνεω } باشم آغریور ή κεφαλή μου πονεί || دیشی
آیاغم آغریقفه باشلايور || پونایں آغریقفہ ہوا
پونے میں آغریقفہ ہوئی || آغریقفہ ہوا میں آغریقفہ ہوئی ||
پونے میں آغریقفہ ہوئی || آغریقفہ ہوا میں آغریقفہ ہوئی ||

أغريه } T. ἀγρημα, ὄν. ἀπαρ. τὸ πονεῖν,
 § ἐποχή καθ' ἣν ἀσθενοῦσι τὰ
 τοῦδατα.

[illegible]

—صائق — και ἄται — ὁμιλῶ μετ' ἐμφάσεως, φω-
 νασικῶ, καυχνησιολογῶ, λέγω λόγους ἀπατηλοῦς,
 διδῶ ὑποσχέσεις ἀνεκπληρώτους. || بوزمق — ὑ-
 βριζῶ, κακολογῶ. || المقي — ὁμιλῶ περὶ τινος,
 ἀναφέρω, ἐπικροῖω [λαμβάνω εἰς τὸ στόμα].
 —دوشمك — γίνομαι τὸ ἀνικείμενον λόγου, συν-
 διαλέξεως [πίπτω εἰς τὸ στόμα τοῦ μὲν καὶ
 δε]. || طوتق — قىماق — σιγάζω, ὑποχωρῶ τινα
 νὰ σιγήσῃ [πιάνω τὸ στόμα, κλείω τὸ στόμα].
 || اچمق — ἀνοίγω τὸ στόμα, ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ.
 || اچمماق — οὐτε λέξιν ἐκφέρω [δὲν ἀνοίγω τὸ στό-
 μα]. || اچدرماق — δὲν ἀφίνω ν' ἀνοίξῃ τὸ στό-
 μα, νὰ ὁμιλήσῃ. || يورمق — κουράζω τὸ στόμα
 ὁμιλῶ μάλιστα, ματαιοπονῶ. || ايله قوش طوتق —
 καταβάλλω προσπαθείας μεγάλας, ἀλλ' ἀνώφε-
 λως. [μὲ τὸ στόμα πιάνω πουλιὰ]. || يىنى —
 —پورازه اچمق — χάσκω [ἀνοίγω τὸ στόμα εἰς τὸν
 βορρᾶν]. || آرامق — βολεδοσκοπῶ, παίρνω λόγους.
 || باقى — κυττάζω τὸ στόμα τινός, ἵτοι λέγω
 ὅ.τι λέγει, ἔπομαι, ἀκολουθῶ.

اغزال } Δ. ἰγζαζ. [οζ. غزال] ρ. ἀφ. τὸ νή-
θειν, κλώθειν.

أغرس } في أغرس T. ἀγρὺς-δῆλ., ἐπθ. ἄν-
 ῥος, θιωπηνδός, ἥπιος [ὁ ἀνεν στό-
 ματος].

اغزل } A. ἀγρῆν [ῥζ. اغزل] ἐπθ. ἐρωτικώ-
 τερος-τατος: ایات — ὁ ἐρωτικώτε-
 ρος τῶν στίχων: — جای پیرتدس دسٹیس دهن ا-
 φίνει τὸν πάσχοντα.

T. ἀγνίζ-λατύνει, ρημ. μτθ. δια-
 θέτω, φέρω εἰς κατάστασιν· ἄγω
 εἰς πέρας· [αἰτ.].

T. ἀγνῶ-λῆκ, ὄν. πόρος, ὁπλήκ-
 μός, χαλινός, φῆλωτρον· ἐπιστό-
 μον.

ΑΓΧΙΛΟ } ἡ ἀγχιλὸς T. ἀγχι-λή, ἐπιθ. ὁ ἔχων
στόμα: — ὑδροστοιχίς [δ' ἔχων ἀ-
κάθοarton στόμα]. || — ἰομῆς ζῶν πειθήνιον,
ὑπακούον εἰς τὸν χαλινόν.

آقسامق } T. ἀγοσμάκ, βλ. آقسامق.

Ἐλ. ἀγουστός, ὃν. ὁ μὴν Αὐ-
 γουστός: بوجي — τέττιξ. || —
 θερμότης Αὐγούστου, μεγάλην θερμότης.
 §. Νιδούσα [κωμώπολις]. || شرابي — οἶνος
 Νιαούσης.

ΑΓΩ } T. ἀγός, λέξεις ἐν χρῆσει ἐν τισὶ μέρεσι
τῆς Τουρκίας ἀντὶ τῆς λέξεως آغی · βλ.

ΑΓΩ } T. ἀγοῦ, ὄν. δηλητήριον: اوقى — κώ-
νειον· || آغی — διαφθοράσος.

ΑΓΩ } T. ἀγού, κ. ἀγγού· ἐπὶ πρὸς κατεύ-
νασιν τῶν νηπίων· βλ. آغوج.

ΑΓΩ } A. ἰγδά [οἷ. γού] ρ. ἀφ. παραπλά-
νους, ἐξαπάτησις, κ. ξεμπάλισμα. ||

Ρμ. πλανῶ, ἐξαπατῶ [αἰτ.]: ايدى — شیطان
ὁ διάβολος ἐξαπατᾷ, παραπλανᾷ τὸν ἄνθρωπον.

ΑΓΩ } A. ἀγαδάτ, πλθ. τοῦ آغا · βλ.

ΑΓΩ } T. ἀγου-δζοίκ, ἐπθ. νηπιάζων·
بيك — βρεφὸς νηπιάζων, ἥτοι γέρον

παλῆμπαις.

ΑΓΩ } A. ἀγδάλ [πλθ. τοῦ گول γοινλ] ὄν.
ψάσματα τῆς ἐρήμου.

ΑΓΩ } ἡ αὐγούρ T. οὔγοιρ [γλ. augure]
ὄν. καλὸς οἰωνός, καλὴ τύχη, εὐτυ-

χία: اوله — οὔγοιρ ὁλᾶ, ἡ πλθ. لر اوله —
اولسون ὥρα καλῇ [εὐχὴ ἢ φιλοφρόνησις πρὸς

ἀναχωροῦντα, ἡ πρὸς τινα ὃν συναντᾷ τις καθ’
ὁδόν]· || كه — οὔγοιρ γκελλέ, εὐτυχία νὰ ἐλ-

θῇ! καλὴ τύχη! § ده — χάριν, ὑπὲρ· ده —
چو — χάριν τούτου [τοῦ σκοποῦ] صرف ايتدم

— کرده — οὔγοιρ μου τὴν περιουσίαν·
— οὔγοιρ μου χάριν ἢ ὑπὲρ ὑμῶν· § ἐκλαμ-

βανομένη οὐχὶ ὁρθῶς ὡς λέξεις περδικὴ ἢ ἀρα-
δική, συντάσσεται περδικῶς: شاهاده — οὔγοιρ

— میامن موفور || οὔγοιρ ἀνακτορ· ||
— شاهیده — οὔγοιρ μεγιστὴν μεδβοῦρ

— شاهیده — οὔγοιρ μεγιστὴν μεδβοῦρ
— شاهیده — οὔγοιρ μεγιστὴν μεδβοῦρ

ΑΓΩ } ἡ αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.
ἀπαισίος, δυσδοιῶνιστος, ἀθλίος.

ΑΓΩ } T. οὔγοιρ-δούζ-
— αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ-
— αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ-
— αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ-

ΑΓΩ } ἡ αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.
αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.

ΑΓΩ } ἡ αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.
αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.

ΑΓΩ } ἡ αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.
αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.

αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.
αὐγούρ T. οὔγοιρ-δούζ, ἐπθ.

ΑΓΩ } T. ἀγου-λαμάκ [λ. ἀρχ.] ρμ. μτθ.
δηλητηριάζω· βλ. آغلامق.

ΑΓΩ } T. ἀγου-λου [λ. ἀρχ.] ἐπθ. δηλη-
τηριώδης· βλ. آغلولو.

ΑΓΩ } A. ἀγγύαρ [πλθ. τοῦ غیر] ὄν. οἱ ἄλλοι,
οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ΑΓΩ } οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:
— آغلو — οἱ ξένοι, οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀντεροσταί:

ἐπθ. ὁ ἀνέκων τῷ δημοουργῷ, δημοουργικός.

Ἀφρίδε Π. ἀφρητις [αφχ. τοῦ Ἀφρίδης ἀφρη-
σιτις] δεδιωμενογενής, πεπλῆ-

ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν πλάσμα πρέπει νὰ ἐνοχλῇ. ||
— οὐδεὶς ἄνθρωπος : — آياق باعالمش
— οὐδεὶς [ἄνθρωπος] ἐπάτησεν ἐκεῖ τὸν πόδα.

آفريقا } Ελ. ἄφρικα, ὄν. Ἀφρική· [Ἀραβι-
στι: أفريقية ἄφρικηγέ].

آفریقالی } T. ἀφροικα-λή, ἐπθ. Ἀφροικανός.

Αφρικανί, τὸ θηλ. أفريقيه
 Αφρικανέ, ἡ θ. أفريقية, τὸ θηλ.

آمم آفریقویہ: Ἀφρικανικός: ἐπὶ τοῖς Ἀφρικανικοῖς λαοῖς: § πλ.θ. βλ.

آفریق } Α. ἀφροική, βλ. آفریقوی καὶ ἐπὶ.

Ἀφροικηγίων [πλθ. τοῦ آفریقی]
 ὄν. Ἀφροικανοί.

آفریم } T. ἄφρονι, κ. ἀντὶ Ἀφρίν ἄφρονι. βλ.

Π. ἁφ' ἑσθ' [προσπ. τοῦ آفریدن ἁφ' ἑσθ' ἐν χορδαί ἐν πνεύματι] ὁ δὲ

μουργῶν: — Ὡς, ὁ ἔχων ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ πλάστης τοῦ κόσμου, ὁ δημιουργός.

آفرین } Π. ἀφείν, κ. ἄφριμ ἄφριμ, ἐπφ. εὐ-
γε! [δοτ.]: —سكا —εὐγέ σοι || انك —

ἡμῶν εὐγε τοῦ ζήλου αὐτοῦ· || الملق — λαμβάνω
 εὐγε, ἀκούω ἐπαίνους· || اوقومق — λέγω εὐγε,
 ἐπευφημῶ.

Ἄφρον-γάν, ἐπὶ. ὁ λέγων, εὖγε, ὁ ἐγκωμιάζων, ἐ-

παινῶν || اولوق — ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ [δοτ.]:
اولدی — بۆ آدمه جهان — τὸν ἀνθρώπου τοῦτον ἐπῆ-
νεσεν ὁ κόσμος || بڤل. خوان.

آفرینش } Π. ἀφρον-ίς, ο. ἀφ. δημιουργία,
—دن بری احوال عالم بویله در: πλάσις:

ἀπὸ τῆς δημιουργίας τὰ πράγματα τοῦ κόσμου
εἶναι τοιαῦτα· || در بحال مقتضای—*ēn ὅ-
μοι ἡ κατάστασις αὐτῇ εἶναι φυσικὴ* [ἀπαίτη-
σις τῆς πλάσεως].

آفریننده } Π. ἀφεινεντὲ [μτχ. τοῦ آفریدن
ἀφεινεντὲν] ὅν. ὁ δημιουργοῦντων δημιουργοῦντων

δημιουργός: كائنات — ὁ δημιουργός τοῦ παντός.

افزا } Π. ἐφθά, καὶ فزا ὀξεθά [προσθ. τοῦ
 وذن } ἐφθουθέν, ἐν χοῦδεῖ ἐν θυροῖσιν]

ὁ αὐξάνων: — حَزْبٌ خَائِفٌ: ἐφ' ἧς, ὁ αὐξάνων τὸν
 θαυμασμόν, θαυμάσιος: || — حَزْبٌ خَائِفٌ: ἐφ' ἧς, ὁ
 αὐξάνων τὸν στολισμόν: || — حَزْبٌ خَائِفٌ: ἐφ' ἧς, ὁ
 προξενῶν πολλὰν τέρεψιν, εὐφροσύνην, τερπνό-
 τατος: || — حَزْبٌ خَائِفٌ: ἐφ' ἧς, ὁ αὐξάνων τὴν
 ζωηρότητα, τέρεπών: || — حَزْبٌ خَائِفٌ: ἐφ' ἧς, ὁ
 αὐξάνων τὴν χάριν, τὸ ἔλεος.

افزایش } II. ἐὸξ α·γίς θ. ἀφ. αὔξνου: عمر
αὔξνου βίου, μακροβιότητος ||

عدل و حکمتك — αὐξίνω, εὐρίσκω αὐξήσιν: διὰ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς συνέσεως θαυματοῦν ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἀνεσθίς αὐξάνει || زوت — بولجہ اغنيا خستلنور — μα ὁ πλουτορ αὐξήσῃ, οἱ πλούσιοι φιλαργυροῦνται.

افزود } Π. ἐφ' οὗτο· [ἀπορ. τοῦ افزودن ἐφ' οὗτο·
ἐν αὐξάνειν] συνώνυμον τῷ افزا βλ.

افزون { Π. ἐφ' ὧν ἢ ζων φθζών [βλ.
προηγ.] ἐπθ. περισσόος, ἄφθονος, πο-

ζῆς, μακρός: در — الماس چاقل طاشندن — ὁ ἀδάμας
εἶναι περισσότερος τῶν χαλίκων || — روز —
جناب حق عمر و اقبال: μακρομυρεῦων: —
جناب حق عمر و اقبال: — پادشاهی بی روز —
παιρσών: —
κατασπῆσθαι μακροχρόνιον τὸν βίον καὶ τὴν εὐ-
τυχίαν τῆς A. A. M. § [ἐπρ.] περισσότερον,
ὑπερ- [τῇ (دن)]: — حاددن — κατὰ τὸν ἐξέχον, ὑπερ-
τὸ ὄριον || — اوڻ بش ياشندن دون و يکری ياشندن —
اون بش ياشندن دون و يکری ياشندن —
τὸν 14 ἐτῶν καὶ ἄνω [περισσό-
τερον] τῶν 20 ὄντες. || Рм. καθιστῶ περισσόον,
αὐξάνω.

افزونتر { Π. ἐξόν-τερό, συγκρ. τοῦ προηγ.
βλ.

افزونتری } Π. ἐξέχουν-τεροί, αὐξήσεις: ایام —
 و عافیت } αὐξήσεις τῶν ἡμε-
 ρῶν τοῦ βίου καὶ τῆς εὐεξίας, μακροχρόνιου-
 σις: βλ. καὶ ἐπόμενον.

Π. ἐφύζον· ἢ φρούνι φῦδζον· ἢ ἀφ.
 πρσιόσσεια, αὔξησις, μακρότης :

δῶμαι φρονί· αἱμ' ἐρ' ὠφείτ' ἐπὶ τοῖς ἀνδράσι
ὑπὲρ τῆς ἀνέχουσας τῶν ἡμερῶν [μακροχρονί-
ουσαν] τοῦ βίου καὶ τῆς εὐεξίας τῆς ὕμετέ-
ρας Ἐξοχότητος· || βλ. φρονί καὶ φρονί.

αἵματι } A. *hēmātē* [ρζ. *فسد*, βλ. *فساد*] ρ. *hēphē-*
 τὸ διαφθεῖρειν, διαφθορά· τὸ διεγεί-

δὲν εἶμιναν ἀνθρώποι δυνάμενοι ν' ἀπατηθῶ-
σιν ἐκ τῆς μαγείας καὶ γοητείας· § κοινῶς ἄφσον
ἄφσόν = او قومق — μαγεύω, διαβάζω μάγια.

افسونجی } T. ἐφδουν-δζού, ὄν. μάγος,
γόης.

افسونجیلاق } ἐφδουν-δζουνζούκ, ἄφ. ἡ τέ-
χνη τοῦ γόητος, τοῦ μάγου,
γοητεία, μαγεία.

افسونکر } Π. ἐφδουν-γκέρ, ὄν. ἐπωδός,
γόης, μάγος· § πλθ. افسونکران :
نه باردرد — τὸ ψῦσμα τῶν γοήτων πόσφ
ψυχρὸν εἶναι!

افسونکری } Π. ἐφδουν-γκερί, ἄφ. ἡ τέ-
χνη τοῦ γόητος, τοῦ μάγου.

افسونلامق } Π. ἄφδουν-λαυμάκ, ρμ. μτθ.
μαγεύω, ἀναγινώσκω γοη-
τείας, ἐπωδός· βλ. ἄφσον.

افسونلامق } T. ἄφδουν-λανυμάκ, ρμ. μσ.
μαγεύομαι, ἀναγινώσκω εἰς
ἐμμαντὸν γοητείας, καπνίζομαι.

افسونلی } T. ἄφδουν-ζού, ἐπθ. μεμαγευ-
μένος· βλ. ἄφσον.

افشاء } A. ἰφά [ρζ. فشو] ρ. ἄφ. κοινοποιή-
σις, ἀποκάλυψις, διάδοσις μυστικοῦ,
ἐκμυστήρευσις, κοινολόγημα· § [νομ.] τὸ δια-
ιδεῖν κατὰ τινος ὅτι διέπραξε πράξιν ἀξιόποι-
νον, ἢ διεγείρουσαν τὴν κοινὴν ἀποστροφὴν·
διάδοσις ἐκ μέρους ἱατροῦ, ψαρμακοποιοῦ ἢ
μαίας τῶν ἰδιαιτέρων ἀνθρώπου τινός, ἅτινα
οὗτοι γινώσκουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν.
|| Ρμ. κοινοποιῶ, ἀποκαλύπτω, διαδίδω, προ-
δίδω μυστικόν· [αἰτ.] : یلدی — دیوڑی ἰφά
εἴλετί, ἢ ی راز یلدی — ἰφάτ ράζ εἴλετί, διέ-
δωκε τὸ μυστικόν. § πλθ. افشاءت.

افشاءت } A. ἰφάάτ, πλθ. τοῦ προηγ.

افشان } Π. ἐφάν, ἢ φεάν [προστ. τοῦ
افشان] ἐφάντέν, ἐν χρήσει ἐν συν-
θέσει διαχέων, διασπείρων, σείων, τινάσσων :
— ز زهر-εφάν, ὁ διαχέων χυμὸν· — گهر
زهر-εφάν, ὁ διασπείρων, ραίνων ἀδάμαντα· ||
— دامن زاهمن-εφάν, ὁ τινάσσων τὰ κράσπεδα
αὐτοῦ, φεύγων, ἀπέχων· || — آتش آت-εφάν, ὁ
διαχέων πῦρ, πυρίπνου, ἡφαίστειον [ἄρος].

افشره } Π. ἐφσρέ, ὄν. χυμός : — انکور
— χυμός σταφυλῆς, οἶνος.

افصاح } A. ἰφάα [ρζ. فصیح, βλ. فصاحت] ρ. ἄφ.
εὐφράδεια, εὐγλωττία: البته اغلاقه —
ترجیح اولنور ἡ εὐφράδεια βεβαίως προτιμᾶται
τῆς ἀσαφείας [ἰγλάκ].

افصح } A. ἐφάα [παρὰθ. τοῦ فصیح] ἐπθ.
εὐγλωττότερος-τατος: الفصح — ἐφ-
άα-λ-φάα-λ-φάα, τῶν εὐφραδεστέρων ὁ εὐφραδέ-
στερος· || در — سوژ اندن — ὁ λόγος οὗτος εἶναι
εὐγλωττότερος ἐκείνου· || العرب — ἐφάα-λ-
ἀρέπ, εὐγλωττότερος τῶν Ἀράβων, ἢ سقریش
ἐφάα-λ-κουφείζ, ὁ εὐγλωττότερος τῆς φυλῆς
Κορεῖς· [ἐπίθετα τοῦ προφήτου Μωάμεθ].

افضال } A. ἐφάα ἢ ἐφάα [πλθ. τοῦ فضل]
ὄν. εὐεργεσία.

افضال } A. ἰφάα ἢ ἰφάα [ρζ. فضل] ρ. ἄφ.
τὸ εὐεργετεῖν, εὐεργεσία.

افضل } A. ἐφάα ἢ ἐφάα [παρὰθ. τοῦ
فاضل] ἐπθ. κρείσσω, κράτιστος, προ-
τιμότερος, ὑπέρτερος : حضرت ابو بکر — اصحابدر
ὁ Ἄβου δεῖκρ ἦτο ὁ κράτιστος τῶν συντροφῶν
[τοῦ προφήτου Μωάμεθ]· || مناسبی سکوت مناسب
مناسبی سکوت مناسب — تکمیدن ἢ κατάλληλος διγὴ κρείσσω τῆς
ἀκαταλήλου ὁμιλίας· § πλθ. افضل — ἐφάα-λ-βλ.

افضلیت } A. ἐφάα-λ-ιγέτ ἢ ἐφάα-λ-ιγέτ, ἄφ.
θ. ὑπεροχή, τὸ εἶναι κρείσσωνα,
ἀνώτερον.

افطار } A. ἰφάα [ρζ. فطر] ρ. ἄφ. κατάλυ-
σις, ἦτοι τὸ καταλύειν τὴν νηστείαν
τοῦ Ραμαζανίου κατὰ τὴν δωδεκάτην ὥραν τὸ
ἑσπέρας ἅμα τῷ κανονιοδολισμῷ· συνεκδ. δεῖ-
πνον νηστείας Ραμαζανίου: — تشریف بیورمکری
— تشریف بیورمکری رجا ایدرم — παρακαλῶ νὰ ὀρίσῃτε [τιμῇσῃτε] εἰς
τὸ δεῖπνον τοῦ Ραμαζανίου· || Ρμ. [ایله] : زمرم
— ایله — ایله — κατέλυσε τὴν νηστείαν διὰ Ζεμζέμ,
ἦτοι πίνων ὕδωρ Ζεμζέμ· βλ. زمرم.

افطارلق } T. ἰφάα-λ-ήκ, ὄν. δεῖπνον προε-
τοιμαζόμενον καὶ παρατιθέμενον
καθ' ἐκάστην ἑσπέραν κατὰ τὴν δωδεκάτην ἐπὶ
τῇ καταλύσει τῆς νηστείας τοῦ Ραμαζάν.

افطاریه } A. ἰφάα-λ-ιγέ, ὄν. θ. συνών. τῷ
افطارلق, βλ.

افعال } A. ἐφάα [πλθ. τοῦ فعل] ὄν. πρά-
ξις: — ناسزا — πράξεις ἀνοίκειοι, ἄτο-
ποι· § ρήματα [γρμ.].

افعال } A. ἰφάα [ρζ. فعل] γραμματικὸς τύ-
πος· فعل.

τοὺν [ἐκ τοῦ Ελλ.] ὄν. κ. ὁ
 ὁ θεὸς Πατέρων· § μετ. σοφός·

χομαι ὅλην τὴν ἡμέραν [βραδυάζομαι] περιμέ-
νων ἐν τινι μέρει, ἢ ἐργαζόμενος ἐν τινι ἐργασίᾳ.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Τ. ἀκσάμ-λαϊν ἢ ἀχσάμλιν ἀχ-
σάμ-λαϊν, ἐπρ. τὸ ἐσπέρας.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Τ. ἀκσάμ-λῆκ ἢ ἀχσάμλῆκ ἀχ-
σάμ-λῆκ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῇ ἐ-

σπέρᾳ, ἢ ὁ γινόμενος τὴν ἐσπέραν, ἐσπερινός:
يدكى — ἀκσάμλῆκ γετίη μι, ἐφαγες τὸ ἐσπε-
ρινὸν [φαιγντόν]. || — ὁ μίαν μόνην ἐσπέραν
ἐπαρκῶν, ἢ γινόμενος.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Τ. ἀκσάμ-λῆκ ἢ ἀχσάμ-
λῆκ, ἐπθ. ἐσπερίος· ἐν χρῆσει ὡς
ἐπίρρημα μετὰ τοῦ صباحو ὁσπαχ-λῆκ πρώτος,
ἤτοι صباحو — πρώτῃ βράδυν.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἰκσῆρῶρ [ρζ. قشعر] ρ. ἀψ. φρι-
κίασις; جلد — φρικίασις δέσμα-
τος· اشعار — φρικίασις τριχῶν [ἀνατριχίασμα].

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } ἢ ἰκσῆρ Α. ἀκσά [ρζ. قصو] ἐπθ. ἀπώ-
τερος-τατος, ἄκρος, ἀνώτατος, τελευ-
ταῖος: مقاصد — ὁ ἀπώτατος τῶν σκοπῶν, ἡ-
τοι ὁ τελικός· || مراتب — ὁ ἀνώτατος τῶν
βαθμῶν· || شرق — τὸ ἀπώτατον, ἢ ἐσχατιὰ
τῆς Ἀνατολῆς· || مرأه واصل اولدى — ἀψί-
κετο εἰς τὸ τελευταῖον ὄριον τοῦ σκοποῦ του·
|| — τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν πόνων· || —
τὸ ἀπώτατον κατωκημένον μέρους, ἤτοι
αἱ ἐν τῇ ἐσχατιᾷ χωρίου τελευταῖαι οἰκίαι· §
0. كسوى اقصى, βλ. § πλθ. اقصى اكسأ.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἰκσῆρ [ρζ. قصر] ρ. ἀψ. τὸ νὰ πα-
ραλείπη τις πράγμα, ὅπερ δύνα-
ται νὰ πράξη, παράλειψις: — بوابده وقوعبولان
بوابده وقوعبولان و تقصيرك غفوي غفوي غفوي
γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γενο-
μένης παραλείψεως καὶ ἐλλείψεως μου. || βλ.
تقصير.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἀκσῶρ [παραθ. τοῦ قصر] ἐπθ.
βραχυτέρος-τατος: أيام — ἢ βραχυτέ-
ρα τῶν ἡμερῶν· || خطوط — ἢ βραχυτέρα τῶν
γραμμῶν.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } ἢ ἀκσῶρ Τ. ἀκσῶρ-τ-μῶκ, ρ.
μετ. κάμνω τινα νὰ πταρμιθῇ,
προξενῶ πταρμόν· [αἰτ.].

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Τ. ἀκσῶρ-τ-μῶκ, ἐπθ. ὁ, ἢ, τὸ
προξενεῖν πταρμόν.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } ἢ ἀκσῶρ Τ. ἀκσῶρ-μῶκ, ρ. οὐδ.
πταρμιζομαι [κατὰ τὸ لهجه ك-

رئوس اقصرمق, ἐκ τοῦ آك μᾶλλον ὁμῶς φαίνεται
ὀνοματοποιία].

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Τ. ἀκσῶρ-μῶκ, ὄν. ἀπαρ, τὸ πταρ-
μιζεσθαι, πταρμός.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } ἢ ἀκσῶρ Τ. ἀκσῶρ-μῶκ, ὄν. πταρ-
μός.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἀκσῶ, βλ. اقصا.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } ἢ ἀκσῶ Α. ἀκσῶ [παραθ. τοῦ اقضى]
ἐπθ. δικαιοτέρος-τατος, ὁ μετὰ με-
γαλειτέρας ἱκανότητος προσπαθῶν ν' ἀπονεύμη
δικαιοσύνην: اقضى قضات مسلمين — ἀκσῶ
μυδλῶν, ὁ δικαιοτέρος τῶν δικαστῶν τῶν
Μουσουλμάνων· || اقضى القضاء — ἀκσῶ-
μυδλῶν, ὁ δικαιοτέρος τῶν δικαστῶν.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἀκσῶ [πλθ. τοῦ قطب كوتك] ὄν.
πόλοι.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἀκσῶ [πλθ. τοῦ قطر كوتك] ὄν.
μέρη, τόποι, χῶραι, πέρατα: عالم — τὰ
μέρη ἢ αἱ χῶραι ἢ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὁ
κόσμος· || السما — ἀκσῶ-μυδλῶν τὰ πέρατα
τοῦ οὐρανοῦ· || بعيد — μακρὸν μέγεθος
[βλ. اقترار] § [Γεωμ.] διόμετροι.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἀκσῶ [πλθ. τοῦ قطره كاتره] ὄν.
σταγόνες: امطار — σταγόνες τῶν
βροχῶν· § βλ. عطار.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἰκσῶ [ρζ. قطع] ρ. ἀψ. τὸ δι-
δειν κατ' ἀποκοπὴν μέρος δημοσίων
γαιῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν خراجيه [χαρὰδ-
ζιγέ]. || Рм. [αἰτ.]: ايلدى — εἰδωκε
κατ' ἀποκοπὴν τέσσαρα στρέμματα γαιῶν.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἀκσῶ [ρζ. قطع] ἐπθ. ἀνθρωπος οὐ
ἢ χεῖρ εἶναι κεκομμένη.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἰκσῶ [ρζ. قعد, βλ. قعود] ρ. ἀψ.
ἐγκαθιδρύσις, ἐνθρόνισις, τὸ βάλλειν
τινὰ νὰ καθήσῃ· [δοτ.]: بوفنديك شو قولتوغه —
ἀρμόζει νὰ βάλλῃ τις τὸν κύριον
τούτον νὰ καθήσῃ ἐπὶ τῆς καθέδρας ταύτης.
|| Рм. ἐγκαθιδρύω, καθίζω, ἐνθρονίζω, ἐγκαθιστῶ
[δοτ. αἰτ.]: ايلدم — εἰδωκε τὴν ἐν-
θρόνισιν τὴν φῆλιν εἰς τὸ μέδον τοῦ ἀνακλίν-
τρον τοῦ ροδῶνος.

ΑΨΑΜΛΑΙΝ } Α. ἰκσῶ [ρζ. قعر] ρ. ἀψ. τὸ καθιστά-
ναι τι βαθύ, βάθυνσις: بئر — βάθυνσις
φρέατος· || انهار — βάθυνσις ποταμῶν.

αφάλας { A. **ἀκφάλας** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. κλειδίον.

αφάλας { A. **ἀκφάλας** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. κλειδίον, κλειδαριά.

αφάλας { A. **ἰκφάλας** [ρζ. **αφάλας**] ρ. ἀφ. τὸ κλειδοῦν, κλειδίωμα: **صندوق** — κλειδίωμα κλειδοῦν: **باب** — κλειδίωμα θύρας.

αφάλας { A. **ἐκφάλας** [παραθ. τοῦ **αφάλας**] ἐπθ. ἐλάσσων, ἐλάχιςτος: **مقادير** — τὸ ἐλάχιςτον τῶν ποσῶν: **ل** **ἐκφάλας**, τοῦ ἐλάχιςτον: **قليل** — **ἐκφάλας** **καλάλας**, ἐλάχιςτος, τὸ ὀλιγώτερον ὅσον τὸ δυνατόν: **ي** — τοῦ ἐλάχιςτον.

αφάλας { A. **ἰκφάλας** [ρζ. **αφάλας**, βλ. **αφάλας**] ρ. ἀφ. τὸ ἐλάττω, ὀλιγοστεύειν, ἐλάττωσις: **مصارفات** — ἐλάττωσις δαπανῶν: **معاشات** — ἐλάττωσις μισθῶν: **سυννέδριον**. βλ.

αφάλας { T. **ἀκ-λαμάκ**, ρμ. μτθ. λευκαίνω, ποιοῦ λευκὸν σιμῆον, καθαίρω, περιποιῶ τιμὴν, κάμνω εὐπροδωπον[αίτ.].

αφάλας { **ἀκλάμα** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. κάλαμοι, γραφεῖα κυβερνητικά: **تعاون** — συνεργασία καλῶν, γραφεῖων: **مصادمه** — σύγκρουσις καλῶν, γραφεῖων: **كاتب** — οἱ ἐπὶ ἐκδοκῆς τῶν γραφεῖων: **مخرج** — οἱ ἐξήρχοντο ἀλλοτε οἱ γραμματεῖς τῆς Υ. Πύλης.

αφάλας { T. **ἀκ-λάμα**, λευκότης, λευκὸν ψιμύθιον, κ.ἀσπράδι: [βλ. **αφάλας**] § ἀθώωσις, εὐδοκίμησις.

αφάλας { T. **ἀκ-λάμα**, ἐπθ. ὁ ἔχων λευκὸν στίγμα: **قوله** — ὁ ἔχων λευκὰ καὶ μαῦρα στίγματα, στικτός, παρδαλός.

αφάλας { A. **ἰκλάμα** [ἐκ τοῦ **ἐκλάμα**] ὄν. κλείς, κλειδίον: βλ. καὶ **κλειδί**.

αφάλας { T. **ἰκλάμα** [βλ. **αφάλας**] ὄν. ὄργανον μουσικὸν ἐν εἴδει λύρας ἢ τετραχόρου [βιολίου].

αφάλας { A. **ἰκλάμα** [ἐκ τοῦ **ἐκλάμα**] ὄν. κλίμα, χώρα, ζώνη: **عن** — τὸ κλίμα, ἡ χώρα τῆς Γερμανίας: **يدي** — τὰ ἐπὶ τὰ κλίματα, ὅλος ὁ κόσμος: **استقناس** — ἐγκλιματισμός, ἐξοικειώσις πρὸς τὸ κλίμα, τὸν τόπον: § πλθ. **ἐκλάμα**.

αφάλας { A. **ἀκμάς** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. ὑψάσματα: **نفيه** — ὑψάσματα ἐξαιρετα.

αφάλας { A. **ἀκμάς** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. ὑποκάμειν.

αφάλας { T. **ἀκ-μάς**, ρμ. οὐδ. ῥέω: **صو** — τὸ ὕδωρ ῥεῖ: **يرماق** — ὁ ποταμὸς ῥεῖ: **طام** — ἡ στέγη ῥεῖ, σπάζει: **قالب** — τὸ ἀγγεῖον ῥεῖ, τρέχει: **ياش** — τὰ δάκρυα ῥέουσι, κλαίω, χύνω δάκρυα: **كوزل** — οἱ ὀρθοί τρέχουσιν, ἵτοι χύνουσι δάκρυα [ἐπὶ πασχόντων ὀρθοῶν], ἢ χύνονται, ἵτοι τυφλοῦνται: **آغزك** — ἐπιθυμῶ ζῳηδός [τρέχουν τὰ δάκρυα]: **ييلدين** — οἱ ἀστέρες διαττοῦσι, πίπτουσι: **سندلر** — τὰ ἐπὶ ῥέουσι καὶ παρόχονται: **قالب** — αἶμα χύνεται, πόλεμος γίνεται: **برون** — ἡ μύτη τρέχει, πάσχω κατάρρου.

αφάλας { A. **ἰκνά** [ρζ. **αφάλας**, βλ. **αφάλας**] ρ. ἀ. τὸ καταπειθεῖν, κατάπεισις, ικανοποίησις: **مشكل** — ἐφαίνετο δύσκολος ἢ κατάπεισις αὐτοῦ: **كنديسى** — αἰδέομαι: **درلو** — οὐδαμῶς ἡδυνήθηνα κατὰ πείσιν αὐτόν.

αφάλας { A. **ἰκνά** ἐπθ. πειστικός: § 0. **αφάλας** **ἰκναίγες** — λόγοι πειστικοί: § πλθ. **αφάλας** λόγοι λεγόμενοι πρὸς κατάπεισιν.

αφάλας { T. **ἀκνή** ἢ **ἀκνή** [ἐκ τοῦ **αφάλας**] ὄν. ῥεῖμα ποταμοῦ, θαλάσσης, ἢ ἄλλου: **كورك** — κωπηλατῶ εἰς τὸ ῥεῖμα, ματαίωπον, ἀντὶ τὸ τετραμμένον πῖθον: **روزگار** — ὁ ῥεῖμα ἄλλος.

αφάλας { T. **ἀκνή** ἢ **ἀκνή** [ἐκ τοῦ **αφάλας**] ὄν. ῥεῖμα ποταμοῦ, θαλάσσης, ἢ ἄλλου: **كورك** — κωπηλατῶ εἰς τὸ ῥεῖμα, ματαίωπον, ἀντὶ τὸ τετραμμένον πῖθον: **روزگار** — ὁ ῥεῖμα ἄλλος.

αφάλας { T. **ἀκνή** ἢ **ἀκνή** [ἐκ τοῦ **αφάλας**] ὄν. ῥεῖμα ποταμοῦ, θαλάσσης, ἢ ἄλλου: **كورك** — κωπηλατῶ εἰς τὸ ῥεῖμα, ματαίωπον, ἀντὶ τὸ τετραμμένον πῖθον: **روزگار** — ὁ ῥεῖμα ἄλλος.

αφάλας { A. **οὐκνούμ**, ὄν. ὑπόστασις, ἐν ἐκ τῶν τριῶν προσώπων τῆς ἀγίας Τριάδος: § πλθ. **ἐκνούμ** βλ.

αφάλας { ἢ **αφάλας** [παραθ. τοῦ **αφάλας**] ἐπθ. ἰσχυρότερος-τατος: **دلائل** — ἡ ἰσχυρότερα τῶν ἀποδείξεων: **ملحوظات** — ἡ ἰσχυρότερα τῶν πιθανότητων.

αφάλας { A. **ἀκμάς** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. τροφῆ: **يوميه** — ἡμερησίαι τροφαί, ὁ ἐπιούσιος ἄρτος.

αφάλας { A. **ἀκμάς** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. τόξα [γεωμ.].

αφάλας { A. **ἀκμάς** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. λόγοι: **فلاسفه** — λόγοι φιλοσοφῶν: **مردوده** — λόγοι ἀπορριπτεῖν: **افعال** — λόγοι καὶ πράξεις: § 0. πλθ. **ἐκμάς** βλ.

αφάλας { A. **ἀκμάς** [πλθ. τοῦ **αφάλας**] ὄν. λόγοι: **فلاسفه** — λόγοι φιλοσοφῶν: **مردوده** — λόγοι ἀπορριπτεῖν: **افعال** — λόγοι καὶ πράξεις: § 0. πλθ. **ἐκμάς** βλ.

ἡ ἀνα-ρῆ, ἐπρ. ἐκεῖ, ἐ-
κεῖθεν: بکری — ἀναρῆ πουναρῆ,

ἀπόκτησις πλούτου || معرفت و هز و معرفت
ἀπόκτησις τέχνης καὶ ἐπιστήμης || شرف — ἀπόκτησις
τιμῆς || شان و شهرت — ἀπόκτησις
δόξης καὶ φήμης. || Ρμ. ἀποκτῶ [αἰτ.]: علم —
ἀποκτῶ παιδείαν καὶ μάθησιν. || معرفت ايتك
|| ايتك — ἀποκτῶ ὑπνκοότητα.

ακτφά } A. iktifā [ρζ. کفی, βλ. کفایت] ρ. ἀφ. τὸ ἀρκεῖσθαι, αὐτάρκεια, ὀλι-
γάρκεια. || Ρμ. [ايله]: ايلدم — ايلدم بو قدرله — ηρεκέσθην
εἰς τοῦτο μόνον.

ακτλας } A. iktilas [ρζ. کلس] ρ. ἀφ. ἀ-
ποτιτάνωσις.

ακτ } A. iktēu [παραθ. τοῦ κτνω] ἐπθ. ὁ
μᾶλλον ἢ ζῆλον ἐχέμενος.

ακταν } A. iktinān [ρζ. کتن] ρ. ἀφ. τὸ κρύ-
πτεσθαι: زنان — τὸ κρύπτεσθαι
τὰς γυναῖκας.

ακταή } A. iktināx [ρζ. کنه] ρ. ἀφ. ἐμβά-
θυνσις, τὸ ἐμβαθύνειν, τὸ φθάνειν
εἰς τὸ βάθος πράγματός τινος, ἥτοι εἰς τὴν ἀ-
λήθειαν· τὸ ζητεῖν ἐννοῶνται τι κατὰ βάθος
[βλ. استکناه]. § σχηματίζει σύνθετα ἐπίθετα:
πατίσάχα χακαῖκ iktināx, βαθύ-
λευς ὅστις ἐμβαθύνει ἢ ἀναζητεῖ τὴν ἀλήθειαν.

ακτωά } A. iktidā [ρζ. کی] ρ. ἀφ. καυτη-
ρίασις: ی مریض — καυτηρίασις ἀ-
σθενούς.

ακτι } T. ikti [λ. ἀρχ. βλ. ایتی] ἐπθ. στρυφός,
ὑπόπικρος, στρυφνός· μετρ. δύστρο-
πος: آدم — δύστροπος ἄνθρωπος.

ακτιάλ } A. iktiγiāl [ρζ. کیل] ρ. ἀφ. τὸ
διὰ τοῦ κοιλοῦ μετρεῖσθαι, κοιλο-
μέτροσις: خطه — κοιλομέτροσις σίτου. ||
فخاؤ — κοιλομέτροσις γεννημάτων.

ακτικ } T. ikti-lik, ἀφ. στρυφότης, στρυ-
φνότης, δυστροπία.

ακτιή } A. iktiγiāl [ρζ. کهل] ρ. ἀφ. τὸ
καθίστασθαι φαιάν τὴν κόμην, τὴν
γενειάδα: — حال — ἡ κατάστασις τοῦ ἔχειν τὴν
κόμην, τὴν γενειάδα φαιάν, ἥτοι καθεστῆκυῖα
ἡλικία.

ακτιάδ } A. iktiγiāt [ρζ. کید] ρ. ἀφ. τὸ δο-
λιεύσθαι, τὸ μετέρχεσθαι δόλον,
ἀπάτην, δολιότης: دشمن — δολιότης ἐχθροῦ.

ακτάρ } A. iktār [ρζ. کثر, βλ. کثرت] ρ. ἀφ. τὸ
πολλαπλασιάζειν, πληθύνειν, πολ-

λαπλασιάζειν [ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ λόγων]. || Ρμ.
[αἰτ.]: کلام ايدیور — πολλαπλασιάζει τοὺς λό-
γους, βαττολογεῖ, φλυαρεῖ. || βλ. καὶ تکثیر.

ακθ } A. iktēo [παραθ. τοῦ κθίρ] ἐπθ.
πλείων, πλείστος: ناس — οἱ πλείστοι
τῶν ἀνθρώπων. || ادبا — οἱ πλείστοι τῶν φιλοσό-
φων. || خلق — ἡ — خلق — τὸ πλείστον τοῦ
λαοῦ.

ακθί } A. iktēo-i, ἐπθ. ὁ ἀνθίκων εἰς τοὺς
περισσότερους: حکم — κρίσις τῶν
περισσότερων. || — ظن — ἰδέα τῶν περισσότερων
§ ἐπρ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ: بجهده —
κονدوزلری — τὰς ἡμέρας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ περι-
πάτει ἐν τῷ κήπῳ. βλ. καὶ ἐπόμε.

ακθρία } A. iktēo-γiα, ἐπρ. ὡς ἐπὶ τὸ πο-
λὺ, τὰς πλείστας φθοράς: التزام ریا —
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ὑποκρι-
νόμενοι καθίστανται γελοῖοι. βλ. προηγ.

ακθριτ } A. iktēo-γiιέ, ἀφ. θ. πλειονό-
της: آرا — πλειονοψνφία. || —
بزددر — ἡ πλειονοψνφία εἶναι εἰς ἡμᾶς, ἔχομεν
τὴν πλειονοψνφίαν. || — ی حائز اولان طرف — ἡ
μερίς ἡ ἔχουσα τὴν πλειονοψνφίαν.

ακθί } A. iktēu [ρζ. کتم] ἐπθ. ἄνθρωπος,
οὗ ἡ κοιλία εἶναι μεγάλη.

ακθλ } A. iktēal [ρζ. کحل] ἐπθ. ἄνθρωπος,
οὗ τὰ ἄκρα τῶν βλεφάρων ψύσει εἶ-
ναι μέλανα. βλ. اکتحال.

ακθάρ } iktār [πλθ. τοῦ کدر] ὄν. λύπαι,
ὀλνφεις: دهر — αἱ λύπαι τοῦ αἰῶνος.

ακθί } T. ikti [λ. ἀρχ.] ὄν. πα-
ράσιτος.

ακθίγ } T. iktiγi, βλ. اکدیش καὶ ایکدیج.

ακθίρμκ } T. ikt-γiρ-μέκ, ρμ. διαμ. βάλ-
λω ἢ ἀφίνω τινὰ νὰ σπείρη
[δοτ. αἰτ.]: — جفجفی به بغدادی — βάλλω τὸν γεωρ-
γὸν νὰ σπείρη σῖτον.

ακθίρμκ } T. ikt-γiρ-μέκ, ρμ. μτθ. ποιῶ
τι νὰ κλίνῃ, βάλλω στραδὸν,
κυρτόν, κυρτῶ. [αἰτ.]: — کلاهی —
στραδὰ τὸ φέσιον, τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς,
δεικνύω διάθεσιν.

ακθί } T. iktiγi, βλ. ایکدیش.

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. ὁ κατασκευαστὴς
ἐπιπλίων, σαγμάτων.

ακρί } Π. ἐγερ-τὸν ἢ κρήνη γκέρ-τὸν [τὸ
τελευταῖον μᾶλλον ἐν τῇ ποιήσει]

οὐδὲ. ἂν καὶ, καίτοι, ὅσοι καὶ ἂν [δυνάσσε-
ται ὑποθετικῶς ἡρόνως ἐναντιωματικῶς, ἥτοι
— ἂν καὶ εἶμαι — ἂν καὶ εἶσαι κτλ.
ἢ ὁριστικῇ μὲν, ἐν ἀρχῇ ὅμως τῆς ἐπομένης
προτάσεως τίθενται οἱ ἐναντιωματικοὶ οὐδὲ-
σμοι [لكن، اما، فقط] : سويلاك ايسده —
— ἂν καὶ εἴπομεν, δὲν ἡδυνήθημεν ὅ-
μως νὰ δώσωμεν νὰ ἐννοήσωμεν || بعض دفعه —
— καίτοι ὁλίγοι ἀλλὰ οὕτως οὕτως
γίνεται, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁρθόν.

ακρί } T. ἐγ-ὄξ [ἐκ τοῦ ἀκρί] ὄν.
μικρὸς ὄχετος ἢ λάκκος πρὸς δι-
στέλναι τοῦ ὕδατος ἀγροῦ.

ακρί } T. ἐγ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ἵππον ἢ ἄλλο ζῶον. [αἰτ.].

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } T. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρί } A. ἢ Π. ἐγερ-ὄξ, ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,
κ. ἡτέρι [ἡτέρι] ὄν. πτέρυξ,

ακρίμ } ἡ ἀκρίμ T. **akrīm** [βλ. **akrīm**] ὄν. τε-
μάχιον ξύλου κεκαλιμμένον διὰ
νακτοῦ [ἀμπά] καὶ τιθέμενον ὑπὸ τὸ σάγμα §
δίνῃ, στροφῇ ὕδατος.

ακρ } T. **akr** [βλ. **akr**] ὄν. γογγυσμός, στε-
ναγμός· βλ. **akr**.

ακσά } A. **akṣā** [ρζ. **akṣā**, βλ. **akṣā**] ρ. ἀφ. τὸ
ἐνδύειν τινά, τὸ δίδειν ἐνδύματα, τὸ
περιβάλλειν, περιβολή· **akṣā** — περιβολή ἐνδύ-
ματος || **akṣā** — περιβολή τιμητικοῦ μανδύου·
|| **akṣā** — τὸ ἐνδύειν παῖδας || Pm. [δοτ. αἰτ.].

ακσαρχ } Eλ. **akṣārx**, ὄν. ἑξαρχος· بلغار
— ὁ ἑξαρχος τῶν Βουλγάρων.

ακσαρχλ } T. **akṣārx-l**, ἀφ. ἑξαρχία·
بلغار — ἡ Βουλγαρικὴ ἑξαρχία.

ακσαρχία } Eλ. **akṣārxia**, βλ. **akṣārx**.

ακσαλαμ } T. **akṣālam** ἢ **akṣālam** ρ. ἀπο-
μιμῶμαι τοὺς λόγους, τὰς κινήσεις ἀνθρώπου
τινός, κάμνω ἀστειότητα, γελοιοποιῶ.

ακσαντρικ } Pλ. **akṣāntrik** [excentrique]
ἐπθ. ἐκκεντρικός.

ακρ } T. **akr**, ὄν. ἥλος, καρφίον· —
ἥλος ἔχων κεφαλὴν || — **akr** —
ἥλος ἔχων πλατεῖαν ἐξ ὀρειχάλκου κεφαλὴν καὶ
ἐν χορῇσι ὡς στόλισμα [βλ. **akr**]· || **akr** —
οὗ ὁ νοῦς παρεσαλεύθη, παρὰ φρον.

ακρ } T. **akr**, ὄν. ἡλοποιός, ἢ
ἡλοπώλης.

ακρ } T. **akr** ἢ **akr** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακρ } T. **akr** ἢ **akr** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακρ } T. **akr**, ἐπθ. μονοκόμματος, μο-
νήλατος, ὁ ἐξ ἐνὸς τεμαχίου συγκεί-
μενος, ὁλόκληρος.

ακρ } T. **akr**, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων τὸ ἀπαι-
τούμενον πλάτος, στενός.

ακρ } T. **akr**, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὁλί-
γος στενός.

ακρ } T. **akr**, ἀφ. ἐλλειψίς πλά-
τους, στενότης ὑφάσματος κτλ.

ακίκ } T. **akik**, βλ. **akik**.

ακ } T. **ak**, ἢ ὁρθότερον **ak**,
ὄν. δαυλός, μισοκαμμένον ξύλον δι'
οὗ ὑποδαυλίζουσι τὸ πῦρ || βλ. **ak**.

ακ } T. **ak** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακ } T. **ak**, ὄν. ἰνίον, αὐχὴν, κ. στέ-
κος· **ak** — τὸ ὅστυν τοῦ ἰνίου ||

ακ } T. **ak** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακ } T. **ak** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακ } A. **ak** [βλ. **ak**] ἐπθ. ὁ περισσό-
τερα ἢ πλεῖστα ἐνδύματα φορῶν·
— **ak** ὁ φορῶν πε-
ρισσότερα ἀπὸ τὸ κρόμμιον ἐνδύματα, ἥτοι
πολλὰ ἐπανεπανωτὰ ἐνδύματα.

ακ } T. **ak** ἢ **ak** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακ } A. **ak**, ὄν. ἐκχύλισμα, καὶ ἐνάρ-
θρος· **ak** ἢ **ak** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

ακ } T. **ak** [βλ. **ak**] ἐπθ. ἐλλειψίς·
— νόμισμα λιποβαρές || —

ακ } T. **ak** ρ. ἀπο-
μιμῶ, καθηλῶ [αἰτ.].

τομοφάγος § 0. اكله البشر: ἄκλιετθ-λ-πρόσθρ, ἢ ἀνθρωποφάγος. || اكله البشر: ἄκλιετθ-δ-δεμέθρ, ἢ ὀπωροφάγος κτλ. § πλθ. اكله ἐκελέ.

اكل } A. ὄκλ-λ, ὄν. καρπός, τροφή· τὴν·
χρὴ νοῦς: — ذو ذو: ὄκλ-λ, εὐφυνής.

اكلاتديرمق } T. ἄν-λατ-τιουμάκ, ρμ. διὰ.
οἶδω τινὶ διὰ τινος μέσου
νὰ ἐννοήσῃ [δοτ. αἰτ.] : — برينه بر شي: οἶδω
τινὶ κτλ.

اكلاتقم } T. ἄν-λατ-τιμάκ, ρμ. μτθ. οἶ-
δω τινὶ νὰ ἐννοήσῃ, ἐκθέτω τι-
νὶ τι, ἐξηγῶ, οἶδω πλῆγίως νὰ ἐννοήσῃ. [δοτ.
αἰτ.] : — برينه مرام: οἶδω τινὶ νὰ ἐννοήσῃ τὸ
σκοποῦμενον, συνεννοοῦμαι.

اكلاتشمق } T. ἄν-λασ-τιμάκ, ρμ. ἀλλ. συ-
νεννοοῦμαι μετὰ τινος, συμβι-
βάζομαι.

اكلاتشلق } T. ἄν-λασ-τιμάκ, ρμ. πθ.
γίνεσθαι γνωστόν, νοεῖσθαι :
ايش ἢ ὑπόθεσις ἐνοήθη, ἐγνώσθη. ||
ايشلور εὐνόητον εἶναι, ἐννοεῖ τις. §
اكلاتشلق, ἀκατάληπτον, ἀκατανόητον.

اكلاتقم } T. ἄν-λαμάκ, ρμ. μτθ. ἐννοῶ,
καταλαμβάνω [αἰτ.] : — ايش ἐν-
νοῶ ἀπὸ ἐργασίαν, ἔχω πείραν τῶν πραγμά-
των. || سوز آكلار ὁ ἐννοῶν λόγον, λογικός, πει-
θόμενος εἰς τὸν ὁρθὸν λόγον. || سوز آكلار
μὴ ἐννοῶν λόγον, παράλογος.

اكلاتيش } T. ἄν-λαγίε, ἀψ. νόησις, ἀντί-
ληψις, ἀγχίνοια, νοημοσύνη.

اكلاتيشلي } T. ἄν-λαγίε-λι, ἐπθ. νοήμων,
ἀγχίνους, εὐφυνής.

اكلاتكم } T. ἐκ-λετ-μεέκ, ρμ. μτθ. βάλλω τι-
νὰ νὰ προσθέσῃ που ἐν τεμάχιον
[φέλι], ἤτοι νὰ μικύνῃ ἐνδυμα ἢ ἄλλο προσ-
θέτων εἰς αὐτὸ τεμάχιον [δοτ. αἰτ.].

اكلاتكم } A. ἐν-λετ-μεέκ, ρμ. μτθ. πλατύ-
νω ὑφάσμα κτλ. [αἰτ.].

اكلاتكم } ἐν-λετ-μεέκ, ρμ. μτθ. κυρτῶ τι,
κάνω νὰ καμψθῇ, νὰ κυρτω-
θῇ [αἰτ.].

اكلاتكم } ἐν-λετ-μεέκ, ρμ. μτθ. πλατύνομαι,
εὐρύνομαι. || βλ. ἐκ-λετ-μεέκ
ἐν-λετ-μεέκ καὶ اكلتكم.

اكلاتكم } T. ἐν-λετ-μεέκ, ρμ. οὐδ. κάθη-
μαι, ἀναπαύομαι μετὰ ὁρόμον
ἢ κόπον, καθύστερῶ, διασκεδάζω βλ. ἐκ-
λετ-μεέκ.

اكلف } A. ἐκ-λετ, ἐπθ. ἄνθρωπος ἔχων ἐ-
φελίδια εἰς τὸ πρόσσωπον.

اكلقم } T. ἄν-λετ-μεέκ, ρμ. πθ. μνημο-
νεύομαι § ἀπροσ. τὸ νὰ μνημο-
νεύῃ, ἐνθυμῇται τις προῖμα τι. βλ. اكلق.

اكلكم } T. ἐκ-λετ-μεέκ, ρμ. πθ. σπείρομαι·
§ [ἀπροσ.] δύνатаι τις νὰ σπείρῃ·
عن موده اكلن ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ δὲν σπείρου-
σι [ἐκ-λετ-μεέκ].

اكلكم } T. ἐν-λετ-μεέκ, ρμ. μθ. κυρτοῦμαι,
κάμπτω, κλίνω [ἐπὶ ἀνθρώπου, δέν-
δρου, οἰκοδομῆς κτλ.] : — قدره قدر
κλίνω ἐδα-
φιαίως [ἐκ σεβασμοῦ]. || اكلور
ἀγὰς φदान αἰκν اكلور τὸ δένδρον ἐνόσω ἢ μικρὸν κάμπτεται.

اكلن } T. ἐν-λετ [προσ. τοῦ اكلن ἐν-
λετ-μεέκ] στήθι.

اكلنتي } T. ἐν-λετ-τι [اكلن ἐν-λετ-
μεέκ] ὄν.
عائلهه — اجرا ايدرلر : διασκέδασις :
κάλινουσι διασκέδασιν οἰκογενειακὴν βλ. ἐπόμε.

اكلنجه } T. ἐν-λετ-δ-λετ [اكلن ἐν-λετ-
μεέκ] ἀψ.
امكسر — طوزسر طعامه : διασκέδασις :
ἀνευ κόπου ὁμοιάζει πρὸς
φαιγντὸν ἀνευ ἄλατος [πρμ.] : — سي
τέρησις τῆς καρδίας, ἐρωμένῃ βλ. προηγ.

اكلنجهلي } T. ἐν-λετ-δ-λετ-λι, ἐπθ. διασκε-
δαστικός : — تپوس : διασκε-
δαστικός. || آدم — ἄνθρωπος διασκεδαστικός,
ἢ συναναστροφῇ τοῦ ὁποίου τέρεται.

اكلنديرمك } T. ἐν-λετ-τι-μεέκ, ρμ. μτθ.
κρατῶ, ποιῶ τινα ἢ τι νὰ στα-
θῇ, νὰ καθυστερήσῃ, ἀπασχολῶ, διασκεδάζω.
[αἰτ.] : ايشه ياراماز : ادبيات ظاهرده
كوكل — دن يشقه بر ايشه ياراماز :
ἡ ψυχολογία ἐξωτερικῶς φαίνεται
ὡς μὴ ὠφελούσα εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ νὰ διασκε-
δάξῃ τὴν καρδίαν.

اكلنكم } T. ἐν-λετ-μεέκ, ρμ. ἀπροσ. γί-
νεται στάσις, στέκεται τις, δια-
τρίβει : اقتضا ايدر : بوراده
بر قاچ كون — ادبيات ظاهرده
كوكل : بوراده ايني اكلنيلير :
ἐδῶ καλὰ διασκεδάσει τις.

اكلنك } T. ἐκ-λετ-μεέκ, ρμ. πθ. προστίθε-
μαι, κ. ψελάζομαι, αὐξάνομαι, μικ-
κύνομαι [ἐπὶ ὑφάσματος, ἐνδύματος κτλ. μικ-
κυνόμενον διὰ προσθήκης τεμαχίου].

اكلنك } T. ἐν-λετ-μεέκ [βλ. اكلنك
اكلنك] ρμ. οὐδ. ἴσταμαι, διατρίδω,

اکمل } A. ἐκμῆλ [παρὰ τοῦ کامل] ἐπὶ. τελειότερος, πληρότερος - ταιος : — وجه اوزرہ [Σαχχάχ]· || — κατὰ τὸν τελειότερον τρόπον· || — οὗ πληρότερος τῶν ἱερῶν νόμων [Θρησκευτῶν]· || — ὁ τελειότερος τῶν προφητῶν [Μωάμεθ].

اکملانہ } Π. ἐκμῆλ-ανέ, ἐπὶ. ὁ ἀνῆκων τῷ πληροστέρω-τάτῳ· § ἐπὶ. κατὰ τὸν πληροστέρον-τατον.

اکملت } A. ἐκμῆλ-ιγέτ, ἀφ. θ. ἡ κατάστασις τοῦ πληροστέρου-τάτου, τελειότης: — اثبات απόδειξις τῆς τελειότητος.

اکمه } T. ἐκμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ σπεῖρειν, σπορά· βλ. اکمک ἐκμέκ, σπεῖρω.

اکمه } T. ἐγμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ κάμπτειν, κάμψις, κύρτωσις, λυγισμός, καμπύλωμα. βλ. اکمک ἐγμέκ.

اکمه } A. ἐκμέχ [ρζ. کم] ὄν. τυφλὸς ἐκ γενετῆς: — برای τὸ θεραπεύειν τυφλόν.

اکمهت } A. ἐκμέχ-ιγέτ, ὄν. θ. ἡ ἐκ γενετῆς τυφλότης.

اکن } T. ἐκίν, ὄν. ῥάχισ· βλ. اکین.

اکناف } A. ἐκνάφ [πλθ. τοῦ کنف کنέφ] ὄν. μέρος, τόποι, χώραι, τὰ περὶ πόλεως: — اطراف و — πανταχοῦ.

اکنان } A. ἐκνάν, ὡς τὸ کنه اکینνέ· βλ. λ.

آکنده } Π. ἀγκεντέ [μτχ. τοῦ اکندن ā-γκεντέν] ἐπὶ. πεπληρωμένος: — اکوش ἀγκεντέ-γκιούξ, οὗ τὸ οὖς πεπληρωμένον, ὃ μὴ ἀκούων λόγον, ἄσωτος· βλ. اکین.

اکندی } T. ἐγενέτι, [βλ. اکمک ἐγέ] ὄν. ῥινίσμα: — سی در آنچه جان — تا εἶναι τὸ ῥινίσμα τῆς ζώης.

اکنه } A. ἐκιννέ [πλθ. τοῦ ἀχρόιστου کن کنف — θῆκαι, πέπλοι: — اسرار ἀποκάλυψις τῶν πέπλων τῶν μυστηρίων.

اکنون } Π. ἐκνούν, ἐπὶ. νῦν, ἥδη, τώρα· ἐνίστε καὶ کنون ἐκνούν.

اکنه } T. ἐγνέ, ὄν. βελόνη· βλ. اکنه.

اکو } T. ἐγι, βλ. اکي ἢ ایکی.

اکواب } A. ἐκβάτ [πλθ. τοῦ کوب کوبت] ὄν. λαγννοί: اما شراب تهی قالدی پر صفا اولدی — αἱ λαγννοὶ τοῦ οἶνου ἐκενώθησαν, ἀλλ' αἱ καρδίαι τῶν φίλων πληθεῖς διασκεδάσεως ἐγένοντο.

اکوار } A. ἐκβάο [πλθ. τοῦ کور کέβο] ὄν. στροφὴ, περίοδος, ἐποχή· τὸ τυλίσσειν, περιβάλλειν: — تحول ادوار و — μεταβολὴ τῶν περιόδων καὶ τῶν ἐποχῶν.

اکواز } A. ἐκβάζ [πλθ. τοῦ کوز کوبζ] ὄν. φιδάλα, ποτήρια.

اکوان } A. ἐκβάν [πλθ. τοῦ کون کέβν] ὄν. ὑπάρξεις, κόσμοι: — خالق و — δημιουργὸς τῶν κόσμων· || — مخترع و — τὸ καύχημα τῶν κόσμων [ὁ προφήτης Μωάμεθ].

اکول } A. ἐκβόλ, [ρζ. اکل] ἐπὶ. ὁ τρώγων πολὺ, λαίμαργος, ἀδνηφάγος.

اکولانه } Π. ἐκβόλ-ανέ ἐπὶ. ὁ ἀνῆκων ἀδνηφάγῳ, λαίμαργῳ, λαίμαργικός, λουκούλειος· § ἐπὶ. λαίμαργος.

اکولی } Π. ἐκβόλ-ι, ἀφ. ἀδνηφαγία.

آکه } Π. ἀγκέχ, βλ. آکاه.

اکه } T. ἐνέ ἢ کیکی اکمکی, ὄν. ἡ κάτω διαγών· βλ. اکمک ἐνέک.

اکه } T. ἐγέ, ὄν. ῥίνη, ῥινίον: — اورمق و — ρινίζω.

اکه جی } T. ἐγε-δζί, ὄν. κατασκευαστῆς ἢ πωλητῆς ῥινίων, ῥινιστῆς.

اکه ملک } T. ἐγε-λεμέκ, ρμ. μτθ. ῥινίζω [αἰτ.].

اکي } T. ἐγι [اکمک ἐγμέκ] ὄν. ψευδὴς πλευρά, ἥτοι ἡ μὴ συνενουμένη μετὰ τοῦ στέρονου· § βλ. اکي و اکي.

اکياس } A. ἐκγιάς [πλθ. τοῦ کیس کیس] ὄν. βαλάντια: — خاليه و — βαλάντια κενά.

اکيال } A. ἐκγιάλ [πλθ. τοῦ کیل کیل] ὄν. κοιλία.

اکيد } A. ἐκίε [ρζ. اکد] ἐπὶ. ἔντονος, αὐστηρός: — امر و — ἔντονος διαταγή· § θ.

تنبیات و — اکیده و — παραγγελίαι αὐστηραί.

αἰδῶ } A. *ἐκίε-εν*, ἐπρ. αὐστηρῶς, ἐντό-
νος: تنيه اولندي — αὐστηρῶς παρηγ-
γέλον.

αἰρ } T. *ἐνίρ*, ὄν. εἶδος μύρτου.

αἰρμακ } T. *ἐγιομέε*, καὶ *αἰρμακ* *ἐγιομ-*
μέε βλ. *αἰρμακ*, *αἰρμακ*.

αἰζ } T. *αἰζ*, βλ. *αἰζ*.

αἰς } A. *ἐκίε* [βλ. *κίε*] ἐπθ. παραθ.
περινοῦστατος, εὐψέστατος.

αἰς } ἡ *αἰς* T. *ἀγίς*, ὄν. δοχεῖον
πρὸς συλλογὴν μέλιτος.

αἰκλ } ἡ *αἰκλ* T. *ἐγλιδόε*, ὄν. πολὺ γω-
νον [γένος φυτῶν] § *ἐλε* φυτῶν τι-
νῶν, ἵτις κάμνει ρίζαν ἐν τῇ γῇ.

αἰκλ } ἡ *αἰκλ* T. *ἐκλ* [αἰκλ *ἐκμ*] ἐπθ. ἐ-
σπαρμένος: *αἰκλ* — *αἰκλ* ἄγρος ἐσπαρ-
μένος οἶτον.

αἰκλ } Π. *ἀγκιν*, ἐπθ. πλήρης: — *αἰκλ*
πλήρης πένθους, πένθιμος. || *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. σπορά,
σπαρτά: *αἰκλ* — *αἰκλ* ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *ἐκιν* [αἰκλ *ἐκμ*] ὄν. ὁ καιρὸς τῆς σπο-
ράς. || *αἰκλ* — *αἰκλ* σπειρώ σποράν. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } A. *αἰκλ*, ὄν. οἰκογένεια: رسول — *αἰκλ*,
οἰκογένεια τοῦ προφῆτου [Μωάμεθ]. §
οἶκος, δυναστεία: عثمان — *αἰκλ* δυναστεία τοῦ 'Ο-
σμάν, ἵτοι οἱ ὀθωμανοὶ αὐτοκράτορες.

αἰκλ } A. *αἰκλ*, ὄν. πανουργία, δόλος, στρατή-
γημα: — *αἰκλ* δόλος καὶ πανουργία.
|| Pm. *αἰκλ* — *αἰκλ*, μετέρχομαι δόλους: *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } Π. *αἰκλ*, ἐπθ. ἀλουργή, ροδόχρους: رخ
— *αἰκλ*, ὁδὸν παρειά, ὁ ἔχων πα-
ρειάν ὁδόν. || *αἰκλ* — *αἰκλ* ἵππος πυρρός. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *αἰκλ* [κατὰ τὸ *αἰκλ* κυρίως] ὄν.
χειρ, λαβή, ὑπερος [γυμνασίου], βοή-
θεια, προστασία, κατοχή, ἐξουσία, συμμετοχή,
ἐνοχή, φερό, φερό: *αἰκλ* — *αἰκλ* δεξιὰ χειρ. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

αἰκλ } T. *αἰκλ* [κατὰ τὸ *αἰκλ* κυρίως] ὄν.
χειρ, λαβή, ὑπερος [γυμνασίου], βοή-
θεια, προστασία, κατοχή, ἐξουσία, συμμετοχή,
ἐνοχή, φερό, φερό: *αἰκλ* — *αἰκλ* δεξιὰ χειρ. || *αἰκλ* — *αἰκλ*

εὐτελεῖ τιμὴν ἐξ ἀνάγκης, ἢ ἀποβάλλω, ἀπα-
λάττωμαι || ذكك — ἐπιχειρῶ [ἐγγίζω χεῖ-
ρα], εὐρίσκω τρόπον, μέδω || سورمك — ἢ
طوقونديرمق ἢ قومق ἐγγίζω, θέτω χεῖρα, ἀναμ-
γνύομαι εἰς τι || صونق — ἐκτείνω χεῖρα, ἐπιχει-
ρῶ: صونسه خير كورمز — ὅ, τι ἂν ἐπι-
χειρήσῃ, δὲν εὐδοκίμει || فالديرمق — αἶρω χεῖρα
ὅπως θεοῦ, ἢ διὰ τὴν κτυπήσῃ τινά || ده —
قالي μένει εἰς τὸ χεῖρι, δὲν πωλεῖται [ἐμπό-
ρευμα] || كتيرمك — κερδιζῶ, βάλλω στὸ χεῖρι, γί-
νομαι κάτοχος || كچمك — περιέρχομαι εἰς τὴν
χεῖρα, συλλαμβάνομαι: حيدودلرك — كچمدهلرته
πολύ προσεπάθοντες εἰς τὴν
σὺλλληψιν τῶν ληστῶν || كچمز — πρόσσπον ἢ
πρᾶγμα σπάνιον, ὅπερ δὲν περιέρχεται εἰς τὴν
κατοχήν, ἐξουσίαν, ὅπερ δὲν δύναται τις νὰ
συλλάβῃ, νὰ καταλάβῃ || كچيرمك — βάλλω στὸ χέ-
ρι, εἰς τὴν ἐξουσίαν || دن كك — ἔρχεται ἀπὸ τὸ
χεῖρι, δύναται νὰ τὸ κάμῃ τις, εἶναι ἐπ' αὐτῷ:
مدن كلز — δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸ χεῖρι μου, δὲν
ἐξαγτᾶται ἀπὸ ἐμέ: بر ايش كلز — οὐδὲν
πρᾶγμα ἔρχεται ἀπὸ τὸ χεῖρι του, τίποτε δὲν
δύναται νὰ κάμῃ || دن كلن — τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς
ἐρχόμενον, ὅ, τι δύναται τις νὰ κάμῃ: نى ||
كسلك ἀποκόπτω τινά ἀπὸ τινος ἕξως, κάμω
νὰ παραιτηθῇ || كسلك — ἀποκόπτεται ἡ χεῖρ
τινος, παραιτεῖται ἀπὸ τινος ἕξως: ويرمك ||
بذ. الو برمك. § انتي. ل. ا. بذ.

Αλ } Α. ἔλ., ἀριθρον τῆς ἀραδικῆς δι' ὅλα τὰ
γένη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς, ἥτοι ο, η, τδ,
οι, αι, τά: الحَاجَّ **ἐλ** **χαθίζδζ**, ὁ προσκυνητής ||
الحاجه **ἐλ** **χαθίζδζέ**, ἡ προσκυνήτρια || الحجاج
ἐλ **χουθδζδάδζ**, οἱ προσκυνηταί || الحلمات **ἐλ**
μυθαλλιμάτ, αἱ διδάσκαλοι. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ
γράμμα, ἥτοι τὸ λ, δὲν ἐκφωνεῖται, ὅταν ἡ
ἐναριθρος λέξις συνδέεται μετὰ τοῦ προηγούμε-
νου· ὡς اسلام شيخ **ἀείχου-ελ-ιδλάμ**, ὁ Σείχουλι-
δλάμης [ἀντὶ **ἀείχου-ελ-ιδλάμ**]. Τὸ δὲ δεύτε-
ρον, ἥτοι τὸ λ, προφέρεται ὡς τὸ ἀμέσως ἐπό-
μενον, ὅταν τοῦτο ᾗ ἐν τῶν ἐξῆς δεκατεσσά-
ρων γραμμμάτων καλουμένων ἡλιακῶν شمسيه]:
ت · ث · د · ذ · ر · ز · س · ش · ص · ض · ط · ظ · ن ·
ὡς بالدقات **ἐλ** **ἀέμς**, ὁ ἥλιος [ἀντὶ **ἐλ** **ἀέμς**] الشمس
πί-ι-τέφάτ, ἐπανειλημμένως [ἀντὶ **πί-ἐλ-ι-τέφάτ**]

٧١ } T, ἀλά, ἐπθ. στικτός, ποικιλόχρους,
 πλουμιστός, παρδαλός: كوزلى — ὁ ἔχων

ἀποφυγὴν συγχύσεως || ... نظری بینده — وقوع ||
 συμβάινει σύγχυσις μεταξύ τῶν λέξεων...
 بولور

التسام } A. **ισοσύμ** [ρζ. لثم] ρ. ἀφ. τὸ κα-
 λυπτειν τὸ πρόσωπον διὰ ρυομάκ-

τρον, ἢ καλύμματος, ἢ τῆς ἄκρας τῆς ἐσθῆτος:
 — τὸ καλύπτεσθαι τὰς γυναῖκας § τὸ
 ψιλεῖν εἰς τὸ στόμα, τὸ ἀσπάζεσθαι [σπν.].

التجاء } A. **ισιόζα** [ρζ. لجاء] ρ. ἀφ. τὸ κα-
 ταφύγειν, καταφυγῆ. || Ρμ. κατα-

φεύγω [δοτ.]: — ايدنلر فلاح بولورل —
 سلطنت سنييه — ايدنلر فلاح بولورل —
 οἱ καταφεύγοντες τῇ κραταίῃ βασιλείᾳ [τῇ ὁ-
 θωμανικῇ] σωτηρίαν εὐρίσκουσι.

التجاکاه } B. **ισιόζα-γκιζα**, ὄν.
 — نام اولان, καταφύγιον: — ايدنلر فلاح بولورل —

دربار معدلقرار — ايدنلر فلاح بولورل —
 ἡ αὐτὴ, ἐν ᾗ ἐδρεύει ἡ δικαιο-
 σύνη, καὶ ἥτις εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν ἀν-
 θρώπων.

التجه } T. **ισιόζα**, ἐπθ. ὁ ὀλίγῳ κατωτέρω
 ὢν, ὑποδεέστερος § [ἐπρ.] ὀλίγῳ

κατωτέρω.

التحاء } A. **ισιζα** [ρζ. لحو, βλ. لحية] ρ. ἀφ.
 τὸ ἔχειν γενειάδα.

التحاق } A. **ισιζα** [ρζ. لحق] ρ. ἀφ. τὸ
 προστιθεσθαι εἰς τι ἢ εἰς τινα μερι-

δα, προσθίκεν [δοτ.]: — دفتر دار آغاری زمره سته —
 ἡ προσθίκεν αὐτοῦ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀγά-
 δων τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ [εἰς χορείαν] — Ρμ. [δοτ.]:
 — ايلدى — ايلدى —
 προστεθεῖν εἰς τὴν ψάλλαγμα
 τῶν ἐναντίων || ايلدى — ايلدى —
 κατετάχθη εἰς τὴν δευτέραν τάξιν τῶν μαθητῶν.

التحام } A. **ισιζα** [ρζ. لطم] ρ. ἀφ. ἐποσύ-
 λωσις, συσπάρκωσις [πινάω κρέας].

|| — ايلدى — ايلدى —
 ἐποσύλωσις τραύματος βλ. التيام.

التذاذ } A. **ισιζα** [ρζ. لذت, βλ. لذت] ρ. ἀφ.
 τὸ αἰσθάνεσθαι ἡδονήν, ἡδύνεσθαι.

βλ. استاذ and تاذ.

التزاق } [ρζ. لزق, βλ. لزوق] ρ. ἀφ. συγκόλ-
 λησις, σύμψυσις: — اصابع —

σύμψυσις δακτύλων.

التزام } A. **ισιζα** [ρζ. لزوم, βλ. لزوم] ρ. ἀφ.
 τὸ ἀναλαμβάνειν τι ἐργολαβικῶς, ἀ-

γορά παρὰ τῆς κυβερνήσεως δημοσίων προσό-
 δων, ὡς δεκάτης, φόρων κτλ. ἐργολαβία: ὑπε-
 ράσπις, ὑποστήριξις θεοῦ, μεροληψία, τὸ λαμ-
 βάνειν τὸ μέρος τινός, τὸ ἀκολουθεῖν τινα: ἐπι-
 δόωσις, τήρησις, ἐνδιαφέρειν: — ویرمك — παρα-

χωρῶ δημοσίους προσόδους εἰς ἐργολάβον || —
 — ايلدى — ايلدى —
 ὑπεράσπις, ὑποστήριξις τοῦ δικαίου

|| — ايلدى — ايلدى —
 τήρησις διγῆς || — ايلدى — ايلدى —
 ὑπο-

στηριζω τι, ἢ ἐνδιαφέρειν ὑπὲρ τινος || — ايلدى — ايلدى —
 ἐκ συστήματος, ἐπίτηδες §

συνων. τῷ اعانت βλ. λ. || Ρμ. ἀναλαμβάνω, ἀ-

ναδέχομαι, ἀγοράζω ἐργολαβικῶς δημοσίας

προσόδους, ὑπεράσπιζομαι, ὑποστηρίζω κτλ.

[αἰτ.]: — ايلدى — ايلدى —
 ὁ μισθωτὸς ἐξεπλήρωσε τὴν ἐργασίαν ἣν διὰ

τῆς μισθώσεως ἀνέλαβε || ايلدى — ايلدى —
 ἀνέλαβεν ἐργολαβικῶς τὰ δέκατα || ايلدى — ايلدى —

ادبياتده — ايلدى — ايلدى —
 ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἡκολού-

θησε τὸ σύστημα τοῦ Συνασῆ || ايلدى — ايلدى —
 وقتدبرو || ايلدى — ايلدى —
 οἱ ἡμέτεροι γραμ-

ματεῖς [κατὰ τὴν] ἀπὸ τινος ἐπιδιώκουσι

πάντοτε τὴν ὁμοιοκαταληξίαν § πλθ. التزامات.

التزاماً } A. **ισιζα-εν**, ἐπρ. δι' ἀναλήψεως
 ἢ ἀγορᾶς δημοσίων προσόδων, ὡς

δεκάτης κτλ. § ἐκ συστήματος, ἐπίτηδες § πρὸς

ὑπεράσπις § [τροπ. μετχ.] ἀναλαμβάνων,

ὑποστηρίζων κτλ. [αἰτ.].

التزامجي } T. **ισιζα-εν-δζή**, ὄν. δημοσιώ-
 νης, ἥτοι ὁ ἀγοράζων παρὰ τῆς

Κυβερνήσεως δημοσίας προσόδους, ὡς δέκατα

ἢ ἄλλους φόρους κτλ. [βλ. ملتزم].

التزامجلى } T. **ισιζα-εν-δζή**, ὄν. δημο-
 σιονία βλ. προηγ.

التزامكارانه } II. **ισιζα-εν-καρανέ**, ἐπθ. ὁ
 πρὸς ὑποστήριξιν, ὑπεράσπι-

σιν τινος γινόμενος, θεομὸς [σύστασις κτλ.] με-

ροληπτικός § ἐπρ. μεροληπτικῶς, θεομῶς.

التزامى } A. **ισιζα-εν-ι**, ἐπθ. ὁ ἀπὸ σκοποῦ,
 συστηματικός § — ايلدى — ايلدى —
 ῥῆμα τῆς

ἀνάγκης ἢ μέλλων τῆς ἀνάγκης, ἥτοι χρόνος τοῦ

τουρικοῦ ῥήματος γινόμενος διὰ τῆς καταλη-

التصاق } A. ἰσχυράκ [ρῥ. لصق, βλ. لصوق]
 ο ῥή τινα ῥήειν ῥήειν τινα ῥήειν

... تيمور يولارينك — ی اروپا سفر لرينی تسهيل
 νωστις ἡ συνθεσις τῶν διηγηρηδὸρ μων... διηγουμένη
 νε τὰ ταξεϊδια τῆς Εὐρώπης· § [ψυθ. βοτ. ιατρο.]
 προσφυσίς, συμψύια, συγκόλλησις; اعضا — συγ-
 κόλλησις ἐντέρον· || اجفان — συγκόλλησις βλε-
 φάρων, ἀγκυλόβλεφαρα· || لان — ἀγκυλόβλεφ-
 σον [γλωσσοδέτι]. || Ρμ. συνδέομαι, συνάπτω-
 μαι [δοτ.]: ایکی تیور بول خطنک یکدیگرینه — یعنی
 τοὺς συνδεσθῶσι πρὸς ἀλλήλους αἱ δύο διηγο-
 ρουκαὶ γραμμαὶ· § πλθ. التصافات.

التصاق { Δ. ἰσχυράκ-η ἐπθ. συνδεδεμένος,
συννησμένος § 0η2. التصاقه ἰσχυρά

ἡδαικηνύε: — خطوط συνδεδεμένοι γραμμαί [ἐπὶ
φιδηροδιορομικῶν].

لتفات } A. ἰλιφᾶν [ρζ. افت] ρ.άφ. τὸ στρέ-
φειν τὸ πρόσωπον πρὸς τινα. διλο-

ῥοσύνῃ, περιποίησις, χαίρετιμός· μετῆ. προσ-
σχῇ, ἀκρόασις: كرك بنى سمرست نشاط افسدر ἡ
φιλοῤῥοσύνῃ σου [ἡ.φ.α.τ.ῆ.ν] μ' ἐμέθυσεν ἀπὸ
χαράν. § σχημα οἰοτικὸν ἀποστρεφῆς, ἵτοι
μετάδοσις ἐν τῷ λόγῳ ἀπὸ τοῦ α' προσώ-
που εἰς τὸ δ' ἢ ἀπὸ τοῦ δ' εἰς τὸ γ'. || Ρμ.
ποιῶ φιλοῤῥοσυνήσεις, χαίρετ' ὡ. μετῆ. δίδω προσ-
σχῇν, ἀκρόασιν· [δοτ.]: جوق — ايلدى ἐποίη-
σεν ἡμῖν μέγας φιλοῤῥοσυνήσεις.

التفاحى } T. ἰλιθαζ-ὀζή, ἐπθ. περιποιν-
τικός, φιλόφρων [ἄνθρωπος].

التفتتسر } T. ἰλ.τιφαι-θήζ, ἐπθ. ἀγροῖκος.

Τ.Ι.Λ.Τ.Ι.Φ.Α.Τ.-Θ.Η.Ζ.Λ.Η.Κ., ἀφ. ἀγροί-

κία, ἑλλειψις φιλοφροσύνης.

التقالي } κός, φιλοφρονητικός, κολακευτικός

ε[q̄] } A. ἰλτικὰ [ρζ. لقي] ρ. ἀφ. συνάντη-

αἰσῶν. || δις: بحرین — συνάντησις δύο θα-
λασσῶν. || Ի Կհրին — συνάντησις δύο ποταμῶν.

|| [γραμ.] ی سا کثین — συνάντησις ἵτοι σύμ-
πτωσις δύο ἀλλεπαλλήλων συμβῶνων [δακτι-

ἐῖν] ἀνευ μεσολαβήσεως φωνήεντος [χαρκε] αἱ ἡ ἐν πρῶτῳ διμυελία πρὸς πρῶν ποσὶν

التقاط } Δ. ιδτικῶν [ρζ. لقط, βλ. لقطه] ρ.

ὄν καὶ λαμβάνειν ἐκ τῆς γῆς, τὸ συλλέγειν,

συλλογή: دكراى — ى قولاي — δὲν εἶ-
ναι εὐκοῦλος ἢ συλλογὴ τοσοῦτων ζητημάτων.

|| Pl. [ait.]: ایتدیکم میوونی کاملاً یدم — ἔφαγον
 ἡμεῖς τὰ ἀπέναντα τοῦ ἐναντιοῦ ἡμῶν

ὅσας τὰς συνάξεις, ας συνέλεξα || بومسالى سبب
 ققيه دن — ايتشدو τὰ ζητήματα ταῦτα συνέλεξεν

ἐκ τῶν ἱερονομικῶν βιβλίων.
 A. ܝܠܬܝܕܝܐ [ρζ. لقمة, βλ. لقمة] ρ. ἀφ.

[βοῦκας κτλ.]: يـ قـمـكـ — ى: καταβρόχθις βλω-

μοῦ· || Ρμ. καταδροχθίζω, καταπίνω [αἰτ.] :
— آم املدي حوت املدي تونسي τὸν Ἰωάνν ὁ ἰχθύς

τοῦ πεπρωμένου θεῷ! κατέπεε.
 T. ἀλλ-λὴκ, ὄν, τὸ ὑποκάτω τοῦ χά-

التلق } του τιθέμενον, κανών η χάραξ χρη-
 σιμύμενον διὰ τὴν εὐθυνογραμίαν ἐν τῇ γραφῇ

تله } T, ἀλτ-λῆ, ἐπθ, ὁ ἔχων κατώγειον:

γαλον· || βλ. التبر.

القاس } A. ἰσχυρός [ρζ. إلسى] p. ἀφ. αἰτη-
σις, ἀξίωσις φιλική, ἥτοι μὴ ἐπισθ-

μος μεταξύ προσώπων ἴσων κατὰ τὸν βαθμὸν
καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν ἢ καὶ ὀλίγω ἀνί-

στων: ی اوزرینه — ἐπὶ τῇ φιλικῇ ἀξιώσει
τοῦ θεῖου: شایان — ὑπόθεσις ἀξία δι-

λικῆς παρακλήσεως· § αἰτησις χάριτος ὑπὲρ
προσδοκωμένων· προσδοκία δὲ ἔσθλα· || B.

αἰτοῦμαι χάριτα ὑπὲρ τινος, συνιστῶ, προσ-

τατεύω [δν]: ايلدم — εζητησα χαρι-
τα παρὰ τοῦ δεῖνος: § πλθ. التماسات.

القاسمجي } T. ἱκανοσ-τοῦν, ὅν. ὁ συνειθι-
ζων νὰ συνιστᾷ τοὺς οἰκελους

αὐτοῦ καὶ ζητῇ χάριτας ὑπὲρ αὐτῶν· ὁ μὴ ἐν-
νοῶν καὶ μὴ προστάτευσεν ἄλλους ἐκτὸς τῶν

συστηθέντων αὐτῷ, προστατευομένων ὑπὸ μεγάλων προσώπων.

Π. Ἰ. τιμὰς-κερτέ, ἐπθ. πρό-

τευόμενον, συνιστώμενον, σύστασις: فلائك — سي

ειδν- — من اولان خصوص اسعاف بيورلدي || εἶδν-
 dr είναι δύστασις [προσστατευόμενος] τοῦ δεῖ-
 νος.

κούσθη ἡ συστηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν ὑπόθεσις.

الخامس نامه } λη περιέχουσα φιλικήν αἰτη-
 ραν ἀξίωσιν

القاع } A. ἰστυῖα [ῥζ. ملح] ρ. ἀφ. ἀνιψς.

جہہ سندھ۔ ایدن نور عرفان || Ρη. λαμπω: τὸ φῶς τῆς παιδείας, ὅπερ ἐπέλαμπεν ἐπὶ τοῦ

μετώπου αὐτοῦ.

آلشم } T. ἀλ-τιμή [آلى] ἀριθμ. ἐξήκοντα.

آلشم } T. ἀλ-τιμή-έρο, ἀριθ. ἀνὰ ἐξήκοντα.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-λαμάκ, ρ. οὐδ. φθά-
νω τὸν ἀριθμὸν ἐξήκοντα ἢ
τὴν ἡλικίαν ἐξήκοντα, γίνομαι ἐξήκοντούτης.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-λάνε, ἐπθ. ὁ ἀξίας ἐξή-
κοντα: شى — πρῶγμα ἀξίας ἐξήκον-
τα [παράδων] § ὄν. νόμισμα ἀξίας ἐξήκοντα
παράδων [ἐξηντάρι] § ἐξήκοντούτης: آدم — ἀν-
θρώπος ἐξήκοντούτης.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-λάν, ἐπθ. ὁ περιέχων
ἢ συνιστάμενος ἐξ ἐξήκοντα.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-ννδζή, ἀριθ. ἐξήκο-
στός.

آلشملاق } T. ἐλ-ε-ε-μέκ, ρμ. μτδ.
βάλλω νὰ κοσκινίσω [δοτ. αἰτ.]:
— اوشاعه كور — βάλλω τὸν ὑπηρετὴν νὰ κοσκινί-
σῃ ἀνθρώπους.

آلشملاق } T. ἀλ-ε-ν-νδζή, ἀριθ. ἑκτος.

آلشملاق } A. ἰλ-τιβά [ρζ. لوى] ρ. ἀφ.
τὸ περιελίσσεσθαι, συστρέφεσθαι ὡς
σχοινίον καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ κλίνειν πρὸς τι,
τὸ κυματίζειν. || عثاى — لوى ظفر —
يغزو ἰλ-τιβά ὁδμανί, δημαία νικηφόρος ὁδω-
μανικὴ § [ἀνατ.] πτυχή· § [χειρουργ.] στρέψις,
συστροφὴ: شرايين — συστροφή ἀρτηριῶν πρὸς
κατάπαυσιν αἱμορραγίας.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμήν [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ
آل طون] κόκκινον χρώμα § ὄν. χρυ-
σός: — فرنك — ي —
σὺρωπαϊκὸς κατωτέρας ἀξίας, ἥτοι 14 κα-
ρατίων. || — آق — πλατίν· || آق —
σκολόπεν-
δρα [ψυτ.]. || طوي —
ὠραῖος [κ. λ. σφαῖρα
χρυσοῦ· λέγεται ἐπὶ μικρῶν ὠραίων παιδων]·
§ συνεκδ. πλοῦτος: باباسى —
πλούσιος. || —
كوكى ἰπεκακουάνα, ρίζα ἐμετικὴ § [ἐπιθ.]
χρυσοῦς: — ساعت —
ὠρολόγιον χρυσοῦν. || حروف —
χρυσά γράμματα. || طوب —
σφαῖρα χρυσῆ. [δοτ.]
ἀκακία ἢ φαρνεσιανή, κ. γαζία.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμήν-δζή, ὄν. χρυσοχόος,
ὁ κατεργαζόμενος τὸν χρυσόν.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμήν-λαμάκ, ρμ. μτδ. χρυ-
σῶ, περιβάλλω διὰ χρυσοῦς πλα-
κός, ἢ χρυσοῦ στρώματος [αἰτ.].

آلشملاق } T. ἀλ-τιμήν-δζή, ἐπθ. χρυσοῦς.

آلشملاق } A. ἰλ-τιχάπ [ρζ. لهب] ρ. ἀφ. τὸ φλέ-
γεσθαι, ἀνάπτειν, ἀνάφλεξις § [ιατρ.]
φλόγῳσις: قلب — φλόγῳσις τῆς καρδίας, καρ-
δίτις. || دماغ — ἐγκεφαλίτις. || قصبات —
βρογ-
χίτις. || بلعوم — λαρυγγίτις. || معدة —
γαστρίτις. || Pm. φλέγομαι, ἀνάπτω § πλθ. التهاب.

آلشملاق } T. ἰλ-τιχάπ-λανμάκ, ρμ. μθ.
φλεγμαινῶ, ἐρεθίζομαι, κ. φλο-
γίζομαι [ἐπὶ μέλους τοῦ σώματος].

آلشملاق } A. ἰλ-τιχάπ-ι, ἐπθ. φλογιστικός, φλο-
γώδης [ιατρ.]. § التهابه ἰλ-τιχάπ-ι.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή, ἀριθ. ἑξ: دم بر —
ἐν ἑκτον. || آلى —
πολύκροτον. || كوشه —
ἐξάγω-
νος. || قات —
ἐξαπλοῦς. || يارمق —
ἀλ-τιμή-παρμάκ,
ἐξάχειρ, ἥτοι ἄνθρωπος ἔχων ἐν τῇ χειρὶ ἢ τῷ
ποδὶ αὐτοῦ ἑξ δακτύλους, ἢ θύννος ἥτοι με-
γάλη παλαμῦδα, ἢ εἶδος μεταξωτοῦ ὑφάσμα-
τος γοαμωτοῦ συνιστάμενου ἀπὸ ἑξ διάφορα
χρώματα.

آلشملاق } T. ἐλ-τιμή, ὄν. δύννημος, ἥτοι ἡ σύζυγος
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀνδρός.

آلشملاق } A. ἰλ-τιγιάμ [ρζ. لام] ρ. ἀφ. ἐπου-
λῳσις, τὸ θεραπεύεσθαι [δυνων. الخمام]:
— يارمقى —
θεραπεύομαι: بولى —
πληγὴ τοῦ ἐθεραπεύθη.

آلشملاق } H. ἰλ-τιγιάμ-πεζή, ἐπθ. ὁ ἐπι-
δεχόμενος ἐπούλωσιν, θεραπεύαν
[ἐπὶ τραύματος καὶ μτθρ.]: —
جريحه —
πληγὴ αὐτοῦ ἥτο θεραπεύσιμος.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-σέρο, ἀριθ. ἀνὰ ἑξ.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-λάνε, ἐπθ. ὁ ἔχων ἀξίαν ἐξ
γροσίων κτλ. § ὄν. ἐξάριον [νόμισμα].

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή-λάν, ἐπθ. ὁ συγκεῖμενος ἀπὸ
ἑξ. § ὄν. τὸ ἐξάριον τῶν χαρτίων
τοῦ χαρτοπαιγνίου.

آلشملاق } T. ἀλ-τιμή, βλ. الج.

آلشملاق } A. ἰλ-τιζή [ρζ. الجاء] ρ. ἀφ. βία, κατα-
ναγκασμός, ἀπαιτήσις ἐπιβλητικὴ:
— يارمقى —
βιασθεὶς ὑπὸ τῆς πε-
νίας [βία ἢ ἐνεκα πενίας] κατέφυγεν εἰς ἡμῶν·
§ πλθ. الجاءات: —
زمايه —
αἱ καιρικαὶ ἀπαιτήσεις.

الجام } A. ἰζῶζαυ [ρζ. لجم, بل. جام] ρ. ἀφ. χα-
λαινάωγησις, τὸ θέτειν χαλινόν: —
اسب χαλαινάωγησις ἵππου.

الجمه } A. ἰζῶζαυ [πλθ. τοῦ جام ζαῖζαυ] ὄν.
χαλαιοί.

آجه } T. ἰζῶζα, ἐπθ. ὑποκόκκινος.

آچاجق } T. ἰζῶδα-δζήκ [ὑποκ. τοῦ ἰζακ] ἐπθ.
ὀλίγον χθαμαλός, χαμηλότε-
ροι: طاهر — ὄρη ὀλίγον χθαμαλά.

آچاق } T. ἰζῶ-δακ [κατὰ τὸ لهجه] ἐκ τοῦ
آل [γῆ] ἐπθ. χθαμαλός, χαμηλός
[μτφ.] εὐτελής, ταπεινός, ποταπός: او — χα-
μηλὴ οἰκία || آدم — εὐτελής, ποταπός ἄνθρω-
πος || كوكلو — ταπεινός τὰ ἦθη || طبعي —
φύσις || طبيعتي — ταπεινός τὸ ψυχικόν [τὸ
φρόνημα], χαμερπής.

آچاقراق } T. ἰζῶδακ-ράκ, ἐπθ. χθαμαλότε-
ρος, ποταπώτερος.

آچاقلاقمق } T. ἰζῶδακ-λαμμάκ, ρμ. μτθ.
χαμηλόνω, ταπεινῶ, ὑποβιβά-
ζω, σμικρύνω [αἰτ.].

آچاقلامق } T. ἰζῶδακ-λαμμάκ, ρμ. μτθ.
ἐξευτελίζω, προσβάλλω, [αἰτ.]
§ [οὐδ.] ἐξευτελίζομαι, γίνομαι χαμερπής, δαι-
νώ, κολακεύω χαμερπῶς.

آچاقلق } T. ἰζῶδακ-λήκ, ἀφ. εὐτέλεια, πο-
ταπότης, χαμερπεία.

آچالمق } T. ἰζῶδα-λμμάκ, ρμ. οὐδ. κύπτω,
χαμηλόνω ὥς ὅταν διέρχεται
τις κάτωθι θύρας § ἐξευτελίζομαι, φέρομαι
χαμερπῶς βλ. آچاق.

آچق } T. ἰζῶδακ, βλ. آچاق.

الچك } T. ἰζῶ-δέκ, ὄν. χειρόκτιον· τὸ δύνη-
θες ἡ δυνάμει βλ.

آچی } T. ἰζῶ-δή, ἡ ἰζῶ-δή, ἡ ἰζῶ-δή, ἡ ἰζῶ-δή,
γύψος [ἀραβ. جبس] καὶ ἐπιστημονικῶς
βλ. آچاق.

آچی } T. ἰζῶ-δή, βλ. آچی.

آچيلاقمق } T. ἰζῶ-δ-λαμμάκ, ρμ. μτθ. χροί-
α δια γύψου [αἰτ.].

آچيلى } T. ἰζῶ-δ-λή, ἐπθ. ὁ περιέχων γύ-
ψον, ἡ ὁ κεκαλυμμένος δια γύψου.

الحاج } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ὄν. ὄν.
προσκυνητής· βλ. حاجي.

الحاج } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. βία, ὑπο-
χρέωσις. || Ρμ. βιάζω, ὑποχρεῶ [αἰτ.].

همان سز نقله استعجال ايليكز ديوقاليسو چوق زمان
يلىدى صيقشديروب — ايلدى
καὶ ἐδίαθεν [αὐτὸν] λέγουσα «σπεύσατε πάραυ-
τα νὰ διηγηθῆτε».

الحاج } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἐπιμόνος
παρακλήσις, ἐκλιπάρησις πρὸς παρα-
δοχὴν ἢ ἐκτέλεσιν πράγματός τινος [ἐντονώτε-
ρον τοῦ ابرام] — درجه لنده کی استرحام: [ابرام]
ἢ μέχρι βαθμοῦ ἐπιμόνου παρακλήσεως ἰκε-
σία. || Ρμ. παρακαλῶ, δέομαι ἐπιμόνως, θερμῶς·
§ πλθ. ἰζῶ-δζ ἀντὶ τοῦτου προτιμᾶται
ἢ χρῆσις τοῦ ابرامات ἰζῶ-δζ, πλθ. τοῦ ابرام.

الحاج } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحاج } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحاصل } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحاصل } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحاظ } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحاق } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحاق } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحال } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحالة هذه } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

الحالة هذه } A. ἰζῶ-δζ [ρζ. حاج] ρ. ἀφ. ἡ ἀπὸ τῆς
εὐθείας ὁδοῦ παρέκκλισις, αἵρεσις
[θρησκ.]: اصحاب — αἰρετικοί.

اولان كيرسون ἡ Κερασοῦς ἵτις εἶναι τὴν σύμμερον ἀπουδία ἐμπορικὴ θέσις.

آل حم } A. ἄλι χαμί, ἢ ذوات حَامِمْ }
 χαμί, κεφάλαια τοῦ Κορανίου ἀρ-
 χόμενα ἀπὸ τῶν δύο τοῦτων γραμμάτων, ὧν ἡ
 έννοια ἀγνωστος.

الحان } A. ἑλχαν [πλθ. τοῦ ἁλχ] ὄν.
 μελωδία, ἡσματα: بلبل — μελωδία,
 ἡσματα ἀπρόνοος || ἁλ — μελωδία λύρας || —
 μελωδία ὡσαύτως τὸ οὖς.

الحذر } A. ἑλ χαζέρ [ἁλ ἄρθ. حذر ὄν.] προ-
 σοχή! — ابنای عصردن — προσοχή!
 ἀπὸ τῶν συγχρόνων — προσοχή! [τουρκ. صاق βλ.]

الحسد } A. ἑλ χασέρ [ἁλ ἄρθ. حسد ὄν.] ἐπφ.
 — اول رنده کیم — φθόνος! ἡτοι φθονώ:
 φθόνος ἐκείνῳ τῷ φιλοσόφῳ
 διότι ἀπέσυρε τὸν πόδα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος [ἀπε-
 δίωσε].

الحق } A. ἑλ ἁάκ [ἁλ ἄρθ. حق ὄν.] ἐπφ. τῇ ἀ-
 ληθείᾳ: زماننده کوریلان محاسنک بیکده —
 τῇ ἀληθείᾳ ἐκ τῶν
 καλῶν τῶν γενομένων ἐν τῇ ἐποχῇ αὐτοῦ οὐδ'
 ἐν ἐπὶ τοῖς ἡλίους ἐγένετο ἐφικτὸν τοῖς προ-
 κατόχοις αὐτοῦ.

الحکم لله } A. ἑλ ἁάκ ἑλ ἁάκ [φράσις ἐκ
 τοῦ ἄρθ. ἁ, τῆς λ. حکم καὶ τοῦ
 ٱللہ βλ.] ἡ θέλησις εἶναι τοῦ Θεοῦ, ἡτοι γεννη-
 θήτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὅ, τι θέλῃ ὁ Θεός
 γίνεται: — تی نہ یاہلم! ὅ, τι θέλῃ
 ὁ Θεός γίνεται.

الحکم للغالب } A. ἑλ ἁάκ ἑλ ἁάκ [φράσις ἐκ τοῦ προηγ. τῆς
 ٱللہ καὶ τῆς λ. غالب] τὸ κράτος τοῦ
 ἰσχυροῦ, ἡτοι τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου.

الحکم لمن غلب } A. ἑλ ἁάκ ἑλ ἁάκ [φράσις ἐκ τῶν προ-
 ηγουμ. τῆς ἀντ. من καὶ τῆς λ. غلب] ταῦτόν
 τῷ προηγουμένῳ.

الحمد لله } A. ἑλ ἁάκ ἑλ ἁάκ [φράσις ἐκ
 τοῦ ἄρθ. ἁ, τῆς λ. حمد καὶ τοῦ
 ٱللہ βλ.]: δόξα τῷ Θεῷ: او بلائی ده صاودق: —
 τῷ Θεῷ! διεψύγομεν καὶ τὸ κακὸν τοῦτο || —
 δόξα τῷ Θεῷ! ἐπὶ τῷ τέλει, ἡτοι ὅτι
 ἐτελείωσεν [ἁλ ἁάκ ἁάκ] — δόξα
 τῷ Θεῷ! ἐν πάσῃ περιπτώσει [ἁλ ἁάκ ἁάκ]
 βλ. حمد καὶ حمد الله ٱللہ.

الخ } A. συντομία τοῦ ἄλλου ἑλ ἁάκ
 — καὶ τὸ λοιπὸν βλ. الى.

الد } A. ἑλ ἁάκ [ῥζ. لد] ἐπθ. ἐπίμονος, ἰσχυ-
 ρογνώμων, ἀσπονδος: — خصم — ἐχθρός ἀ-
 σπονδος, ἡ الخصام — ἑλ ἁάκ ἁάκ, ἀσπον-
 δος τὴν ἐχθραν.

آل داتق } T. ἁλ ἁάκ, ῥμ. μτθ. ἐξαπατῶ
 ἐν ἀγορῇ ἡ ἄλλῃ πράξει, πλανῶ
 [αἰτ.]: بو شیده بنی الداتی: με ἡπάτησεν ἐν τῇ
 ὑποθέσει ταύτῃ — ἁλ ἁάκ, ὁ ἐξα-
 πατῶν: احق الدادان: βροχὴ λεπτή, ἡ ἀπρό-
 πτος [κατὰ λ. ἡ ἀπατῶσα τὸν εὐήθη] || چوبان
 εἶδος πτηνοῦ [κατὰ λ. τὸ ἀπατῶν τὸν
 ποιμένα: ἄλλως καλεῖται ἄλαجه طاق ὄρνις
 στικτὴ] βλ. καὶ آلدامق.

آل داتمه جه } T. ἁλ ἁάκ ἁάκ, ὄν. δόλος, ἀ-
 πάτη, πανουργία.

آل دایچی } T. ἁλ ἁάκ ἁάκ, καὶ ἁλ ἁάκ
 [ἁάκ] ἐπθ. ἀπατεῶν.

الداعی } A. ἑλ ἁάκ [ἁλ ἄρθ. داعی ὄν.] ὄν. ὁ εὐ-
 χέτης [τίθεται ἐν τοῖς ἐγγράφοις ἀ-
 νωθὶ τῆς σφραγίδος ἡ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ γρά-
 φοντος, ὅταν οὗτος ἢ κληρικός].

آل دامق } T. ἁλ ἁάκ [ἁλ δόλος] ῥμ. μτθ.
 ἀπατῶ: συννηθέστερον ἁάκ βλ.

آل دانیج } T. ἁλ ἁάκ [ἁάκ] ἐπθ. εὐαπά-
 τος, ὁ εὐκόλως ἀπατῶμενος.

آل دانیج } T. ἁλ ἁάκ [ἁάκ] ὄν. δόλος,
 ἀπάτη, φενακία.

آل داتق } T. ἁλ ἁάκ, ῥμ. μσ. ἡ πθ. ἐ-
 ξαπατῶμαι ἡ εὐρίσκομαι ἐν τῇ ἀ-
 πάτῃ ἐπαίρωμαι, ἀλαζονεύομαι [δοτ.]: بر شیہ
 — ἀπατῶμαι ἐκ τινος πράγματος.

الدانش } T. ἁλ ἁάκ [ἁάκ] ρ. ἁφ. τὸ ἀ-
 πατῶμαι, ἀπάτη.

آل دایش } T. ἁλ ἁάκ [ἁάκ] ρ. ἁφ. τὸ ἀπα-
 τῶν, ἀπάτη, δόλος.

آل دایچی } T. ἁλ ἁάκ ἁάκ, βλ. ἁλ ἁάκ.

الدرماق } T. ἁλ ἁάκ ἁάκ, ῥμ. μτθ. δὲν ἀφίνω τινα νὰ λά-
 βῃ τι [αἰτ. دن]: — بورندن قیل: δὲν ἀφίνει νὰ
 λάβωσι τρεῖς ἀπὸ τῆς ῥινός του, ἀνθίσταται ὑπε-
 ρηφάνως: [οὐδ.] δὲν δίδω στυμασίαν, ἀδιαφορῶ,

ποιῶ τὸν ἀδιάφορον, δὲν προσέχω, παραβλέπω,
προσποιοῦμαι ὅτι δὲν βλέπω ἢ ἀγνοῶ [τῇ 12].

.. (17) ἡ ἀδελφότης T. ἀδελφότης, ὁμοθυμαδον.

الدرمق } ἡ δερμὴ T. ἄν. - ἔνθ. - ὑάκ. ρμ. διαμ.
κάμνω ἢ βάλλω ἢ στέλλω τινὰ νὰ

λάβει, ἀγοράσῃ τι, ἥτοι λαμβάνω ἢ ἀγοράζω διὰ
τινος [δοτ. αἰτ.] § διῶ στυνομίαν, σπουδαί-
οντα, προσέχω, ἐνδιαφέρομαι [τῷ Δ].

A. ἐξ-ἐκτὸς [ἁ ἄρθ. ἐξ ὧν.] ἐκφ. ἡ
 εὐχὴ! [τιθεται ἐν τέλει ἐπιστολῶν
 καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ: ἔρωσθε, ὑγιαίνει].

الدون } ἡ δὲ δυνάμις T. *é-l-ti-è-èn* [Al] *χρῆς* ὄν.
 χερσὶν κτλ. — *طائفة* — *βάλλω* χερσὶν
 κτλ. || *كسك* — *φωρῶ* χερσὶν κτλ.

الدونجى } ἡ δυνάμεις T. ἐξάθεν-δζι, ὅν. ὁ
ποκτίων. κατασκευαστής ἡ πωλητής χει-

} διὸν ἡ τέχνη τοῦ κατασκευα-
 στοῦ ἢ πωλητοῦ χειροκτιῶν.

الذ } A. ἐλ.ἐλ.ζζ [παρθ. τοῦ λ.ζιδ] ἐπθ. ἡδύ-
τερος, νοστικώτερος-τατος: حبيبات ميوه لرك

Ἰ. — τὸ χαρισματικὸν εἶναι τὸ ἡδύτερον τῶν
ὁπωρουμένων. || אֵלֶּיךָ — ἐλθέξῃ λεξαιξί, ἢ ἡδύτε-
ρα τῶν ἡδονῶν.

الذي } A. ἐλεξεν, ἀντ. ἀναψ. ἐκεῖνος ὅστις.

الزاق } A. *izak* [ρζ. لزق, βλ. لزوق] p. 46.
 τὸ προσκολλᾶν, προσκόλλησις.

الزام } A. $\iota\lambda\acute{\alpha}\nu$ [ρζ. λμ, βλ. لزوم] ρ. ἀφ. ἀ-
ποστρώματος· ἐκμίσθωσις, πᾶκτωσις,
παραχώρησις ἐκπαιδείας· μεταβιβατικὸν ἰδ.

θων γινομένην ἐκ μέρους τῆς κυθεργήσεως εἰς
τινα ἰδιώτην πληροῦντα τὸ ἀντίτιμον καὶ οὐ-

τως ἀναλαμβάνοντα τὴν εἰσπραξιν: **صكك** — **ي**
ἀποστόμωσις τοῦ ἀντιπάλου: **اعشار** || **ἐκμί-**

σὺ δὲ δεκάτης. || Ρμ. ἀποδοῦναι, πληρῶ, ἐκπληρῶ, πακτόνῳ [αἰτ.]: — براهين قاطعه ايله خمسني
 ἰδὼ δὲ περὶ τῶν ἀποδοτέων ἐκπληρῶν τὸν ἀν-

τίπαλόν του § π20. الزامات § β2. التزام και قضا.
 A. ἰλζαμ-ιγιάτ, ὄν. π20. 26-

ἀντιπάλου: در میان ایتدیکى — درجه و قوفى اثبات

ὁμοίαι τοι λόγοι οὗς ἐξευθίκε πρὸς φιμωσὶν τοῦ ἀντιπάλου ἀπέδειξαν τὸν βαθμὸν τῆς γνώσεώς του.

الزم } A. ἐν.ζ.ε.υ [παρὰθ. τοῦ لازم] ἐπὸθ. ἀ-
ναγκαιότερος-τατος : بواشك تأخيرى

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ, τόμ.
Δημόσια

οὐχὶ ἡ καθυστέρησις, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἡ ἐπίσπευσις τῆς ὑποθέ-
 σεως ταύτης εἶναι ἀναγκαιοτάτη. || لوازم τὸ
 ἀναγκαϊότερον τῶν ἀναγκαϊούτων.

الزيت } A. ἐλκευ-ιγέει, τὸ εἶναι τι λίαν
 ἐπ' ἀνάγκης, ἀνάγκη κατεπείγου-
 σα: مطلقه — ἀπύλυτος ἀνάγκη:

الست } A. ἄλιστα, οὐκ εἰμι; [λέγεις τοῦ
 Κορανίου ἐν τῷ ἑδαφίῳ ἐνθα παρί-
 σταται ὁ θεὸς ἐρωτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς

κρίσεως τοὺς ἀνθρώπους· δὲν εἶμαι ὁ Κύριος
ἡμῶν·] — روز ή یوم ή ημέρα τῆς δευτέρας
παρουσίας· § ὁ χρόνος τῆς δημιουργίας τῶν
πνευμάτων.

آلستا } Ἰτ. ἀλέστα [à lesto] ἐπθ. ἔτοιμος,
ταχύς & ἐπθ. ταχέως. || Ρμ: عك—
ἐτοιμάζω.

السن } A. ἐξέν [βλ. ἰσαν] ἐπθ. εὐγλωττος.

السن { A. ἐλθόν [πλθ. τοῦ لَان λλθόν] ὄν.
 γλῶσσαι· συνηθέστ. ἐπόμε.

السنة } A. ἐλθὼν [πλθ, τοῦ لسان] ὄν. γλῶσ-
σαι: شرقية. — αἱ ἀνατολικαὶ γλῶσ-

αι — صغار و كبار بادشاه دعاخوان اولدی ||
 ἡλῶσθαι τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων εὐχρον-
 ται ὑπὲρ τοῦ βασιλέως.

الش } T. ἀλῆς [المق] ρ. ἀφ. ἀληθής :
 ويرش — ἀλῆς βερίε, ἀληθοδία, ἐμ-

ποριον, συναλλάγη, σχεσις. || ورس ایغت = ka-
μνω ἀντιδοσίαν, ἐμπορεύομαι, συναλλάττομαι.
نه ورس — نك كره نه — το κατ'ἐμέ, οὔτε δι' αὐτοῦ οὔτε

δοσις, ἵτοι οὕτε νὰ λάβω οὕτε νὰ δώσω, οὐδεμία
σχέσις· ὁ ἀποψὺς θέσεως, ρωπογραφία· βλ. καὶ 11.

الشديرمق } ἡ ἰσθμὸς T. ἡ ἰσθμὸς-μακ.
 ρμ. μετ. ἐθίζω τινὰ εἰς τι, συν-

ևմիշտ, Կսմովա՛ն, ձեռքերդ [շնոն] ձեռքերդ՝
 չձախնա տօ Կծօր [աւ.] : — حیوانی συνειմիշտ
 չծօր Կծօրդ յիւ տօն Կծօրդ յիւ Կծօրդ

σῖαν· || — اختاری συνειθίζω τὸ κλειδίον εἰς τὸ
κλειθρον, ἥτοι κάμνω νὰ δουλεύῃ εὐκόλως· ||

— قېۋ قنادلىنى سۈنەيلىزۇ تا پاراۋەرۋەزلىككە ئىش
تۈرۈپ ئۇ ھەۋەزلىنىپ كەتتى ۋە ئۆزىنى ئۆزىگە ئۆزگەرتتى.

ἀνός· βλ. καὶ τῷ.

الشَّقِ { ἡ الشَّقِ T. ἀλυσήκ [الشَّقِ] ἐπθ. ἐξω-
 κενωμένον· συνεισδυμένον ἐρίθς ἡ-

μερος [δοτ.]: آدم—توتونه ἄνθρωπος συνειθισμέ-

{ A. ἐλθόντες [παθ. τοῦ ἐλθόντος] ὄν
 πυκνὰ θένδρα ὧν οἱ κλάδοι εἶναι
 συμπεπλεγμένοι πρὸς ἀλλήλους: قصرى محيط
 اولان — خدائق τὰ πυκνὰ θένδρα τῶν κήπων
 τὰ περιβάλλοντα τὸ περίπτερον [ὁ ἐν. ἄχρονστ.].

الفباء } Α. ἐλαφ-πά, ὄν. ἀλφάβητον ἢ ἀλφα-
 βητάριον λεγόμενον καὶ الفباء جزئى
 ἐλαφ-πά ὁ ἐλαφ-

الفباي } A. ἐξ. ἰθ. - π. αἱ, ἐπ. θ. ἀλφ. α. θ. η. κ. λ. ρ. σ. τ. ϕ. χ. ψ. ω. ξ. θ. .
الفبايه .

الفت { A. ὁμοῖα, ρ. ἀφ. θ. σχέσις, συνανα-
 στοροφῆ, οἰκειότης, ἔξις, φιλία: سِيَه

κακὰ ἔστι· || — σχέσεις καὶ φιλία· || —
 قوت بولجہ گفت ارادن قالقار ἤμα ἡ φιλία ἐνισχύ-
 — نه هیچ طولاز || αἱ ἐθιμοτυπίαὶ ἐκλείπουσι· ||
 δὲν χοροταίνει τις τὴν συναναστροφὴν αὐτοῦ
 [δύφεινέ]. || Ρμ. κάμνω σχέδιν, γνωριμίαν,
 συναναστρέφουμαι, ἐθίζουμαι, ἐξοικεῖται [τῇ
 ἀπὸ کوچکدن بری اوقوبوب یازمقله — ایشدر :
 ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ἐθυνεΐθιδεν εἰς τὸ ἀναγινώσκειν
 καὶ γράφειν· || — تانلار بارکیور اوزرنده اویومقله —
 [ایشدر] οἱ Τάταροι ἐθυνεΐθιδαν νὰ κοιμῶνται
 ἐπὶ τοῦ ἔππου.

الفكر } Π. ὁλοῦν-γκέρ, ἐπθ. ὁ ποιῶν σχέ-
σιν, ὁ συναναστρεφόμενος.

الفكری } Π. ὁλ.φ.ε.τ.-γ.κ.ε.ρ.ι., ἀφ. τὸ ποιεῖν
σχέδιν, συναναστροφὴν, συνανα-
στροφῆν.

Π. ἀλφειᾶς [μυχ. τοῦ αἵματος] ἐξεσθ-
κώς, ἐκδοτος, ἐρωτόληπτος: الف —
نوان إيش ἡτο ἐκδοτος εἰς τὴν σκέδιν τῶν γυ-
ναϊκῶν § قارى — γυνή πόρνη, δημοδία.

{ T. ἀλθότε-λικ, ἀφ. ἡ κατάστα-
 σις τοῦ ἐξέστεικότες, τοῦ ἐρωτο-
 κήπτου, ἢ τῆς δημοσίας γυναικός.

آلق { T. ἀλῆκ, βλ. أليق.

القاء } A. i2.kā [وَقَى] ρ. ἀφ. τὸ ῥίπτειν,
 ρίψας: § μεφ. τὸ εἰσθγεῖσθαι, εἰσθήγη-

της [ἰδίᾳ ἐπὶ κακοῦ]: ماء آبینى فى صلیب فى الماء آیینى
καὶ θαλίᾳ φιλ-μα ἀνίη, ἡ τελευτὴ τῆς οἰψεως
τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸ ὕδωρ, ἵτοι ἡ ἐορτὴ τῶν
Θεοφανείων. || تخم فساد — τὸ σπείρειν [ρίπτειν]
τὸν σπόρον τῆς ταραχῆς. || رُم. [δοτ. αἰτ.]: خاچی
إك ریتوا τὸν Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασ-
σαν [κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων]: ترلاه

ἔπειτα ὁπότε εἰς τὸν ἀγρόν, ἦτοι
 στείρω· || نفاق إيتك — ἐνστέρω διχόνοιαν· ||
 إيتك — εἰσδηγοῦμαι τινι εἰδησίν τι-
 να· § πλθ. القات εἰσδηγήσεις: دمه بولندی
 εὐρέθη ἐν τισιν εἰσδηγήσedin, ἦτοι εἰσδηγήδατο
 πράγματά τινα [ἐπὶ κακοῦ].

القاب } A. ἐλκὰς [πλθ. τοῦ لقب] ὅν. ἐπώ-
νυμα: تشريف—ἐπώνυμα τιμητικὰ·§

τίτλοι τιμητικοί ἀπονεμόμενοι τοῖς βαθμοῦ-
χοις πολιτικοῖς, στρατιωτικοῖς καὶ θρησκευτι-
κοῖς ὑπαλλήλοις τοῦ ὀθωμανικοῦ κρατους, ὡς
عزتو، ایشیتو، ساداتو، دهااتو، عزتو، ایشیتو،
ساحاتو، دهاخاتو κτλ. βλ. λ. Οἱ τί-
τλοι οὗτοι καλοῦνται القاب رسمیة εἰδικάπυ ρε-
δμυγέ, τίτλοι ἐπίσημοι. || — بلا پیلا عیكأكپ,
ἀνευ τίτλων. || — بعد ال پأكے-د-عیكأكپ, μετὰ
τοὺς τίτλους. § ἀντὶ ἑνικοῦ : رتبة ثالثه [رفعتو]
— ó τίτλος [ایشیتو،βλ. λ.] εἶναι τίτλος
τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

القاح } A. *izkák* [ρζ. لقح] ρ. ἀφ. γονι-
μοποίησις [ψς. ιστ.]: ظاهر — *iz-*
kákhi zakhro, ἡ ὀρθότερον — ظاهر *al* *zakhro-*
izkák, καὶ τὸ θ. — ظاهرة *al* *zakhro-*
izkák, φανερόγαμος: — نباتات ظاهرة *al*
φανερόγαμα: || — خفي *al* *zakhro-*
izkák, καὶ τὸ θ. — خفية *al* *zakhro-*
izkák, φυτὰ κρυ-
πτόγαμα: || بالواسطه — *izkákhi* *pi-*
izkákhi, δι-
χογαμία: || συνών. تلقح, βλ.

القش } ἡ Ἀλφίσις T. ἀλκή [κατὰ τὸ λεγόμενον ἐκ
τοῦ [αλφ] ὄν. ἐπευφημία, ζητωκραυ-
γή: ایدی — کوستلکده — اوزرینه — هر طرفدن — παν-
ταχόθεν ζητωκραυγαὶ ἐπὶ ζητωκραυγῶν ἐξε-
βηλοῦντο.

القشلاق } ἡ Ἀφισλάμ T. ἀλκισ-λαμάν,
 ρη. μεθ. ἐπευφηνῶ, ζητωκραν-
 γάζω [aít]: — امراطور يحيى ζητωκρανγάζω τὴν
 αὐτοκράτειραν || — يشادسيه ἐπευφηνῶ διὰ
 τῆς ἐπευφηνίας ζήτω [γιασά νιτασί-ιλε].

القلا شمع } T. ἀλ.ηκ-λασμάκ, βλ. آليقلا شمع.

{ **القصة** Δ. 42 κηδὸν [Δι' αἰθρ.] ἐπὶ. ἐν συν-
 τόμῳ, ἐνὶ λόγῳ, τέλος : شد —
 حرمان كاله يندك ἐνὶ λόγῳ ὅτε ἡ μεγάλην στέργ-
 ονς ἔβησεν **γερτίκε** εἰς τὴν ἐντέλειαν.

القول } Γλ. ἀλκοὺλ [alcohol] ὅν. οἰνόπνευμα· βλ. کنول.

ἡ γυνὴ ὀλίγον τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ εἶτα
τὰ κρύπτην αὐτό· § βλ. καὶ **ἡ** ¹⁵.

الماس { A. ἐλμας [κατὰ τὸ لغت كتابي ἐκ τοῦ
ἐλλ. ἀδάμας] ὄν. ἀδάμας: — ریزه

κόνις ἀδάμαντος· § τίτλος θωπείας: **ἐλμα-
διμ**, ἀγαπητέ! [διαμάντι].

الماسياره } II. ἐλυσας-παρξ, ὄν. τευμάχιον
ἀδάμαντος.

الماستراش } II. ἐλγας-τραός, ὄν. χρυσοχόος
κατεργαζόμενος τὸν ἀδάμαντα.

βλ. ﴿ ﴿ § κρύσταλλος.

الماس ويزه } Π. ἐλμας-ριζέ, ὄν. κόνις ἀδά-
μαντος.

الماسجی } Τ. ἐλμαδ-ᾠζή, ὕν. χρυσοχόος κα-
τεργαζόμενος τὸν ἀδάμ αντα.

الماسيه } Α, ἐλμασ-ιγέ, ὄν. γλύκυσμα πι-
κτὸν ἔχον ὅψιν κοινστάλλινον.

الماء } A. ἰδύα [ῥζ. ^ع ١] ὁ. ἀφ. τὸ ἀνάπτειν,
τὸ ποιεῖν τι λάμπειν· § τὸ ποιεῖν δη-
μιεῖον, νεῦμα.

المالِق { A. ἔλμα-λήνε, ὄν. ὁάσος ἐκ πολλῶν.

المالى } Τ. ἑλμα-λή, ἐπθ. μῆλινος, κατεσκευασμένος ἐκ μῆλων [γλῶσσιμα κτλ.]

آلمان } ἀλαμάν, ἢ ἀλμάνι ἀλαμάνια-λη, ὄν.
Γερμανός.

الماناق } ἀλμανάκ: [Almanach] ὄν. ἡμερο-
λόγιον.

Ἀλμανία } ἀλμανία, ὄν. κ. Γερμανία.

A. ἐξουαχ, ἢ ὡς ἡ ἐξουαχὴ [ἐκ τοῦ
 ὡς] ἐπὶ. ὁ παρατηρῶν τὰ πάντα ἐπι-
 σταμένως καὶ μετὰ προδοχῆς, ὁ περιεργαζό-
 μενος.

المزدكان } II. ἐλευ-ζήτεγκυάν, πλθ. τοῦ
المزده.

المزده } Π. ἐλευ-ζετέε, ἐπθ. ὁ ὑποστάς λυ-
 πας, πόνοους, ταλαιπωρος, δύστυ-
 νος: → عاشق ἐραστής τλήμων || → دل καρδια
 τλήμων· §πλθ. المزدهن ἐλευ-ζετέγγιζάν = غربت
 οἱ ταλαιπωροῦνται ἐκ τῆς ἀποδημίας.

المع } A. ἐλυσὰ ἢ ἐλυσᾶ [ἐλ. المع.] ἐπθ. ἀγ-
χίνους, εὐφυσέτατος ἀνθρώπου.

المعين } Α. ἐλ μουτῖν [ال ἄρθ. معين ὄν.] ὁ
βοηθός, ὁ Θεός.

المق } T. ἀλμακ, ρι.μπδ. λαμβάνω, κ.παί-
νω: [αἰτ.] — صاتون ἢ صاتين ἀγοράζω.

|| — اودوج n بورج λαμβάνω δάνειον, δανειζομαι χρήματα. || — صقوق kρυσολογw. || — صولوق n

— نفس ἀναπνέω, ἀναπαύομαι [λαμβάνω ἀναπνοήν]. || — صورتی λαμβάνω ἴσον, ἀντίγρα-

φον, ἀντιγράφω· || — عرت λαμβάνω μάθημα,
διδάσκουμαι ἔκ τῆς συνψοφῶς ἀλλου· || خيريني

— παίδων τὴν ὀργὴν, κατευνάζομαι· || فتيلى ñ
— فتيلى ἀνθρῶν, ἐξάπτομαι, ὀργίζομαι· || اوسته

—, ἡ — بويوه, ἡ—عهدهسند ἀναλαμβάνει τις
γὰ κάμῃ τι ὑπ' ἐυθύνην του.|| — اطرافى περι-

κυκλῶ, ποιεῖσθαι· || — أَنشَأَ ἀνάπτω, παίρνω
 φῶτα· || — سَوَّرَ παίρνω λόγον, λαμβάνω τὴν

υπόσχεσθαι τινος· || — جواب λαμβάνω ἀπάντη-
σιν, κόπτω τὴν ἐλπίδα· || — قهر νυμφεύομαι.

|| — θαυρόνω τους κοκλ || — οὐδ' αὖτις ἐπὶ λαμπροῦ ἀντικειμένου· ||

κερδίζω τὴν συμπάθειαν, παίρνω τὴν καρδίαν,
 ἱκανοποιῶ τινα· || — مسخره περιπαίζω, πε-

|| — *διανύω* ὁδόν, ὁδοιποροῦν.
|| — *εὐρίσκω* τὸ πεδῖον ἐλεύθερον, προο-

θενω [ἐπὶ κακῷ]· || — اوبون νικω, παιρνῶ
τὸ παιγνίδι· || — پرتاو ترهخو· || — لاام-
لجى

—ἐπιθύρω [παιρνω] κατάραν· || —قَاتَنَ φλεβο-

τοῦτω πατρὶος ἀληθ· || — صو το ὑδωρ παρὰδου-
ρει τινὰ ἢ τι, ἢ πατρὶνει ὕδωρ [τὸ ὑπόδημα,
πὲρ — ἡ εἴςου ἀπὸ τοῦ τοῦ — ἡ εἰς ἀποσταλῆς πὲρ ἡ εἰς

το πλοῖον ἡμέ· || — κυριεύω το φρού-
ριον· || — رطوبت λαμβάνω ὑγρασίαν, ὑγραίνο-
μαι ὃ ὑγρασία εἰσέρχεται εἰς τιν· || — ۱۰۰۰۰۰

γραφῆζω, λαμβάνω τὴν εἰκόνα τινός· || مهلت
 λαμβάνω, περιμένω, διαρκέω· ||

κρίνω, ἐπικρίνω, ἔχω διακρίσθαι: **الوب ويرمديكز**
 ἡ δὲ πρὸς τὴν αὐτὴν τὴν διακρίσθαι [τὴν ἔκθεσιν καὶ πρὸς τὴν

να δώσετε]; || — كندی أناχατιζω ἐμαυτόν.

المك } T. ἐλευέρ, βλ. الدمك και اهلك ἐλευέρ.

المناك } Π. ἐλἐυ-νάκ, ἐπθ. ὁ ὑποφέρων, πά-
σχων ὁ διυγόμενος

المنة } A. ἐλ μιννεῖθ λί-λιαζι [ال آڤ0.

οἰστίᾳ τῷ Θεῷ.

المه } T. ἐλεγεῖς [الكلمة] ἐπὶ. κοσκινο-
 ῥαμένος: كسوم — κοσκινοράμενοι ὄνθια-

τες, ἐκλεκτοί· βλ. *اللهم*.

المكة } **الح** T. **ἐλμεγίε**, ὄν. πινιστήρ, τυ-
λίγιδι, ἀνέμιν δι' ἧς ἀναπνιζούσι,
ἵτοι κουβαριάζουσι τὸ νῆμα, τὴν κλωστήν.

آلن } **الح** T. **ἀλν**, ὄν. μέτωπον· **μτψ**. τὸ
ἐμπροσθεν μέρος, ἐξωτερικὴ ὄψις, ἑυ-
θιογωνμία, τόλμη, θράσος: || **ي آق باك** — οὐ
τὸ μέτωπον λευκόν, καθαρὸν, τίμιον, ἀνεπί-
ληπτος: || **ي آحيق** — οὐ τὸ μέτωπον ἀνοικτόν,
ὁ μὴ προῤῥας τι προῤῥενον αἰσχύνης, ἀκνή-
δωτος: || **تري** — ἰδῶς μετώπου, προῤῥμα ἀπο-
κτιθέν διὰ τῆς ἐργασίας, νομίμως: || **يازيس** —
πεπρωμένον, εἰμαρμένον [τὸ γεγραμμένον ἐν
τῷ μετώπῳ]: || **طمارى** — **ح** **دريسى** — αἰδῶς
[κ. λ. **فلن** ἢ **دبر** τοῦ μετώπου]: **ك طمارى** —
ك. λ. **فلن** ἢ **دبر** τοῦ μετώπου: || **ي آحيق** —
οὐ ἡ αἰδῶς [ἀλνννννν **ταμαρ**] ἐσχί-
σθη, ἀναιδής: || **ي آرتامق** — συνοφρυνὸν τὸ μέτω-
πον: || **قارشلامق** — ἐπαινώ, προκαλῶ εἰς ἀγῶνα.

آلنغان } T. **ἀλν-γαν** [ἄλν] ἐπθ. ὁ δυσσε-
στούμενος ἐκ τινος πράγματος [ὅς-
τις τὸ παῖρνει ἐπάνω του].

آلنلق } **الح** T. **ἀλν-λν**, ὄν. κόσμημα
ἐπὶ τοῦ μετώπου, διαδῶμα, στέμνα·
κόσμημα, εἰκὼν ἢ ζωγραφία ἢ πλάξ ἐπὶ τοῦ
μετώπου οἰκοδομῆς].

آلنلو } **الح** T. **ἀλν-λν**, ἐπθ. εὐφρυνέτωπος.

آلنلق } T. **ἀλ-ν-μν**, ὄν. λαμβάνομαι
ἀγοράζομαι: **بر كتاب النش** ἐλνθῆν ἐν
βιβλίῳ § μσ. δυσσεστοῦμαι, ταράττομαι, κ.
τὸ παίρνω ἐπάνω μου: [τῆ **دن**]: **بو سوزلردن** —
δυσσεστοῦμαι ἐκ τῶν λόγων τούτων.

اله نمك } **الح** T. **ἐλν-ν-μν**, ὄν. πθ. ἡ μσ.
κοθιανίζομαι, ἐκλέγομαι· ἀνακατό-
νομαι, ἀνερευνῶμαι.

آلو } T. **ἀλν** καὶ ἐσφαλμένως **علو** [ἐκ τοῦ
ὄν. **فلن** — ἀναφλέγομαι: || **ي آلو** —
ἐκδάλλω, ἐκπέμπω φλόγας: || **بل**.
ي آلو καὶ **علو**.

آلو } Π. **ἀλν**, ὄν. δαμάσκινον: **ي بخارا** —
ἐπὶ **ἀλν** **κωχάρα** καὶ ἐσφαλμένως **علي**
ἀλν **κωχάρα** **κωχάρα** **κωχάρα**, δαμάσκινον
τῆς Βουχάρας: || **ي آلو** **κωχάρα** —
κωχάρα, κίτρινον δαμάσκινον, ἢ εἶδος βερ-
κόκκινον μικροῦ: || **ي آلو** **κωχάρα** —
κατὰ παραφθ. **κωχάρα**, ροδάκινον || **ي آلو** —
κωχάρα, βύσσινον· **بل**. **ي آلو** καὶ **هلو**.

الواح } A. **ἐλν** [πλθ. τοῦ **لوح** καὶ τοῦ **لوحه**]
ὄν. πλάκες, ἀδάκια § **معدنيه** — με-
ταλλικαὶ πλάκες· ἐξοπλισμός, ὀπλισμός [φυσ.].

الواز } A. **ἐλν** [πλθ. τοῦ **لوز** βλ.] ὄν. ἀ-
μύγαλα.

الوان } A. **ἐλν** [πλθ. τοῦ **لون**] ὄν. χρώμα-
τα: **تاريخه** — **تاريخه** قدر مشکل
δυσκόλον ὄσφ τὸ νὰ περιγράψῃ τις χρώματα εἰς
τυφλόν, δυσκολώτατον προῤῥμα: § **κοινῶς** ἀντὶ
ἐπθ. πολύχρους: **ي آلو** — πολύχρους: || —
ي آلو **تاريخه** πολύχρους.

آلود } Π. **ἀλν** [ἀδρ. τοῦ ὄν. **آلود**]
ἐν, ἐν χρῆσει ἐν συνθέσει βεδρεγμέ-
νος, μεμολυσμένος: — **ي آلو** **ἀλν**, τεθλιμμέ-
νος [ἀντὶ βεδρεγμένος]: || — **ي آلو** **ἀλν**,
αἱμοσταγής, καθημαγμένος, αἱματηρός: || **ي آلو** **ἀλν**,
وجود مفسدت. — **ي آلو** **ἀλν**, νυσταλέος: || —
ي آلو **ἀλν** **μεφδε** **ἀλν**, ἀνθρωπος κακοῦρ-
γος [ὑπαρξίς κακοῦργος μεμολυσμένη]: || — **ي آلو** **ἀλν**,
δολιχὴν ὄν.

آلودكى } Π. **ἀλν** **ἐν** **γν**, ἀδρ. μολυσμα, μολυ-
σμός, ὀντος [δπν.].

آلوده } Π. **ἀλν** [μτχ. τοῦ **آلود** **ἐν**]
βεδρεγμένος, μεμολυσμένος: **ي آلو** **ἀλν** —
ὄν. μεμολυσμένος ὑπὸ τοῦ χόδς καὶ τοῦ
αἵματος, ἵτοι πεφονευμένος καὶ κεκυλισμένος
ἐντὸς αἵματος καὶ χόματος, κατὰ γν: || **ي آلو** **ἀλν** —
βεδρεγμένος εἰς χόδ.

آلوده دامن } Π. **ἀλν** **ἐν** **ταμν**, ἐπθ. ἀκό-
λαστος, διεφθαρμένος [οὐ τὸ
κράσπεδον μεμολυσμένη]: **ي آلو** **ἀλν** —
διεφθαρμένη.

الوف } A. **ἐλν** [ἄλν] ἐπθ. εὐπροσθήγορος,
κοινωνικός.

الوف } A. **ἐλν** [πλθ. τοῦ **الف**] ἀδρ. χί-
λιοι-αι-α.

آلوديرمك } T. **ἀλν** **ἐν** **κωχάρα**, ὄν. μτθ.
ἀναφλέγω, ἀνάπτω, κάμνω
νὰ ἐδγάλη φλόγα, ν' ἀνάψῃ, νὰ κορώσῃ, μτθ.
ἐξάπτω, ἐρεθίζω [αἰτ.].

آلودنك } T. **ἀλν** **ἐν** **κωχάρα**, ὄν. μσ. ἀναφλέ-
γομαι, ἀνάπτω, κορώνω· μτθ. ἐρε-
θίζομαι, ἐξάπτομαι· **بل**. καὶ **ك** **ك**.

أولى } T. **ἀλν**, ἐπθ. ὁ ἔχων φλόγα, ἀ-
νημμένος, θερμός, διάπυρος, κορω-
μένος.

الوهيت } Λ. ὁλοκαύστη [ἐκ τοῦ ἁ ἱολαύη
 { θεός] ἄφ. θ. θεότης: — دینہ مرات
 ἅν εἴπη τις τὸν κόσμον κάτοπτρον
 τῆς θεότητος, ἄξιόν ἐστι.

الويريش } ἐλ-θεροῖς T. [الورمك] p. ἀφ. τὸ
εἶναι τι ἐπαρκές, ἐπάρκεια· τὸ
εἶναι τι κατάλληλον, συμφέρον.

الويريشلو } ἡ οὐρίσχη T. ἔλ-6ερσάλη, ἐπθ.
 ἐπαρκής. κατάλληλος, ἀνά-
 λογος, ἐπαψελής [δοτ.] : بر يول — احتیاج
 δδός ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀνάγκην.

} T. ἔλ-δεομεν [ال خيرو ويرمك دي-
 ال ويرمك } و] ρμ. ἀπρ. τὸ εἶναι ἐπαρκές,
 ἀρκεῖν: الويرير ἔλ-δεομεν, ἀρκεῖ, ἀρκετά [ἐπρ]. §
 τὸ εἶναι κατάλληλον, ἀρμόζον, συμφῶνον, ἐπι-
 φελέε, συμφέρον [δοτ.]: الويرير بو بكا τοῦτο δὲν
 μὲ συμφέρει, δὲν μὲ δίδει χεῖρ || ἐπιβάλλεσθαι,
 παρουσθεῖσθαι || — مجبوريت ἐπιβάλλεται, πα-
 ρουσθεῖται ἀνάγκη.

A. ἐλθὺν [ἐλθ. τοῦ] ὄν. ὁ-
 μαίαι: متوجه — δημαῖαι κυματίζον-
 ται· διοικῆσεις [ἡ πρώτη υποδιαίρεσις νομαρ-
 χίας]: ولايت — αἱ διοικῆσεις νομαρχίας. ||
 مقتله — διοικῆσεις ἀνεξάρτητοι, ἥτοι μὴ ἐξαρ-
 τώμεναι ἀπὸ τῆς νομαρχίας, ἀλλ' ὑπαγόμεναι
 ἀμέσως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.

الله } A. ἰλαξ, ὅν. θεὸς ἡγνωνστός, ὡς οἱ θεοὶ
 τῶν εἰδωλολατρῶν· [ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, βλ.
 ᾠδ. 10. الله ἰλαξ· § πλθ. الله ἰλαξ.

الهاء } A. ἰδὲν [οἶ. هو] ρ. ἀφ. τὸ ἐπασχο-
 ζεῖν τινα εἰς παιδιὰς καὶ ἀνωφελῶς
 πράγματα.

A. ἀνάστα [ῥζ. ἁπ.] ο. ἀφ. ἀνά-
 φλεξι, καὶ οὖς [κυρ. καὶ μτφ.] :
 رماذ — ἀνάφλεξι τέφρας || غيظ و عداوت
 ἀνάφλεξι τοῦ πυρὸς τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἐχθρας.

A. *izxáu* [ρξ. لهم] ρ. ἀψ. ἐμπνευσ-
 σις, ἀποκαλύψις [θεία]: ربانى — *Ẓim-*
pinusdis *theia*: || ربانى يتشهمش اولسه ابدى بو —
 — طريق نجاتى كشف محال ابدى
 ἢ *theia* ἀποκαλύψις, ἀδύνατος ἦτο ἢ ἀνακαλύ-
 ψις ταύτης τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας. || Ρμ. [δοτ.]:
 — ايتك — *Ẓim-pnéw*, ἀποκαλύπτω: —
 جناب حق — بيوردى
 وحى. || *βλ.* الهامات. πλθ. §

الهامي } A. ἰδ. καὶ ³¹ἰ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῇ ἐμ-
πνεύσει, ἢ ὁ ἐξ ἀποκαλύψεως § 0.
الهامي.

Ἄλῃ ἡ ἰσχύς } T. ἀλαδζακ, τὸ λαθεῖν, ὅ,τι ἔχει
 τις λαμβάνειν, πιστάως: بوند شو
 وار قدر [ἀλαδζαγνήν] ἔχω τόσα νὰ λαμβά-
 νω παρ' αὐτοῦ· βλ. حق.

T. ἀλαδζακ-λη, ἐπθ. ὁ ἔχων λα-
 δεῖν, δανειστής, πιστωτής: رهن
 — πιστωτής ἐνυπόθηκος: امتياز صاحب اولان
 — πιστωτής ἀπλοῦς ἢ ἐγγχειρόγραφος, ἡ-
 τοι μὴ ἔχων ὑπόθηκον.

١١ } T. ἐλ-εμέκ, [ἐκ τοῦ ١١ χεῖρ] ρη-
 μεθ. κοδικινίζω, ἐξετάζω, ἐρευνῶ
 ἐπισταμένως, ἐκλέγω [αἰτ.]: — شری κοδικινί-
 ζω τὴν πόλιν, ἤτοι ἀναζητῶ ἀνθρώπον ἐρευ-
 νῶν ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς κατοίκους: || — ١١ ἐξε-
 τάζω καταλεπτῶς ὕπῳ ἀνακαλύψω τι.

الهَمَك } T. ἐλ-ευέκ [ἐκ τοῦ ἁ χεῖρ] ρμ. μτδ.
 ἀναπνιζῶ, κ. τυλγαδιζῶ, κουδα-
 ριάζω νῆμα, κλωστήν, κάμινω κουδάρι [αἰτ.].

421 } A. ἀλλὰ [πλθ. τοῦ δι' ἰσχύος] ὅν.
 θεοὶ τῶν εἰδωλολατρῶν.

الله { A ἰλαχῆ [θηλ. τοῦ ἁ ἰλαχ] ὅν. θεῶν
τῶν εἰδωλολατρῶν.

A. ἱεραγ-ι, ἐπθ. θεῖος: → ἀφλατον δ
 } θεῖος Πλάτων || → θεία διαταγή,
 } θεῖον κέλευσμα: || → θεία χάρις: O. الیه
 }
 ἱεραγγίε: → αἱ θείαι ἐπιστῆμαι, θεολογία
 || → θεία κέλευσματα.

A. ἰλαξ-ἰ, κλητ. θεέ! — νε χαῖρετ-πάχξ ἐτο σθονὺν ἰλαξ!
 ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Κύριε!

A. ἰλαξ-ι, ὄν. ὕμνος πρὸς τὸν Θεόν,
 ὅν οἱ ἐπαῖται δευρῖσαι ψάλλουσι
 πρὸ τῶν θυρῶν τῶν οἰκῶν : *طرويش* — *طرويش*
 ὕμνος δευρῖσαι. || *أوقومق* — λέγω λόγους, οὕτως
 δὲν δύνανται τὰς ν' ἀκούει καθίσταται ὀχληνός.

الهيئات } Α. ἡλαχι-γιάτ, ὄν. πλθ. τὸ περὶ
 Θεοῦ μέρος τῆς φιλοσοφίας.

الهياب } A. ἡλιπᾶ[لب] ὁν. ἐπιφθόγῳσις.
[Κατὰ τὸ φανώσι βαρδα-
ρισμὸς ἐπινθησὶς ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς Ἀκαδη-
μίας. ὁρθότερον τὸ φανᾶ [لب].]

الهيت } A. ἡλαγγ-ηγέτ, ἀφ. θ. θεότης· βλ.
الوهيت.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαμετινί] τοῦ δεῖνος προσκυνηματος· || صفت
— ἡ ιδιότης ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἰμάμ.

αμαζνاده } Π. **ima-y-zaʔé**, ὄν. υἱὸς Ἰμάμ·
§ [πατρωνυμικόν] Ἰμαμίδης.

اماملق } Τ. **ima-y-luk**, ἄφ. τὸ ἀξίωμα ἢ τὸ
ἔργον τοῦ Ἰμάμ· βλ. امامت.

امامه } Α. **ima-y-é**, ὄν. θ. ἡ κεφαλὴ κοι-
βολογίου, ἥτοι διάτρητον ἐπίμικες
κόσμημα, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης ἐξ ἧς καὶ τὸ κοι-
βολόγιον, δι' οὗ διέρχονται αἱ δύο ἀκροὶ τοῦ
ὄρνιθιν τοῦ κοιβολογίου καὶ ὅπερ χρησιμεύει
ὡς κορώνης αὐτοῦ. § چوبق — سی
καπνιστοῦργος, ἐξ ἡλέκτρον ἢ ἄλλης ὕλης,
ὃν ὁ καπνίζων ἔχει ἐν τῷ στόματι.

آمان } Τ. **amān** [ἐκ τοῦ aman βλ.] ἐπιφώνημα
ἐκφράζον πόνον ψυχικὸν ἢ σωματι-
κόν, ἀνδυνχίαν, ἀποστροφὴν, ἢ διεγερτικὸν προ-
σοχήν· ὦ! Θεέ μου! ἔλεος! προσοχή! σπεύσατε
εἰς βοήθειαν! : الله عشقنه نه يايورسين — προσο-
χή! πρὸς Θεοῦ! τί κάμνεις; || بو نه حالدر —
πρὸς Θεοῦ! τί κατάστασις εἶναι αὕτη; || نه —
زمان يوق — زمان يوق! τί παθαίνεις; || اوليورسين
δὲν ὑπάρχει χάρις, δὲν ὑπάρχει προθεσμία, ἥ-
τοι αὐστηρώς· || ويرمك — συγχωρῶ, διδῶ χά-
ριν· || ديمك — ζητῶ [λέγω] ἔλεος, χάριν, πα-
ραδίδομαι εἰς τὸν ἐχθρόν· § آمآن **amān** [ἐν χορή-
σει ἐνίοτε ἀντὶ πληθυντικῷ, ἥτοι ἐπὶ πολλῶν].

امان } Α. **amān**, ὄν. ἀσφάλεια, προστασία·
§ **amān** [ἐν τῇ προστασίᾳ τοῦ Θεοῦ] ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν, ὁ Θεὸς νῦν
μας προσφύλαττι· || — امن و — § ἀσφάλεια, ἡ χά-
ρις, ἔλεος· ديمك — ζητῶ χάριν, ἔλεος· || ويرمك
— διδῶ χάριν, ἔλεος, ἀμνηστειαν εἰς ἡ-
συχίαν, κακοῦργους, ταραξίας· || βλ. آمان, آمآن.

امانات } Α. **amānat** [πλθ. τοῦ amān] ὄν.
παρακαταθήκαι· ی — مقدسه — τὰ ἅγια κειμήλια.

امانت } Α. **amānt**, ὄν. θ. παρακαταθήκη,
πρόγραμμα ἐμπειπιστευμένον [βλ. وديعه]:
اولان بر کيسه اچه — اولان پونγγیون خورماد-
تون εμπειπιστευμένον παρ' αὐτῶν· || براقى —
ἀφίνω ὡς παρακαταθήκην· || الله — اولك —
الله — **amānt** [ὡς λειψύ] τῷ Θεῷ καταπε-
πιστευμένους ἔδο, ὑγίανε· τὸ γαλλικὸν à dieu·
|| تکرى — θέτω ὡς παρακαταθήκην· ||

ی — **amānt**, ἱερὰ, θεία, παρακατα-
θήκη· || — اهل — ἄνθρωπος πιστός, τίμιος· ||
ایدیورم — سزه — τοῦτο ὑμῖν παρακαταθήκην
ποιῶ, ἥτοι παρακαταθέτω, ἐμπιστεύομαι ὑμῖν·
صديق — ی — πιστάδια κυβερνητικῇ·
رسومات — ی — πιστάδια, ἥτοι θεοὶ ταμίον· ||
دیهونديس تون همیدسون فوریون· || ی — دی-
هونديس تون همیدسون فوریون· || ی —
شهر — νομαρχία Κων/λεως· § πλθ. امانات βλ.

امانة } Α. **amānat**, ἑπρ. ὡς παρακαταθή-
κη· بر ایلان اشیا — τὰ πράγματα τὰ
ἀφελήντα ὡς παρακαταθήκην· § ἐκ μέρους τῆς
διευθύνσεως, ἥτοι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, οὐ-
χὶ ἐργολαδικῶς· [ἀντὶθ. τῷ **amānt** βλ.]·
اداره اولندی — ی — ἔφετος τὰ δέκατα
εἰσεπραχθίσαν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς· ||
اییلان ابنیه — οικοδομαὶ κατασκευασθεῖσαι ἀπ'
εὐθείας ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, οὐχὶ ἐργολαδικῶς.

امانتجی } Τ. **amānt-jī**, ὄν. παραγγελιο-
δόχος, κομιστής χρηματοδεμάτων,
φαιδρῶν καὶ ἄλλων· ὑπάλληλος ἐν τοῖς ἀτ-
μοπλοίοις, εἰς ὃν ἐμπιστεύεται τις ἀντὶ ἀμοι-
βῆς τὰ ἐπιπλά καὶ φορτία αὐτοῦ.

امانتجیلک } Τ. **amānt-jīlik**, ἄφ. τὸ ἐπάγ-
γμα τοῦ **amānt-jī** βλ.

امانخوان } Π. **amān-xwān**, ἡ ἀμάν·
خاڭ, ἐπθ. ὁ ζητῶν ἔλεος, χάριν·
— خردوس ζητῶν ἔλεος, χάριν.

امانتدار } Π. **amānt-dār**, ὄν. θεματοφύλαξ·
خیانت مدار — خیانت — θεματοφύλαξ ἀπι-
στος [χίαντ-μετάρ].

امانتداری } Π. **amānt-dārī**, ἄφ. τὸ ἔργον
τοῦ θεματοφύλακος.

آمانک } Τ. **amānk**, πλθ. τοῦ amān βλ.

امانه } Τ. **amān** ὄν. ἡσυχία ἐν ᾗ ἐπαναλαμ-
βάνεται ἡ λέξις amān § βλ. مانی.

امانی } Α. **amāni** [πλθ. τοῦ **amāni**] ὄν.
ἐλπίδες, πόθοι, σκοποὶ· حریصانه —
— ιδιαιτέροι πό-
θοι, ἐλπίδες· || بیوده — ἀνωφελεῖς ἐλπίδες· ||
— ψευδεῖς ἐλπίδες.

آمبرباریس } βλ. آمبرباریس.

امت } Α. **amānt**, ὄν. θ. ἔθνος, λαός· محمد —
— λαὸς τοῦ Μωάμεθ, οἱ Μουσουλμᾶ-

Αμερική { **άμερίκα**, ὀν. κ. 'Αμερικῆ: ممالك مجتمعة — αἱ Ἰνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς 'Αμερικῆς.

Αμερικανός { **άμερίκα-λ.η.**, ὀν. 'Αμερικανός.

Αμερικανικός { **άμερικάν**, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

άμερικάν, ὀν. ἐπθ. 'Αμερικανός, 'Αμερικανικός: بزي — **άμερικάν**

μάνους κατὰ τὸν μῆνα Ραμαζάν καὶ περιέχον τὸν χρόνον καθ' ὃν ἄρχεται ἡ νηστεία.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

άμερ { **άμερ**, ἐπθ. ἀθεράπεντος· βλ. αμ.

λέγεται **أمير الحج** **ἐμυρσ-λ-χᾶδὸςδὲ** || الجيش — **ἐμυρσ-λ-δὲεῖς**, ἢ الجيش — **ἐμυρσ-λ-δὲδγυδὲς**, ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ, στρατάρχης· § πρᾶσιν κίθαραι: **صارمق** — φέρειν ἐν τῇ κεφαλῇ κίθαρην πρᾶσιν· § πλθ. **امراء** **δμερά**· βλ. καὶ **مر**.

امیر آخور } II. ἐμιο-ἀχόρο· βα. میر آخور ἐν
 } ἀσθεν .

آميرال } Γλ. ἀμυράδ. [amiral ek τοῦ ἀραβ.
 اميرال } ἑνὶ τοῦ ἀμυράδ. ἢ ek τοῦ امير
 البحر } ἑνὶ τοῦ ἀμυράδ. ἢ ἀμυράδ. ὅν. ναυαρχος.

آميراللق } T. ἀμειραλ-λήκ, ἀφ. τὸ ἀξίωμα,
 ὁ βαθυδὸς τοῦ ναυάρχου.

Π. ἡγεμον-ανέ, ἐπὶ ἡγεμονικῶς, ὁ
 ἀνίκων ἀρχηγὸς, Ἑμίρη: — كوه
 ἐνδυμαδία ἀνίκουσα Ἑμίρη, ἀρχηγὸς || وفار
 δοδαρότης ἡγεμονικῇ: § ἐπὶ ἡγεμονικῶς.

آمیز } II. αὐῖζ [προστ. τοῦ ρι. آميختن] αὐγίζεν
 σχηματίζουσα σύνθετα ἐπιθετα] ἀνα-
 μιμνήμενος, ἀνάμικτος, ὁ διεγείρων : — حيرت
 χαῖρετ-αὐῖζ, ὁ διεγείρων θαυμασμόν. || حقارت
 — κακαρετ-αὐῖζ, προσβλητικὸς, καταφρονη-
 τικὸς. || — حكمت زكمت-αὐῖζ, σοφός, ἀνάμι-
 κτος σοφία. || — اسرار عذرا-αὐῖζ, μυστη-
 ριώδης.

II. ἀμφι-ις, ἀμφ. ἀνάμμις, σκέδης.
 κοινωνία: → حسن زودني ἀμφις,
 ἀρμονία: || شرط اساسيدر → زوجين پيئنده حسن → ἡ
 μεταξὺ τῶν συζύγων ἀρμονία εἶναι ὅρος θε-
 μελιώδους: || حسن خالق علامتيدر → ἡ ἀρμο-
 νία εἶναι σημειὸν καλοῦ ἡθους.

اميز غامق } T. ἡμιζανυάκρυ, οὐδ. κοιῶμαι
ἐξαφρό, ὑπνώτω βλ. كنعمك اع.

آمیزه } T. ἀμιζέ [βλ. آمیز] ἐπὶ θ. ἀνάμικτος
φαιός.

آمیزد موی } II. ἀμιγῆ-μουῖ, ἐπὶ. ἀνθρώ-
πος, οὗτινος ἡ κόμη καὶ ἡ γε-
νείας ἵσχυσαν νὰ λευκαίνωνται.

آمیزه مویی } II. ἀμιγέ-μουγι, ἀμ. τὸ ν' ἀρ-
χιζῇ ἡ κόμπη καὶ ἡ γενεὶς
νὰ λευκαίνονται, συνεκδ. γήρας: ایرشدی موسم
= ἐβῆθασεν ἡ ἐποχὴ τοῦ γήρατος.

Αμὴν } A. amin, ἐμφ. ἀμήν! γένοιτο! — ياشاؤون
— بادشاهم زځيږي! ζῆτι δ βασιλεύς· γένοιτο!
κατὰ τινες, ἢ λέξις οὐσιαστικ[ή].

امين } A. *hūn* [רץ. امن] ἐπθ. βέβαιος, πε-
 πεισμένος [τῇ دن]: م — صد اقتندن
hūmai βέβαιος [*hūnu*] 'περὶ τῆς ἀποφασίσεως

αὐτοῦ· || اولکن — ἐστὶ βέβαιος· § ἀξίопιστος,
ὁ εἰς ὃν δύναται τις νὰ ἐμπιστευθῇ, πιστός,
ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης, θεματοῦράξ, ἀ-
σφαλής: آدم — ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης·
|| محل ٦ ر — τόπος ἢ μέρος ἀσφαλές· || بول —
ὁδὸς ἀσφαλής· § διευθυντής· [ἐπὶ κυβερνητικῶν
τινῶν ἀρχῶν φερουσῶν τὸ ὄνομα امانت **ἐμάνετ**·
ی — رسومات γενικὸς διευθυντής τῶν ἐμμέσων
φόρων· || ی — وړکو γενικὸς διευθυντής τοῦ
τιμήματος τοῦ ἐγγείου φόρου· || شهر ٥ نو-
مادځځه ځون پوله وړ — فتوا — ἐπὶ τῶν ὁ-
τρῶν ἤτοι ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Σείχ-ουλ-
ισλαμάτου· || ی — صدق ταμίας [διευθυντής
τοῦ ταμείου]· || ی — آلاي ἐπιμελητὴς συν-
τάγματος· § 0. امنه .

آمینجی } T. ἀμιν-δζι, ἐπθ. ὁ λέγων ἀμὴν,
γένοιτο· βλ. ἐπθου.

آمين خوان } Π. ἀμιν-χάν, ἐπὶ. ὁ λέγων ἀ-
 μὴν, γένοιτο. [δοτ.]: بوعايله

ὁ κόσμος λέγει ἀμὴν· § ὁ μὴ ἐνιστάμενος εἰς ὅ,τι
 ἂν εἰπῶσιν οἱ ἄλλοι, ὁ ἀκολουθεῖν τὴν γνώμην
 τῶν ἄλλων, ὁ ἐπιδοκιμάζων πάντοτε.

امينك } T. *ἐμιν-λίκ*, ἀφ. ἀσφάλεια, ἐμπι-
 στοσύνη· ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ συν-
 νηθέστερον τὸ *امين* βλ. § διεύθυνσις· ἐν τῇ ἐν-
 νοίᾳ ταύτῃ συννηθέστερον τὸ *امان*· βλ.

امیه } A. ὀμμεῖγέ [ὑποκορ. τοῦ αὐτῆς ἐμμέ
 ἡ αὐτῆς ἐμμέ, ὑπερστροφία] ὄν. θ. κύριον ὀ-
 νομα οἰκογενεῖας ἀραδικῆς ἐκ τῆς φυλῆς τῶν
 Κορεΐσχιτῶν, ἐξ ἧς ἡ δυναστεία τῶν Ὀμειά-
 δων: — كيني ὀμμεῖγέ, οἱ Ὀμειάδαι.

٢٠٦ } A. ἄν, ὄν. στιγμήν, καθρός : واحدده
 ٢٠٦ } ἄνι βαχίττε, ἡ ده — ٢٠٦ } πρὸς ἀντί, ἐν
 μιᾷ στιγμήν || غير منقسمه ἄνι γάτῳ μουνκα-
 διμτέ, ἐν μιᾷ στιγμήν μὴ ἐπιδεχόμενη διαίρε-
 σιν. || ده — او ἐν ἐκείνῃ τῇ στιγμήν, ἐν τῷ ἁμα·
 || — هر κατὰ πᾶσαν στιγμήν. || — ٢٠٦ } οὐδεμίαν
 στιγμήν, οὐδὲ ἐν λεπτόν. || بآن آن ἄν πὲ ἄν, ἡ
 آثار ترقی آن بآن تنویر ἄνεν ὃ ἐ ἄνεν, ἀπὸ στιγμής εἰς στιγμήν,
 καθ' ἑκάστην, ὁσημέραι : بآن تنویر
 در چشم شکران ایتمکده
 ٢٠٦ } ὁσημέραι καταναγάζουσι τὸ ὄμμα τῆς εὐ-
 γλωμοσύνης. βλ. الا آن ٢٠٦ } ἄν, εἰδέτε· καὶ آنا·
 ٢٠٦ } πλθ. او ان ٢٠٦ } ἄν.

32 } Π. ἄν, ἀφ. ὄραιότης, κάλλος: — حسن و
 33 } ἡ ὄραιότης καὶ τὸ κάλλος.

- ΑΝΑΧΤΑΡ** } T. ἀναχτάρ, βλ. ἀναχτάρ.
- ΑΝΑΡ** } II. ἐνάρε, ὄν. ροιδιον, κ. ρωδι: آغاج — ροιά [ρωδιά] || خوشکوار — ροιδιον εὐ-
ἀρεστον τὴν γεῦσιν [χρὺς-γκυδάρ]· βλ. ἄρ.
- ΑΝΑΡ** } A. ἐνάρε [ρζ. نور] ρμ. φωτίσαι, εἶθε
νὰ φωτίσῃ: الله قهره — ἐναρά-δλαχου
κάπρουχου, εἶθε ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ τὸν τάφον του.
- ΑΝΑΡ** } A. ἰναρε [ρζ. نور] ρ. ἀφ. 0. τὸ φωτί-
ζειν, τὸ καθιστάν τι φωτεινόν, φωτι-
σμός [κυριολ. μτφ.]: تيارونك الكبريق لامع ليل: —
φωτισμός τοῦ θεοῦ διὰ λυχνίων ἡλε-
κτριζόντων || فكر — φωτισμός τῆς διανοίας.
|| Pm. [αἰτ.] || συννθ. سوير βλ.
- ΑΝΑΣ** } A. ὄνας, ὄν. ἀνθρωπιν· σπανίως ἐν
τῇ ποιήσει ἀντὶ τοῦ ناس βλ.
- ΑΝΑΣΟΝ** } Ελ. ἀνασόν ἢ ἀνισόν, ὄν.
ἀνισον, κ. γλυκανισόν: ياغي — ε-
λαιον γλυκανισίου || روحي — σπῖροτο [πνεῦμα]
γλυκανισίου || ي — سونάνισον [ψυτ.]·
- ΑΝΑΣΟΝΤΙ** } T. ἀνασόν-λῆ, ἐπθ. ὁ ἐξ ἀνί-
σου: كورك — δίπυρον [γκεθρεκ]
μετὰ γλυκανισίου || راقى — ρακῆ ἐκ γλυκανισίου.
- ΑΝΑΤΟΛΙ** } Ελ. ἀνατολῆ, ὄν. κ. 'Ανατολή,
ἵτοι Μικρὰ 'Ασία: شاهانه 'Ασία —
διατική Τουρκία. βλ. روم ايلي.
- ΑΝΑΤΟΛΙ** } T. ἀνατολῆ-λῆ, ὄν. 'Ανατολι-
της, Μικρασιάτης.
- ΑΝΑΓΑΛΙΣ** } Ελ. ἐναγαλῖς, ὄν. ἀναγαλῖς
[γένος φυτῶν].
- ΑΝΑΦ** } A. ἀνάφ [πλθ. τοῦ ἐνφ] ὄν. ρῖ-
νες, ράμφη.
- ΑΝΑΦΑΝΑ** } A. ἀνεν φῆ ἀνεν [ἐκ τοῦ ἄν] ἐπρ.
ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ὁσημέραι.
- ΑΝΑΦΟΡ** } Ελ. ἀναφύο [ἀνφύορι] ὄν. ἀνάφ-
ρους, ρεῦμα θαλάσσιον πρὸς τὰ ἄ-
νω, ἵτοι ἀντιστροφὴς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ
ἀνέμου ρέον, ἀντίρρευμα, κ. ἀνφύορι.
- ΑΝΑΦΙ** } A. ὄναφι [ρζ. انف] ἐπθ. ὁ ἔχων μεγά-
λην τὴν ρῖνα, κ. μυταράς.
- ΑΝΑΦΕ** } A. ἰνακῆ [βλ. نوقه] ρ. ἀφ. 0. τὸ ἐκ-
πλήττειν δι' ἐκτάκτου κάλλους καὶ
ἀκκισμών: ام — τὸ ἐκπλήττειν πάντας.
- ΑΝΑΦΙ** } T. ἀνα-λῆκ, ὄν. γραῖα γυνὴ ἐπέ-
χουσα θεῶν μητρός, μήτηρ θετή,
μητρυνά· § δικαίωμα μητρός· βλ. بابائي.

- ΑΝΑΛΕ** } A. ἰναλῆ [ρζ. نيل] ρ. ἀφ. 0. τὸ ἀξιῶν
ἢ ποιεῖν τινα ἀπολαύσαι τινος [δοτ.]:
سي — قيرك امل يكافسه — τὸ νὰ κάμῃ τις τὸν
πτωχὸν ν' ἀπολαύσῃ τοῦ μόνου πόθου του.
- ΑΝΑΜ** } A. ἐνάμ, ὄν. οἱ ἀνθρωποὶ, τὸ ἀνθρώπι-
νον γένος, ὁ κόσμος, τὸ πᾶν: — ال
رأب — ὁ κύριος ὄλων τῶν πλασμάτων
[ὁ Θεός] || — ال — راب — μεταξὺ τῶν
ἀνθρώπων || معلومدر — ء — ء — ء —
ἅπανι τοῖς ἀνθρώποις, πασίγνωστον.
- ΑΝΑΜ** } A. ἐναμίλ, [πλθ. τοῦ ἐνμελῆ] ὄν.
τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, συνεκδ. ἡ
χεῖρ: ارأى تعظيم اولدى
ἐναμίλ-ἀράι ταζιυ ὀλ-τού, τὸ διάταγμα ὑμῶν
[ἡ ἐπιστολή] ἐκδόσθη τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων
τοῦ σεβασμοῦ, ἵτοι εὐσεβῶς ἐδεξάμην τὴν
ἐπιστολήν ὑμῶν.
- ΑΝΑΜΕ** } A. ἰναμε [ρζ. نوم] ρ. ἀφ. 0. τὸ ἀπο-
κοιμίζειν, ἀποκοίμησης: طفل شير —
إناميء تيفلي — ὁ ἀποκοίμησης
τοῦ γαλακτοτροφουμένου παιδός.
- ΑΝΑΝΑΣ** } ἀνανάς, ὄν. βρομελία· [φυτὸν καὶ
καρπὸς τῆς 'Αμερικῆς].
- ΑΝΑΝΙΤ** } A. ἐνα-νιγέτ, ἀφ. 0. ἐγώισμός· βλ.
καὶ انانيت· § ἀντιθ. محويت.
- ΑΝΑΝΙ** } A. ἐνα-νι ἐπθ. ὁ νομίζων ἑαυτὸν εἶ-
ναι τι, εὐήθης· § βλ. προηγ.
- ΑΝΑΒ** } A. ἰνῆ [ρζ. نبو] ρ. ἀφ. ἀναγγελία, εἰ-
τιμή: نبوة, πληροφρογία, κοινοποίησις: —
سي — انابه — ἀναγγελία τοῦ ἀποτελέσματος. || Pm.
ἀναγγέλλω, πληροφρογῶ [αἰτ.]·
- ΑΝΑΒ** } A. ἰνῆ [ρζ. نبو, βλ. نبات] ρ. ἀφ.
βλάστησις: نباتات — βλάστησις φυ-
τῶν. || Pm. κάμνω νὰ βλαστήσῃ, νὰ φυτρώσῃ
[αἰτ.] § [χρη.] ἐκχύμωσις.
- ΑΝΑΒ** } A. ἰνῆ-ι, ἐπθ. βλαστικός· § 0ηλ.
نباتية — βλαστικὴ δύ-
ναμις: هر ارضك قوم — سي بر دكلدر —
δύναμις πάσης γῆς δὲν εἶναι ἡ αὐτή.
- ΑΝΑΒ** } A. ἐνῆ-κ, Τουρκιστὶ انبار, ὄν.
ἀποθήκη, κ. ἀμπάρι: ذخيره —
θήκη γεννημάτων· § κύτος ἢ ἀποθήκη πλοίου,
ἵτοι τὸ δι' ἀπόθεσιν φορτίων προωρισμένον
μέρος αὐτοῦ· ἐν τοῖς πολεμικοῖς πλοίοις τὰ
στρώματα τοῦ πλοίου, ἐν οἷς ὑπάρχει τηλε-
δολοστοιχία, ἵτοι κατάστρωμα [βλ. آبنار].

ἁβδ } A. ἑνὴν καὶ [πλθ. τοῦ νη] ὄν. προ-
φῆται· יֵשׁוּעַ אֱסָרְאֵל — οἱ προφηταὶ τοῦ
Ἰσραὴλ· || וְאוֹלָא — οἱ προφηταὶ καὶ οἱ ἀγιοί.

ἀνίτικ } A. **ινῆκ** [κατὰ τὸ **قاموس** **عثماني** ἐκ
 τοῦ ἐλλ.] ὄν. ἄμβυσ, ὀυνλιστήρ, κ.
 λαμπῆκος [اليابيق **ين** **ινῆκ**]: **چكمك** — ὀυν-
 λιζώ, ἀποστάζω, κ. λαμπικασίζω.

انتاج } A. *ināōz* [οζ. نتج, βλ. نتیجه] θ. ἀφ.
τὸ συνεπάγειν, τὸ προσευνεῖν. || Ρμ.
[ait.]: عطات فقري — ايدر ἡ νοσθούτης συνεπά-
γει τὴν πενίαν. || ايدر حیات ماتی — ζων συνε-
πάγει τὸν θάνατον.

انتاری } T. ἐνταρί [κατὰ τὸ لجه ἀγνώστου
καταγωγῆς] ὅν. εἶδος χιτῶνος μα-
κροῦ τῶν Ἀσσιανῶν ἐκ ζεπτοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πο-
λὺ ὑψόσματος, ἀντερί. κ. τὸ ὑπὸ τὸν δόξουπὲν
ἐνδυμα [ἀντερί] τῶν κληρικῶν. || βλ. καὶ عنترى.

انتاش } A. *ivtaúē* [وَشَّ. تَشَّ] ρ. ἀφ. βλάστη-
 σις· συνων. τῷ انجام.

انتان } A. *iv-tan* [ρζ. ٤٦] ρ.ἀφ. τὸ ὀζειν κα-
 ὡς [ἐπὶ δυσωδίας πληγῆς ἢ σήψεως
 ὀργανικῶν οὐσιμῶν]: عفى — δυσωδία πληγῆς
 προσερχομένη ἐκ σήψεως || قعي — ἀνάμειξις
 τοῦ πύου μετὰ τοῦ αἵματος, ἐμβάλλουσθα εἰς
 κίνδυνον τὴν ζωὴν τοῦ ἀσθενοῦς || βλ. منتن .

انتباج } Δ. ἰντιπᾶδῶς [ρζ, ج] ρ. ἀφ. ἐξοιοθη-
σις, ἐξογκωσις μέλους, προήξιμον.

انتباه } A. *invitāx* [وَحْدَة] ῥ. ἀφ. ἐργήγο-
σις, συναίσθησις, προσδοχή, επαγού-

πινθις : اوزره اولقى — εἶμαι ἐργηγορώδης, ἐπα-
γρουπνῶ, προσέχω. || بعض آدمه يك نصيحت تائير
اولور — بر مصيبت مدار — εις τινος ἀνθρώ-
πους ὑβρία θυμολογαί δὲν ὠφελουσι· μία δυσ-
τυχία φέρει εἰς συναισθησιν. || دۇنيا
— εργηγορώσεως, προσοχή. || كلك
— حال دۇنیا
§ ιατρ. τόπος, ἐνδυναμίωσις τῶν ὀργά-
νων, διέγεσις : — قابليت
ἐπιδεκτικότης τόνου,
διέγερσεως [ἐπὶ ὀργάνων τοῦ σώματος].

انتقَات } A. *ivtata* [ρχ. "نت *vètt*] ϑ, ἀφ.
διασκόρπισις, διασπορά [ψυσ.].

انتتاح } A. ivtatax [فتح] p. ἀφ. ἐφιδρωσις.

انتشار } Λ. *invasiō* [ῥζ. *ن*] θ. ἄψ. διάχυσις,
 διασκόρπισις, διασπορά: دموع — *ek-*
 ροὴν διακρύων || کواکب — διάχυσις ἀστέρων.

Ἀ. ἰντιγᾶρ [بخار] ρ. ἀψ. αὐτο-
 κτονία: سبب — ی افکاری ایش
 τία τῆς αὐτοκτονίας του ἦτο, λέγει, ἡ πένια.
 || Ρμ. αὐτοκτονῶ.

اتحال } A. *ivnagáz* [pç. نحل] g. ἀφ. οἰκειο-
 ποίνουσ, σφετερισμός, λογοκλοπία [i-
 διὰ ἐπὶ ποιήματος, ὕπερ διεδικεῖ ποιητῆς τις
 ὡς ἴδιον]: فعل — متجاسر ايجون مدار افتخار دكل
 ὡς موجب عاردر
 εἶναι ἀντικείμενον καυχήσεως διὰ τὸν θράσυν,
 ἀλλὰ ποῦξενον αἰσχύνης: § πλθ. انحالات

انتخاب } A. *ἐκλογὴ* [ῥζ. نخب, بل. نخبه] ῥ. ἀφ.
ἐκλογῆς — ἐκλογῆς ὑπαλ-
λῶτων. || اعضا — ἐκλογῆς μελῶν [συμβουλίου
κτλ.]. || مبعوثان — ἐκλογῆς βουλευτῶν. || آثار —
ἐκλογῆς συγγραμμάτων. || P. *ἐκλέγω* [αἰτ.]: بن.
— ایتدم — ἐγὼ ἐξελεξάμην τὸ βελτίον
τοῦτο. || ابتدیلر — ابتدا — ἐνα μετα-
ξὺ αὐτῶν ἐξελέξαντο προέδρον. || [φαρμ.] τὸ
καθαρίζειν οὐσίαν ἀπὸ τυχαίων προσμυγμά-
των. § πλθ. انتخابات. ἐκλογαί: — بلدية اعضاستك —
αἱ ἐκλογαὶ τῶν μελῶν τῆς δημοκρατίας.

انتخاب کرده } Π. ἰνιγαῖπ-κερτέ, ἐπθ. ἐκ-
 λεκτός, ὁ τῆς ἐκλογῆς: فَلَائِكَ
 — ὁ ἐκλεκτός τοῦ δεῖνος. سدر

انتخابی } A. ἰνταχά-ι, ἐπθ. αἰρετός, κατ' ἐκ-
λογήν, ἐκλογικός § 0. انتخابیه.

انتذار } A. ἰν-αἰῶ[ρξ. ین] ρ. ἀφ. ὑπόσχε-
 σις προσφορὰς εἰς τὸν θεόν, εὐχὴν,
 τάγμα· βλ. آفاق.

{ **Ανθρακίτης**, ὄν. ἀνθρακίτης.
 [εἶδος γαιάνθρακος].

انتردسو } Ἰτ. ἐντερέσο [interesso] ὀν.συμ.
 φέρον, ὄφελος.

انتردسوچی } T. ἐντεροδο-ὀξὺς, ἐπιθ. ἀνθρώ-
που τοῦ συμφέροντος, συμ-
φέροισι τοῦ ὁκτενός. βλ. منفعتو .

انتريقه } ἡ ἀντροίγκα [intriga] ὀν.
 ραδιουργία, σκευωρία, δόλος.

انتریکہ جی } T. ἐντροίγκα-ὄζη, ἐπθ. ραδιοσυ-
γός, σκευωρός, δόλιος.

ἄνταρ } A. ἰναζὺ [ῥζ. זנע] g. ἀψ. ἀποσπα-
 σις, τὸ ἀποσπᾶν ἢ ἀποσπᾶσθαι:—
 وجه شباك امور متعده
 אַפּוֹספּאַסיע ריזן
 — י דאָס פּאַרשטײַנדע פּאַרשטײַנדע פּאַרשטײַנדע
 διὰ ἐκ πολλῶν ἀντικειμένων, ἦτοι τὸ λαμ-

ἡ οἰκία αὐτὴ περιῆλθεν εἰς αὐ-
 τὸν κληρονομικῶς ἀπὸ τοῦ πατρὸς του· § αν-
 τιλαμβάνεσθαι, ἐννοεῖν [δοτ.]: ذهّم اورايه — ايتدى
 ὁ νοῦς μου δὲν ὑπῆγεν ἐκεῖ, δὲν ἐνόησα· || انى
 كورنجه در حال مصاحته — ايتش
 ἀμέσως ἐνόησε τὸ πρᾶγμα· § πλθ. انتاللات.

انتقالاً } A. *ἐνταλ-εν*, ἐπρ. διὰ μεταβι-
βάσεως: [ἐπὶ ἀκινήτου κτήματος
περιερχομένων μετὰ θάνατον τῶν γονέων ἢ ἀλ-
λων συγγενῶν εἰς τὰ τέκνα κτλ.] βλ. اِنْتَال.

انتقام } A. *ivtikāu* [رق. نقم, βλ. نقيمت] p.
 ἀφ. ἐκδίκησις : المقي — ἐκδίκησιν
 λαμβάνω, ἐκδικεῖσθαι [دن] : ائدنى — ائدى
 λαβεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐκδίκησίν του [*ivtikā-
 uini*], ἥτοι ἐξεδίκηθον αὐτόν· § πλθ. انتقامات.

انتقامجی } T. ἰν τι καυ-ὀζή, ἐπθ. ἐκδικητής,
ὁ λαμβάνων ἐκδίκησιν.

انتكاس } A. *ἐντροπία* [ρξ. *انكس*] ρ. ἀφ. τὸ
ἀνατρέπεσθαι, ἀνατροπή : ع —
خوارج ἀνατροπή τῆς σημαίας τῶν αἰρετικῶν.
§ [ιατρ.] : خارجی — ἐκτροπή, ἀνατροπή π. ρ.
τῆς οὐροδόχου κύστεως, καθ' ἣν ἡ ἐξωτερικὴ
αὐτῆς ἐπιφάνεια ἀποβαίνει ἐξωτερικῇ.

أسماء } A. *ivtiyā* [رث. انمو] p. ἀφ. σχεδόν, ἀ-
 ναφορά· § σχηματίζει σύνθετα ἐπιθε-
 τα: — *makarāt* ذات مقدωπον εὐγενές, γενναϊδω-
 ρον [*mekarōm-ivtiyā*, κ. λ. εὐγενείας σχεδόν].
 || — *javāb* ἀπάντησις εὐστοχος, ὀρθή·
 [*ḡadāḡ-ivtiyā*, εὐστοχίας σχεδόν].

انتمك { ἡ ἀνέκ T. ἐνε-τ-μέκ, ρμ. μτδ. εὐ-
 νουχίζω ἵππον, ἀλέκτορα κτλ. [αἰτ.].

انتهاء } A. *ἰντιχὰ* [ρζ. , βλ. , نهایت] ρ. ἀφ.
 ἀπὸ ἀντασέν — سنه قدر *ἀντιχὰ*
 τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ τέλους § — *ἀτε-*
λειότητος || بولق — *εὐρίσκω τέλος*, τελειώνω, λή-
 γω || پذیر — *ἰντιχὰ πεζίρ*, ὁ τελειόνων, λή-
 γων § [ἐκ τοῦ *نهی* ἀπαγόρευσις] τὸ δεῖσθαι
 ἀπαγορεύειν καὶ ἀπέχειν || *Рμ. ἀπέχω*: *نهی*
 — *ایستاد* — *ایستاد* *μὰς* ἀπαγορεύειν ἐδέχθημεν τὴν
 ἀπαγορεύειν, ἡτοι ἀπέσχομεν.

انتهائی } A. ἰντιχα-ī, ἐπθ. τελικός § [βοτ.]
ἐπάκριος, ὁ ἐν τοῖς ἄκροις || θ. انتهائیه.

انتہاب } A. ἰντιχάτ [οὔ. انتہاب] ρ. ἀψ. δια-
παγή, λενλσσία: اشقیاء — διαρπαγή
καίουργων § πλθ. انتہابات ἰντιχατάτ.

انتهاز } A. *ἐνταυθα* [ρζ. *هنا*] ρ.άψ. τὸ δρᾶ-
τεσθαι εὐκαιρίας: *فرصة* إيتك — δρᾶ-
τεσθαι τῆς εὐκαιρίας.

اتی } T. *ivti*, ὄν. πράγμα εὐτελές, μικρὰς
ἀξίας: پفتی شیلر — πράγματα εὐτελῆ,
φθναρία. βλ. ابتي يوف.

ἡ ἀντίקה ἰτ. ἀντίקה [antica] ὀν. ἀρ-
 χαιοῦτος, ἀρχαῖον πρῶγμα, σπάνιον,
 περιεργόν: بر آدمدر — ἄνθρωπος οὗ ἡ ἐνδυμα-
 σία, ἡ συμπεριφορὰ καὶ αἱ ἰδέαι ὅθεν εἶναι τῆς
 ἐποχῆς, ἀρχαϊκός || فكري — ἄνθρωπος ἀπην-
 χαλωμένων ἰδεῶν.

آنتيمون } Γλ. ἀντιμόν [antimoine] ὅν. ἀν-
τιμόνιον [μεταλλ.]: → حامض ἀντι-
μονικὸν ὄξύ.

أنتيوني } A. αντιον-ι, ἐπθ. ἀντιονιδωδες:
 — حامض ἀντιονιδωδες ὄξύ· § 0.
 أنتيونييد } ἀντιονιγέ· κράματα ἀντιο-
 νιούχα.

آنتιμονίτ } A. ἀντιμον-ιγέτ, ὄν. θ. ἀντι-
μονιακὸν ἄλας.

آنتیونیٹی } A. ἀντιμον-ιγετί, ἐπθ. ἀντιμο-
νίτης [στίγμα].

انشا } A. ὄνσα, βλ. انشى.

انثقاب } A. ἰνδικαῖ* [ρζ. ثقب] ρ. ἀψ. τὸ
εἶναι διατετρημένον, διάτρηδις:
لؤلؤ — διάτρηδις μαργαρίτου.

ἰσθῖναι, κάμψις: ἡτοιμῶς πρὸς τὰ ὀπίσθω.

٣١ } A. ὁνόα, ὁν.θ. γυνή, θηλ. § πλθ. ٣١
 ٣٢ } ἰνάς· βλ.

انجاء } A. *inōzā* [ρζ. نجو, βλ. نجات] p. ἀφ.
τὸ δόξεν διαδόω, σωτηρία: —
اهل سقینه ἢ διαδόω τῶν ἐν τῷ πλοῖ.

انجَاب } A. ἐνὸς ἁπ̃ [πλθ. τοῦ نجيب vεδζιπ̃]
ἐπθ. εὐγενεῖς [σπν.].

انجاز } A. ἰνδζαζ [οζ. انجز] ἐκπλήρωσας ὑ-
ποδύχεσθας || P1. ἐκπληρῶ ὑποδύχεσθιν
[aīt.]: عديني — ابلدي ἔξεπλήρωσε τὴν ὑποδύχε-
σιν τοῦ· ξηλο. انجازات.

انجاس } A. ἐνδοξας [πλθ. τοῦ انجاس] ὄν. ἀ-
καθοδιαι.

انجام } Π. ἐνδοξάμ, ὃν τέλος, συνέπεια: الله
 رزقي خير ايليه } ὁ θεὸς τὸ τέλος αὐτοῦ

ανδωκιν } Π. **ένδουκ-γκιν**, ην **اندوهناك** **έν-**
δουκ-νάκ, επθ. τεθλιμμένος, ά-
νίσυχος, μελαγχολικός.

Ανδίζ } Τ. **άνήζ**, όν. θάμνος, είδος άρκεύ-
θου· θαμνών περι τήν πόλιν· τόπος
ψαύλων, συνουσία έταιρών· § **اوتي** — **ένένιον** [ψτ.].

ανδισ } Π. **ένήιζ** [προστ. τοῦ **اندیشدن** **έν-**
ήιήέν, έν χρήσει έν συνθέσει] ό
σκεπτόμενος: — **دور** **ήούρ-ένήιζ**, ό σκεπτόμε-
νος μακρόθεν τό δυνατόν συμβῆναι, προσδέ-
πων, προορατικός· || — **عاقبت** **άκηπέτ-ένήιζ**, ό
σκεπτόμενος τό τέλος, προορατικός· || — **خير**
χάιρ-ένήιζ, ό σκεπτόμενος τό καλόν, καλοθε-
λητής· || — **بد** **πέδ-ένήιζ**, ό σκεπτόμενος τό κα-
κόν, κακοθελητής.

ανδισνακ } Π. **ένήιζ-νάκ**, επθ. έμφροντις,
σύννοος, άνήσυχος.

ανδιση } Π. **ένήιζ-έ**, άψ. σκέψις, σύνοια,
άνησυχία, ύποψία: — **خير** **χάιρ-έν-**
ήιήέ, ό καλῶ βουλευόμενος· || Ρμ. άνησυχῶ, εί-
μαι σύννοος [دن]. § [σπν.] νοῦς, φαντασία.

ανδισηسر } Τ. **ένήιζ-σίζ**, επθ. άμέριμος,
ό άνευ σκέψεως και άνησυχίας.

ανδισηلی } Τ. **ένήιζ-λι**, επθ. έμφροντις,
σύννοος, σκεπτικός, άνήσυχος.

ανδισηناک } Π. **ένήιζ-νάκ**, επθ. ταῦτόν
τῷ **اندیشناک** και τῷ **اندیشه لی**.

ανذار } Α. **ίνζαρ** [ρζ. **نذر**] ρ. άψ. τό έκφθερί-
ζειν και καθιστάν προσεκτικόν δια
προαγγελίας κινδύνου, συμφορῆς, τό άπειλεῖν,
προμηνυσις. || Ρμ. [αίτ.]: **هر یغبر مبعوث اولدی**·
ایتشدر **قوی** — **ایتشدر** **قوی** **پاس** **پروفتης** **ήπειλνσε** **δια** **συμ-**
φορῆς **τόν** **λαόν**, **παρ'** **ῷ** **ήτο** **άπεσταλμένος**· §
[ιατρ.] **διάγνωσις**, **πρόγνωσις**· § **πλθ.** **ανذارات**.

ανذاری } Α. **ίνζαρ-ι**, επθ. προαγγελτικός,
προμηνυστικός κινδύνου, συμφο-
ρῆς· § [ιατρ.] **προγνωστικός**, **διαγνωστικός**· § **θ.**
ανذاریه.

ανζαλ } Α. **ίνζαλ** [ρζ. **نزل**, βλ. **نزول**] ρ. άψ.
τό καταβιβάζειν: **سفينه** — **καταβιβα-**
σις **ή** **καθέλκυσις** **πλοίου**· [συνθεστ. **تنزيل**]· §
τό **καταβιβάζειν** **έξ** **οὐρανοῦ**, **πέμπειν**: **كتاب** —
άποστολῇ **οὐρανόθεν** **ισροῦ** **βιβλίου**, **ώς** **Κορα-**
νίου, **ή** **άλλου**· || **وحی** — **άποστολῇ** **άποκαλύψεως**,
έμπνεύσεως· § **έκσπερμάτωσις**· § **πλθ.** **انزالات**.

ανζροτ } Α. **ένζερούτ**, όν. σαρκόκολλα, κο-
μοροπτινη, ήτοι είδος ρητινης έ-
χούσης τήν ιδιότητα νά έπουλόνη πληγῆς.

ανζεα } Α. **ίνζιάδζ** [ρζ. **زنج**] ρ. άψ. άπό-
σπαις· **متف**. **ή** **συνεπείρ** **διδασχῆς**
διεύθυνσις **τῆς** **καρδιας** **πρός** **τό** **θεῖον**.

ανζφε } Α. **ένζιφ** [πλθ. τοῦ **نَف** **νέζφ**] όν.
αίμορραγία.

ανζμα } Α. **ίνζιμά** [ρζ. **زَم**, βλ. **زمام**] ρ. άψ.
τό χαλιναγωγείσθαι, χαλιναγώγησις.

ανζواء } Α. **ίνζιά** [ρζ. **زوى**, βλ. **زاويه**] ρ.
άψ. τó **άποσύρεσθαι** **εις** **τινα** **γω-**
νίαν, **μονάζειν**, **βίος** **έρημητικός**, **άπομόνωνσις**·
اختيار **προαιρούμαι** **τόν** **έρημητικόν** **βίον**·
دَم **نچردی** — **دَم** **نچردی** — **άποσύρομαι** **εις** **τήν** **ά-**
πομόνωσιν, **εις** **τόν** **έρημητικόν** **βίον**.

ανζواκα } Π. **ίνζιά-γκιάζ**, όν. έρημητι-
σμός.

ανς } Α. **ίνς**, όν. οί άνθρωποι, τó **άνθρώ-**
πινον **γένος**: **وجن** — **οί** **άνθρωποι** **και**
τά **πνεύματα** [δζ. **ین**]· **وملك** — **οί** **άνθρωποι** **και**
οί **άγγελοι** [μεζέκ]· βλ. **انسان**.

ανς } Α. **όνς**, όν. οικειότης, **έξοικείωσις**,
έξημέρωσις: **والفت** — **οικειότης** **και**
σχεσις· || **طوتقى** — **συνάπτω** **οικειότητα**, **άγάπην**,
φιλίαν [τῷ **ایله**]· **طوتشىدى** — **συνήψεν** **οικειότητα** **μετά** **μαινομένων** **δοσκά-**
δων, **ήτοι** **ώραίων** **γυναικῶν**· βλ. **انسانس**.

ανساء } Α. **ίνσά** [ρζ. **نسى**, βλ. **نسيان**] ρ. άψ.
— **ύ** **τό** **ποιεῖν** **τινα** **λήθον** **τοῦ** **παρελθόντος**.
ماضى **τό** **έμδάλλειν** **εις** **λήθον** **τοῦ** **παρελθόντος**.

ανσαανς } Π. **όνς-α-όνς**, επθ. οὔ **μεγάλη** **ή**
σχεσις, **ή** **οικειότης**, **ήτοι** **οικειό-**
τατος, **στενώτατος** [ἐπὶ **συναναστροφῆς**]: **زَم**·
συναναστροφῇ **φίλων** **ή** **έραστων** **λίαν** **στενή**.

ανساب } Α. **ένδάπ** [πλθ. τοῦ **نسب** **vedēp**] όν.
γενεαί, **γέννη**, **φυλαί**: **علم ال** — **γέννη**·
انساب· **ένδάπ**, **έθνογραφία**, **έπιστήμη** **πραγματευσ-**
μένη **περί** **γενών**, **φυλῶν**.

ανساب } Α. **ένδάπ** [πλθ. τοῦ **نسب** **vidēp**] **ή**
όν. **σχεσις**· § [άρθ.] **λογάριθμοι**.

ανσας } Α. **ένδάδζ** [πλθ. τοῦ **انسج**] όν. **ίστοι**
τοῦ **σώματος** **ή** **τῶν** **ψυχῶν**: **فن** —
ιστολογία· § βλ. **انسجه**.

οικοδομῆς [οικοδομικαί]· || — درتکاهی — nau-
πηγειον· || — *ج — πρότασις επιθυμίας, ἵτοι ἐκ-
φράζουσα εὐχην, αἰτησιν ἢ διαταγὴν ὅπως γέ-
νηται τι, καὶ οὐχὶ κρίσιν, ἵτοι γεγονὸς τετελε-
σμένον· ἀντιθ. τῷ اخاری βλ.

انشاد } A. $\text{iv}\alpha\acute{\alpha}\tau$ [οχ, $\text{iv}\alpha\acute{\alpha}\tau$] ο. $\text{iv}\alpha\acute{\alpha}\tau$. τὸ ἀπαγγέλλειν ποίησιν, στίχους: شعر — ἀπαγγέλλειν ποίησιν. || P. $\text{iv}\alpha\acute{\alpha}\tau$. [αἰτ.]: — τὸ ποίημα ὅπερ ἀπ᾿ ἡγγεῖλε: $\text{iv}\alpha\acute{\alpha}\tau$. انشادات.

انشاط } A. **ivāā**: [ρζ, نشاط, βλ. [نشاط] ρ.άψ.
 τὸ καθιστᾶν εὐθυμιον, φαιδρόν. [έν
 χοῖναι ἐν τῇ ποιήσει, ἀντὶ τοῦ **نشاط** βλ.].

انشاق } A. *ivṣāk* [ῥζ. انشق] ρ. ἀψ. εἰσπνεύ-
 σις, εἰσπνοὴ ρευστοῦ διὰ τῆς ρι-
 νός [λατο. ψυστολ.].

انشتات } A. *ivéntat* [ϱζ, شت, βλ, شتی] ϱ.
 } dβ. διαδικόρπειδις, δύνγγυδις δυν-
 νθέστροον نشت βλ.

النَّشْتَه } T. ἐνιστή, ὄν. γαμβρός ἐπ' ἀδελφῇ,
ἢ καὶ ὁ σύζυγος θείας· βλ. داماد.

انشرح } A. *ἰνδαῖα* [ρζ. شرح] ρ. ἀφ. δια-
 στολή, ἔκτασις· § μτφ. διαχυσίς,
 διάδοσις, ἀγαλλίασις· قلب — ἀγαλλίασις καρ-
 δίας· || درون — ἀγαλλίασις ἐσωτερικὴ· || بوكون
 كوكده بر — واركة الك عادى شيل بيله كوزعه لطيف
 كورنيور σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ μου ὑπάρχει
 τοιαύτη ἀγαλλίασις, ὥστε καὶ τὰ μᾶλλον συν-
 ἦθη πράγματα φαίνονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς
 μου εὐάρεστα· || — دم سترگم διαχύσεως.

انشراق } A. *ivēiōak* [ρζ. شرق] ρ. ἀφ. δια-
 ρηξις: خشمه — διάρρηξις ξυλίου
 § ἀνατολή: برنور النور لاهوتينك ايلك آثار ضيا
 — πῖρ νοῦρθ-v-νοῦρι λαχουτινιν ἰλκ
 ἀόρατι ζυγὰ νιδάρι *ivēiōakū*, τὰ πρῶτα φωτο-
 γράφα σημεῖα τῆς ἀνατολῆς ἐνδὸς θείου φωτός ἐκ
 φωτός: [ἐπὶ ἐμφανίσεως τοῦ Μωασεθανιδμοῦ].

انشعاب } A. *ivciãþ* [ϣ. شعب, βλ. شعبه] ρ.
 ἀφ. διακλάδωσις: قبائل — διακλά-

διότις φυλάξιν· § βλάστησις [συνών. افتتاح και
انكشاف [βλ.]]. Πυ. διακαδοῦμαι [δοτ]: ترك قوى
وطن اصليلندن چيقدقندركه بك چوق قبائله — ايلشدر
ὁ τουρκικός λαὸς ἐξελθὼν τῆς γενεθλίου αὐτοῦ
πατριδος διακαδόθη εἰς πολλὰς φυλάς.

انشقاق } A. *ivēkāk* [ρζ. "شق"] ρ. ἀφ. τὸ χω-
ριζεσθαι ἢ σχιζεσθαι εἰς δύο, δια-
ρεσις, διδασχίς : *خامه* — διδασχίς καλῶν:

|| ٤١ — διὰ σκήπτου αὐτοῦ. || ٤٢ — διαίρεσις τῆς
σελήνης εἰς δύο, ἥτοι θαύμα τοῦ Μωάμεθ διαί-
ρεσαντος διὰ τοῦ διακτύλου τὴν σελήνην εἰς
δύο. ٤٣ [ισαϋ.] عظام — κάταγμα ὀστέων.

انشال } A. ἰνσταλά. ρζ. [شل] g. ἀφ. ποτ.
καταγράφου, πτωδὺς ὑδάτων πο-
ταμοῦ ἢ χειμάρρου ἐξ ἰζηλοῦ μέρους πρὸς
τὰ κάτω: نیل — ἢ πτωδὺς τῶν ὑδάτων τοῦ Νει-
λου. || سيل — πτωδὺς ὑδάτων χειμάρρου.

انصاب } A. ἐνθάδᾱ [πλθ. τοῦ ἀρχαίου] نصب
 νσδδᾱ } ὄν. λίθοι ἀνωρθωμένοι ἐπὶ
 τοῦ ἐδάφους, εἰδωλα, ἀγάλματα.

انصت } A. *ivdāt* [ῥζ, انصت] ῥ. ἀφ. τὸ δι-
 γὰν, διωπν. || P₁μ.: قرآن او قونور ايکن
 — ἀναγινωσκόμενου τοῦ Κορανίου, τίγα [ἐπ-
 λὲ *ivdāt*].

انصار } A. ἐνδᾶρ [πλθ. τοῦ ناصر] ὄν. βοη-
θοί· ἰδίᾳ οὗτοι καλοῦνται οἱ κάτοι-
κοι τῆς Μεδιναῖς, οἵτινες δεξάμενοι τὸν προφή-
την Μωάμεθ, φεύγοντα ἐκ τῆς Μέκκας, ἐδοθήν-
σαν αὐτὸν κατὰ τῶν Κορεΐς.

انصاری } A. ἐνδαρ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνθήκων εἰς
τοὺς βοηθοὺς [انصار βλ.].

انصاف } Α. ἐν δὲ [πλθ. τοῦ νύδφ] ὄν.
ἡμῶν.

انصاف } Λ. ἰσθάφ [ῥζ. نصف] ρ. ἀφ. δικαιοσύνη, ἐπιεικεία, μετριότης, διάκρισις, εὐσυνειδησία: دينك ياريسيد — ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς πίστεως || انصاف قسندو — بولغار — ἐν τῇ τάξει τῶν συντεχνιῶν εὐσυνειδησία δὲν ὑπάρχει [πρμ.] || لك يوقى — δὲν ἔχεις ἐπιεικειαν, εὐσυνειδησίαν; — ادديكوس، ασυνειδπως || كلك — ξεχωμαι εις την δικαιοσυνην, την μετριοτητα, αιτοι παύω από του να ω άδικος και υπεργολικός. || Рм. ενεργώ μετά δικαιοσύνης, ἐπιεικείας, εὐσυνειδησίας: مرحت — нүсһлағғын идиһи кай өдидиһи епидекиан' § эпф. — δικαιοσύνη! εὐσυνειδησία! һ ايث — δικαιοσύνην ποίησον [эт], αιτοι έδο δίκαιος, επεικής, ευσυνειδήςτος. [βλ. καὶ الانصاف].

انصافسر } T. ἰνδαφ-δῆζ, ἐπθ, ἀδικος, ἀ-
 συνειδητος, ὁ μὴ ἔχων μετρίτητα
 καὶ διὰκρισὴν ἐν τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἔργοις.

انصافترجه } T. ἰνδαφ-δὴδζα, ἐπρ. ἀδίκως,
ἀσυνειδήτως, ἀσπλαγχνως.

انصافسزلق } T. ἰσθαφ-σθαζάνκ, ἀφ. ἀδικία, ἀσυνειδησία, ἀδιακρισία.

ανσάφαρ } Π. **ινδαφ-κγάρ**, έπθ. εϋσυνειδη-
τος, δίκαιος· βλ. انصافى.

ανσάφαρانه } Π. **ινδαφ-κγάρανέ**, έπθ. ό
άνήκων εϋσυνειδητώ, δικάϊος·
§ έπρ. εϋσυνειδητώ· βλ. انصافىجه.

انصافى } Τ. **ινδαφ-λν**, έπθ. δίκαιος, εϋ-
νείδης, μέτριος έν τοίς λόγοις
καί τοίς έργοις αϋτοϋ.

انصافىجه } Τ. **ινδαφ-λνδζά**, έπρ. μετά δι-
καιούνης, εϋσυνειδησίας, με-
τριότητος, άρεκατά εϋσυνειδητώ.

انصاب } Α. **ινδνπάζ** [ρζ. صب] ρ. άφ. χύ-
σις, ροή, έκβολή: آب — ροή ύδα-
τος· Ρμ. χύνομαι, ρέω, έκβάλλω [δοτ.]: طونهك
تدبى نقطه — بحر سياه — τό σπμειον, έν φ ό Δού-
ναδης χύνεται εις την Μαύρην θάλασσαν· § [ιατρ.]
ύπόχυσις, άνάχυσις: دم — υπόχυσις ή άνάμ-
ξις αίματος εις τόν ένκέφαλον· || دم مقولى —
αιμάλωση, ήτοι άνάχυσις αίματος εις τόν βολ-
δόν τοϋ όφθαλμοϋ.

انصباع } Α. **ινδνπάζ** [ρζ. صبغ] ρ. άφ. τó
βάφεισθαι, βαφή· § τó άξιοϋσθαι
διαφύρων θείων όπταδών καί άποκαλύψεων.

انصدام } Α. **ινδνπάζ** [ρζ. صدم, βλ. صدعه]
ρ. άφ. σύγκρουσις [σπν.] βλ. تصادم.

انصراف } Α. **ινδνπάζ** [ρζ. صرف] ρ. άφ.
έπιστροφή, επάνοδος: زوار —
έπιστροφή προσκυνητών· || اتباعه رخصت —
ώδωκε τοίς άκολούθοις αϋτοϋ [έ:πάζιν]
άδειαν επανόδου· § [γραμμ.] κλίσις· § [ιατρ.] άν-
τισπερισπασμός, άπαγωγή, ήτοι τó διευθύνειν
τά ύγρά τοϋ σώματος πρός τι μέρος.

انصرام } Α. **ινδνπάζ** [ρζ. صرم] ρ. άφ. τó
κόπτεσθαι, διακοπή.

انصف } Α. **ινδνπάζ** [παρ. τοϋ منصف] ρ. άφ.
εϋσυνειδητότερος, δι-
καιότερος-τατος: اهل سوق — ό εϋσυνειδητότε-
ρος τών άνθρώπων τής άγοράς [έξζλι δοϋε].

انضاج } Α. **ινζάδζ** [ρζ. انضج] ρ. άφ. τó ψή-
νειν, έψησις, τó ώριμάζειν, ώριμάν-
σις: طعام — ψήσιμον φαγητοϋ· || ميوه —
ώριμανσίς όπωρικών.

انضباط } Α. **ινζνπάζ** [ρζ. ضبط] ρ. άφ. δημο-
σία τάξις, εϋταξία, πειθαρχία, κα-
λή διοίκησις άστυνομική: و آسایشك استقرارى
— ή παγίωσις τής τάξεως καί ήσυχίας· || امور —

ή τάξις τών υποθέσεων· || مملكت — ή εϋταξία
τής χώρας.

انضباطى } Α. **ινζνπατ-ή**, έπθ. ό άφροών
τήν δημοσίαν τάξιν, τήν εϋτα-
ξίαν, τήν πειθαρχίαν, τήν καλήν άστυνομικήν
διοίκησιν· § 0. انضباطيه **ινζνπατγιέ**: امور
υποθέσεις άφροώσαι τήν δημοσίαν τάξιν, ήτοι
τά τής δημοσίας τάξεως.

انضجاج } Α. **ινζνδζάδζ** [ρζ. انضج] ρ. άφ. αυ-
θέησις, διάδρασις, τó βράζειν έν
τφ ιδίφ αϋτοϋ χυμφ [φαρμ.].

انضجاع } Α. **ινζνδζά** [ρζ. انضج] ρ. άφ. κα-
τάκλισις άσθενούς επί τής ράχews
καί ή εκ τής πολυχρονίου κατακλίσεως επε-
ρχομένη γαγγραινώδης κατάστασις.

انضغاط } Α. **ινζνγάζ** [ρζ. ضغط] ρ. άφ. πίε-
σις, θλίψις άέρος κτλ. [φυσ.].

انضمام } Α. **ινζνγάζ** [ρζ. ضم] ρ. άφ. τó προσ-
τίθεσθαι, προσθήκη [δοτ.]: بر مبلغ
— προσθήκη ποσοϋ εις έτερον πο-
σόν· || رأى — προσθήκη γνώμης, συναίνεσις· ||
— مساعد — προσθήκη άδειας, ήτοι τó επιτρέπειν· ||
— معاونت — προσθήκη αντίλήψεως, συναντίληψις·
|| موافقت — προσθήκη συγκαταθέσεως, κοινή
συγκατάθεσις. || Ρμ. [δοτ.].

انطاق } Α. **ινζνγάζ** [ρζ. نطق] ρ. άφ. τó ποιείν
τινα όμιλείν: ى — ساكتك — τó νά κά-
μν τις τόν σιγώντα νά όμιλήσν· || حق — τó νά
κάμν ή θεός τινα νά όμιλήσν, έμπνευσις θεία·
[οϋτω καλείται ό λόγος όν λέγει τις μηχανικώς
μέν καί χωρίς νά θέλν, άλλ' όστις έχει τήν άνα-
φωράν του εις τι ζήτημα].

انطاكىه } **άντακιγιέ**, κ. **άντάκγ**, όν. κ. 'Αν-
τιόχεια [πόλις].

انطباخ } Α. **ιντιπάζ** [ρζ. طبخ] ρ. άφ. τó έ-
ψηνέσθαι, έψησις, — طعام — έψησις φα-
γητοϋ.

انطباع } Α. **ιντιπάζ** [ρζ. طبع] ρ. άφ. τó εκ-
τυποϋσθαι, έκτύπωσις: كتب —
صورتك آيينه — τó άποτυποϋσθαι, άποτύπωσις [δοτ.]:
— ή άποτύπωσις τής εικόνης εις τόν καθρέ-
πτην. || Ρμ. [δοτ.]: — ايدن معانى —
νοιαί άποτυπωθεΐσαι εις τήν πλάκα τής μνήμης.

انطباق } Α. **ιντιπάζ** [ρζ. طبق] ρ. άφ. τó
έφαρμόζεσθαι, έφαρμογή, συμφω-

νία [δοτ.]: قواينك اخلاق مملكته || ἀπαίτεται ἡ συμφωνία τῶν νόμων πρὸς τὰ ἡθὴ τῆς χώρας § πλθ. انطباقات.

انطفاء } A. **ivtiā** [ρζ. انطفوء] ρ. ἀφ. τὸ σθέν-
νυσθαι, κατάσβεσις, ἀπόσβεσις: —

حريق ἀπόσβεσις πυρκαϊᾶς.

انطفاء پذیر } Π. **ivtiā-peziō**, ἐπθ. ὁ σθέν-
νύμενος: — اولقى — σθέννυμαι

[πυρκαϊὰ κτλ.].

انطلاق } A. **ivtiā** [ρζ. طلق, βλ. طلاق] ρ. ἀφ.
ἀπόλυσις, ἀναχώρησις: —

انطلاق } A. **ivtiā** [ρζ. طلق, βλ. طلاق] ρ. ἀφ.
ἀπόλυσις, ἀναχώρησις: —

انطماس } A. **ivtiā** [ρζ. طمس] ρ. ἀφ. τὸ
ἐξαλείφεσθαι, ἐξαλείψις, ἐξαφάνι-
σις: — جرحه — ἐξαφάνισις τραύματος.

انطواء } A. **ivtiā** [ρζ. طوى, βλ. طوى] ρ. ἀφ. τὸ
διπλοῦσθαι, τυλίσσεσθαι, διπλωσις:

انطواء } A. **ivtiā** [ρζ. طوى, βλ. طوى] ρ. ἀφ. τὸ
διπλοῦσθαι, τυλίσσεσθαι, διπλωσις:

انطواء } A. **ivtiā** [ρζ. طوى, βλ. طوى] ρ. ἀφ. τὸ
διπλοῦσθαι, τυλίσσεσθαι, διπλωσις:

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

انظار } A. **ivtiā** [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. ἀναβολή,
τὸ διδόναι προθεσίαν.

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

ρίτων, εἰδείξεν ἀγνωμοσύνην. || Ρμ. εὐεργετῶ, χο-
ρηγῶ ἀγαθὰ, χάριτας [δοτ.]: —

γός ἀπὸ τὴν ἐργασίαν μου· ॥ كرمك — περι-
φέρομαι ἀεργός, περιπλανώμαι.

Αἰῶν } Ιτ. **άδάρια**, ἐπὶ. ἀπομακρύνθητι!
μακράν!

Αἰῶν } Τ. **άδαρα-λίε**, ἀφ. ἀλντεία, πλά-
ντικος ἢ τυχοδιωκτικος βίος,
ὀκνηρία, νωθρότης, ἀργία.

Αἰῶν } Ιτ. **άδάρια** [avaria] ὄν. ἀδάρια, ἡ-
τοι βλάβη ἐν καιρῷ τοῦ πλοῦ γι-
νομένη εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἐν αὐτῷ πρὸς με-
ταφορὰν εὐρισκόμενον ἐμπόρευμα.

Αἰῶν } Π. **άδάζ**, ὄν. φωνή, κραυγή, βοή: —
چقدي قدر باغدی — ἐκράυγαδεν ὅσον

ἐξήρχετο ἡ φωνή του, ἡτοι ὅσον ἡδύνατο· ॥
نَدَن طورلور — ἀπὸ τὰς φωνάς του [**άδάζιν-
έν**] δὲν δύναται τις νὰ σταθῇ· ॥ — بلند **πδ-
ζέν-άδάζ**, μεγαλόφωνος καὶ μεγαλοφώνως·
ἡ φῆμη: ی دنیای طودی — ἡ φῆμη του κατέ-
λαβε τὸν κόσμον· βλ. καὶ **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Π. **άδάζ-έ**, ὄν. φωνή, κραυγή, βοή,
φῆμη: رعد — ἡ βοή τῆς βροντῆς.

Αἰῶν } Α. **έδασή** [πλθ. τοῦ **Αἰῶν**] ὄν. μέ-
σα, τὰ μέσα μινός ἡτοι αἱ ἀπὸ
τῆς 10 μέχρι τῆς 20 ἡμέραι: ی نیسان — τὰ μέ-
σα Ἀπριλίου· § παραλήγουσα: کلات — αἱ πα-
ραλήγουσαι τῶν λέξεων· βλ. **Αἰῶν** καὶ **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Γλ. **άδάλ** [aval] ὄν. τριτεγγύνης,
ἡτοι ὑπογραφή τρίτου προσώπου ἐν
διαφόροις συμβολαίοις ἐμπορικοῖς καὶ ἰδίᾳ ἐν
συναλλαγματικαῖς, δύναται τῆς ὁποίας ὑπο-
χρεοῦται ὁ ὑπογραφεύμενος εἰς τὴν ἐξαργύρω-
σιν, ἂν αὕτη δὲν γένηται ἐμπροθέσμως ἐκ μέ-
ρους τοῦ ἀποδεχθέντος τὸ συμβόλαιον ἢ τὴν
συναλλαγματικὴν.

Αἰῶν } Α. **έδαμιο** [πλθ. τοῦ **Αἰῶν**] ὄν. δια-
ταγαί, ἐντολαί: علیه — ὑψηλαὶ δια-
ταγαί· ॥ وارده — αἱ ἐλθοῦσαι διαταγαί· ॥
الیه — θεῖαι ἐντολαί.

Αἰῶν } Α. **έδαν** [πλθ. τοῦ **Αἰῶν**] ὄν. στιγμαί,
χρόνοι, καιροί: صواباً — κατὰ τοὺς
χρόνους τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας.

Αἰῶν } Α. **άδάν**· λελανθασμένον ἀντὶ **Αἰῶν** βλ.

Αἰῶν } Τ. **άδανέ**, ἐπὶ. βλάξ, ἡλιθίος, εὐ-
πιστος: آم — ἡ πόσον βλάξ εἴ-
ναι! [ἡ λέξις, κατὰ μὲν τὸ لهجه, τουρκικὴ

ἐκ τοῦ **Αἰῶν** ἀπατάσθαι, κατὰ δὲ τὸ
هبنه. — **Αἰῶν** ἀρμενικῇ· § βλ. καὶ **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Τ. **άδανέ-τσα**, ἐπρ. ὡς βλάξ,
βλακωδὺς, ἡλιθίος: سنه طاوراندی —

προσπνέχθην βλακωδὺς [**άδανέ-τσα-δην**].

Αἰῶν } Τ. **άδανέ-λνέ**, ὄν. βλακεία, ἡ-
λιθιότης, εὐπιστία: ابله — βλα-
κειαν ποιεῖ.

Αἰῶν } Α. **έδαν** [πλθ. τοῦ **Αἰῶν**] ὄν. σκεῦη,
ἀγγεῖα: سم وزر — σκεῦη χρυσᾶ καὶ
ἀργυρᾶ [ἡ γραφή **Αἰῶν** λελανθασμένη].

Αἰῶν } Α. **έδδάζ** [ρζ. **άδάζ**] ἐπὶ. ὁ πολὺ ἀνα-
στενάζων· ὁ πολὺ προσευχόμενος· ὁ
λίαν εὐσπλαγχνος· ὁ ἔχων σταθερὰν πίστιν· [ἐπί-
θετον τοῦ Ἀδραῦ ἐν τῷ Κορανίῳ.]

Αἰῶν } Α. **έδδ**, ὄν. ἐπιστροφῇ· διεύθυνσις·
ὁδός· διαμονή· ἐξίς· [ἐν χρήσει ἐν συν-
θέσει]: — صوب مكارم **άδδ** **μεκαραν**· **έδδ**,
πρὸς τὸ εὐεργετικὸν μέρος [κ. λ. μέρος ἐνθα ἐ-
δρεύει ἡ γενναιοδωρία]· § βλ. **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Τ. **οὔδ**, βλ. **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Π. **έδδ** [πλθ. τοῦ **Αἰῶν**] ὄν. πανώλεις
[νόσος].

Αἰῶν } Τ. **δδ**, βλ. **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Π. **δδ** [προστ. τοῦ **Αἰῶν** **δδ**·
τέν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει] ὁ κατα-
δροχθίζων: — ازدهای مردم **έξτεχά** **μερδ**· **δδ**,
δράκων ἀνθρωποφάγος· § βλ. **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Α. **έδδ** [πλθ. τοῦ **Αἰῶν**] **δδ**·
βλ. **Αἰῶν**· ὄν. ἀνθρωποι τοῦ ὄχλου, ἀ-
νάγωγοι, συρφετός, ἄτακτοι, κακοήθεις [τσαπ-
κίνα]: — ol άτακτοι, ol άνάγωγοι τῆς συνοι-
κίας· ॥ ایله — με ἕνα σωρὸν ἀναγώνων, ἡτοι
τῆς κατωτάτης τάξεως τοῦ ὄχλου· βλ. **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Π. **έδδ**· **δδ**, πλθ. τοῦ **Αἰῶν**· βλ.

Αἰῶν } Π. **έδδ**· **δδ**, ἐπὶ. ὀχλαγωγικός·
— حرکات **δδ**· ὀχλαγωγικὰ κινήματα.

Αἰῶν } Τ. **δδ**· **δδ**, ἀντ. ὁ ἕτερος, ὁ ἄλλος· βλ.
Αἰῶν· **δδ**, ἐκεῖνος· βλ. καὶ **Αἰῶν**.

Αἰῶν } Τ. **δδ**· **δδ**, ὄν. βόθρος, λάκκος· §
ἐπὶ. λακκώδης, κεχωσμένος, ἀ-
νώμαλος: بر نولا — ἀγρὸς λακκώδης, ἀνώμαλος.

αυρωووقلق } T. **αυρωουκ-λδουκ**, δν. ανωμα-
λτα τδπον πληρους βδθρων και
λδκκων, κακοτοπτα.

αυρωολامق } T. **αυρωου-λαμικ** [αυρω] ρμ.
ουδ. γννομαι λαικωδης, α-
νωμαλος, πληρουμαι βδθρων, λδκκων [λεγετα
επι αγρων, η εν γένει επι εδδθους γνς].

اوبك } T. **αυρεκ**, δν. σωρος: — **اوتوردى** —
αυρεκ εκδθνεκατα σωρους, αμλινους.

اوبور } T. **αυρουρ**, επθ. λαιμαργος, αδνηδ-
γος βλ. **اوبار** και **جبور**.

اوبورلق } T. **αυρουρ-λδουκ**, δν. λαιμαργτα,
αδνηθαγια.

اوبوز } Γλ. **αυρουζ**, η αυρος [obus]
δν. αδουζιον, βδμδα, δλμος: βλ. **خبار**.

اوبه } T. **αυα**, δν. ειδος σκηνης ταταρικης
διηρημενης εις διαμερισματα: § οικογε-
νεια νομαδικη κατοικουσα εν τοιαυτη σκηνη.

اوپ } T. **αυπ**, μδριον υπερ προτασδμενον
επιθετων τινων αρχομενων απο α κα-
θιστησιν αυτα υπερθετικά: ως αυρον αυπ **αυπ**
αυζοιν, μακροτατος: βλ. **اپ**, **اپ**, **اپ**.

اوپدرمك } T. **αυπ-αδρ-μεκ** ρμ. μτδ. αθινω
η βδλλω τινα η διδω να φη-
λση η απασθη τι [δοτ. αйт.]: — **ايدو**
η αθινω τινι την χειρα ν' απασθη. || — **ايدو**
ανατρεπω, καταβδλλω τινα [τον καμω να φη-
λση την γην].

اوپرا } It. **αυπρα**, [opéra] δν. μελδδραμα.

اوپش } T. **αυα** [εκ του **اوع**] αθ. το φιλειν,
φιλημα, εναγκαλισμος.

اوپشدرمك } T. **αυπ-αδρ-μεκ**, ρμ. μτδ. βδλ-
λω δύω η περισσοτερους να
φληνωσι, να συμφληνωθωσι, συμφληνδν [αйт.].

اوپشمك } T. **αυπ-αδρ-μεκ**, ρμ. αλλ. απάξε-
σθαι, εναγκαλίζεσθαι αλληλους,
συμφληνουσθαι.

اوپلمك } T. **αυπ-αδρ-μεκ**, ρμ. πθ. φληεσθαι,
ειναι απαστον: **اوپلير آدمر**
αυπ-αδρ-αυεμ, ανθρωπος ου η χειρ φληεται,
ειναι απαστη. ητοι ανθρωπος αξιοσεβαστος.

اوپمك } T. **αυμ**, ρμ. μτδ. φιλω, απάξο-
μαι [αйт.]: — **ايدو** φιλω χειρα εις σπ-
μετον σεβασμου, η προς ληψιν αδειας η και

διορισμου εις τινα θεσιν: || — **ايدو** την γην,
προσκυνω, λατρευω: [σπμετον υποταγης και
εξευτελισμου]: || — **ايدو** φιλω χειρας και κρα-
σπεδα, καθικετεω, εκλιπαρω: || — **اوموز** φη-
λω ωμους: [σπμετον φιλιας]: || — **ايدو** φη-
λω πδδας: [σπμετον βαθεος σεβασμου]: || — **ايدو** φη-
λω γονατα [ανωτερου]: || — **ايدو** φηλω δφθαλ-
μους: [σπμετον αγαπης, στοργης]: || — **ايدو** φηλω
το στομα τινος: [σπμετον ευχαριστίας ενε-
κα καλης ειδησεως]: || **ايدو** φηλω και
περιπτύσσομαι, εναγκαλίζομαι.

اوپه } T. **αυμ**, δν. απαρ. το φιλειν, το α-
σπάξεσθαι, ασπασμος: βλ. **اوع**.

اوپهك } T. **αυμ-αδρ**, δν. δδρον διδόμε-
νον υπο του πενθερου τη νυμ-
φη οταν το πρωτον ηδη απάξετα την χειρα
αυτου: **ايدو** — **ايدو** διδω δδρον κτλ.

اوپوش } T. **αυα** βλ. **اوبش**.

اوت } T. **αυ**, δν. χδρτον, βοσκη, φυτον, βο-
τάνη: — **اوتو** ξηρον χδρτον, αχυρον:
|| — **اوتو** χλδν, πδα: || — **اوتو** σιδυμδριον, κ.
τερεδν: || — **اوتو** **اوتو** **اوتو**, μελδνθον
[μαυρη μυρωδν]: || — **اوتو** νδρδος αγρια [γα-
λνης χδρτον, γαλνσνς]: || — **اوتو** μελδσδ-
χορτον: || — **اوتو** φδρμακον δια τους δφθαλ-
μους: || — **اوتو** ταμδδκος [ρινος χδρτον: βλ.
[انفیه]: || — **اوتو** ψυλλιον [βοτάνη ψυλλου]: ||
اوتو **اوتو** αρθενικδν [βοτάνη ποντικου]: || — **اوتو**
ψιλωθρον.

اوت } T. **αυ** [βλ. **اود**] δν. πυρ: —
اوت **اوت** πυρετης ληθος: || — **اوت** πυρ του
στοματος, ητοι πυρετης διης δολδνται το πυρο-
δδλν, δελεαρ, κ. αγνζοτι: || — **اوت** **اوت** **اوت**
δνιο δνιοσων χρηματων: βλ. και **اوت**.

اوت } T. **αυ** [λ. **αυ**] δν. δνλητηριον.

اوت } T. **αυ** [κατα το **اوت** κυριως
η **اوت**] επρ. ναί, μδλιστα: **اوت** —
μδλιστα κύριε: || **اوت** — ναί, ουτως εχει.

اوتاد } A. **αυ** [πλθ. του **اوت** **اوت**] δν.
πδσδαλοι, κινες: **اوت** — **اوت**
اوت, οι κινες της γης, ητοι τα δρν: || **اوت**
اوت **اوت**, οι κινες των πδλεων, ητοι οι
αρχηγοι των λαων, των φυλων: || **اوت** — **اوت**
اوت **اوت**, οι κινες του στοματος, ητοι οι δ-
δδντες.

αὐτάρ } A. εἰς αὐτὸν [πλθ. τοῦ βετὲρ] ὄν.
χοροδαὶ τόξον, μουσικοῦ ὄργανον·
χοροδαὶ [Γεωμ.] : — اهتزاز παλμός ἢ δόνησις
χοροδῶν.

αὐτάρ τιμὴ } T. δτ-αυμάκ, ρμ. μτθ. ἄγω, ὀδον-
γῶ εἰς βοσκὴν, βοσκῶ πρόβατα
κτλ. [αἰτ.]· βλ. αὐτάρ τιμὴ.

αὐτάρ } T. δτ-αὐγ ἢ αὐτάρ δτ-αὐγ, ὄν. σκηνὴ με-
γάλη ἐξόχου προσώπου ἢ βασιλείας·
هيايون — σκηνὴ αὐτοκρατορικῇ. [Κατὰ τὸ
ἐκ τῆς αὐτῆς ρίζης τοῦ αὐτάρ δτ-αὐγ δωματίον,
αὐτάρ τιμὴ καθίσθαι, ἢ τοῦ αὐτάρ πῦρ,
ἢτοι μέρος ἐνθα ἀνάπτεται πυρρά].

αὐτάρ τιμὴ } T. δτ-αὐγ-αὐτάρ, ὄν. ὁ κατασκευαστὴς
σκηνῶν, ἢ ὁ στάνων τοιαύτας.

αὐτὰρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ-αὐτάρ, ρμ. μτθ.
κάμνω τινὰ νὰ ἐντρέπῃται,
νὰ ἐρυθριᾷ, καταισχύνω [αἰτ.] : —
جالت آدمي — αὐτὰρ τιμὴ ἀμάθεια καταισχύνει τὸν ἄνθρωπον
[τὸν κάμει νὰ ἐρυθριᾷ]· § προξενῶ αἰσχύνῃν
εἰς τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς δι' ἀνοικείου
πράξεως· § καθυποχρεῶ τινὰ διὰ μεγάλης χά-
ριτος.

αὐτὰρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ-αὐτάρ, ὄν. ὁ προ-
ξενῶν αἰσχύνῃν· βλ. προηγ.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ, [ἐκ τοῦ αὐτάρ τιμὴ] ἀφ.
αἰσχύνῃν, αἰδῶς, ἐντροπὴ, συστολή.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ-αὐτάρ, ὄν. αἰδῶς, ἐντροπὴ,
αἰδῶς, συστολή, δειλία.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ-αὐτάρ, αἰδῶς, ἐντροπὴ,
αἰδῶς, συστολή, δειλία.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ [λ. ἀρχ.] ἐπθ. αἰ-
δῶς, συστολή, δειλία.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ, βλ. αὐτάρ τιμὴ :

αὐτάρ τιμὴ } ἢ αὐτάρ τιμὴ T. οὐτάν-αὐτάρ [γ' πρόσ.
τοῦ ἐνεστ. τοῦ αὐτάρ τιμὴ] μτθ. καὶ ἐπθ.
νέσθαι, ἀποφατικοῦ τοῦ αὐτάρ τιμὴ [μτθ. καὶ ἐπθ.
ὁ μὴ αἰσχυνόμενος, ἀναίσχυντος, ἀναιδής· —
يؤي πρόσωπον ἀναίσχυντον, ἀναιδής.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ [κατὰ τὸ
αὐτάρ τιμὴ] μτθ. καὶ ἐπθ.
οὐδ. αἰσχύνομαι, ἐρυθριᾷ, ἐντρέπομαι, συ-
στέλλομαι [δν] : —
αὐτάρ τιμὴ ἐκ τούτου· ||
αὐτάρ τιμὴ οὐκ αἰσχύνῃν, συστέλλῃν· ||
αὐτάρ τιμὴ οὐκ αἰσχύνῃν, συστέλλῃν· ||

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ, ὄν. ἀπαρ. τὸ αἰσχύν-
νέσθαι, αἰδῶς, αἰσχύνῃν, συστολή :

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ, ἀναιδής, ἀσυστόλως.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ [γ' πρόσ. τοῦ
αὐτάρ τιμὴ] ἐπθ. ὁ προξε-
νῶν αἰσχύνῃν· πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ἐκ τοῦ ὁ-
ποίου δύναται τις νὰ αἰσχυνῇται, συστέλλῃται·
ὁ μὴ οἰκείος· πρόσωπον ὅπερ δέον νὰ ὑποδεχθῇ
τις μετὰ τινος ἐθιμοτυπίας : —
αὐτάρ τιμὴ πρὸ-
ξενον αἰσχύνῃν· ||
αὐτάρ τιμὴ — ἄνθρωπος ὃν αἰσχύνεται
τις, ἐκ τοῦ ὁποίου συστέλλεται· ὁ μὴ οἰκείος.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ [αὐτάρ τιμὴ] ἐπθ. αἰ-
δῶς, ἐντροπία, αἰδῶς, αἰσχύνῃν-
αὐτάρ τιμὴ, αὐτάρ τιμὴ.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ, βλ. αὐτάρ τιμὴ.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ [αὐτάρ τιμὴ] ἐπθ. αἰδῶ-
ς, ἐντροπία, αἰδῶς.

αὐτάρ τιμὴ } T. οὐτάν-αὐτάρ, ὄν. αἰδῶς, ἐντροπία,
αἰδῶς.

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ-αὐτάρ-αὐτάρ, ρμ. διαμ.
διασκεδάζω ἢ καταπραΰνω τὸν
παῖδα διὰ τῆς τροφῆς, ἢ δι' ἄλλου, χορεύων
ἢ λέγων λόγους τοῦ ἀέρος· § μτθ. βαυκαλίζω
τινὰ δι' ἀπατηλῶν ἐλπίδων, ἀπατῶ [αἰτ.] :

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ-αὐτάρ-αὐτάρ, ρμ. διαμ.
καμίνω τὸν ἀλέκτορα, τὸ κανά-
ριον ἢ ἄλλο πτηνὸν νὰ κελαδῇσθ [αἰτ.]· § παῖ-
ζω αὐτόν, τύμπανον ἢ ἄλλο μουσικὸν ὄργα-
νον [αἰτ.] : —
αὐτάρ τιμὴ παῖζω αὐτόν· § κάμνω νὰ
ἀντηχῇσθ τὸ ὄρος κτλ. [αἰτ.]·

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ-αὐτάρ-αὐτάρ, ρμ. διαμ.
καμίνω τὸν ἀλέκτορα, τὸ κανά-
ριον ἢ ἄλλο πτηνὸν νὰ κελαδῇσθ [αἰτ.]· § παῖ-
ζω αὐτόν, τύμπανον ἢ ἄλλο μουσικὸν ὄργα-
νον [αἰτ.] : —
αὐτάρ τιμὴ παῖζω αὐτόν· § κάμνω νὰ
ἀντηχῇσθ τὸ ὄρος κτλ. [αἰτ.]·

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ-αὐτάρ, αὐτάρ τιμὴ βλ.
αὐτάρ τιμὴ, αὐτάρ τιμὴ.

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ, βλ. αὐτάρ τιμὴ.

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ [ἐκ τοῦ αὐτάρ τιμὴ] ὄν. κελάδῃ-
μα πτηνῶν· ἀντήχουσι.

αὐτάρ τιμὴ } T. αὐτάρ-αὐτάρ, ρμ. ἀλλ. συγκελα-
δεῖν [ἐπὶ πολλῶν πτηνῶν].

αὐτάρ τιμὴ } Γλ. αὐτάρ [hôtel] ὄν. ξενοδοχεῖον.

αὐτὰρ τιμὴ } T. αὐτάρ-αὐτάρ, ρμ. διαμ.
βάλλω τινὰ νὰ βοσκήσθ τὰ
ποιμένα [δν. αἰτ.] : —
αὐτάρ τιμὴ βάλω τινὰ
νὰ βοσκήσθ τὰ ζῶα.

αὐτολάττω } T. **δ-λατμάκ**, ρμ. μτθ. ὀδονῶ
τὰ ζῶα εἰς νομὴν, βόσκω τὰ
ποιμνία [αἰτ.].

αὐτολάττω } T. **δ-λακ**, ὄν. βοσκή, νομή, λει-
μών, λειβάδιον· βλ. καὶ αὐτολάττω.

αὐτολάττω } T. **δ-λακ-ηγέ** [βαρβαρισμός, ἥτοι
λέξις σχηματισθεῖσα ἐκ τῆς τουρκ.

αὐτολάττω δι' ἀραδικῆς καταλήξεως τοῦ θηλυκοῦ
ηγέ· ὄν. δικαίωμα βοσκῆς, ἥτοι φέρος εἰς-
πραττόμενος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως λόγῳ ἐνοι-
κίου βοσκῆς.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ** [τὸ χόρτον] ρμ.
οὐδ. βόσκω: **αὐτολάττω** τὸ ἀρ-
νίον βοσκει· § [μτθ.] πᾶσχει ἀγνοίαν δεινὴν·
τὸ ἡμέτερον βόσκει· § βλ. καὶ ἐπόμεν.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ** [τὸ πῦρ] ρμ. μτθ.
καίω, πυρπολῶ· § βλ. καὶ προηγ.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ**, ρμ. οὐδ. βόσκω
§ ρμ. πθ. τρώγεσθαι, ἐπὶ βοσκῆς
τρώγομένης ὑπὸ τῶν ποιμνίων.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ**, ὄν. ξενοδόχος.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ**, ὄν. τόπος πλήρης χόρ-
του, βοσκή, νομή, λειμών· βλ. αὐτολάττω.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ** [τὸ πῦρ] ὄν. λεπτὴ πυ-
ρρίτις κατάλληλος πρὸς δέλεαρ τοῦ
πυροδόχου, πυριτόκονις.

αὐτολάττω } ἢ αὐτολάττω T. **δ-λαμάκ**, ὄν. ὄνομα
πτηνοῦ, ἥτοι εἶδος ψαρός [ψαρω-
νίου] μικροῦ καὶ μέλανος.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ**, ὄν. ὄνομα πτηνοῦ,
ἥτοι εἶδος γυπὸς στρεφόμενου πο-
λὺ κατὰ τὴν πτῆσιν,

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ** ἢ **δ-λαμάκ** [βλ.
αὐτολάττω] ρμ. πθ. νικῶμαι ἐν
τῷ παγνίῳ· § βλ. αὐτολάττω καὶ αὐτολάττω.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ**, ρμ. οὐδ. κελαδῶ, ἤ-
δω· βλ. αὐτολάττω.

αὐτολάττω } T. **δ-λαμάκ**, ἐπὶ χλωδῆς, ποδῆς, χορ-
τομανῆς· || **δ-λαμάκ** — **δ-λαμάκ**, φερόμενος.

αὐτολάττω } ἢ αὐτολάττω T. **δ-λαμάκ**, ρμ. οὐδ.
λέγω πολλά ναι ναι χωρὶς νὰ
κάμω τι, ἢ χωρὶς νὰ προσδέχω εἰς τοὺς λόγους·
δυνεκδ. ἡλεάζω, πεισματόνω· βλ. καὶ αὐτολάττω.

αὐτολάττω } **αὐτολάττω** [βλ. αὐτολάττω] ρμ. μτθ. κα-
θουράζω ἢ διασκεδάζω τὸν παῖδα
χορευῶν ἢ διὰ λόγων· μτθ. βαυκαλιζῶ δι' ἀπα-
τηλῶν ἐλπίδων, ἀπατῶ [αἰτ.]: — **αὐτολάττω** κα-
θουράζω τὸν παῖδα

αὐτολάττω } T. **αὐτολάττω**, βλ. αὐτολάττω καὶ ἐπόμεν.

αὐτολάττω } **αὐτολάττω** ἢ **αὐτολάττω**, ρμ. μτθ. ὑπερ-
δαίνω, περνῶ, νικῶ, κερδίζω ἐν τῷ
παγνίῳ [αἰτ.].

αὐτολάττω } **αὐτολάττω**, ρμ. οὐδ. κελαδῶ: — **αὐτολάττω**
ἢ ἀπὸ τῶν ἡδονῶν || — **αὐτολάττω** τὰ ὄντα
κτῶν ἡδονῶν [ἐξημερώνει]· || — **αὐτολάττω** τὰ ὄντα
βομβοῦσι, βοῦζον· § ἀντηχῶ [ὁ θόλος ἢ κενόν
τι]· § αὐτολάττω αὐτολάττω, λέγω πολλά, ἀνοη-
ταίνω· βλ. αὐτολάττω.

αὐτολάττω } T. **αὐτολάττω**, ὄν. ἀπαρ. τὸ κελαδεῖν, κε-
λάδημα, ἀντηχησις, φλυαρία.

αὐτολάττω } ἢ αὐτολάττω T. **αὐτολάττω**, ὄν. διδῆρωμα, ἥτοι
στειλῶσις ὑψώματος ἢ ἐνδύματος, ἢ
καθάρσις δερμάτος ὡς ποδῶν προδάτου, κοι-
νῶς πατσάδων κτλ.· § σιδηρον, ἥτοι τὸ ἐργα-
λεῖον δι' οὗ σιδηροῦσι, σιτλοῦσι τὰ ὑψώμα-
τα, τὰ περιλαίμια, τὰ ἐνδύματα κτλ. ἢ καθα-
ρίζουσι τὰς τρίχας τῶν πατσάδων.

αὐτολάττω } T. **αὐτολάττω**, ὄν. διδῆρωμα, σιτλο-
ῦσι τὰ ὑψώματα, ἀσπυροῦσι
χωρὶς, ἐνδύματα· § ὁ καθαρίζων τοὺς πόδας [πα-
τσάδες] τοῦ προδάτου ἀπὸ τῶν τριχῶν καὶ
προπαρὰσκευάζων πρὸς φαιγνόν.

αὐτολάττω } T. **αὐτολάττω**, ὄν. τὸ ἐργον
τοῦ διδῆρωμα, ἢ τοῦ καθαρι-
ζόντος τοὺς πατσάδες· βλ. αὐτολάττω.

αὐτοράττω } T. **αὐτοράττω** [αὐτοράττω] ὄν. μέρος
διὰ κάθισμα, κάθισμα ὡς καθέ-
δρα, σοφὰς κτλ.· — **αὐτοράττω** — ἐδῶλιον κωπηλά-
του· § ἀγγεῖον τῆς νυκτός [καθίκα]· § **αὐτοράττω** —
ἐδῶλιον, πρὸς τὸν — **αὐτοράττω** — γλῶσσος, κωλομέρια· §
σταθμός, ἀνάπαυσις κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἰδίᾳ
στρατοῦ· **αὐτοράττω** — κάμνω σταθμόν, σταματῶ,
μένω· § ἀπόμαχος, συνταξιοῦχος· [ἐν τῇ ἐννοίᾳ
ταύτῃ ἀντικατέστη σήμερον διὰ τῆς **αὐτοράττω**].

αὐτοράττω } T. **αὐτοράττω**, ὄν. σύντα-
ξις ἀπομάχου· [σήμερον **αὐτοράττω**].

αὐτοράττω } ἢ αὐτοράττω T. **αὐτοράττω**, ἐπὶ
καλῶς τοποθετημένος· § σταθε-

ρός, στερεός, ἀκίνητος· § [μτφ.] θετικός, βέβαιος, σπουδαῖος, περιεκευμένος.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-τ-μάκ**, ρμ. μτφ. καθίζω, ἐνθρονίζω, ἐγκαθιστῶ τινα εἰς τινα τόπον, κατοικίζω· βάλλω τὸ ζῶον νὰ καθήσῃ· καθίζω τὸ πλοῖον εἰς τὰ ρηχά· τοποθετῶ, προσηλόνω ἀδάμαντας, ἢ πολυτίμους λίθους, κοσμῶ διὰ τοιούτων λίθων [αἰτ.].

αὐτορτιμ } T. **δουρτιμάκ**, ὄν. ἀπαρ. βλ. αὐτορτιμ. § ὄν. λίθος πολυτίμος, προσηλόμενος, καθιστὸς εἰς τι κόσμημα· § سی — بادیان — μένος, καθιστὸς εἰς τι κόσμημα· § سی — بادیان — φαιγντὸν ἀπὸ μελιτζάνας μὲ κνήμα, κομμένας στρουγγύλας καὶ καθιστὸς· § سی — بادیان — φαιγντὸν ἀπὸ κολοκύνθια ὡς ἀνωτέρω.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-τ-μάκ**, ρμ. πθ. ἐνθρονίζομαι, τοποθετοῦμαι, προσηλοῦμαι.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν** [αὐτορτιμ] ἢ κατὰστασις ἢ ὁ τρόπος τοῦ καθισθαι· στασις ἢ θέσις τοῦ καθισμένου, κ. καθιστά· εἰς τὴν καθιστάν του [ὅταν καθήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν] τρώγει ἕνα ἄρτον.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν-μάκ**, ρμ. ἀλλ. καθῆμαι ὁμοῦ μετ' ἄλλου, συγκαθῆμαι· § κατευνάζομαι, κοπάζω [τρικυμία].

αὐτορτιμ } T. **δουρ-γάν** [αὐτορτιμ] ἐπθ. ὁ καθήμενος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ μὴ κινούμενος, ἑδραῖος, καθιστικός· كملد — بسور على ظهور ايد — εἰς τοὺς καθιστικούς ἀνθρώπους ἐνσκήπτει ἡ νόσος τῶν αἰμορροΐδων.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν-μάκ**, ρμ. πθ. [ἐπέχει θέσιν ἀπροσώπου] τὸ καθῆσθαι τινα· αὐτορτιμ : بوياء — εἰδὼ δὲν κάθεται τις, ἢ δὲν δύναται νὰ καθήσῃ.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-μάκ** [κατὰ τὸ لهجه] ἐκ τοῦ αὐτορτιμ καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ

ρμ. οὐδ. καθῆμαι, διαμένω, κατοικῶ [τῇ دم]· συνεκδ. δὲν ποιῶ ἐργασίαν, ἀργῶ· κατακάθηναι [ἐπὶ οἰκοδομῶν]· κατασταλάζω [ἐπὶ ὑγρῶν]· καθῆμαι, ἐξοκέλλω [ἐπὶ πλοίων]· ك — اوغلند او توربورز — καθῆμεθα ἐν Σταυροδρομίῳ· [δοτ.]· سفرمیه او توردي : — کاشی — καθῆμαι κάτω, ἀναπαύομαι, ἀμεινῶ· — کرى — καθῆμαι πλαγίως [στραβοκάθηναι] παραβαίνω τοὺς κανόνας τῆς ἐθιμοτυπίας, φέρομαι ἀπρεπῶς· — طوغرى — καθῆ-

μαι ὁρθῶς, εὐπρεπῶς· — قان موالو پیڑوای [τὸ αἷμα σκοτώνεται, κάθεται]· — قلوچمه — κλωσθῶ [ἡ ὄρνις]· μτφ. μένω πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν [κάθηναι στ' αὐγά μου]· كول — اوزر — κάθηναι ἐπὶ τῆς τέφρας, περιέρχομαι εἰς ἐσχάτην ἐνδειαν.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν** [κατὰ τὸ لهجه] ἢ αὐτορτιμ [αὐτορτιμ] κυρίως αὐτορτιμ, ἐξ αἰτίας, ἐνεκα, διὰ [τῇ دن]· — بوندن — ἐξ αἰτίας τούτου· — نندن — ἐνεκα τίνος; δια τί;

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν**, ἢ αὐτορτιμ [ἀραδ. هم] ὄν. τὸ ὄνομα τοῦ χαρκεῖ ἤτοι τοῦ φωνητικοῦ σημείου [ا], ὅπερ τιθέμενον ἀνωθι γράμματός· τινος δευκνύει μίαν τῶν ἐξῆς τεσσάρων φωνῶν· **o, ou, ö** [γλ. eu], **u** [γλ. u]· βλ. **اى** — اسره — **اى** — **اى** αὐτορτιμ, ἤτοι τὸ ὄνομα τοῦ φωνητικοῦ σημείου [ا], ὅπερ τιθέμενον ἐν τέλει ἀραδικῶν μόνον λέξεων δευκνύει τὴν φωνὴν **ou, ö** [βλ. تنوين].

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν**, ὄν. ἀρθ. τριάκοντα· — **اى** — τριάκοντα καὶ εἰς, ἢ τὸ γνωστὸν χαρτοπαίγνιον τριανταμία· — **اى** — **اى** — ἐν τριακοστῶν· — **اى** — **اى** — **اى** — εἰς τὰς τριάκοντα [εἶναι], ἤτοι ἐννενηκοντούτης.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν**, ἀριθ. ἀνὰ τριάκοντα· — **اى** — ἑκάστος ἀνὰ τριάκοντα.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν-μάκ**, ρμ. οὐδ. φθάνω τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν-μάκ**, ἐπθ. ὁ συγκείμενος ἢ ὁ περιέχων τριάκοντα· ὁ ἀξίας τριάκοντα παράδων ὁ ἡλικίας τριάκοντα ἔτων· **اى** — **اى** — ἀνθρωπος τριακοντούτης.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν-μάκ**, ἐπθ. ὁ ἔχων ἢ περιέχων τριάκοντα, ὁ ἐκ τριάκοντα συγκείμενος.

αὐτορτιμ } **δουρ-οὐν-οὐν**, ἀριθμ. τακτ. τριακοστός, ἢ, ὄν.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν** ἐπθ. ἀσιδῆ-ρωτος, ὁ μὴ σιδηρωθεὶς [ὑψάσμα, ἀσπρόρρουχον, περιλαίμιον κτλ.].

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν** βλ. **اوش**.

αὐτορτιμ } T. **δουρ-οὐν-μάκ**, ρμ. μτφ. βάλλω τινα νὰ σιδηρώσῃ ὑψάσματα, ἀσπρόρρουχα κτλ. [δοτ. αἰτ.]· § τὸ ζῶον ἢ ὁ ἀνθρωπος ἐξ ἀπροσεξίας ἀφίνει νὰ καθῇ αἱ τρί-

اوچنچيلك } T. ὁ τὸ-συνδίζηται, ἀφ. τριτεῖον,
τὸ εἶναι τινα ἢ τι τρίτον.

اوخشامق { T. *δυσχεμακρον*, μετ. θωπεύω,
 κολακεύω [ايت. يله]: چو جنى اليه
 — θωπεύω τὸν παῖδα διὰ τῆς χειρός. || برى
 مكرنى — [διὰ τῆς γλώσσης] —
 κολακεύω τὴν ἑπαρσίαν τινος. || عزت نفسى —

τὸ μέσον, περιστοιχιζῶ, περικυκλῶ. || مالى —
κοινὸν ἢ δημόσιον προῶγμα [τῆς μέσης]. || —
اوبوى — θεα-
τρικὴ παράστασις δηλώδης. || — اولو οὐλοῦ
ὄρητά, ἀνοικτὴ θάλασσα, πέλαγος, ἢ ἐκ τοῦ μέ-
σου, κ. καταμεσῆς [βλ. καὶ اولو οὐλοῦ]. || ايكسى —
سى — τὸ μέσον μεταξὺ τῶν δύο, ἥτοι πᾶν μέ-
τρον ὀριστον. § مى — يکچرى τάγμα τῶν Γε-
νισάρων. § ἐπὶ. μεσαῖος, κεντρικός, ὁ εὐρι-
σκόμενος ἐν τῷ μέσῳ : پارمى — μεσαῖος δά-
κτυλος. || قات — قات — μεσαῖον πᾶνωμα. || حال —
με-
σαία κατάστασις. || بوى — μεσαῖον ἀνάστημα.
|| بوى — ὁ μεσαῖον ἀναστήματος [ἀνὴρ ἢ γυ-
νή]. § اطحى — προέδρευτῆς δευτέρας τάξεως.

اور ته لامق } T. ὁρτα-λαμνάκ. ρμ. μετ. δια-
 ρῶ τι εἰς μέσον, εἰς δύο ἴσα
 μέρη, ἀπονέμω τὸ ἴσον, τὸ δίκαιον· εὐρίσκω
 τὸ μέσον πράγματός τινος· προχωρῶ μέχρι τοῦ
 μέσου· θέτω τι εἰς μέσον, φανερῶ, διαδίδω [αιτ].
 اور ته لانق } ἢ اور ته لانق T. ὁρτα-λαμνάκ.
 ρμ. οὐδ. εἰσχωμαι εἰς τὸ μέ-
 σον, τὸ ἡμυδι, ἢ γίνομαι δύο τεμάχια· κατα-
 σκευάζομαι μέχρι τοῦ μέσου, τοῦ ἡμιδους.

اورتلق } T. ὄρτα-λῆκ, ὄν. ἐπιψάνεια τῆς
 γῆς ὄρατῆ, ὄριζων: أغارق — φέγ-
 γει ὁ ὄριζων, ἐξημερόνει· || قرارمق — σκωτί-
 ζεται ὁ ὄριζων ὅταν πλησιάζῃ βροχῇ, ἢ κα-
 ταλαμυδάνει τὸ σκοτός τῆς νυκτός, νυκτόνει·
 § μέσθον: كيمسه يوق — οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν μέ-
 σῃ· § κόσμος, ἄνθρωποι, κοινωνία, λαός: د —
 μεταξὺ τοῦ λαοῦ, τῶν ἀνθρώπων· || بوزلدی —
 ἐχθάλεον ὁ κόσμος, ἦτοι διεψθάρησαν τὰ ὀν-
 ῖμοσια αὐτοῦ, ἢ δὲν πηγαίνουν καλὰ τὰ πράγμα-
 τα· || طوبلامق — διευθετῶ τὰ τῆς οἰκίας ἐ-
 πιπλά, συμμαζεύω, θέτω εἰς τάξιν, συγγορίζω.

اورچوق } T. βορροδοίικ [اورق] ὄν. καθι-
σμα στηνόμενον ἰδίᾳ δι' ἐπίτε-
κα βλ. اوركه .

آورد } Π. ἀβέροϛ, ὄν. πόλεμος, μάχη.

اوردرمق { T. βορβορουράκ, βλ. اوردرمق .

اوردرمك } T. ὀρεῖσθουέκ, βλ. اورديرمك.

اوردك } T. ὁρεῖται, ὄν. νῆσσα, πάππια: دڪر
 ی — νῆσσα ἢ θαλασσία: || باشی—
 Χρῶμα βαθύ πρᾶσινον [κ. λ. κεφαλὴ νῆσσης]:||

— ادالو — ὁ ἔχων τὰς κινήμας στρεβλὰς, ραιδοσκε-
λῆς, στρεβλόπους, στρεβοπόδιος. || ايليجه —
[vñssa τῶν θερμῶν λουτρῶν] ὁ κνηρὸς ἄνθρω-
πος. § — شيه — οὐροδοχεῖον. § محتي — ἀγάπη
νήσος, ἥτοι λύπη ἢ συμπάθεια περιοριζομέ-
νη εἰς λέξεις μόνον.

آوردگاه } ἢ آوردن Π. ἀνεροῦ-γενῆς, ὄν. πε-
δίων τῆς μάχης.

آورده } Π. ἀνεροῖτε [μτχ. τοῦ آوردن ἀνερο-
 ῖτεν] ὁ κοιμισθεῖς, κοιμίζομενος: • —

ἱκανὸν ἔσται ἐπὶ γλώττης, ἀναπέμψω εὐ-
 χήν, ἔπαινον κτλ. [αἰτ.]: دَعَا بِأَدَاشِي — زبان
 ἁναπέμψω τὴν εὐχήν τοῦ βασιλέως. || —
 ἱκανὸν ἔσται ἐπὶ τῆς γλώττης τῆς ἐκτιμῆσεως, ἵτοι
 ἀναφέρω τι μετ' ἔπαινον [αἰτ.]: لسان تعظيم —
 ἱκανὸν ἔσται εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ θεοδασμοῦ, ἵ-
 τοι ἀναφέρω εὐσεβάστως [αἰτ.]: — ۱. **πὲρ**
 ἁδεοῦ, κομιζόμενος ἐπάνω: لسان تعظيم — ۲.
 ἱκανὸν ἔσται ἁδεοῦ, λαοὺς ταξίμ, ἔπαινον, φέρω
 ἐπὶ τῆς γλῶσσης τοῦ θεοδασμοῦ, ἵτοι ἀναφέρω
 εὐσεβάστως. || — ۳. **πὲρ** ἁδεοῦ, **πὲρ**
 ἁδεοῦ, κατὰ τὴν γλῶσσαν, φέρω ἐπὶ τῆς γλῶ-
 σσης τῆς κατακτῆσεως, ἵτοι κατακτῶ [αἰτ.].

اورده } A. ἐβριότη [πλθ. τοῦ وريد βεριότη] ὄν.
 φλέδες.

اوردو } T. ὁρῶν, βλ. اردو.

اورديرمق } Τ. βουρ-τουν-μακ, ρμ. διαμ.
βαλλω τινά να κτυπήση, δεί-
ρη ή φονεύση, βαλλω να ληλατηθή [δοτ. αϊτ.].

اور دیر مک } T. ὁρ-τῶρ-μὲν, ρμ. διαμ. βάλλω
 τινά νὰ πλέξῃ τι [δοτ. αἰτ.].

اوردينو } 1τ. ὁρτινο [ordine] ὄν. διαταγή,
ἥτοι γραμματίων πληρωτέον εἰς
διαταγὴν τοῦ δανειστοῦ.

اورس } T. ὁρε, ὄν. ἀκμων : قویوچی — ی
 ἀκμων χουδοχόου.

اورسا } ἡ ὄρσα It. ὄρσα [orza] ὄν.[ναυτ.] τὸ
προσθίνεμον μέρος τοῦ πλοίου [ἀν-

τιθ. **پوڄا پڌڙا**] § ἑπρ. προσοπνέμωσ: **كڙا** —
στρέφω τὸ πλοῖον πρὸς τὸ μέρος, ἐξ οὗ πνέει
ὁ άνεμος. || **آلائي** — **ڏرڊا آلاپانڙا**, στρο-
φὴ αἰφνιδια τοῦ πλοίου πρὸς τὰ ἀριστερά, ἀ-
νάπρωρα. || **پوڄا** — **ڏرڊا پڌڙا**, ὅτε διεξίη καὶ
ὅτε ἀριστερά, πηγαίνω ὥς τρελλὸς **مڃا** ἀπ'
ἐδῶ καὶ **مڃا** ἀπ' ἐκεῖ.

اورسالامق } *T. ὁρσα-λαμὰκ*, ὁρ. οὐδ. στρέφωμαι πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀνέμου, πλαγιάζω ἢ πλέω μὲ πλάγιον ἄνεμον [ἐπὶ πλοίου]· § ἀντίθ. τῷ *بورجالامق*.

اورسهلمک } *T. ὁρδ-ελεμεέκ*, ὁρ. μετ. φθείρω, παλαιῶ, κατατρίβω [ἐπὶ ἐνδυμάτων]· μετ. καταβάλλω, ἐξαθε-νίζω [αἰτ.]: *صيته بنی اورسهلدی*· ὁ πυρετός μὲ κατέβαλλε, μ' ἐξησθένισε.

اورسهلمک } *T. ὁρδ-ελεμεέκ*, ὁρ. μετ. οὐδ. φθείρωμαι, κατατρίβομαι [ἐπὶ ἐνδυμάτων]· § καταβάλλομαι.

اورش } *T. βουροὺς* [اورمق] ρ. ἀφ. κτύπημα· § μάχη.

اورشدیرمق } *T. οὐρ-ουτ-ουρ-μὰκ*, ὁρ. μετ. βάλλω δύο ἢ περισσο-τέρους ἀνθρώπους νὰ συμπλακῶσι, νὰ κτυπη-θῶσι· βάλλω νὰ παλαίσωσι δύο κριοὺς κτλ. [αἰτ.].

اورشمق } *T. βουρ-ουτ-μὰκ*, ὁρ. ἀλλ. συγ-κρούομαι, συμπλέκομαι, κτυπῶ-μαι, ἦτοι δέρομαι, παλαιῶ μετ' ἄλλου ἢ ἄλλων, ἀλληλομαχῶ [τῇ αἰ.].

اورغان } *T. οὐρ-γκὰν* [اورمق] ὁν. κάλως, χονδρὸν σχοινίον τοῦ βαροῦλκου.

اورغانجی } *T. οὐρ-γκαν-ῶζή*, ὁν. σχοινοπλό-κος, ὁ πλέκων χονδρὰ σχοινία.

اورغون } *T. βουρ-γκοὺν* [اورمق] ἐπθ. κτυ-πημένος, προσδεδλημένος ὑπὸ νό-θου ἢ πάθους, ἔρωτος κτλ. ἔρωτόληπτος, κτυ-πημένος ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ: *کوش—ی* ἡλιό-πληκτος: *سوت—ی* ὁ ἀσθενήσας ἐκ γάλακτος βεδλημένου [ἐπὶ μικρῶν παιδῶν]· *سودا—ی* ἔρωτόληπτος: *آوی—* βλ. *سورکون*.

اورغوئلق } *T. βουρ-γκουν-λούκ*, ἀφ. κατὰ-στασις κτυπημένου· βλ. *اورغون*.

اورف } *T. ὁρφ* [κατὰ ἡجه ἐκ τοῦ عرف] ὁν. ῥόδος, τρόμος· βλ. *اورفلک*.

اورفان } *Ελ. ὁρφὰν* [ἐκ τοῦ ὁρφάνος]: — *کورفزی* κόλπος ἢ λιμενίσκος μετα-ξὺ Καβάλας καὶ Ἀγίου Ὄρους.

اورفانه } *Ελ. ὁρφὰν* [ἐκ τοῦ ὁρφάνη] ὁν. ὑπηρέτρια.

اورفلهمک } *T. ὁρφ-λεμεέκ*, ὁρ. μετ. πτοῶ, φοβερίζω.

اورفلمه } *T. ὁρφ-λεμεέ* [βλ. προηγ.] ὁν. εἶδος ἔρουσιπλάτος, ἢ ἀνεμοπυρώμα-τος· ἄλλως *آلازلامه*.

اورفا } *οὐρφὰ*, ὁν. κ. Ὀρφα, ἡ ἀρχαία Ἐδεσ-σα [πόλις].

اورک } *T. ὁρək* [اورمک] ὁν. κατασκευὴ ἢ πλοκή τοίχου κτλ. πλέγμα, πλε-κτόν, πήρα πλεκτή: *ایپی—ستادمن*, ἦτοι σχοι-νίον ἔχον βάρος τι εἰς τὸ ἐν ἄκρον, δι' οὗ οἱ κτίσται εὐρίσκουσι τὴν κάθετον γραμμὴν ὅταν κτιζῶσι τοίχον.

اورکتمک } *T. ὁρək-ῶτ-μεέκ*, ὁρ. μετ. πτοῶ, τρομάζω ἀνθρώπον ἢ ζῶον, σιγάζω, ξυππάζω [αἰτ.]: — *جان* φο-νεύω· § περικίρω, κουρεύω, ἀφαιρῶ τὰ ἄκρα, κλαδεύω [αἰτ.]: — *آغا* κλαδεύω δένδρον.

اورکستره } *Ιτ. ὁρκεστρα* [ἐκ τοῦ ἑλλ.] ὁν. ὀρχήστρα· βλ. *صحنه*.

اورکک } *ὁρəkək* [اورکک] ἐπθ. δειλός, ψοφο-δής, φοβησιμότης: *آدم—* ἀνθρω-πος ψοφοδής· § ζῶον, ἰδίᾳ ἵππος σκυφοδός [ξυππαζόμενος], ἄγριος, ἀφηνιάσας.

اورککک } *T. ὁρkek-λίκ*, ἀφ. δειλία, τὸ ψοφοδέες· § σκυφοδία ζῶου ἰδίᾳ ἵππου, ἀγριότης.

اورکک } *T. ὁρək-μεέκ*, ὁρ. οὐδ. πτοοῦμαι, πτήσσω, τρομάζω· § σιγάζομαι, ἀγριεύω, ἀφηνιάζω [ἐπὶ ἵππου]· § χάνω τοὺς καρπούς, δὲν δίδω καρπὸν, προιόντα [δένδ. φτ.]·

اورکندی } *T. ὁρکین-ῶτ* [βλ. προηγ.] ἀφ. τρόμος, φρίκη, πανικός, ἦτοι φό-βος ἀνευ λόγου καὶ ἐξαιφνης καταλαμβάνων τοὺς πάντας· σκυφοδία ζῶου, ἰδίᾳ ἵππου.

اورکو } *T. ὁρ-γκυδ*, ἢ *ὁρək* [اورمک] ὁν. πλεξοῦδα, πλόκαμος, πλέγμα.

اورکوتمک } *T. ὁρək-ῶτ-μεέκ*, βλ. *اورکتمک*.

اورکوج } *T. ὁρ-γκυδ-ῶτ*, ὁν. ὄγκος, ἐξόγκω-μα εἰς τὸν πόδα, εἰς τὴν οἶνα κτλ. ὕβρις, καμποῦρα: *ی—دو* ὕβρις καμῆλου· *طاغ—ی*

اورکوجلک } *T. ὁρ-γκυδ-ῶτ-λδək*, ὁν. μικρὸν σάγμα τιθέμενον ἐπὶ τοῦ ὕ-δου τῆς καμῆλου.

اورکوجلنک } T. ὀργκισθῆς-λενμέε, ρμ. οὐδ. ἀποκτῶ ἐξογκώματα, ὕδους, ὑδοῦμαι, γίνομαι κυρτός.

اورکوجلی } T. ὀργκισθῆς-λῶ, ἐπθ. ὁ ἔχων ἐξογκώματα, ὕδός βλ. اورکوج.

اورکولک } T. ὀργκισθ-λενμέε, ρμ. μτθ. πλέκω πλεξίδα, πλόκαμον.

اورکون } T. ὀρκύν [κατὰ τὸ لجه] ἐκ τοῦ [اورک] ὄν. μικρὰ λίμνη ἢ λάκκος σχηματισθεὶς ἐκ τῆς πλημμύρας τῶν ὑδάτων βλ. اور.

اورکه } T. ὀρεκέ [اورمک] ὄν. ἡλικία, κ. ῥόκα· ἡλικία ἐκ' οὗ καθίζουσιν ἐν 'Ανατολῇ αἱ μαῖαι τὴν ἐπίτεκα' λέγεται καὶ اورکسی ἀβωρکسی καὶ اورچوق واورچوق — ὕφαλος.

اورکינוز } T. ὀρκινος [orcino] ὄν. θαλάσσιον κῆτος· κατὰ τὸ εἶδος μεγάλου σταυριδίου καλουμένου استاوریت آزماي, ζυγίζοντος περὶ τὰς 100 ὀκτάδας καὶ ἔχοντος τὸ κρέας ἐρυθρόν· τὸ μικρότερον καλεῖται طورينه βλ.

اورلمق } T. βουρ-οι-λ-μάκ, ρμ. πθ. πλῆττοιμαι, κρούομαι: تقيو اورلدی ἢ θύρα ἐκρούσθην· § [μτθ.] πλῆττοιμαι ὑπὸ ἔρωτος, ἐρωῶμαι [δοτ.]: — تقيزو· ἐρωῶμαι κόρης· § προσβάλλομαι ὑπὸ νόσου, τραυματίζομαι ὑπὸ σφαίρας πυροβόλου κτλ. φονεύομαι, δολοφονοῦμαι.

اورلمک } T. ὀρ-σλ-μέε, ρμ. πθ. πλέκομαι.

اورلو } T. ὀρ-λ-οῦ, ἐπθ. ὁ ἔχων οἰδήματα, χοιράδας, χοιραδικός.

اورلی } ὀρ-λ-ῶ, ὀρθότερον اورلی βλ.

اورلیش } T. βουρου-λ-οῦς [اورلق] ρ. ἀφ. τραυματισμός, προσβολὴ ὑπὸ νόσου, ἢ σφαίρας πυροβόλου, ἢ ἔρωτος.

اورمان } T. ὀρμάν, ὄν. δάσος: كيرمداق — δάσος παρθένον [شالطه گيرمداق], εἰς ᾧ δὲν εἰσῆλθεν ἡ ἀξίνη· — كيرمداق — εἰσέρχομαι εἰς τὸ δάσος μετὰ τῆς ἀξίνης, ἢ شالماق — λιθοβολῶ τὸ δάσος, ἵτοιδοκμάζω διὰ λόγων, κ. ῥίπτω πετρίδα· — كيرمداق — ἡνευ ἀρτύματος.

اورمانجی } T. ὀρμαν-δζή, ὄν. δασονόμος, δασοφύλαξ.

اورمانلق } T. ὀρμαν-λῆκ, ὄν. καὶ ἐπθ. τόπος δασώδους.

اورمچک } T. ὀρμυδζέε, βλ. اورمچک.

اورمنز } T. ὀρμουζ, ἢ اورمنز اورموزک, ὄν. κ. 'Ωρομάδης ἵτοι τὸ ἀγαθοποιὸν πνεῦμα, ἢ ἡ ἀγαθὴ θεότης τῶν πυρολατρῶν· ἀντίθετον اورمنز βλ.

اورمق } T. βουρ-μάκ, ρμ. μτθ. ἢ οὐδ. τύπτω, πλῆττω, κτυπῶ· πληγόνω, τραυματίζω· φονεύω, δολοφονῶ· ῥίπτω βολήν, βομβαρδίζω· ληστεύω, γυμνῶ, προσβάλλω· στρέφω, ταξιδεύω, ἀπέρχομαι· ἐπιχωρίω, κονιδ· προσποιῶμαι, ὑποκρίνομαι [δοτ. ἢ αἰτ. ἢ ἀμψ.]: — تقيزو· ῥίπτω τινὰ χαμαί, ἀνατρέπω, καταβάλλω ἀντίπαλον κτλ. || — دستک, ἢ پاياند — ὑπερεῖδω, ὑποστηρίζω διὰ δοκῶν, πασσάλων, στυλόνων· || — ستیز, στυγματίζω, καυτηριάζω· || — تقيزو· ἐφαρμόζω καυτήριον· || — پاياند — ἐπιρράπτω, ἐμβαλλόνω· || — پاياند — κτυπῶ βαψήν, δάφω· || — تقيزو· ἐπιστάτω τὸ ζῶον [βάλλω σάμαρι ἐπὶ τοῦ ζῴου]· || — تقيزو· φερεῖν, ἐπιθέτω φερεῖν ἐπὶ τῆς ῥάχews· || — تقيزو· κτυπῶ τὸ κεφάλαι κάπου, καταφεύγω, ἀποτείνομαι, ἐπισκέπτομαι ἐν παρόδῳ· || — تقيزو· κατατομῶ, ἀποκεφαλίζω· || — تقيزو· τὸ πλοῖον παραδέρνει, κλυδωνίζεται· || — تقيزو· κτυπῶ εἰς τὴν κεφαλὴν εὐεργεσίαν τινά, ἢ ὁ ἥλιος, οἱ ἀνθρακες, ὁ οἶνος, τὰ πνευματώδη ποτὰ, ἢ κακὴ ὁσμὴ προσβάλλουσι [κτυπῶσι] τὴν κεφαλὴν· || — تقيزو· ὁ ἥλιος προσβάλλει, ἡλιοπληξία· ἢ ὁ ἥλιος εὐρίσκει, βλέπει μέρος τι· || — تقيزو· ὁ ἀνεμος προσβάλλει μέρος τι· || — تقيزو· φονεύω ἄνθρωπον, δολοφονῶ· || — تقيزو· κτυπῶ τινά, δέρω· || — تقيزو· κόπτω τὸν λαιμόν, φονεύω· || — تقيزو· κολαφίζω· || — تقيزو· ῥίπτω εἰς τὸ ἀνάσθημα [μτθ.], αὐξάνομαι, ἀναπτύσσομαι· || — تقيزو· βάλω χεῖρα, ἐπιχειρῶ, ἀναμηνύομαι εἰς τι· χερσοκροτῶ· || — تقيزو· ἀκούω, τείνω, δίδω ὄψ· || — تقيزو· κτυπῶ κατὰ πρόσωπον, ὀνειδίζω τινά ἀναφανδόν, λέγω τὰς ἐλλείψεις του· || — تقيزو· κτυπῶ κάτω, ἀφαιρῶ, ἐκπίπτω· || — تقيزو· ἐκδιδῶ, δὲν κρύπτω, φανερόν· || — تقيزو· [ἢ ἀσθένεια], γίνεται ἐξωτερικὴ· || — تقيزو·

اوزلاشمة } Τ. οὐζ-λασηά, ὄν. ἀπαρ. τὸ
συμβιβάζεσθαι, συμβιβασμός.

اوزاشمك } T. ὄξ-λεσμήκ, ρυ. οὐδ. πῆγνυ-
μαι, κ. πῆζω [ἐπὶ ζῆμνε, γάλα-
κτος κτλ.] βλ. και اوزلشك.

اوزلق { T. οὐζ-ζούκ, ἀφ. ἀγαθότης, ἡπι-
 -της, ἐπιτηδεύουτης, δύνεσις, νοῦς.

اوزلك } T. ὁζ-λδκ, ἀψ. ὁπός, χυμός, οὐ-
στία· § ἐγώϊσμος, ἀλαζονεία.

اوزلك } T. ὄξ-λῆκ, ὄν. θηρίωμα· κάπνισμα
γινόμενον εἰς ἀσθενή.

اوزملك } ἡ αὐτοῦ T. ὁξ-μευεξ, ρη. μεδ.
ἐπιθυμῶ νὰ ἐπανιδῶ, ποθὼ πα-
τρὶδα, φίλον [αἰτ.]: سن بی قدر اوزلمهشکدر
γινώσκω πόσον μ' ἐπρόησας.

اوزملك } T. ὄζ-ὄζ-μεέκ, ρη. πθ. θθείρομαι,
 λυόνω [ἐπὶ ὑψίστατος]· ἡ καταβάλλ-
 λωμαι, κατατρώχομαι [ὑπὸ νόσου, γήρατος,
 λύπης, περισπάσμων], ὑποφέρω, τυραννοῦμαι,
 στενοχωροῦμαι [ἐνεκα ἐπιθυμίας, πόνου]: —
 اوزوم اوزوم ὄζῶ ὄζῶ ὄζδζ-μεέκ, μεγάλως
 στενοχωροῦμαι, ὑποφέρω.

اوزله } ἡ αὐτοῦ T. ὁξ-λεμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ
ἐπιθυμεῖν, ἐπιθυμία, πόθος τοῦ
ἐπανιδεῖν πατοῖδα, φίλον κτλ. νοσταλγία.

اوزمه } T. ὄζ-ὄζ, μέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ φθεῖρεσθαι,
φθορά, ἐξασθένεια, καταπύνησις.

اوزلشك } T. ὄζ-λενυέ, ρμ. οὐδ. πήγνυ-
μαι, κ. πήζω· βλ. και اوزلشك.

اوزلفه } Τ. ὁξ-λενυέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαο. πῆξις.

اوزله ملك } T. ὄζωλευέκ, βλ. اوزلك .

اوزله یش { ὄζι-ζ.γῆς [اوزله مک] ἄφ. πύθος, ἐ-
πύθυσα [اوزله] ἡ ὄζι-ζ.γῆς [اوزله مک].

اوزلو } ἡ αὐλή T. ἡ ἑξων πο-
 λὺν ὁπῶν, χυμῶν, οὐσίαν, γλοισῶν;
 طوارق — γῆ ἀργυρῶν, κεραυτῶν: § ἐγώ-
 στῆς, ἀλῶν [ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὁ ἴδιος].

اوزلیش } T. ὄζ-ὄζις [اوزلك] ρ. ἀψ. φθορά,
ἔξασθένησις, καταπόνησις.

اوزمك } T. ὄζ-μεκ ὅμ. μτθ. [κατὰ τὸ ὄζ]
κυριολ. ἐντείνω καὶ εἶτα χαλαρῶ,
χαυνῶ] καταβάλλω, ἐξασθενίζω, κατατρύχω,
καταπονῶ, στενοχωρῶ, τυραννῶ [αἰτ.]: كندمكى

μή στενοχωρεῖτε [μή τυραννεῖτε] τὸ σῶ τὸν ἑαυτὸν σας.

اوزمه } T. ὄξ-με [ἐκ τοῦ προηγ.] ὀν.άπαρ.
καταπόνησις, ἐνόχλησις, τυραννία.

اوزن } Τ. ὄζ-εν [μτχ. τοῦ اوزم] ὄν. προᾶ-
 γμα γινόμενον μετὰ πολλοῦ κόπου,
 ἐπιμελείας: ὄζ — ὄζ-εν **πέρζεν**, στόλισμα ἐπιτε-
 τηδευμένον, παραποίησις, δόλος.

اوزندی } ἡ αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ T. ὄξ-συν-
[اوزمک] ρ.ἀφ. στενοχωρία, λύπη,
ἀνθυμία, κόπος, ἀγωνία: می — يورك στενοχω-
ρία τῆς καρδίας ἢ ἐσθωρευκὴ.

اوزندیرمک } Τ. ὄζ-εν-ιρ-υέκ, ρμ. μτθ. κá-
μνω τινά νά κοπιᾷζῃ, νά
εργάζηται πολὺ, παροκινῶ [αἰτ.].

اوزندیلی } T. ἄν-συνδύς, ἐπὶ. ὁ πολὺ με-
μῶν, ἀνυσυχῶν § ὁ προξενῶν
πολλὰν ἀνυσυχίαν, λύπην § ὁ γενόμενος με-
τὰ πολλῆς μερίμνης, ἐπιμελείας.

اوزنکی } T. ὀ-ενγκί [κατὰ τὸ لجه ἐκ τοῦ
اوزمك ὡς ἐντεινόμενον καὶ χαλα-
ρούμενον] ὄν. ἀναβολεύς, κ. ξεγγί: آغاسی—ὑπάλ-
ληλος ὅστις ἐκράτει ἄλλοτε τὸν ἀναβολέα, ὅταν
ὁ Σουλτάνος ἔπαινε [βλ. ركبدار — سي — فرنك
ἀναβολεύς εὐρωπαϊκός.

اوزنكيلمك } ὁ ζενγκι-λεμεκ.
 ρμ. μτθ. κεντῶ τὸν ἵππον
 διὰ τοῦ ἀναβολῆως [αὐτ.]: — حيواني κεντῶ τὸν
 ἵππον ὅπως προχωρήσῃ.

اوزمك } T. ὁζ-εν-μεκ, ἢ ὁζ-εν-μεκ, ρμ.
 οὐδ. ἐργάζομαι, κοπιῶ, μερμηνῶ
 πολεῖν, ἐπιμελοῦμαι, παραδίδομαι εἰς τι μετὰ
 ζέσεως [δοτ.]: قارى كى غفله همان قوشانوب بز مك
 شانى سوداسنه اوزن جوامك ἴδιον νέου παραδο-
 θέντος [ὁζ-εν-εν] εἰς τὸ πάθος τοῦ ἐνδύεσθαι καὶ
 στολίζεσθαι ὥς αἱ γυναῖκες· § προσπαθῶ, ἐτοι-
 μάζομαι νῦν πετάξω [ἐπὶ μικρῶν πτηνῶν].

اوزمه } T. ὄξ-ενμέ, ὄν. ἀπαρ. καὶ اوزيش
 ὄξ-ενις [ἐκ τοῦ اوزنك] ρ. ἀφ. ἐργα-
 δια μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ ζήσεως.

} T. ὄζ-ōm [اوزمك] ὑόριον ἐπιτατι-
 κὸν ἐν χορδαίᾳ ἐν τῇ φθόρᾳ: اوزوم
 } اوزمك
 } μεγάλῳ στενοχωροῦμαι, ἀνυσσῶ,
 } ὑποφέρω. βλ. حارٌ καὶ غارٌ.

اوزوم } T. ὄζ-ᾶν [اوزمك] ὄν. σταφυλή:—
 صالقيمي βύτρος σταφυλῆς, κ. ποαι-
 πι|| ی — صالقم ὄρουαθός σταφυλῆς [βλ. هونك].

Αυστριακή } T. αούδτρια-λη, ἢ αούδτούρ-
 γιαλη, ὄν. Αὐστριακός.

اوستلو } T. ὁδ-λδ. ἐπθ. ὁ ἔχων ἐπάνω, ἀ-
νώγειον [ἐπὶ οἰκοδομῶν]· βλ. أكلو.

اوستون } T. οὐστῶν [ἐκ τοῦ اوست] ὄν. τὸ
 σημειῶν [✓], ὅπερ τιθέμενον ἄνω

τῶν γραμμῶν δεικνύει τὴν φωνὴν α μετὰ
πλατέος γράμματος, ἢ τὴν φωνὴν ε μετὰ ζε-
πιτοῦ, ὡς صά, سة [βλ. فتحه]. || — يكي
τὸ αὐτὸ σημαῖον διπλαῖον, ἦτοι [م], ὅπερ τιθε-
μενον ἐπὶ τοῦ ληκτικοῦ γράμματος ἀραθικῶν
λέξεων καὶ προφερόμενον αν ἢ εν σχηματίζει
τὴν αἰτιατικὴν: ὡς قرطاً كارت-ان, δανειακῶς:
[βλ. توين]. § ἐπὶ νικητικῆς, ὑπεράνω τινός, ἀ-
νώτερος: كلك — اولقى — ὑπερέχω, ὑπερβάλ-
λω, νικῶ || كوى — ὀδεύω - κούω, ἐπιπύλαιος:
|| در عرشه چيقتنجده قدر — ال الدن ἢ μετὰ χεῖρ
εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἄλλης μέχρως οὐ ἀναθῆ τις
εἰς τὸν ἑνατὸν οὐρανόν, ἦτοι ἐν τῷ κόσμῳ ἑ-
καστος ἔχει τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ [ποι.].

اوستونلك } T. ὁδον-λδὲ ἀφ. ὑπεροχή,
πλεονέκτημα.

} ἢ αὐτοὺς ἐλεῖν· T. ὁ ὁσὺν-λευέει·
 } ὅτι. μετ. συλλαβίζω σύμφω-
 νόν τι μετὰ τοῦ σπουείου [-]· βλ. αὐστὼν.

اوستونلو } T. ὁδο-ν-λῶ, ἐπὶ θ. ὁ συλλαβιζόμε-
νος μετὰ [/] βλ. اوستون.

} T. οὐδ' αὖ [ἐκ τοῦ π. استاد] ὄν. καὶ
 } ἐπθ. διδασκαλος [μάστορος], ὁ ἐξα-
 σκῶν ἐπάγγελμα τι ἐπιδεξιῶς, τεχνίτης, ἐπι-
 τήδειος, ἐπιδέξιος· διευθύντρια ὑπηρετριῶν :
 سی — آشیی διδασκαλος μαγειρῶν, ἵτοι ἐπι-
 τήδειος μάγειρος· اولی — γίνομαι τεχνίτης
 [μάστορος], ἀποκτῶ ἐπιδεξιότητα, ικανότητα·
 || چینی — λαμβάνω τὴν ἀδειαν τῆς ἐξασκή-
 σεως τέχνης ἢ ἐπαγγέλματος [βγαίνω μάστορος].

} T. οὐδα-λῆκ, ἀφ. ιδιότης δι-
 δασκάλου [μάστορη], επιτηδεύον
 τεχνίτου, επιτηδεύτης, επιδειξιότης: § πανουρ-
 γία: § δίκαιον, μισθός, ἀμοιβή τεχνίτου.

اوسته لقی } Τ. οὐδαμικ-λή, ἐπθ. ὁ μετὰ
 τέχνης ἐπιτηδεύοντος, πανου-
 γίας, κατεσκευασμένος § ἐπο. τεχνήντως.

} T. ὁδο-ελευθεῖ [اوست] ρμ. οὐδ.
 ἐπιπροσθίβειναι, αὐξάνειναι, πε-
 ριιδεῖν· ὑπερέχων· ἐπανέρχουμαι, ὑποτροπι-
 ζω [ἐπὶ νόσου].

اوستوره } T. οὐδ:ουρά, ὄν. ξυράφινον· βλ.
استره.

اوستوردلق T. οὐδτουρα-λήκη, ὄν. θήκη
ξυραφίου, ξυραφοθήκη.

A. ἡδούτ [وسط] ἐπθ. μέσος, με-
 στατός, κεντρικός· μέτρος : حد
 μέσος ὅρος· § 0ηλ. وسطی βδοτά· § 0ν. τὸ μέ-
 σον· § πλθ. اوسط ἡδασύτ.

اوسطونج } οὐδ' αὐτὸν οὐζ, ὅν. ὁργανοθήκη, θή-
κη ὁργάνων χειρουργοῦ κτλ.

100 } A. ἐβδὰ [παρὰ τοῦ واسع] ἐπθ. εὐ-
 101 } ρύτερος - τατος.

اوسقور } Αγ. οὐδοκοῖο [βλ. اسقرو] ὄν. πλοῖον
δοχημῆδιον ἐλικοκίνητον.

اوسكوف } Ελ. ὁδοιδοῦ, βλ. اسکوف και
اسكوفه

اوسکولی } E2. ὄσκολι, ἡ οὐδὲν ὄσκολι
β2. اسکولی.

اوش } T. δς [ἀντων. δευκτ.] βλ. اشبو 'اشته'.

αὐτῶν } T. οὗς ἦ αὐτοὶ δέσται, ἐπιφ. ἐν χορείᾳ
πρὸς ἀποδιδῶξιν κυνός: كوناك ديعامك —
οὓς κιοπέκ τέμευεκ, οὐδεμίαν προσδοχάν, σι-
μασίαν διδῶ [κ. λ. φύγε σκυλε δὲν λέγω].

اوشاق } T. οὐσάκ, ὄν. μικρὸς παῖς, ὑπηρε-
της, κ. παιδί, ὑπάλληλος, θεράπων:

ἄτ || μαθητευόμενος ἐν καταστήματι· — ى
 او— ὑπηρετης σταύλου, ἵπποκόμος· ||
 οἱ ἄνθρωποι τῆς οἰκίας, οἰκιακοί, ἥτοι παῖδια,
 οἰκογένεια, ὑπηρεται· || ى
 ايل ξένοι, λαός· ||
 ى και روم ابلى— ὡς ἀγαθὴς τῆς Εὐ-
 ρωπαϊκῆς ἢ τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας· § قيان —
 οὐδὰκ καπάν, εἶδος μεγάλου αἵτου, γυπός·
 || كوكب — σκύλαξ· || ى
 چادر ἀμμιωνιακόν
 κόμμα, γινόμενον ἐκ τινος Αἰγυπτιακοῦ φυτοῦ.

اوشاقلق } T. ούσακ-λήκ, ἀφ. κατάστασις
ἡ ιδιότης ὑπηρετοῦ, ὑπηρετικόν.

اوشت } T. 𐭮𐭲𐭮𐭲 𐭮𐭲. اوش ,

اوغشدير مق. T. obsoletum Gr. & B. } اوغشدير مق

اوشتمك } T. ὀσθυμέκ, βλ. اوشوتك.

اوشرمك } ἡ αὐτοῦ ἰσχυρία. T. ὁ-δρ-υέκ, ρυ.
 μτб. συσσωρεύω, συναθροίζω

μικρά τεμάχια, θρύπτω, μεταβάλλω τὸν ἄρτον εἰς ψυχία, λεπτύνω, λανίζω [αἰτ.].

αυφάϑυ { T. οὐφα-δζήκ [ὑποκ. τοῦ αὐφά] ἐπθ. μικκύλος, μικρούτσικος, λάν λεπτός· βλ. تفكك και افراق.

αυφάϑυ { T. οὐφα-ράκ [αὐφά] δυγκ. μικρότερος, μικκύλος, λεπτότατος.

αυφάϑυ { T. οὐφάκ [ἐκ τοῦ αὐφά] ἐπθ. μικρός, λεπτός: تفكك — οὐφάκ-τεφάκ,

μικρά πράγματα ἢ ὀψώνια [τοῦτα κεῖνα]: || — λεπτά νομίσματα, ψιλὰ: || عك — ψυχίον· باره οὐφ-οὐφάκ, λεπτότατος ὡς κόνης.

αυφάϑυ { T. οὐφάκ-λαμάκ, ἢ αὐφάκ-λαμάκ, ρμ. μτδ. μεταβάλλω εἰς μικρά τεμάχια, λεπτύνω, θρύπτω, μεταβάλλω εἰς ψυχία [αἰτ.].

αυφάϑυ { T. οὐφάκ-λῆκ, ὄν. λεπτά νομίσματα, ψιλὰ, κερμάτια· βλ. بوزق.

αυφάϑυ { T. οὐφάκ-λῆ, ἐπθ. ὁ μικροῦ μέγεθος ἢ σχήματος, μικρός: — اربلی μεγάλου καὶ μικροῦ μεγέθους, μικρά μεγάλα [σκεύη, ὀπωρικά κτλ.]: || βλ. اربلی.

αυφάϑυ { T. οὐφα-λατμάκ, ρμ. μτδ. λεπτύνω, μεταβάλλω εἰς μικρά τεμάχια, θρύπτω [αἰτ.].

αυφάϑυ { T. οὐφα-λαμάκ, βλ. αὐφάκ-λαμάκ.

αυφάϑυ { T. οὐφα-λατμάκ, ταυτὸν τῷ αὐφάκ-λαμάκ.

αυφάϑυ { T. οὐφα-λῆκ [ἐκ τοῦ αὐφά] ρμ. οὐδ. λεπτύνομαι, μεταβάλλομαι εἰς μικρά τεμάχια, σμικρύνομαι.

αυφάϑυ { T. οὐφα-νῆκ [ἐκ τοῦ αὐφά] ὄν. κερμάτια ὡς ψυχία ἄρτου, θρύμματα ρυκανίδια.

αυφάϑυ { T. οὐφα-νῆκ [ἐκ τοῦ αὐφά] ρμ. οὐδ. λεπτύνομαι, μεταβάλλομαι εἰς μικρά τεμάχια, κερματίζομαι.

αυφάϑυ { Ελ. ὕφτερί, ὄν. πτέρις, κ. φτέρη [φυτ.]: βλ. اكراتي.

αυφάϑυ { A. ἐδφθ [παραθ. τοῦ αὐφθ] ἐπθ. περισσότερος, πλείων, πλείστος.

αυφάϑυ { A. ἐδφάκ [παραθ. τοῦ αὐφά] ἐπθ. συμφωνότερος, προσφύστερος, καταλληλότερος-τατος, ὁ μᾶλλον συνάδων [δοτ.]:

γινώμην αὐφάκ — اقوال معتبره — εγκριτοί επιεικέστεροι τοῖς ἀνθρώποις καὶ πρὸς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν μᾶλλον συνάδουσαι.

αυφάϑυ { T. οὐφάκ, βλ. αὐφάκ.

αυφάϑυ { T. ὀφ-καρμάκ, ρμ. οὐδ. ἀναπνέω βαθέως [ἐπὶ ζώων, ὡς ἵππου κτλ.].

αυφάϑυ { T. οὐφάκ-λῆκ, βλ. αὐφάκ.

αυφάϑυ { T. ὀφάκ [ἢ ὀφάκ] ἐκ τοῦ ὀφάκ, στήθος] ὄν. ἢ ἐκ τοῦ στήθους ἀνερχομένη ἐξαίς, ὄργη, θυμός, παραφθορά: — عاشق ὄργη ἐραστοῦ ἢ προσωρινός θυμός: || طوبوخه جفمق — ἢ ὄργη ἀναδαίνει εἰς τὸν ἀσπράγαλον, ἥτοι ὑπερβολικός θυμός: || — الله قاتان زيان ايله اوتورر οὐφάκ-δζήκ, ἐπθ. ὄργιλος, παράφθορος, ὀξύθυμος.

αυφάϑυ { T. ὀφάκ-δζήκ, ἐπθ. ὄργιλος, παράφθορος, ὀξύθυμος.

αυφάϑυ { T. ὀφάκ-λεντιριμέκ, ρμ. μτδ. ἐξοργίζω, ἐρεθίζω [αἰτ.].

αυφάϑυ { T. ὀφάκ-λεντιριμέκ, ρμ. οὐδ. ὀργίζομαι, παραφέρομαι.

αυφάϑυ { T. ὀφάκ-λε, ἐπθ. ὀργισμένος.

αυφάϑυ { T. ὀφάκ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. κάμνω ὀφ, ἀναστενάζω, λυποῦμαι.

αυφάϑυ { T. οὐφάκ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. κάμνω οὐφ, ἥτοι λαμβάνω ἀναπνοὴν μετὰ κόπῳσιν ἢ κίνδυνον, συνέρχομαι.

αυφάϑυ { T. ὀφάκ-λετιριμέκ, ρμ. διαμ. βάλλω νά φουσάσῃ [δοτ. αἰτ.]: § φουσά π. χ. τὸν κηρὸν διὰ νά σδύσῃ· [αἰτ.].

αυφάϑυ { ἢ αὐφάκ T. ὀφάκ-λετιριμέκ, ρμ. οὐδ. καὶ μτδ. κάμνω ὀφ, ἥτοι φουσά ἢ σδύνω διὰ τῆς πνοῆς [αἰτ.]: موى اوفلوب

ἐψύσθησε καὶ ἐσδύσε τὸν κηρὸν § φουσά τὸν αὐλὸν κτλ. ἥτοι παίζω [αἰτ.]: دودوك — παίζω αὐλόν· § φουσά τι ὅπως ἐξογκώσω αὐτό, ὡς πρόβατον ἐσφαγμένον, ἀσκὸν κτλ.

αυφάϑυ { ἢ αὐφάκ T. ὀφάκ-λετιριμέκ, ρμ. οὐδ. κάμνω ὀφ, ἥτοι δεικνύω ἀποστρεφὴν ἢ ἀνδῖαν.

αὐφλνκ } T. ὄφ-λνμνέκ, ρμ. πθ. ἡ μδ. φν-
θῶμαι [ὡς ὁ κηρύς] § παίζομαι
[ὡς ὁ αὐλός] § φνθῶμαι ὅπως ἐξογκωθῶ ἢ πλν-
ροῦμαι ἀέρος διὰ τῆς πνοῆς.

αὐφλνκ } T. ὄφ-λνγνέκ [αὐφλνκ] ρ. ἀφ. πνοή,
φύσημα.

αὐφνρ } T. ὄφ-φρ, μόριον ἐπαναλαμδανόμε-
νον πρὸς παράστασιν τῆς ἀγωνίας
τοῦ φνθῶντος: αὐφνρ αὐφνρ αὐφνρ κατ'
ἐπανδλνψιν.

αὐφνρμκ } T. ὄφ-φρδλνέκ, ρμ. πθ. πλν-
ροῦμαι ἀέρος διὰ τῆς πνοῆς,
ὡς ὁ ἀσκός § ἐξοιδνίνομαι καὶ πλνροῦμαι
φλνκταινῶν [ἐπὶ καέντος μέρους σώματος].

αὐφνρμκ } T. ὄφ-φρμνέκ, ρμ. οὐδ. πνέω,
φνθῶ [ἐπὶ ἀνέμου]: αὐφνρμκ
ὁ ἀνεμος ἐπνευσε, τὸ ὕδωρ [ἵτοι
ἢ θάλασσα] ἔφερε.

αὐφνρνδ } T. ὄφ-φρδννέκ, ὄν. φλνκταινα,
φνθαλίς, φνσκαλίδα.

αὐφνρνκ } T. ὄφ-φρνέκ, ὄν. ἐμφύσημα γι-
νόμενον ὑπὸ μάγου ἢ γόντος
ἐπὶ ἀσθενεῖς πρὸς θεραπείαν, πνοή.

αὐφνρνκν } T. ὄφ-φρννέκ, ὄν. μάγος ἢ
γόνος ἐπαγγελλόμενος ὅτι θε-
ραπεύει ἀσθενείας δι' ἐμφύσηματος ἢ πνοῆς.

αὐφνρνμ } T. ὄφ-φρνμ, ρ. ἀφ. πνοή, φύση-
μα: αὐφνρνμ — πνοή, ἢ ἐν ρό-
φνμα [ροφνματιὰ] καπνοῦ.

αὐφν } A. ἔφν [παρὰ τοῦ αὐφν] ἐπθ. μάλ-
λον ἢ λίαν ἀρκετός, ἱκανός, ἐπαρ-
κτής: αὐφν — μισθὸς ἐπαρκέστατος.

αὐφν } T. ὄφ, ὄν. βέλος· μτφ. συμφορὰ αἰ-
φννδία: || αὐφν — ῥίπτω βέλη, τοξεύω·
|| αὐφν — τανύω τὸ τόξον θέτων τὸ ἄκρον τοῦ
βέλους εἰς τὴν χορδήν, ἐκτοξεύω· || αὐφν —
τὸ βέλος ἐξήλθε τοῦ τόξου, τετέλεσται,
κατόπιν ἐορτῆς: || αὐφν — βολὴ βέλους, τὸ μέρος
μέχρις οὗ φθάνει βέλος· || αὐφν — ὄνομα πε-
διᾶδος ἐν Κων]πόλει, ἄνωθι τοῦ Χάσις, ἐνθα
ἄλλοτε ἐγίνοντο γυμνάσια τόξου: || αὐφν —
ἀξων τροχοῦ ἀμάξης: || αὐφν — ἵππος, ἵτοι
ἐξύλον μακρὸν χωρίζον τοὺς ἐν ἀμάξῃ
συνεζευγμένους ἵππους: || αὐφν — ἐξύλον
χωρίζον τοὺς εἰς τὸ ἀροτρον συνε-
ζευγμένους βόας: || αὐφν — ζυγὸς τῆς
τρντά-

νης, ἵτοι ἡ ὀριζόντιος ράβδος τῆς ζυγαριᾶς·
|| αὐφν — εἶδος ἐχίδνης.

αὐφν } A. ἔφν [πλθ. τοῦ αὐφν] ὄν.
καιροί, ἐποχαί, ὥραι: αὐφν — ἐν
ὀρισμένους καιροῖς: || αὐφν — ὥραι προσευχῆς·
|| αὐφν — αἱ πέντε ὥραι αἱ ὀρισμέναι ἐντὸς τοῦ
ἡμερονηκτίου, καθ' ἃς ὀφείλει ὁ Μουσουλμάνος
νὰ προσεύχεται.

αὐφν } T. ὄφν [κατὰ τὸ αὐφν] ἐκ τοῦ αὐφν
ὄν. εἶδος ἐρωδιοῦ, ἵτοι πτννὸν ἔχον
ἐπὶ κεφαλῇς λόφον ἐν εἶδει βέλους.

αὐφνμκ } T. ὄφ-αφνμκ, ρμ. μτδ. ἔξακον-
τίξω βέλη· § ρμ. οὐδ. ῥίπτομαι
ὡς βέλος· βλ. αὐφνμκ καὶ αὐφνμκ.

αὐφν } A. ἔφν [πλθ. τοῦ αὐφν] ὄν. βα-
κούφια, ἵτοι εὐσεβὴ καθιδρύματα·
§ ἀφιερώματα ἵτοι κτήματα, ὧν ἡ κυριότης ἀνή-
κει εἰς εὐσεβὴ καθιδρύματα οἱ δὲ κάτοχοι θεω-
ροῦνται τρόπον τινὰ ὡς ἐνοικιασταί, καὶ ἅτι-
να ἐπανερχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν εὐσε-
βῶν καθιδρυμάτων, ὅταν οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἀ-
ποθάνωσι μὴ ἔχοντες τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου
ὀριζομένους κληρονόμους: [ἀντίθετον τῷ αὐφν]
αὐφν, ἵτοι κτήματα τελείας ιδιοκτησίας, ἀ-
νήκοντα εἰς τοὺς κατόχους αὐτῶν: || αὐφν —
ἀφιερώματα Σουλτανικά, ἵτοι κτήματα ἀφιε-
ρωμένα ὑπὸ τῶν Σουλτάνων εἰς εὐσεβὴ καθι-
δρύματα: || αὐφν — ὑπουργεῖον τοῦ 'Εδ-
καφίου: || αὐφν — ὑπουργὸς τοῦ 'Εδ-
καφίου: || αὐφν — διευθυντὴς τοῦ 'Εδκαφίου: ||
αὐφν — μισθὸς λογιστῆς τοῦ 'Εδκαφίου: || αὐφν —
ἀφιερώματα ὑπὸ κατοχὴν [αὐφν] ἵτοι τὰ
ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τοῦ 'Εδκαφίου
διοικούμενα: || αὐφν — ἀφιερώματα προσηρτη-
μένα [αὐφν], ἵτοι τὰ διοικούμενα δι' ἐι-
δικῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τὴν ἀπλὴν ἐπιτήρησιν
τοῦ ὑπουργείου τοῦ 'Εδκαφίου διατελοῦντα: ||
αὐφν — ἐξαιρετικά ἀφιερώματα, ἵτοι τὰ ἀνευ
ἀναμίσχως τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ εἰδικῶν ἐφό-
ρων διοικούμενα· τοιαῦτα εἶναι μεταξὺ ἄλλων
καὶ τὰ τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ νο-
δοκομείων, ὅσα ἔχουσι βακούφια: || αὐφν —
ἀφιερώματα μονοτελῆ, ἵτοι βακουφικά κτή-
ματα μὴ πωλούμενα ἀλλ' ἐκμισθούμενα ἀπλῶς
ἐπὶ ὀρισμένῳ ἐνοικίῳ καὶ χρόνῳ· βλ. αὐφν.

αὐφνμκ } T. ὄφν-αὐφνμκ, ἢ αὐφν-αὐφνμκ
[ἐκ τοῦ αὐφν καὶ αὐφν] ρμ. μτδ.

اوکو تديرمک } T. ὀγκυθ-τ-θρο-μενέκ, ρμ. διάν. βάλλω v' ἀλέσασθιν, ἀλέθω τι διὰ τινος [δοτ. αἰτ.]: — بغدادی ذکر منجی به d-λέθω τὸν σιτον διὰ τοῦ μυλῶθροῦ.

اوکو تلمک } T. ὀγκυθ-τ-λεμενέκ, ρμ. μτθ. δίδω συμβουλάς, συμβουλεύω [δοτ.].

اوکو تمک } T. ὀγκυθ-τ-μενέκ [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ καθαρός] ρμ. μτθ. ἀλέθω τὸν σῖτον· τρίβω, κοπανίζω, μεταβάλλω εἰς κόνην [αἰτ.], μτθ. τρώγω ἢ λαλῶ πολλῷ.

اوکو تمه } T. ὀγκυθ-τ-μενέ, ἐπθ. ἠλεσμένος [σῖτος ἢ ἄλλο σιτηρόν].

اوکو ج } T. ὀν-θδζ [λ. ἀρχ.] ἐπθ. ὁ ἐμπρός, προσηγνείς, προκεχωρημένος, προ-οδεύσας, ἐξέχων· βλ. اوکور ὀνθθρ καὶ اوکج.

اوکو جی } T. ὀγκυθ-θζθ [ἐκ τοῦ اوکک] ἐπαινώ ἐπθ. ὁ ἐπαινῶν, ὁ ποιῶν τὸν ἐπαινόν τινος.

اوکو دیجی } T. ὀγκυθ-θδζθ [ἐκ τοῦ اوکوتمک] ἐπθ. ὁ ἀλέθων· λεγεται καὶ ἐπὶ τῶν κυνοδόντων, δι' ὧν ἀλέθεται ἡ τροφή.

اوکور } T. ὀγκυθρ [ἐκ τῆς ρίζης τοῦ اوکک] μανθάνω ὄν. ἵππος συνειθισμένος νὰ σύρη ἄμαξαν κτλ. ἢ ἐν γένει ζῶον δεδι-δαγμένον· § ξεις, δευτέρα φύσις.

اوکور } T. ὀν-θρ, ἐπθ. ὁ προσηγνείς· βλ. اوکو ج.

اوکور تلمک } T. ὀγκυθρ-τ-λεμενέκ [λ. ἀρχ.] βλ. ὀγκυθ καλός ρμ. μτθ. ἐκλέγω.

اوکور تمک } T. ὀγκυθρ-τ-μενέκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ اوکو] μανθάνω ὄν. ἵππος συνειθισμένος νὰ σύρη ἄμαξαν κτλ. ἢ ἐν γένει ζῶον δεδι-δαγμένον· § ξεις, δευτέρα φύσις.

اوکور دشمک } T. ὀγκυθρ-τ-εμενέκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ προηγ.] ρμ. ἀλλ. ἐξέρχομαι εἰς ἀμύλλαν δρόμου [ἐπὶ ἵππων].

اوکور غه } T. ὀνουργά [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ اوکی] ὄν. ἀκανθα, σπονδυ-λική στήλη· § سی — ترکی, ک.σκαρὶ πλοίου.

اوکور } T. ὀγκυθ [κατὰ τὸ لهجه κυρίως] βλ. ὄν. βοῦς· μτθρ. εὐήθης [βῶδι]:

— ارابه سی — ارايهی || ζεύγος βοῶν ἀροτῆρων· || طای — βου-ἄμαξα συρομένη ὑπὸ βοῶν, ζεύγος· ||

στάσιον· || کوزی — [ψυτ.] δωρονίκειον· βλ. آرنقه· || بوکورمک — ὁ βοῦς μυκάται· βλ. καὶ بوغا.

اوکور زلک } T. ὀγκυθ-ζ-θζ, ἀφ. εὐήθεια· ὄγκος σώματος καὶ παχυλότης πνεύματος.

اوکورش } T. ὀγκυθ [ἐκ τοῦ اوکک] ρ. ἀφ. τὸ ἐπαινεῖν, ἐπαινος.

اوکور لدهمک } T. ὀγκυθ-λ-εμενέκ [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ اوکک] στήθος, ἐξ οὗ καὶ اوکک لک ἢ اوکک لک [ρμ. οὐδ. μυκά-μαι, τρίβω τοὺς ὀδόντας, λακτίζω [ἐπὶ ἵππων ἢ καμήλων].

اوکور } T. ὀν-θν, ἐπρ. ἐμπροσθεν: — — ἐπαινεῖν, ἐπαινος.

اوکور } T. ὀγκυθ ἢ ὀγκυθ [λ. ἀρχ. κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ اوκκ] στήθος, ἐμπρο-σθεν ὄν. τὸ πρὸ τοῦ καθημένου ἄπαξ παρα-τιθέμενον φαιγντόν, μερίδιον: — — ἐν μερίδιον φαιγντοῦ· βλ. καὶ اوکو.

اوکو تمک } T. ὀγκυθ-μενέκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ προηγ.] ρμ. οὐδ. διευθύνομαι, στρέφομαι πρὸς τι, ἀκολουθῶ, μιμούμαι § [ἐκ τοῦ اوکوتمک] ρμ. πθ. ἀλέθομαι· § [ἐκ τοῦ اوکک] ρμ. μθ. ἐπαινώ ἑμαυτόν, περιαιτολογῶ· βλ. اوکوتمک.

اوکو لک } T. ὀβελέκ, ὄν. εἶδος μι-κρῆς χρυσάλιδος.

اوکی } T. ὀβεῖ [κυρίως ὀγκεῖ] ἐπθ. ξένος, ὁ μὴ γνήσιος· [ἀντιθ. اوζ ὀζ ὁ ἴδιος]: — — μτθρ. [ξένον μῆτηρ]· || بابا — μτθρ. ὁ πατριός· || اوغل — προγονός· || قبی — προγονή· || قنداش — ἑτεροθαλής ἀδελφός.

اوکیک } T. ὀγκεῖ, ἢ ὀβεῖ [ἐκ τοῦ اوکی] ὄν. ἀγρία τρυγών.

اوکیک } T. ὀγκυθ ἢ ὀβεῖ [ἐκ τοῦ اوکκ] στήθος ρμ. μτθ. ψάλλω [ἐπὶ τρυγόνος]· βλ. اوکورمک.

اول } A. ἔ62, ρμ. ἀφ. τὸ ἐπανερχεσθαι, στρέ-φειν ὀπίσω, ἐπάνοδος· § τὸ καταφεύ-γειν, ζητεῖν ἄσυχον, καταφυγή· § — مجاز ال-δζαζ ὀζ ἔ62, προκατάληψις [σχῆμα].

اول } A. ἔ66ε2, ἐπθ. πρῶτος: — — الاولین — βέ2ε-2-ἔ66ε2, ὁ πρῶτος τῶν πρῶ-των, ἤτοι ὁ Θεός [βλ. καὶ الآخر الآخر]

τὸ πρῶτον τῶν παλαιότητων· || — صنفه ἢ πρωῒ
τάξις· || زمانه — εἰς τοὺς πρώτους χρόνους· § ὅν.
ἀρχή· ي — كتابك ἡ ἀρχὴ τοῦ βιβλίου· || — كتابك
ἡ ἀρχὴ τῆς λέξεως· امراد — **ἐββέλ, ἐμπερέ,**
ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς υποθέσεως, ἥτοι κατὰ πρῶτον· ||
اولدم سرکشتمی من — او الى اخره قتل ايلدم
τὰς περιπετείας μου ἀπ' ἀρχῆς [**μιν ἐββέλ, αχ**]
μέχρι τέλους [αχ, ἀχρήν]· || — دڭ — δέ ἀρχῆς,
ἐκ τῶν προτέρων· دڭ سويلك — λέγειν ἐκ τῶν
προτέρων, προλέγειν· § προθ. ἢ ἐπρ. πρό, πρότε-
ρον· || — بن سزدن — πρό πάντε ἡμερών· || — بڭ
بر آڭ — ἐγώ ἤλθον πρό ὑμῶν· || — کلام
ستيلمین پروتتون، ن — ساعت بر میان وړان پرو-
ترون، دي، تا تآخون· || — ب — **ἐββέλ, ځ, ἐββέλ,** ἢ
— اڭ — **ἐν ἐββέλ,** πρό παντός ἄλλου, πρωτίστως· ||
آخر اشعار اولنديني — **ἐββέλ, ځ, ἀχρή,** πρό και μετὰ, πρότε-
ρον και ἀκολουθῶς : آخر اشعار اولنديني —
کامڭ پروتتون کامڭ اکولوتوڭس ځړاډڭڭڭڭ · ||
جان سکړه جهان — πρότερον ἢ ψυχῇ και ὕστε-
ρον ὁ κόσμος, ἥτοι πρῶτον θεόν νά σκεπτη-
ταί τις περὶ ἑαυτοῦ και εἷτα περὶ τῶν ἄλλων
[پروم]· ځل. και آخر·

اول } T. ὁλ [προσθ. τοῦ اولی ὁλῳάκ, [βλ.]
γενοῦ, ἔδο.

اول } T. ὁ δὲ, ἢ οὐ ὁ ἀντ. δευκτ. ἐκεῖνος-n-o' βλ. καὶ اولېرى .

اول } T. ὁλ [λ. ἀρχ.] ὄν. ἔλος, πηλός, βύρ-
γορος.

اولا { T. 462.4, 42. اولی.

ὅλα } A. εἰς ἐλ-εν, ἡ συνθηθεῖσιν. ὅλα εἰς ἐλ-α, —
 ἐπρ. κατὰ πρῶτον : شوراسى تىلى —
 κατὰ πρῶτον τοῦτο πρέπει νὰ γινώσκῃ τις ||
 اوكرغى ثانياً اوكرغى — πρῶτον πρέπει νὰ μάθῃ
 τις καὶ δεύτερον [εἴτα] νὰ διδάξῃ.

اولاتمق } T. ὀύλασμάκ, ρμ. μεθ. περὶ
τὸ ὕψοςμα εἰς τὸ κτένιον τοῦ
ἰστοῦ, ἥτοι τοῦ ἐργαλειοῦ.

اولاخ } οὐλάχ, ὄν. ἐθν. Βλάχοι.

اولاد } A. τέκνα [πλθ. τοῦ ولد βεζέξ:] δν.
 τέκνα [υἱοὶ ἢ θυγατέρες]: — و احفاد —
 τέκνα καὶ ἔγγονοι, ἀπόγονον || عيال — τέκνα
 καὶ σύζυγοι, οἰκογένεια: — ام — **τέκνα** ὅν, ὁ-
 μομήτριοι ἀδελφοί: — وطن — τέκνα τῆς πατρίδος.

νεολαία· § [κ. ἀντὶ ἐνικ.] : ولادم **ἐβλατήν**,
τέκνον μου! [ὁ ἐν. ولدم **βελετιν** δὲν λέγεται].

اولادسز } T. ἐβλατ-θύζ, ἐπθ. ἄτεκνος, ὁ
ἀνευ τέκνων.

اولادسزلق } T. ἐβλατ-δονζλῆκ, ἀφ. ἀτε-
κνία.

اولادلق } T. ἐβλατ-ζήκε, ἀφ. ἡ ιδιότης τοῦ
τέκνου: قولك — παραδέχομαι

μαὶ ὥς τέκνον [υἱὸν ἢ κόρον], υἱοθετῶ|| دان
چي قارمق ἀποκηρύττω, δὲν ἀναγνωρίζω ὥς τέ
κνον· ἐπὶ θετὸς υἱὸς ἢ κόρον.

اولاديت } Α. ἐβλατ-ιγέτ, ὄν. θ. κληρονομία, ἡ τὸ δικαίωμα τῆς μεταδοῦ

θεως κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας ἀπὸ τοῦ
πατρὸς εἰς τὰ τέκνα: — **χρεώγρια** — مشروط اسهام
ἢ μεταβιβαζόμενα εἰς τὰ τέκνα: βλ. καὶ اولاديه

اولاديه } A. ἐβλατ-ιγῆ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν
 B. ἀφέρωμα μεταδιδαζόμενον εἰς

τούς κληρονόμους.

اولاش } T. οὐλὰ-ς [اولامق] p. ἀφ. ἐνωσθῆναι
σύνδεσμος, συνάφεια.

اولاشدير مق } T. οὐλα-σῆνο-υάκ, ρμ. μετ.
ἐνῶ, συνάπτω, συνδέω, κα

μινω τι να φθάσῃ, διαβιδάζω [δοτ. αἰτ.]: *كثرونى*
— محله διαβιδάζω τὴν ἐπιστολὴν ὑποῦ δεῖ.

اولاشدیری } T. οὐλασίτην [ἐκ τοῦ προηγ.
ἐπρ. ἐν συνεχείᾳ, ἐν συνε-
φείᾳ, ἀνευ διακοπῆς.

اولاشق { Τ. οὐλ-α-ε-υάκ, ρη. οὐδ. ἐνοί
μαι. συνάπτοιαι. ἐπαναδλέπ

[δοτ.]: طاعه اولاشور انسان انسانه اولاشور
 προς δὲν συνάπτεται μετὰ τοῦ ὄρου· ὁ ἀνθρώ-
 πος ἐπαναδλέπει τὸν ἀνθρώπον[πρωμ.]: §θῶνα
 اولاشورى مكتوب ἢ ἐπιστολὴν ἐξῆλθε.

اولاشيق } T. οὐλα-σῆκ [ἐκ τοῦ προηγ.]
 πθ. συναφής, ἠνωμένος, ἀφῃχθείς

اولاغان } T. ὁλ.-αγὰν [ἐκ τοῦ اولقى ἰγγν
σθαί] ἐπθ. ὁ γινόμενος, δυνάμει

vos γὰ γίνῃ, γὰ συμβῇ, συνθήκῃς, πιθανός :
در شایسته است برای وقوع یا انجام.

اولاق } T. άθ-λάκ, ὄν. τόπος άρμόδιος δι
κυνήγιον, εὖθηρος.

اولاق T. ἀβλακ [ἐκ τοῦ ἐλλ.] ὄν. αὐλα
γινόμενος διὰ τοῦ ἀσώτου· βλ. κα

اولوق . 462.22 και اولك .

اولاق } T. οὐλάκ [ἐκ τοῦ اولاق] ὄν. ταχυ-
δρόμος· § πρᾶγμα εἰς ὃ δύναται τις
νὰ φθάσῃ: ی — ال πρᾶγμα εἰς ὃ δύναται νὰ
φθάσῃ ἢ χεῖρ, πρόχειρον.

اولالمق } T. οὐλά-λμακ [ἐκ τοῦ اولو οὐλοῦ
μέγας] ρμ. οὐδ. αὐξάνω, γίνομαι
μέγας· βλ. και اولولامق .

اولامق } T. ἄδ-λαμακ, ρμ. μτθ. κυνηγῶ,
θηρεύω, ἀγρεύω, ἁλειύω [αἰτ.] :
— ὠ θηρεύω θήραν· || — قوش θηρεύω πτηνά·
|| — ὠ θηρεύω ἰχθυῖς, και μτθ. δὲν ἐννοῶ, δὲν
προσέχω· || — روزگار θηρεύω ἀνεμῶν, περιφέ-
ρομαι ἄεργος· || — سينك θηρεύω μνίας, ἀδρα-
νῶ· || — كارهكاره νὰ ἴδω τινὰ κατὰ μῶ-
νας, καιροφθαλκῶ μόνον· || — فرصت εὐκαι-
ρίαν θηρεύω· || — آغزدن ساقز παίρνω λόγους
ἀπὸ τὸ στόμα, ψαρεύω, βολεδοσκοπῶ, ἀνιχνεύω
τοὺς σκοποὺς τινος [κ. λ. ἀπὸ τὸ στόμα θη-
ρεύω μαστίχην]· || — غافل ἔξαπατῶ, βανκαλιζῶ.

اولامق } T. οὐλά-μακ, ρμ. μτθ. ἐνόνω,
δυναπτῶ, δένω.

اولامه } T. οὐλά-μα [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἄλυσις ἢ σχοινίον δυνάμενον νὰ ἐ-
πιμνηκυνθῇ διὰ συνάψεως και προσθέσεως ἑτέρου·
§ بونجه — τριφύλλον ἀνέριον, ἵππουρις.

اولان } T. ὀλ-αν [μτχ. τοῦ اولاق] ὁ ὢν, ὁ
ὑπάρχων· βλ. اولاق .

اولانجه } T. ὀλ-αν-ῶζα, ἐπθ. ὀλος, ὀλόκλη-
ρος, ὁ ὑπάρχων: قوت — ὀλη ἢ
δύναμις· || ثروت — ὀλος ὁ ὑπάρχων πλοῦτος.

اولانلق } T. ἄδ-λανηλμακ, ρμ. παθ. ἢ ἀ-
προσ, θηρεύομαι, ἀγρεύομαι: بو
موسمه ἔν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ δὲν θη-
ρεύουσιν ἢ δὲν γίνεται θήρα.

اولانق } T. ἄδ-λανμακ, ρμ. πθ. θηρεύο-
μαι, ἀγρεύομαι· μτθ. ἀπατῶμαι:
— غافل ἔξαπατῶμαι.

اولانق } T. οὐλά-ν-μακ, ρ. πθ. ἐνοῦμαι,
συνδέομαι: اون قودم اولاندی صو
εἰθκα ἄλευρον, ἡνώθη· εἰθκα
ὑδωρ, ἐγένεν ὑδαρές, ἥτοι δὲν ὠφέλησαν τὰ
μέτρα ὅτινα μετεχειρίσθην [πρμ.]· § περὶ τὸ
ὑψάσμα ἀπὸ τὸ κτένιον τοῦ ὑψάντου.

اولانیش } T. ἄδ-λανις [ἐκ τοῦ اولانق] ρ.
ἀψ. τὸ ἀπατᾶσθαι, ἀπάτη.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Α'.]

اولت } T. ὀλ-ετ [ἐκ τοῦ اولك ἀποθνήσκειν]
ὄν. νόσος μεταδοτικὴ και θανατηφό-
ρος, ἐπιδημία [ἐπὶ ἀνθρώπων και ζώων].

اولبری } T. ὀλ-πρι [اول] ἀντ., γ. ἀριθ., γ
ἀντ.] ἀντ. ὁ ἔτερος· βλ. او ἐκεῖνος.

اولته } T. ὀλ-ετ-ετ [اولته] ὄν.
λοξοδρομία πλοίου κατὰ τὴν διεύ-

θυνσιν τοῦ ἀνέμου ὅτε μὲν πρὸς τὰ δεξιὰ ὅτε
δὲ πρὸς τὰ ἀριστερά· στροφὴ περιπάτου, γύρος:
اورمق — λοξοδρομῶ [ἐπὶ πλοίων] ἢ περιπα-
τῶ δεξιὰ ἀριστερά, κάμνω γύρους· § ὀρμά:
— قرلانق ὀρμά δι' ἄγραν χελεδονοψάρου· ||
په كز — ρίπτω ὀρμάν, δοκιμάζω· || آغق —
παινοῦργος, πονηρὸς [δὲν ἔρχεται εἰς τὴν ὀρμάν].

اولجه } T. ὀλ-ετ-ετ, ἐπρ. ὀλίγη προηγου-
μένως.

اولچدرمك } T. ὀλ-ετ-ετ-μεκ, ρμ. διαμ.
βάλλω νὰ μετρήσῃ ποσότη-
τα, ἢ ὑψάσμα, ἢ γῆν, κτλ. [δοτ. αἰτ.]· برنه
— بادلل νινὰ νὰ μετρήσῃ ὑψάσμα· || βλ.
کاش اولچرمك μετρώ.

اولچر } T. ὀλ-ετ-ετ, ὄν. μοχλὸς διηγουῖς
πρὸς ἀνασκάλευσιν τοῦ πυρός, μα-
κρὰ πυράγρα.

اولچرمك } T. ὀλ-ετ-ετ-μεك, ρμ. μτθ. ἀνα-
σκαλεύω τὸ πῦρ [αἰτ.]· — آشي
— بادلل νινὰ νὰ μετρήσῃ ὑψάσμα, ὑ-
ποδαυίζω, διεγείρω παραχᾶς·

اولچرمك } T. ὀλ-ετ-ετ-μεك, ρμ. διαμ. βάλ-
λω νὰ μετρήσῃ ὑψάσμα· συν-
εκδ. ἀγοράζω ὑψάσματα ἐκ τῆς ἀγορᾶς [δοτ.
αἰτ.]· βλ. اولچدرمك .

اولچك } T. ὀλ-ετ-εك [ἐκ τοῦ اولچك] ὄν. μέ-
τρον χωρητικότητος· § τὸ τέταρ-
τον τοῦ κοιλοῦ· βλ. چاريك کاش اولچي .

اولچلمك } T. ὀλ-ετ-ετ-μεك, ρμ. πθ. μετροῦ-
μαι [ἐπὶ ὑψάσματος, γῆς κτλ.]·

اولچمك } T. ὀλ-ετ-εك, ρμ. μτθ. μετρώ
ποσότητα και βάρος ὡς κοιλόν,
σταθμὰ, κτλ. ἢ διαστάσεις ὡς ὑψάσμα, γῆν κτλ.
[αἰτ.]· — چي — بادلل νينὰ νὰ μετρήσῃ ὑψάσμα· ||
— چي — πείτω χαμαὶ ἐκτάδην, πείτω
ἐξαπλοῦμαι φαρδύς πλατύς· § ἐκτιμῶ, υπολο-
γίζω, εἰκάζω: اولچوب بيچمک — μετρώ και κόπτω·
چي — متف. σκέπτομαι ὥρῃμως και ἐνεργῶ· § جاني
— κρίνω ἐκ τῶν ἰδίων, εἶμαι ἐμπεικέστερος.

- اولچنك** } T. ὀλ-δ-δν-υέκ, ρμ. μδ. εἰκοτο-
λογῶ, ποιῶ εἰκασίας, ὑπολογίζω.
- اولچو** } T. ὀλ-δδ, βλ. اولجى.
- اولچوم** } T. ὀλ-δ-δν [ἐκ τοῦ اولچم] δν. ὕ-
ψος, συμπεριφορὰ, τρόπος, ἐπιδει-
ξεις, κομπασμός: نى بوزمق — μεταβάλλειν ὕψος,
συμπεριφορὰν, τρόπον [ὀλ-δδ-δν-υέκ] || اچم —
λαμβάνω ὕψος ἐπιτετηδευμένον, ἐπιδεικνύω
γνώσεις, ἐπιδεικνύμενος ἀποδεικνύω ἀπειρίαν.
- اولچومله مك** } T. ὀλ-δδ-δν-λ-ε-υέκ, ρμ. μδ.
μετρῶ, ὑπολογίζω, συγκρί-
νω, εἰκάζω [αἰτ.].
- اولچوملنك** } T. ὀλ-δδ-δν-λ-ε-υέκ, ρμ. μδ.
λαμβάνω ὕψος ἐπιτετηδευμέ-
νον, ἐπιδεικνύω ἱκανότητα, γνώσεις.
- اولچى** } ἢ اولجو T. ὀλ-δδ [ἐκ τοῦ اولچم]
δν. μέτρον ὡς ὁ πῆχυς, τὸ κοιλόν-
ταινία, ἥτοι μέτρον ράπτου, ἢ ὑποδηματο-
ποιοῦ κτλ. μτψ. ποσὸν κατάλληλον, οὔτε πολὺ
οὔτε ὀλίγον, μέτρον: سى — μέτρον ποιήσεως
|| سى — προσέγγις, εἰκασία [μέτρον ὀψθαλ-
μοῦ]. || المقى — λαμβάνω μέτρον πρὸς κατα-
σκευὴν ἐσθῆτος, ὑποδήματος ἢ οἰκοδομῆς, κτλ.
μτψ. δοκιμάζω ἢ πίπτω εἰς τὸν βόρβορον || بويك
— σὺν αὐτῷ μέτρῳ τὸ ἀνάστημα [μτψ.] ἥτοι τὰς
δυνάμεις, τὴν ἀξίαν τινός || سنى بيلدirmek — διδω
τὴν νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀξίαν του, τὸν περιφρονῶ.
- اولچيسز** } T. ὀλ-δδ-δδζ, ἐπθ. ὑπέρμετρος,
ὑπερμεγέθης.
- اولدرمق** } T. ὀλ-δ-δν-μ-άκ, ρμ. μδ. κά-
μνω τι νὰ ὑψίσταται, νὰ ὑπάρ-
χῃ § κάμνω νὰ ὠριμάσῃ § καλλιεργῶ, παράγω
φυτὰ, κτλ. βλ. καὶ اوتورمق.
- اولدرمك** } ἢ اولدirmek T. ὀλ-δ-δν-μ-άκ, ρμ.
μδ. φονεύω § ζεματίζω λα-
χανικά [αἰτ.].
- اولدرىجى** } T. ὀλ-δ-δν-δδζδ [ἐκ τοῦ اولدومك]
δν. καὶ ἐπθ. φονεύς, φονικός.
- اولدجقه** } T. ὀλ-δ-δν-δ-δ-α [ἐκ τοῦ اولدومك]
δν. καὶ ἐπθ. φονεύς, φονικός.
- اولدم** } T. ὀλ-δ-δν [ἐκ τοῦ اول] δν. ἐπθ.
ἐκείνην τὴν στιγμήν, πάραυτα.

- اولسى** } ἢ اولسى T. ὀλ-δ-δν-δ-δ [ἐκ τοῦ ὀλ-δ-δν]
δν. καὶ τῆς καταλ. κτητ. ἀντων.
[سى] ἐπθ. προτελευταῖος: كونه — προχθές —
τὸ προτελευταῖον ἔτος, ἥτοι πρὸ δύο ἐτῶν.
- اولش** } T. ὀλ-δ-δν [λ. ἀρχ.] δν. μερίδιον, δια-
νομή: βλ. اولشمك καὶ اولشديمك.
- اولشديمك** } T. ὀλ-δ-δν-δ-δ-μ-άκ [λ. ἀρχ.]
ρμ. μδ. διανέμω τι μεταξὺ
πολλῶν [δοτ. αἰτ.]: — زمره —
προσκυνηταῖς ὕδωρ Ζεμζέμ: βλ. زمره.
- اولشديرى** } T. ὀλ-δ-δν-δ-δ-μ-άκ, ἐπθ. ἀραιῶς, ἐδδ
καὶ ἐκεῖ, σποραδικῶς.
- اولشمك** } T. ὀλ-δ-δν-μ-άκ [λ. ἀρχ. βλ. اولش]
ρμ. ἀλλ. διανέμωμαι τι μετ' ἄλ-
λων ἢ λαμβάνει ἕκαστος τὸ μερίδιον αὐτοῦ.
- اولشىجى** } T. ὀλ-δ-δν-δ-δ-μ-άκ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
μέτοχος, μεριδοῦχος.
- اولطه** } βδ-α, βλ. اولته.
- اولغان** } T. ὀλ-γ-άν, βλ. اولغان.
- اولغون** } T. ὀλ-γ-οὐν [ἐκ τοῦ اولقى] ἐπθ. ὠ-
ριμος, κ. γενοῦμενος: —
ροδάκινον ὠριμον || قايون — πέπων ὠριμος.
- اولغونلق** } T. ὀλ-γ-οὐν-λ-οὐκ, ἀφ. ὠριμότης
καρπῶν κτλ.
- اولقى** } T. ὀλ-οὐκ, βλ. اولوق.
- اولقدر** } T. ὀλ-κα-τάρ, βλ. اولقدر.
- اولك** } T. ὀλ-δ-δν [ἐκ τοῦ ὀλ-δ-δν. βλ. اولاق] δν.
αὐλαξ, ἥτοι ἡ διὰ τοῦ ἀρότρου ἀνοι-
γομένη γραμμὴ ἐν τῇ ἐδάφει § τὸ τέταρτον τοῦ
στρέμματος, ἥτοι 400 περίπου πήχεις γῆς
§ αὐλαξ πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος.
- اولكا** } T. ὀλ-κ-α ἢ اولكه βλ. الكا.
- اولكر** } T. ὀλ-κέρ, δν. χνοῦς, πτίλον βελού-
δου, ἢ χνοῦς ροδακίνου.
- اولكر** } T. ὀλ-κέρ [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ اوركاو]
δν. χνοῦς ροδακίνου ἢ اوركاو
δν. πλειάδες [ἀστερ.].
- اولكرسز** } T. ὀλ-κέρ-δ-δζ, ἐπθ. ἀχνους: —
روδάκινον ἀνευ χνοῦς.

νάτιος ἀγωνία· || نَهْ صَوَّاسِقْ — διψῶ τὸν θάνατον
 τινος [δύσθυμνέ], τὴν καταστροφὴν του· || — يـ
 καλὸς θάνατος, καλὸν τέλος τοῦ βίου.

اولو مجيل } T. ὁλθυ-ὄξιδ, ἐπθ. θανατηφό-
ρος [δοθένεια]· § ἐπιθάνατος.

اولومق } T. οὐλοῦ-μακ, ρμ. οὐδ. ὠροῦμαι
 } φρουκωδῶς καὶ ἀφρωῶς [ἐπι λυκων
 καὶ κυνῶν]. βλ. اورومك.

اولوملى } T. ὁλθυ-λ.θ., ἐπθ. φθαρτός, ἐπίκη-
ρος: دنیا — κόσμος ἐπίκηρος.

اولویت } A. ἐβλεβιγῆτ [ἐκ τοῦ اولی ἐβλά]

προτιμότερον, ἄξιον προτιμήσεως, προκρίσεως,
 προτιμήσεως: هانكى چته ايه اى اختيار ايتلدز —
 εις ὁπότερον μέρος ὑπάρχει προτιμήσεως, ἐκεῖνο
 πρέπει ν' ἀκολουθῇ τις, ἥτοι δεόν ν' ἀκολου-
 θῇ τὸ προτιμότερον· || ل — 262εβιγέτλε, κατὰ
 μείζονα λόγον, φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἀναντιρρο-
 τως: بر مکتوب یا امامزایه بر کتاب یازامیه جنی —
 ل — εἰν δὲν δύναται νὰ γράψῃ μίαν
 ἐπιστολὴν, ἀποδεικνύεται κατὰ μείζονα λόγον
 ὅτι δὲν οὐ δύνηθι νὰ συγγράψῃ βιβλίον.

اوله جق } T. ὁλαδζακ [γ' προσ. τοῦ μελλ.
τοῦ اولق] μτζ. καὶ ἐπθ. ὁ δυνά-

μενος νὰ γένῃται, δυνατός: **شيء**—δὲν εἶναι
πρῶγμα δυνάμενον νὰ γίνῃ, δυνατόν. || **اوله** **جنى** || **δ-**
λαδζαγή, ἐκεῖ ὅπου θὰ γίνῃ, ἴτοι ἡ τελευταία
τιμὴ ἐμπορεύματος, ἡ πεπρωμένον, μοιραῖον.

اوله رق } T. ὁλαροῦκ [μτχ. τροπ. τοῦ اولقى]
 ὧν, οὐσα, ὅν· ἰσοδυναμεῖ πολλὰ-

κις προθέσει ἢ ἐπιρρήματι τῆς ἐλληνικῆς :

فرض محال || διὰ τελευταίαν φοράν· صوتك دفعه—

καὶ ὑποθεσὶν ἀδυνατον· || — م. εἰς πραγ-
μα, εἰς ἐμπόρευμα· || — قد τοῖς μετροποῖς· || ق. ض.

—δανειακῶς· || —شرفه πρὸς τιμὴν τοῦ δεινός.

(اوله سے) } T. ὁλό-ον [اوله γ' προδ. εὐκτ. τοῦ

νη: — καὶ ὁ ποῦρ αὐτὸν ἔχοντα πάλιν καὶ πάλιν

091||—اولمق. ἀνέκαθεν· βλ. اولمق.

Τ. ὁλόν-κι [اوله] γ' προσ. εὐκτ. τοῦ

اولی { اولی και κὲ συνδ.] συνδ. ὅπως, ἵνα,

με τὴν ἐλπίδα, ἐνδέχεται νὰ ᾖ ἴσως πιθανόν.

اولی } ὄν, αὐλή, περίβολος· βλ. καὶ حولى .

1. α. } ἡ αὐτοῦ T. ἐ6-2.1, ἐπθ. ἑγγαμος: —

31 } άνθρωπος με οἶκον, με οἰκογέ-

νειαν, ἔγγαμος, οἰκογενειάρχης· § ὁ ἔχων οἶκον
[ἐπὶ χωρίων κτλ.]: ايكى — كوى χωρίον ἐκ δύο
οἰκιῶν, διόικον.

اولی } ἡ ἀρχὴ A. ἐξ ἀρχῆς [παρὰ τοῦ ὧς] ἐπὶ
καταλληλότερος, προτιμότερος, προ-

κρίτωτερος: در — بوراده قالی اورایه کیتکدن —
 μείναι ἐδὼ προτιμότερον τοῦ μεταθῆναι ἐκεῖ.
 || در — سفل اولقدن اولك — τὸ ἀποθανεῖν προτι-

μότερον τοῦ ἀναξιοπαθεῖν· || ولاية الموحدین
ἐβλαΐ βεβλάτ-λ-μυδεχχνητίν, ὁ κάλλιστος τῶν

διοικητῶν τῶν μονοθεϊστῶν [τίτλος πρὸς ἀνω-
τέρους Ναίπας καὶ Καδῆδες]· || βλ. بطريق .

اولی } A. οὐλᾶ [0ηλ, τοῦ اول ἐββέλ, πρῶ-
τος] ἐπθ. πρῶτος, πρῶτη· || — ربه

πρώτος βαθμὸς πολιτικός· βλ. رتبة || — دفعه
πρώτη φορά.

اولی } A. οὐλί [δυνηθ. اولو οὐλού, A. βλ.]
 } ὄν. κάτοχοι; الشئ — ὀλί-γυνδχά, κάτο-

χοι νοός, νοήμονες.

اولی } A. ἐββελ-ί, ἐπθ. ἀρχικός, πρῶτος,
 πρότερος, πρωτότυπος· § θ. اولیه.

اولياء } A. ἐβλῆγὰ [πλθ. τοῦ ¹ὡ βελί] ὄν.
 ἄγιοι: ὁ ²α —οι ἄγιοι τοῦ Θεοῦ· ξκῦ-

ριοι, κάτοχοι: *ی امور*—οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, οἱ
διευθύνοντες τὰ πράγματα. τανοί, ὑπουργοί, δοί.

πληθύνεσθαι, οἱ κηδεμόνες: **ي ا ط ق ا ل** — οἱ κηδε-
μόνες τῶν παιδῶν· **س د و ه ز** — [καὶ] πλοῦς τῶν ἀ-

γίων] εἶδος ἐντόμου ὁμοιάζοντος ἀκρίδα.

اوليات } 21] ὁν. ἀρχαί, προοίμια, προηγούμενα ἀποδείξεις: بليغ — 22] πρόπαι, πρόφασις

γνώστὰ τὰ προηγούμενα τῆς ὑποθέσεως, τὸ
ἀποδεικνύει ὁ ἀποδείξις ποῦθεν γινώσκεις ὁ δὲ λόγος

πρόδηλοι καὶ πανθομολογούμεναι: «آتش یافار» —
دند — قاضیه ἢ κοίσις «τὸ πῦρ καίει» εἶναι

ἐκ τῶν προδότηων ἀληθειῶν.

اولیت { ἀρχαιότητα, ὑπεροχή· § [σχ. ρητ.] τὸ
 παλαιότερον καὶ τὸ ὑψίστον τῆς ἀλλοτρίου ἐν

κακείνῃ τῇ οὐσίᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς αὐ-
τοῦ καταστάσεως, ὡς ἀνάπτω πυρᾶν ἀντὶ ἁν-
θρώπων· Ἡλ. 12.5

اولوحي } T. ۵۲۵۵۴۵, ۵۲. اولوحي.

اوليس } T. Ἰσίδανος, βλ. اوليس.

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

καριον, οεκαρα, ητοι νομισμα αξιας οεκα πα-
θιδων· § δεκάς.

اووا } T. óbá, βλ. اووه.

اووالامق } T. όβα-λαμάκ, βλ. اوغلامق.

آوج } T. ḡḡḡḡḡ, βλ. آوج.

T. ὁδοποιός, καὶ **اووديرمق**
 βλ. **اوغشديرمق** : **اوغديرمق**

آورد } T. n. آورد ἄδούρει, βλ. آورت.

آوقات } Γλ. ἀνοκατ [avocat] ὅν. δικηγόρος.
 § ἐπὶ: آد — ἀνθρῶπος στρωμνῆος
 δυνάμενος διὰ τῆς στρωμνῆος του νὰ παρᾶσῃ-
 σῃ τὸ δίκαιον ἄδικον καὶ τοῦναντίον, σοφιστής.

آووقتلق } T. ἀδοκατ-λήκ, ἀφ. δικηγορευκή,
δοφιστεία,

αὐλάμ } T. ὁδ-λαμὰκ καὶ هو لاق xob-
 λαμὰκ, ρμ. οὐδ. ἐπιτίθεμαι, ἐ-
 φορμῶ [ἐπὶ πτηνῶν ἐπιτιθεμένων κατὰ ζείας].

اوومق } T. δδυάκ, βλ. اوغق .

اووه } T. ὁδός, ὄν. πεδιάς, ἵτοι μέρος ἐ-
πίπεδον· βλ. قمر και حول.

اوودلق } T. ὁδο-λήκ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 καὶ ἐπιθ. τόπος πλήθους πεδι-
 δων, ἐπιπέδων μερῶν.

اووہلک } T. ὄβεληκ, βλ. اوکھلک.

} A. εἰς αὐτὸν [πλθ. τοῦ] ὅς ἐστιν ὁν.
 } εἰκαδία, ὑποθέσεις ἀδάσμου: —
 } αὐαμ } εἰκαδία καὶ φαντασιοπληξία· || قابلي —
 } αὐαμ } παραδίδομαι εἰς εἰκαδίας, ὑπονομίας, μάλιστα φο-
 } αὐαμ } δοῦμαι, ὑποπτεύω.

اوھن } A. ἐθ'χεν [οὐκ. اوھن] ἐπιθ. παραθ. d-
 σθενέστερος, χαλαρώτερος-τατος: —
 بيت عنكبوتر d σθενέστερος τῶν οἰκων
 εἶναι ὁ οἶκος τῆς ἀράχνης.

اوھو } T. ὁχϛ, ἐπὶν. προσποιότις βήξεως
 πρὸς περιφρόνησιν ἢ ἐμπαιγμόν.

اوى } T. oũi [βλ. اوغلامق] ÷ν. βοή, ἡχος;
 ورمك — ἡχῶ, ἀντηχῶ.

اویا { Τ. ὄγρια, ὄν. ὠα, κ. οὐγρία, παρυσή.
τοίχαπτον.

اویاجی } T. ὄγχα-ὄξη, ὄν. ὁ κατασκευαστὴς
ἢ πωλητὴς τριχάπτων:

10. **οὐρανός** [γ' πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ
 αἰ. | οὐρανός, συνθετικῶς] ἐπὶ κατὰ

Ζηλῶς, ἀγρυπνῶν, συνάδων, ἐπιδικετικὸς ἐξομολογήσεως, σπληνισμῶν· **وَتَكُنْ كَيْدُنْ** — **وَتَكُنْ** ὁ συμμορφούμενος πρὸς τὰς περιστάσεις [**βακτηὶν οὐγγαρινά**, καθὼς συνάδει πρὸς τὸν καιρὸν].

اویارمق } T. οὐγαρουάκ, ρμ, μτδ. ταυτο
τῷ αὐανδیرمق βλ.

T. ὀργα-λαυάκ, ὀρ. μτθ. στολ.
 } δι' ὧας, διὰ τριχάπτων μτθ.
 βαυκαλιζῶ, ἀπατῶ, ἀναχατιζῶ δι' ἀπατηλῶν
 ὑποσχέσεων [αιτ.].

} T. ὄψα-λανήτομάκ, ρμ. μτο.
 } βανκαλιζω τινά δι' ἀπατηλῶν
 } ἐλπίδων ὅπως κερδήσω χρόνον [αἰτ.].

} T. ὄγχα-λανυάν, ρμ. μσ. βανυ-
 } λίζομαι, ἀπατῶμαι, χρονοτροπῶ
 ἀδίκως, ματαιοπονῶ, καθυστέρῶ.

} T. ὄγυα-λή, ἐπθ. ἐστολισμένος ^{δια}
 τριχάπτων, διὰ παρυσφῶν.

۱۰۱۸
 ۱۰۱۹
 ۱۰۲۰
 ۱۰۲۱
 ۱۰۲۲
 ۱۰۲۳
 ۱۰۲۴
 ۱۰۲۵
 ۱۰۲۶
 ۱۰۲۷
 ۱۰۲۸
 ۱۰۲۹
 ۱۰۳۰
 ۱۰۳۱
 ۱۰۳۲
 ۱۰۳۳
 ۱۰۳۴
 ۱۰۳۵
 ۱۰۳۶
 ۱۰۳۷
 ۱۰۳۸
 ۱۰۳۹
 ۱۰۴۰
 ۱۰۴۱
 ۱۰۴۲
 ۱۰۴۳
 ۱۰۴۴
 ۱۰۴۵
 ۱۰۴۶
 ۱۰۴۷
 ۱۰۴۸
 ۱۰۴۹
 ۱۰۵۰
 ۱۰۵۱
 ۱۰۵۲
 ۱۰۵۳
 ۱۰۵۴
 ۱۰۵۵
 ۱۰۵۶
 ۱۰۵۷
 ۱۰۵۸
 ۱۰۵۹
 ۱۰۶۰
 ۱۰۶۱
 ۱۰۶۲
 ۱۰۶۳
 ۱۰۶۴
 ۱۰۶۵
 ۱۰۶۶
 ۱۰۶۷
 ۱۰۶۸
 ۱۰۶۹
 ۱۰۷۰
 ۱۰۷۱
 ۱۰۷۲
 ۱۰۷۳
 ۱۰۷۴
 ۱۰۷۵
 ۱۰۷۶
 ۱۰۷۷
 ۱۰۷۸
 ۱۰۷۹
 ۱۰۸۰
 ۱۰۸۱
 ۱۰۸۲
 ۱۰۸۳
 ۱۰۸۴
 ۱۰۸۵
 ۱۰۸۶
 ۱۰۸۷
 ۱۰۸۸
 ۱۰۸۹
 ۱۰۹۰
 ۱۰۹۱
 ۱۰۹۲
 ۱۰۹۳
 ۱۰۹۴
 ۱۰۹۵
 ۱۰۹۶
 ۱۰۹۷
 ۱۰۹۸
 ۱۰۹۹
 ۱۱۰۰
 ۱۱۰۱
 ۱۱۰۲
 ۱۱۰۳
 ۱۱۰۴
 ۱۱۰۵
 ۱۱۰۶
 ۱۱۰۷
 ۱۱۰۸
 ۱۱۰۹
 ۱۱۱۰
 ۱۱۱۱
 ۱۱۱۲
 ۱۱۱۳
 ۱۱۱۴
 ۱۱۱۵
 ۱۱۱۶
 ۱۱۱۷
 ۱۱۱۸
 ۱۱۱۹
 ۱۱۲۰
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۹
 ۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲

T. οὐγίαν-τηρ-μάν, ρμ. μο.
 اويانديرمق } ἀφῡπνίζω [αἰτ.]: نبي ساع
 αἰκιδε αὐανدير ἀφῡπνισθόν με εἰς τὰς δύο· § κατο-
 κίζω, πλουτίζω, καλλιεργῶ, προάγω γῆν, τό-
 πον, οἶκον [αἰτ.]: همتله کوي اوياندير دی
 προσπαθείας του προήγαγε τὸ χωρίον· § ἀναπτύ-
 λῃχνον, ἐστίαν, ὑποδουλίζω πῦρ, ταραχῇ
 κτλ. [αἰτ.]: اوجانی اوياندير دی '
 λῃχνον, τὴν ἐστίαν· || — ὑποδουλίζω τὸ
 πῦρ· § διεγείρω αἰσθήματα, ὑπόνοιαν, ἀναμνή-
 σεις κτλ. [αἰτ.]: — شہدل دیغیرۆم ὑπονοίας
 لیندن بر طاقم طاتی و مؤلم حسانی اويانديران خاطرات
 ἀναμνήσεις διεγείρουσαι ἐκ τῆς καρδίας αὐτοῦ
 πολλὰ ἡδέα καὶ ὀλιγοῖα αἰσθήματα.

T. οὐρανίου-πῶς [ἐκ τοῦ
 } **اویاندریمی** [اویاندریمی] ἐπ.θ. ὁ ἀφυσπνίζων,
 ὑποδαυλίζων, ὁ διεγείρων, ὁ ἀνάπτων; ساعت—
 ἐξυπνιτῆριον [ὥρολόγιον]. || ادویه — διεγερ-
 τικά φάρμακα.

οὐρανίου-ης [ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ] ὁ ἀφ' οὗ
 αὐτοὶ λαμβάνουσιν τὰ
 πόσιμα καὶ τὰ ποτίζοντα.
 οὐρανίου-ης [ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ] ὁ ἀφ' οὗ
 αὐτοὶ λαμβάνουσιν τὰ
 πόσιμα καὶ τὰ ποτίζοντα.

T. οὐραν-ης [ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] } **اویانش**
 ρ. ἀφ. ἀφ' ὑπνισις, ἐργάγορσις.

} Τ. οὐραν-ῆκ [ἐκ τοῦ οὐαν-] εἶναι
 } πνος, ὁ μὴ κοινῶμενος· μτφ. εὐ-
 φυής, ζωηρός, ἀγρυπνος, προσδεκτικός.

οὐιατλκ } T. οὐγανκ-λκ, ἀφ. ἐργήγορ-
σις· μτφ. εὐφύια, κ. ἐξυπνάδα,
ζωνοτόης, ἐπαγρύπνησις, προσδοχί.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-λαμάκ, ρμ. μτφ. χα-
λινάγωγῶ ἵππον [αἰτ.].

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ [βλ. αὐτῶ] ρμ. μτφ.
ἀψυπνίζομαι, ἐξυπνῶ· μτφ. συνέρ-
γομαι, γίνομαι προσεκτικός, ἐργήγορως, ζωνο-
τόης· ἀψυπνίζομαι ἐκ τῆς χειμερινῆς νάρκης
[ἐπὶ ζῶων]· ἀναζωογονοῦμαι, αὐξάνω [ἐπὶ δέν-
δρων καὶ φυτῶν κατὰ τὴν ἀνοιξίν]· § διεγεί-
ρομαι [ἐπὶ αἰσθημάτων, ὑπονοίας, σκέψεων]:
οὐιατλκ αὐιανόρ, πολλὰ σκέψεις διεγεί-
ρονται || [τῇ دن] — αὐιανόρ ἀψυπνίζομαι.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-ἡξ, βλ. αὐιανόρ.

οὐιατλκ } Π. ἀβιχ-τῆ [μτφ. τοῦ αὐιανόρ ἀβιχ-
τῆν] ἀνηρτημένον· || Ρμ. ἀναρτῶ
[αἰτ.]: — قلدی مرغ دی تار زلفه — ἀνηρτησε τὸ
πτυνὸν τῆς καρδίας [ἵτοι τὴν καρδίαν ἥτις
ὁμοιάζει πρὸς πτυνὸν] εἰς τὸν στήμονα τοῦ
βοστρύχου αὐτῆς [στῆν]. || موقع احترام ايك —
ἀναρτῶ εἰς θεὸν τιμητικὴν [εἰκόνα, ἢ πλάκα,
φέρουσαν ἐπιγραφὴν, ἢ τουγρῶν [طغرا] κτλ.

οὐιατλκ } T. οὐγαν, βλ. αὐιανόρ.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. προ-
σαρμύζω, ταυριάζω [δοτ. αἰτ.]:
— كليمه پروسارموزω εἰς τὸ κλειθρον κλει-
θρίον· § διευθετῶ, πλάττω, ἐπινοῶ [αἰτ.]: يالان
— πλάττω ψεύδη || — پلادته اویدر اویدرده سويله —
πλάττω καὶ λέγει || — پروسارموزω τὸν
πόδα, ἐνεργῶ συνφῶδῃ ἢ μανθάνω νὰ περιπα-
τῶ στρατιωτικῶς, τὸ στρατιωτικὸν βῆμα· || برى
— كرمه كامين تيناً ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ιδέαν
μου, νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ σχέδιά μου [ἐπὶ κακοῦ].

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. βάλω
τινὰ νὰ γλύψῃ, τορνεύσῃ ἢ κοι-
λάνῃ ξύλον ἢ νὰ βαθύνῃ περιλαίμιον ἐνδύμα-
τος κτλ. [δοτ. αἰτ.].

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπο-
μύζω, ἀπομύζω· § ἐπι-
νόησις, ἐπινοήμα· ἀπομύζω· § ἐπὶ. πλάστος,
ψεύδης, ψεύδος πλάστων.

οὐιατλκ } Π. ἀβιχ- [προστ. τοῦ αὐιανόρ ἀβιχ-
τῆν] ἀναρτῶ, ἐν χορῇ ἐν συνθέσει ὁ ἀ-
ναρτῶν, ὁ κρατῶν ἀνηρτημένον: — دل اديا-

γάρπτος, θελξικάρδιος [ὁ τὴν καρδίαν κρατῶν
ἀνηρτημένον]· βλ. αὐιανόρ.

οὐιατλκ } Π. ἀβιχ-γκίαν [πληθ. τοῦ ἐπομ.]
ὄν. οἱ προσκείμενοι, ἥτοι παρό-
δοτοι, κόλακες, εὐνοοῦμενοι· § παλλακίδες.

οὐιατλκ } Π. ἀβιχ- [βλ. αὐιανόρ] ὄν. κόσμημα ἐκ
κρυστάλλου ἢ μετὰλλου ἀναρτῶμε-
νον ἐν τῇ ὀροφῇ πρὸς στολισμὸν, πολυέλαιος,
ἢ λυχνία πολυψωτος· § كوش — ἐνώτιον [ἀ-
νηρτημένον ἐκ τοῦ ὠτός].

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ.
συμβιβάω, θέτω εἰς ἀρμονίαν
κάμιν νὰ ὁμονῶσι [αἰτ. αὐτῶ]· βλ. αὐιανόρ.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ.
συμβιβάω, συμβιβάω, συνεν-
νοῦμαι μετ' ἄλλων ἐπὶ τινος ἀντικειμένου, ὁ-
μονοῶ [τῇ αὐτῶ]· اووشمه جيم: — دن تاد
دین تاد — συμβιβάω μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀν-
τικειμένου τούτου· || βλ. αὐιανόρ.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

οὐιατλκ } T. οὐγαν-μάκ, ρμ. μτφ. ἀπαρ-
τῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ, ἀπαρτῶ·
— سندی — عی-
γرافون συμβιβάω.

} T. οὐ γυνή-τουρουδζόν
 } [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. var.
 } καωτικός, καρωτικός.

اويوشق } T. οὐγζουδούκ, βλ. اويوشق.

اويوشق } T. οὐγυον-ε-μακ. ρμ. οὐδ. vag-
κοῦμαι, πίπτω εἰς νόσον, αἰ-
μαδιᾶ, κ. μου διδάξω ὡς ἐ βραχίον, ὁ ποῦς [ἐπὶ ὀ-
δόντων, βλ. قاماشق] § χαννοῦμαι, γίνομαι ὄκη-
ρος βλ. και اويوشق.

αἰοισμε } T. οὐγγουά-υά, ὕν. ἀπαρ. τὸ ναρ-
 κοῦσθαι, νάρκωσις, νάρκη, αἰω-
 διά μέλους σώματος, κ. μούδιασμα: βλ. αἰοισμε.

T. οὐγγραυε-οὐκ [ἐκ τοῦ **اويوشق**]
 ἐπθ. νεναρκωμένος, αἰμωδιῶν, κ.
 μωδιασμένος, ὀκνηρός, δῶρανής: **سيتك** — **μυῖα**
 νεναρκωμένα ἐκ τοῦ ψύχους: βλ. **اويوشق**.

αἰὼς αἰῶνος. } T. οὐρανὸς καὶ γῆ, ἀλλ. νάρ-
 κωσις, ἀδράνεια. βλ. αἰσχύνη. }
 αἰὼς αἰῶνος. }

} T. οὐγγούγ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ اويومق]
 } ἐπθ. στάσιμος [ὑῶωρ]· § πικτός.

} T. οὐ γίνεσθαι [βλ. *يوغق* 9m.
 οὐδ. μένει στάσιμος [ἐπὶ ὕδατος]:
 — το ὕδωρ μένει στάσιμον· ἵπηνυμαι [ἐπὶ
 γάλακτος]: βλ. *يوغق* رت.

αὐοὺς } T. ὄγδοικα [ἐκ τοῦ αὐοὺς ὄγδοικα] ἐπὶ θ.
 κοῖλος, κ. βαθουλός, ἐσκαμμένος §
 δν. κοῖλωμα, κοιλότης [δένδρου, ὀδόντος, ὀπω-
 ρικοῦ] κτλ. κ. κουφάλα.

αὐοικ } T. οὐγιοῖνε [ἐκ τοῦ اوى οὐϊمان]
 ὄν. φῶδντρον ἐν κήποις καὶ ἀμπε-
 λῶν, λῶφος ἢ ὑπόωμα τεχνιτόν.

αὐτοὶ κατακλιθεῖσιν. } T. οὐ γινουκ-λαμὰκ [ἐκ τοῦ αὐτοὶ
 ρμ. μδ. ὑπνῶτω, ἀποκομιδῇ
 γωοῖς καὶ κατακλιθεῖσιν.

} T. ὄψουκ-λανημάκ, ρη. μσ.
 } ἀποκτῶ κοιλιώματα [ἐπὶ δέν-
 } δισων, ὀδόντων, ὀπωρικῶν]: βλ. اويوق .

T. ὁ γυνὴ, ὅν. φρόνητρον· βλ. اويوك.

او يولغه } T. ὀγιονλάδον. προσωρινή ραφή,
 διαρραφή, κ. τρύπωμα. βλ. او يولغه.

} T. ὀγζονλγα-λαμὰκ, ρμ.
 } μτβ. διαδρράπτω, κ.τρυνπρ-
 νω, ὀάπτω ποροθεοινδρ: § κινωμῖνα ὀφιοειδιδρ.

او يولغه مق } ἢ αὐτοῖς T. ὁ γινώσκων-μὰκ
 [κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ]

διῡμακ] ρμ. μτθ. διαθρόαπτω, θράπτω προσωρι-
νῶς, κ. τρυπνῶν, κάμνω διὰ τῆς ραφῆς γραμ-
μὰς ἐπὶ τοῦ ὑποθρόαματος. Κατ' ἀναγραμματα-
σμων اوبغلامق **διῡγαλαμακ**.

T. ὀγζουλιάκ, βλ. اويلىق.
 اويولىق

} T. ὀργισθῆναι [ἐκ τοῦ **اوعق** **δῖιμακ**] ἄφ.
 } κοιλότης, γλυφῆ, μέσος γεγλυμμένος,
 κοιλὸν: **ی** — **كوز** κοιλότης ὀφθαλμοῦ. || — —
اوعق κάμνω πολλὰς ὁπὰς ἢ κοιλώματα.

} T. οὐγυον-μακ, ρμ. οὐδ. κοιμῶ-
 } μαι, μτφ. ἀδιαφορῶ, ἀμεριμνῶ, δὲν
 ἔχω εἰδέναι τῶν τρεχόντων: αὐοιὴ ἀποκοι-
 μῶμαι· ξυμένα ὁπίσω, καθεύδω [ἐπὶ ὑποθέρσεως].
 ξκείμαι ἐκτάδην [ἐπὶ λήθου]. βλ. αὐοιὴ.

} T. ὄγινυ-λαμάκ, ρμ. οὐδ.
 } ριζοῦμαι, ριζοδοῶ.

αὐτοῖς } T. οὐγγιον-μα [ἐκ τοῦ اويومق] ὄν.
 ἀπαρ. τὸ κοιμᾶσθαι, ὕπνος.

10. **αἰών** } T. ὄντων [κατὰ τὰ ١٤٦], ἐκ τοῦ
 11. **αἰών** } οὐκ ὄντος [δν. παῖνιον, παιδία,

διασκεδάσεις, χορός, σκίρτημα, κωμωδία, θεα-
τρική παράσταση, άστεϊότης, σκευωρία, τέ-
χνασμα, δόλος, άπάτη, πανουργία: یازیو —
θεατρική παράσταση: یازیو — είδος κωμω-
δίας δημώδους τουρκικής: میث. άνοشتیا: دامه

ἡ — παιδεία, παιδία παιδῶν. || ي — تعليم
 ζατρίκιον. || ي — كورة kübe. || ي — بطوط
 παιδία σφαίρας. || ي — كرات χαρτοπαίγιον. ||

γνίδιον με χορήματα, οὐλοκινδύνουσιν χορημάτων
ἐν χορηματιστικαῖς ἐπιχειρήσεσιν || جان—ری
οὐλοκινδύνουσιν ζῶντι || الـ—معدی [παρονο]

τὸ παγνίδι· || ورمك — χάνω τὸ παγνίδι, δίδω
εἰς τὸν ἀντίπαλον τὸ παγνίδι· || عاك —
باء — κάμνω παγνίδι, ἀστειότητα, τέχνασμα.

πανουργίαν. || حِقَارٌ — ἐδγάζω παργινίδι, ἤτο
μεταξὺ φίλων καὶ ὀμπλικῶν θέτω εἰς μέσον ἢ
προκαλῶ παιδιάν, διασκεδάσας, ποιῶ τέχνασμα

اويونجاك } ἡ αὐτοῦ T. ὄγουν-ὄζακ, ὄν.
ἀθουμάτιον πανγιδάκι διὰ τοῦ

μικροὺς παῖδας· μτφρ. ὑπόθεσις, προῶγμα ἀσθ-
μάντων, ἢ ἀντικείμενον χλεύης, ἐμπαιγμοῦ·
ς — ἀνθυμῶν ἀνθυμῶν παιδικόν.

اويونجاقي } T. ὁ γυν-δι' ακουή, ὄν. ἀθυρ-
ματοποιός, ἢ ἀθυρματοπῶλης.

} T. ὄργανον-ὄργανονλῆκ, ὄφ.
 } ἀθυρματοποιία-πωλική.

T. ὀγιουν-ὀζού, ὄν. παίκτης, ἡ-
 θοποῖός, κωμῳδός, χορευτής,
 καρτοπαίκτης, δόλιος, πανούργος, ἀπατεών.

} T. οὐ̐-ντοῦ̐ [ἐκ τοῦ οὐ̐-νὰκ
 } ἀκολουθῶ] ὄν. ἀκόλουθος, πα-
 } ρός, μαθητής.

} T. οὐγγου-ντοῦ [ἐκ τοῦ اوومق
 } οὐγγου-μᾶκ] ἐπθ. ὅστις φαίνεται
 ὡς κοιμώμενος, κοιμισμένος, ἄθλιος, εὐτελής.

} T. ὄγιον-ν-τοῦ [ἐκ τοῦ اَوْقِدِيْدَاك]
 } ὄν. κοίλωμα, κοιλότης, σκαφή,
 σκαφημιον, ἡ διὰ τῆς σκαφῆς ἐξαγομὲνη ὕλη.

αὐτοὶ οὖν } T. οὐγιου-ν-μάν, ρμ. ἀπρ' τὸ κοι-
 μᾶσθαι τινα: بوقمده اويونوري
 μᾶται τις [δύναται τις κτλ.] τὴν ὥραν ταύτην.

51 } T. ἄλλ, ἐπιφ. ἄλλ! οἱμοι! § δν. στεναγμός,
 } κατάρα : عنة — ἀναστενάζω, καταρῶ-
 μαι || حكم — βάλλω στεναγμόν, ὑποπίπτω εἰς

κατάραν· ἐν τῇ δ' ἐννοίᾳ μᾶλλον λέγεται: •
 كَلَّا **ἀλλὰ γκελυμέκ**, ἔρχομαι εἰς τὸ ἄχ, μ' εὐρί-
 σκει ἢ κατάρα: || طوعی — πιάνει ἢ κατάρα τι

صدای — تو کندی کلدی — نفس کو کلدن — ||
 ἡ φωνὴ τοῦ ἀναστε-
 ναγμοῦ] ἐξήνευθύνθη ἐκόπη. ἅ [οἱμοί] ἡ πνοή.

ἐκ τῆς καρδίας ἀναστενάξω [ἄχ!] οἱμοί! [ἄχ!] ὁὖν ἔμεινε φωνὴ διὰ τὸ ἄχ! || مظلومك — ى رده ||
 ὁ ἀναστεναγμός τοῦ ἀδικουμένου δὲν μέ-

ὁ } A συντομία τῆς λειξωρς ᾧ ἁ2λᾶχ,θε6.
 γραφεται καὶ α: عدا A ἁ2λᾶχ,θε6-

οὐτος [ὁν, κυρ.].

51 } Δ. συντομία τῆς φρ. **إلى آخره** **أخيرة**
 } **في**, καὶ τὰ λοιπὰ **سنة** **البحر** **البحر**.

اه } T. ε, επιφ.α! λοιπόν: بك ابو — α! πο-
 } λω καλά· ὁρθότερον ای βλ.
 اهاحي } A. ἐχαδίζι [πλθ. τοῦ ἁχου δὲ χαδίζε]

ὄν. δάτυραι.
 آهار } Π. ἄχαρ, ὄν. κρᾶμα ἐξ ἀμύλου
 καὶ ὧν ἀλειφόμενον ἐπὶ τοῦ χάρτου,

ὧν μεταχειρίζονται οἱ καλλυγνῖφοι.
 اهالى } Α. ἐκατλ[ηλθ. τοῦ اهل عكλ] ὄν. κά-
 τοικοι: بلدة = —οἱ κάτοικοι τῆς πό-

λεως· || ٤٢٤ — οὐ ἀρχαῖοι κάτοικοι· || سكار —
οἱ κάτοικοι Χρυσοπόλεως· § ὁ λαός, τὸ δῆμόσιον.

اهانت } A. *ixanèn* [ρζ. هون] ρ. ἀφ. θ. πε-
 ριφρόνησις, καταφρόνησις [ἄδικος].

¶ Ρμ. περιφρονῶ, καταφρονῶ [δοτ.]: ارباب استحقاقه
 ابتد — περιεφρόνυντε τοὺς ἔχοντας ἀξίαν. § *Α-
 πό τινος εἶναι ἐν χρήσει καὶ ἀντὶ τῆς λ. خیانت
 ἦτοι ἐπὶ τῆς ἐννοίας: ἀπιστία, προδοσία συζυ-
 γικῆς πίστεως κτλ.

اهانتكار } Π. ἰχανετ-κιάρ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
 καταφρονῶν· ἡ ἀπιστία· βλ. اهانت.

اهانتکارانه } Π. ἰχανέν-κυρανέν, ἐπθ,ὸ ἀρ-
μοζων καταφρονητῇ, ἀπίστω,

ἡ καταφρονητικός, ἀπιστος [λόγος, πράξις]: §
ἐπο. καταφρονητικῶς, ἀπίστως.

اهداء } A. *ixtúd* [ρζ. هدى, βλ. هدایت] ρ.
 δφ. *δοδοτομία, παραδοχή τῆς ἀλη-*

θοῦς θορησκείας [κυριολεκτεῖται ἐπὶ ἐξιδλαμι-
 σμοῦ]. ¶ Ρμ. οὐδ. ὀρθοτομῶ, ἀσπάζομαι τὴν ἀ-
 ληθῆ θορησκείαν, ἐξιδλαμίζομαι.

اهدائی } A. ἡξιτά-ī, ἐπθ. ἐξιδαμιστικός,
ἦτοι ὁ ἀφορῶν τὴν παραδοχὴν τῆς

ἀλθινοῦς θροῦκείας [κυριολεκτεῖται ἐπὶ 'Ἰσλαμισμόν']· § 0. اهتدائه: — διατυπώσεις ἀφοῶσαι τὴν παραδοχὴν τοῦ 'Ἰσλαμισμοῦ.

اهتزاز } A. ἰχθυῶντες [ῥζ. هز] p. ἀψ. δόν-
 τες, κυματισμός, παλμός, κίνησις.

συγκίνουσι, ἐνθουσιασμός: اوتار ساز — δόνουσι
τῶν χορδῶν μουσικοῦ ὄργάνου. || كلك — δο-
νούναι, ταράττουται. || حركت و — حركته

هوايه روزگار دربر τὸν ἀέρα, ὅστις εὐρίσκεται ἐν
καταστάσει κινήσεως καὶ δονήσεως, καλοῦσιν
ἀνεμόν· || صدای سامعه نوازشی — ἡ δόνησις τῆς

εξοπούσθης τὸ οὖς ψωνῆς.
 T. Ἰγτιζαζ-21, ἐπθ. παλμώδης.

ترعون: صد — φωνή παλμώδης.
سايه — σκια παλμώδης.

اهتزازي } A. ἰχτιζαζ-ι, ἐπθ. παλμώδης: §
0. اهتزازيه.

A. ἰχθυῶν [ῥζ. هم, βλ. همت] ῥ.ἀφ.
 ἐπιμέλεια, φροντίς, ἐνδελέγεια, ποσ-

τάθεια, μέλημα. || Ρμ. ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω:
 μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας, λίαν ἐπιμε-

استكمال اسباب عمران و ترقیه حصر نفس ر || ٥٦٥
 ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν [χάσσοι νέφσοι ἰχτι-

آهناك

آہنکر

هنگامی که

آ II

μὲν δὲ καὶ ἡμεῖς

اهواء

اهو ال

ας παρο

آهانه

κός: 15

45

اهم:

۵۰ : ۵۰

هو نیت

زيادة الد

{ اھف

 $\overline{ST} \mid T.$

ἄλιν ἐγεί

[βλ.]· — يَلْدِيْ — ἡ δειξις τοῦ μηνός· — دِه بَر [هاله]·
 ἡ δειξις καὶ τὸ ἀστρον, ἥτοι ἡμισέληνος, τὸ σύμ-
 μετρον τῆς ὀθωμανικῆς σημαίας· || سِنَاغَك — ی
 ἡ σελήνη τῆς σημαίας, ἥτοι μικρὰ σελήνη ἐκ
 μεταλλοῦ ἄνω τῆς σημαίας· || باشي — نونمپ-
 نیا، ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνός, εἰμηνία, κα-
 ταμήνια γυναικός· || پارچه سی — γυνή ὁραιο-
 τάτη [τεμάχιον σελήνης]· || طوغ یا طوغهم · —
 = آغلی· ἡτοι εἶναι ἐκτάκτου ὁραιότητος·
 ἢ ὧς, ἥτοι κύκλος φωτεινός περὶ τὴν σελή-
 νην [βλ. اوچ آیلر || هلیانθος [φτ]· چيچی || هاله]
 οἱ τρεῖς λεροὶ παρ' ὀθωμανοῖς μῆνες, ἥτοι ὁ
 Ρεδζέπ, Σαμπάν καὶ Ραμαζάν· || طوتق — گینεται
 — باشي طوتق || — گينεται تیر پارافرون
 τρελλός [τὸν πιάνουν τὰ θεγγάρια του]· || —
 — آیدن حساب || μένω εἰς τ' ἀνοικτὰ [φιλοξενουί-
 μαι ὑπὸ τῆς γραίας σελήνης]· || آیدن حساب
 — آیدن آیتین خۇدات ئېزەللى، πασιδνηλον [ψῶς
 φανερόν, ὁ λογαριασμὸς προφανής].

آی } T. αἱ, ἡ, ἐπιφώνημα ἐκπληξέως,

آی } T. αἱ ἡ τ' α, α, ἐπιφ. ἐμφ. αἶνον θυμόν, ἀ-
 γανάκτησιν, πάθος ψυχῆς : آی اوغل α
 τέκνον! α παιδί! || حرف آ α ἀγόνετε! || βλ. آی. ای.

T. **ἔϊ**, **ῶ**, ἐπιψ. κλητ. ἡ προσοχήσεως [μετ'
 ἀραδικῶν, περσικῶν καὶ τουρκικῶν λέξι.]
 اوغل — **ῶ** τέκνον! || **كوزم نوري** — **ῶ** ψῶς τῶν ὀ-
 φθαλμῶν μου. || **برادر** — **ῶ** ἀδελφῆ! || **بم عزیز دوستم** —
ῶ ἀγαπητέ μοι φίλε! || **صاحب ابحار** — **ῶ** παρατη-
 ρητά! [Ἐν τῇ ποιήσει, ἐν ἐπαναλήσει γράφεται
 ἐνίοτε **وی بے**, ὅπερ σύνθετον ἐκ τοῦ συνθέ-
 σιμου **و بے** καὶ τοῦ **ای**]· βλ. ἐπόμε.

ای } T. τί, ἐ! ἐπὶ. ἐμφανῶν δυνάμεσκειαν ἢ
ἀνυπομονησίαν: — نه وار — ἐ! τὴ τρέ-
χεν || نه اولش — τί ἔγινε; || پک ابو [پکی] — ἐ!
πολὺ καλὰ! || سوبلیک — ἐ! εἰπατε, λοιπὸν λέγετε.

ایس ایک kal T. ii, βλ. { ای

Π. ἄ-γά, ἐπὶ διαπορέσεως· ἄρα γε:—
 ١٢١ } زمان و آردا پوتے; || ταῦτον ١٤, βλ.

آیا } T. ἀγά, ὄν. παλάμη: سی — ال παλάμη.
 || آفاق پهلما, κ. πατοῦνα.

آیا } ἡ αἰ. Ελ. ἀγιά, ὄν. ἅγιος [ἐπὶ ἐκκλη-
σιῶν]: يوركي — ἅγιος Γεώργιος.

αἱ } A. ἐγθά, ὧ, ἐπφ. κλητ. [μόνον μετ' ἀραβ.
 ἢ περσ. λέξεων]: حبيب خدا — ὧ φίλε
 τοῦ Θεοῦ!! اداشام زمان — ὧ βασιλεῦ τῆς ἐποχῆς.

A. ἡγάθ' [ῥζ. اب ذه6] ρ. ἀφ. ἐπά-
 νοδος: — ذهاب ἢ μετάδοσις καὶ ἡ
 ἐπάνοδος || ارباب سفر — ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐκ-
 στρατευσάντων. || قافلہ حج — ἡ ἐπάνοδος τῶν
 προσκυνητῶν,

آیات } A. ἀγιάτ [πλθ. τοῦ آیت] ὄν. ἐδόξα
 Κορανίου : حکامات — ἀγιάτὶ μὲν κε-
 ρυάτ, ἐδόξα Κορανίου περιέχοντα σαφείς ἐντο-
 λὰς συνεκδ. πράγματα μὴ ἐπιδεχόμενα ἀμφι-
 βολίαν καὶ ὑπόνοιαν· § σημεῖα, ἐνδείξεις· ||
 — کلمات حقایق κελυμάτὶ χακαῖκ-ἀγιάτ, λέξεις
 ἀληθεύονται [ἀληθειῶν ἐνδείξεις]· § θαύματα,
 οὐράνια σημεῖα.

Αἰαδί } Α. ἔγραψα [πλθ. τοῦ αἰδύ, πλθ. τοῦ βδ]
 ὄν. χειρες: دشمنانه دوستك — περιπύ-
 πτω, περιέρχομαι εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν || —
 ἐκ ἱκανοῦ κυκλοφορῶ εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ
 [νόμισμα κτλ.] || استفاده زبور —
 ἔτι ἰσχυρὰ ἐδύναται, κόβωμαι τῶν χειρῶν τῆς
 ὀφελείας γίνεται, κοῦμε τὰς χεῖρας καὶ ὀφε-
 λεῖ [ἐπὶ συγγράμματος ὀφελίμου].

Αἰαρετικὸς ὁ, ἡ, ον. ἡτθ. παρὰ-
 οὔρω, παρὰπλανῶ, διαφθείρω, δε-
 λείζω, κ. ξεμυαλίζω νέον, νέαν, ξελογιάζω ὑ-
 πηρέτην ὅπως ἀψήσῃ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ὑπηρε-
 τεῖ καὶ μεταθῇ εἰς ἄλλην, δουλαπιστῶ [αἰτ.].

آياردلوق } T. ἀγαρ-τηλ-μάκ, ρμ. πθ. πα-
ραπλανῶμαι, διαφθεῖρωμαι, δε-
λεάζομαι, κ. ξεινυαλίζομαι, ξελογάζομαι.

آيارمق } T. άγισθ-uak [βλ. آيق] ρη.μσ.ά-
ποπλανω̅ω αι,χάνω τήν ὁδόν[σπν].

T. ἀγιάζ [κατὰ τὸ لَهجَه ἐκ τοῦ آيَا
 σελήνη] ὄν. αἰθρία νύξ, κ. ἑαστεριό, σε-
 ληνόφως ἢ ψυχρος γινόμενον ἐν αἰθρία νυκτί,
 ὁρόδος νυκτερινή: اولقى — γίνεται αἰθρία νύξ,
 σεληνόφως: || يلقى ἢ قالى — κοιῶμαι, δια-
 νυκτερεύω ἐν ὑπαίθρῳ.

آيازل } Τ. ἀγαζήν. [κατὰ παραβολὰν ἐκ
τοῦ خیال ظل ἡγαζήν (ήνζζ) δν.
νευρόδπαδα.

Ἄϊαζ λατμή } T. ἀγλαζ-λατμή, ρμ. μτθ. ἀ-
 ψίνω ἢ ἐκθέτω τι εἰς τὴν αἰ-
 θρίαν τῆς νυκτός, εἰς τὴν ἑσπερίαν [αἰτ.].

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τικόν του, διπρόσωπος· § [ἐπθ.] ἐσωτερικός :
 — τὸ ἐσωτερικὸν — τμήμα, διαμέρισμα· §
 [ἐπθ.] ἐντός: دودر — **ιδερετέ-τιο** εἶναι ἐντός·
 || — **ιδερετέν** ἐνδοθεν [ἀπὸ μέσα]· || —
 || **ιδερετέν** ἐντός· || **αἶα** — **αἶα** δὲν
 πατὼ τὸν πόδα ἐνδοθεν τῆς θύρας· || **αἶα** —
 ὁρίσαστε ἐντός, εἰδέσθετε· || **αἶα** — λαμβάνω ἐν-
 τὸς, δέχεται ὁ στόμαχος, παραδέχομαι.

αἶα } T. **ιδε-ρε**, προθ. ἐντός· ταὐτὸ τῷ
 αἶα, βλ.

αἶα } T. **ιδε-κρη-μ**, αἶα, βλ.
 αἶα, βλ.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ἐργαλεῖον ξυλουργοῦ.

αἶα } T. **ιδε-κ** [ἐκ τοῦ αἶα] ὄν. ποτὼν
 πνευματώδες ὡς οἶνος, ρακὴ κτλ. :

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

ρόφημα, γουλιὰ, βούχθος, σπάσις· σο — **αἶα**
 γουλιὰ νερό [ἴσον βούχθον], μετῇ. ὥραϊόν τι :
 خوض ايجده او سم تن نسوان هر برى بر-
 صوت — **αἶα** ἐντός τῆς δεξαμενῆς ἐκεῖναι αἱ ἀρ-
 γυρόσωμοι [οἰμ-τέν] γυναῖκες ἥσαν ἐκάστη ὡς
 μία σπάσις ὕδατος [ὥραϊα].

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

αἶα } T. **ιδε-κ**, ὄν. ποτὼν, φιλοπό-
 τνης· § πωλητὴς ποτῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὁ νοῦς μου δὲν ψιθάνει εἰς αὐτό, δὲν τὸ ἐννοῶ·
 || عقل ایرمز akatallanptos, ὁ εἰς ὃν ὁ νοῦς δὲν
 ψιθάνει· || عقلی ایرمز οὐ ὁ νοῦς δὲν ψιθάνει, ὁ μὴ
 ἐννοῶν· || ایرز الی ایرز ἡ χεὶρ τοῦ, δύναται
 νὰ τὸ κάμῃ ἢ εὐρίσκει κατὰλληλον εὐκαιρίαν.

ایر میک } T. *igūik*, ὄν. σεμίδαλις: حلواسی —
χαλδᾱς [γλῶκυσμα] ἐκ σεμιδάλεως.

ایرن } T. ἰρίν, ὄν. τὸ κάτω χεῖλος.

ایرندی } T. iheringi, ὁρθότερον ایرندی, βλ.

ایروہ ملک } T. ἰοβελευέκ, βλ. اروہ ملک.

آیری } ἢ ἄϊρόν T. ἄϊρόν, ἐπιθ. χωριστός, ἰδιαί-
 τερος, ἕτερος, ἄλλος, διάφορος: محل —
 ἄλλος τόπος, ἰδιαίτερον μέρος: || اولیٰ — εἶμαι
 ἰδιαίτερος, ἀνεξάρτητος, χωριστός: || بولتی —
 εὐρίσκειμαι ἰδιαίτερος, χωριστός: § επιρ. ἰδιαί-
 τέως, χωριστά: || او طورقی — κατοικῶ ἰδιαίτε-
 ρως: || دوشمک — πίπτω χωριστά [ὁ εἷς ἀπὸ τὸν
 ἄλλον]: || — — χωριστά χωριστά, μεμονωμέ-
 νως: || غیری — ἄϊρόν γαῖρόν, ἕτερος, διάφορος [ἐπὶ
 κτημάτων, προσώπων, ἰδεῶν καὶ φρονημάτων]:
 || غیرمن بوقدر — δὲν ἔχομεν ἰδιαίτερα, ὅλα εἶναι
 κοινά, τὰ ἐμὰ δὲ καὶ τὰ σὰ ἐμὰ.

ایری } T. یرى [ایرمک] ἐπιθ. χονδρός, μεγαλό-
 σωμας: بقله — κύματος χονδρός. || —
 نخود χονδρά ορθία. || سوز — χονδρός λόγος,
 ἥτοι τραχύς. || سويلك — ὀμιλῶ μεγαλοφώνως,
 ἢ καυχῆσθαι λόγῳ, λέγω μέγαλα λόγια. || یاری —
 χονδροκαυμμένος, χονδροειδής [χονδροκοπιός]:
 یاری بر دلقانی — νέος χονδροειδής.

آریجه } ἡ ἄρως T. ἀρῶν-δῶν, ἐπθ. ὁλίγον
ιδιαιτέρας, χωριστάς-§[ἐπιρ.] ιδιαι-
τέρας, χωριστά, κατ'ιδίαν: كورمك ایستم — سزی
ὁλῶν νὰ σῶς ἰδῶ ιδιαιτέρας.

ایریجہ } T. ἰρι-ῶζῆ, ἐπθ. ὀλίγον ἢ ἀρκετὰ
χονδρός, μεγαλόσωμος βλ. ایری.

ایریش } T. *ἄρ-ις* [ارمك] ὄν. κροάκη, ὑψάδιον.
 βλ. καὶ *آرش* § οὐλός, ἥτοι ξύλον
 ἔωρίζον τοὺς ἵππους φοροτηγοῦ ἀμάξης.

آریق } T. ἀῖρ-ἡκ [آيرمق] ὄν. ἀγρωστικός, κ.
ἀγριάδα [φυσ.].

آریق } Τ. ἀϊρή-κ [λ. ἀρχ.] ἐπθ. χωριστός,
ιδιαιτερός; § [ἐπιρ.] χωριστά.

ايريك } T. ἡ αἰριν **ig-iv** [ايرمك] ὄν. πύον,
ἐμπύον.

ایریکلنک } ἰσιν-λενυέκ καὶ ایریکلامک ἰσιν-
λενυέκ, οὐ. οὐδ. ἐμπνάζω, γε-
μιζω πῦρον, πνοοροῦδ.

آیر یلا شق } T. ἀῖρον-ζαῖτον, ἡ ἀβύσσος ἀποχρῶνιζεσθαι ἀπ' ἀλλήλων, ἀπομονοῦσθαι.

آیر یلامق } T. ἄϊον-λαυάκ, ρμ. μτθ. ἀποχω-
ρίζω, ἀπομονῶ [ait.] βλ. آیرمق.

آیریلانق } T. ἄϊον-λαυιάκ, ρμ. οὐδ. ἀ-
πομονοῦμαι, γίνομαι μοναδικός.

ایریشمک } ἰρι-λαμέκ, ρμ. οὐδ. γίνομαι
χονδροός, μεγαλόσωμος, αὐξάνω.

{آریلق} ἡ ἁγία Τ. ἁγία-λύκη, ἀποχω-
 ρισμός, ἀπομόνωσης, διακρίσις: —
 چشیده κρήνη τοῦ ἀποχωρισμοῦ, μέρος ἐνθα
 ἀποχωρίζονται αἱ συννοεῖαι [κερδάνεια].

ایریک } T. ἱρι-λίκ, ἀφ. πάχος, ὄγκος, χόν-
δρος, μέγεθος.

ایریلی } ἡ ἀριστερή T. ἰρι-λί, ἐπὶ ὁ περιέχων
 μεγάλα: — ὁ ἀριστερὸς περιέχων μεγά-
 λα καὶ μικρά: || اوفاقی طالعہ — κύματα μικρὰ
 μεγάλα: || اوفاقی کواکب — ἀστὲρες μικροὶ καὶ
 μεγάλοι: βλ. καὶ اوفاقی .

ایم } T. ξῖρις, βλ. اکرم.

T. **ip-tu** [ايريم] ὄν. ἀπόστασις μέτροι
 τῆς ὁποίας φθάνει τι, βολή: كوز—
 βολή ὁφθαλμοῦ. دليک—
 ὁδὸς δυναμένη νὰ γίνῃ ὁρατὴ § οἰωνός.

ایرین } T. *igiv* [λ. ἀρχ.] βλ. ایریک.

{ **ايز** } T. ἰζόν, ἰχνος, ὀμιετον: ἰχνος — انسان — ἰζόν
 ποδός ἀνθρώπου: ἰχνος — حيوان — ἰχνος πο-
 δός ζώου: ἰχνος — آياق — ἰχνος ἀμάξης: ἰχνος —
 ποδός: πατὼ εἰς τὰ ἰχνη τινός, ἢ — ينه باصق
 ἀκολουθῶ τὰ ἰχνη τινός [**ἰζινε**], μι-
 μοῦμαι: ἐπανερχεσθαι, ἐπιστρέφειν — ينه دوعك
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἰχνῶν: εὐρίσκω, ἀνα-
 καλύπτω τὰ ἰχνη τινός [**ἰζινε**]: — بني غائب
 ἰχνῶν τὰ ἰχνη τινός [δραπέτευσαντος]: — ي
 οὐ τὰ ἰχνη ἐξηλείφθησαν, ἐξαφανισθεῖς.

} T. ἱζήσῃ [κατὰ τὸ لِهْجَهْ ἔκ τῆς Σλαυ-
 κῆς ὀρθ. اِزِيَا ἱζήσῃ] ὄν. καλύβη Κοζά-
 κων ἐκ κλώνων καὶ θάμνων· § ٢ — τόπος σκο-
 πτερός, κατηρειπωμένος, πλήρης ἀκαθαρσιῶν.

ایزد } Π. ἰζή, καὶ ἰζή, ὄν. ὁ Θεός: ۱۰۰۰۰۰۰۰
 } ὁ Ὑψίστος Θεός. ۱۰۰۰۰۰۰۰

ἰσάξαι πᾶσι-λαϊκῶν, διασάβησις μετὰ τὴν ἀσά-
βηαν. || ۱۱ — مسئلہك — διασάβησις τοῦ ζητήματος
مرا — διασάβησις τοῦ σκοποῦ. || Ρμ. διασάβη-
νω, καθιστῶ σαφές, ἐπεξηγῶ, διδῶ ἐξηγητικὰς
[αιτ.]: ايلدى — مراى — διασάβησιν τὸν σκοπὸν
αὐτοῦ. || المشيدى — مالى — آيت كرمهك مال عاليسى — διασα-
βήσιν τὴν ὑψηλὴν ἐννοίαν τοῦ σεπτοῦ ἑδα-
φοῦ [τοῦ Κορανίου]. § πλθ. اضااحات βλ.

ايقاد } A. ἡκᾶτ [ρζ. وقد, βλ. وقود ρ. ἄφ.
 ἄφῆ, ἀναμια: فتناديل — ἄφῆ λυγνων'
 || نار — ἄφῆ πυρός. || Ρμ. ἀνάπτω [αἰτ.].

انحيثك } T. ἰνδξ-τ-μεξ, ρμ. μτδ. προξε-
νῶ πόνον, ὁδύνην, βλάβην, κτυπῶ,

— قورشون قلنی λεπτόνω, ὀξύνω τὸ μολυβδοκόνδυλον: & μετὰ ἐξευγενίζω, ἐκπολιτίζω [ψαλίσσω].

ριστική, ἀμετάκλητος § بازارى — **παζα-
ρή**, ἢ κοινῶς بازارى بيت **παζαρή** λέγεται
ἡ ἀγορά, ἐν ἣ πωλοῦνται εἰς εὐθνήν τιμὴν
πράγματα παλαιὰ καὶ μεταχειρισμένα ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ, ἥτοι παλαιοπωλεῖον || بازارلو — πα-
λαιοπώλης, μτθ. φιλόνηκος.

πατάριε } It. **πατάρι** [batteria] ὄν. τηλεβο-
λοστοιχία· γράφεται καὶ πατارية :
بطارية — ὑψίσταται βίαν, ὀρμήν, ἐπιπλήττομαι
σφοδρῶς § سى — الکتريک ηλεκτρικὴ συστοιχία.

πατάση } T. **πατάση** [ἐκ τοῦ πατίζεσθαι]
ὡ ποῦ νὰ βυθισθῇ, νὰ χαθῇ! [ἀπει-
κνή] : داپانω πολλὰ, ἀφειδῶς.

πατάς } T. **πατάς** ἢ πατاق καὶ پاتاق [ἐκ τοῦ
پاتاق] ὄν. τέλμα, βόρβορος, ἐλος, βό-
θρος, καταδῶρα, δεξαμενὴ λουτρῶνος, λίμνη
ἐνθα εἰσάγονται ὕδατα § ἐπθ. ὁ προωρισμένος νὰ
βυθισθῇ εἰς βόθρον, νὰ χαθῇ, χαμένος : الحاقه —
ἡ πλῆμα ἢ πρῶγμα, εἰσόδημα περὶ τοῦ
ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἐλπίς εἰσπράξεως [χαμέ-
νον] § ὁ βυθιζόμενος : — قمره — κολυμβίς [πτ.].

πατακί } T. **πατακ-τόν**, ὄν. καὶ ἐπθ. ἀπα-
τεῶν, ὅστις δανεῖζεται χρήματα
χωρὶς πρόθεσιν νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ, κακοπληρω-
τῆς, ἀνθρωπος κακῆς πίστεως § δολοφόνος.

πατακί-τόν-λῆκ } T. **πατακ-τόν-λῆκ**, ἀφ. τὸ ἐρ-
χον τοῦ ἀπατεῶνος, τοῦ δανει-
ζομένου χρήματα ἀνευ προθέσεως ἐπιστροφῆς,
κακὴ πληρωμὴ § δολοφονία.

πατακ-χανέ } T. **πατακ-χανέ**, ὄν. καταγῶγιον
ἐνθα ἀφαιρεῖται τις τὴν περιου-
σίαν, ἢ δολοφονεῖται.

πατακ-λῆκ } T. **πατακ-λῆκ**, ὄν. τόπος ἐλώδους,
βορβορώδους.

πατακ-λῆ } T. **πατακ-λῆ**, ἐπθ. ἐλώδους, βορβο-
ρώδους.

πατμερ } T. **πατμερ** βλ. باتيرمق .

πατίστα } It. **πατίστα** [batista] ὄν. ὕφασμα
λεπτὸν λινούν, κ. پاتسقه **πατίστα**.

πατ-ῆς } T. **πατ-ῆς** [ἐκ τοῦ πατίζεσθαι] ρμ. ἀφ. κα-
ταδύσις, δύσις ἡλίου § νύξις βελό-
νης, ἀκάνθης κτλ. βλ. باقى .

πατῆ } T. **πατῆ**, βλ. باتيق .

πατῆ } T. **πατ-κῆν** [ἐκ τοῦ πατίζεσθαι] ἐπθ. βεδυ-
θισμένος, μτθ. χρεωκοπησας, πτω-
χεύσας, κατεστραμμένος.

πατῆ-λῆκ } T. **πατῆ-λῆκ**, ἀφ. ἡ κατάστα-
σις τοῦ βεδυθισμένου, τοῦ πτω-
χεύσαντος, καταδύσις, χρεωκοπία.

πατῆ-ν } **πατῆ-ν**, βλ. بطمان .

πατῆ-ν } T. **πατ-νῆκ**, ρμ. οὐδ. βυθίζομαι, ἐμ-
πίγομαι, καταστρέβομαι [δοτ.]: صويه
— βυθίζομαι εἰς τὸ ὕδωρ || — جاموره βυθίζο-
μαι εἰς τὸν πηλόν || — ديكن آياغه ايكنه، جام ، ديكن
εἰς τὸν πόδα βελόνην, ὕελος, ἀκανθα κτλ. ἐμπή-
γεται, εἰσδύει || — كوزو βυθίζομαι εἰς τὸ ὕμ-
μα, προσδάλω τὴν ὄρασιν, γίνομαι αισθητός·
|| — بورجه βυθίζομαι εἰς χρεός, καταχρεοῦμαι ||
— قان ترم βυθίζομαι εἰς τὸν ἰδρώτα, κατακου-
ράζομαι || — آل قانلرم — γίνομαι αἰμόφυρτος || —
كونش βυθίζομαι εἰς τὴν γῆν, ἐξαφανίζομαι || —
ماله دى مال — ἡ περιουσία, τὸ πρῶγμα,
τὸ εἰσόδημα καταστρέφεται, χάνεται ἢ χρεωκο-
πῶ, πτωχεύω || — قندیل باتوب چيتمق ἡ λυχνία
πλησιάζει νὰ σβύσῃ [ἀναδοκαδαίνει] || باتار
λόγος τραχύς, προσδολητικός.

πατῆ } T. **πατῆ** [ἐκ τοῦ πατίζεσθαι] ὄν. δύσις, ἀνε-
μος δυτικός : لدوس — μεσηδυνοδυτι-
κός, قمره — βορειοδυτικός ἀνεμος· βλ. ايمات

πατῆ-ν } T. **πατῆ-ν**, ρμ. πθ. κατα-
δύομαι ὑπὸ τινος, καταστρέ-
βομαι, περιάγομαι εἰς πτώχευσιν, χρεωκοπίαν.

πατῆ-ν } T. **πατῆ-ν**, ρμ. μτθ. βυθίζω
εἰς ὕδωρ, πηλόν [δοτ. αἰτ.]·
§ μτθ. καταστρέφω, φέρω τινὰ εἰς κατάστασιν
πτώχευσεως, χρεωκοπίας [αἰτ.]· § ἐμπήγω
καρψίδα, βελόνην, ὄνυχας κτλ. [αἰτ.]· § δυσφη-
μῶ, κατηγορῶ, ὀμιλῶ κατὰ τινος εἰς τρόπον
ὥστε νὰ τὸν καταστρέψω, δολοφονῶ [αἰτ.].

πατῆ-ν } T. **πατῆ-ν** [ἐκ τοῦ πατίζεσθαι] ἐπθ. βεδυθι-
σμένος, ἐμπεπνηγμένος.

πατῆ-ν } It. **πατῆ-ν**, ὄν. δικαίωμα διαδόσεως εἰς
πραττόμενον ἄλλοτε ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς
ὁδοῦ καλούμενον καὶ باصدي طوراق δικαίωμα
τοῦ πατεῖν τὸ ἔδαφος § φῶρος ἢ τέλος ἐπὶ τῆς
διαμετακομίδεως, ἢ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων :
— یوکی بولده — فی آل
τὸν φῶρον τοῦ [πατῆ-ν], ἥτοι σύλλαβε αὐ-

τῆς τύχης ἀποκτῶμενον, ὠφέλεια, ἀγαθὸν ἀ-
προσδόκητον: — كنج θησαυρὸς ἀνέλπιστος §
ταράξακον, κ. μαντατοῦρα βλ. عربيه ديكن.

Π. **πατ-παν**, ὄν. ἰστίον § اخضر —
δ' ἐννατος οὐρανός βλ. عرش.

Π. **πατ-παν-κιδά**, ἐπθ. ὁ ἀνα-
πεταννύων, ἀνοίγων τὰ ἰστία,

συνεκδ. ὁ ἀναχωρῶν: — حركة وعزيمت اولق —
ἀνοίγων τὰ ἰστία τῆς κινήσεως καὶ ἀναχωρή-
σεως, ἀπαίρω [ἐπὶ πλοίου].

Π. **πατ-πε-τῆδ**, ἐπθ. ὁ ἔχων ἀ-
νὰ χεῖρας ἄνεμον, ἥτοι ὁ ἄνευ

ὁδοῦ, πτωχεύσας § πλθ. بادبستان.

Π. **πατ-πθροῦτ**, ἐπθ. ἐγώστης,
ἐπηρεζόμενος, ἀλαζών [κατὰ λέξιν:

ἄνεμος μύστακος τουρκ. يلقى يلى].

Π. **πατ-πα**, ἐπθ. ὠκύπους [ἵππος, ἄν-
θρωπος]: — رخش ἵππος ὠκύπους.

Π. **πατ-πεϊμά**, ἐπθ. ὁ μετρῶν ἄνεμον,
ὁ περιφερόμενος ἄνευ ἔργου, ἀερ-

γος, ὁ διερχόμενος τὸν καιρὸν τοῦ ἀνωφελῶς.

Π. **πατ-ρεφτάρ**, ἐπθ. ὠκύς τὸ βῆ-
μα, ταχύπους.

A. **πατ** [ρζ. بدر] ἐπθ. ὁ αἰφνης πα-
ρουσιαζόμενος, συμδαίνων βλ. ἐπόμε.

A. **πατ-ε**, ὄν. θ. κατὰστασις αἰφνης
παρουσιαζομένη, ἀπροσδόκητος: —

ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη συμφορά §
λόγος ἐξ αὐτοσχεδίου, ἐξ ὑπογυίου λεγόμενος:
— نادريه — σπάνιος λόγος ἐξ αὐτοσχεδίου.

T. **πατ-ζέν** ἢ **πατ-ζενέ**, ὄν. ρι-
πίδιον.

T. **πατ-εμ** [βλ. [β.α.μ] ὄν. ἀμύγδαλον:
— آجی — ἀμύγδαλῶν || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

— آجی — ἀμύγδαλον || — آجی — ἀμύγδαλον ||

T. **πατ-εμ-λίκ**, ὄν. ἀμύγδαλῶν,
δάσος ἀμύγδαλῶν.

Π. **πατ-ινδ**, ὄν. Ἰνδοκάρυον.

Π. **πατ-ινδ-ζάν** ἢ **πατ-ιν-
γκιάν**, ὄν. μελίτταινα, κ. μελιτζάνα,

μανδζάνα βλ. باطليجان — || حجر — δομάτα.

Π. **πατ-νδμά**, ὄν. ἀνεμοδείκτης.

Π. **πατ-ε**, ὄν. οἶνος || — οἶνος —
βλ. شراب — صبح — ي — شراب.

Π. **πατ-ε-χόρ**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
πίνων οἶνον, οἶνοπότης § πλθ.

Π. **πατ-ε-χόρ-ζάν** βλ. باد نوش خوران.

Π. **πατ-ε-φθρούς**, ὄν. οἶνοπώ-
της § πλθ. باد فروشان.

Π. **πατ-ε-νούς**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ πί-
νων οἶνον, οἶνοπότης || — اولق —

πίνων οἶνον [δοτ.]: — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

— اولق — اولق — اولق — اولق — اولق — اولق

خيلي زمان—περιέξομαι ἐν τῇ ἐρήμῳ: ى
 ἱκανὸν χρόνον περιῤῥθον τὴν ἐρη-
 μὸν τῆς πείρας [τοῦ κόσμου].

بادیه پیمالق } T. πατιγέ-πειμαλῆκε, ἀφ. τὸ
περιπλῆγεσθαι ἐν τῇ ἐρήμῳ, νο-
μαδικότης.

بادیه نشین } II. πατιγέ-νισίν, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καθήμενος, νομάς-ξπαλθ.
بادیه نشینان πατιγέ-νισινάν.

βαζν الله } A. πι-ιζν-λ-λδχ [ἐκ τῆς προθ.
 β καὶ τῶν λ. ἰδν καὶ الله]: τῇ
 δοξα, τῇ χάσν τοῦ Θεοῦ.

بأذله } A. ἀαζιλέ, ὅν. θ. λαγιδεύς.

بادنجانيه } A. πατινῶζαν-ιγέ, [ἐκ τοῦ بادنجان]
ἐπθ. στουχνοειδῖν: — فصيله،
γένεια στουχνοειδῶν φυτῶν [βιν.].

} Π. $\beta\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma$, ὄν. $\beta\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma$, φορτίον: اولئى— $\gamma\acute{\iota}$
 } νομαι $\beta\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma$, φορτικὸς [δοτ.] || $\kappa\rho\alpha\eta$
 μέγα φορτίον. || $\beta\lambda$ ἢ $\mu\epsilon\tau$ τὸ $\beta\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma$ τῆς συμ-
 φορᾶς, τῆς δοκιμασίας: § φορᾶ. || — $\mu\epsilon\tau$ πάντοτε
 καθ' ἐκάστην [φορᾶν]. § καρπός: || — $\mu\epsilon\tau$ $\beta\rho\kappa$ $\mu\epsilon\tau$ ἄλλα
 καὶ καρποὶ: § αὐτῆ, θρόνος: $\beta\lambda$ $\mu\epsilon\tau$ $\beta\alpha\rho\alpha$, § ἄ-
 δεια: $\mu\epsilon\tau$ κύριος ἀδείας, ἵτοι ὁ Θεός.

بار } Π. **ἄθρ** [πρστ. τοῦ ρη. **باريد** **ἄθρ** **ἄθρ** **ἄθρ**,
 } βρέχειν, διαχέειν, ἐν χορδαίᾳ ἐν συνθέ-
 σει] : — **كوه** **γκεβχθρ** - **ἄθρ**, ὁ διαχέων ἀδά-
 μαντας, θαψιλλῆς. || — **مشك** **υἱθκ** - **ἄθρ**, ὁ διαχέων
 μύσχον, μυροδόλος. || — **اشك** **ἑθκ** - **ἄθρ**, ὁ χέων
 δάκρυα, δακρυόροσν. || — **عنب** ὁ διαχέων εὐω-
 δίαν, εὐώδης. || βλ. **باران**.

بار } T. ἄρα καὶ κατ' ἐπανάληψιν بار ἄρα-
 ἄρα, ἀντὶ باغر باغر ἁγὴρ ἁγὴρ [ἐκ
 τοῦ باغرμق] μὸρ ἐπιτατικόν· βδ. باغر.

بارابان } Γλ. *παράν* [paravent] ὄν. δέξ-
 ρις, παραπέτασμα ὀρθόν.

باراتاریه } Ἰτ. *ἡρατάριον* [haratteria] ὄν.
 ὁδὸς πλοῦδαρχου καὶ πληρώμα-
 τος συνιστάμενος εἰς τὸ νὰ πωληθῶσιν ἢ ὑ-
 πεξαίρεθῶσιν τὸ πλοῖον ἢ τὸ ἐμπόρευμα, λέγον-
 τες ὅτι ἐναυάγησεν.

باراته } Ἰτ. *παράτα* [barrelta] εἶδος καλύμ-
 ματος τῆς κεφαλῆς ἐξ ἐριούχου, ὅπερ
 ἐφόρει ἄλλοτε μία τάξις Γεντιτάρων : بوستاجی
 سی — κάλυμμα τῶν μπισταντζιδῶν [βλ. 2.
 بوستاجی καὶ باراته] : § εἶδος κρήνου.

باراتهلی } T. παράτα-λη, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
 } ἡρώων باراته βλ. § πλθ. باراته لیلر
 τάξις Γενιτσάρων φοροούντων باراته.

باراق } T. $\pi\alpha\rho\acute{\alpha}\kappa\epsilon$, ὄν. ἐτερόμαλλον, ἵτοι ὕ-
 ψασμα μάλλινον, κ. πεζοῦσι· § κύων ἢ
 ἵππος μακρόθριξ. — قیل ἵππος ἢ κύων μακρό-
 θριξ. || قرد κύων τῆς Ταταρίας καὶ Σιδηρίας.
 § ἄμπελος περιεχισσομένη δένδρα.

باراقه } Γλ. παράκα[baraque] ὄν. παράπνυ-
μα, καλύβη: مكر — سي καλύβη τε-
λωνοφύλακος.

Μουσ. **Π.** **παρὰν** [βλ. **παρ**] ὄν. **βρογχή**: **موسم**
باران } → ἐποχή βροχῶν || **فيض رسان**: **βρο-**
χῆ εὐφορίαν φέρουσα, εὐεργετική || **بيليز قدر عبا**
اولسون → **موسم** γινώσκεται ἡ ἀξία [**κάτι**] τοῦ
 ἐπανωφोरίου [ἀμπᾶ], ἀρκεῖ νὰ ἦ ἐποχὴ τῶν
 βροχῶν, ἥτοι ἐκάστου πράγματος ἡ ἀξία ἐκ-
 τιμᾶται ἐν ἀνάγκῃ [πρῶμ.].

بارانی } II. *παραν-ι*, ἐπθ. βροχίνος· § ἐπανω-
 φθόριον διὰ τὴν βροχὴν [καπὸτα].
 λέγεται καὶ بارانیہ *παρανιγέ*, ὅπερ οὐκ ὀρθόν.

بارآور } Π. ἄρ-αῖρ, ἐπθ. καρποφόρος βλ.
 بار } .

باربار { Γλ. παροπαρ [ἐκ τοῦ ἐλλ.] δν. βάρ-
βαρος.

باربونية } Ἰτ. *παρπούνια* [barbone] ὄν.
 τριγλῆν [ixθ.] βλ. *تکیر*.

بالحق T. 32. } بارحق

بارحه } 1τ. παρθυά, ὄν. μεγάλην λέμδος πο-
λεμικήν

Π. παρ-χανέ, ὄν. ἀποσκευαὶ ὁδοι-
πόρου· ὁ σταθὺς ὁδοιπορίας.

} A. παρὶς [εἰς, γὰρ] ἐπὶ. ψυχρός: — ماء
 بارد } ὕδωρ ψυχρόν. §θ. بارده: — ماء معالج
 } — طوار τοῦποι ψυχροί.

باردار } Π. καρ-ῖαρ, ἐπθ. καρποφόρος· § πε-
φορτωμένος, ἔγκυος: — וְנָזַן גִּינְיָאִ-
תְּכֶסֶת עֲבָדָיו.

باردق } T. παρτιάκ, ὄν. κύπελλον, ποτή-
 ριον, δοχεῖον ἔχον λαθῆν, κουμά-
 ρι ὑέλιον ἢ πύλινον: صو—ر. Ἐν ποτήριον ἢ
 κουμάρι ὕδατος. || طباغی — τρυβλίον τιθέμενον
 κάτωθι τοῦ κυπέλλου. || طباق — οἰκιακά σκεύη
 κουμάρια, πιάτα. βλ. حاناق.

بارداچی } T. παρτακ-τ-σή, ὄν. κυπελλο-
ποιός, ἀγγειοπλάστης.

βάρδαν } Π. *ἄρδ-άν*, ὄν. διδάκκιον, σάκιος διὰ φορτία.

βάρδη } Ιτ. *ἄρδα* [barda] ὄν. συκίνη [ρο-κάνι] ἢ πέλεκυς κυρτὸς τῶν βαρελοποιῶν, ὁμάλυντρον.

βάρζ } Α. *ἄρτζ* [ρζ. برز, βλ. بروز] ἐπθ. ἐναργής, ἀρίστος: — امر̄ ὑπόθεσις ἐναργής: § 0. بارزه.

βάρς } Π. *ἄρς*, βλ. *πάρς*.

βάρσαμ } Τ. *ἄρδάν* ἢ *αρσαν* *βαρδάν*, ὄν. τραχίνος [ιχθύς μικρότερος τοῦ δρακοντίου πλῆττων σφοδρῶς καὶ θριψύτατα].

βάρσαμη } Τ. *ἄρδαμά* [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τῆς ἑλλην.] ὄν. εἶδος φυτοῦ, ἀναγαλ-λῆς: βλ. قوسه + جوان برجم.

βάρش } Τ. *ἄρτζ*, *ἄρσνέμακ* κτλ. βλ. بارشتمق, باریش.

βάρε } Α. *ἄρῆ* [ρζ. برع] ἐπθ. ἐξοχος, ὁ συνενῶν ἀξιόπαινα προσδόντα καὶ ὑπέροχος τῶν ὁμοίων αὐτῶν: — φιλόλογος ἐξοχος: || — استاد ἐξοχος διδάσκαλος.

βάρκ } Τ. *ἄρκ* [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ بارغق] ὄν. οἶκος, οἰκογένεια: — او *ἔβ ἄρκ*, οἰκία, οἰκογένεια: || صاحبی οἰκογενειάρχης.

βάρκλαντ } Τ. *ἄρκ-λανμάκ*, ρμ. μσ. σχη-ματίζω, ἀποκτῶ οἶκον, οἰκογένειαν: βλ. اولئك.

βάρκλω } ἢ *بارقلي* Τ. *ἄρκ-λῆ*, ἐπθ. οἰκογενειάρχης: — اولو *ἔβλῆ ἄρκ-λῆ*, οἰκογενειάρχης, ἑγγαμος.

βάρקה } Ιτ. *ἄρκα* [arca] ὄν. λέμβος.

βάρκη } Α. *ἄρκα* [ρζ. برق] ὄν. θ. λάμψις ἀστραπῆς, ξίφος κτλ. συνεκδ. φῶς ἀληθείας: — شمشیر جلادت — λάμψις ξίφους ἀνδρείας: || افکاردن چقار — ἢ λάμψις τῆς ἀληθείας ἐξέρχεται ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ἰδεῶν, ἦτοι ἐκ τῆς συζητήσεως ἐξάγεται ἡ ἀλήθεια: || انداز — ὁ κρίτων λάμψιν, ἀπαστρέπτων, φωτοδόλος: § πλθ. بوارق *πεδαρῆκ*.

βάρκ-ἄλλαχ } Α. *ἄρεκ-ἄλλαχ*, εὐλογημένος εἶν ὁ Θεός: — زهی عاطفت ربانی که: — εὐλογημένος ὁ Θεός! ὁποῖα θεῖα εὐμένεια ὄντι...

βάρκα } Π. *ἄρ-γκάχ* ἢ *ἄρ-γκέχ*, ὄν. μέρος ἐνθα εἰσέρχεται τις δι' ἀδείας,

βασιλικὴ αὐλὴ, θρόνος, οὐδός, ὑποπόδιον τοῦ θρόνου, αἰθουσα ἀκροάσεως: — كبریا — ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ, πρὸς ὃν ἀναπέμπονται εὐχαὶ καὶ δεήσεις: || لطف — αὐλὴ χάριτος: || رفت — αὐλὴ ἱψους καὶ μεγαλείου.

βάρκש } Π. *ἄρ-κέξ*, ἐπθ. ὁ φέρων βάρην, φορηγός.

βάρκε } Π. *ἄρ-γκέχ*, βλ. بارکا.

βάρκιρ } Π. *ἄρ-γκιρ*, ἐπθ. ὁ φέρων βάρην, φορηγός: βλ. بيكير *πεγκιρ*.

βάρκιρ-τζι } Τ. *ἄρ-γκιρ-τζι*, βλ. بيكيرجي *πεγκιρτζι*.

βάρλας } Τ. *ἄρλάς*, ὄνομα τουρκικῆς φυλῆς, ἐξ ἧς ὁ Ταμερλάνος. Κατὰ τὸ لهجه ἢ λέξις σημαίνει ἀρχιστράτηγος.

βάρλαμ } Γλ. *ἄρλᾶμ* [éperlan] ὄν. ψάρι, ψάρος καὶ ψάρων.

βάρμακ } Τ. *ἄρ-μάκ* [λ. άρχ.] ρμ. μτθ. προ-φυλάττω, θέτω τὰ πλῆστα ἐν ἀσφα-λεῖ λιμένι: βλ. وارمق + بارو καὶ بارغق.

βάρου } Π. *ἄρου*, ὄν. καταλύγιον, ἄστυον, προπύργιον, φρούριον, τείχος.

βάρουτ } Ελ. *ἄρουτ*, ὄν. πυρῖτις: μτθρ. ἄνθρωπος λίαν ἐξωργισμένος: — باموق — δυναμίτις: || كسلك — κόπτομαι πυρῖτις, ἦτοι ἐξάπτομαι, ὀργίζομαι: || βλ. بارود.

βάρουτ-τσί } Τ. *ἄρουτ-τσί*, ὄν. πυριτιδοποιός.

βάρουτ-χανέ } Τ. *ἄρουτ-χανέ*, ὄν. πυριταποθήκη.

βάρουτ-λούκ } Τ. *ἄρουτ-λούκ*, ὄν. πυριτοδόχνη.

βάρουτ } Π. *ἄρουτ*, ὄν. πυρῖτις: βλ. باروت.

βάρουτ-ί } Π. *ἄρουτ-ί*, ἐπθ. ὁ ἔχων χροῶμα πυριτιδος: § ὄν. πυριτιδοποιός.

βάρουμτρο } Ελ. *ἄρούμετρο*, ὄν. βαρόμετρον: βλ. ميزان الهواء 'μقياس الهواء'.

βάρουμ-μάκ } Τ. *ἄρουμ-μάκ* καὶ *βάρουμ-μάκ*, βλ. بارغق + بارغق.

βάρων } Γλ. *ἄρόν* [baron] ὄν. βαρώνος [τίτλος εὐγενείας].

βάρε } Π. *ἄρέ*, ὄν. φορὰ: βλ. دو باره * § πρὸς: — سنده طوع و خشیت — ἡπακοὴ καὶ φόδος πρὸς τὸν Θεόν.

ταφέρω τι εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν. ||
 ده کالای معارف صابوری — πωλεῖται ἐν τῇ ἀγο-
 ρῇ τὸ ἐμπόρευμα τῶν γραμμάτων, ἡτοι ἡ παι-
 δεῖα; § Κυριακή: ایرتسی — δευτέρα [ἡ ἐπιούσα
 τῆς Κυριακῆς].

بازارجی } T. παζαρ-δζήν, κ. بازارجی παζαρ-
 δζήν, ὄν. ἄνθρωπος τῆς ἀγορᾶς,
 πωλητής, μακροέμπορος.

بازار لاشعق } T. παζαρο-λαστυνάκ, κ. بازار لاشعق
 παζαρο-λαστυνάκ, ορν. ἀλλ. στυ-
 φωνῶν περὶ τῆς ἐμπορεύματος [τῆς ἀλ].

بازارلق } T. *ἄζαρο-λίκ* [κ. بازارلق] ὀν. συ-
 ζήτησις, συμφωνία περὶ τιμῆς ἐμ-
 πορεύματος, ὁρισμὸς τιμῆς : *عك* — συζητῶ,
 συμφωνῶ περὶ τιμῆς : *كسمك* — κόπτω, ὀρίζω
 τιμὴν : *المحدد* μῆτος, πάθος [Bλ. *خ*].

بازارلقى } T. παζαρ-λ. κλή, ἐπθ.: — الحج
 μνηστικάκος, ὁ ἔχων πάθος [βλ. γ].

بازارگان } Π. αἰζηρογκιάν [ἀντὶ بازارگان] ὄν.
 ἔμπορος, μικρέμπορος : — قورقاق
 ἔμπορος δειλός, οὐχὶ τολμηρὸς εἰς τὰς ἐπιχει-
 ρήσεις του || ی — آفاق πλανέμπορος, κ. πραγ-
 ματευτής § τίτλος ἀπονεμόμενος τοῖς Ἰου-
 δαίοις, ἀντὶ τοῦ افندی : — لوی ὁ κ. Λεβί.

بازار کانتلی } Τ. παζαρογκλιαν-λίκ, ἀφ. τὸ ἔρ-
 γον τοῦ μικροεμπόρου, ἐμπόριον.

بازکشا } Π. *παζ-κυζά*, ὄν. κρίσις, ἡ δύνα-
 μίς τοῦ διακρίνειν τὸ ἀγαθὸν τοῦ
 κακοῦ, τὸ καλὸν τοῦ πονηροῦ κτλ.

بازکون } Π. παζ-γκυν και بازکونه παζ-
 γκυνε, ἐπθ. ἀνεστραμμένος, ἀπα-
 ντος [βλ. [پوستن] : § συνθηθέστερον کون واژکون, βλ.

T. παζλαμαδὸς ἢ παζ-
 λαμαδὸς καὶ παζλαμα,

{ Π. παζ-μαντζ, ἐπθ. ὁ ὀπίσω μέ-
 νων, ὑπολειπόμενος: → سياح πε-
 ριηγητῆς μένων ὀπίσω || → سوار ἀναβάτης
 [ζώου] ὑπολειπόμενος.

بازن } Γλ. *ἄξεν* [basin] ὄν. εἶδος ὑψόσματος
 } τοῦ βαυδακεροῦ.

بازنده } II. παζεντι [μτχ. τοῦ ρμ. باختن
 παζέν, παίζειν] ὁ παίζων: زبَان—
 ὁ παίζων τὴν γλῶσσαν, φλύαρος, ῥήτορ. بل. باز.

بازو } II. **ἡαζού**, ὄν. βραχίων· συνέκδ. δύ-
 ναις, ἰσχὺς, ρώμη: — زور δύναμις

βραχίονος. || $\rightarrow$ ضعف *ādunaiya* βραχίονος. || يـ
 اور *βραχίων* στιβαρός [*ζῆθρ-ἀβέθρ*]. || سين يـ
βραχίων κατάλευκος [*ἀργυροῦς*]. || همت يـ
 ποσειδάμεια [*βραχίων* ποσειπαθείας].

بازوبند } Π. παζου-έντ, ὄν. ἐπιδραχμόνιον,
 προδασκάνιον προσδεγόμενον ἐπὶ
 τοῦ βοαχίονος, κ. φυλακτόν.

Π. παζ-ι, ὄν. παίγνιον, παιδιὰ· § Α.
 بازی } ἱέραξ, ἐκ τοῦ π. باز βλ.

} Π. παξι-τὸς [ὑποκ. τοῦ προηγ.] ὄν.
 } ἀθυριάτιον: اطفال — ἄθυρμα παι-
 δων. || صرصر فنا اواسی عقینده تلاطم ||
 τὸ πλοῖόν του ἀπὸ ἐπὶ τινα
 καιρὸν ἐγένετο παίγνιον τοῦ ὀλεθροῦ ἀνέμου,
 ἐβυθίσθη ὑπὸ τοῦ κλύδωνος τῶν κυμάτων. ||
 } — ἄθυρμα διανοίας, ἢ διανοητικόν.
 } فک

Π. παζι-χανὲ καὶ παζι-
 γκετῆ, ὄν. οἶκος παιγνίων, τόπος
 διασκεδᾶσεως.

بازیگر } Π. ἀχι-γκέο, ὄν. χορευτής, χο-
ρεύτρια· § ἀφ. بازیگر χορευτική.

باس } Τ ἁγ, μόν. προτασσόμενον ἐπιθέτων
 } ἀρχομένων ἀπὸ β πρὸς ἐπίτασιν τῆς
 ἐννοίας αὐτῶν: بائي—ἁγ-ἁγχαγη, ὅπως διό-
 λου πόστοςχος.

} A. πᾶς, κ. πᾶς, ὄν. ζημία, κώλυμα,
 } κακόν: بوق—δὲν βλάπτει, οὐδὲν κα-

κόν·|| واره — τι βλάπτει;|| يوق — انه ἐν αὐτῷ
οὐδὲν κακὸν ἢ κώλυμα ὑπάρχει [ἀραδ, هـ — لا—
لا πὲρ πίντ] δ βάσανος: شديد — δεινὴ βάσανος.

باستارده } **Ιτ. bastardia** [bastarda] ὄν. εἰ-
 δος παλαιοῦ πλοίου πολεμικοῦ.

ἰατρὸν } ἰτ. ἡσδὲν [bastone] ὅν. βᾱκτι-
 ρία, ῥάβδος § ναυτ. δοράτιον, κ.
 μαρτυροῦνι.

باسط } Α. παθεῖ [ρζ. باسط] μετχ. ὁ ἐκτείνων
 τι, ὡς τάπητα κτλ., ὁ ἐξαπλών: باسط—

πάσης δ' ἐκτείνων τὸν τάπητα τῆς δικαιοσύνης, ἥτοι φιλοδικαίος· § ὁ ἐπιδοκιμαζόμενος εἰς ὃν θέλει τὸν ἐπιούσιον ἄρτον [ἐπιτίθεται τοῦ Θεοῦ]· § μὴς δ' ἐκτείνων [ἀνάτ.]· § 0. باسطه .

باسق } A. παθήκ, ὄν. φοίνιξ, κ. χουρμαδιὰ
μεγάλη καὶ πολὺκλαδος, ἥς ὁ καρ-
πὸς ξανθός· §0. نبقه νέφος διαλυγός· στυφορά.

باسل } A. παῖς [ρζ. بسل, βλ. بسات] ἐπὶ.
ἀνδρεῖος: رجل ἀνὴρ ἀνδρεῖος.

νεύει ἡ ζωὴ [ἡ κεφαλὴ]. || اِيَكْ — κατορθῶ, καταφέρω, φέρω εἰς πέρας. || اورمق — κατα-
φέρω, ἀποτείνωμαι. || اورمق — كى τὸ πλοῖον
κλυδωνίζεται. || دن قره اورمق — ἐξοκέλλω [ἐ-
πὶ πλοίων, βλ. καὶ قره اورمق]. || نه اورمق —
ὀνειδίζω [κτυπῶ εἰς τὸ κεφάλι]. || اورمق — ه —
ζαλίζω [ἐπὶ οἶνου, ἥτοι κτυπῶ εἰς τὸ κεφάλι]. || دن —
اون ايندريمك || اِيَكْ καταβαίνει ἀποπληξία·
γίνομαι αἰτία νὰ καταβῇ εἰς τινὰ ἀποπληξία,
καταβλίσω. || باغلامق — δένω τὴν κεφαλὴν, μτφρ.
ὑποχρεοῦμαι [βλ. باغلامق]. || ه چيقيمق — συνα-
γωνίζομαι, ἐπιτυγχάνω [ἐδγαινῶ στὸ κεφάλι].
بم ايله — ἢ ἐπιτυγχάνεται τι, κατορθοῦται· —
چيقيمق دن دنوناتى نأ سىناغونىشده مت' عىموت'
|| اورمق — φέρω εἰς πέρας [ἐδγάζω εἰς τὸ
κεφάλι], ἐκπληρῶ μετ' ἐπιτυχίας. || دن —
چيقارق پلانؤ، دىاڤتهىؤ [ἐδγάζω ἀπὸ τὸ κε-
φάλι, ξεµναλίζω]. || كلك — ἔρχεται εἰς τὴν κε-
φαλὴν, ἥτοι συμβαίνει τι εἰς τινὰ [ὡς ἐπὶ τὸ
πολὺν συµφορά, δυσάρεστον]· كلان چيكلور —
ὅ, τι ἔρχεται εἰς τὸν ἄνθρωπον [εἰς τὴν κεφαλὴν]
ὑποφέρεται [πρμ.]. || كلان حكيدر — τὰ παθή-
ματα μαθήματα [τὸ ἐρχόμενον εἰς τὴν κεφαλὴν
εἶναι διδάσκαλος] πρμ. || دن صاومق — ἀπαλλάτ-
τομαι, ξεφορτόνομαι. || قالدريمق — αἶρω κεφαλὴν
[κυριολ. καὶ μτφρ. στασιάζω]. || —
قەتو كەڤالەن، سىتوخيماىىؤ، اڤوسىوۈماى·
|| دن قورقى — φοβεῖσθαι περὶ τῆς κεφαλῆς, ἥ-
τοι τῆς ἰδίας ζωῆς [ئاسەنەتەن]. || دن كچمك —
ἀποτρίβω ἀπὸ τῆς ζωῆς. || كچمك —
λαμβάνω τὴν ἀρχηγίαν, τίθεμαι ἐπὶ κεφαλῆς·
كوسىتمك — ψαίνομαι, παρουσιάζομαι, ἐκδηλοῦμαι [ἐπὶ ἐ-
ξανθήματος ἢ φυτῶν ἀρχιζόντων νὰ βλαστά-
νωσι κτλ.]. || وىرمك — διευθύνωμαι πού τι θυ-
σιάζω τὴν ζωὴν μου. || وىرمك — — διδῶ κε-
φαλὴν πρὸς κεφαλὴν, ἥτοι συσκέπτομαι, συνο-
μιλῶ ἐκ τοῦ πλινσιόν μετὰ τινός. || اِيَكْ —
συζευγνύω. || كوز يارمق — σχίζω κεφαλὴν, ὀ-
φθαλμούς, ἥτοι εἶµαι ἀνίκανός εἰς τὸ νὰ κάμω
τι, δὲν τὰ καταφέρω [ἐδγάζω τὰ μᾶτια τῆς
ὑποθέσεως]. || م اورزنده طوتوق — φέρω ἐπὶ κε-
φαλῆς, ἥτοι περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, τιμῶ. || ر·
|| هـ عىمىنا مەنوس [ئىر ئاسەنىۋا], δὲν ἔχω
κανένα. || دن سوك سوليك — μεγαλορρημιῶν.

} T. παρ-αρηλάκ, ρι. πθ. κα-
 } τοροῦμαι, ἄγομαι εἰς πέρας, ἐ-
 } πιτυγχάνομαι, ἐκτελοῦμαι [ὑπόθεσις, ἔσθον].

{ T. παρ-αρουάν, ρμ, μτδ. κατορ-
 θω, άγω εις πέρας, επιτυχάνω,
 κτελθ ύπέρθεσιν, έρογον, κ. βγάζω στο κεφάλι.

T. παρ-άν, ὄν. στάχυς: باغلامق —
 ἡ πτω- — σταχυοῦμαι, δένω, πιδ-
 ω στάχυν· || قياچيني — ἀθήρ, κ. γένειον στάχυος·
 — βοίτσα, σικαλιν.

T. πασάκ-δὴν, ὄν. σταχυολόγος,
 πτωχὸς συλλέγων τοὺς ἐν καιρῷ
 εὐρισμοῦ πίπτοντας κατὰ γῆς στάχεις.

} T. πασακ-λανυάκ, ρη. μσ.
 } σταχυοῦμαι, δένω στάχυν.

باشاقلی { T. πασακ-λή, ἐπθ. σταχυοφόρος.
 § ὁ ἔχων στήλια στάχυος [βέλος].

باش جعفر } T. παρ-ὁζυγάς, ὄν. ὑποκ. μικρά
κεφαλὴ φλυκταίνης [σπυριοῦ].

باشی } T. παρ-την, ὃν. ὁ πωλῶν κεφαλὰς
προβάτων.

باشمسر } T. παρ-δύζ, ἐπθ. ἀκέφαλος, ὁ μὴ
ἔχων κεφαλὴν ἢ ἀρχήν, προσήμιον.

ἀνευ ἀρχηγού, ἀτακτος.

باشمزلق } T. παρ-ουζλίκ, ἀψ. ἡ κατά-
 στασις τοῦ μὴ ἔχοντος κερφα-
 νήν, δοχὴν, προσοίμω· ἀναοχία.

باشقه } T. παρόκα, βλ. باشقه.

باشلاقمق } T. ἀπαλατμάκ, ὁμ. μετ. βάλλω ἢ κάμνω τινὰ ν' ἀρχίσω τι
 δοτ. αἰτ.]:—چوچنی مکتبه— ὁδηγῶ τὸν παῖδα εἰς τὸ σχολεῖον διὰ πρῶτην φορὰν.||—درس βάλλω
 ἀρχίσωσι τὰ μαθήματα.

باشلاق } T. παρ-λαμάκ, ρμ. μτθ. αρχίζω,
 αρχομαι, επιλαμβάνομαι, κλίνω
 αρχήν, λαμβάνω τὴν πρωτοβουλίαν [δοτ.]: —
 درساره αρχίζω τὰ μαθήματα: || — ایشه αρχί-
 ζω, επιλαμβάνομαι τοῦ ἔργου: § [οὐδ.]: — درس-
 τὸ μάθημα ἀρχεται

T. $\pi\alpha\sigma\text{-}\lambda\alpha\nu\eta\eta\acute{o}\zeta$ [ἐκ τοῦ $\pi\alpha\sigma\lambda\alpha\eta$ ܡܫܠܐ] }
 ἀφ. ἀρχή, ἐναρξίς, προοίμιον, τὰ
 πρώτα στοιχεῖα: $\text{اون سكرنجي عصرک} - \text{ند}$ κατὰ
 τὰς ἀρχάς [$\pi\alpha\sigma\lambda\alpha\nu\eta\eta\acute{o}\zeta\eta\eta\tau\acute{\alpha}$] τοῦ 18ου αἰῶνος.

باشلا نلحق } T. παρ-λανηλμάκ, ρμ. πθ. γι-
 νεσθαι ἐναρξεν·§ [ἀπαρρόσωπον]
 αρχίζει τις : باشلان بورادن ἐντεῦθεν δὲν αρχί-
 ζει τις, ἢ δὲν αρχίζουσιν οἱ ἀνθρώποι.

باشلا نطق } T. **ḡaṣ-ḡanmāk**, ρμ. πθ. τελεῖσθαι
ἐναρξιν [δοτ.]: — درسه γίνεται
ἐναρξιν τῶν μαθημάτων § οὐδ. λαμβάνω τὸ
σχῆμα κεφαλῆς ἢ σφαίρας, στρογγυλαίνουμαι.

باشلا نیش } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**, ρ. ἀψ. τὸ τελεῖ-
σθαι ἐναρξιν εἰς τι, ἐναρξιν.

باشلا نیچی } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [ἐκ τοῦ باشلامق] ρ.
ἐπθ. ὁ ἀρχόμενος, ἀρχάριος.

باشلا یش } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [ἐκ τοῦ باشلامق] ρ.
ἀψ. τὸ ἀρχεσθαι, ἐναρξιν.

باشلق } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**, ὄν. πᾶν ὅ, τι χρῆσι-
μεύει ὡς κάλυμμα κεφαλῆς, κορυ-
λη [κουκικοῦλα, κουκικουλέτα] κρόνος, περικε-
φαλαία § τὸ μέρος τοῦ χεῖλου τὸ περιβάλλον
τὴν κεφαλὴν, ἥτοι κορυφαία § κιονόκρανον, κο-
ρυφήν πλαισίον § ἀρχηγία § γαμήλιον δῶρον.

باشلی } ἢ باشلو T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**, ἐπθ. ὁ ἔχων κε-
φαλήν, κορυφήν, σφαίρωμα: — ایکی
δικέφαλος || دکنک — ῥάδος ἔχουσα σφαίρω-
μα || — بيوک — ὁ ἔχων μεγάλην κεφαλὴν, εὐφύης.
|| — اولچک — μέτρον ὑπερεκχειλισμένον || باشنه — **ḡaṣ-ḡanḡḡ**
ιδιαιτερος, ἀνεξάρτητος, αὐτοκέφαλος καὶ ἐπρ.
ιδιαιτέρως, ἀνεξαρτήτως: — باشنه بر قانون — ιδιαι-
τερος νόμος § οὐσιώδης, πρωτίστως, κεφαλαιώ-
δης: — ایش — οὐσιώδης, πρωτίστη ὑπόθεσις. ||
شهرک — πασίγνωστος, διακεκριμένος: ||
تجاری — οἱ πρωτίστοι ἔμποροι τῆς πόλεως.

باشلیجه } ἢ باشلوچه T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**, ἐπθ. πρῶ-
τιστος, κύριος, οὐσιώδης: —
τὸ πρωτίστον, τὸ κύριον καθήκον § [ἐπρ.]
πρωτίστως, κυρίως, οὐσιωδῶς.

باشمق } ἢ باشمقی T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [λ. ἀρχ.] ὄν.
σανδάλιον, πέδιλον, ὑπόδημα: —
ἱερὸν σανδάλιον [τοῦ προφήτου Μωάμεθ
ψυλαττόμενον ὡς κειμήλιον] βλ. باشمق.

باشمقچی } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**-τὸν, ὄν. κατασκευα-
στὴς σανδαλίων, πεδιλοποιός, ὑ-
ποδηματοποιός.

باشمقلى } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**-λῆκ, ὄν. ὀνομασία ἀρ-
χαία τῆς Σουλτανικῆς ἐπιχορη-
γίσεως: σήμεραν καλεῖται همایون.

باشمق } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [باش] ρμ. οὐδ. ἐ-
ναντιοῦμαι, ἀνθίσταμαι, ἰσχυρογνώ-
μονῶ, ἀπειθῶ.

باشه } Π. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**, ὄν. ἱέραξ βλ. καὶ بشه
τουρκ. آتاجه.

باص } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [πρὸστ. τοῦ ρ. باصمق πατῶ]:
— اورت — **ḡaṣ-ḡanḡḡ** ἐτυμῶς, συγκα-
λύπτω παῖσμα βλ. باصدمق اورت καὶ.

باصامق } ἢ باصامقی T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [ἐκ τοῦ باصمق]
ὄν. βαθύς κλίμακος ἢ ἀναβάθρας
ἢ ἰσθμῶν πλοίου: — مردیون — βαθύς κλίμακος ||
— ی — βαθύς θύρας πρὸ τοῦ κατωθλίου.

باصدرلمق } ἢ باصدیرلمقی T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**-
ρμ. πθ. πατοῦμαι, καταθλίβο-
μαι, καταπιέζομαι, καταπνίγομαι, σθέννυμαι
[ἐπὶ πυρκαϊᾷ ἢ ἀτάκτου κινήματος κτλ.], ἐκ-
τυποῦμαι [ἐπὶ βιβλίων κτλ.] ἢ ἐπιτιθεμαι [ἐπὶ
σφραγίδος κτλ.], ἐπιστρώννυμαι: — ايله کرمید
— ἐπιστρώννυνται κέραμοι δι' ἀμμοκονίας.

باصدرمق } ἢ باصدیرمقی T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**-
ρμ. πθ. πατῶ, θλίβω, πιέζω,
ἀναγκάζω, βιάζω, καταπνίγω, σθύνω [ἐπὶ πυρ-
καϊᾷ ἢ ἀτάκτου κινήματος κτλ.] § ὑπερέχω, εἴ-
μαι ἀνώτερος, ὑπερβάλλω, καταβάλλω [ὁ κυ-
νηγετικὸς κύων τὴν ἀγρὰν], βάλλω κλῶσσαν §
ἐκτυπῶ, δίδω εἰς ἐκτύπωσιν, βάλλω νὰ τυπώ-
σῃ βιβλίον ἢ νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδα κτλ. ἐπι-
στρώνω [αἰτ.]: — مندی — πατῶ τὸ ὀνόμακτρον
διὰ νὰ σφραγίσω ἰδρωτὰ κτλ. || — اورتوب —
καλύπτω, καταπνίγω τι, δὲν ἀφίνω νὰ διαδοθῇ.
|| — یانغین ἢ آتش — καταπνίγω, καταστέλλω, σθύν-
ω πυρκαϊάν. || — حرارت — καταστέλλω, κατα-
πνίγω καυχασμούς, γέλωτας. || — کتاب — ἐκτυ-
πῶ βιβλίον, δίδω εἰς ἐκτύπωσιν [βλ. صفرا]. ||
— کما — κάμνω τεμννῶ, χαιρετῶ κατὰ τὸν ἀνα-
τολικὸν τρόπον βλ. کما.

باصدرمه } ἢ باصدیرمه T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ**-ρμ. ὄν. ἀ-
παρ. τὸ πιέζειν ἢ πιέσις, κατά-
θλιψις, κατάπνιξις, σθέσις, ἐκτύπωσις, ἐπίστρω-
σις κτλ. βλ. باصدرمق. § ὄν. τάριχος, ἥτοι κρέας ἐ-
ξηραμένον εἰς τὸν ἥλιον ἢ καπνιστόν κ. πα-
στούμας: — قیصری — τάριχος τῆς Καισαρείας.
|| — طوکز — τάριχος χοίρινος, κ. ζαμπόνι [jam-
bon]. || — چقارمق — δέρονω, στουμπανίζω.

باصدی } T. **ḡaṣ-ḡanḡḡ** [ἐκ τοῦ باصمق] ὄν. λαχα-
νικά ἐξημένα ἐν ζωμῷ κρέατος,
ἢ ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ. || — ی — παλίσαν — με-
τὰ κρέας || — کول — ἐπανθοακίς, κ. μπριζόλα ||

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις-λίαν**, ἀφ. τὸ εἶναι τὰ πεπιεσμένον, κτλ. βλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**.
ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις-λίαν** [βασίς] ἐπὶ. ἐντυπος, τετυπωμένος [βιβλίον κτλ.].
ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις** [βλ. βύς] ὄν. 0. τραυματισμός κεφαλῆς διὰ κοπήν τοῦ δέματος [ὄρος Σερβ].

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. ψευδής, πλημμελής, μάταιος, ἀνωφελής, ἄκυρος [νομ.]: — ψευδής θρησκεία || ἄκυρος εἶναι ἡ πώλησις τοῦ ἀνυπάρχοντος || [ὄν.] ψευδός: — ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ ψευδός || κίδρ — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. ἐσωτερικός, ἐνδομυχός, κεκρυμμένος, μυστηριώδης, πνευματικός [ἀντιθ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**]. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. ἐσωτερικός, ἐνδομυχός, κεκρυμμένος, μυστηριώδης, πνευματικός [ἀντιθ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**]. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. ἐσωτερικός, ἐνδομυχός, κεκρυμμένος, μυστηριώδης, πνευματικός [ἀντιθ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**]. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις**, βλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις**, ὄν. ὄργυια [τουρκ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**]. § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } A. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. αἷτιος, πρόξενος τὸ αἷτιον, αἷτιος: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } Π. **βάσις**, κῆπος ἔχων ἄνθη καὶ δένδρα: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις**, ὄν. δέσμος, ἐπίδεσμος δέμας, ἡ τοῖ σφιδας πραγμάτων συνδεσμένων μετ. δέσμος, σχέσις: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** ἡ **βάσις**, ὄν. εἶδος μεγάλου ἱέρακος: § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } Π. **βάσις**, κηπουρός: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρική, ἀμπελουργική.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } Π. **βάσις**, ὄν. σφιδας, τῶ προση.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις**, ὄν. ἀμπελουργός.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. ἀμπελουργία.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } Π. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρός: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρική.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } Π. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρός: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρός.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρός: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρός: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ } T. **βάσις** [βλ. βύς] ἐπὶ. κηπουρός: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ. **ΒΑΣΙΣΤΙΚΟ**: — ἡ ἀλήθεια, ἀπέρχεται τὸ ψευδός § 0ηλ.

|| δένω τὴν ὁσφύν [δέλ], ἀποδύομαι εἰς τι, ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω· ἐπιστηρίζομαι εἰς τι || [δοτ. αἰτ.]: — ایشی صاغلام قازغه δένω τὴν ὑπόθεον εἰς ἀσφαλῆ πιάσασον, ἐξασφαλίζω, ποιῶ καθὼς πρέπει || ایشی طاتلو یر— δένω μὲ τὸ γλυκό, συμμιδάζω τὸ πρῶγμα, δέν ἐκτραχύνω || — خواجه καθιστῶ φόρου ὑποτελῆ || [αἰτ. αἰ.]: — ایلکله δένω τι μὲ βαμδακοκλωστήν, λύνω ζήτημα προσωρινῶς καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διαρκέσῃ, λαμβάνω ἡμίμετρα || — صف پارادتتوμαι || — اوقیٰ συνδέω συμμαχίαν || — δένω τὸ ἐμπρός, ἐμποδίζω τὴν προόδον || — ابراد— ὀρίζω μισθόν || — معاش— ὀρίζω εἰσόδημα || — اناپتۇسس [δένω] σάρκα, σαρκοῦμαι [ἐπὶ ὀστέων] || — یاغ— παχύνομαι [δένω πάχος· βλ. ا.ع.] || — قیاق— σχηματίζω ἀνθόγαλα, ἵτοι πλάνω καὶ μακί, τρύπα [ἐπὶ γάλακτος] || — بوز— πύγνυμαι || — جراحات— πνοῦμαι, ἐμπυάζω.

باغلامه } T. παγ-λαμά, ὄν. ἀπαρ. τὸ δένειν, τὸ κομποδένειν κτλ. βλ. باغلامق § ὄν. διάφορα μουσικὰ ὄργανα χορδοιστά.

باغلان } ἡ بغلان T. παγλάν, ὄν. εἶδος χην-νός ἐχούσης ἐρυθράς πτέρυγας· ὡ-τίς, κ. τοί [πτηνόν].

باغلامق } T. παγ-λανμάκ, ὄν. πθ. δένομαι, ἀποδένομαι, κ. κομποδένομαι, ὑποχρεοῦμαι, δεσμεύομαι, ἀφοσιοῦμαι, συνομολογοῦμαι, μαγεύομαι, προσδιορίζομαι κτλ. βλ. باغلامق : — بصیری— δένεται ἡ διορατικότης τινός, δέν βλέπει τις ὅ, τι πρέπει νὰ ἴδῃ, τυφλωττει || — قستی— ἡ τύχη του δένεται, μένει πτωχός || [δοτ.]: — قستیه— ἀφοσιοῦμαι, παραδίδομαι εἰς τὴν τύχην || — خواجه— καθίσταμαι φόρου ὑποτελῆς.

باغلداق } T. παγνλτάκ, ταὐτὸ باغرداق βλ.

باغلق } T. παγ-λῆκ, ὄν. ἀμπελώνες, ἵτοι τόπος πλήρης ἀμπελών.

باغلو } ἡ باغلی T. παγ-λῆ, ἐπθ. δεδεμένος, προσηρητημένος, μεμαγευμένος, συνωμολογημένος, προσδιορισμένος, ἐξαρτώμενος : — باشی— οὗ ἡ κεφαλὴ δεδεμένη, προσκεκολλη-μένος εἰς τι ἔργον, νενυμφευμένος || — دیلی— οὗ ἡ γλῶσσα δεδεμένη, βωδός || — کوزی— οὗ ὁ ὀφθαλμός δεδεμένος, μεμαγευμένος, ἀπειρος, ἀδαής, ἀμαθής || [δοτ.]: — طالع— τυχερός, ἐξαρτώμενος ἐκ τῆς τύχης || — شروط— ἐξηρητημένος ἐξ ὄρων,

ὁ ὑπὸ ὄρους || در— آدم ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι δεδεμένος, ἵτοι ἔχει ὑποχρεώσεις.

باغملق } T. παγ-μάκ, ὄν. μτθ. δένω, γον-τεύω, μαγεύω, θαμβῶ [αἰτ.]: — کوز— δένω, μαγεύω ὀφθαλμούς, ἵτοι ἐκπλῆττω μὲ θαυμαστοποιίας [ἐπὶ θαυμαστοποιῶν] || — وعد جیل— کوزی باغدی— μὲ ἐμάγευσεν τοὺς ὀφθαλμούς διὰ καλῆς ὑποσχέσεως· βλ. باغقی.

باغه } T. παγά, βλ. بغا.

باغی } T. παγῆ [βλ. باغقی] ὄν. μαγεία, γον-τεία.

باغی } A. παγῆ [βλ. بغی] ἐπθ. ἀτακτος, ἀπο-ποστάτης, διεστραμμένος, ὁ παρεκ-τρεπόμενος τῆς εὐθείας, τῶν ὁρίων τοῦ δικαίου § 0. باغیه.

باغیانه } II. παγν-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνέκων ἀτά-κτῳ, ἀποστάτη, ἀποστατικός· حرکات— κινήματα ἀτακτα, ἀποστατικά.

باغیچی } T. παγν-δζή, ὄν. μάγος, γόνος· کوز— ὁ μαγεύων τοὺς ὀφθαλμούς, θαυ-ματοποιός· βλ. και باغیچی.

باغیلق } T. παγν-λῆκ, ἀφ. ἀποσταδία.

باف } II. παφ [προστ. τοῦ باقن παφ-έν ὑφαί-νειν, ἐν χρῆσει ἐν συνθέσει] ὁ ὑφαίνων, κεντῶν, ἐξυψασμένος : — زور— χρυσοῦφαντος· — ψιαθόπλεκτος.

باقته } T. παφ-τε [μτχ. τοῦ προηγ.] ὑφαν-τός : — زور— χρυσοῦφαντος.

باقاناق } ἡ باقاناق T. πακανάκ, ὄν. ὀπλῆ, χη-λῆ, ἵτοι ὄνυξ ἱππου, προδάτου, αἰγός κτλ. ἐσχυισμένος εἰς δύο.

باقتريولوژی } Γλ. πακτριολογία, ὄν. μι-κροβιολογία.

باقتريولوژیخانه } T. πακτριολογί-χανέ, ὄν. μικροβιολογικὸν ἐργα-στήριον : — شاهانه— Αὐτοκ. μικροβιολογικὸν κτλ.

باقدرمق } ἡ باقدیرمق T. πακ-τήρ-μάκ, ὄν. μτθ. κάμνω ἢ βάλλω τινὰ νὰ ἴ-δῃ ἢ νὰ περιποιηθῇ τινὰ ἢ τι· δεικνύω ἀσθε-νῆ εἰς ἱατρὸν [δοτ. αἰτ.]: — کندی طبیبه— τὸν ἱατρὸν νὰ μὲ παρατηρήσῃ, κυττάζομαι εἰς τὸν ἱατρὸν· § στερεῶ, ἀφίνω τινὰ νὰ βλέπῃ.

باقر } T. πακῆρ, ὄν. χαλκός : — ارک— ρός χαλκός [ἀρσενικός] || — دیشی—

λακός χαλκός [θηλυκός]: § ἐπθ. χαλκοῦς, χαλκινός: باره — χαλκοῦν νόμισμα || تخته — χαλκίνη πλάξ || قابلمه — περιβάλλημα χαλκοῦν· — σκεῦη χαλκίνα, μετφ. δυνατόν πρᾶγμα || طاقى — ἡ βαρλρ, χαλκίνα σκεῦη μαγειρείου || طاشى — μαλαχίτης [λίθ.] || طوزى — θεϊκός χαλκός, χαλκάνθη || قابلمق — περιβάλλω διὰ χαλκοῦ· § ὁξειδίον χαλκοῦ, ἰδς χαλκοῦ, σχηματιζόμενος ἰδίᾳ ἐν χαλκίνοις μαγειρικοῖς σκεύεσιν, ὅταν δὲν ὦσι καλῶς καθοιτερωμένα: — چاقى περικαλύπτομαι ὑπὸ τοῦ [ἐπὶ σκευῶν κτλ].

باقراج } T. ακροδῆξ [ἐκ τοῦ βαρ] ὄν. ἀντιλήθη, κ. μπακράτση, ἥτοι σκεῦος

χαλκοῦν μετὰ λαθῆς ἄνωθεν, χρρησιμεῖον πρὸς ἀντήλησιν: طلوميه || انْتَلَهْتِهْ هِرَآتوس قوئى — ی — سیفون ἀντήλιας: دلی — εμβόλον ἀντήλιας.

باقرجى } T. ακροδῆξ, ὄν. χαλκουργός, χαλκεύς ἢ χαλκοπώλης.

باقرجلىق } T. ακροδῆξηλῆς, ἀφ. χαλκουργική ἢ χαλκοπωλική.

باقش } ἡ βατış T. ακ-ηῆς [باقى] ρ. ἀφ. βλέμμα, κύτταγμα, παρατήρησις, περιποίησις: ی — أرسلان βλέμμα λέοντος, ἥτοι βλοσυρόν, ἀγριόν || — یان — πλάγιον βλέμμα, ἥτοι μετὰ τὴν γωνίαν τοῦ ὀφθαλμοῦ: ايله باقى: یان — βλέπω πλαγίως, μετὰ τὴν ἄκραν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

باقشلو } ἡ βατış T. ακηῆ-λή, ἐπθ. ὁ ἔχων τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον βλέμμα, ὁ βλέπων οὕτως ἢ ἄλλως: — أرسلان — ὁ ἔχων βλέμμα λέοντος, ἥτοι βλοσυρόν || — آهو — ὁ ἔχων βλέμμα δορκάδος, ἥτοι κλαδαρόν, νυσταλέον || جن — ὁ ἔχων βλέμμα δαίμονος, ἥτοι πονηρόν, κακεντρέχης || — شاهين — ὁ ἔχων βλέμμα λέρακος, ἥτοι κυανόφθαλμος.

باقشقم } T. ακ-ηῆς-μάκ, ρμ. ἀλλ. βλέπειν ἀλλήλους, παρατηρεῖν τῇδε κάκεισε ἐν ὥρᾳ ἀμνηχανίας [δοτ.]: همز بر برعزك — یوزمه باشمه قالدق — ὅλοι ἐμείναμεν βλέποντες ὁ εἰς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἄλλου [ἐκθαμβοί]: || باشدیلر — πατήρ καὶ υἱὸς εἶδον ἀλλήλους [ἐκτυτάχθησαν].

باقل } A. ακήλ, ὄνομα Ἄραδος εὐτίθους, περὶ οὗ διηγούνται ὅτι ἡμέραν τινὰ ἀγοράσας ἀντὶ 11 ἀσπρων νεβρόν καὶ κρατῶν αὐτόν ἐν τῇ ἀγκάλῃ καθ' ὅδον συνήντησέ τινα, εἰς ὃν ἐρωτήσαντα τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τοῦ

ζώου, μὴ δυνάμενος διὰ λόγου ν' ἀπαντήσῃ ὑψώσε τοὺς δέκα δακτύλους αὐτοῦ καὶ ἐξέβαλεν ἡμᾶ καὶ τὴν γλῶσσαν, ἀφῆκε οὕτω τὸ ζῶον, νὰ φύγῃ, ἐξ οὗ ἡ παροιμία διὰ τοὺς μὴ δυνάμενους ἐκφρασθῆναι: اعی من باقل: اگدا مین پاکه, εὐνηθέστερος τοῦ Μπακήλ.

باقلا } T. ακλά, βλ. باقله.

باقلاوا } T. ακλαδά, βλ. باقلاوا.

باقلق } T. ακ-ηλ-μάκ, ρμ. πθ. παρατηροῦμαι, θεωροῦμαι, λαμβάνομαι ὑπ' ὄψει, περιβάλλομαι, ἀπολαύω περιβάλλεως, περιποιήσεως [δοτ.]: بوكا باقيور: τοῦτο δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, δὲν παρατηρεῖται, ἢ δὲν γίνε-ται εἰς αὐτόν περιθαλψίς, περιποίησις: یوزمه || یوزمه دهن باقيلير شى دكلدر — εἶναι πρᾶγμα νὰ τὸν ἴδῃ τις εἰς τὸ πρόσωπον, ἥτοι δυσευδέστατος.

باقلاوا } ἡ باقلاوا T. ακλαδά, ὄν. κοπή, ὁ γινώσκων εἰς ρομβοειδῇ τεμάχια πλακοῦς μετὰ καρυκευμάτων: § ρόμβος.

باقله } ἡ ὁρθότερον باق A. ακλά, ὄν. κύαμος [κουκκί]: — آجى, ἡ — سی — یهودى — εἶδος ἀγρίου κυάμου, θέρμος: — سی — هند — εἶδος φυτοῦ τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν ἐκ τοῦ σπόρου τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ἀρωματικὸν ἔλαιον, κύαμος τοῦ Τογκίνου: ی — اصلاقم — διωπῶ, εἶμαι διακριτικός [κ. λ.: μουσχεύω τὰ κουκκιά]: || ی — چقارمق — λέγω τὰ πάντα, ὁμιλῶ μετ' ἀδιακρίσιας [τὰ κενόνω]: || قيرى — ἵππος φαίδς.

باقم } ἡ βαقم T. ακήυ [باقى] ρ. ἀφ. βλέμμα, κύτταγμα, παρατήρησις, ἐποψίς, περιθαλψίς: — کوره — ὑπὸ μίαν ἐποψίν || خستك — ی — περιθαλψίς ἀσθενούς: βλ. باقش.

باقق } T. ακ-μάκ, ρμ. οὐδ. καὶ μετφ. βλέπω, παρατηρῶ, θεωρῶ, προσέχω, καταγίνομαι, περιβάλλω, περιποιῶμαι, λαμβάνω πρόνοιαν, ἐπιμελοῦμαι, τρέφω, συντηρῶ, νοσηλεύω, ἀκολουθῶ, μιμοῦμαι, ζητῶ, ἐκλέγω, ἐξαργύρωμαι, ἀπαιτῶ [δοτ.]: باق — ی — اتمه — [τοῦ εἶσαι: ἐσένα λέγω]: || باقلم — [ἐπιμελοῦμαι, περιποιῶμαι ἵππον] [κνττάζω τὴν τροφήν του, τὴν θεραπείαν του]: || چولق چوجغه — [συντηρῶ οἰκογένειαν, παῖδας]: || خستيد — ی — کاتاشمه —

[illegible]

باقلی } ἡ βαΐλι T. πακυ-λή, ἐπθ. εὐτρα-
φής, καλοκυτταγμένος [ζῶον].

باقمق } Τ. πακ-ην-μακ, ρμ. μδ. παρατηρῶ
ἐμαυτὸν ἢ περὶ ἐμαυτὸν ἐκπλήττο-
μαι, μένω ἐκθαμβός, ἐννεός.

{ **باقی** } A. **ἄκη** [ρζ. **بقاء**] ἐπὶ θ. διαμένων, ἐδραῖος, **جناب حق** — διαρκής, αἰώνιος, ἀθάνατος: **پادشاهم از خدمت حضرت تری تخت عالیخت همایون ندم** — **ὁ** ὁ ἕστος θεὸς τὴν A.A. Μεγαλειότητα καταστησάτω διαρκῆ καὶ αἰώνιον ἐπὶ τοῦ εὐτυχοῦς Αυτοκρατορικοῦ αὐτοῦ θρόνου. || **قائم اوزر** — قائم διατηρουμένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναιρέσεως [**تعزیتی**] § ὑπολειπόμενος: [ἀρθμ.] ὑπόλοιπον, κατάλοιπον: **وار ایسه** — ἐὰν ὑπάρχῃ ὑπόλοιπον. || **قائم** — μένειν ὑπόλοιπον, ὑπολείπεσθαι. § ἐπρ. ἐπὶ τούτοις [ἐν τέλει ἐπιστολῶν]: **الدعا** — ἐπὶ τούτοις ἡ εὐχή, ἥτοι εὐχομαι ὑμῖν. § θ. **بقائه** καθυστέρημα: βλ. **بقایا**.

} T. παρατηρῶν [ἐκ τοῦ باقى] ἐπὶ. ὁ
 παρατηρῶν, παρατηρητής, ὁ περι-
 ποιούμενος, περιθάλπων, νοσοκόμος, τροφός,
 παιδαγωγός· § ὁ παρατηρῶν καὶ προλέγων τὴν
 τύχην, τὸ μέλλον, μάντις, μάγος.

باقي جليلق } T. πακιδζη-λίη, ἀφ. τὸ ἔργον
 τοῦ παρατηροῦντος, περιποιου-

μένου, προλέγοντος τύχην κτλ. βλ. باقیمی.

باقیش } T. πακής, باقیشو πακηόλη, باقیم
πακήν, βλ. باقی, باقیشو, باقم.

بالك } II. αἶψά, ὄν. ῥόδος, δέος, ἐπιψύλαξις :
 — ۛ ἀδελφῆς, ἀτρόμητος.

بال { T. πάν, ὅν. ὑποκύπτω· βλ. بان .

{ **باکړه** } A. **πακιδε** [ρζ. **بکر**] δν. παροθένος.
 Ἡ λέξις αὕτη οὐδα κυρίως θηλυ-
 ζόν τοῦ **باکر** εἶναι μὲν ἐν χρήσει ἐν τῇ τουρκι-
 κῇ, κακίζεται ὁμως, προτιμωμένης τῆς λέξεως
بکر **πακιδε**· βλ. λ.

١٢١ } II. πᾶ-κευάλ, ἐπθ. ἐντελής, καὶ
 ἐπρ. ἐντελῶς βλ. ١ καὶ ١٢.

باکوره } Α. παῖδες, ὧν. θ. ἀπαρχαὶ ὁ-
 πορικῶν: باکوره حیات: παῖδες ὁ-
 λυγανίαι, ἀπαρχαὶ τοῦ βίου, νεότης.

باکی } Δ. πακι [ρζ. κ] ἐπθ. ὁ κλαίων § θ.
 باکیه } πακιγέ.

١١٢
 باکیاً } Α. πακί-εν, έπορ. κλαιών.

بال } T. μέλι, ὄν. μέλι μελίσσης ἢ ὀπωρι-
κῶν : — آری — آری μέλι μελίσσης. ||

μέλισσα· || ی — دلی μέλι ἀγριομέλισσος· || كويج
 — μέλιττρον [μελόπτητα]· || موى — κηρός
 [ἀγιοκέρι]· || قباغی — γλυκοκοζοκύνθη· || میان
 — ὁ μὴν || آبی — χυλός γλυκοροίζης [ψαρι.]· ||
 τοῦ μέλιτος [ἐπὶ νεονύμφων]· || کبی — ὡς τὸ
 μέλι, ἥτοι γλυκύς· || — دىكله آغز طليلانز
 στόμα δὲν γλυκαίνει μὲ τὸ νῦ λέγει τις μέλι
 μέλι, ἥτοι ἡ μνεία τῶν ἀγαθῶν δὲν ἀρκεῖ πρὸς
 κτηθῶν αὐτῶν [ποι.].

} A. $\pi\acute{\alpha}\lambda$, ὄν. καρδία: — $\pi\acute{\iota}$
 } $\chi\chi\lambda\acute{o}\upsilon\sigma\iota$ - λ - $\pi\acute{\alpha}\lambda$, με εὐλοκρίνειαν καρ-
 δίας, εὐλοκρινῶς. || — $\mu\acute{\alpha}\iota$ $\phi\iota$ - λ - $\pi\acute{\alpha}\lambda$ ὁ,
 ἡ, τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, ὅ,τι ἔχει τις ἐν τῇ καρδίᾳ.
 — $\mu\acute{\upsilon}\delta\sigma\tau\epsilon\rho\acute{\iota}\chi\lambda$ - $\pi\acute{\alpha}\lambda$, η — $\phi\alpha\rho\acute{\iota}$ -
 $\gamma\sigma$ - λ - $\pi\acute{\alpha}\lambda$, η συχρος τὴν καρδίαν, ὁ ἔχων τὴν καρ-
 δίαν ἀναπεπαυμένην. || — $\delta\epsilon\lambda\iota\mu\delta$ - λ - $\pi\acute{\alpha}\lambda$,
 ὁ ἔχων καλὴν [ὑγιὰ] καρδίαν.

11. ἁλ., ὄν. πτέρυξ; — و پتر-ون-ἁλ.,
 12. αἱ πτέρυγες καὶ τὰ πτερόγρια, τὸ πτε-
 ρωμα, οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ πλούσιοι || كفا — ὁ ἀ-
 νοίγων τὰς πτέρυγας || — شکسته οὐ αἱ πτέρυγες
 τετραυσιμέναι: — مرغ پتynón, οὐ αἱ πτε-
 ρυγες τετραυσιμέναι § βοαχίων; — قوی οὐ ὁ

ἐπρ. ἐξ ἀπροόπτου, αὐτοσχεδίως, ἐξ ὑπογυίου: سويليان شعر — ποίνεις ἐξ αὐτοσχεδίου.

بالتجربه } A. **ἡ-τ-εὐξοιῆ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. تجربه]

ἐπρ. ἐκ πείρας: — ἐκ πείρας ἐγνώσθη.

بالتحليل } A. **ἡ-τ-αχλὶλ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. تحليل] ἐπρ.

— شربه صالح اولدني اكلشيان صو: δι' ἀναλύσεως: τὸ ὕδωρ, ὅπερ δι' ἀναλύσεως ἀπεδείχθη κατάλληλον εἰς πόσιν.

بالتدریج } A. **ἡ-τ-τετρίδ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. تدریج]

ἐπρ. βαθμιαίως.

بالتصادف } A. **ἡ-τ-τεδατῶ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. تصادف]

ἐπρ. ἐκ συμπτώσεως, κατὰ σύμπτωσιν.

بالتمام } A. **ἡ-τ-τεμά** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. تمام] ἐπρ. ἐξ

ὁλοκληρίου, καθ' ὁλοκληρίαν βλ. تمام.

بالجملة } A. **ἡ-τ-δὲδῶ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. جملة] ἐπρ. ἐν

συνόλῳ, ἐν γένει, ὅλοι: — ὅλοι αἱ μέρη — ὅλοι οἱ κάτοικοι ἢ ὅλος ὁ λαὸς ἐχάρησαν.

بالجاق } T. **ἡ-τ-τάκ**, ὄν. λαβὴ ξίφους: — γεται καὶ جاق.

بالحق } T. **ἡ-τ-τάκ**, ὄν. ἀργίλλος, ἰλὺς ποταμοῦ, βόρβορος, πηλὸς χοήσιμος τοῖς

ἀγγειοπλάσταις: — ی نیاک ἢ ἰλὺς τοῦ Νείλου.

بالجقلا نبق } T. **ἡ-τ-θνκ-λάνμακ**, ὄν. οὐδ. πηλοῦμαι ἰλὺς, βορβόρος, πηλοῦ [ἐπὶ λυμένος κτλ.].

بالجقلا } T. **ἡ-τ-θνκ-λάν**, ἐπθ. ἰλλυόεις, βορβορώδης, πλήρης ἰλὺς, πηλοῦ:

ليمان — λυμὴν βορβορώδης.

بالحق } A. **ἡ-τ-χάκ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. حق] ἐπρ.

τῷ ὄντι, πραγματικῶς, ἀληθῶς, δικαίως: خليفة — Καλιφῆς δικαίως, ἥτοι εἰς ὃν δικαίως ἀνῆκει τὸ Καλιφάτον [βλ. خلافت].

بالخاصة } A. **ἡ-τ-χάδδ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. خاصة]

ἐπρ. ἰδίῳ, κατ' ἐξοχὴν, ἰδιαζόντως: — موجود

پاراکالوῖα ἰδιαζόντως.

بالخير } A. **ἡ-τ-χάτ** ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. خير] ἐπρ.

αἰσίως, εὐτυχῶς [μὲ τὸ καλόν]: — ايليه الله موفق — ὁ Θεὸς νὰ ἀξιώσῃ αἰσίως, ἥτοι νὰ δώσῃ καλὴν ἐπιτυχίαν. || — اعيه εύχαι αγαθαί.

بالداق } T. **ἡ-τ-τάκ**, ὄν. κρῖκος τοῦ τελαμῶνος τοῦ ξίφους.

بالدفعات } A. **ἡ-τ-τῶ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. دفعات]

ἐπρ. κατ' ἐπανάληψιν, ἐπανειλημμένως: — اپاندا اخطارانه بولندم — ἐπανειλημμένως ἐποίησα ὑπομνήσεις, παραστάσεις.

بالدير } T. **ἡ-τ-τῶ**, ὄν. τὸ παχὺ τῆς κνήμης, γαστροκνήμιον: — ی چيلاق

οὐ τὸ γαστροκνήμιον γυμνόν, τυχοδιώκτης, ἄνθρωπος τῆς κατωτάτης τάξεως, τοῦ ὄχλου. || — اديانتيون قه

بالبديراق } T. **ἡ-τ-τῶ-τάκ**, ὄν. τὸ μέρος τοῦ ἐσωδράκου ἢ τῆς περισκελίδος

τὸ καλύπτον τὴν κνήμην, ἥτοι τὰ γόνατα κτλ.

بالديران } T. **ἡ-τ-τῶ-τάκ**, ὄν. κώνειον [ψυτ.].

بالديرغان } T. **ἡ-τ-τῶ-τάκ**, ὄν. ρητινόκοιμον

δυσωδὲς [φαρμακ.].

بالديز } T. **ἡ-τ-τῶ-τάκ**, ὄν. γυναικαδέλφη.

بالذات } A. **ἡ-τ-τῶ-τάκ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. ذات] ἐπρ.

αὐτοπροσώπως, αὐτὸς ὁ ἴδιος: — یازدم

ἴδιος ἔγραψα. || — او قودك — εὐ ὁ ἴδιος ἀνέγνω-

سας. || — اودی — αὐτὸς ὁ ἴδιος ἤλθε.

بالسلامه } A. **ἡ-τ-τῶ-τάκ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. سلامت]

ἐπρ. αἰσίως.

بالسهوله } A. **ἡ-τ-τῶ-τάκ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. سهولت]

ἐπρ. εὐκόλως.

بالش } T. **ἡ-τ-τῶ-τάκ**, ὄν. προσκεφάλαιον: — مادر ویرهك سكا نواله پهلو سنی ایتوری

τηρ διδουσα σοι τροφήν, τὸ πλεονδρὸν αὐτῆς δὲν καθίσταται προσκεφάλαιον: [στίχ.]. § βλ. بالين.

بالصره } T. **ἡ-τ-τῶ-τάκ** [ἐκ τοῦ بال μέλι] ὄν.

νόσος τῶν φυτῶν, ἥτοι γλοιώδης ὕλη σχηματιζομένη ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῶν φυτῶν.

بالضرورة } A. **ἡ-τ-τῶ-τάκ** [ἐκ τῆς προθ. β. **ἡ**, τοῦ ἄρθ. αὐ καὶ τῆς λ. ضرورة]

} $\Delta.\pi\iota-\lambda\alpha\sigma\theta\eta\tau\acute{\alpha}$ [ἐκ τῆς προθ. β .
 } $\pi\iota$, τοῦ ἄρθ. α καὶ τῆς λ . واسطه

— *طلاق* διαζύγιον ὀριστικόν.

تخانا } Π. πουτ-χανέ, ὄν. ναός ειδωλολα-
τρικός· § καταγωγήιον· βλ. ۛۛۛ.

} A. ἡ-ταρξοῖς [ἐκ τῆς προθ. β.
 } ἡ καὶ τῆς λ. تخصيص ἐπερ.εἰδι-
 κως, ἰδιαιτέως, ἰδιαζόντως.

بتر { Λ. πέτρο, ὄν. ἀποτομή, ἀποκοπή: —
 العنبر πέτρος-2. ٥٤6, ἀκρωτηριασμός, ἀ-
 ποκοπή μέλους [χειρ.].

يتر } T. πετῆρ [ἐκ τοῦ περσ. پتر] ἐπθ. χει-
 ρων, χειρότερος § ἐπρ. χειρότερον.

بتراق } T. ποντοράκ [ἐκ τοῦ بئيرك φέρεσθαι]
 ὄν. ὄζρος, ὀόζρος: — تیمور τοῖδολος,

ἵτοι σιδηρὰ ἔργαζεῖα διασπειρόμενα ἄλλοτε εἰς
τὸ πεδῖον ὅπως ἀναχαίτῳσι τὸ ἐξθροῦν ἱπ-
πικόν [βλ. طوكز آياني || کي قايناق — θαυρῶ τὸν
ὀφθαλμὸν [ἐπὶ πληθύνουσιν; βλ. بوداق * بوراق

بتر اقلو } T. σουτρακ-λη, ἐπθ. ὁ ἔχων ὄζους,
ἡ κλάδους.

بيترم } T. πηροίμ, بترمك πηρουέκ, βλ. بيتريم
بيترمك .

ٱبشَدِير مَك } T. ٱبشَدِير مَك, ٱبشَدِير مَك.
 ٱبشَدِير مَك } ٱبشَدِير مَك, ٱبشَدِير مَك.
 ٱبشَدِير مَك } ٱبشَدِير مَك, ٱبشَدِير مَك.

بدشکن } Π. ποὺτ-σικέν, ὅν, εἰδωλοκλάστης.

بتكده } Π. ποντο-γκεττέ, ὕν. ναὸς εἰδωλολα-
τρικός· βλ. بخانه.

تمامه } A. $\pi\iota$ -τεράμι-χι, ἐπερ. καθ' ὁλοκλή-
 ριον [συμβ. ἐκ τῆς προθ. β $\pi\iota$, τῆς
 2. $\epsilon\lambda\mu$ καὶ τῆς ἀντων. σ , ἐν χρήσει δ' ὅταν ἀνα-
 φέονται εἰς ὄνομα γένους ἀσθενικοῦ].

تماما } Α. πει-τεμαίν-χα, ἐπρ. καθ' ὅλο-
κληρίαν [σύνηθ. ὡς τὸ προηγ. καὶ
ἐκ τῆς ἀντων. ἡ, ἐν χορῇ δ' ὅταν ἀναφέρη-
ται εἰς ὄνομα γένους θηλυκοῦ].

تمك { T. πικρέ, βλ. پیتماک .

} A. **ἡτοιμασθαι**, ὄν. 0. παρθένος ἀφιερω-
 } **μέν** εἰς τὴν λατρίαν τοῦ Θεοῦ καὶ
 } **παρητημένῃ** τὸν γάμον· — **مريم** Μαρία ἡ Παρ-
 } **θένης** [τίτλος ἀπονειμόμενος τῇ Φατμῇ θυγα-
 } **τρὶ** τοῦ προφήτου Μωάμεθ καὶ συζύγῳ τοῦ Ἀ-
 } **λῆ**, ὡς διακρινομένη μετὰ τῶν γυναικῶν ἐπὶ
 } **ἀρετῇ** καὶ γένει· βλ. **سليم**.

بتون } T. $\pi\epsilon\tau\acute{o}\nu$ [ἐκ τοῦ $\epsilon\kappa$ ἢ $\epsilon\kappa\epsilon\kappa$] ἐπθ. ὁ-
 λος, ὁλόκληρος, ἀκέραιος, πλήρης :

111 — μῆλον ὀλόκληρον· || قویون — προδατον ὀλόκληρον· || کون — ὅλην τὴν ἡμέραν· || —

ἄκριτος ἀκέραιος [ἀνευ κλάσματος]. || —
 خوی پدیدیا § μονοκώματος, ὁ μὴ σύνθετος.
 §[ἐπρ.] بتون بتونه, ἢ καὶ ὁλοκληρῶς.
 بشتون.

بتوله مك } T. ἄθῶν-λαμῆκ, ρμ. μτθ. συμ-
 πληρω τὴ ἐλαλειπές·§ ἀφορευμο-
 λω, ἵτοι βάλλω εἰς τὴν θέσιν του ὁστοῦν ἢ μέλος
 ἐξανοθευμένον [αἰτ.]: — كك, ἀφορευμολω.

بتوی } T. **ἡγεῖν** [ἔκ τοῦ **ἡγέομαι**] ἐπὶ. ὁλο-
 κληρος ἡ μονοκλήματος, ὁ μὴ σύν-
 θετος ἡ ἐπο. ἐξ ὁλοκληρου.

بتيك } T. $\pi\iota\tau\iota\kappa$, βλ. $\pi\iota\tau\iota\kappa$ بيتيك.

بتيك } T. πικρὸς ἢ πικρὸς [λ. ἀρχ.] ὄν.
 γραφή, πιττάκιον, ἐπιστολή.

} T. $\pi\iota\tau\iota\kappa\text{-}\tau\omicron\iota\iota$, ὄν. γραφεύς, γραμ-
 } ματεὺς § ἀρχηγὸς τοῦ Διδανίου
 [دوان] ἐν Τουοκεδάν.

β. τιτλος ἀπονειμόμενος
 τῇ Παρθένῳ Μαριάμ, ὡς μητρὶ τοῦ Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ· βλ. تول. § βλαστός, θαλάσς· § δέν-
 δρον οὗ οἱ κλάδοι κοῦμανται, ὡς οἱ τῆς ἰτέας.

بٹ } A. $\pi\acute{\epsilon}\delta\varsigma$, 9. ἀφ. ἐκδηλωσας, διαιδοσας : $\pi\acute{\epsilon}\delta\varsigma$
 } $\pi\acute{\epsilon}\delta\varsigma$ ἐκδηλωσας παρὰ πόνων, || P_u. ἐκ-
 δηλωθ, διαιδιδω : [a₁τ.].

بشره } A. πειροτέ, ὅν. 0. [ἡ ^ῆ πειροτέ] φλυκταί-
 va: خبیثه —, ښه د ډیډه —, κακοήθους φλυ-
 κταίνα: § πλθ. شور. πειροτέ.

بشری } Α. παρο-ί, ἐπθ. φλυκταινώδης· § 0.
بشره .

بشير { A. $\dot{\alpha}\epsilon\dot{\alpha}\dot{\alpha}$ [ρζ. $\dot{\alpha}\dot{\alpha}$] ἐπθ. πολυάριθμος.
§ 0. $\dot{\alpha}\dot{\alpha}$.

ⲉⲓⲃⲟⲗ, ⲛⲓⲛ. ⲕ. τὸ ἀρχαῖον ὄνομα τῆς πό-
λεως Βιέννης: طوغى — εἶδος ὄρνιθος με-
γαλοσώου.

مجا } Π.ⲥⲉ-ⲃⲉⲗⲁ [προθ. β και λ. جا] ἐπθ. προθ-
 φηρος, κατὰλληλος, ἄρμυζων: هر یتنه بر
 در — کنج دینسه — ἐὰν ἕκαστον στίχον αὐτοῦ ἥθε-
 λεν ἀποκαλέσει τις θησαυρόν, ἄρμυζον εἶναι[ζό-
 μῳζει]. § — ἡ ἀνάρμοστος, ἀκατὰλληλος: اطوار
 — ἡ συμπεριφορὰ ἀνάρμοστος. || — گفتار نا-
 γοι ἀνάρμοستو: || βλ. جا.

بجاق } T. παῖζάν, βλ. باجاق και بوجاق.

بحايش } Π. **πεδοξα-γίς** [ἐκ τοῦ **بحا**] ὄν. μετά-
θεσις ἐναλλάξ ὅθι ὑπαλλάσσων, ἡ-
τοι διορισμὸς ἐκατέρου εἰς τὴν θέσιν θάτερου,
ἀνταλλαγὴ θέσεως: — **اجرای** ἐκτέλεσις μεταθέ-
σεως ἐναλλάξ: **ایک** —, ἢ **ایک** —, ποιῶ με-
τάθεσιν ἐναλλάξ, μετατίθημι ἐναλλάξ ὅθι ὑ-
παλλάσσους, ἀνταλλάσσω θέσεις: **اولی** — γί-
νεσθαι μετάθεσιν ἐναλλάξ: **ولایت داخلند** ||
οἱ ὑποκόμτοι ἄρζοι — **لری** اجرا قلنان مأمورین
πάλληλοι οἱ εὐρισκόμενοι ἐντὸς μιᾶς νομαρχίας
καὶ τῶν ὁμοίων ἐγένετο ἡ ἐναλλάξ μετάθεσις
κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν || **ولایات مختلفند** ||
οἱ ἐκ διαφόρων νομαρ-
χιῶν ὑπάλληλοι οἱ ἀνταλλάξαντες τὰς θέσεις.

بحجوه } Α. **πεδοξουχά**, ὄν. θ. μέσον, κέν-
τρον: **جنان** — κέντρον καρδίας.

بجد } Π. **πεδοξί** [προθ. **ب**, **جد**] ἐπρ. με-
τὰ σπουδαιότητος, προσπαθείας.

بجرتك } Τ. **πεδοξο-τ-μék**, ρμ. διὰ μ. κά-
μνω ὥστε νὰ ἐκτελέσῃ τις ἐργόν
τι μετ' ἐπιτυχίας, ἢ κάμνω ὥστε νὰ τὸ κατορθώ-
[δοτ. αἰτ.]: — **بجرتك** یر كیمسه یر شی —
κατορθώσῃ τι.

بجركم } Τ. **πεδοξο-λ-μék**, ρμ. πθ. κατορ-
θοῦμαι, ἐκτελοῦμαι μετ' ἐπιτυχίας.

بجركم } Τ. **πεδοξο-μék**, ρμ. μθ. κατορ-
θῶ, ἐκτελῶ τι μεθ' ἱκανότητος, ἐ-
πιτυχίας [αἰτ.]: **بونی بجركم** بیلیر ایسهك عشق اولسون
ἐὰν δυναθῇς νὰ κατορθώσῃς τοῦτο, θὰ
σοὶ εἴπω εὖγε.

بجريك } Τ. **πεδοξο-ik** [ἐκ τοῦ **بجركم**] ἀφ. ἐπι-
τηδειότης, ἱκανότης, ἐπιδεξιότης.

بجريكسز } Τ. **πεδοξο-ik-σίξ**, ἐπθ. ἀδέξιος,
ἀνίκανος, ἀνεπιτηδειός.

بجريكسزلك } Τ. **πεδοξο-ik-σίξ-lik**, ἀφ. ἀ-
δεξιότης, ἀνεπιτηδειότης, ἀ-
νικανότης.

بجريكولو } ἢ **بجريكلی** Τ. **πεδοξο-ik-λι**, ἐπθ.
ἐπιτηδειός, ἐπιδέξιος, ἱκανός.

بجعه } Α. **πεδοξά**, ὄν. θ. πελεκάν, ἡτοι ἐργα-
λεῖον χειρουργικὸν πρὸς ἐξαγωγήν
τῶν τραπεζιτῶν ὀδόντων.

بجلفان } Τ. **πεδοξιλγάν**, ὄν. εἶδος ἐξανθήμα-
τος ἢ πληγῆς σχηματιζομένης εἰς
τὰς ἰγνύας τῶν ἱππῶν: § ἐπθ. ἀνιάτος, ἀθερά-
πευτος: **ياره** — πληγὴ ἀθεράπευτος.

بجله } Α. **πεδοξιλγ**, ὄν. θ. δένδρὸν ὄλλιον, θάμνος.

بجیل } Τ. **πεδοξιλγ**, ὄν. ἐν τῶν μικρῶν ὀστέων
τοῦ ποδός, ὀστεάριον: ἀστράγαλος,
δι' οὗ παίζουσι τὰ παιδία [κότσι].

بجاق } Τ. **πεδοξάκ**, βλ. **بيچاق**.

بجق } Τ. **πεδοξούκ**, βλ. **بيچوق**.

بجقي } Τ. **πεδοξή**, βμ. **بيچقی**.

بچم } Τ. **πεδοξίμ**, βλ. **بيچيم**, καὶ διὰ τὰ ἐξ αὐ-
τοῦ **بيچملي**, **بيچمسز**, βλ. **بيچمسز**.

بچمك } Τ. **πεδοξμέκ**, βλ. **بيچمك**.

بچكان } Τ. **πεδοξγκιάν** [πλθ. τοῦ **بچ**] ὄν.
νεογνὰ ἀνθρώπων ἢ ζώων.

بچوق } ἢ **بيچق** Τ. **πεδοξούκ** [ἐκ τοῦ **بيچمك**]
ἀρθ. ἡμισυς-εἰα-υ [ἐν χορῇ μετ' ἀ-
κεραίου πάντοτε βλ. **ياريم**]: **بچوق** εἰς καὶ ἡ-
μισυς ἄρτος: || **بچوق** ساعة یر — ὥρα πέντε καὶ ἡ-
μίσεια: || **بچوق** یر — ὥρα, ὀλίγον.

بچه } Π. **πεδοξέ**, ὄν. νεογνὸν ἀνθρώπου ἢ ζώου·
μαθητευόμενος: — **تازی** 'Αραβόταις'
βλ. καὶ **مغ** § πλθ. **بيچكان**.

بجاث } Α. **πεδοξάθ** [ρζ. **بحث**] ἐπθ. ὁ ἀγαπῶν
νὰ συζητῇ, νὰ ὁμιλῇ, συζητητής, φι-
λόνομος: **بجاث** الدين اوائل حالده — **ایدی** Νέδοξμυ-
θ-τίνεις τὰς ἀρχὰς τοῦ βίου του ἡτο συζητητής.

بجار } Α. **πεδοξάρ** [ρζ. **بحر**] ἐπθ. ναύτης, ναυ-
τικός.

بجار } Α. **πεδοξάρ** [πλθ. τοῦ **بحر**] ὄν. θάλασ-
σαι βλ. **بحور**.

بجارين } Α. **πεδοξάριν**, πλθ. τοῦ **بحران** βλ.

بجث } Α. **πεδοξ**, ἐπθ. ἀγνός, καθαρός, ἀδο-
λός, γνήσιος: **بجث** الهمدين بحث اولئاز: **بجث**
συζητητής δὲν γίνεται περὶ τοῦ ἀγνοῦ προσώ-
που τοῦ Θεοῦ: || **بجث** یر — **ایدی** γνήσιος 'Αραβ' —
— οἶνος ἀδόλος.

بجث } Α. **πεδοξ**, ρ. ἀφ. συζητητής, λόγος,
ὁμιλία, θέμα, πραγματεία, κεφάλαιον
λόγου, συγγράμματος κτλ. **بجث** — **ایدی**
μεταξὺ ἡμῶν ἐγένετο μία συζη-
τησις: || **بجث** اوزرنده اچیلان — **ده** ἡ ἀσάβητος

محمد } A. $\dot{\alpha}\dot{\iota}\dot{\chi}\alpha\dot{\upsilon}\dot{\varsigma}$ [ek tēs προθ. B. $\dot{\alpha}\dot{\iota}$ kai
 tēs λ. α.] ἐπὶ θεῶ: الله تعالى — $\dot{\alpha}\dot{\iota}$ -
 $\chi\alpha\dot{\upsilon}\dot{\varsigma}$ - $\lambda\lambda\alpha\chi\iota$ $\tau\epsilon\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$, θεῶ τῷ Θεῷ τῷ ἰσχυρῶς,
 ἰσχυρῶς τῷ Θεῷ βλ. الحمد $\dot{\alpha}\dot{\iota}$ και α.

بحور } A. ποιχόν [πλθ. τοῦ بحر] ὄν. θαλάσσια.

45 } Π. πρώτα, ὄν. τάγην, ταγγίαις, κ. ταγ-
γάδα.

بحيره } Α. πονγαϊρε [ὑποκορ. τοῦ بحر] ὄν.
 } Θ. μικρὰ θάλασσα, λίμνη.

بخار } Α. ποντιάς, ὄν. ἀτμός, ἀναθυμίασις:
 مكنه سى } — ἀτμομηχανή || كيسى — ἀ-
 τμοπλοιοῦν § πλθ. بخرو ἐπ' αὐτό.

بخال } Α. περὶ αλ. [ρξ. بخل] ἐπθ. γλισχροτά-
τος, λίαν φιλάργυρος.

بخت } Π. ἄαχτ· ὄν. μοῖρα, τύχη, εὐτυχία :
 — وار ايمش — εἶχον φαίνεται τύχην
[παχτήν] || ايثي — ἔργον τύχης, τυχερόν· ||
 بيدار — خواب آلود — τύχη κοιωμένη, ἥτοι δυσμενής· ||
 — نيك — سياه — εὐτυχής· || — بد — δυστυχής ||
 — اوڻ — دٻا — οὗ ἢ τύχη μαύρη· || — بي — ἀτυχής· ||
 — جوان — وڏو — οὗ ἢ τύχη νέα, εὐτυχής.

بخت آور { Π. πᾶσι-ἀβέρ, ἐπθ. εὐτυχής.

بحترى } Α. πακτερί, ὄν. ὁ κινῶν τὰς χεῖ-
 ρας καὶ τὸ σῶμα ὅταν περιπατῇ,
 ὁ περιπατῶν μεγαλοπρεπῶς· βλ. تبحر.

مختصر { T. ἀγκυ-θήζ, ἐπθ. ἀτυχής, δυσ-
τυχής.

بخسزلق } T. παρ-ουζλήκ, ἀφ. ἀτυχία,
δυστυχία.

مختلی } T. παρ-2ñ, ἐπθ. ὁ ἔχων τύχην, τυ-
χηρός, εὐτυχής.

بختيار } Π. παρτιγιάδ [ἐκ τοῦ بخت kai τοῦ
 یار φιλος] ἐπὶ. εὐτυχής, εὐδαιμων :
 عد ايدوم — كندمی θεωρῶ εὐμαιτὸν εὐτυχῆ. ||
 ايتدی — التفاك نى — φιλοφροσύνη σου μὲ κατέ-
 στησεν εὐτυχῆ.

مختیارانه } Π. παρ' ἑαυτοῦ-αντὶ, ἐπὶ. ὁ ἀνὴρ κων
 ἐν τυχῇ, ἐν δαίμωνι: — معيشة βίος
 ἐν δαίμωνι § ἐπὶ. ἐν δαίμονων.

مختيارلق } T. παρτυλαρο-λήκ, ἀφ. εὐτυχία,
εὐδαμονία.

مختاری } II. παρτηγασ-ι, ἀφ. εὐτυχία, εὐ-
 δαμονία : عالم — باعث ὁ πρόσθε-
 νος τῆς εὐτυχίας τοῦ κόσμου.

بخش } T: πᾶσι [προστ. τοῦ ρι. بخشیدن πα-
 σίν, δωρεῖν]. || Pμ. ايتك — δίδω,

χορηγῶ, δωροῦμαι, συγχωρῶ, προξενῶ [Isot.
 ait.]: كَانِي — اَيْتَهْكَ كόρος δὲν
 ἔρχεται τῷ ἀπλῆστω, τὸν κόσμον τὸν πραγμα-
 τικὸν ἐὼν δωροῦσθης [αὐτῷ]. || سَا نَهْ — اَيْتَدِيلِر
 σοι ἐδώκεσθαι; § ἐν συνθέσει: — صَا ὁ διδων
 εὐφροσύνην, ὁ εὐφραίνων: صَا — اَيْتَدِيلِر
 νων τὴν καρδίαν. || — حِيَتْ ὁ προξενῶν ἐκ-
 πλῆξιν, ὁ ἐκπλῆττων. || — رُوح ὁ διδων ψυ-
 χάν, ἐμπύχων. || — خَطَا ὁ συγχωρῶν τὰ πται-
 σματα. || — حَات ὁ διδων ζῶην, ζωογόνος.

{ Π. παῖδά [ἐκ τοῦ ὅμ. جُحْشِدُنْ παῖσι-
 { ἔν θωρεῖν, ἐν χορῇδε ἐν συνθέσει] ὁ

بخشایش } II. παῖσα-γίς, ρ. ἀφ. δωρεά, συγ-
χώροδος: الله — θεία δωρεά.

Ⅱ. *παλαίρις-γκέρι*, ἐπιθ. ὁ δὲ
 ῥοῦμενος, συγγωρῶν, εὐσπλαγ-
 χνος: § 46. *خشايشکری* *ψιλοδιωρία*, εὐσπλαγχνία.

بخشش } II. παρρη-ις, ὄν. δῶρον, φιλοδωρου-
μα μικρὸν εἰς ἐργάτην, ἀχθοφόρον
κτλ.: ويرك — δίδω φιλοδωρουμα· || المي — λαμ-
δάνω φιλοδωρουμα· || خدمه مناسب مقدار — ويردى
ἔδωκε τοῖς κλητῆροισιν ἀνάλογον τι φιλοδωρουμα.

خوشنده } Π. παρό-εντι [μτχ. τοῦ ρμ. بخشیدن
 } παροῦν, δωρεῖν] ὁ δίδων, ὁ χα-
 ρίζων, ὁ συγχωρῶν: دهم شوکت و سیم
 زین-παρό-εντι τέχνην ἐνδοκί-βειδι, ὁ κοσμῶν
 τὸν Αὐτοκρατορικὸν θρόνον: || کبائر — ὁ συγ-
 χωρῶν τὰς μεγάλας ἁμαρτίας [θεός].

مجل } A. φιλανθρωπία, φιλοχρότης;
 دن هر کون صائمدر } φέρω ἐκ τῆς μεγά-
 λης φιλανθρωπίας καθ' ἐκάστην νηστεύει.

مخلاء } A. πῶχαλα [πλθ. τοῦ مَخِيل] ὄν. φη-
λάοι γυροί, γλίσχοι.

بخود { II. $\pi\acute{\epsilon}\text{-}\chi\acute{o}\acute{\tau}\acute{\iota}$, βλ. خود.

} A. πρχούρ, κ. πουρχούρ, ὄν. λιθανω-
 } τός, θυμίαμα: § مريم — [ψυτ.] κυκλά-
 } μινον, καὶ ἀλλῶς مريم انا الى χεῖρ τῆς Παναγίας.

بخوراکي } **ῥουχοράκι**, ὄν. εἶδος ὑψάσμα-
τος ὁμοιάζοντος πρὸς σάλιον· βλ.
لاهوراکي καὶ بخورلی.

بخوردان } **Π. ῥουχορ-τάν**, ὄν. θυμιατή-
ριον· βλ. καὶ بخورلق.

بخوردانلق } **Τ. ῥουχορ-τάνλίκ**, βαρβαρι-
σμός· τὸ ὁρῶν بخوردان· βλ.

بخورلامق } **Τ. ῥουχορ-λαμάκ**, ὄν. μετ.
θυμιάζω τοὺς ἐν τέλει, ἐν ἀ-
ξιώμασιν, ὑπερεπαινώ, κολακεύω· § θυμιάζω ἀ-
σθενῇ [αἰτ.].

بخورلق } **Τ. ῥουχορ-λοίκ**, ὄν. θυμιατή-
ριον· βλ. بخوردان.

بخورلی } **Τ. ῥουχορ-λοῦ**, ὄν. εἶδος ὑψά-
σματος ραβδωτοῦ· βλ. بخوراکي.

بخیل } **Α. ῥεχίλ** [ῥζ. بخل] ἐπθ. γλίσχρος, φι-
λάργυρος· § πλθ. بخلا. **ῥεχλά**.

بخیلانه } **Π. ῥεχίλ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἰδιόζων, ὁ
ἀνθκων γλίσχρος· — بخشش ὁδρον
γλίσχρον· § ἐπθ. γλίσχρος.

بخیلی } **Π. ῥεχίλ-ι**, ἀφ. γλίσχροτης, φιλαργυ-
ρία.

بخیه } **Π. ῥεχί**, ὄν. ράψιμον, ραβή· زن —
ῥεχί-ζέν, ράπτης.

بد } **Π. ῥέτ**, κ. **ῥέτ**, ὄν. κακόν· —
καλόν καὶ τὸ κακόν· § ἐπθ. κακός,

δυσειδής, ἀσχημος, ἀντιπαθητικός· معاملہ —κα-
κοποίησις, κακὴ συμπεριφορὰ πρὸς τινα· —نه —
ἀποδοκιμάζω· § ἐν συνθέσει: بدخو: **ῥέτ-
χοῦ**, κακοήθης· || **ῥέτ-ζέτάν**, κακόγλωσ-
σος, ὑβριστής· βλ. بداخلق, بداختر, κτλ.

بداء } **Α. ῥέτ**, ὄν. ἀποχωρισμός· ἐν χρήσει
μετὰ τοῦ στερεοτ. لا بد یا بد βλ.

بداء } **Α. ῥέτ**, ρ. ἀφ. τὸ ἀρχεσθαι, ἐναρξίς· —
إتک ἐναρξιν τοῦ λόγου ποιῶ, ἀρ-
χομαι τοῦ λόγου· || ἐν χρήσει μετὰ τοῦ συνων.
مباشرت **ῥετ-ῥέτ** || **Ρμ. مباشرت** إتك —
ἀρχομαι, ἐπιλαμβάνομαι [δοτ.]: أمور مأموره منه بدأ
ἀρχομαι καὶ ἐπελήψθη τῶν κα-
θηκόντων αὐτοῦ.

بداء } **Α. ῥέτ**, βλ. بداء.

بداختر } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἐπθ. δυστυχής [οὐ
τὸ ἄστρον κακόν].

بداخلق } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἐπθ. κακοήθης.

بداصل } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἐπθ. ὁ κακῆς φύσεως,
καταγωγῆς.

بداعت } **Α. ῥέτ-ῥέτ** [ῥζ. بدع] ὄν. θ. ὠραιότης
ἐκτακτός· βλ. بدیعہ, بدیع.

بداندیش } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἐπθ. ὁ κακὰ σκε-
πτόμενος ἢ ἐπιθυμῶν διὰ τοὺς
ἄλλους, κακόδουλος.

بداندیشانه } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἐπθ. ὁ ἀνθ-
κων εἰς κακόδουλον: —انکار
σκέψεις κακόδουλοι· § ἐπθ. κακοδοῦλως.

بداندیشی } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κακοδουλία.

بداد } **Π. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ** [ῥζ. بدو] ἀφ. θ.
βίος νομαδικός, νομαδικότης.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ** [ῥζ. بد] ἀφ. θ. ἐνάρ-
γεια, τὸ εἶναι τι ἐναργές καὶ αὐ-

ταπόδεικτον: —قارشی سوز سولیز
ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بداد } **Α. ῥέτ-ῥέτ**, ἀφ. κοινῶς ἀντι ἀντι [باد]
ἐπθ. καὶ ἐπθ. ὁδωρῶν.

بدفرجام } Π. ἀξί-φροδίζαν, ἐπθ. ὅστις δὲν
 ἔχει ἢ δὲν ἀξίζει νὰ ἔχη καλὸν
 τέλος: ⇒ ستمکار ἄδικος ὅστις κτλ.

بَدْعَال } II. ἡ ἐξ-ῥιάν, ἐπθ. οὐ αἱ πράξεις
κακαί, ὁ κακῆς διαγωγῆς.

بذكر } Π. πῆ-κιάρ, ἐπθ. ὁ κακὰ πράττων,
 κακῆς διαγωγῆς, ἄτιμος.

Π. πῶς-γκιγῶ, ἐπθ. ὁ κακῆς
 φύσεως, ἀχρεῖος.

بدکان. } Π. πέ-γκυδιάν, ἐπθ. ὁ καχύπο-
πτος, κακόδοτος.

بدکو { Π. πῆτ-γκυθ ἢ کوی بد πῆτ-γκυθῖ, ἐπθ.
ὁ κακὰ λέγων, κακολόγος, κατήγορος.

بد کوهس { Π. πῆ-γκεδχέρ, ἐπθ. ὁ κακῆς
φύσεως, κακῆς καταγωγῆς.

بدل. } Α. ἀντί, ὄν. ἀντάλλαγμα, τὸ ἀπέναντί
τινος διδόμενον. ἀντίτιμον ἰσότημον.

τίμημα, ἀντίκρισμα· [δύνη,] τὸ ἀντὶ τοῦ ὑποκει-
μένου ἐκφερόμενον, ἐπεξηγηματικὸς διορισμὸς
إله فراع والنشدر — خانه یوز لیرا — ἡ οἰκία ἐπωλήθη
ἐπὶ ἀντιτίμῳ ἑκατὼν ληρῶν || ويرمك — δίδω
ἀντάλλαγμα, ἀντίτιμον || المقي — λαμβάνω ἀν-
τάλλαγμα, ἀντίτιμον || نقدي — ἀντάλλαγμα
χρηματικόν, ἥτοι ποσὸν χρηματικόν ἐκ πεν-
τήκοντα ληρῶν, ὅπερ καταβάλλει ὁ κληρωθεὶς
πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρε-
σίας· || شخصی — ἀντικαταστάτης [ἀντάλλαγμα
προσωπικόν], ἥτοι ἄνθρωπος πληρονόμιμος
ὅπως ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ στρατῷ ἀντὶ τοῦ κλη-
ρωθέντος· || عسکری — στρατιωτικὸς φόρος, ἥτοι
φόρος ὃν πληρόνουσιν οἱ μὴ Μουσουλμᾶνοι ἐν
Τουρκίᾳ ἀπέναντι τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρε-
σίας· || مثل — τίμημα κατ' ἐκτίμησιν ὀριζόμε-
νον ὑπὸ τῶν πραγματογνώμωνων || مدفوع —
ἀντίτιμον πληρωθὲν [παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ]· ||
مقبوض — ἀντίτιμον ληθὲν [ἐκ μέρους τοῦ πω-
λητοῦ]· || مايتخلل — *πετέλει* *υἷά γετεχαλλάλε*,
τὸ φαιγντὸν καὶ τὸ ποτὲν τὸ ἀντικαθιστῶν τὴν
καθ' ἐκάστην ἐν τῷ ὄργανισμῷ τοῦ ἀνθρώ-
που ἢ ζώου γινομένην φθοράν || بکری — ἀντίτι-
μον παροθενίας [ἐν ἀγωγῇ περὶ παροθενοφθορίας].
§ προθ. ἀντί, ἀπέναντι [δοτ.]: *سردنبره کسيله درک* —
بر صد اکدی — *بوغولیور مشجه سنه* — *اکا* — ἡ φωνὴ διὰ
μῆδς διεκόπη καὶ ἀντ' αὐτῆς ἦλθε μία φωνή
ὡς νῦ ἐπνίγετο τις [πογουλοῖ-βεργιμ-δ-ζεδινέ]
|| حرای نقدي التسنه قرار ویرادی — *حرای* ἀντὶ *قوار*

λακίσεως ἀπεψασίδου ἢ λήψις προστίμου· §πλθ.
 ايدال، و سوننوس. و لا يتردد.

بدلاً } Α. ἠτέλε-εν, ἐπρ. εἰς ἀντικατάστα-
 σταςιν, εἰς ἀντίλλαγμα, ἵτοι διὰ τῆς
 πληρωμῆς ἀντιτίμου, ἰσοτίμου [κατ' ἀντίθεσιν
 πρὸς τὸ *عينا ائین*, αὐτοῦσια]: *موجود اولدینی حالدہ عینا اعادہ سی و شاید ضایع اولمش ایسہ*
 —θέον τὰ κοσμήματα, ἐὰν μὲν ὑπαρ-
 χῶσι, νὰ ἐπιδραῖθωσιν αὐτοῦσια, ἐὰν δὲ *تضمینی لازم*
 ἀπωλέσθωσιν, ν' ἀποζημιωθῶσι διὰ τοῦ ἰσοτίμου.

بداء } A. ἀρχή, κ. ἀρχαία [πλθ. τοῦ ἀ-
ρχήστου بدیل αρχή, ἐν ἀρχῇ ἐν
τῇ τουρκικῇ ἀντὶ ἐνικοῦ] ἐπθ. εὐνήθης, μαρός,
ἀνόητος: بى ك—εις εὐνήθης || آدم—εὐ πῶσον
ἀνόητος ἄνθρωπος βλ. καὶ بودا.

بدلات } A. ἀνταλλάξαι [πλθ. τοῦ بدل] ὁν. θ.
ἀνταλλάγματα, ἀντίτιμα, ἰσοτίμα:
نقدیه — شخصیه — عکریه — φόροι στρατιω-
τικοί. βλ. λ. بدل.

بدلاق } T. πονταλα-λήκ [βλ. βλ. καὶ
 } (بودالاق)* ἀφ. εὐήθεια, μωρία, ἀ-
 vonσία: اتفه—μη κάυης ἀvonσίαν, μωρίαν.

بدلجی } T. πρελ-δξ'ι, ὄν. ὁ πωλὼν εἰς στρω-
τιώτην ἀντικατάστασιν· βλ. بدل.

بدقاء. } Π. ἀνέλικά, ἐπθ. κακόμορφος,
δυσσευής.

بدلك } T. πει-λίη, ἀφ. κακία, δυστροπία,
ἀσχημια.

بدل الشك } T. πρετ-λατμήκ, ρη. δλ. δίδω
καὶ λαμβάνω ἀμοιβὰς ἀντὶ
λαγνα, ἀντίτιμον.

بدمست } Π. πῆτ-μέδτ, ἐπθ. ὁ ἐν κακῇ κα-
ταστάσει [ἐλθεῖν] μεθύων.

بدمستی } II. πῆξι-μεοῖσι, ὄν. κακὴ μέθο.

بدمنش } Π. πῆ·μενίς, ἐπὶ θ. ὁ κακῆς φύσεως,
κακοῦθης.

ܡܕܡܐ } Π. ἡδὲ-υἱ-αὐτοῦ, ἐπὶ. ὁ μὴ τρέφων
 συμπάθειαν καὶ στοργὴν πρὸς οὐ-
 δένα, ἄστοργος, ἀσυμπαιθός.

بدن } A. *ψῆζεν*, ὄν. σῶμα, κορμός : — ضعف
ἀδυναμία τοῦ σώματος || ب. كوره سر
ἐνδυμα κατά τὸ σῶμά του [*ψῆζενιν ἐγκύβω-*
σθῆ] || — اعضاء τὰ μέλη τοῦ σώματος § ὁ ἴδιος:
اطك كندی بدن صرف اتك δαπανᾷν ἐξ ἰδίων. ἰδίους

γου || βλ. ایکی · — اعلا طارادی — *ἐκτε-*
νιδεν ἐξαιρέτα τὴν κόμην της· — *μὴ*
(ἵτοι ἐξαιρέτος) διασκέδασις· — *δولو* — *οὐδαμῶς,*
κατ' οὐδένα τρόπον· — *دن* — *διὰ μᾶς·* — *دن* —
— πῖρξεν πῖρξ, αἰθνης· — *د* — *πῖρξε, προσέτι, δλ-*
ζως τε, αἰθνης· — *له* — *πῖρξε, ἅμα ὥς, κατά:*
نی — *علم هندسه* — *له* || *πῖρξε ὥς με εἶδε·*
کاتὰ τὴν γεωμετρίαν, γεωμετρικῶς· βλ. *بر* ||
πῖρξε, μονάδες· — *ه* — *ستλήν τῶν μονάδων.*

} A. **ἡγορ**, ὄν. ἀγαθότης, εὐσέβεια, δικαιο-
 } σύνη, ἀρετή: وقوى صاحبي بر زاندر — **ει-**
 } ναι ἄνθρωπος κάτοχος ἀγαθότητος καὶ εὐσε-
 } βειας, ἥτοι ἀγαθὸς καὶ εὐσεβής: والدين, ἡ —
 } الوالدين **ἡγορ** **β-δαλ** **ἡτέιν**, ὑπακοή, ὑπηρεσία
 πρὸς τοὺς γονεῖς.

٤٢ } A. ἀνδρ, ὄν. ἀνδρροσθις, ἀνὰ κτησθις ὕ-
 γειας: الاعداء — ἀνδρροσθ-σθ-σθ, ἀνδρρο-
 σθις αὐθωρεῖ || تَامِ اِيْتَك — ἀνδρροσθινύω ἐν-
 τελεῶς.

14. **βρά** } Δ. **πέρω-εν, έρω.** κατά ξηράν; و بحرًا —
 κατά ξηράν καὶ κατὰ θάλασσαν.

برابر } Π. παραπέρ, κ. παραπάρ[εκ τοῦ
 στῆθος βλ.] ἐπὶ, ἴσως [تف] : حرام
 در — τοῦ ἐπιθυ-
 μεῖν διαπραῖσαι τὸ ἀθέμιτον ἰσὺν ἐστὶ τῷ δια-
 πραῖσαι αὐτό· § ἐπρ. ὁμοῦ: — طوغدق — يودك
 — تحصيل ايتك ὁμοῦ ἐγεννήθημεν, ὁμοῦ ἀνετρά-
 φημεν, ὁμοῦ ἐξεπαιδεύθημεν: || ندم — παραπέρ-
 οῦντέ, ἢ نجه — παραπέρεινδξε, ὁμοῦ.

برابرک } T. περαπερο-λίκ, ἀφ. ἰσότης βλ.
برابری.

برابر لشمك } T. περαπερ-λασημέκ, κ. برابر لاشمق.
παραπαρ-λασηνάκ, ρη. ἀλλ.

ἔρχομαι εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν, ἐξισοῦμαι, γί-
νομαι ἴσος, ἰσοδύναμος [τῇ Δ']. .

برابر له مك } T. παραπαρο-λεμικ, κ. برابر لامق
 παραπαρο-λαμικ, ρμ. μετ. εξι-
 σθ, καθιστω̄ ἴσον, φερω εις την αὐτην γροα-
 μην [αὐτ.].

برابری } II. $\pi\epsilon\rho\alpha\pi\epsilon\rho\sigma\iota$, ἀφ. ἰσότητος: ادعای
 —دن فارغ اولدی — $\delta\epsilon\upsilon\epsilon\pi\alpha\upsilon\sigma\epsilon\nu\ \alpha\pi\omicron\upsilon\sigma$
 τοῦ νὰ διδύχοιζνται ἰσότητα.

برات } A. $\pi\epsilon\rho\acute{\alpha}\tau$ [ρζ. + ρ] ὄν. βεράτιον, ἵτοι
 δίπλωμα παρασήμου, βαθμοῦ, ἀξιώ-
 ματος, προνομίου κτλ. : ی — نشان δίπλωμα
 παρασήμου || ی — بطر شاک βεράτιον πατριαρχι-

κόν· || — ی نولیت βεράτιον μουτεβελλή [ἐπιστά-
του βακουφίου] · علی — ὑψηλὸν βεράτιον· || —
کجه سی، الیلہ، ال— لای لاتو-ل-περάτ,
νύξ τοῦ Βερατίου, ἥτοι νύξ τῆς 15ης τοῦ μη-
νὸς Ραμαζάν, ἐορταζομένη ὑπὸ τῶν Μουσουλ-
μάνων διότι κατὰ τὴν νύκτα ταύτην ἀπεκαλύ-
φθη τῷ Μωάμεθ ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὲλ
ἡ προφητικὴ αὐτοῦ ἀποστολή : مغفرت —
الیلۃ νیخ تو بصراتیون پارایتوس اذ ههدهوع ا-
مارتیون § πλθ. روات پیرعدآ.

برات } περάτ, δν.κ. Βεράτιον [πόλις ἐν τῷ
νομῷ Ἰωαννίνων].

} **براتلو** ἢ **براتلی** T. **περατ-λῆ**, ἐπθ. ὁ ἔχων
 } **βεράτιον**, διπλωμα, ἢ ὁ κεχορηγημέ-
 νος δυνάμει βερατίου. § ὁ κάτοικος Βερατίου.

براجم } A. πτραδίζι [πλθ. τοῦ Ἀρχ. πτρω-
δίζι] ὄν. ἀρθρωθεῖς, κόνδυλοι.

Ιτ. μπρατζέρα [brazzera] ὄν. πλοῖον
براجرا διήστον, ἔχον ἰστία τετραγωνικά κα-
λούμενα κοινῶς ψάθες.

Π. **ἀδελφός** [κοινῶς **ἀδελφός**] ὁν. ἀ-
 δελφός: ڪڙ اجد افندی — ὁ ἀδελφός
 δας [**ἀδελφονίδης**] 'Ἀχμετ ἐφένδης' || برادر
 ἀδελφός προσηλλεστατος[ὅμοιῳ μετὰ τῆς ψυχῆς].
 ξυμφ. συνἀδελφός, φίλος: ۾ن اجد افندی —
 ἀδελφός ἡμῶν 'Ἀχμετ ἐφένδης' § **παθ.** برادر.

برادرانه } II. $\pi\rho\alpha\tau\epsilon\rho$ -ανέ, ἐπθ. ἀδελφικός:
→ نصیحت συμβουλή ἀδελφική: §

[ἐπερ.]: اصيحت ايمك — συγμιθοναεβω αδελφικωδς.
 برادری } Π. **πρωτοερ·ι**, ἀφ. ἀδελφότητος :
 — ιδιον خصصه αδελφότητος.

برادوه { πρότοθα, ὄν. εἶδος σκεπάρνου τῶν
βαρελλοποιῶν.

براده } Δ. περιπατέ [ρζ. ۲۲, βλ. تروث] ὄν. θ.
δοχεῖον πρὸς ἀπόψυξιν ὕδατος κτλ.

برازخ } A. $\pi\epsilon\rho\alpha\zeta\iota\chi$ [$\pi\lambda\theta$, τοῦ $\pi\epsilon\rho\zeta\acute{\alpha}\chi$,
βλ.] ὄν, ἰσθμοί.

Π. **παρα-θάν** [ἐκ τοῦ ρημ. **παραθίνω**] **παρατίθεν** προσθαρμόζω, καὶ τοῦ **μορίου** **ὡν ἡ βάν**] ὅν. βραχυόνιον ἐκ μετάλλου περιβάλλον τὸ μέρος, ὅνθα ἡ μάχαιρα, τὸ κονδυλομάχαιρον, τὸ ξίφος κτλ. συνδέονται μετὰ τῆς λαοῦς· βλ. καὶ **παραθάνω**.

براسیه } Ἰτ. *bracia* ἢ *براسیه* *bracia* [bracia] ὄν. δύο σχοινία προσδεδεμένα

برطرف } Π. **πέρ** τὰρὰθ [ἐκ τῆς προθ. ρ. καὶ τῆς λ. طرف] ἐπρ. κατὰ μέρος: — لطیفه κατὰ μέρος [μενέτω] ἢ ἀστειότης. || — تكلف κατὰ μέρος [ἐστὼ] ἢ τυπικότης, αἰ ἐθιμοτυπία. || Ρμ. ايتك — θέτω κατὰ μέρος, ἀποδοῶ [αἰτ.]: ايتك — مشکلائی — ἀποδοῶ τὰς δυσκολίας. || ايتك — محذوری — ἀποδοῶ τὸ κώλυμα. || اوان — τίθεμαι κατὰ μέρος, ἀποδοῶμαι

برعکس } Π. **πέρ** ἀντ[ἐκ τῆς προθ. ρ. καὶ τῆς λ. عکس] ἐπρ. ἀπ' ἐναντίας, τάνάπαλιν, ἄλλως: اولدینی اکلاشادی — کیفیت ἐγνώσθη ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἔχει τάνάπαλιν.

برغموت } Γλ. **περγαμουτ** [bergamote] ὄν. εἶδος λεμονίου εὐώδους, κιτροφόρον τὸ περγαμινόν, κ. περγαμόντο: آجی — κιτρομυλέα ἢ περγαμινή.

برغوث } Α. **πέρ** γούτ, ὄν. ψύλλος [ἐντ.].

برغوثی } Α. **πέρ** γούτ-ι, ἐπθ. ὁ ἀψίνων στιγματα ὡς τὰ τῶν ψύλλων [ἐπὶ ἀσθενείας], στιγματῶσις § 0. برغوثیه.

برغوس } Ελ. **πέρ** γός, βλ. بورغاز.

برف } Π. **πέρ** φ, ὄν. χιών: نزول ایتدی — ἀρετὴ χιών κατέπεσεν.

برفاب } Π. **πέρ** φ-ἄπ, ὄν. χιονόνερον.

برفره } Α. **πέρ** φερέ, ὄν. θ. λείωσις, ἥτοι μεταβολὴ εἰς κόνιν λεπτὴν διὰ τριψέως ἐπὶ τοῦ μαρμαρόου.

برق } Α. **πέρ** κ, ὄν. ἀστραπή: بهار — ἀστραπή τῆς ἀνοιξέως. || کاذب — ἀστραπή θερυνή [ψευδής], ἥτοι ἡ ἐν ὥρᾳ θέρους ἀνευ βροντῆς. || اورمق — ἀστράπτω, λάμπω § πλθ. برق **πέρ** ούκ.

برق } Τ. **πέρ** κ, βλ. بارق.

برقان } Α. **πέρ** κάν, ὄν. ارزق — κυάνωσις [νόσος].

برقت } ἡ **πέρ** κὰτ T. **πέρ** κὰτ [λ. ἀρχ.] ὄν. εἰδωλόν, ἀγαλμα· σῆμα τῶν εἰδωλολατρῶν.

برقرار } Π. **πέρ** καράρ [ἐκ τῆς προθ. ρ. καὶ τῆς λ. قرار] ἐπρ. ἐν σταθερότητι, ἐν ἐδραιότητι, μονιμότητι. || Ρμ. ايتك — καθιστῶ ἐδραῖον, διαρκῆ, μόνιμον, ἐδραῖω [αἰτ.]. ||

[ΔΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α'.]

اولق — γίνομαι διαρκῆς, μόνιμος, ἐδραιοῦμαι: — آلی حشره قدر او پادشاه اعظم او خلیفه مکرم — Θεέ! μέχρι τῆς δευτέρας παρουσίας ἐκείνος ὁ βασιλεὺς ὁ μέγιστος, ἐκείνος ὁ χαλίφης ὁ τετιμημένος, ἐδραῖος ἔστω. || پادشاهمزد — افندمن حضرتلرینی دنیالر طوردقیه سرر شوکتصیر — ἡμῶν ὁ ἡγούμενος καταστήσει τὴν Α. Α. Μ. τὸν βασιλέα ἡμῶν ἐδραῖον ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος. Αὐτοῦ Θρόνου ἐφ' ὃσον ἴσταται ὁ κόσμος.

برقع } Α. **πέρ** κὰ, ὄν. καλύπτρα προσώπου, رفع — خراشید خراشید — πεπλός. || خراشید — ἀρσὶς πέπλου. || فکن — **πέρ** κὰ φικέν, ὁ ῥιπτῶν τὸν πέπλον. § πλθ. **πέρ** κὰ.

برقی } Α. **πέρ** κ-ἡ, ἐπθ. ἀστραπιαῖος § 0. برقیه: — ταχύτης ἀστραπιαία.

برک } Τ. **πέρ** κ [λ. ἀρχ. βλ. بك بك] ἐπθ. σκληρός, στερεός, ισχυρός, ὄχυρός, δύσδατος:

برک — σκληρὰ καρδιά. || طویراق — σκληρὸν ἑδάφος. || طاع — ὄχυρον ψρούριον. || قلعه — δύσδατον ὄρος. § ἐπρ. σκληρὸς, ισχυρὸς.

برک } Π. **πέρ** κ, ὄν. ψύλλον δένδρου ἢ φυτοῦ: و بار — τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπός. || چشم — ψύλλον ῥόδου. || بادهفاره — ψύλλον ὀφθαλμοῦ. || ساز — τὰ χρεῖδον, τὰ ἀναγκαιοῦντα. || نو — τὰ πρὸς τὸ ζῆν. || — ὁ ἀνευ ψύλλων, ὁ ἀνευ πόρων, ἀπορος. || — τὰξις.

برکات } Α. **πέρ** κὰτ [πλθ. τοῦ برکت] ὄν. εὐλογίαι, ἀφθονίαι. βλ. برکت.

برکان } Α. **πέρ** κάν, ὄν. ἡφαιστεῖον.

برکانی } Α. **πέρ** κάν-ι, ἐπθ. ἡφαιστεϊακός, ἡφαιστεϊώδης § 0. برکانیه: — ἀναθυμιάσεις ἡφαιστεϊακαί.

برکت } Α. **πέρ** κέτ [ρζ. برک] ὄν. θ. εὐλογία οὐράνιος, τοῦ Θεοῦ, ἀφθονία, εὐτυχία, ἀγαθόν: — و — εὐλογία καὶ εὐλογία εἰς محصولاتε βο درجه فیض و — رونمون اولمشدر || τὰ προϊόντα [ἐσοδεῖαν] τοσαῦτα ἀφθονία καὶ εὐλογία δὲν ἐφάνη. || یله — خیر دعای پدرانه کر — διὰ τῆς εὐλογίας τῶν ἀγαθῶν πατρικῶν ὑμῶν εὐχῶν. || — ویرسون — μακροβιότης. || — عی — [κ. λ.: ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ εὐλογίαν] § ἐπρ. εὐτυχῶς, δόξα τῷ Θεῷ: کندی کندیه — یقلمش — ویرسون که بر کونه مضری موجب اولامش — τὸ ἐν μέρος τῆς οἰκίας ἀψ' αὐτοῦ ἐκρημνίσθη. εὐτυχῶς ὅτι δὲν προὔξενθε καμμίαν ζημίαν.

μυαδαν, συνυπορίσθησαν.

Ζεμάκη } η Ζεμάκη Π. **ζεζμ-γκυάχ**, ὄν. τόπος ὁ-
μιγύρεως, συναναστροφῆς, συμπο-
σίου: جهان — τὸ συμπόσιον τοῦ κόσμου: || **کوچوب** —
زندگانی — کتدی بقاء — ἀπεδήμησε, μετέβη εἰς
τὴν αἰωνιότητα ἐκ τοῦ συμποσίου τῆς ζωῆς.
Ζεμάκι } Τ. **ζεζμ-κι** [Ζεμ. προσ. ἀντ. καὶ
ἀντ. καταλ.] ἀντ. ὁ ἡμέτερος,
ον. || **لر** — οἱ ἡμέτεροι, αἱ, α.

Ζεμότ } Γλ. **ζεζμούτ**, βλ. **Ζεμότ**.

Ζεζ } Τ. **ζεζέν** [Ζεμκ] ὄν. κόσμημα, ἐπιτή-
δευσις: — **اوزن** **ζεζέν**, ἐπιτετη-
δευμένος ἢ ψευδὴς στολισμός, δόλος, ἀπάτη.

Ζεζκ } Τ. **ζεζεν-μέκ** [Ζεμκ] ρμ. μδ. στο-
λίζομαι, καλλωπίζομαι, εὐτρεπίζο-
μαι, κ. συγγρίζομαι: — **اوزنوب** καλλωπίζομαι, εὐ-
τρεπίζομαι μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας: βλ. **اوزنک**.

Ζεζορ } Α. **ζεζορ** [πλθ. τοῦ Ζεζ] καὶ δ' πλθ.
Ζεζορ **ζεζορ**, ὄν. σπέρματα: —
σπέρματα νόσου, ἵτοι νοσογόνα.

Ζεζορ } Α. **ζεζορ**, ὄν. παρακέντησις ὑδρω-
πικῶν [χειρ].

Ζεζ } Π. **ζεζέ**, ὄν. ἁμαρτία: **کار** — ἁμαρτω-
λός: || **کاری** — ἁμαρτωλότης.

Ζεζμκ } Τ. **ζεζε-μέκ**, ρμ. μτθ. κοσμῶ, καλ-
λωπίζω, εὐτρεπίζω [αἰτ].

Ζεζορ } Α. **ζεζορ** [ὑποκορ. τοῦ Ζεζ] ὄν. μι-
κρόν σπέρμα, σπόριον: § πλθ. Ζεζορ **ζεζορ** —
σπέρμα: || **نطفه** — σπέρμα: || **نطفه** — σπέρμα: ||

Ζεζορ } Τ. **ζεζορ-μέκ**, καὶ κατὰ παρα-
φθορὰν **ζεζορ**, ὄν. ἀ-
πατεῶν, πανουργός, ὅστις κάμνει χαλάρους
ἐν τῷ χαρτοπαιγνίῳ: βλ. ἐπὶ μ.

Ζεζορ } Τ. **ζεζορ-μέκ**, ρμ. μδ. στενοχω-
ροῦμαι, βαρύνομαι: **جزيق** —
ἐστενοχωρήθην [βλ. **جزيق**]: § παρεκτρέπομαι εἰς
στενοδοκίαν, πανουργίαν.

Ζεζ } Τ. **ζεζ** ἢ **ζεζ**, μόνιον προτασόμενον
ἐπιθέτων τινῶν καὶ ἐπιρρημάτων ἀρ-
χομένων ἀπὸ τοῦ γράμματος **ب** καὶ ἐπιτείνον
τὴν ἐννοίαν αὐτῶν: **بس** — **بس** — **بس** —
ὁλοκληρίαν, ἐναργέστατος: || **بس** — **بس** —
ὁλοκληρίαν: βλ. καὶ **بس**.

Ζεζ } Π. **ζεζ**, ἐπρ. πολὺ, ἀρεκτά, ἱκανός: §
συνδ. ἀλλὰ.

Βισ } Αλδ. **βέδα**, ὄν. λόγος τιμῆς παρὰ τοῖς
Ἀλδανοῖς ἀπαρδιαστος: § ἀναστολὴ
τῶν ἐχθροπραξιῶν ἐπὶ τινι καιρόν, ἀνακωχή.

Βισατίν } Α. **βεδάτίν** [πλθ. τοῦ **βισ**] ὄν. κη-
ποι ἀνθέων ἢ λαχανικῶν.

Βισατ } Α. **βεδάτ**, ὄν. τόπος ὁμαλός, ἐπίπε-
δος: § ἀγγεῖον πλατὺ, ὡς μέγας λεί-
θος, χύτρα: βλ. ἐπὶ μ.

Βισατ } Α. **βεδάτ**, ὄν. τάπητες, ψίαθος, στρω-
μα, σκέπασμα, ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἐ-
ξαπλοῖ, στρώνει τις: **ارض** — τάπητες τῆς γῆς,
χλόη: || **مکان** — **کون** — ὁ τάπητες τοῦ παντός, τὸ
σύμπαν: πλθ. **βισατ**.

Βισατ } Α. **βεδάτ** [ρζ. **βισ**] ὄν. θ. ὁμα-
λότης: **زمین** — ὁμαλότης ἐδάφους:
§ εὐχέρεια λόγου, εὐγλωττία.

Βισακ } Π. **βεδάκ**, ὄν. στέφανος ἐκ σχοίνων,
κλάδων δένδρων καὶ ἀνθέων.

Βισαλ } Α. **βεδάλετ**, ὄν. θ. ἀνδρεία, γεν-
ναϊότης, ἡρωϊσμός: **و شجاعت** —
ἐῖναι ἐξ ἐκείνων, ὧν ἐφά-
μιλλοι κατὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμόν
σπανίως ἐρχονται: || **ارباب** — ἀνδρεῖοι, ἥρωες.

Βισαλ } Π. **βεδάλετ-καρανέ**, ἐπθ.
ἀνδρείος, γενναῖος [ἐπὶ ἔργων
κτλ.] — **خدمات** ὑπηρεσίαι γενναῖαι.

Βισαμ } Α. **βεδάμ** [ρζ. **βισ**] ἐπθ. γελόεις, φαι-
δρός: βλ. καὶ **بسم**.

Βισατ } Α. **βεδάτ** [πλθ. τοῦ **βισ**] ὄν. ἀ-
πλθ. ἀντίθετον **μυρεκε-
πάτ**, σύνθετα, μίγματα, κράματα: **ایله تدای** —
ἐξ ὅσων εἶναι δυνα-
τὴ ἡ θεραπεία διὰ τῶν ἀπλῶν [φαρμάκων], ἀ-
πεχε **[خاζέρο εἰλ]** ἀπὸ τῶν συνθέτων.

Βισα } Α. **βεδάδε**, ὄν. θ. περισπέρμιον,
ἵτοι σαρκώδες μέρος καρπῶν τι-
νων, περιβάλλον ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλοκληρίαν
τὸ σπέρμα καὶ μὴ συνεχόμενον μετὰ τοῦ ἐσω-
τερικοῦ τοῦ περικαρπίου.

Βισβ } Α. **βιδέπεβιν** [ἐκ τῆς προσ. **ب** καὶ
τῆς **ل**. **سبب**] ἐπρ. ἐπὶ αἰτία, με αἰ-
τίαν, ἡτιολογημένος: βλ. **مۇڭل**.

Βιστόν } Τ. **βέδ-βιστόν** [βλ. **βισ**] ἐπθ. ὁ-
λοκληρὸς: § ἐπρ. ἐξ ὁλοκληροῦ,
καθ' ὁλοκληρίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

- βιγίχη** } A. **βιγίχη-ιγέ**, ἐπθ. θ. — فصيله κο-
λοκυνδοειδῆ [φυστά].
- βιγί** } A. **βιγί** [βλ. **βιγί**] ὄν. πεταλωτής.
- βιγί** } A. **βιγί** [ἐκ τοῦ **βιγί**] ἐπθ. ισχυ-
ρός, ὁ συλλαμβάνων καὶ κρατῶν
ἐρωμένως, δυνατὰ.
- βιγί** } A. **βιγί**, ὄν. θ. νύμφη, ἡτοι κα-
τάστασις τοῦ ἐντόμου πρὶν ἢ μετα-
βληθῆ εἰς χρυσάλιδά.
- βιγί** } A. **βιγί** [ἐκ τοῦ **βιγί**] ἐπθ. προγά-
στωρ.
- βιγί** } A. **βιγί** [ὑποκορ. τοῦ **βιγί**] ὄν. γα-
στρίδιον, μικρὰ κοιλία § πλθ. βιγί.
- βιγί** } A. **βιγί** — κοιλίαι τοῦ ἐγκεφάλου.
- βιγί** } A. **βιγί-ιγέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων εἰς τὴν
μικρὰν κοιλίαν [βλ. προηγ.]. § θ. βιγί.
- βιγί** } A. **βιγί**, ὄν. κλειτορίς [ανατ.].
- βιγί** } A. **βιγί-ιγέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῇ κλει-
τορίδι, κλειτορικός § θ. βιγί.
- βιγί** } A. **βιγί** καὶ τὸ θ. **βιγί**,
καὶ τὸ θ. **βιγί** [ἐκ τῆς προθ. **βιγί**,
τῆς λ. **βιγί** καὶ τῆς ἀντ. **βιγί**, τὸ θ. **βιγί**]
ἐπθ. κατὰ γράμμα, αὐτολεξεῖ: **βιγί**
κατεχωρίσθη τὸ εἰρημένον
[τοῦ νόμου] ὡς ἔχει κατὰ γράμμα. Τὸ
ἀρθρον [τοῦ νόμου] ὡς ἔχει κατὰ γράμμα. Τὸ
ἐῖναι ἐν χρῆσει ὅταν ἀναφέρηται εἰς προη-
γούμενον ὄνομα γεν. ἀρσ. τὸ δὲ **βιγί** ὅταν
ἀναφέρηται εἰς ὀνλυνκόν, ὡς ἐνταῦθα τὸ **βιγί**.
- βιγί** } A. **βιγί**, ὁ ἀφ. ἀποστολῆ, ἀνάστασις:
— **βιγί** — ἀποστολῆ προφητῶν || **βιγί**
ἀνάστασις νεκρῶν || **βιγί** — ἀνάστασις τῶν
ἐν τοῖς τάφοις || — **βιγί** — ἡμέρα
τῆς ἀναστάσεως, ἡ δευτέρα παρουσία. || Ρμ.
ἀποστῆλθω, ἀνιστῶ νεκρούς [αἰτ.].
- βιγί** } A. **βιγί**, ἀφ. θ. ἀποστολῆ προφη-
του παρὰ τοῦ Θεοῦ: **βιγί** — **βιγί**
— **βιγί**, πρὸ τῆς ἀποστολῆς, ἡ **βιγί**
— **βιγί**, μετὰ τὴν ἀποστολῆν [τοῦ Μωάμεθ].
- βιγί** } A. **βιγί** [ὅταν προηῇται] καὶ **βιγί** [ὅ-
ταν ἐπῇται] προθ. μετὰ: **βιγί** — **βιγί**,
μετὰ τοῦτο, τοῦντεῦθεν, εἰς τὸ ἐξῆς || — **βιγί**
— **βιγί**, ὅ, τι ἐπεται, συνέχεια [διηγύματος κτλ.]:
— **βιγί** — **βιγί** ἡ συνέχεια αὐτοῦ || — **βιγί** — **βιγί**

βιγί, εἰς τὸ ἐξῆς τοῦ λοιποῦ || — **βιγί** — **βιγί**,
τοῦντεῦθεν || — **βιγί** — **βιγί**, μετὰ τοῦτο, ἀκο-
λουθῶς, ἔπειτα || — **βιγί** — **βιγί**, ἡ **βιγί** — **βιγί**
— **βιγί**, τοῦντεῦθεν, τοῦ λοιποῦ [βλ. ἀντ. **βιγί**] ||
— **βιγί** — **βιγί**, ἡ **βιγί** — **βιγί**, με-
τὰ καιρὸν || — **βιγί** — **βιγί**, πολὺ ἔπειτα,
μετὰ πολὺ || — **βιγί** — **βιγί**, μετὰ μεσημ-
ερίαν || — **βιγί** — **βιγί**, μετὰ τὸ γεγονός ||
— **βιγί** — **βιγί**, μετὰ τοὺς χαιρετισμούς ||
— **βιγί** — **βιγί**, μετὰ τοὺς τίτλους
[τοὺς ἐν ἀρχῇ ἐγγράφου τιθεμένους ἐν εἰδει
προσφώνσεως πρὸς ὃν τοῦτο ἀπενθύνεται] || —
— **βιγί** — **βιγί**, μετὰ τὴν
ἐκπλήρωσιν τῶν ὁφειλομένων ὀφλ. εὐχῶν [ἡρά-
σις συνήθης ἐν προλόγῳ βιβλίων, ἐνθα εἰδισται
νὰ προτάττονται εὐχαὶ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν
προφήτην] || — **βιγί** — **βιγί**, μετὰ τὸν
λόγον μετὰ τὸ φαιγντόν, ἡτοι πρῶτον
νὰ φάγωμεν καὶ ὕστερον ὁμιλοῦμεν, καιρὸς παν-
τὶ πράγματι [προμ.] βλ. **βιγί**.

- βιγί** } A. **βιγί**, ἐπθ. ἔπειτα ἐν χρῆσει ἐν τῇ
ἡμέρᾳ: — **βιγί** — **βιγί**, καὶ ἔπειτα,
ἡμέρᾳ, τιθεμένη ἐν τῷ προλόγῳ βιβλίων πρὸς με-
τάδασιν ἀπὸ τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν προ-
φήτην κτλ. συνήθων εὐχῶν εἰς τὸ προκείμενον.
- βιγί** } A. **βιγί**, ὄν. ἀπόστασις: — **βιγί**
— **βιγί** [ἐκ τῆς προθ. **βιγί**] δύο παραδαι-
γῶν || — **βιγί** — **βιγί** κατὰ
τὴν ἐγγύτητα [κοιτῆ] καὶ τὴν ἀπόστασιν [ἐκ-
τῆ] τοῦ μέρους τῆς μεταδόσεως || — **βιγί** — **βιγί**,
ἡ — **βιγί** — **βιγί**, ἀπόστασις ἀπόλυτος, ἀόριστος, μὴ προσ-
διορισμένη: § πλθ. **βιγί** βλ. **βιγί** καὶ **βιγί**.
- βιγί** } A. **βιγί-ιν** [γεν. τοῦ προηγ.] ἐν χρῆσει
ἐν τῇ ἡμέρᾳ: — **βιγί** — **βιγί**, πο-
λὺ ἔπειτα, μετὰ πολὺ.
- βιγί** } A. **βιγί-εν** [αἰτ. τοῦ προηγ.] ἐπθ. μα-
κρόθεν: — **βιγί** — **βιγί**, μακρὰν
ἡμέραν! ἡτοι νὰ μὴ τὸν ἰδωμεν πλέον!
- βιγί** } A. **βιγί-ιγέ**, ἐπθ. μετὰ τοῦτο, ἀκο-
λουθῶς, ἔπειτα βλ. **βιγί**.
- βιγί** } A. **βιγί-ιγέ**, ἀφ. θ. ἀπόστασις.
- βιγί** } A. **βιγί-ιγέ** [ἐκ τῆς
προθ. **βιγί**, τῆς λ. **βιγί** καὶ τῆς
ἀντ. **βιγί**] ἐπθ. μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῶν, παν-
στρατιᾶ.

بكامت } A. περιαινέτ [οἷ. بكم] ἀφ. θ. ἀλα-
 λία, ἀφωνία, βωδότης [βοῦδα].

١١
 بكتاش } ἡ βκτασ T. πεκτάς; ἐπιθ. ἰσος, ὅμοιος.
 § ὄνομα διαδήμου διεορίσθου. συν-

κρόνου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὀθωμανικῆς δυνα-
στείας Σουλτὰν Ὁσμάν, καὶ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγ-
ματος τῶν ἐξ αὐτοῦ καλουμένων بکتابت βλ.

١٢٢
 T. πεκτασ-ή, ἐπθ. καὶ ὄν. δερδίσσης
 ἀνήκων εἰς τὸ τάγμα τοῦ Βεκτάς·

§ μεψ. ἄνθρωπος ἐλευθεριάζων τὰ ἦθη καὶ χρο-
 μενος πνευματῶδη ποτὰ· § اوزوى—φραγκοστὰ-
 ψυλον προάσινον ἢ στικτόν.

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩

٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩

٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩

٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩

٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩

٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢

ζῆν τῶν Βεκτασῆδων βλ. $\epsilon^{\alpha} \lambda \kappa \gamma$.

بكجك } T. πει-δίζικ, καὶ بكجكز πει-δίζινεζ [ύ-
 ποκορ. τοῦ بك] μικρὸς βένε, κύριος:

† — πείθω πειθίζω, μικρὸ μου βέη! [ειρωνικῶς
καὶ περιφρονητικῶς].

T. πῆκ-τὸ [κατὰ τὸ لَهْجَهْ ἐκ τοῦ كُ
 كنجي } κοινῶς كُ πῆκ] ὄν. φύλαξ, ψρουρός:

فوری || νυκτοφύλαξ τῆς συνουκίας — می
— δασοφύλαξ || کوی — می || ἀγροφύλαξ
σκοπιά, καλύβη φύλακος, φρουρού.

بكجیلک } T. πεκτιν-λίη, ἀψ. τὸ ἔργον τοῦ
φύλακος, τοῦ φοροῦ.

A. **πίκο**, ὄν. παρθενία: — **ألا** δια-
 κροσεν: || **ألا** — διακροσίζω:

§ παρθένος: اتيس — اوله رق تزوج — *tὴν συνε-*
ξεύχθη παρθένον || ففكر — *ἢ — مضون*, *ἢ —*
مضون *ιδέα παρθένος, πρωτότυπος ἥτοι μὴ ἐξε-*
νευθεῖσα ἄλλοτε || — *ضربه* — *κύπλημα ὑπερ διὰ*
μυδὴ χωρίζει τι εἰς δύο § πλθ. اكار *ἐπικύρω.*

بکره } A. πικρέ, ὄν. θ. μάγανος, ροδάνι πη-
 γαδίου ἢ ἀλλου, ἀνέμν. ρούδος τοο-

χαλία, κ.υακαρῶς [βλ. ۰ مقرب]· § προχιλία [ἀνατ.].

بکر } A. πῶλε, ὄν. θ. πρῶτα.

بکره لو } T. περὶ τοῦ ἔχοντος μάγανον κατ.
βλ. بکره : — αὐτὸ ἀνέμιν στρέφουσα

οὐ τρία μαδούρια [βλ. ماسوره], τριέκλωστος.
 T. **ἡκερί**, ὄν. πότις, μέθυσορ, οἰ-

μαθηγινώσθου καὶ συνεκδ. πᾶς τοιοῦτος· [κατὰ
 τοιοῦτον] ἢ λέξις ἐκ τῆς ἀραβ. • كى προῖα ἤτοι

ὁ ἀπὸ πρώτης παρὰ τὸν πίθον τοῦ οἴνου καθύμενος χωρὶς ποσῶς νὰ ἐγερθῇ].

بكريلك } T. πεκρί-λικ, ἀφ. οἰνοφλυγία.

T. πένζ, ἢ بكنز πενιζ, ὅν. πρόσωπον,
 χοοιά, ὅψις πρόσωπου: آتقى — ὠχοοιδῶ ||

ἡ ἐπιψάνεια τῆς θαλάσσης· βλ. καὶ بٓت .
 προσώπου, καθίσταμαι ὡχρός· || صرامق — τὸ
 προσώπον ὡχρῶ[κτινίζει]· || ذڪر — ὁ ὄψις,
 ἡ ἐπιψάνεια τῆς θαλάσσης· βλ. καὶ بٓت .

بکزاده } T. παῖ-ζατέ, ὄν. υἱός βέν, πρίγ-
κηπος κτλ. βλ. β. § εὐγενής.

بكرزاده لك } T. πει-ζατελικ, ἀφ. εὐγένεια·
ξάσωτια, σπατάλη, διαφθορά.

بکرتماک } T. πενζ-ετυεῖ [βλ. بکرتماک] οἱ.
 μετ. ἀφομοιωθ, καθιστῶ ὅμοιον, ἀ-

παράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ, ἀπομιμοῦμαι,
 παραιοῶ, παρῳδῶ ἥτοι λέγω κατ' ἀπομίμη-
 σιν, παρῳμοιάζω ἥτοι ἀπατῶμαι ἐκλαμβάνων
 τινὰ ἀντί ἄλλον, συγχέω, ἐξοικονομῶ, διευθετῶ
 [δοτ. αἰτ.] : سزى اکا بکتردم
 αὐτόν, παρῳμοιάσθαι ὑμᾶς πρὸς αὐτόν|| ایشی بر
 — ἐξοικονομῶ, διευθετῶ ὑπόθεσιν.

بکرتمه } Τ. πενζ-ετιμέ, ὄν. ἀπαρ. ἀφομοίωσις
κτλ. βλ. προηγ. § ὄν. πρᾶγμα κατ'

ποιμήνησιν γινόμενον, παραποίησις, πλαστόν.
 ٤١١. ٤١٢. | T. πένζ-ετίλμυέκ[ἐκ τοῦ ٤١٢]

οὐκ ἔστιν ὁμοιωσιμὸς αὐτῷ, καθίστα-
 ῖν ὁμοιος δι' ἀπομιμήσεως, παρομοιάζομαι,
 λαμβάνομαι ἀντὶ ἀλλοῦ, ἐξοικονομοῦμαι, διευ-
 τοῦμαι [ὑπόθεσις].

بکزه دیلش } T. πενζ-επιλλός [ἐκ τοῦ προηγ.]
 ρ. ἀφ. ἢ ὑπὸ τινος ἀφουοίω-

ου, ἀπομίμησις, διευθέτησις, ἐξοικονόμησις
[δοτ.]: يشك ر شيه — ى قولادر
της ὑποθέσεως εἶναι εὐκόλος.

بکره دیش } T. πεντήτης [ἐκ τοῦ بکرتمک]
g. ἄφ. τὸ ἀφουμοιῶσαι, τὸ ἀποιμ-

μιθῆναι, τὸ παρομοιάσαι, τὸ ἐξοικονομῆσαι τι, ἡ ἀπομοίωσις κτλ. بكن: بكن [δοτ. αἰτ.]: ي ايشى
مزدن مقصد شيد ὁ σκοπὸς τοῦ νὰ ἐξοικονομη-
σωμεν [πενζετσίμουζέν] τὴν ὑπόθεσιν.

١٢٠
 بکره مک } T. πενζ-ευέκ [ἐκ τοῦ بکر] ρη.
 οὐδ, ὁμοιάζω, εἶναι ὅμοιος, προ-

ἐγγιζω, φαίνομαι [δοτ.]: کا بکڑر ὁμοιάζει αὐ-
 -ῶ. || سزہ بکڑر ἵμᾶς ὁμοιάζει. || تینہ بکڑر

μοιάζει· *بکزیور* *οὐκ αἰνεται θυμωμένος* ||
بکزیه *βαθυπνδὸν βαθυπνδὸν* [*προσ-*
έγγιζε, προσέγγιζε] *γίνεται ἀνοσις*.

T. πεν-εμέ, ὄν. ἀπαρ. καὶ بکره‌میش
 πεν-εγίς, ρ. ἀφ. ὁμοιότης. بکره‌میش

بکساد } T. πεκώματ, βε. بکساد.

بك { T. πενέκ, βλ. بَنَك .

بکلمت در مک } T. πάλιν-τις-μὲν, καὶ

بکلتک } T. πελαγο-μεν. μεθ. ἀφίνω τι-
 νά νά περιμένη [αιτ.]: نى بکلتکمه n
 ۴ بکلتκ mη με ἀφίνης νά περιμένω, mη βραδύνης
 νά ελθῇ· § βάλλω τινά νά περιμένῃ, νά φυ-
 λάττῃ ὡς φύλακα κτλ.

بكشمك } T. περιέλε-σ-μέ-σθι, οὐδ. περιέ-
 νω, ἀναμένω[λέγεται ἐπὶ πολλῶν
 ἀνθρώπων περιεμένοντων ὁμοῦ] هرکس صباحه قدر
 بکشدی ἕκαστος περιέμενε μέχρι τῆς πρωΐας.

بكلك } T. $\pi\epsilon\tau\text{-}\lambda\iota\kappa$, ἀφ. ὁ τίτλος τοῦ βέν, εὐ-
 γένεια· ὁ ὑποταλὴς ἡγεμονία· سيسام
 ی — ἡγεμονία τῆς Σάμου· ὁ ἐπὶ κυβερνητικὸς,
 δημοσίος· کی — πλοῖον κυβερνητικόν· || مال —
 fi مالی — δημοσίον προῖμα.

بكلکچی } T. *πειλάκι* = *πείδι*, ἀρχικαγαγελλά-
 ριος, ἥτοι ἀρχηγός τοῦ γραφείου
 τοῦ Αὐτοκ. Διδανίον [ديوان همایون], ἐξ οὗ ἐκδι-
 δονται τὰ φιρομάνια καὶ τὰ βεράτια, καλούμενος
 ديوان همایون — *πειλάκι* = *πείδι* διδάνι = *διαγών*.

بكلمك } ἡ βκλμκ T. περ-λεμει, [κατὰ τὸ
 لهجه ἐκ τοῦ بك ἡ بك ἰσχυρός] ρι.μτδ.
 περιμένω, ἀναμένω, ἀγρυπνῶ, φυλάττω, προ-
 φυλάττω, προσδοκῶ, ἐλπίζω [αιτ.] : سنى بکرم
 δὲ περιμένω·|| چو جنى بکله φύλαξε τὸν παῖδα·||
 بکرم τοῦτο παρ' ὑμῶν ἀναμένω, ἐλ-
 पिζω·|| کتيدکمزى بکيور περιμένει νὰ φύγω-
 мен·|| قودو بکار طاغرى|| ὁ θεὸς φυλάσσει αὐ-
 τὸν φρόδος φυλάττει τὰ ὄντα [πρμ.].

بكنلملك } T. πεκλε-νι-μεί, ρι.πθ. ἀνα-
 μένομαι, φυλάττομαι, προσδο-
 κῶμαι· § ἀντί ἀπροσώπου, ἥτοι περιμένει τις·
 بكنلملك دهن بكنلملك دهن بكنلملك دهن
 τις νὰ περιμένη τόσον [πεκλενιμεί]·

بكانك } T. πεκλε-v-μεκ, ρμ. πθ. ἀναμένο-
 μαι, προσδοκῶμαι· βλ. προηγ.

{ T. θελε-γὴς [بكله] ὄν. τὸ ἀναμέ-
 νειν, τὸ προσδοκᾶν, τὸ φυλάτ-
 τειν, προσδοκία, φυλάξις.

T. πεκλε-ψιδοῖ [بكلمك] ὄν, ὁ ἀ-
 ναμμένων, ὁ φυλάττων.

بکلی } ἡ βκλω T. πέν-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων κηλι-
 δας ψυστικὰς ἐπὶ τοῦ δέσματος, στικ-
 τός: اوزوم — σταφυλὴ στικτὴ, ἔχουσα ἐρυθρὰς
 κηλιδας. βλ. بک πέν καὶ بکلی .

16. α . $\dot{\alpha}\theta\kappa\upsilon$ [πλθ. τοῦ $\alpha\theta\kappa\iota$] ὄν. ἀλλὰ λοι,
 βωδοί. βλ. $\alpha\theta\kappa\iota$.

بکماز { n بکمز T. πεκμεζ, βλ. پکمز.

T. $\pi\epsilon\gamma\mu$ [ὁπλ. τοῦ $\beta\epsilon\gamma\mu$ βέης, βλ.] ὄν.
 κυρία [βένσδα] κατὰ τὸ $\chi\alpha\upsilon\eta\upsilon$,
 ἐκ τοῦ $\chi\alpha\upsilon$ βλ.

ٻڪندی } T. *παραγενῆ* [ἐκ τοῦ ٻڪ] τὸ ἀρ-
 σκεῖν || — خنکار μελίζειναι μὲ τὸ
 κρεῖας [φαγητόν]: § χουσανθεμον [φυτόν].

بکندير ملک } T. πηγεν-τιριλ-μῆκ, ρμ. πθ.
 καθίσταμαι ἀρεστός, ἐπιδοκι-
 μάζομαι, ἐκλέγομαι, γίνομαι δεκτός ὑπό τινος;
 بکندير یلان قاش بوی } τὸ ὕψισμα, ὅπερ κατέστη
 ἀρεστόν, τοῦτο εἶναι;

ܒܟܢܕܝܪܡܟ } T. κεγενετις-μεε, ρμ. μτδ. κά-
 μνω τινὰ ν' ἀρέσῃ, ἐπιδοκιμά-
 σῃ, ἐκλέξῃ, δεχθῇ τινὰ ἢ τι, καθιστῶ τινὰ ἢ τι ἀ-
 ρεστὸν, δεκτὸν εἰς ἄλλον [δοτ. αὐτ.]: ܐܟܐ ܟܢܕܝܨܢܝ
 ܒܟܢܕܝܪܡܟ ܕܐܘܬܝܬܝܢ ܕܐܪܥܬܝܢ ܕܐܘܬܝܬܝܢ ܕܐܘܬܝܬܝܢ
 [ἐκαμε νὰ τὸν ἀρέσῃ]: || — ܟܐܡܢܘܢ ܕ'ܐܪܥܬܝܢ
 ܕܐܘܬܝܬܝܢ ܕܐܘܬܝܬܝܢ ܕܐܘܬܝܬܝܢ ܕܐܘܬܝܬܝܢ ܕܐܘܬܝܬܝܢ

} T. $\pi\epsilon\gamma\gamma\epsilon\nu\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ [بکندیریش] ρ. ἄψ.
 τὸ καταστῆσαι τινα ἢ τι ἀρε-
 στόν, δεκτόν παρ' ἄλλω, τὸ ποιῆσαι τινα ἐπι-
 δοκιμάσαι, ἐκδέξαι τι.

بكتلكم } T. πῆγεν-αλ-μὲκ, ρη. πθ. γίνομαι
 ἢ καθίσταμαι ἀρεστός, ἀποδεκ-
 τός, ἐπιδοκιμάζομαι, προτιμῶμαι, ἐκλέγομαι:
بصورت بكتلكم τοῦτο ὁ σχεδίων τοῦτο ἐπεδοκιμά-
 σθη, ἐγένετο ἀρεστόν.

δεκτόν, τὸ ἐπιδοκιμασθῆναι, ἵτοι ἀποδοχῇ, ἐ-
 πιδοκιμασία πράγματος ἢ προσώπου.

بلاديه } Π. πελὰ-τι-ξέ, ἐπθ. ὁ ἰδὼν συμ-
φοράς, παθήματα, πολυπαθής.

بلالزده } Π. πελὰ-ζετίε, ἐπθ, ὁ πλνγεῖς ὑπὸ
 συμφορῶν, διςτυχῆς.

بلازك } ἡ βιλζικ T. βιλζίκ, ὄν. βραχιόνιον, κοίκος: ي — آماق βραχιώνιον

περὶ τὸν πόδα, ἵτοι κρείκος ὃν αἱ γυναῖκες
τῶν Ἀρσάδων θέτουσι περὶ τὰς κνήμας ὡς κό-
σμημα· || — قویو — κρικουειδὴς ἐπιστῆμιος λίθος
τοῦ φεάτος ἐκ μαουάδου συνήθως.

} A. *ἡελαγὰτ* [ῥζ. *بلغ*] ἀφ' θ. *εὐγλωτ-*
τία, ἀρετὴ λόγου συνισταμένη εἰς
 τὴν *χοῆσιν* λέξεων οὐ μόνον *κανονικῶν*, ἀρμο-
 νικῶν καὶ καλῶς συντεταγμένων, ἀλλὰ καὶ συν-
 ῥηουσῶν πρὸς τὸν σκοπόν: *افاده* — *كلام* — *εὐ-*
γλωττία λόγου, *εὐφραδεια*: || — *صاحب* *εὐγλωτ-*
τος, *εὐφραδῆς*: || — *علم* *ρητορικῆ*: βλ. *فصاحت*.

بلاغت پرداز } Π. πελαγαῖ-περιτάζ, ἐπθ. ὁ
 συντάττων λόγον εὐφροαδίῃ,
 ὁ ὁμιλῶν εὐγλωττως, εὐφροαδίης.

بلاغت پردازانه } Π. π. ε. λ. α. γ. α. τ. - π. ε. ρ. ο. τ. α. ζ. α. ν. ε.,
 ε. π. θ. ο. ὁ ἀν. ἡ. κ. ω. ν. ε. ὑ. γ. λ. ω. τ.
 τ. ω. ε. ὑ. φ. θ. α. δ. ε. ῖ. § ε. π. ρ. ο. ε. ὑ. γ. λ. ω. τ. τ. ω. ρ.

} Π. πρῶτον-ῥητορὺς, ἐπὶ.
 } ὁ ἐπιδεικνύων [πρωτῶν] εὐ-
 } γλωττίαν, ὁ κομπᾷζων ἐπὶ εὐγλωττία.

Π. πρῶτον ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ ἡ ἀποστολή
 ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ ἡ ἀποστολή
 ἐπὶ τῷ ἐκείνῳ ἡ ἀποστολή

بلاکش } Π. ἀεὶ ἀ-κεί, ἐπθ. ὁ ὑποστὰς ἡ
 ὑψιπτάμενος συμφορὰς, διςτυχή-
 ματα, παθήματα, τλήμων, ταλαιπωρούμενος.

בלאל } A. πσλαλέτ, n בלא πσλαλέ, dφ. 0.
υγρότης, υγρασία.

بلالى } T. $\pi\epsilon\lambda\alpha\text{-}\lambda\eta$, ἐπθ. ὁ φέρον συνφο-
 ράν, ἐπικίνδυνος, πλήρης ἐμποδίων,
 δυσκολιών, διύσκολος [ἀνθρωπος ἢ ὑπόθεσις].

بلاهت } A. παραχρησ[ος, ψ] ἀψ.θ. βλακεία,
 εὐήθεια, ἡλιθιότης.

βλ. } Α. πειλαγὰ [πλθ. τοῦ بلية] ὄν. συμ-
φοαί, παθήματα, δυστυχήματα.

بلبال } A. $\pi\epsilon\lambda\alpha\lambda\epsilon$, ὄν. ἀνθυψυχία, ταραχή:
 بلبال — ἀνθυψυχία τῆς καρδίας, ἵτοι ἐ-
 σωτερικὴ· § πλθ. بلبال $\pi\epsilon\lambda\alpha\lambda\epsilon$.

يلبا نلامق } T. παλπανλαυάκ, ταύτὸ τῷ
 βλ. αλαμλαقق

بل بل } T. ۛۛۛ ۛۛۛ, ۛۛ. بل.

بیب } II. $\pi r = 24\pi$, $\beta\lambda$. لب 24π .

II. $\pi\sigma\lambda\alpha\sigma\tau\epsilon\varsigma$, $\delta\upsilon\nu$. $\alpha\eta\delta\omega\nu$: کی سونٹک —
 $\lambda\alpha\lambda\omega$ $\omega\varsigma$ η $\alpha\eta\delta\omega\nu$, $\eta\tau\omicron\iota$ $\epsilon\nu\gamma\lambda\omega\tau\tau\omega\varsigma$,
 η $\pi\omicron\lambda\lambda\alpha$, $\epsilon\chi\omega$ $\delta\iota\alpha\theta\epsilon\sigma\iota\nu$ || — بوقلوحہ $\psi\pi\omicron\lambda\alpha\tau\epsilon\varsigma$

444 } Α. πρὸς πρὸς, ὅν. θ. φράση ἢ ἄλλο ἀγ-
γεῖον ἔχον θνητὴν. ἔξ ἧς οὐδεὶς τὸ ὕδωρ.

٧٧٧ } Τ. πδλ. πδλ. αγέ, ὄν. τευθίς, κοινῶς κα-
 λαυάοι [μαλάκιον].

بلغی } T. πελ-δζι, ὅν. ἐργάτης ἐργαζόμενος
διὰ τῆς λίσσου.

بلجيقا } ἡ βελγική, ὄν. κ. ἡ Βελγία.
κῆ, τὸ Βέλγιον.

بلجیقالی { T. πελδοζικα-λή, ὄν. Βέλγος.

١٤ } A. $\pi\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, ὄν. πόλις, χώρα: ٱلْمَدِينَة — $\pi\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\tau\epsilon$
 ١٥ } $\lambda\acute{\epsilon}\tau\epsilon\theta\text{-}\lambda\text{-}\lambda\acute{\alpha}\chi$, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, ἡτοι ἡ
 Μέκκα. || — ٱلْمَدِينَة $\sigma\acute{\epsilon}\tau\epsilon\chi\theta\text{-}\lambda\text{-}\pi\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, ὁ $\sigma\acute{\epsilon}\chi\eta\varsigma$ ἡ ὁ
 δῆμιουργος τῆς Τριπλόθεως τῆς Βαρβαρίας βλ. καὶ
 ١٦ } § ١٢٠. ١٧ } $\pi\iota\lambda\acute{\alpha}\tau\epsilon$.

بلدان } A. ἀσάτων, [πλθ. τοῦ βλ βλ.] ὄν.
 πόλεις, χώραι: — د — عروص و —
 دی ایگینیتو ټاوی لیل و نهار اولدی
 πάντα τὰ πλάτη καὶ τὰς χώρας.

بلدك } T. $\pi\lambda\pi\kappa$, $\beta\lambda$. بيلديك.

} A. $\alpha\epsilon\lambda\epsilon\acute{\iota}\varsigma$, $\delta\upsilon$. 0. $\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$: استانبول—سى
 } ἡ [$\pi\acute{o}\lambda\iota\varsigma$] Κωνσταντινουπόλις || —
 طيه ἡ $\omega\rho\alpha\iota\alpha$, ἡ $\xi\chi\omicron\chi\omicron\varsigma$ πόλις [$\epsilon\pi\iota\theta\epsilon\tau\omicron\nu$ τῆς
 Κ]λέως || — ادرنه ἡ πόλις Ἀδριανουπόλεως
 § πλ0. بلاد $\alpha\epsilon\lambda\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ καὶ بلدان $\alpha\epsilon\lambda\epsilon\acute{\iota}\alpha\nu$.

} A. *ἡγετῆ-ι*, ἡπθ. ἐγγώριος, δημοτικός,
 } δημαρχιακός: — مجلس δημαρχιακόν
 συμβούλιον· § ὁ κάτοικος πόλεως, ἀστικός, δι-
 μότης [άντιθ. بدوی *ἡγετῆ-ι*, νομάς, βεδουνός]: §
 ὑψάσμα ἐγγώριον βαμβακερόν, τσίτιον· §θ. بلدیه
 — دایره δημαρχιακόν τιμήμα ἢ ἀπλῶς بلدیه
 δημαρχία || مدری —, ἢ رئيسه — δήμαρχος.

بلدیر } ἡ بلدیر T. ἀνάκτορ, ἐπὶ πύρουσι.

بلوطيه } A πελλουτ-ιγέ, ἐπθ.θ. κυπελλοφó-
ρος [ψτ.]: — *فصيلة* οἰκογένεια τῶν

κυπελλοφόρων [φυσῶν]· § ὄν. βάλανος.

βλ. · بلوطا لائق ، بلوطی ، T. σουλού·
بلوط . بلووتلائق ، بلووت ، بلووتلی

بلوغ } A. πῶλον γ [oç, بلوغ] ἀφ. ἐν ηλικοιότητι:
 — π. δίνγι πῶλον γ. ἐφηδικὴ ἡλι-

κία, ἡ—حد **χάτι** πύλουγ, τὸ ὄριον τῆς ἐν-
 λικιότητος. || سن — واصل اولى **ἡ** — ايرمك
 φθάω εἰς τὴν ἐφηδικὴν ἡλικίαν.

بولك } T. πικρότερον, ὀρθότερον بولوك ἢ بولك
βλ. بولك.

بله زك } T. $\pi\lambda\epsilon\zeta\iota\kappa$, βλ. بالازيك.

بلوی } A. πρὸς τὸ [ταὐτὸ τῷ * بلا και بليہ]
 ὄν. θ. συμφορά, δυστύχημα.

بلهوس } Π. πδλ-χεδές, ἐπθ. ἐπιπρεπής εἰς τὰς
 ὁρέξεις του, ἀψήκορος βλ. بوالهوس .

بلى } A. πέλῃ, ἐπορ. ναί, μάλιστα.

βίαια. } A. ἀελιγυῖα [πλθ. τοῦ بليه] ὄν. συμ-
 φοραί, δυστυχήματα.

بلید } A. πελίτ [ἐκ τοῦ بلاد] ἐπθ. εὐήθης,
βλάξ, ἀναίδθνητος.

بلیرسن } T. πελιγο-δίζ, βλ. بلاورسن.

بلغ } A. πελίγ [ἐκ τοῦ بلغت] ἐπθ. εὐγλωτ.
τος, εὐφραδής [ἐπὶ ἀνθρώπων ἢ λό.

σου καὶ ποιήσεως]: — شاعر ποιντῆς εὐγλωτ-
τος. || — شعر ποινδης εὐγλωττος. || — دعاى عۇڭلۇق

ἐὺλῶτος. || — تَأْتِي ἐπίδρασις καλὴ· § πλήρης
ἐπαρκῆς, μέγας: — سَعَى μεγάλη προσπάθεια· θ

Π. πελιγανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων εὐ

βλ. } γλῶττω, εὐγλωττος [ἐπὶ λόγου, συγ-
γράμματος κτλ.]: — توصيف περιγραφὴ εὐγλωτ

τοῦ § [ἐπορ.] εὐγλωττωρ.
 () ἢ بلن T. πελιν [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ ل]

ἐκπλήξεως ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀπεν

ζων, ἑκπληκτος, ἐνεός.
 ٤١ ١٢١) ἡ بلنله ملك T. πλαν-λεμεκ, [2

βίβλη. { ἀρχ.] ρμ. οὐδ. παρατηρῶ, ἀ
 τενίζω μετ' ἐκπλήξεως, μὲ ὄμμα εὐνοῦς· § ἀφ'

πνίζομαι πεφθοσμένος, ξυπλάζομαι ἐν τῷ ὕπνῳ, πτοοῦμαι.

بليہ } A. πειλιγέ [ρζ. بلا] ὄν. θ. δυτύχημα,
 συμφορά: — انفصالة او غرادق — ὑπεπέδα-

μεν εἰς τὸ δυστύχημα τῆς παύσεως· § πλθ. بلیات
 πελαγιάτ, καὶ بلا πελαγιά : بلیات مضحک

τυχήματα κωμικά.
) Τ. πέμ, μόριον ἐπιτατικόν, ὅπερ προ-

Ϛ. } τασσόμενον ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων
 ἀπὸ τοῦ γράμματος Ϝ καθιστᾷ αὐτὰ ἐπιτα.

τικά, ὡς : بياض **β. π̣εϋ-π̣εγιάζ**, ὅλως λευκός,
κατάλευκος· βλ. καὶ **β̣αμ** :

6. } A. πένυ [προφέρεται πένυ] ὄν. ἢ χον-
 δρὰ ἥτοι ἡ βαρύτονος χορδὴ μουσικῶν

ὀργάνων, ὡς κιθάρας κτλ.
) Π. π. - μετὰ λ. [C προσθ. καὶ λ. محل]

ἐπθ. ὁ ἔχων τὸν τόπον, προέσφορος,
κατάλληλος τῇ περιστάσει· § ἐπρ. καταλλήλως

ἐν χρήσει μᾶλλον ἀποφατικῶς, ἥτοι بلا βλ.
 () A. πὶ μᾶνα-χου [προθ. ب πὶ λ. عنا]

١٤٥. } καὶ ἀντ. • χου] ἐπρ. τῆς αὐτῆς ἐν
 νοίας, ταυτόσημον: ايضاً—τῆς αὐτῆς ἐννοίας

ὁσαύτως,
(12) A. τί μεκάν [προθ. B. τί και λ. قما

Π. πὲ μακάμ βλ. *maqām*.

منه } Α. πὶ μέννι-χι [προσθ. β. πὶ, λ. من κα
 άντ. ε.] τῇ χάριτι ἐκείνου, δηλ. τοῦ

Θεοῦ: الكريم — πὶ μέννι-χι-λ-κεριu, τῇ χάριτι
τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦτου. || تعالى — πὶ μέννι

χριστάλμα, τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου
 . } Τ. πέν, ἀντ. ἐγώ: εἰς — — λέγω ἐγώ

5. (ἐγώ, ἦτοι γίνομαι ἐγωιστής· || ديك —
 شیطان کاریدر ὁ ἐγωισμὸς εἶναι ἔργον τοῦ διαβόλου

λου [διαδοικόν]· || جـ — πένδξε, κατ' ἐμέ, κα
τὰ τὴν γνώμην μου· || سر — πέν-δίξ, ἀνευ

μου: سز يدمز — άνευ εμού δεν δύναται νά μα-
ταθῇ: § سنلو دهن-لی پهن-لی, μετὸ σὺ κα-

يكلمك ملاقاتنده برنجی خطابری سنلو — لو اولدرق

πρώτη συνομιλία αὐτῶν ἐγένετο μετὰ μεγάλῃ
οἰκειότητος· || βλ. καὶ γ.

بن { T. πέν, βλ. بك πέν.

το ἄνθρωπον τοῦ κανονισμοῦ· § ۱
 στροφὴν ἡσματος, ποιήματος: ی — شرقینک ایلک
 ἢ πρώτη στροφὴ τοῦ ἡσματος: βλ. Pμ.
 δένω[δοτ. αἰτ.]: ای کنده — ابتد
 αὐτὸν εἰς αὐτήν, κατέκτισε τὴν καρδίαν του.

Π. **πεντέρ**, ὄν. ἀποβάθρα, λιμὴν, ἐμ-
 πορικὴ πόλις § φρουρίον ἢ ὀχύρωμα
 ἀνεγειρόμενον εἰς τὸ στόμιον στενοῦ, πορθιμοῦ·
 § πλθ. ἀρβ. بندر **πενάτιρ**.

Π. **πεντίρεκ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 φρουρίον ἢ ὀχύρωμα κατὰ τὴν
 εἰσοδὸν λιμένος ἢ στομίον· § τουρκ. κατὰ πα-
 ραφθορὰν مندرک **πεντίρεκ**· βλ. 2.

Π. **πεντίρο-γκυάκ**, ὄν. συν-
 ἁναβόλ κῆ· برجم: بندر: بزرگ
 μεγάλη ἐμπορικὴ πόλις, οἷα ἡ Κων[σταντινούπολις].

T. **πεντίρομέκ**, βλ. بندر مک.

A. **πεντίοικ**, ὄν. καὶ τὸ θ. بندقه
 μικρὰ σφαῖρα ὡς τοῦ πυροβό-
 λου, βολῆς § λεπτοκάρυον, κ. φουντοῦκι.

Π. **πεντίοικ** [βλ. προηγ.] ὄν. λεπτο-
 κάρυον· βλ. καὶ فندق.

Π. **πεντίε-γκυάν** [πλθ. τοῦ **πενδέ**] ὄν.
 δοῦλοι, θεράποντες: اعدای — سلطان
 οἱ πιστοὶ τῶν θεραπόντων τῆς Κραταιᾶς
 Βασιλείας: || نشان — صداقت — θεράποντες πιστοί.

Π. **πεντίε-γκι** [ἐκ τοῦ **πενδέ**] ἀφ. δου-
 λεία, ἀφωσιώσις: وظائف — مقتضیاتند
 εἶναι ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν καθήκοντων τῆς
 ἀφωσιώσεως, ἥτοι τὰ καθήκοντα τῆς ἀφωσιώ-
 σεως ἀπαιτοῦσι [τοῦτο].

Π. **πεντίε** [ἐκ τοῦ ρμ. **πεντέν**,
 βλ. **πενδέ**] ὄν. δοῦλος, θεράπων: کر —
πεντένις, ὁ δοῦλός σας, ὁ θεράπων ὑμῶν, ἥτοι
 ἐγώ || لری — ὁ θεράπων Αὐτῆς, ἥτοι ἐγώ ||
 برادر, ὁ ἀδελφός [μου] ὁ θεράπων ὑμῶν,
 ἥτοι ὁ ἀδελφός μου, ὅστις εἶναι ὑμέτερος θερά-
 πων: لری — مخدوم ὁ υἱός μου, ὁ θεράπων Της.

Π. **πεντίε** [ἐκ τοῦ **πενδέ**] ὄν. ἐγώ καὶ
 τοῦ συνδ. **πενδέ** καὶ **πενδέ**.

Π. **πεντίε-περδέρ**, ἐπθ. ὁ τρέφων
 τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, ἥτοι ὁ
 ἀγαπῶν, εὐνοῶν, προστατεύων, ὑποστηρίζων
 αὐτοὺς, πατέρων.

Π. **πεντίε-περδέρ**, ἐπθ. ὁ ἀ-
 νήκων ἢ ἀρμόζων τῶν εὐνοοῦν-
 τι καὶ ὑποστηρίζοντι τοὺς οἰκείους θεράποντας,
 προστατευτικός, εὐεργετικός: کزاید —
 δια τῆς εὐεργετικῆς ὑμῶν προστασίας § ἐπρ. προσ-
 τατευτικῶς, εὐεργετικῶς.

Π. **πεντε-περδερ**, ὄν. ἡ ιδιό-
 της τοῦ ἀγαπῶντος, εὐνοοῦν-
 τος, προστατεύοντος τοὺς θεράποντας αὐτοῦ,
 εὐεργετικότης, προστασία: دولتاریه —
 δια τῆς προστασίας τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος.

Π. **πεντε-χανέ**, ὄν. οἰκία τοῦ θε-
 ράποντος, τοῦ δοῦλου, ἥτοι ἡ οἰ-
 κία μου, κ. τὸ δουλικόν μου [ἐκφρασίς μετριοφρο-
 σύνης] ὅταν ὁμιλῇ τις περὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·
 αντιθ. دولخانه βλ. 2. — ἐν τῇ δουλικῇ μου οἰ-
 κίᾳ: || دن — ἐκ τῆς δουλικῆς μου οἰκίας.

Π. **πεντε-ζατέ**, ὄν. ὁ υἱός τοῦ
 δοῦλου, τοῦ θεράποντος, ἥτοι ὁ
 υἱός μου [ἐκφρασίς μετριοφροσύνης] ὅταν ὁμιλῇ
 τις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ].

T. **πεντε-λίικ**, ἀφ. δουλεία, πί-
 στις, ἀφωσιώσις.

Π. **πεντε-νδδάζ**, ἐπθ. ὁ περι-
 ποιούμενος, εὐνοῶν τοὺς θερά-
 ποντας αὐτοῦ, εὐμενής, περιποιητικός.

Π. **πεντε-νδδαζ**, ἀφ. ἡ ιδιότης
 τοῦ περιποιουμένου, τοῦ εὐ-
 νοοῦντος τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, εὐμένεια.

T. **πεν-οίζ**, ἀνευ ἐμοῦ· βλ. بن.

T. **πενίς**, βλ. پینیش.

A. **πενδύρ**, ὄν. δακτυλιώτης [δά-
 κτυλος] § πλθ. بناصر **πεναδύρ**.

T. **πενγνλτάκ**, ὄν. τὸ ἀνω μέ-
 ρος τῆς κεφαλῆς τῶν νεογεννή-
 των, ὅπερ εἰσέτι εἶναι ἀπαλὸν καὶ κινητὸν,
 πηγὴ [ἀνατ.].

T. **πενγνλτα-μακ** [λ. ἀρχ.] ρμ.
 οὐδ. κινεῖσθαι καὶ τρέμω ἐλα-
 φῶς [λέγεται ἐπὶ οὐσιῶν μαλακῶν καὶ κινη-
 τῶν, ὡς ἡ σπικτή]· βλ. καὶ زنگلداقی.

A. **πενεφδεδζ** [ἐκ τοῦ π. **πενφ**] ὄν.
 ἰον.

βνιη } A. βννγνβ [ρζ. بناء] ὄν. θ. κατασκευὴ τοῦ σώματος, κρᾶσις [λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων τε καὶ ζώων]: عيده — εὐκρασία || εὐθεσία, εὐεξία, καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος || — قوی الـ kabivγv-λ-βννγνβ, ὁ ισχυρὸς κρᾶσεως || — ضعیف الـ ζαῖθv-λ-βννγνβ, ὁ ἀσθενοὺς κρᾶσεως || — صحیح الـ δαχῆχv-λ-βννγνβ, ὁ ἰσχυρὸς κρᾶσεως.

βω } T. βωv, ἀντ. δεικτ. οὐτος, αὕτη, τοῦτο [ἐπὶ τῶν πλησίων προσώπων καὶ πραγμάτων βλ. او، شو. — آدم — ὁ ἄνθρωπος οὗτος || قاری — ἡ γυνὴ αὕτη || چوچق — τὸ παιδίον τοῦτο || قلمه یازی یازمق مشکدر — δύσκολον εἶναι νὰ γράψῃ τις [γράψῃ] διὰ τοῦ καλᾶμου τοῦτου || کون — σήμερον || صباح — τὴν πρωτὴν ταύτην, σήμερον τὸ πρωτῆ || اخشام — τὴν ἐσπέραν ταύτην, ἀπόψε || — شو — ὁ δέ, οἱ ἄνθρωποι || نون — شون — ἔνθεν κάκεῖθεν, διὰφορα πράγματα, ποικιλία βλ. بوندن — بوندن.

βω } Π. βωv, καὶ ἐν συνθέσει βωv, βλ. بالعجب, — مپوv'A — علی سینا || بوالهوس، بوالفضول. — βωv, βλ. βωv, βλ. βωv.

βω } Π. βωv, ὄν. ὁσμή: — ὁσμή ὁδοῦ || — عیر — ὁ ἔχων ὁσμήν κορμὴν ὁδοῦ, μυροδόλος || صفا عالمه — ی وفا آمده — ὁ ἐν τῷ κόσμῳ, δὲν εὖρον ὁσμήν πίστεως ἐν τῷ ἀνθρώπῳ § βλ. βωv, καὶ βωv.

βω } A. βωv [ἐκ τοῦ π. βωv] ἐπθ. εὐδνης: جوزز — μωσχοκάρυον.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } T. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

βωv } A. βωv [ρζ. باب] ὄν. θυρωρός: § [ἀνατ.] πυλωρός στομάχου § βλ. βωv.

بوجوق } $\pi\omicron\upsilon\delta\zeta\omicron\iota\kappa$ [κατὰ τὸ لجه ἐκ τῆς
 Βουλγαρικῆς] ὄν. Χριστοῦγεννα :

ε. 23 — ἡ μετὰ τὴν νηστείαν τοῦ τεσσαρακον-
θημέρου σφαγὴ ζώων [ἰδίᾳ χοίρων] πρὸς κα-
τάλυσιν.

بوجی } 1τ. ὁδὸζn, βλ. بوجا.

یوحیس } T. πονόζις, βλ. آجیس.

بوچوق { T. παντοῦν, βλ. بچوق.

بوخو } T. πουχού, βλ. بوهو .

بود } T. πούτ, βλ. بوت.

بود } Π. αὐτῶν [γ' προσ. τοῦ ἀορ. τοῦ ρ.
بودن αὐτῶν, ὑπάρχειν ὑπαρξίς βλ.
κατωτέρω: ناپود، بود و نبود، به بود.

بوداجق } T. ποιη-α-δζηκ [ὑποκ. τοῦ بوداق]
 ὄν. μικρὸς βλαστός, κλαδίωκος,
 κλώνας [κλαδάκι], μικρὸς ὄζος ξύλου.

بوداق } T. *πουτάκ* [κατὰ τὸ لهجہ, κυρίως
 } ὕν. βλαστὸς δένδρου ἀνα-
 πτυσσόμενος εἰς κλάδον, κλών, κλάδος, ὄζος
 ἔξυλον: صالقي — دال διακλαδοῦμαι, ἀναπτύσσο-
 μαι, μεγεθύνομαι, πολλαπλασιάζομαι || دیش
 melia [δένδρον] || اوزی — νέος βλαστός ||
 تختہ — ὄζος ἔξυλον.

بوداقتن } T. πονηὰν-θήζ, ἐπιθ. ὁ ἀνευ κλώ-
 منته — ξύλον ὁμαλὸν μὴ ἔχον ὄζονες.

بودا قلا تمق } T. ποῦτακ-λανυάκ, ρυ. οὐδ.
 διακλαδοῦμαι, βγαῖω κλαδιὰ·
 συννεκ. καθίσταμαι πολυσχηδόν, διῃσκοζορ, διυ-
 ξεθόν [ἐπὶ ὑποθέσεως].

بوداقلی } ἢ بوداقلو T. ποντακ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων
κλάδους, ὄζους, κλαδῶδης, ὄζῶδης.

بودالا } ἡ *T. ποντία* [ἐκ τοῦ ἀρσ. بدلا
 ποντία] ἐπθ. εὐήθης, μαρός.

بودالاجه } T. πονταλά - δῆλα, ἐπθ. ὀλίγον
ἐνύθνης, μωροῦς § ἐπρ. ἐνύθως,
μωροῦς, ἀνοήτως.

بودالاق } ἡ بودالاق T. $\tau\acute{o}\nu\tau\alpha\lambda\alpha-\lambda\acute{\eta}\kappa\epsilon$, ἀφ.
 εὐνόεια, μωρία, ἀνοησία.

بودائق } T, πονία-τ-υάκ, ρμ. διαμ. βάλλω
 καὶ κλαδεύσασσι, καὶ καθαρίσασσι,
 καὶ κείωσι δένδρα, ἀμπελον [δοτ. αἰτ.].

بودامق } T. *πουντα-μακ* [κατὰ τὸ لهجه, κυ-
 ρίως *بودامق*] ριμ. μτθ. κλαδεύω,
 καθαρίζω, κείρω ἄμπελον, δένδρα κτλ. [αιτ].
 — *آغاچ* κλαδεύω δένδρα· || — *صاجری* κείρω βα-
 θέως τὴν κόμην· § μτφ.: — *اصه‌لر* φθναρῶ, ἀ-
 γώ ἀνοσιδίας: *اصه‌لر بودايم* *قیتاغده* *لقردی* ἐν
 ἐλλείψει λόγων λέγω ἀνοσιδίας.

بودانتی } Τ. ποιῶντι [بودانق] ὄν. κλάδοι
ἀμπέλου ἢ δένδρου, ἀποκοπέντες
ὑπὸ τοῦ κλαδευτοῦ, κλαδεύματα.

بودائع } T. ποιῶ-v-μάκ, ρμ. πθ. κλα-
 δεύομαι § ρμ. οὐδ. ἀφιστοῦμαι,
 καταγίνομαι σπουδαίως εἰς τι ἔργον.

بودا ییچی } T. πονταγιδζή [بودامق] ὁν. κλα-
δευτής ἀμπέλου, δένδρων.

بودجه } Γλ. $\pi\acute{o}\tau\epsilon\tau\epsilon$ [budget] ὀν. προϋπο-
λογισμός: $\acute{o}$ $\pi\acute{o}\tau\epsilon\tau\epsilon$ ὁ προϋπο-
λογισμός τοῦ τρέχοντος ἔτους. || واردات — $\acute{o}$ $\pi\acute{o}\tau\epsilon\tau\epsilon$
προϋπολογισμός ἐσόδων. || $\acute{o}$ $\pi\acute{o}\tau\epsilon\tau\epsilon$ — $\acute{o}$ $\pi\acute{o}\tau\epsilon\tau\epsilon$
προϋπολογισμοῦ, $\acute{o}$ $\pi\acute{o}\tau\epsilon\tau\epsilon$.

بودروم } T. ποτόρου [κατὰ τὸ ⲡⲟⲩⲣⲟⲩ ἢ λέξις
 } ἐκ τῆς ἑλληνικῆς] ὄν. ὑπόγειον.
 φυλακὴν ὑπόγειον· § [Γεωγρ.] Ἀλικαρνασσός.

بودرومی } Τ. ποτρουμ-λ.οῦ, ἐπθ. ὁ ἔχων
 ὑπόγειον [ἐπὶ οἰκοδομῆς ἐκτι-
 σμένης ἐπὶ θολωτοῦ ὑπογείου].

بودور } T. ποτόν [κατὰ τὸ لجه] ἐκ τοῦ
 بوت } μικρὸς ἐπθ. βραχύς, μικρός, μι-
 κροῦ ἀναστήματος καὶ κακοκατωμένος, νῆνος:
 آم — ἄνθρωπος μικροῦ ἀναστήματος || آعاج —
 θάμνος, δενδρὺλλον, χαμόδενδρον || — ,
 آرمود — ἄπιον, βύσσινον κτλ. μικρότερον τοῦ συ-
 νήθους καὶ παραμεμρφωμένον· βλ. بودور .

بودورلق } T. ποτόουρ-λόνκ, ἀφ. ἀνάστημα
βραχὺ καὶ παραμεμορφωμένον.

بود و صلامه } T. ποτοβλαμὰ [ἰσως ἐκ τοῦ
 ἑλλ. πάτος καὶ τῆς τουρκ. α-
 παρεμφ. καταλ. λαμὰ] ὄν. ἡ κυρτὴ δοκὸς ἢ
 εἰς τὴν γωνίαν τῆς πρῶρας καὶ τῆς πρύμνης
 τοῦ πλοίου, ἐφ' ἧς καθηλοῦνται αἱ θανίδες τῶν
 πλευρῶν τοῦ πλοίου: باش—سى
 τῆς πρῶρας τοῦ πλοίου τοιαύτη κυρτὴ δοκός·
 || قيج—سى ἢ ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς πρύμνης τοιαύ-

τη κυρτῇ δοκός. || توری — ελασμα σιδηροῦν διερχόμενον κάτωθι τῆς τρύπιδος τοῦ πλοίου ἀπὸ τῆς πλώρας μέχρι τῆς πρύμνης.

بود ونبود } Π. **بود-ου-νε-بود** [βλ. π. بود] ἄψ. ὑπαρξίς καὶ ἀνυπαρξία :

ادراك ایدن بتابع احوال عالی و ارسته علائق — اولور
οἱ ἐννοοῦντες τὰ τέλη τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου ἀπληλαγμένοι τῶν σχέσεων τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἀνυπαρξίας γίνονται [στίχ.].

بور } T. **بود**, ὄν. γῆ ἀνόμελος ἢ βαλτώδης καὶ ἀκατάλληλος πρὸς καλλιέργειαν.

بور } Γλ. **بود** [bore] ὄν. βόριον [χημ.].

בורا } T. **بود** [ἐκ τοῦ ἐλλ. βορέας] ὄν. καταιγίς: چیمق یا تالمق قوعی — ἐκρή-
γνυσθαι καταιγίδα· || یه طوتاق — καταλαμβά-
νομαι ὑπὸ καταιγίδος· § [μτφ.] ἐπίπληξις σφοδρά.

بور } T. **بود-ο** [ἐκ τοῦ بو ارا τοῦτο τὸ με-
ταξύ] ὄν. τοῦτο τὸ μέρος: م آغریور —
τοῦτο τὸ μέρος μου [بود-ο, διελ. τοῦ σώμα-
τός μου] ποιεῖ· || سی — τοῦτο τὸ μέρος του
[τοῦ σώματός του, ἢ τοῦ τόπου, τῆς πόλεως,
χωρίου, ἢ τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς ὁμιλίας, λόγου,
ζητήματος]· || سی ترمی — τοῦτο τὸ μέρος [τῆς
χώρας κτλ.] ποῖον εἶναι; || سی بك صحایق — τοῦ-
το τὸ μέρος [τῆς οἰκίας ἢ τοῦ τόπου] πολὺ
θερμόν· || سی بلام — τοῦτο τὸ σημεῖον [τοῦ λό-
γου, τοῦ θέματος] δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γινώ-
σκω· || لری — τὰ μέρη ταῦτα [τῆς χώρας, τοῦ
τόπου κτλ. ἢ τὰ σημεῖα τοῦ λόγου, τοῦ ζη-
τήματος]· || لریك تحقیق لازم — τοῦ-
των [τῶν σημείων τοῦ λόγου] ἢ ἐξέτασις ἀναγκαι-
α· § ἐπρ. ἐδῶ, ἐνταῦθα· || یه کل — ἐλθε ἐδῶ
[εἰς τοῦτο τὸ μέρος]· || ده دکل — δὲν εἶναι ἐν-
ταῦθα· || دن کیدی — ἐντεῦθεν ἀνεχώρησε· ||
چه — ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, ἢ ὅσον ἀφορᾷ τὸ
μέρος τοῦτο, ἐδῶ: چه معلوم دکل — τὸ πρῶγ-
μα [ὡς πρὸς] ἐδῶ δὲν εἶναι γνωστόν.

بوراجق } T. **بود-ο-ζήκ** ὄν. τοῦτο τὸ μέ-
ρος, ἐδῶ πλησίον [ἐπὶ τόπου λίαν
ἐγγύς]: ده در — اشته ایدو، ἐδῶ πλησίον εἶναι.

بوراجان } T. **بود-ο-ζήκ** [βλ. بوران] ἐπὶ τρικυ-
μίδος [καιρός]· § ὄν. τρικυμία, κα-
ταιγίς, ἀνεμοστρόβιλος ἢ δίνη βροχῆς, χιόνος.

بوراق } **بود-ο-ζήκ**, ὄν. βόρας ἢ βορρὸν νά-
τριον, μεταλλὸν δι' οὗ στιλβοῦσιν ἐ-

σωτερικῶς τὰ ἀγγεῖα συνών. تفر تشار § γῆ ἀ-
κατάλληλος εἰς καλλιέργειαν.

بورالی } T. **بود-ο-ζήκ**, ἐπὶ. ὁ ἐκ τοῦτου τοῦ
μέρους, τοῦ τόπου, αὐτόχθων.

بورام } T. **بود-ο-ζήκ** [بورمق] ἄψ. συστροφῇ,
ἢτοι βρέχω ἢ χιονίζω στροβιλιζόν,
κατὰ δίνην, σφοδρῶς: فار یاغقی — χιονίζει
σφοδρῶς· || تلامک — περιορῶμαι ἰδρῶτι.

بوران } T. **بود-ο-ζήκ** [βλ. بوران καὶ بورام] ὄν.
τρικυμίδος καιρός, τρικυμία, καται-
γίς: لرك اى اندی بر او جرایده — ἐν τινι ἀποκέν-
τρῳ τόπῳ, εἰς ὃν ἔβρουσαν αὐτὸν αἱ τρικυμιαί·
§ μτφ. τοῦ بورمق, ἢτοι ὁ συστροφῶν, ὁ κεντρῶν
[σύμπαν]· — دل ستمق [ἐπὶ οἶνον συστροφ-
φοντος τὴν γλῶσσαν]· || یون — στρεψαύχην, κ.
στραβολαΐην, καὶ τὸ πάθος σκολίωσις, κ. στρα-
βολαΐμασμα.

بورانجه } Γλ. **بود-ο-ζήκ** [borragine] ὄν.
βούγλωσσον, κοινῶς πουραντζα.

بورانی } A. **بود-ο-ζήκ**, ὄν. φαιγνὸν μετὰ λα-
χανικῶν, ἰδίᾳ σπανάκιον μετ' ὀρύ-
ζης, ἐκ τοῦ بوران ὀνόματος τῆς γυναικὸς τοῦ
ἐκ τῶν Ἀδασιδῶν χαλιφῶν Μεεμούν, ἐν τῷ
γάμῳ τῆς ὁποίας λέγεται ὅτι ἐψήθη τὸ πρῶ-
τον τὸ φαιγνὸν τοῦτο.

بورانیδη } **بود-ο-ζήκ** [κατὰ τὸ لجه ἐκ τῆς
βουλγαρικῆς] ὄν. ἀκάτιον ἀλιευ-
τικὸν μονόξυλον ἐν χοῖδαι εἰς τοὺς ποταμούς
τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

بور تارمق } T. **بود-ο-ζήκ** [λ. ἀρχ.] ὄν.
μτφ. συσπῶ, ζαρόνων πρόσωπον,
ὁφθαλμούς [αἰτ.]: — آلن συσπῶ τὸ μέτωπον, κα-
τ' οὐφιδῶ· βλ. بورشدمق.

بور ترمق } T. **بود-ο-ζήκ**, βλ. بور تارمق.

بور ترق } ἢ بور ترق T. **بود-ο-ζήκ** [ἐκ τοῦ بور ترق]
ὄν. οὐτίς.

بور تلمق } T. **بود-ο-ζήκ** [λ. ἀρχ.] ὄν.
μτφ. οὐτιδοῦμαι· συνηθέστ· بورشقی

بور ترق } T. **بود-ο-ζήκ** [λ. ἀρχ.] ὄν. μτφ.
συσπῶ, ζαρόνων τὸ πρόσωπον, τοὺς
ὁφθαλμούς, οὐτιδῶ, σκυθρωπάζω· § ξεροτρυγαν-
ίζω, ἢτοι τρυγανίζω ὀλίγον· συνηθέστ· بورشدمق.

بورتن } ἢ **بود-ο-ζήκ**, ὄν. εἶδος λέμ-
βου χρυσομευοῦσης ἄλλοτε εἰς με-
ταφορὰν τιλβεδῶν.

بور توق } T. πουρτούκ, βλ. پورتق.

بورج } T, πδρῶζ, ὄν. χροός: — وعدولى و χροός
ἐμπροσθενσμον. || ی — یون و χροός ἐπι-

βαλλόμενον, ὑποχρεωτικόν, ὑποχρέωσις. || —
 أَكْ كَأَمْنًا خَرَّعْتُ، هِ الْمَق — λαμβάνω χρέος, ἥτοι
 δανειζομαι. || وَرَمَك — δίδω χρέος, ἥτις أودعك —
 πληρώνω χρέος, ἥ جِئْتُمُ — ἐξέρχομαι, ἀ-
 παλλάττωμαι χρέους, ὑποχρέωσης. || كَبْرَك —
 ἐμβαίνω εἰς χρέος, ἥ باقَى — συρίζομαι εἰς χρέος,
 ἥτοι γίνομαι κατάχρεως. || أودعه جَكَ —
 ἥτοι γίνονται κατὰ χρέος ἀποτίδοντι κα-
 τὰ τὸ Βαϊράμιον ἢ νηστεία τοῦ Ραμαζανίου
 φαίνεται βραχεῖα [πομ].

بورجلانق } T. πορθεῖ-λανυάκ, ρμ. μθ.
χρεοῦμαι, χρεόνομαι.

} **بورجلو** ἢ **بورجلى** T. **πουργιζ-λαυ**, ἐπθ. ὁ-
 φειλέτης, χρεώστης καὶ μτφ. ὁφει-
 λήτης χρέους, ὑπόχρεως, ἐγγυῶμων [δοτ. αἰτ.]:
 — **بورجلى** τοῦτο ὁφείλω ὑμῖν.

بورجلولق } T. ποροῖζ-λουλούς, ἀφ. τὸ εἰ-
ναί τινα χορεύειν, ὑπόχορον,
ὑποχορεύς.

بورچاق } T. $\pi\omicron\upsilon\rho\theta\acute{\omicron}\delta\acute{\alpha}\kappa$ [ἐκ τοῦ بورمق] ἐπὶ.
 συνεισπραμμένος, σγουργός, οὐλος
 [κόμην κτλ.]. § ὄν. ὁροδος, κ. ὁδόν [ὁδοπριον].

بورچوك } T. ἡδουδουῖ [ἐκ τοῦ] ἐπθ.
 συνων. τῷ بورچاق βλ.

بورچین } T. πορσύν, ὄν, θήλεια ἐλαφός.

{ **بوردا** } ἡ **بورδα** It. **þórota** [bordo] ὅν. αἱ ἐ-
 ξωτερικαὶ πλευραὶ πλοίου: **ἡ** — —
بوردا **δύο** πλοῖα πλησιάζουσιν ἀλλήλα, ἐρχον-
 ται **πλάγι** μὲ **πλάγι**.

{ **بورديرمق** T. **πουρ-πουρ-μυκ**, ρμ. διαμ.
 ἐκτέμνω ἢ εὐνουχίζω ζῶον
 δια τινος [δοτ. αἰτ.].

} 1τ. ἡδυσά [horsa] ὀν. χρηματιστή-
 ριον : معاملات — πράξεις χρηματι-
 στηρίου, ἥτοι ἀγοραπωλησία χρωαγράφων. || —
 اجرا اتمك

بورشدیر مق } T. πορρ-ουρρ-υάκ, ρυ.
μεθ. ρυτιδῶ, συσπῶ, πτύσ-

0ω, ζαρόνω, σπτελλω, κουβαριάζω, ρικνω, προ-
 ξενω αἰμωδιασμένον ἢ στυφρότητα ἐπὶ ξοινῶν ἢ

στυβῶν [at]: —وزر στυβωπάδω, μορβᾶδω· ||
—أخرζαρόν τὸ στόμα, στραβόμουτςσυνιάδω,
μορβᾶδω· ||عق بورشدروپ روكندون
[κουδραπάδων] ἐβριπτε τὰ περιττὰ χαρτία.

پورشہدیر مچی } T. πουρουσάτουρουδζού [ék
τοῦ پورشہدمق] ἐπὶ τοῦ προ-
ευνών αἰνωδιαδόν [ἐπὶ ποταμοῦ ξινοῦ ἡ στυφίου].

بورشق } T. πουργουσόουκ, βλ. بورشوق.

بورساقو } ἡ ῥωσقا ἰτ. ἡ ῥουθόκο, ἐπθ. στν-
φός [ἐπὶ οἴνου κτλ.].

بورشق } Τ. πορ-ου-μάν, ρμ.ούδ. ρυτι-
δοῦμαι, ζαρόνω [ἐπὶ προσώπον,

χειρῶν κτλ. ἐκ τοῦ γήρατος]· ἀλμωδιάζει ἢ γλῶσσα [ἐκ ποτοῦ ξινοῦ ἢ στυφοῦ]· συστέλλομαι [ἐπὶ στόματος]· θρηνεῖν, τσαλακονομεῖν, κουθαριάζομαι [ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὑψίσματος κτλ].

بورسшук } ἡ بورسшук T. *πορουσιον* [ἐκ τοῦ
 بورسшук] ἐπιθ. ἐρρουτιδωμένος, ἐρ-
 ρυκνωμένος, κ. παλακωμένος: *بور* — πρὸς ὄψον
 ἐρρουτιδωμένον· || *اثواب* — ἐνδυσμα ἐρρυκνωμέ-
 νον· § οὐλος, σγουρός· § ὄν. ρυτίς, πτυχή.

} $\begin{cases} \text{بور شوقلى} & \text{بور شوقلى} \text{ T. } \pi\omicron\upsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\omicron\upsilon\kappa\text{-} \\ & \text{σοικ, } \alpha\phi. \text{ } \rho\upsilon\tau\iota\varsigma, \text{ } \rho\upsilon\tau\iota\delta\omega\sigma\iota\varsigma, \\ & \rho\iota\kappa\omega\sigma\iota\varsigma, \text{ } \kappa. \text{ } \tau\omicron\sigma\alpha\lambda\acute{\alpha}\kappa\omega\mu\alpha : \text{ } \text{ى} \text{---} \text{ } \text{بوز} \text{ } \rho\upsilon\tau\iota\delta\omega\sigma\iota\varsigma \\ & \text{προσώπων.} \end{cases}$

بورصوق } T. πουργούκ, βλ. بورصوق.

بورصومق } T. πουρσομακ, βλ. پورصومق.

بورعاجق } T. πορραδίζικ [ἐκ τοῦ بورع] }
ἐπθ. σκολιός, στρεβλός, περι-

πλοκος, συγκεχυμένος: — قارغه جق στρεβλόν.
 δοκλιόν πράγμα, συγκεχυμένον: الدم «نوطه» ديه
 اوستنه بر طاقم قارغه جق — لر چیزش بر کاغذ طوئیور
 κρατεί ανά χειρας ως μουσικόν διάγραμμα χαρ-
 τίον τι, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον κεχαραγμένα συγκεχυ-
 μένα τινά πράγματα [καθακατσούνες].

بورغاچ } fi بورغاچ T. ποιργάτης, ταὐτὸ τῷ
προηγούμενῳ.

} T. παυσατο-λανυάκ, ρμ.
 } μδ. συστρέφωμαι, περιστρέ-
 } φωμαι, καθίσταμαι στρεβλός, σκολιός.

بورغاشیق } T. πουργασήκ, ταὐτὸ τῷ
 بورغاجق βλ.

بورغو } T. **ἄουροῦ** [ἐκ τοῦ بورقى] ὄν. τρυ-
πάνη, τρύπανον, ἐλκίς: سى — طاب
ἐκποστίου || سى — طاب, ἥτοι ἐργαλείον σπει-
ροειδὲς προσαρµοζόµενον εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ
πυροδόλου διὰ ν' ἀνασύρη τὸ στυππεῖον καὶ
κενώσῃ τὸ πυροδόλον.

بورغول } T. **ἄουροῦ** καὶ κατ' ἀναγραμ-
µατισµὸν **بورλ** **ἄουροῦ**, ὄν.
χόνδρος, ἥτοι σίτος ἐδρασµένος, ἐξηραµένος καὶ
χονδροαλεσµένος, ἐξ οὗ κατασκευάζεται σοῦπα
ἢ πιλάφιον, κ. πλιγοῦρι· § χιών λεπτὴ καὶ ξη-
ρά, ὡς πλιγοῦρι, ξερόχιονο· || βλ. καὶ ترخان.

بورغολامق } T. **ἄουροῦ-λαυάκ**, ρι. µτθ.
τρυπῶ διὰ τρυπάνης, τρυ-
πανίζω [αἰτ.].

بورغولو } ἢ **بورγولو** T. **ἄουροῦ-λοῦ**, ἐπθ.
ὁ ἔχων ἢ ὁ ἐψωδιασµένος διὰ
τρυπάνης, ἐλικος [ἐπὶ ἐργαλείων].

بورقات } T. **ἄουρκάτ**, βλ. برقت.

بورقتمق } T. **ἄουρκ-ουτ-υάκ**, ρι. µτθ. ἐ-
ξαρθῶ, στραγγαλίζω, στραγγου-
ρίζω μέλος τοῦ σώματος [αἰτ.].

بورقلمق } T. **ἄουρκ-ουτ-υάκ**, ρι. µτθ. ἐξαρ-
θοῦμαι, στραγγαλίζομαι: قول ἢ
— ἄν ἐξαρθοῦται ὁ ποῦς, ὁ βραχίον· § θραύο-
μαι ἐν τῷ µυῖ φ καὶ μεταβάλλομαι εἰς χόνδρον,
κ. πλιγοῦρι [ἐπὶ σίτου· βλ. **بورγولو**]

بوررق } T. **ἄουρκ-υάκ** [ἐκ τοῦ بورقى] ρι.
οὐδ. ταυτόσηµον τῷ προηγουμένῳ.

بورقوق } T. **ἄουρκου-λοῦκ** [ἐκ τοῦ بورقى]
ὄν. ἐκτοµίας, εὐνουχιζµένος [ἐ-
πὶ ἵππων].

بورك } T. **ἄορεκ** [κατὰ τὸ لجه κυρ. بورك] ἐκ
τοῦ بورقى] ὄν. πλακοῦς, κ. µπου-
ρέκι: سى — طاب, ἥτοι ἐργαλείον σπει-
ροειδὲς προσαρµοζόµενον εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ
πυροδόλου διὰ ν' ἀνασύρη τὸ στυππεῖον καὶ
κενώσῃ τὸ πυροδόλον.

بورك } T. **ἄορεκ**, ὄν. εἶδος καλύµµατος τῆς
κεφαλῆς ἐκ δερµατος· εἶδος φρεσίου
ἐξέχοντος: سى — طاب, ἥτοι ἐργαλείον σπει-
ροειδὲς προσαρµοζόµενον εἰς τὴν ῥάβδον τοῦ
πυροδόλου διὰ ν' ἀνασύρη τὸ στυππεῖον καὶ
κενώσῃ τὸ πυροδόλον.

بوركى } T. **ἄορεκ-τοῖ**, ὄν. ὁ κατασκευα-
σθῆς καὶ πωλητὴς πλακοῦντων,
πλακουντοποιός, πλακουντοπώλης.

بوركىلك } T. **ἄορεκ-τοῖ-λίε**, ὄν. πλακουν-
τοποιός ἢ πλακουντοπώλης.

بورلمق } T. **ἄουρ-ουτ-υάκ**, ρι. µτθ. συ-
στρέφω, κλώθω, περιστρέφω-
μαι ὡς τὸ σχοινίον περὶ τινος κτλ.

بورمق } T. **ἄουρ-υάκ**, ρι. µτθ. συστρέφω,
κλώθω, γυρίζω, στραγ-
γαλίζω, στραγγίζω, ἐκτέμνω, εὐνουχιζῶ ζῶν
[αἰτ.]: حيوان بورق بورق τὸ ζῶν συστρέφει
τὸν λαιµὸν καὶ κυττάζει || — طاب, ἥτοι ἐργα-
λείον σπειροειδὲς προσαρµοζόµενον εἰς τὴν ῥάβδον
τοῦ πυροδόλου διὰ ν' ἀνασύρη τὸ στυππεῖον καὶ
κενώσῃ τὸ πυροδόλον.

بورمه } T. **ἄουρ-υάκ**, ὄν. ἀπαρ. στρεφῆ, συ-
στρέφω, κλώθω, γυρίζω, στραγ-
γαλίζω, στραγγίζω, ἐκτέμνω, εὐνουχιζῶ ζῶν
[αἰτ.]: حيوان بورق بورق τὸ ζῶν συστρέφει
τὸν λαιµὸν καὶ κυττάζει || — طاب, ἥτοι ἐργα-
λείον σπειροειδὲς προσαρµοζόµενον εἰς τὴν ῥάβδον
τοῦ πυροδόλου διὰ ν' ἀνασύρη τὸ στυππεῖον καὶ
κενώσῃ τὸ πυροδόλον.

بورن } T. **ἄουρ-οῦν**, بورنس, **ἄουρ-οῦν-οῦτ**,
βλ. بورنس, بورون.

بورناز } T. **ἄουρ-ναζ** [ἐκ τοῦ بورن] ἐπθ. ὁ
ἔχων μακρὰν τὴν ῥῖνα, μακρόρρις,
κ. µυταρῆς· λέγεται κοινῶς καὶ ابوالبورون βλ.

بورنتى } T. **ἄουρ-οῦν-τῆ**, βλ. بوروندى.

بورنس } A. **ἄορενός**, βλ. بورنس καὶ بورνός.

بورنقى } T. **ἄουρ-οῦν-υάκ**, ρι. οὐδ. δοκι-
μάζω, ὑποψέρω δοκιµῶν πόνον.

بورنمك } T. **ἄορεν-μέκ**, βλ. بوروأك.

بورنوز } T. **ἄουρ-οῦν-ιζ** [ἐκ τοῦ ἀρεθ. بورنس]
ὄν. χλαμὺς λευκὴ μετὰ κορδύλης
[κουκκούλας], ἣν φέρουσιν οἱ Ἄραδες· χλαμὺς
τοιαύτη ἦν οἱ μέλλοντες νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν
λουτρώνα φεροῦσι συνήθως ἀψοῦ ἐκδυθῶσιν,
ἢ κατὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν ἐκ τοῦ λουτρώνος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οἰνοπόδες — بورك, ἢ — αὐτὸν ὁ ἔχων μεγά-
λιν ἢ μακρὰν οἶνα, μακρόπους, ματαῖος· μτφ.
ἀλγῶν, ὑπερήφανος· εἰρωνικῶς καὶ οὐχὶ ὀρθῶς
ابوالبورون εἶπεν· β.·····, κατὰ τὸ العجب .

بورونمک } T. βουρ-ν-μεέ, ρμ. μσ. καλύ-
πτομαι, περιβάλλομαι, τυλίσσο-
μαι, κουκουλόνομαι [δοτ.] : — عبا-
عبرلک احرام کې || عربلک احرام کې
είδος ἀμπά [πιλῆματος],
ὃν ὡς μανδύαν περιβάλλονται οἱ "Αραβες.

بوره } T. βόρα, βλ. بورا καταιγίς, καὶ بورا
βόρα, ἐδῶ.

بوري } T. βοροῦ, βλ. بورو .

بوریا } Π. βουριγιά, ὄν. ψίαθος : — فرش τὸ
στρώειν ψίαθον. "Eneka τῆς συμ-
πτώσεως τῆς λ. ταύτης μετὰ τοῦ بوریا
βουριγιά [αὕτη ἡ ὑπόκρισις] οἱ ἀρχαῖοι κατεσκεύα-
ζον διὰ ταύτης λογοπαίγνιον.

بوریا باف } Π. βουριγιά - βάφ, ἐπθ. ψιαθο-
πλόκος.

بوریت } Α. βουρ-ιγέτ [βλ. بور] ὄν. βορικόν
ἄλας [χημ.] .

بوريجی } T. βουρου-βέξοῦ [ἐκ τοῦ بورο] ὄν.
σαλπικτις· βλ. καὶ بورוז .

بورینه } Ιτ. βουρίνα, ὄν. κεραυόχρος, ἥτοι
σχοινίον διευθύνον τὸ ἴστιον.

بور } T. βόζ, ἐπθ. ψαῖος, στακτόχρους : —
|| λευκόψαιος || قزل — ὑπόπυρρος· § γῆ
χέμος, ἀκαλλιέργητος· § طوغان — εἶδος μικροῦ
ἰερακος, κίρκος· βλ. καὶ بوزطوغان .

بور } T. βούζ, ὄν. πάγος : — آدمی —
|| ἄνθρωπος ὡς ὁ πάγος ἢ τυπ-
μα πάγου, ἥτοι ψυχρός, ἀναίσθητος· || کې-
ات — κρεας παχύ, ἐξαιρετόν. || ارغک —
|| ἀναλύονται οἱ πάγοι· || باغلامق —
παγόνει, σχημα-
τίζει, δένει πάγους· || طوتمق —
|| αἱ ὁδοὶ πη-
γνυνται· || اوستنه یازمق —
|| γράφω ἐπὶ τοῦ πά-
γου, ματαιοπονῶ· || چچکی —
μεσημβριάνθεμον.

بوزا } T. βόζα, βλ. بوزه .

بوزارمق } T. βόζ-αργμάκ, ρμ. οὐδ. καθί-
σταμαι ψαῖος, πελιδνός, ὥχρῳ·
— || ἐρυθρίω καὶ καθίσταμαι πελιδνός,
ἀλλάσσω ὄψεις ἐξ αἰδοῦς ἢ ἐξ ὀργῆς· § λευ-
καίνομαι ἐκ γήρατος.

بوزاغو } ἢ بوزاغی T. βουζαγῆ, ὄν. μόσχος
ὁ θηλάζων [μετὰ τὸν ἀπογαλακ-
τισμὸν λέγεται طانہ βανά] : — اتی —
κρέας μόσχου·
|| بوروی — ἄρον, κ. δρακοντιά [ψυτόν].

بوزاغولامق } ἢ بوزاغلامق T. βουζαγῆ-
λαγμάκ, ρμ. μτθ. τίκτω [ἐπὶ
ἀγελάδος].

بوزاغولق } ἢ بوزاغلیق T. βουζαγῆ-
λάκ, ὄν. ὁ τέταρτος καὶ τελευταῖος
θεριμὸς τοῦ χοῦτου τοῦ λειβαδίου, χοροτοκοπία.

بوزجه } T. βόζ-βέζα, ὄν. καὶ ἐπθ. γῆ χέ-
ρος, ἀκαλλιέργητος· § طه — Τένεδος.

بوزخانه } T. βουζ-χανέ, ὄν. ἀποθήκη πά-
γου.

بوزدرمق } ἢ بوزدیرمق T. βόζ-βουρ-
μάκ, ρμ. διαμ. βάλλω τινά νὰ χα-
λάσῃ, νὰ καταστρέψῃ, νὰ κατεδαφίσῃ τι·
δίδω εἰς τὸν ἀργυραμοιβὸν ἢ εἰς ἄλλον νόμισμά τι
ὅπως τὸ χαλάσῃ, ἥτοι δῶδῃ λεπτά [δοτ. αἰτ.] :
|| بوزدیرمق صرافه — ἐχάλασα εἰς τὸν ἀργυραμοι-
βὸν μίαν λίραν.

بوزدکله مک } T. βεζ-βέκλε-μεέ, ρμ. οὐδ.
συσπειροῦμαι, κουβαριάζο-
μαι, κἀθῆμαι ἀνακούγκουδα, ἐνοκλάζω· βλ.
اوزدکله مک .

بوزراق } T. βόζ-ράκ, ὄν. καὶ ἐπθ. ταῦτὸ
τῷ بوزجه βλ.

بوزش } T. βόζ-οιὺς [ἐκ τοῦ بوزمق βλ.] ρ. ἀφ.
χάλασμα, ἀνατροπή, σύγχυσις.

بوزشدیرمق } T. βόζ-ουέ-βουρ-μάκ, ρμ.
μτθ. κάμνω ἢ βάλλω δύο ἢ
περισσότερους νὰ ἐρίσωδι, νὰ χαλάσωσι τὰς
σχέσεις, νὰ ἐλθωσιν εἰς διάστασιν, νὰ δυσμε-
στηθῶσι κατ' ἀλλήλων [αἰτ.] .

بوزشق } T. βόζουέουκ, βλ. بوزوشوق .

بوزشقلق } T. βόζουέουκ-λουέκ, βλ.
بوزوشوق .

بوزشتمق } T. βόζ-ουέ-μάκ, ρμ. ἀλλ. χαλ-
νῶ, κόπτω τὰς σχέσεις μετὰ τι-
νος, διαλύομαι τὰς φιλίας, ἐρχομαι εἰς διάστασιν
μετὰ τινος, κακίω, δυσμεθεσθῆναι, κ. τὰ
τὸν γκρίζω [τῇ طه] : — بوزشدم —
|| ἐχάλασα, ἐκο-
ψα τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ δεινός.

بوزطوغان } T. βόζ-βουγάν, ὄν. ὀπαλον
ἔχον κεφαλὴν [τοποῦζι], ὡς ἢ

ἀνθρώπου, ἐξάλειψις, διαγραφή, κατασχύνῃ· §
ἐπθ. ὁ ἐκ μεταβολῆς προελθὼν, ὁ ἀήσας τὴν
προτέραν τοῦ κατὰστασιν καὶ προσλαβὼν νέαν,
ὡς σοφτῆς (صوفت) ἀποβαλὼν τὴν κίδαριν καὶ
ἐνδυθεὶς τὴν πολιτικὴν στολὴν, ἢ ἐνδυμα κα-
τασκευασθὲν ἐξ ἄλλου παλαιοῦ μεταβληθέντος:
جارية — κυρία ἐξ ὑπηρετίας ἄλλοτε· ||
تاری والدومك انتاريندن — ایدی τὸ ἀν-
τερί ὅπερ ἐφόρει ἦτο τὸ ἀντερί τῆς μητρος της
μεταβεβλημένον [βλ. تاری] || دوشمک — κατα-
σχύνομαι, κατεντροσιάζομαι ἐξ ἀπαντήσεως
ἀποτόμου ἢ προσβολῆς.

بوزمه جی } T. ποζυα-δζñ, òν. πωλητὴς
 παλαιῶν καὶ ἐφθαρυμένων πραγ-
 μάτων, γρυτοπώλης: § παλαιορράφος, ἐπιδιορ-
 θωπτής, ἐμβάλλωματοῦς: § ἐλεεινός, μετρίμελος.

١٠٧
 بوزمه } T. ποζμα-λη, ἐπὶ ὃ ἔχων χάλα-
 σμα, ἢ ἐλαιοψιν τινα: — باجدری
 بانالون περισκελίζ, ἡς τὰ ἀκρα[βρακοπόδια] ἐλ-
 λείπουσιν, ἅτοι κοντὴ ὥς ἡ τῶν παιδῶν.

بوزمسی } ἡ βουμσί, T. ποζ-ουμσῖ [ἐκ τοῦ
 بوز } φαιδς] ἐπθ. ὑπρφαιος.

بوزن } A. $\pi\iota\text{-}\delta\epsilon\lambda\upsilon\iota$, [ek tēs proth. $\pi\iota$ και
 τῆς λ . وزن] κατὰ τὸν τύπον: كاتب
 فاعل — ἡ λέξις $\kappa\alpha\tau\iota\varsigma$ [γραμμιατεὺς] εἶναι κα-
 τὰ τὸν τύπον $\delta\alpha\iota\lambda$ -βλ. και فعل.

بوزندی } T. ἄσζουντοῦ [ἐκ τοῦ بوزمق] ὄν.
 ἐρείπια, λείψανα πράγματος κα-
 τεστραμμένον: سی — املا ἀνορθογραφία.

} T. $\alpha\omicron\zeta\omicron\upsilon\alpha\zeta\omicron\upsilon$ [ἐκ τοῦ $\alpha\omicron\zeta\omicron\upsilon$] ἐπθ.
 } ὁ ἡλυνῶν, ὁ καταστροφῶν, κα-
 ταστροφῆς· ὁν. παλαισιπῶλῆς· βλ. καὶ $\alpha\omicron\zeta\omicron\upsilon$.

} **ΒΟΖΟΣΧΟ** } ἢ ΒΟΖΟΣΧΟ T. βοζοσχοῖς [ἐκ
 } τοῦ βοζοσχοῖ] ἐπὶ. ὁ ἔχων τὰς
 σφάξεις μετ' ἄλλου χαλασμένας, διακεκομμένας,
 ὁ δυσσηραστῆς ἐναντίον τινός.

بوزوشوقاق } Τ. το ζουζουνκ-λουγκ, ἀφ. δια-
κοπή σχέσεων, δισθαρέσκεια.

ΒΟΖΟΥΚ } T. **βοζοῖν** [ἐκ τοῦ βοζμύ] ἐπθ.
 ἐλθαρμένος, βεβλαμμένος, χαλασμέ-
 νος, διαγεγραμμένος, διεθθαρμένος, ἐλατωματι-
 κός, κατεστραμμένος, ὃ ἐν κακῇ καταστάσει, λε-
 πτός [ἐπὶ νομισμάτων]: — **باشی** στρατός ἄτακτος
 ἢ ἀπλοῦς πολίτης, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ στρα-
 τωτικὸς [عسکر]: — **بکر** — ὄψις χαλασμένη, ὠχρὰ ||
 — **اغزی** ὀδριστης || — **اخلاق** διεθθαρμένος τὰ ἦ-
 θη, ἀνῆθικός || **آدم** — ὑποκριτής, διεθθαρμένος,

κακοῦργος. || — باره — ἀπιστος, ἄθεος. || λεπτά νομίσματα, ψιλὰ. || در — كيف ἡ διδασκαλία μου εἶναι χαλασμένη, εἶναι ἀδίδακτος. || چيچك — تدریسك از پادشاه است. || στίγματα εὐθλογίας, εὐλογίας.

بوزوق } Τ. ποζούν, ὄν, εἶδος κισσάρας ἐξ-
αχόρου.

7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530

καταστροφή, χαλάστρα, ήττα, άταξία: **دَفْعُ لُزِيْنِكَ**
 ى—ή άταξία τών βιβλίων αὐτοῦ [ἐμπόρου]. §
 λεπτά νομίσματα, ψιλά.

} T. ἄσφῆς [ἐκ τοῦ *بوزمك*] ἐπθ. ἕα-
 } ρωμένος, μαζευμένος, συρρωμένος,
 συνεσταλμένος § ὄν. πρωκτός, ἢ ὁ περὶ τὸν
 πρωκτὸν δακτύλιος.

بوزوجه } T. ποζουμδζά, δν. εἶδος σαύρας

بوزه } Τ. ποζά, ὄν. ποτὸν κατασκευαζόμενον ἐκ κέγχρου, κ. μποζάς: مرصيق
 — εἶδος μποζᾶ μεθυστικοῦ. || كيف — διάθεσις ἢ μέθη ἐλαφρά, γινόμενη διὰ τῆς χρήσεως τοῦ ποτοῦ τοῦτου. || اكسده — βράζω ἐπὶ τοῦ τραχήλου μποζᾶν, βαδανίζω.

بوزہ جی } T. πωζα-ōzñ, òv, ò πωλντής μπό-
ζα· βλ. بوزہ.

توزیجی { T. τoζουδζου, βλ. بوزوجی.

بوزینه } II. πούλις, βλ. بوزینه .

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

Π. ποῦς [προστ. τοῦ ρμ. بوسیدن] ποῦ-
δαίεν] ρ. ἀφ. τὸ φιλεῖν, φιλημα: دامن

— φιλιμα κρασπέδου, ἢ ὁ φιλῶν τὸ κρασπε-
δον· || — دست φιλιμα χειρός, χειροφιλιμα, ἢ
ὁ τὴν χεῖρα φιλῶν· || — [ی]ا φιλιμα ποδός, πο-
δοφιλιμα, ἢ ὁ φιλῶν τοὺς πόδας. || Ρμ. كَفَّ—
φιλῶ, ἀσπάζομαι[αιτ.]. || اولق — دامن φιλῶ κρα-
σπεδα, ταπεινοῦμαι ἀπέναντι τῶν μεγάλων.

بوستاغان } T. ποταγάν, ὕν. δοχείον σφαι-
 ροειδές. Κατὰ τὸ لَهج، ἢ λέξιν
 بوزطو غان [βλ.] πιθανὸν νὰ παρήχθῃ ἐξ αὐτῆς.

بوستان } II. ποδτάν [ἐκ τοῦ βο ὁσμῇ καὶ
τῆς καταλ. [ستان] ὄν. τόπος ἔχων

ζῶν [ἐκ καταβολῆς] || هـ كلك — διαπληκτίζο
 μαι μετὰ τινος, ἐριζῶ || ی حقیقمق — βγαίνει ἡ
 τορβή, ἵτοι κερδαίνεται ὁ ἐπιούσιος || ی —
 ینه کچرمک — κερδιζῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν || حقیقمق
 πρὸν εἰς τὸν λαμὸν, καταχρῶμαι χρήματα.

بوغازلامق } T. πορὰζ-λαμὰκ, ρη. μτδ.
 κόπτω τὸν λαμὸν, σφάζω, θυ-
 σιάζω πορόβατον, θονίθα κτλ. [αἰτ.].

بوغاسی } ἡ T. πογασή, ὄν. ὑψάσμα
 χορηγεῖτον δι' ὑπόγραμμα [آستار].

بوغلامق } T. ποτα-λαυάκ, ομ. μεθ. τίκτω
 [ἐπὶ δαμάλεως]· βλ. بيولامق.

} T. πονῶν [μετχ. τοῦ بوغى] πνίγων,
 } ἀγχών, στραγγαλιζών· § — ايت σκυ-
 } λοδότανον, κολχηκόν· || — قورت ἀκόνιτον [ψτ].
 } κατὰ λέξιν τὸ πνίγων τὸν λύκον.

بونجه } Π. πον-τά, ὄν. δέμα, κ. μπόρος, ἡ-
 τοι τετράγωνον τεμάχιον ὑψίσματος,
 χρησιμεύον πρὸς περιτύλιξιν ἀσπρορροῦχων,
 ἐνδυμάτων κτλ. : توتون — ب. δέμα καπνοῦ. §
 ὁδὸν περιτετυλιγμένον ἐντὸς δέματος. — آقه
 ὁδὸν παρόνομον, ὁδωροδοκία. § εἶδος θαλίου.

} T. πορτα-δζή, ὄν. πλανέμπο-
 } ρος, ἥτοι γυνὴ περιφερομένη εἰς
 τὰς οἰκίας καὶ πωλοῦσα ἐντὸς δέματος ὑψά-
 σματα, ἀσπρόρουχα, μανδύλια κτλ. συνέκδ.
 γυνὴ ἀκατάστατος, περιφερομένη ἀνω κάτω.

} T. πογθα-λαμὰκ, ρμ. μιθ.
 } θέτω ἐνδύματα ἢ πράγματα
 ἐν τῷ δέματι, τὰ κάμνω δέμα, διπλόνω [αὐτ].

} T. πορτα-λανμάκ, ρμ. πθ.
 διπλοῦμαι, τίθεμαι ἐντὸς δέ-
 ματος [ἐπὶ ἐνδυμάτων, πραγμάτων]: بوغچه لائمش
 πράγματα τεθεμεμένα ἐντὸς δέματος.

بوغدان } πογταν, βλ. بغداد .

بوغداي } T. $\pi\alpha\gamma\acute{\alpha}\iota$, βλ. . بوغداي .

بوغدرمق } ἢ بوغدرمق T. πογ-τογο-υάκ,
 ρυ. διὰμ. κάμνω ἢ βάλλω νὰ
 πνιξοῖσι, νὰ σφίξωσι [δοτ. αἰτ.].

بوعترلاق } T. πορουετλακ, ὄν. λάρυγξ
 [βλ. και عترلاق]: قوشى — кер-
 καθαλλας, κ. ἀγριοπαππια· βλ. και باعترلاق.

بوغشق } T. πογ-ουδ-υάκ, ρμ. ἀλλ. περι-
 τυλισσομαι, προσκολλῶμαι εἰς

τὸν λαμπρὸν ἄλλου, παίζω, παλαίω· συνέκδ.
ἐορίζω, διαπληνκτίζομαι μετὰ τινος [τῇ 41].

} T. πηγ-ουλ-μάκ, ρμ. οὐδ. πνί-
 γομαι ἐξ ἀπροδεξίας ἢ ἐν τῷ ὕ-
 ατι, στεργαγαλίζομαι, στενοχωροῦμαι, δὲν δύ-
 αμαι ν' ἀναπνεύσω ἐλευθέρως: — صوده πνίγο-
 ραι ἐν τῷ ὕδατι || — صويه πληροῦμαι ὕδατος
 περὶ οὐλῆς ποδότητος.

بوغامه } T. πουργυά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 ἀπαρ. πνιγμός, πνιξιμὸν βλ. بوغلق.

} T. πογούμ, βλ. بوغوم.

بوغماجه } T. $\pi\omicron\gamma\mu\alpha\text{-}\delta\acute{\epsilon}\lambda\alpha$ [ἐκ τοῦ $\pi\omicron\gamma\mu\alpha$] ὄν.
 βῆς πνίγων, πνιγνρός § 8 π. πνι-
 γνρός: اوکسو رک—βῆς πνιγνρός, κοκκύτης.

بوغماق } T. *πογμακ* [βλ. *βογوم*] ὅν. ἀρ-
 θρωσιν δακτύλων, κ. κλειδωσιν:
 کسکاری — φάλαγγες, ὅσται δακτύλων.

بوغماقلو } ἡ βογμάλη T. πογμακ-λη, ἐπὶ ἀρ-
 θρωπός: حيوانات — ζῷα ἀρθρωτά,
 ἀρθρωτά: ἄρθρ., καλάνθρια [πτ.].

بو غمق } T. παρ-μάρ, ρμ. μεδ. πνίγω σφίγ-
 γων τὸν λαιμόν διὰ σχοινίου fi ἄλ-

λῶς περιοριζὼν τὴν ἀναπνοήν, στραγγαλίζω,
 πνίγω ἐν τῷ ὕδατι, σφίγγω τὸν δάκτυλον ἢ
 ἄλλο μέλος τοῦ σώματος διὰ κλωστής, κτλ. μτφ.
 στενοχωρῶ, πνίγω [αἰτ. ἢ δοτ. αἰτ.] : برئى
 — برئى پنىغو تيناً εἰς τοὺς λόγους, ἵτοι
 καταπειθὼ διὰ πολλῶν λόγων. || — بوغوم بوغوم
 στενοχωρῶ πολὺ. || — سستى دميلا مە برارخوڤن
 φωνήν [πνίγω τὴν φωνήν]. || بولسە بر قاشق سوده
 πνίγει ἐν τὸν εὐρεῖ ἐν κοχλιαρίῳ ὕδατος, τὸν
 πνίγει, ἵτοι σφοδρῶς ἀπεχθάνεται. || صاچلرى
 — قورده الله دەنن تين کومين ديا تاييفاس.

} T. πογουν-άκ [ἐκ τοῦ بوغى] ἐπθ.
 πνιγμένος, πνικτός, ὑπόκωφος· §
 δν. διαδατικὴ καταγιγς ἀνευ βρογχίς, τυφλόν,
 ἀνεμοστρόβιλος [ἀντὶ τοῦ صاعنا βλ.].

بوغدی } T. πουργουν-τη [ἐκ τοῦ بوغدی] ὄν.
 πνιγμός, στενοχωρία ψυχική.

بوغثق } Τ. πογ-οιν-υάκ, ρμ. οὐδ. πνίγο-
 μαί ἐξ ἀσφυξίας, στενοχωροῦμαι.

} T. πογού, βλ. بوغوم .
 }

1. πούρου, ὄν. αἶμα, ἀναθυμιάσις,
 ἐξάτησις : يه—كأثمي εις

بوکالتق } T. **πουννα-λτ-μάκ**, ρμ. μτδ. πνί-
γω διὰ τοῦ καπνοῦ, περιάγω, φέ-
ρω εἰς ἀσφυξίαν· § στενοχωρῶ, φέρω τινὰ εἰς
ἀμνηχανίαν, τὸν κάμνω νὰ τὰ χάσῃ [αἰτ.].

بوکالمق } T. **πουννα-λ-μάκ**, ρμ. οὐδ. στενο-
χωροῦμαι, πνίγομαι ἐξ ἐλλείψεως
ἀέρος ἢ ἐκ τοῦ καπνοῦ, λειποθυμῶ, ἱλιγγιῶ· §
περιέροχομαι εἰς ἀμνηχανίαν, τὰ χάνω : — فـكـر
إليـقـيـا ὁ νοῦς.

بوکامق } T. **πουννα-μάκ** [ἐκ τοῦ بـوكـ] εὐθι-
θης] ρμ. οὐδ. γίνομαι παλίμπαις·
— بـولـدـقـه, ἢ بـولـوبـ δὲν ἀρέσω, δὲν ἀρκοῦμαι,
ζητῶ περισσότερα, καθίσταμαι αὐθαδέστερος, ἀ-
παιτητικώτερος: غـزـيـ تـمـاشـي جـال الـدـه صـوـنـارـسـك
تـمـاشـي جـال الـدـه صـوـنـارـسـك δὲν ἀρκεῖ ἢ θέα
τοῦ κάλλους καὶ χεῖρα ἀπλόνει· ὧ ἐραστὰ τα-
λαίπωρε! ὁλονὲν καθίστασαι ἀπαιτητικώτερος.

بوکديرمک } T. **πὺκ-τθρ-μὲκ**, ρμ. διαμ. κά-
μνω ἢ βάλλω νὰ κλώσῃ, νὰ
κάμψῃ, νὰ διπλώσῃ [δοτ. καὶ αἰτ.]: بـرـيـه
— بـدـلـلـو تـيـنـا νὰ κλώσῃ ἢ διπλώσῃ τι.

بوکر } T. **πὺγίθρ**, بوکر تـلـن, بـلـ.
— بـوـکـور تـلـن, بـوـکـور.

بوکرک } T. ἢ بـوـرـک **πὺγρέκ**, ἢ بـوـرـک **πὺ-
γρέκ** [ἐκ τοῦ بـوـکـور] ὄν. νεφρώ:
— لـيـپـوس, πάχος τῶν νεφρῶν, κ. ξύγγρ.

بوکرلج } T. **πὺγρδ-δζέ** [ἐκ τοῦ πρηνγ.]
— ὄν. εἶδος μικρῶν φασήλων ὀνο-
μασθέντων οὕτως ὡς ἐχόντων σχῆμα νεφροῦ.

بوکری } T. **πὺγρδ** [ἐκ τοῦ بـوـکـ] **πὺμὲκ**
— ἐπθ. κυρτός, καμπύλος, μὴ εὐθύς,
στρεβλός: — كـريـ دياـسـتـروـفـوس, σκολιός, ἀνώμα-
λός [στραβοδιδόλος].

بوکریلتک } T. **πὺγρδ-λτμὲκ**, ρμ. μτδ. κα-
θιστῶ κυρτόν, καμπύλον, διδ-
στροφόν, στρεβλόν, σκολιόν, διαστρέφω, κυρτῶ
[αἰτ.]: كـريـلـتـك.

بوکریلمک } T. **πὺγρδ-λμὲκ**, ρμ. οὐδ. κα-
θίσταμαι κυρτός, καμπύλος,
διαστροφός, στρεβλός, κυρτοῦμαι, διαστρέφομαι,
στρεβλοῦμαι· συνών. كـريـلـمـک.

بوکریلو } T. **πὺγρδ-λδζ**, ἐπθ. καμπύλος, κυρ-
τός: — كـريـلو, κυρτός, καμπύλος.

بوکسمنک } T. **πὺν-σενμὲκ**, καὶ بـوـکـسـمـنـک
— **πὺν-σενμὲκ**, ρμ. οὐδ. γίνομαι

εὐθύθης, ἡλίθιος, παλίμπαις, ξαναμωραίνομαι.

بوکش } T. **πὺκ-δζ** [ἐκ τοῦ بـوـکـ] ρ. ἀψ.
κλώσας, τὸ κλώθεσθαι· βλ. بـوـکـوم.

بوکک } T. **πὺν-λδζ**, ἀψ. εὐθύθεια, ἡλίθι-
της, ἀπομώρανσις, ξαναμώραμα.

بوکلم } T. **πὺκ-λδζ**, βλ. بـوـکـوم.

بوککک } T. **πὺκ-δζ-μὲκ** [ἐκ τοῦ بـوـکـ] ρμ.
— οὐδ. καὶ πθ. συστρέφωμαι, συσπει-
ροῦμαι, κουδариζομαι, στραγγαλιζομαι, κλώ-
θομαι, κάμπτομαι, διπλοῦμαι· ἐκ τοῦ πόνου
ζαρόνω, πτήσσω, συσπειροῦμαι: — بـيـ ἡ μέση μου
κάμπτεται, καμπουριάζω, ἥτοι καταβάλλομαι
ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπὶ· || — بـراخـيـون μου
στραγγαλιζεται, καταβάλλομαι, νικῶμαι· ||
— كـامـپـتـويـمـي εἰς δύο, κουδариζομαι, ζαρό-
νω, πτήσσω ἐκ τοῦ πόνου· || بـوـکـه قـالـي
— **πὺκ-δζ-μὲκ**, μένω ζαρωμένος, κουδариζομαι ἐκ
πόνου κτλ· βλ. بـوـکـوم.

بوکککک } T. **πὺκ-δζ**, ὄν. εἶδος μεγάλου αὐλοῦ,
κ. κλαρινέτο· βλ. καὶ بـوـکـي.

بوککو } T. **πὺκ-δζ** [ἐκ τοῦ بـوـکـ] ρ.
— ἀψ. συστροφή, σύγκλωσις· § ὄν.
πτυχῆ, βόστρυχος, ἥτοι σγουρὰ ἐν εἰδει θα-
κτυλίου, κρίκου· || — كـريـلـو εἰς δύο πτυχῆς, ἥ-
τοι πολὺ κεκυφώς: — كـريـلـو قـاصـرـعـدـن اـيـکـي
— **πὺκ-δζ**, οἱ περι-
πατοῦντες λίαν κεκυφότες ἐκ τοῦ ἀνεμοστρο-
βίλου ἐκράτησαν διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν τοὺς
πλούς των· || — بـرـيـه يـيـ اـيـچـنـدـه
— **πὺκ-δζ**, ἐντὸς πτυχῆς
τινος τοῦ λόφου· || — — βόστρυχιδόν, κατὰ
βόστρυχους, κρίκους.

بوکک } T. **πὺκ-δζ**, βλ. بـوـکـوم.

بوککک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکم } T. **πὺκ-δζ**, βλ. بـوـکـوم.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکم } T. **πὺκ-δζ**, βλ. بـوـکـوم.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
δариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بوکمک } T. **πὺκ-μὲκ**, ρμ. μτδ. στρέφω, συ-
στρέφω, κλώθω νῆμα, κλώσθην, κου-
دариζώ, συσπειρῶ, τολνυτεύω, κάμπτω, δι-
πλόνω, τσακίζω χάρτιν, ὑψάσμαι, ἢ γυρίζω
τὴν ἄκραν ὑψάσματος ἢ χάρτου, ὁ πόνος συ-
στρέφει, κάμνει τινὰ νὰ συσπειρωταί, νὰ πτήσ-
σῃ [αἰτ.]: — بـيـ كـامـپـتـويـمـي τὴν ὁσφύν, προξενῶ
ἀπογοήτευσιν, καταβάλλω, δοκιμάζω δυσκο-
λίαν· || — كـلـاـيـو طـودـاق [συστρέφω τὰ χεῖλη]· ||
— بـوـيـون κάμπτω τὸν αὐχένα, λαμβάνω ἥθος
τεθλιμμένου· || — — بـوـيـون συστρέφω τὸν βραχίονα,
νικῶ, καταβάλλω· || — — كـلـωـثـو σχοινίον.

بولاتق } T. *πουλανήκ*, βλ. *بولاتق*.

بولاتق } T. *πουλα-ν-μάκ*, ρμ. μθ. ταράτ-
τομαι, θολούμαι, ανακατόνομαι,

ἤτοι αισθάνομαι ναυτίασιν, μολύνομαι, λερό-
νομαι, ἀλείφωμαι: — هو οὗ καιρός θολούται ||
— το ὕδωρ θολούται || — كوز οὗ ὀφθαλμός
θολούται, γίνεται κόκκινος [ἐξ αἵματος] || معده
— οὗ στόμαχος ανακατόνεται.

بولاتق } T. *πουλαν-ήκ* [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. τετραγυμένος, τεθολωμένος,

θολός, μὴ διαυγής· سوده بالی آلامی — ἀλιεύω
εἰς τὰ θολὰ ὕδατα, ἐπωφελοῦμαι τῶν ἀνωμα-
λιῶν, τῶν ταραχῶν.

بولاتق } T. *πουλανηκ-δῆ*, ἐπθ. θολός,
κόκκινος [ἐπὶ ὀφθαλμοῦ].

بولاتق } T. *πουλανηκ-λήκ*, ἀφ. θολό-
της, θόλωσης, ταραχή, ἐλλει-

ψης διαυγείας, τὸ ὁμηχλῶδες τοῦ καιροῦ.

بولدير } T. *πούλ-τρη*, بولديرين
بولى, βλ. بولدير.

بولدرمق } T. *πουλ-τρου-μάκ*,
ρμ. διαμ. εὐρίσκω τι ἢ τινα διὰ

τινος, βάλλω ἢ κάμνω νὰ εὐρωσῶ [δοτ. αἰτ.].

بولدرمك } T. *πουλ-τρου-μέκ*, ρμ.
διαμ. βάλλω ἢ κάμνω νὰ διαι-

ρέσωσι, νὰ χωρίσωσι π. χ. τὴν οἰκοδομήν εἰς
διάφορα χωρίσματα κτλ. [δοτ. αἰτ.].

بولديق } T. *πουλ-τρίκ* [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ بولق]
ἐπθ. εὐρισκόμενος, ὑφιστάμενος,

εὑρισκόμενος, συνήθως, ἰσχύων, ἐν ἐνεργείᾳ.

بولش } T. *πουλ-ούκ*, βλ. بوليش.

بولشديرمق } T. *πουλ-ου-τρου-μάκ*, ρμ.
διαμ. κάμνω ἢ βάλλω νὰ λά-

βωσι συνέντευξιν, νὰ συναντηθῶσι [αἰτ.] §
— بولوب προσημειώ.

بولشديرمك } T. *πουλ-ου-τρου-μέκ*, ρμ. μθ.
διανέμω, διαχωρίζω [αἰτ.].

بولشمق } T. *πουλ-ου-τρου-μάκ*, ρμ. ἀλλ. λαμ-
βάνω συνέντευξιν μετὰ τινος, συ-

ναντῶμαι [τῇ αἰτ.]: — بولشديرمك —
μετὰ τινος || بولشديرمك — νὰ συναντηθῶμεν
ἐν τῇ κήπῳ.

بولشمك } T. *πουλ-ου-τρου-μέκ*, ρμ. ἀλλ. διανέμο-
μαι τι μετὰ τινος [αἰτ.]: خاندي

بولشمك — νὰ διανεμηθῶμεν τὴν οἰκίαν.

بولغار } *πουλ-γάκ*, βλ. بلغار.

بولغارى } T. *πουλ-γαρί*, ὄν. μικρὰ κιθάρα·
βλ. طنبور و بوزوق.

بولغو } T. *πουλ-γοῦ* [ἐκ τοῦ بولق] ρ. ἀφ. ἐφεύ-
ρεσις, ἐπινοήσις, ἀνακάλυψις, ἡ δύ-

ναμὴς τοῦ ἐφευρίσκειν, τοῦ ἐπινοεῖν, νόησις.

بولغور } T. *πουλ-γοῦ*, βλ. بورغول.

بولك } T. *πουλ-κ* [ἐκ τοῦ بولك] ὄν.
διαίρεσις, μέρος, τιμήμα, σωρός, ὄμι-

λος, στῆθος, λόχος: — خلق — εἰς ὄμιλος λαοῦ ||
— ضابطى — εἰς ὄμιλος τῆς χώρας || — اولكهك —

ἀξιωματικὸς τοῦ λόχου || — آوى — τάγμα τῶν
εὐζώνων [στρατιωτῶν] || — يارمى — ἡμῶν λόχος,

ἀγνῆμα, σπείρα || — امنى — καταλυματίας [στρ.] ||
— آغاسى — ἀρχηγὸς λόχου τῆς πολιτοφυλακῆς ||

— باشى — ἀρχηγὸς λόχου ἀτάκτου στρατοῦ ἐπιτε-

τραχημένος ἀλλοτε τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

بولاتمق } T. *πουλ-λατμάκ*, ρμ. μθ. εὐρύ-
νω, καθιστῶ εὐρύχωρον, ἀφθο-

νον, δαψιλεύω [αἰτ.].

بولاشمق } *πουλ-λατμάκ*, ρμ. μθ. εὐρύνο-
μαι, καθίσταμαι εὐρύχωρος, ἀ-

φθονος, δαψιλής: — يورك — ἡ καρδία καθίσταται
εὐρύχωρος, ἥτοι δὲν στενοχωρεῖται, δὲν θλίβε-

ται διὰ μικρὰ πράγματα· βλ. καὶ بولاتمق.

بوللاق } T. *πουλ-λάκ* [ἐκ τοῦ بولامق] ἐπθ.
ἀνακατωμένος, τετραγυμένος, συγ-

κεχυμένος· ἐν χορῇ μετὰ τοῦ للاق βλ.

بولانمق } T. *πουλ-λανμάκ*, ρμ. μθ. εὐρύ-
νομαι, καθίσταμαι εὐρύχωρος, ἀ-

φθονος· βλ. بولاشمق.

بوللق } T. *πουλ-λούκ*, ὄν. εὐρύχωρία, ἀφθο-
νία, ἀνέσις: — ده بيومه — ὁ ἀνατραφεὶς

ἐν ἀφθονίᾳ, ὁ ἐξοδεύων πολλὰ, σπάταλος.

بولمق } T. *πουλ-μάκ*, ρμ. μθ. εὐρίσκω, προ-
σημειώ, ἐπιτυγχάνω, φθάνω, ἐφευρί-

σκω [αἰτ.]: — آريوب — ζῆτῶ καὶ εὐρίσκω, ἥτοι
ἐπιτυγχάνω, ἀξιούμαι, ὑποπίπτω || — مال —
εὐρίσκω θησαυρόν, περιουσίαν || — آراقى —
εὐρίσκω εὐκαιρίαν || — آراسنى —

πτω διεσθῆτα· || — وجود εύρισκω ὑπαρξιν, ποραγματοποιοῦμαι· || — افاقت εύρισκω ἀνάρρωσιν, ἀναλαμβάνω, θεωραπεύομαι· || — ازدياد εύρισκω αὐξησιν, αὐξάνω· || — تدنى εύρισκω παρakingν, ἐκπιπτον, ἐκπίπτω, παραικνύζω· || وقوع — λαμβάνω χώραν, συμβαίνω· || — بلامی περιπίπτω εἰς περιπαθμοὺς, ἀνθυχίαν, χάνω τὴν ἡσυχίαν μου, ὑποφέρω, εύρισκω τὸν μηελάν μου· || — يربى εύρισκει τι τὴν οἰκειαν θέσιν, ἐφαρμόζεται· ايجون — سوز يربى — ἵνα πληρωθῇ τὸ ροθέν· || — ابتدكى εύρισκει τις κατὰ τὰ ἔργα του, τιμωρεῖται, ὅ,τι κάμει εύρισκει.

بولك } T. *ḡōl-yēk*, ρμ. μτ. διαρω, χω-
 ρίζω, κόπτω [αἰτ.]: بر شي اور دند
 —χωρίζω, διαρω τι ἀπὸ τοῦ μέσου [κατὰ μέσῃς].

بوله } T. πάλιν [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. διαί-
ρεσις ἐσσητερικὴ οἰκοδομητικῇ, διὰ φραγ-
μα, τοῖχος.

بوله } T. πονεῖν [ἐκ τοῦ بولى βλ.] ὄν. ἀ-
 παρ. τὸ εὐρίσκειν, εὐρεθίς, ἐφεύρεθίς.

بولتی } ἡ βολή T. πονδούντου [ἐκ τοῦ بولاق]
ὄν. εὐρημα, πᾶν τὸ εὐρισκόμενον.

بولندی } T. ἁόλ-ḡντḡ [ἐκ τοῦ بولك] ḡν. ḡ-
 ρείπια διαφθόραγματος, μέρη ἐδω-
 τερικῆς διαφθόρεως οἰκοδομῆς, τιμῆμα, τομή.

بولندي رملق } T. πουλ - ουντ ουρουλ - μάν,
 ρυ. πθ. καθίσταμαι ἢ διατη-

τηροῦμαι ἐν τινὶ τόπῳ ἢ ἐν τινὶ καταστάσει :
 تون کچه بفره احيق بولنديردی τὸ παρ᾽αυτον
 δι' ὅλης τῆς νυκτὸς διατηροῖται ἀνοιχτόν· § πα-
 ρευρίσκομαι ἐν τινὶ μέρει ὡς ἀπεσταλμένος :
 قوميسیوندم معارفی نظارتندن دخی بر امور بولندیردیه جقدر
 ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ θὰ παρευρίσκται καὶ
 εἰς ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας

بولندي رملق } ἢ βολνδρμق T. πονλ-ουντουσ-
nāk, ou. μτβ. κάμνω νὰ εὐ-

ροθῇ ἢ νὰ εὐρίσκηται τι ἢ τις ἐν τινι μέρει,
διατηρῶ, ἔχω [αἰτ.]: — قوميسرونده مأمور διατη-
ρῶ υπάλληλον ἐν ἐπιτροπῇ [ἐκ μερῶς ὑπουρ-
γείου κτλ.]: چوققارى ايجون بر معلمه — اک بيوک ير
τιμὴν νὰ διατηρῇ διδάσκαλον διὰ τὰ τέ-
κνα του·|| ديترهني يتون كيجه اچيق بولنديردم
ρησα τό παράθυρον ἀνοικτὸν ὅλην τὴν νύκτα·
— || نظرآرتده || διατηρῶ ὑπὸ ἐπιτήρησιν.

بولنماز } ἡ βουλὴ T. πονηρὰ [γ' πρὸς, τοῦ ἐνεδτ. τοῦ βουλμαقي ἀποφ. τοῦ

εὐρίσκεισθαι] μτχ. καὶ ἐπθ. διυσεύρετος.
 T. πόλυνεξ [γ' πρόσ. τοῦ

بولمز { ἀποφ. τοῦ بولمز διαίρεσθαι] μτχ. καὶ
ἐπθ. ὁ μὴ ἐπιδεχόμενος διαίρεσθιν, ἀδιαίρετος.

بولنق } Τ. πον-ου-μακ, ρμ. μδ. εὐρί-
σκομαι, παρευρίσκομαι, εἶμαι πα-

ρῶν: — عَدَدٌ يَ عُدُّوْا بِشَيْءٍ || [δοτ.]:
— كَيْفِيَّةٌ يَ بَوْنُوْا شَيْئًا، سَتَنَانْتِلَاْمِدَانُوْا

[παράστέκομαι], ποιῶ τινι ὑπηρεσίαν. بولنى
 ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦

T. πὸλ-θν-μέκ, ρμ.πθ. ἢ μσ. δια-
 ροῖται, χωρίζεται, ἀποχωρίζεται.

ἀποσπῶμαι.

بولیئش } ἀφ. παρουσία, συμπεριφορά, ἀν-
τιλήψεις, βοήθεια.

بولنیش } T. πόνον-θς [ἐκ τοῦ πόνος] ρ. ἀφ.
τὸ διαπρεῖσθαι, διαίρεσις, χωρισμός.

بولوت } ἡ βολυτ καὶ βλυτ T. πούλυν, ὅν. νέ-
 φος: یـاغور νέφος χιόνων || یـاغور

νέφος βροχῆς· || صاعناق — νέφος βροχῆς δια-
δατικῆς βροχῆς· || دن نم قايار — εὐκόλως ἀφαιρπά-

ζεται, μὲ τὸ ἐλάχιστον σκιαζεται, δυσαρρестεῖται [κ. λ. ἀπὸ τὰ νέφη ὑγρασίαν ἀρπάζει]. || —

νέφη καλύπτουσι τὸν ὀρίζοντα.
 بولوطانق } T. πουλουτ-λαν-
 بولوتانقة

καλύπτομαι ὑπὸ νεφῶν: — هوأ ἡ ἀτυμώφαιρα

καθίσταται ὑπὸ νεφών ὡς τὸ σφαιροειδὲς καθίσταται ὑπὸ κελίδων, ἢ ὕψος τοῦ κατόπτρου θαλάσσης ἢ οἱ ὀφθαλμοὶ καθίστανται θαλάσσι [νόσοι]

بولوتلى } ἡ βολωπύ T. βουλουτ-λουῖ, ἐπθ.
νεφελωδης, σκοτεινός, θολός: —

ἀτμόςφαιρα νεφέλωδης || كوز — ὀψθαλμός
 θολός [πάσχων].

بولی } A. πρεβ. ἐπὶ θ. οὐρικόν, οὐρώδης: حامض
 — οὐρικὸν ὀξύ. § θ. بولمه .

بوليت } A. πρεβληγέτ [θ. بول] ὄν. θ. οὐρικόν
ἀλας.

بولیجی } T. πονυ-ουδζου [ἐκ τοῦ بولاق] ἐπθ.
ὁ εὐρίσκων.

بولیجی } T. ἡ ἀποδοχή [ἐκ τοῦ بواك] ἐπθ. ὁ
διαρῶν, χωρίζων.

— μεσάιον ἀνάστημα, ἢ μεσαίας ποιότητος,
τάξεως· || — عَلاَوِيّ eláxhiston ἀνάστημα, ἢ τε-
λευταίας ποιότητος, τάξεως· || — διαφθόρων
μεγεθῶν ἢ ποιότητων [πύξις πύξις]· || ردم — τοῦ
αὐτοῦ ἀναστήματος, τῆς αὐτῆς τάξεως· || بر —
— قياس ἀνάστημα μιᾶς σπιθαμῆς, κοντός· ||
بكي — δ ἀρχηγὸς φυλῆς· || لباس — ένδυμα i-
σον τῷ ἀναστήματι [πύξις-όζα] ἥτοι μακρόν, πο-
δῆρος· || جة كفيل قالى باصقي — έγγυώμαι τι ἀ-
σφαλῶς, δίδω μέγαν ἐγγύησιν· || جة اولاد —
πατρὸς ἀναστήματος τελείου ἀνθρώπου, ἥτοι ἐν ὧ-
ρίμῳ ηλικίᾳ, αὐξήθεϊς· || نه — ποίνά, ἢ نجه — πο-
γινδόςζα, κατὰ μήκος· || بفتحك ديوارى — نجه —
سواغك فالديرملرى || سواغك — τὸ λιβόστρον τῆς
μήκος τοῦ τοίχου τοῦ κήπου· || دن — او نه بولانش ايدى
— کوسترک || دئو — کوسترک || او لیجینی —
— او لیجینی — τὸ ἀνάστημα, τὴν ικανότητα· ||
— لامبدان — τὸ μέτρον τοῦ ἀναστήματος του,
ἥτοι βλέπω τὴν ικανότητά του, τὴν ἄξιάν του,
— چكمك ἢ سورمك — ἐνωῶ ὅτι δὲν ἔχει ικανότητα· ||
— تيندوش، رپتو — ἀνάστημα, ἥτοι ἀνα-
πτύσσομαι· || نی المقى — لامبدان — τὸ προσῆκον ἀ-
νάστημα [πογινουνού]· || ويرمك — αποκτήθ βά-
θος ἀναστήματος [ἐπί ποταμῶν]· || اولجمك —
— پرسیله — μετροῦμαι μετὰ τινος, συναγωνίζομαι.

بوی } ἡ βολή, ὅν. εἰδος ἀράχνης δι-
ληπτηριώδους.

بوی } Π. πούϊ, ὄν. ὁσμήν' βλ. بو.

ΒΟΥΙΑ } ἡ βουή T. βοῦν [καὶ κατὰ τὸ ἰσραηλ., κυ-
 ρίως] [بویاغ] ὄν. βαφὴν, χροῖαν : — ياغلو
 ἐλαιοβαφὴν. || — صولو ὑδροδοβαφὴν. || — قمره دعي-
 کدس سیدنپورس [بیتریدان]. || — آل ερυθρὰ βαφὴν
 [بل. بقام. صاری. وخرار. قزل. اوقی. ن. اوکی]
 — ερυθροδάνον, κ. ριζάριον, ἵτοι φυτὸν ἐξ
 οὗ παραγεται ερυθρὰ βαφὴν. || سی قوندره —
 διὰ τὰ ὑποδήματα. || آجایی — εἰδὸς φηγού, ἧς
 τὸν φλοιὸν μεταχειρίζονται οἱ βυρσοδέσται· ||
 سورمک — ἀλείψω βαφὴν ἐπὶ προσώπου, ὑπο-
 δήματος κτλ. [دوت.] اورمق — βάψω ξύλον, σι-
 κοδομὴν [دوت.] طومق — ἐπιδέχομαι βαφὴν. ||
 آتی — ἐξαφανίζομαι, σθένυνναι, κόπτω ἵτοι ξε-
 δάψω, ξεθωριάζω : — بافنی σταθεرا [ایضا].

10. **Π. ποιῶν** [ἐκ τοῦ **Π. ποῦν**, ὁδὸν]
 ἐπθ. ὄζων, εὐώδους.

بویاتمی } T. ποργα-τ-υάκ, ρη. μετ. βάλλω
 vā bálwasi, vā xρωματίσασθαι [δοτ.
 μετ.]: — طوانی نقاشه, βάλλω τὸν βαφέα
 vā bálwē tòn toíxhōn, tήν ὀροφήν.

T. πορνα-δίζη, ὄν. βαφεύς ἐνδυ-
 μάτων, ὑφασμάτων κτλ. [ὁ μετα-
 ριζούμενος ἐλαιοδαφὴν καλεῖται نَافِثٌ βλ.]:
 — πίθος βαφέως, ἵτοι πρᾶγμα εὐκολόν
 γινόμενον διὰ μιᾶς, ὡς τὸ εἰς τὸν πίθον τοῦ-
 τον εἰσαγόμενον διὰ μιᾶς μεταβάλλει τὸ ὄρυξι-
 ον αὐτοῦ χρόμα· § πωλητὴς βαφῶν.

١٠١
 بوجيلىق } Τ. πορτα-ὀζυλίκ, ὄν. τὸ ἐπάγ-
 γελμα, τὸ ἔργον τοῦ βαθέως, ἢ
 βαθυκῆ· § τὸ ἔργον τοῦ πωλητοῦ βαθῶν.

10. **ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ** } Τ. **βουδδισμ-ισμός**, ρμ. πθ. βδ-
 11. **ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ** } **φουμαί**.

بويار } πογγάρ [λ. Σλαβική] ὄν. εὐγενής,
 βογιάρους· οὕτως ἐκαλοῦντο ἄλλοτε
 οἱ εὐγενεῖς τῆς Μολδοβλαχίας.

103 } T. πογα-θήζ, ἐπθ. ἄδαπτος, ἄ-
 104 } δαφος, ἄχρους.

بويالامق } T. πορφα-λαυάνκ, ρμ. μτθ. κα-
 λύπτω διὰ βαθέης, χρωματίζω,
 μτθ. κηλιδῶ, δίδω χροιάν, ὄψιν [αιτ.].

بویالی } ἡ βιολί T. πογγα-λί, ἐπὶ. βεδαμ-
 μένος, κεχρωματισμένος, τεχνητός,
 πλαστός: — كوزل λαμπρός, λαμπρὸς βαψῆς ||
 — صاری βεδαμμένος κίτρινος: || — قرمزی βεδαμ-
 μένος ἐρυθρός: || — ماوی βεδαμμένος κυανός: ||
 — بشل βεδαμμένος πράσινος.

} T. πογα-υάκ. ρμ.μτδ. βάψω[ait.]:
 بويامق } — βάψω τὴν κόρυνην || — صقال
 βάψω τὴν γενειάδα: || — βάψω τὰ
 μάτια τινός: || [δοτ. αἰτ.] — اوي آچينه
 οἰκίαν εἰς χροῶμα ἀνοικτόν: || — قراغني قرمزیه
 βάψω τὸ ἀκάτιον ἐρυθρόν.

بويامه } T. πογια-μά, ὄν. ἀπαρ. τὸ βάφειν,
 βαφῆν-ξέπθ. βεβαμμένος, ὁ μὴ ὦν εἰς
 τὸ φυσικόν του χρώμα, πλαστός, τεχνητός: —
 كوركه || μολωτὴ βεβαμμένη· || پوست — δέσμα βε-
 βαμμένον.

1. **ΒΟΥΙΑΝ** { T. **βουγιάν** [καὶ κατὰ παραφθοράν κ.
 میان **μεγιάν**, βλ.] ὄν. γλυσκύρριζα.

10. **ΒΟΥΛΕΤΕΣ** } Τ. ποτα-νμάκ, ρμ. μδ. βάπτο-
 11. **ΒΟΥΛΕΤΕΣ** } μαι, μολύνομαι [δοτ.]: قاتل بياض
 12. **ΒΟΥΛΕΤΕΣ** } τὰ ἀκάτια ἐδάφησαν λευκά [εστ.]

χρῶμα λευκόν] — || βάφωμαι, μολύνωμαι
eius tō aīma· || — برينك رنگه || σφάζεται || —
— μιμούμαι τοὺς τρόπους τινός.

βويداش } T. βοῖ-τάξ, ἐπθ. ὁ τοῦ αὐτοῦ ἀ-
ναστήματος.

βويدان } II. βοῖ-τάν [ἐκ τοῦ βوى ὁσμή και
τοῦ دان βλ.] ὄν. κυτίον περιέχον
ἀρώματα διὰ τὴν κόμωσιν.

βουισρ } T. βοῖ-δοῦξ, ἐπθ. ὁ βραχέος ἀναστή-
ματος, κοντός· ἀντίθ. بولو.

βουιλatic } T. βοῖ-λατ-μάκ, ρμ. μτθ. ἐκ-
τείνω, μικύνω [αἰτ.].

βουילασδρμق } T. βοῖ-λασδτημάκ, ρμ. μτθ.
χωρίζω ἢ ταξιθετῶ κατ' ἀ-
ναστήματα, κατὰ ποιότητας [αἰτ.].

βουιλاشمق } T. βοῖ-λαξμάκ, ρμ. μθ. ἀπο-
κτῶ ἀνάστημα, αὐξάνομαι, ἐκ-
τείνομαι, μικύνομαι βλ. بويلاق.

βουيلامق } T. βοῖ-λαμάκ, ρμ. μτθ. μετρώ
λαμβάνων ὡς μονάδα τὸ ἀνάστη-
μα τοῦ ἀνθρώπου, μετρώ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου
ἀναστήματος, διέρχομαι ἢ ἐκτείνομαι κατὰ μῆ-
κος, προχωρῶ τόσον ὅσον τὸ ἀνάστημα ἀνθρώ-
που [αἰτ.]: — جادوى — διέρχομαι τὴν ὁδὸν κατὰ
μῆκος, ἢ ἐκτείνομαι κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ.

βουιλانق } T. βοῖ-λανμάκ, ρμ. μθ. ἀποκτῶ
ἀνάστημα, αὐξάνομαι, ἐκτείνο-
μαι, μικύνομαι βλ. بويلاق.

βويلو } ἢ βوى T. βοῖ-λοῦ, ἐπθ. ὑψηλὸς τὸ
ἀνάστημα [βλ. بولو]· § ὁ ἔχων ἀ-
νάστημά τι: — اوزون ὑψηλοῦ ἀναστήματος ἢ
διὰ μακρῶν ἐν ἐκτάσει [ἐπρ.]· || —
— μέσαιου ἀναστήματος· || — براخعوس ἀναστήματος.

βويله } T. βοῖ-λὲ [β] ἀντ. αἰε προθ. [ἀντ. τοιοῦ-
τος, παρόμοιος: آدم — τοιοῦτος ἀνθρώ-
πος· || — اغانك — خدمتكارى — τοιοῦτον προῦγμα·
— شى — τοιοῦτον ἀγῶς [κύριος] τοιοῦτον ὑπηρετήν
ἔχει, κατὰ τὸν μαστρόγιάννην καὶ τὰ κοπέλια
του [πρμ.]· § [ἐπρ.] τοιουτοτρόπως, οὕτως: —
— اوئوس εἶπε· || — ايكن — τούτου οὕτως ἔ-
χοντος, τότε· || — ايسه — ἔάν οὕτως ἔχη· || —
— اوئوس εἶπω· || — بوندن — τοῦ λοιποῦ, τοῦντεῦ-
θεν, εἰς τὸ ἔξῃς· || — جه — κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον,
τοιουτοτρόπως.

βويله لك } T. βοῖ-λελίκ, ὄν. τοιοῦτος τρό-
πος: — له اولماز — δὲν γίνεται κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον [μὲ τέτοια δὲν γίνεται].

βويمول } T. βοῖ-μουλ, βλ. موعول.

βوين } T. βοῖ-γουν, βλ. بويندرقي · βοῖ-γουν·
βوين } T. βοῖ-γουν, βλ. بويندرقي · βοῖ-γουν·

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —
βوينوز } T. βοῖ-νουζ, ὄν. κέρας: — قوج —

ὅτιν ὡς ἡγάπα μοι εἰσπερ τοῦτο εἶναι συκοφαν-
 τία* || بر زبان بیک — e qib ājār — μία ζημία ἀνοί-
 γει τὴν θύραν [ὁδοὶ σταδίων] εἰς μισρίας συ-
 κοφαντίας* || تخم — diubdāllaw, συκοφαντῶ.

رہتا ہے } T. ἄδραν-ὄζῃ, ὅν. δυσκοῦντης.

٢٢٢ } II. πικ-τέρος, ἐπὶ. καλλίων, κάλλιστος,
 ἀριστος: لوندن — ساحت ادبيّه — εκ τῶν
 καλλίστων φιλοζωνητῶν ἐμπνευμένων.

۱۱. } II. πικρὸν, ἐπὶ. ὁ κάλλιστος,
 } ὁ αἰσθητός.

 { Λ. πρεχῶξέτ, ὄν. θ. καλλονή, χα-
 ρά, ἀγαλλίασις, εὐθυμία.

١١. $\pi\epsilon\rho\iota\omicron\lambda\epsilon\tau\epsilon\text{-}\epsilon\phi\epsilon\acute{\alpha}$, η $\pi\epsilon\rho\iota\omicron\lambda\epsilon\tau\epsilon\text{-}\phi\epsilon\acute{\epsilon}\alpha$, δ $\alpha\upsilon\acute{\xi}\alpha\omega\nu$ $\tau\eta\nu$
 καλλονῆν, εὐθυμίαν, ἀγαλλίασιν, τερπνός, εὐ-
 χαριστός: — $\mu\epsilon\rho\iota\pi\alpha\tau\omicron\varsigma$ $\mu\epsilon\rho\iota\pi\alpha\tau\omicron\varsigma$ || اولوق —
 اۇلۇق ي پاران اولدى كل —
 τὸ ὁδὸν πύξησε τὴν καλλονὴν τῶν ἀνοίξεων.

11. $\pi\epsilon\text{-}\chi\acute{\alpha}\rho$ [בַּ פְּרוֹחַ, hr $\text{p}\acute{\imath}\acute{\imath}\text{r}$] καθ' ἑκα-
 στον- ny : سَه — καθ' ἑκαστον ἔτος: يَه —
 $\pi\epsilon\chi\epsilon\rho\iota\acute{\nu}\epsilon\iota$, ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν, κατ' ἄτομον: يَه —
 يوز غروش اصابت احدى $\acute{\alpha}\nu\epsilon\lambda\omicron\gamma\eta\sigma\alpha\nu$ ἐνὶ ἑκάστῳ
 αὐτῶν ἑκατὸν γρόσια: || حال — ἐν πάσῃ περι-
 πτωσει.

11. *ἡγεμονία*, ὄνομα κοινὸν εἰς πολ-
 λούς βασιλεῖς τῆς Περσίας ἐκ τῆς
 οἰκογενείας τῶν Σασσανιδῶν· ὅς πλανήτης "Α-
 ργος" § νήμην κανονίζουσα κατὰ τὴν περιοικὴν
 παράδοσιν τῇ εἰκοστῇ ἐκάστου ἡλιακοῦ μν-
 νόε τὰς ὑποθέσεις.

۵۳۴. } II. *πικρὸν*, ὄν. μερίδιον, μοῖρα, κεφάλαιον, ἱκανότης [ἐπὶ ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν]: *على* — κεφάλαιον ἐπιστημονικόν· || *ادبی* — κεφάλαιον φιλοσοφικόν· || — *بی* *اُمور*, ἐσπερημένος [τῇ *دُن*]: — *علوم و معارف دُن* بی: — *اُمور* *پایدار*: — *المق* — *ωφέλοῦμαι*, ἀρύομαι *ωφέλειας* ἠθικῆς [τῇ *دُن*].

252. } Π. πέρχρε-πέρχρ, ὄν. σύντροφός, ὁ λαμ-
 δάνων μερίδιον.

۲۲۰۰۰ } Π. περε-τάθ, ἐπθ. ὁ ἔχων μέρος,
 μετοχὴν εἰς τι, ὁ ἀρνούμενος ὠ-
 φελείας ἡθικὰς, ὁ κἀποχρως, ὁ εἰδὼς, ὁ εὐμοι-
 ρῶν [τῇ ὕν].

٥٥٣ } Τ. πικρο-σίζ, ἐπθ. ἄμοιρος, ἐστε-
 ρημένος [τῇ دن].

۲۲ } T. ἀρχο-λί, ἐπθ. ταυτόσημον τῷ
 ۲۳ } ۲۲ βλ.

بهره مند } II. πειχόμενός, ἐπὶ τὰν τόσων. τῷ
اولمق — εὐμοιῶ [τῇ دن].

ازاد } Π. πειχλάτ, ὄνομα ἀρχαίου διαθήμου
ζωγράφου.

بهشت } Π. πύριον, ὄν. παράδεισος: — عالم
 } ὁ κόσμος — هر که شد به باغ ارم

[εἶναι] παραδείσος ἐντός [ἐν:ἐξ] παραδείσου·
 πᾶσα γωνία [εἶναι] κήπος τῆς Ἐδέμ· || آشیان —
 ὁ ἐν τῷ παραδείσῳ οἰκῶν, μακαρίτης, δοιδι-
 μος· βλ. آشیان καὶ جنتکان.

ܡܫܝܚܝܐ } Π. *παραδείσιος*, ἐπὶ παραδείσιος: زاهد
 ܡܫܝܚܝܐ } — ἀσκητῆς παραδείσιος: || طاهر
 πτηνὸν παραδείσιον.

١٧٠ } A. πῆχλαι, ὄν. ἄνθρωπος γελῶν
 πολύ, ἢ κομπός, ὥραϊος, μέγας.

4r. } II. πειλά, ὄν. χειρόκτιον.

برہمت { A. پرخمیت, Gr. برہمت.

δοτ. } Π. ἀνέχεμε [προθ. β και επιθ. με]
 } ἐν παντί, ἐν πάσῃ: حال — ἐν πάσῃ
 πεποιτώσει, ἐξάπαντος.

هناكه } Π. περνανέ, ὄν. γυνή παιδρά θέλγουσα
διὰ τῶν τρόπων της καὶ εὐφυολόγος.

٤٢. { T. πέ-χέι [ἐκ τοῦ πέ, ٤! καὶ τοῦ هـ
 خ٢. } خ٢, ٤!] ἐπιφώνημα ἀγανακτισθεως:
 عا— ٥ σκληροί! || نادان— ٥ ἀπαίδευτε!

57. } A. $\pi\epsilon\chi\epsilon\iota$, [ἐπὶ ὥρατος πολύτιμος· §
 0. $\pi\epsilon\chi\epsilon\iota$ — هــدـيـه δῶρον ὥρατον, πολ-
 λύτιμον. § Τὸ 0. $\pi\epsilon\chi\epsilon\iota$ χρῆσιμεῖται ὡς κοσμητικὸν
 διὰ τὰ ὑπουργεῖα, καὶ τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ
 τμήματα, ὧν οἱ προϊστάμενοι ἔχουσι βαθμὸν
 κατώτερον τοῦ βαθμοῦ βεζίρου καὶ σημαίνει
 ὑψηλός, ἔξοχος: $\text{پـوسـتـه و تـلـغـر اف نظارت}$ —
 ὑψηλὸν ὑπουργεῖον τῶν ταχυδρομείων καὶ τη-
 λεγράφων: || مـذاهب مـديريت — ἡ ὑψηλὴ διεύ-
 θυνσις τοῦ τμήματος τῶν ὀργανισμῶν. ||
 — اداره ὑψηλὴ διεύθυνσις.

Α. $\pi\epsilon\chi\iota\delta\zeta$ [ἐκ τοῦ $\pi\epsilon\chi\iota$] ἐπθ. ὠραῖος,
 φαιδρός, εὐθυμος ἄνθρωπος· § θ. $\mu\epsilon\chi\iota$.

Λ. περχυμέ, ὄν. θ. τετράπουν ζῶον,
κτῆνος § πλθ. *פל. περχאמ.*

A. $\pi\epsilon\chi\upsilon\text{-}\iota\gamma\acute{\epsilon}\tau$, ἀφ. θ. ζώοντος κα-
 τὰστασις, ἀποζώοντις· βλ. بهامت.

بي باك } Π. πῖ-πάκι, ἐπθ. ἀδελῆς, ἀτρόμητος,
γενναῖος.

بيتك } η βῆκ. T. **βῆκ-μεῖκ**, ρμ. οὐδ. τελειό-
νω, ψθάνω εἰς τὸ τέλος, λήγω, κατα-
λήγω· § ἐξαντλοῦμαι, χάνομαι, καταστρέφομαι,
ἀποθνήσκω· § ψύομαι, ψυτρόνω: — **ایشی** τελειό-
ναι ἢ ὑπόθεσις: || — مدت λήγει ἢ προθεσμία·
|| — **تعلیونوسی**, ἐξαντλοῦνται τὰ χροῖμα-
τι· || — **ایشی** ἢ δουλεία του τελειώνει ἢ κατα-
στροφῆται, ἀποθνήσκει· || **هې یتدی او قالدی** —
ἐτελείωσαν, ἐκεῖνο ἔμεινε [λέγεται ὅταν ὑ-
πάρχοντων ἄλλων σπουδαιότερων ζητημάτων
πρὸβάλλεται τι δευτερεύον καὶ ἐπιδουλοῦνται]· ||
یتدی ἐτελείωσε καὶ πάγει, γεγονός τετε-
λειωμένον· || **یتدی** ἔγινεν ἐτελείωσε· || **اولوب**
[**اولوب** **یتدی**] εἶπατε ὅτι ἔγινε καὶ ἔλαθε ἡώραν
[**اولوب** **یتدی**]· || — **اوت** ψύεται χόρτον· § γρά-
ψω [ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τουρκικῇ]· βλ. **یتدی** καὶ **یوق**.
یتوت } A. **βῆκ-یتوت** [βῆκ. یت. 0. ἀψ. 0.
διανυκτέρευσ. || Pm. διανυκτε-
ρεύω, κατοικῶ: **ایلدی** — **ایلدی** διενυκτέρευ-
σεν ὑπὸ τὸ δένδρον· || **ایلدی** — **ایلدی** διανυ-
κτερεύει ἢ κατοικεῖ ἐν τῷ δένδρῳ μέρει.
یتدی } A. **βῆκ-یتدی**, ἐπθ. οἰκιακός· § 0. **یتدی**:
— **یتدی** πράγματα οἰκιακά.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی** [ἐκ τοῦ **یتدی**] ἐπθ. κατε-
στραμμένος, τελειωμένος· § ὁν. γράμ-
μα. λ. ἀρχ. βλ. **یتدی**, **یتدی** καὶ **یتدی**.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی** [βῆκ.] ὁν. ἐμφάνις, ἀρχή,
βάσις: **یتدی** — **یتدی** ἀρχή, ἀνέκαθεν.
یتدی } Π. **βῆκ-یتدی**, ἐπθ. ἀψυχός, ὁ ἀνευ
ζωῆς, νεκρός.
یتدی } Π. **βῆκ-یتدی**, ἐπθ. σιωπηλός, ὁ
ἀνευ ἀπαντήσεως, ἀναπάντητος.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ὁν. ἐργαλείον τοῦ
συνουρού, δι' οὗ σπινδοῖ τὰς
ἐπὶ τοῦ σπινδοῦ ὁπὰς. Κατὰ τὸ **یتدی**, ἐκ τοῦ
یتدی ἵτοι ἡχον παραγομένου ἐκ τῆς τριπλῆς.
یتدی } Π. **βῆκ-یتدی**, πλθ. τοῦ ἐπο-
μένου.
یتدی } Π. **βῆκ-یتدی**, ἐπθ. ὁ ἀνευ μέσων, πό-
ρων, ὁ ἐν ἀμηχανίᾳ, δυστυχής, πτω-
χός, ἐνδεής· § πλθ. **یتدی**.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی** [βῆκ.] ὁν. μάχαιρα: **یتدی**
— **یتدی** — **یتدی** μάχαιρα μαγεύου· || **یتدی**
μάχαιρα κρεωπώζου· || **یتدی** — **یتدی** μάχαιρα χει-
ρουρού· || **یتدی** — **یتدی** διαπληκτίζομαι [ἐρχομαι

εἰς τὰ μάχαιρα]· || **یتدی** — **یتدی** ἐξαντλεῖται ἢ
ὑπομονὴ [ἢ μάχαιρα ἐγγίζει εἰς τὸ κόκκαλον].
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ὁν. μάχαιρο-
ποιός ἢ μάχαιροπώλης.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ὁν. μάχαι-
ροποιός, μάχαιροπώλης.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ρμ. διὰ. βάλ-
λω τὸν ῥάπτειν ἢ ἄλλον νὰ κό-
ψῃ ἐνδύματα ἢ ἄλλα πράγματα [δοτ. αἰτ.]·
— **یتدی** βάλλω τινὰ νὰ κόψῃ τι.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی** [ἐκ τοῦ **یتدی**] ὁν. πρίων,
δρεπάνη, τομεύς ἢ δρεπανοειδὲς μα-
χαιρίδιον ὑποδηματοποιῶν, βιβλιοδετῶν κτλ.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ὁν. πριονιστής,
πρίωνος.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ὁν. ὑδροπρίων,
ἡτοι μηχανὴ κινουμένη ὑπὸ τοῦ
ὕδατος καὶ πριονίζουσα σανίδας.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ρμ. πθ. κόπτο-
μαι πρὸς ῥαφήν [ἐπὶ ἐνδύματων,
ὑφασμάτων]· **یتدی** [ἐπὶ σπαρτῶν]: **یتدی**
πρῶτα καταλληλότετον, ἀρμοδιώτατον, κ.
ταιριασμένον, ὡς ζεῦχος συζύγων· βλ. **یتدی**.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی**, ρμ. μθ. κόπτω πρὸς
ῥαφήν [ἐνδυμα, ὑφασμα], πριονίζω,
θερίζω σπαρτά, ὀρίζω, λύνω, τελειώνω ὑπόθεσιν
[αἰτ.]· — **یتدی** κόπτω ἐνδύματα· || — **یتدی** πριονί-
ζω τὸ ξύλον πρὸς ἐξαγωγήν σανίδων· || — **یتدی**
κόπτω ῥάπτω, ἡτοι ἀποφασίζω ἢ διευσθύνω ὑ-
ποθέσεις κατὰ τὸ δοκοῦν· || — **یتدی** κόπτω ἢ ὀρίζω
τιμὴν, ἐκτιμῶ· || — **یتدی** κόπτω μερίδιον, ἡτοι
διδάσκωμαι, κρίνω ἐκ τοῦ παραδείγματος ἄλ-
λων· || — **یتدی** ἀψθόνως κόπτω, ἐπιδαίτυλεύω, σπα-
ταλῶ· || — **یتدی** μετῶ καὶ κόπτω, ἡτοι σκέ-
πτομαι, ἐνεργῶ περιεσκεμμένως, μεμετρημένως.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی** [ἐκ τοῦ **یتدی**] ὁν. πρῶγ-
μα κεκομμένον, πριονισμένον, ὡς σα-
νὶς ἢ δοκός κτλ.: **یتدی** — **یتدی** πλατεῖα σανὶς [γα-
λαζιανόν] χρησιμεύουσα πρὸς στρώσιν.
یتدی } Π. **βῆκ-یتدی**, ἐπθ. ὁ ἀνευ διατί, ὁ μῆ-
θεν διδὼν λόγον τῶν πράξεων αὐ-
τοῦ, ἀκατάληπτος [ἐπὶ Θεοῦ]: — **یتدی** — **یتدی** ὁ Θεός ὁ ἀκατάληπτος· βλ. **یتدی**.
یتدی } T. **βῆκ-یتدی** [βῆκ.] ὁν. τεχνίτης
κόπτων ἐνδύματα § **یتدی**.

بجمع } T. *ἁπό-λυ* [ἐκ τοῦ بجمع] ρ. ἀψ. κρ-
 ῖμον ἐνδύματος, θεωριῶνς μτψ. μορ-
 φῆ, σκέδιον, εἶδος, τρόπος: روي — κρύψιμον ἢ
 σκέδιον ἐνδύματος || بو — ده eis αὐτὸ τὸ κρύψι-
 μον, τοιαύτης μορφῆς || كتره — تδ φέρω
 eis τὸ κρύψιμον, τὸ *ἁπό-λυ*, διορθῶν, ταυρίδ-
 ζω, καταφέρω, σικονομῶ. || وقى — ἔωρα θέρου.

محیطی } T. παύσις - λί, ἐπθ. ὁ ἔχων καλὸν
κόψυμον, σχέδιον, σύμμετρος.

دیسانالوگوس } Τ. τῆς διου-δίζ, ἀπὸ τοῦ ἔχον καλόν
κόσμον ἢ σχέδιον, ἀσύμμετρος,
δυσανάλογος, κακοκοιμημένος.

بي حاصل } Π.π.ζαδὴλ. ἐπθ. ἀνωφελὴς, μά-
ταιος· § ἐπρ, ἀνωφελῶς.

بی حجاب } II. ἀναιδής, ἀναιδύτης § ἐπο. ἀναιδώς.

بی حد } Π. ἀπείρατος, ἐπθ. ἀπέραντος, ὁ ἄνευ
ὁρίου καὶ τέλους.

بحساب { II. ἀναριθμός, ἐπὶ ἀναριθμίας :
 — ἀπέραντος καὶ ἀναριθ-
 μτος § ἐπὶ ἀναριθμίας.

محضور } Π. πῖ-χον(ζ)ο, ἐπθ. ἀνῆδυχος, ὁ
ἀνευ ἡδυχίας.

حی } Π, πι-χαυά, ἐπθ. ἀναιδής, ἀναιδῶν-
τος· § ἐπθ. ἀναιδῶς.

بيع { Π. πίζ, ὄν. ρίζα, βάσις, πηγὴ.

} Π. **πῆ-χαπέρ**, ἐπὶ. ἄδανς, ἀμαθὴς,
 } **بی خبر** ὁ μὴ ἔχων γινώσκων[τῇ **دان**]: **ماجران**
 — μὴ ἔχων εἰδέναι, γινώσκων τῶν συμβαδόντων.

بی خواب } Π. ἀν-χάπ, ἐπὶ, αὐπνος, ἀγρυ-
πνος.

يخود } Π. αἰ-χοὺς ἢ αἰ-χοῦς; ἐπθ. ἀναίσθη-
τος, ὁ ἐκτός αὐτοῦ, λειπόνομος,
ἀλλοτριος; § ἀψ. يَخُودِي αἰ-χοῦσι, ἀναίσθησια; § ἐπθ.
καὶ ἐπρ. بخودانه αἰ-χοῦτάνε, ὡς ἀναίσθητος.

١٤٤ } II. **ⲁⲓⲧ**, ⲟⲩ. ⲓⲧⲉⲁ : — كريان n سر نكون
 ١٤٥ } ⲓⲧⲉⲁ n ⲟⲩⲛⲟⲩⲟⲩⲁⲩ || — موشك — μοσχοῖτα,
 ⲓⲧⲉⲁ n εὐώδης.

بيداد } Π. πῖ-τάτ, ὄν. ἀδικία βλ. داد.

بيدادکر } II. ἀτακτός, ἐπθ. ἄδικος, κα-
ταδυνάστης, σκληρὸς.

میدار } Π. καὶ αὐτὸς, ἐπθ. ἔξυπνος, ἀγρυπνος,
ἐγρηγορώς: دل καρδία ἐγρηγοροῦ-

στ· || اولاق — ἐξυπνιῶ, ἀψυπνιζομαι· بر مدت صکرم
اولدقمه — خوابدن — οτε μετ' ὀλίγον ἀψυπνισθην· ||
هر درلو احوالاند قارشو داغا — βοανιουρ ايدي
τοτε ἡγουμινος εις παν ἐνδεχόμενον.

بیداری } II. $\pi\iota\alpha\rho\text{-i}$, ἀφ. ἐγρύγορος.

Π. παιδεία, ἐπὶ ὁ ἀνευ φειδοῦς
 χροηγούμενος, ἐπιδαψιλεύμενος·
 بيدريغ }
 || بيورمق — ἐπιδαψιλεύω, ὅν φειδομαι χάριν,
 εὔνοιαν κτλ. [αἰτ.]: بيورمق — توجهات ἐπι-
 दाψилуу εὔνοιαν· || بوضوحه لطف و غنايت
 || بيوراسنى تنى ايدرمق — παρακαλῶ νὰ ἐπι-
 दाψилууθῇ ἡ ψυχὴν Αὐτῆς χάρις ἐπὶ τούτου.

پیداستر { Π. πινεσθε, ὅν. κάτωρ [ζῶον].

بيدق } A. παῖτακ [ἐκ τοῦ π. پیاده] ὄν. πεδ-
sòs ζατουκίου· βλ. پیاده کا تعلق.

بيدين { Π. πῆ-τιν, ἐπθ. ἄθροισκος, ἄπιστος.

٤ } Α. **πίρ**, ὄν. **φρέαρ**: زمر — **φρέαρ** Zey-
 بر } **ζέι**, ὄνομα **φρέατος** ἐν Μέκκᾳ δεδαστού
 τὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς || معطل — **φρέαρ** ἀχρη-
 στωτὸν [μουαττὰλ] — من حفر بئرًا لأخيه وقع فيه **μὲν**
 ἡ **φρέαρ** **πίρ**εν **λὶ** **ἄχι-χι** **βάκκα** **φίχι**, ὅστις
 ἐκάλπει **φρέαρ** διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πίπτει
 ἐν αὐτῷ [πρω.] βλ. قو § ٢٤٠. **أَبَر** **ἀπάρ**.

Π. αἶο, ὄν. κλίνη.

١٦١ } Ἰτ. **πίρα** [birra] ὄν. ζῦθος· τουρκιστὶ
 بيرة } ἄρ. **آرید صونی** árpa dounyov.

1. $\left. \begin{array}{l} \text{پیرا خانہ} \\ \text{Pirā-khānā} \end{array} \right\} \text{T. } \pi\iota\sigma\alpha\text{-}\chi\alpha\nu\acute{\epsilon}, \text{ ὄν. } \zeta\upsilon\theta\omicron\sigma\pi\omega\lambda\epsilon\iota\omicron\nu.$

بیراق { T. παῖράκ, بیراقدار παῖρακτάρο, βλ.
بیراقدار، ماراق.

بیرام } ἢ *بارام* T. *παϊράμ*, ὄν. *βαϊράμιον*,
 ἔορτή, πάσχα: — *ی شکر* ἔορτή τῆς
 σακχαρώος, ἢ *ی رمضان* τὸ *βαϊράμιον* τοῦ *Ρα-*
μαζανίου, ἢτοι ἡ κατὰ τὴν *λῆξιν* τοῦ *Ραμα-*
ζανίου τριήμερος ἔορτή, καθ' ἣν οἱ *Μωαμεθα-*
νοὶ προσφύγουσι τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις *σακ-*
χαρωτά. || *ی قربان* ἔορτή τῶν *θυσίων*, ἔορτή
 τῶν *Μουσουλμάνων*, καθ' ἣν *θυσιάζουσιν* ἀννοῦς.
 || *ی خورسز* ἔορτή *Ἰουδαϊκῆ* τῶν *ἀζύμων*. ||
ی قامش ἔορτή *Ἰουδαϊκῆ* τῶν *σκενοσπηγίων*. ||
 — *ارتنی* ἡ *παραμηνή* τοῦ *βαϊράμιου*. || *عرفه سی*

ἡ ἐπιούσα τοῦ βαϊραμίου || كوني — ai ημέραι
τοῦ βαϊραμίου, ἡτοι ἀργίας || ذك — هر کون
کاستن ημέρα δὲν εἶναι βαϊράμι [ἐορτῇ, λαμπρῇ]:
|| مبارک — مبارک اوله — ἡ ἐορτῇ αἰσία ε-
στω [εὐχὴ συνήθηκατὰ τὸ βαϊράμιον τῶν Μου-
σουλμάνων || دن حکرم — مبارک اوله — εὐχομαι
κατόπιν ἐορτῆς [λέγεται ἐπὶ λόγου ἢ πράξεως
μὴ γινομένης ἐν καιρῷ τῷ δεόντι]. || Pم. تك —
ἐορτάζω, πανηγυρίζω.

βιραμλασμου } ἡ βιραμλασμου T. βιραμ-λασ-
μου, ρμ. ἀλλ. συγχάριεν ἀλ-
λήλοις ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ βαϊραμίου ἢ ἐναγκα-
λιζεσθαι ἀλλήλους ἐπὶ τούτῳ.

βιραμλου } ἡ βιραμλου T. βιραμ-λας, ἐπθ.
ἐορτίας: اثواب — ἐνδυμα ἐορτίων,
τῆς ἐορτῆς: ὄν. δῶρον διδόμενον ἐπὶ ἐορτῇ.

βι رحم } Π. βι-ράχμ, ἐπθ. ἀσπλαγχνος, ἀνοι-
κτίμων, ἀνθρωπίνης: ἔπρ. ἀνθρωπίνως.

βι رحمانه } Π. βι-ραχμανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
ἀνθρώπος, ἀσπλαγχνος: بر سله —
ἐν ῥάπισμα ἀνθρώπος: ἔπρ. ἀνθρώπος.

βي رنگ } Π. βι-ρένγκ, ἐπθ. ἄχρους.

βيروت } βι-ρούτ, ὄν. κ. Βηρυτός [πόλις].

βي روح } Π. βι-ρούχ, ἐπθ. ἄπνους, νεκρός.

βيروز } Π. βι-ρούζ, ἐπθ. ἀτυχής, ὁ ὑπὸ δυ-
σμένειαν.

βيرون } Π. βι-ρούν, ἐπρ. ἐκτός [ἀντίθ. درون
هر زاویه فیض حقه: βι-ρούν, ἐντός]:

βيرونه } πᾶσα γωνία θείας
ἡμετέρας ἐμπλεως: πλήρης φωτός θείου τὸ ἐντός
καὶ ἐκτός || آباد — βι-ρούν-ἡ-ἡ-ἡ, Βουρνόδας
[ὄνομα χωρίου παρὰ τὴν Σμύρνην] || βλ. λ. رده —

βي ریا } Π. βι-ριγιά, ἐπθ. ἀνυπόκριτος, ὁ ἄ-
νευ ὑποκρίσεως: ἔπρ. ἀνυποκριτός.

βيز } T. βιζ, ὄν. σουβλί, κεντητήριον, ἡπν-
τήριον: کي — ὡς σουβλί, ὀξύτατος.

βيزار } Π. βιζάρ, ἐπθ. ἀνιδιάσας, βαρυνθείς
زوالی آدم هنور ریمان شباذه: [دن] τῇ

βيزار } ἀνιδιάσας τὴν ζώην του || اولقي —
κωροτιόρ, ἐνῶ εἰσέτι εἶναι εἰς τὸ ἄνθος τῆς νεότητος του,
φαίνεται ἀνιδιάσας τὴν ζώην του || اولقي —
ἀνιδιάζω, ἀπεχθάνομαι, βαρύνομαι [τῇ دن].

βيزاری } Π. βιζαρί, ἄψ. ἀνία, προσδοχί-
σμος [دن] τῇ.

بی زبان } Π. βι-ζεζάν, ἐπθ. βωδός [ἀνευ
γλώσσης].

βيزر } Π. βιζέρ, ἐπθ. γλίσχρος, ψιδόφυρος.

βيزلامق } T. βιζλαμάκ, ταῦτο بوزاغلامق
βλ.

βيزلانفج } T. βιζλανγίτζ, βλ. بيزلنکج .

βيزموت } Γλ. βιζμούτ [bismuth] ὄν. βι-
σμούθιον [μετάλλον]: § ἀψίνθιον
[ποτόν] βλ. آبسنت .

بيست } Π. βι-δύτ, ἀρθ. εἰκοσι.

بيستون } Π. βι-δύτούν, ὄνομα ὄρους ἐν Περ-
σίᾳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κερμάν-σάχ καὶ
'Ισπαχάν. Κατὰ τὴν παράδοσιν, τὸ ὄρος τοῦτο
διέτρησεν ὁ ἐραστὴς Φερχάδ [فرهاد] χάριν τῆς
ἐρωμένης αὐτοῦ Σειρήν [شیرین]: اولسه ابدی
بنده کی غم فرهاد مبتلا ده بر آه ايله ويرردی بيک — ی
bād' ēān ὑπῆρχεν ἡ ἐν ἐμοὶ θλίψις ἐν τῷ ἐρω-
τολήπτῳ Φερχάδ, δι' ἐνὸς ἀναστεναγμοῦ [āχ]
θὰ ἐξεσθῆν δόνησε χίλια βι-δύτούν [ἡτοι ὄρη]
εἰς τὸν ἀέρα.

بيش } Π. βιζ, ἐπθ. περισσός [ἀντίθ. کم]:
[آرچوق] τ. ὀλίγον πολὺ — و
βι-τέρ, περισσότερος.

بيشمار } Π. βι-δύμαρ, ἐπθ. ἀναριθμητός, ἄ-
πειρος: مسار — χαρὰ ἀπειρος.

بيشته } Π. βιζέ, ὄν. δάσος, πύκνωμα ἐκ
δένδρων ἢ σχοίνων, σχοινιά.

بيضا } A. βιζιά [θ. τοῦ βιζιά] ἐπθ. θ.
λευκός: — کوه — ἡ λευκὴ χεῖρ, ἡτοι
— کيداريس — ἡ λευκὴ χεῖρ, ἡτοι
θαῦμα τοῦ Μωυσέως, καθ' ὃ ἡ χεῖρ αὐτοῦ ἐφαί-
νετο λάμπουσα.

بيضات } A. βιζιάτ [πλθ. τοῦ βιζν] ὄν. ὠά.

بيضوی } A. βιζιβί [ἐκ τοῦ βιζν] ἐπθ. ὠο-
ειδής: βλ. بيضی .

بيضه } A. βιζιά, ὄν. θ. ὠόν, βολβός, κρόμμυον:
بيضة الديك — ὠόν ἀλέ-
κτορος, ἡτοι πρᾶγμα σπάνιον: § τὸ σῶμα ἢ τὸ
κέντρον λαοῦ, χώρας: بيضة الاسلام

بی فتور } Π. **ἡ-φύτουρ**, ἐπθ. ἀκάματος, ἀκατάδελτος § ἐπρ. ἀκαμάτως.

بیق } T. **ἡ-γῆκ**, βλ. بیق.

بیقرار } Π. **ἡ-καράρ**, ἐπθ. ἀναποφασιστος, ἀνῆσυχος, ἀστατος.

بی قصور } Π. **ἡ-κουδούρ**, ἐπθ. ἀνελλιπής § ἐπρ. ἀνελλιπώς.

بیقدرمق } T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ.

να κορεσθῇ, να βαρυνθῇ, να προσοχθῇ, προξενῶ ἀνδία, κόρον, προσοχθισμὸν [αἰτ.]: نازی oi ἀκκιμοὶ τῆς ἐρωμένης μ' ἔκαμαν να βαρυνθῶ [αἰτ.].

بیقین } T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ.

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ.

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ.

αἰαδν: [دن] τις, βαρύνεται, πρόσροχθίζει [τι] δὲν βαρύνεται τις ποτὲ τοὺς ψίλους.

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

— جهاندن ἀνιδιάζω, ἀποστρέφομαι τὸν κόσμον.

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

— **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

T. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

Π. **ἡ-κ-ἡ-μ-μ-μ-μ**, ρμ. οὐδ. ἀνιδιάζω, κορέννυμαι, βαρύνομαι, ἀποστρέφομαι [τι] δὲν: — طامدن ἀνιδιάζω τὸ φαγνόν ||

πῶλον-έμε-μεκ, μὴ δύνασθαι εἶναι γνωστόν,
δὲν δύναται νὰ γινώσκη τις: يَلْمِزُ δὲν δύνα-
ται νὰ ᾖ γνωστόν, ἢ νὰ γινώσκη τις.

1. $\pi\lambda\epsilon\nu\epsilon\mu\epsilon\kappa$, ἢ $\pi\lambda\iota\nu\epsilon\mu\epsilon\kappa$, βλ. $\pi\iota\lambda\gamma\alpha\mu\alpha\kappa$.

سِيلَ } Τ. πῖλῆ, ἐπρ. ὁμοῦ: $\pi\lambda$ — πῖλῆμῶδε, ὁ-
μοῦ μετ' ἐμοῦ. || سِيحَ — πῖλῆσίνῶδε,

ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ· || لَمَجْعِه — πῖλελεγεινὸς εἰς, ὁμοῦ
 μετ' αὐτῶν § συνδ. καὶ: فَاذْمِ اجْتَمَ — شمدی کسه—
 τῶρα καὶ ἂν ἔλθῃ, δὲν ὦλελε· § οὔτε [μετ' ἀπο-
 φατ. ῥήματος]: او قدر پارمی کنیدی دکل دیناک
 — دفعهٔ ویرمز — توداῦτα χρήμα-
 τα οὐχὶ ὁ ἴδιος, οὔτε ἡ μεγαλειτέρα τράπεζα
 τοῦ κόσμου δύναται νὰ πληρώσῃ διὰ μιᾶς.

بیلہ کو } T. fi بیلکو ἄνεγκισ καὶ βίλκι
 λεγκι [ἐκ τοῦ βίλμ] ὃν ἀκόνη :
 طاشی — ἀκόνη [πέτρα], ναξία λίθος || قاشی — δέρο-
 μα χρυσμεύον ὡς ἀκόνη ἰδίᾳ παρὰ τοῖς κου-
 ρεῦσι || دمیری — ἀκόνη διθηρὰ τοῦ κρεαπωλίου.

بيله مك } T. πειθε-μék, ρμ. μτθ. ἀκονῶ, ἀκο-
νίζω, τροχίζω, καθιπτῶ κοπτερόν,
δξύ[αητ.]: — دیش ἀκονίζω ὁδόντας, ὄρεξιν, μτθ.
ἐτοιμάζομαι [δοτ.].

بيلہ یجی } T. πηλειῶξι [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 ἄκονιστής, τροχιστής: پیچاق — سی
 ἄκονιστής μαχαιρίων.

بیلیاردو } It. bigliardo [bigliardo]
σφαίριστρο, κ. μυλλάρδο.

بیلیتو } ή βίλτο Ιτ. $\pi\lambda\acute{\epsilon}\tau\omicron$, βλ. بیلت.

11. } T. ܬܠܝܬ [ἐκ τοῦ ܝܠܝܬ] ρ. ἀφ. γνῶσις.

Π. **πίu**, ὄν. φόδος, τρόμος: جالده — ἐκ
 φόδου ζωῆς, ἤτοι ἐκ φόδου τοῦ ἀπο-
 λέσαι τὴν ζωὴν. || اميد — φόδος καὶ ἐλπίς.

II. **πυ-ἀρ** [ἀρ προστ. τοῦ ἄρδον] ἐπθ.
 بيار } καὶ ὁν. ἀσθενής, πᾶσχων, ἀδύνατος,
 φθίνων: ديلر اجرت احتضاردن ἰατροὺς ζη-
 τῶν [ἐλξῶν] (ἰμιοῖθιν παρ' ἀσθενούς ψυχρογαγού-
 ντος || حشم — ὁ ἔχων ὀφθαλμούς φθίνοντας.

بیمارخانه } Π. τιμαρ-χανέ, κ. τιμαρ-χανέ.
 ὄν. νοσοκομείον ἰδίᾳ διὰ τοῦ
 φρενοβλάθευς, φρενοκομείον· βλ. بیمارخانه.

بیمارستان } Π. *παρα-ιδαν*, δν. νοσοκο-
 μεϊον, φρενοκομεϊον [σπν.].

بى مال } Π. ἁλ-μεῖν, ἐπθ. ὁ ἄνευ ἐννοίας,
 κενὸς σημασίας, ἄρρητος, ἄτακτος:
 — لفظ لافظ ἄνευ ἐννοίας,

بي مثال } II. πῖ-μιάλ, ἐπθ. ἀπαράμυλλος,
ὁ μὴ ἔχων ὅμοιον: — انموذج deŭg-
ma ἀπαράμυλλον.

بی مجال } Π. ἀν-μεδζάλ, ἐπθ. ἀδύνατος, ἀ-
ποκαμῶν, καταβεβλημένος.

Π. πῖ-μουχαπά, ἐπρ. ἀνεν ἐπιφύ-
λαξεν, ἀδενῶς.

Π. πῖ-μαχδοῦλ, ἐπθ. ἄγονος.

Π. ἀι-μεροχαμέτ, ἐπθ. ἀσπλαγ-
 χνος, σκληρότ· § ἐπρ. ἀσπλάγ-
 χνος, σκληροῦς.

بی مروت } II. ḫi-uṣurṣ66é:, épθ. ἀπάνθρω-
πος; § épρ. ἀπανθρώπως.

11. $\pi\iota\text{-}\mu\alpha\nu\acute{\alpha}$, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἐννοίας,
 κενὸς σημασίας, μάταιος, παραλό-
 γος: § ἐπρ. ματαίως, παραλόγως.

بی مغز } II. πῖ-μάγζ, ἐπθ. ἀνους, ἀνόντος,
ἀφρων.

Π. πῖ-μεκῖαν, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων
τόπον, ἔδραν, κατοικίαν.

Π. *πῖ-μιννέτ*, ἐπθ. ὁ μὴ ὄνειδι-
ζων τινὰ ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτὸν χά-

griti, γενναϊοδωρος, ἐλευθέριος: ولی نعمت—اولادشاهمن افندمر حضر تلی
νεπιμὶς πατισαχυμὶς ἐθόνεπιμὶς χαζρετλερι,
ὁ γενναϊοδωρος εὐεργέτης ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς ἡ-
μῶν καὶ αὐθέντης, ἥτοι ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτᾶ-
νος: § ὁ δωρεὰν καὶ ἀνευ ὑποχρεώσεως χορη-
γούμενος: اولان بو مسعودیت—ἡ εὐτυχία αὐτη,
δι' ἣν δὲν εἶναι τις ὑπὸ τὸ βάρος ὑποχρεώσεως.

T. $\pi\epsilon\iota\nu$, $\delta\upsilon\nu$. $\mu\upsilon\epsilon\lambda\acute{o}\varsigma$, $\epsilon\gamma\kappa\acute{\epsilon}\phi\alpha\lambda\acute{o}\varsigma$, $\delta\upsilon\nu\acute{\epsilon}\kappa\delta$.
 يٰنُوحُ } $\nu\omicron\upsilon\varsigma$, $\nu\omicron\theta\eta\varsigma$: عَفُوْنِي — $\phi\lambda\acute{o}\gamma\omega\varsigma$ τοῦ $\epsilon\gamma\kappa\epsilon\phi\acute{\alpha}\lambda\omicron\upsilon$ || طَاعَتِي — δ $\nu\omicron\upsilon\varsigma$ διασχορπιζεται, εἶναι
 συγκεχυμένος || صَارَ صَاحِبِي — δ $\nu\omicron\upsilon\varsigma$ σαλεύει || —
 يَوْمَ قُوتِ الْوَيْلِ } $\kappa\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\acute{\alpha}\omega$ τὸν $\nu\omicron\upsilon\iota\nu$ || بَرَأَتِي — $\delta\epsilon\nu$ ἀφίνω
 $\nu\omicron\upsilon\iota\nu$, $\epsilon\nu\omicron\chi\lambda\acute{\omega}$ || دَاغًا — $\tau\rho\iota\nu\pi\acute{\alpha}$ ὁ $\nu\omicron\upsilon\varsigma$ μου [$\pi\epsilon\iota\upsilon$ —
 $\nu\iota\upsilon$], $\delta\epsilon\nu$ κρατεῖ ἢ μνήμη || كَيْمَامِكِ — $\delta\epsilon\nu$ εἰσ-
 ἔρχεται εἰς τὸν $\nu\omicron\upsilon\iota\nu$, εἶναι ἀκατάληπτον, ἀκα-
 τανόητον || طَاعَتِي — οὗ ὁ $\nu\omicron\upsilon\varsigma$ ἐσχορπισμέ-
 νος, παραζαλισμένος, ἐμβρόντητος, ἡλίθιος.

این } Α. πείν, ὄν. μεταξύ, ἄτοι τὸ διάστημα
τὸ μεσολαβοῦν μεταξύ δύο ἢ περισσο-

βιορλῖς } T. πονυγρονουλ-ουλῖ [ἐκ τοῦ
 προνυγ.] p. ἀφ. τὸ διατάσσασθαι,
 τὸ ἐπιψηφίζεσθαι, ἐπιψηφισις ἐγγράφου κτλ.

βιορμὴ } T. ποιουργία-μάκ, ρμ. μετ. δια-
 τάττω, ἀρχώ, ἐξουσιάζω, διευθυ-
 νω, ὀρίζω, προστάττω [λέγω], ἐπιψήφίζω, ἵ-
 τοι ἀναθέτω, παραπέμπω αἰτησίν, ἀναφορὰν
 κτλ. εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον [λέγεται ἐπὶ ὑ-
 ποουργοῦ ἢ προϊσταμένου] [δοτ.]

τοῦ Σουδάν ἀρχεῖ ἡ Αἴγυπτος· || [δοτ.
[ατ.]· **بيورسكو** **قوليكم** **نه بيورسكو** **تي** **دياτادسете** **τῷ** **θε-**
ράποντι **σας** [ἐμοί]; || — **عرضال** **ه** **ἐπιψη-**
φίω **ἐγγραφον**, **ἀναφορὰν** κτλ. || **بيوريكن** **πουν-**
γούρουνουξ, **διατάξτε**, **εἰπατε**· || **بيوريكن** **طعامه**
δρίδατε **εις** **τὸ** **γεῦμα**, **ἦτοι** **καταδέχοντε**· ||
بيورك **πουνγούρουν**, **δρίδατε**, **ἦτοι** **περάσατε**,
διέλθετε, **ἡ** **καταδέχοντε**, **εὐαρεσθήντε** **νὰ** **λά-**
δοντε **τὸ** **προσφερόμενον** **ψαγντὸν** **ἢ** **ποτὸν** **ἢ** **σι-**
γάρον κτλ. § **Τὸ** **ρῆμα** **τοῦτο** **χρησιμεύει** **καὶ** **ὡς**
βοηθητικὸν [ὡς **ألك**, **إلك**, **قيلق**], **ἦτοι** **πρὸς**
σχηματισμὸν **συνθέτων** **ρημάτων**, **ὅταν** **τὸ** **πρό-**
σωπον **τὸ** **ἐνεργοῦν** **τὴν** **ὑπὸ** **τοῦ** **ρήματος** **δη-**
μιανομένην **πρᾶξιν** **ἢ** **ἐξοχον**, **ἡ** **καὶ** **ἀπλῶς** **χά-**
ριν **φιλοφρονήσεως**, **σημαίνει** **δὲ** **τελῶ**, **ποιῶ** :
— **اقامت**· **παραδέχεσθαι** [παραδοχὴν ποιεῖν]·
— **لامبأ**· **διαμένειν** [διαμονὴν ποιεῖν]· || — **زجت**
νεν **τὸν** **κόπον**· || — **تشریف** **ἐπισκέπτεσθαι**. **Εἶ-**
ναι **δ' ἐν** **χρηδεί** **μόνον** **ἐπὶ** **δ'** **καὶ** **γ'** **προσώπου**.

بيوروق } T. ποιγγουρ-οὐκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ
 } πρηνυ.] ρ. ἀφ. διαταγή: طوتق—
 ἡτοι μέδομαι διαταγήν, ὑπακούω.

} T. ποιητοῦ - οὐδ' οὐ [ἐκ τοῦ
 } ἐπο. ὁ διατάττων, ὁ ἀρ-
 } χων, ὁ διευθύνων § ὁ κνηρὸς ὅστις ἀγαπᾷ τὴν
 } διατάττει πάντοτε τοὺς ἄλλους.

Ἰωϋ } A. ἀποστολῆς [πλθ. τοῦ βίβ. πωλῆ-
 σεως, ἀγοραπωλησῖαι: — کتاب ال
 44 ἀποστολῆς, βιβλίον ἀγοραπωλησῶν, ἥτοι
 βιβλίον τοῦ ὁθωμανικοῦ ἀστυκικοῦ κώδικος πραγ-
 ματευόμενον περὶ ἀγοραπωλησῶν.

بيوفا } Π. πῖ-θεφά, ἐπθ. ἀπιστος, δόλιος [ἐ-
 πὶ φέλου, συζύγου κτλ.]: قاذين—γυ-
 νή ἀπιστος, δολία.

} Τ. πρῶτος, ἐπὶ. μέγας, εὐρύς, σπου-
 } δαῖος, δέσιος λόγου, ὑψηλός, ἡλικιω-
 μένος, πρεσβύτερος: ٦١ — و — πᾶσις.

[illegible]

بيوكلتك } T. πηγυδὲ-λετυέκ, ταὐτὸ بيوكلتك
καὶ بيوكلتك βλ.

βιοκλκ } T. πρυσε-λσε, αψ. μεγαλειον, με-
 γεθος, σπουδαιοτης, μεγαθυμια,
 ενναιοτης, μεγαλοψυχια, γενναιοδωρια, μεγα-
 οπορεπεια, υπερηφανεια: بولجيك مقدار كينك
 — το ποσον των επιδατων ητο α-
 δολογον προς το μεγαθος του πλοιου: || —
 كوسترمل δεικνυω μεγαλειον, μεγαθυμian κτλ.

βιοκλινικ } T. πρὸ γυθίου-λευμῆ, ταῦτο βιοκ
 βλ.

بيوكلی } T. μικροῦ καὶ ἐπὶ μέγας [ἐν χρό-
 νῳ] μετα τοῦ ἀντιθέτου } کوچکی
 μικροῦ καὶ ἐπὶ μέγας : دکنک — کوچکی
 μικροὶ μεγάλοι [ἀντιμέ] || کوچکی چوواب —
 περιπόδια μεγάλα μικρά.

يولتك } T. ἡγοῦσα-μεκ, ρμ, μτδ, μεγα-
 θύνω, ἐξογκῶ [αἰτ.]: — مثلي
 ἐξογκῶ τὸ ζήτημα ταῦτο بولتك با.

بيومك } Τ. παρρη-μέκ, ρμ. οὐδ. μεγαλόνω,
 αὐξάνομαι τὴν ἡλικίαν, τὸ μέγεθος,
 τὸ ἀνάστημα, ἀνατρέφομαι, ἀναπτύσσομαι, ἀν-
 δροῦμαι, ἀποκτῶ σπουδαιότητα: — چوقی
 οὐ παῖς μεγαλόνει, ἀναπτύσσεται, ἀνδροῦται ||
 — طاعده μεγαλόνω εἰς τὸ βουνόν, ἦτοι εἶμαι ὁ-
 γριος, ἀμόρφωτος || — آي ἡ σελήνη αὐξάνει ||
 — دعوی ἡ ἀγωγή αὐξάνει, λαμβάνει σπου-
 δαιότητα || — کوزد ه کوزده φαίνεται εἰς τὸν ὁ-
 φθαλμὸν σπουδαῖον, μέγα, δύσκολον.

βιον } T. πουργούν, βιονδρουν, βιονδρουντου-
βιονδρουν, βλ. βιον, βιονδρουν.

بيومك } πηγυδ-v-uék, ταύτο بيومك βλ..

بيوه } Π. πιδέ, ὄν. χήρα: — و بكر παρθένος
καὶ χήρα.

بيده } II. π - χ óé, βλ. π - χ óé.

بی‌حال } II. π - χ εμάλ, ἐπθ. ἀπαράμιλλος,
 μοναδικός, ἑκτακτος: او دارِ مرحّت
 ————— ϵ κείνος ὁ οἶκος ὁ εὐσπλαγχνικὸς καὶ ἀ-
 παράμιλλος. || ϵ κτακτος ————— ϵ κτάκου χαρῆς.

بی همتا } Π. πῑ-χρητά, ἐπθ. ἀπαράμυλλος,
 μοναδικός, ἑκτακτός: — همتا μέρι-
 ναῖ ἑκτακτός: — شهریار μονάρχης ἀπαράμυλλος.

יהודε } II. $\pi\acute{\iota}\chi\chi\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}$ [κ. $\pi\acute{\iota}\chi\chi\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}$] ἐπθ.
μάταιος, ῥοϋθῖδος, ἀνωφελὲς : —
سوز لډگوس مټاټاټوس || کو — $\pi\acute{\iota}\chi\chi\omicron\upsilon\tau\acute{\epsilon}$ - $\gamma\kappa\epsilon\upsilon\theta$, ὁ λε-
γων μάταια § ἐπρ. ματαίως, ἀνωφελῶς : امك—
حكمك κοπιάζω [$\epsilon\mu\epsilon\kappa$] ἀνωφελῶς.

Π. αἰ-χούζ, ἐπθ. ἀναισθητός, ἐκτός
 بهوش } ἐαυτοῦ, ἐκστατικός: بر حاله ياتقى —
 κεύμαι ἀναισθητός [ἐν καταστάσει ἀναισθητός].

Π. *πῖ-γγοῖι*, ἀψ. ἀνασθησῖα, ἐκ-
پهوشی στασις: اضطراب انگیزی — خیالاتک —
 ἀγωνιώδης ἐκστασις τῆς φαντασιοπληξίας.

بليق } T. **ἡγήνικ**, ὄν. μύσταξ: — بالا μέγας
 } μύσταξ, ἡ ἀνθρωπος ἔχων μέγαν μύ-
 στακα. || — **τὸ ἡγήνικ**, μύσταξ μόλις ἀρχο-
 μένος νὰ θύηται [νὰ ἱδρῶνῃ]. || **التي** — **ειρωνεία** ||
كذلك — **γελῶ** ὑπὸ τὸν μύστακα, κερνθίω,
ειρωνεύομαι || **بورق** — **σπρέθω**, κλῶθω τὸν μύ-
 στακα, **ἐπαιρομαι**, **βρεθύομαι** || **بالي** μύσταξ
إش — **ἰχθύος**, ἥτοι οἱ ὀδόντες τῆς ψαλαίνης. ||
ειδος μεσπίλου.

εἰς οὐκ ἐκείνην. } Τ. ἀνὴρ-δὴ, ἐπὶ. ἀνύσταξ, οὐ
 بليقسن } ὁ ἀνύσταξ δὲν ἐφύη εἰσέτι.

} T. πῆνκ-λανυάκ, ρμ. οὐδ.
 } ψύονται οἱ μύστακες, ἢ ἀπο-
 κτῶ μύστακα· βλ. قملانق.

} T. συν-2η, ἐπθ. μυστακοφόρος,
 بيسقلى } ὁ ἔχων μύστακα, ὁ ἔχων ἐξυρισμέ-
 νον τὸ γένειον καὶ φέρων μόνον μύστακα. ||
 — صارى } ὁ ἔχων ξανθὸν τὸν μύστακα. || — فرائته }
 ὁ ἔχων τὸν μύστακα λευκοφάιον. || — ن } νεός, οὐ-
 τινός ἐστι μύσταξ ἥρχισε νεωστὶ νὰ φύεται.

ب } πέ, τρίτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλ-
 φ } φαθήτου προφερόμενον ὡς π: پاره πα-
 ρᾱ, χρῆμα, κ. παρᾱς, پاشا πασᾱς, § Τὸ
 γράμμα τοῦτο παραληφθὲν ἐν τῇ τουρκικῇ ἐκ
 τοῦ ἀλφαθήτου τῆς περσικῆς, δὲν εὐρίσκεται
 ἐν τῷ ἀραβικῷ ἀλφαθήτῳ· ἐπομένως οὐδεμίᾳ ἀ-
 ραβικῇ λέξει ὑπάρχει γραφθεμένη διὰ τοῦ γράμ-
 ματος τούτου, αἱ δὲ δι' αὐτοῦ γραφόμεναι περ-
 σικαὶ λέξεις, ὅσαι ἐξηραδισθῆσαν, γράφονται
 ἀραβιστὶ διὰ τοῦ ف, ὡς فارس φάρις, πέρσης,
 ἐκ τοῦ περσικοῦ پارس παρίς· فغان φινδζάν,
 φιαλὶς [φιλδζάν], ἐκ τοῦ περσικοῦ پكان πιν-
 γκζάν· § Ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ ب, ἥτοι
 σημαίνει 2 § βλ. ل.

πα } Α. πᾶ, ὄνομα τοῦ γράμματος β' καλεῖται
 ρ } καὶ پای فارسی παΐ φαρσί, πᾶ περδικόν,
 η } مثله پای παΐ μουδελλεδέ, πᾶ τριδτικτον.

پا } Π. πᾶ, ἢ پای πᾶϊ, δν. ποῦς, βάσις: لی
 — دست دِست و —
 ποδόρος, ἥτοι ἀδύνατος, ἀνίχυρος || — لی سر و
 πᾶ δερ-δ-πᾶ, δ̄ ἄνευ κεφαλῆς καὶ ποδόρος, ἀνόργα-
 νος, πλανηθεὶς, ἀτελεύτητος: ی قرار — ποῦς δια-
 μονῆς, σταθερότης, ἥτοι ἐδραίωνις: || ی —
 درخت بَاسِیς τοῦ δένδρου || ی غار — βάσις τοῦ
 σπηλαίου || برهنه — ὁδρεχνη-πᾶ, γυμνόπους: ||
 — نهاده — πα-νιχατέ, θεις τὸν πόδα, φθόας: || ی —
 قهرآلتنه المقو ποδοπατῶ, καταβλιδω, καταβάλλω

11. πᾶ-πῆρ-δζᾰ, ἐπθ. ὁρθιος, σταθε-
 ρός [κ. λ. ὁ ποῦς ἐπὶ τῆς θέσεως]:
 ثبات اولی — διατηροῦμαι σταθερὸς ἐν τῇ θέσει

يا بركاب } Π. πα-πε-ριεύατι, ἐπιθ. οὐ ὁ ποῦς
 ἐπὶ τοῦ ἀναβολῆως, ὁ ταχέως πα-
 ρερχόμενος· βλ. پادر رکاب.

پایسته } Π. πα-πέδ-τέ, ἐπθ. ὁ τὸν πόδα δε-
δεμένος, δεδεσμευμένος.

پایند } Π. πα-πέν-τε, ὄν. πέδη ἱππων [δεσμός
ποδός]· μτθ. ἐμπόδιον· βλ. και پایند.

پابوج } Τ. πα-ποι-δ-ζ, βλ. پابوج.

پابوس } Π. πα-πού-ς, ἢ پای پوس παῖ-πού-ς,
ἐπθ. ὁ φιλῶν τὸν πόδα· § ὄν. ποδο-
φίλημα πρὸς ἐνδειξιν σεβασμοῦ.

پابوسی } Π. πα-πού-σί, ἢ پای پوسی παῖ-πού-
σί, ὄν. ποδοφίλημα πρὸς ἐνδειξιν
σεβασμοῦ.

پایا } Ιτ. πάπα [Papa] ὄν. Πάπας· λέγεται
καὶ روم پاپا ρίμ πάπα, ἢ روم پاپا ρό-
μα πάπαδη, ὁ Πάπας τῆς Ρώμης.

پایا } παπᾶ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. παπᾶς, ἥτοι
τίτλος ἀπονεμόμενος τοῖς ἱερεῦσι τῶν
ὀρθοδόξων: پاپاس — ὁ παπᾶ Γεώργιος· βλ. پاپاس.

پایادیه } Ελ. παπαδί-α, ὄν. χαμαίμυλον, ἀν-
θεμῖς, κ. παπαδίτσα: پاپایه — دوس-
دهس χαμαίμυλον.

پایاره } παπάρα [λ. ξένη] ὄν. τυρὸς ἐψημένος
ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ζυμὸς τυροῦ, ὃν οἱ
πτωχοὶ μεταχειρίζονται ἀντὶ βουτύρου· συνέκδ.
ἀνοστον πράγμα, ἀνοστιά, ἀνδία: سنی — δοκι-
μάζω τὴν ἀνδία, τὴν πικρίαν, τὸν κεφαλόπονον,
ἢ ἀκούω ἐπιτίμησιν [τρώγω τὴν παπάραν].

پاپاز } παπάξ, βλ. پاپاس.

پاپازی } Τ. παπαξ-ί, ὄν. εἶδος ὑψάσματος
λινομεταξωτοῦ δι' ὑποκάμιδα.

پاپاس } παπᾶς [βλ. پایا] ὄν. ἱερεὺς, κ. παπᾶς: آيا
— ἱερεὺς καθ' ἐκάστην δὲν τρώγει πιζάριον, ἥτοι δὲν ἀπο-
λαύει τις καθ' ἐκάστην ὅ, τι ἐπιθυμεῖ [πρμ]· § ὁ
Ρήγας τοῦ χαρτοπαιγνίου· βλ. και طاعلی § —
παπᾶς γυαχνιδί, εἶδος φαγητοῦ ἐκ κρέα-
τος καὶ κρομμύων· § پاپاس — εἶδος μικροῦ κωδίου.

پاپاسلق } Τ. παπαδ-λίκ, ἀφ. ἱεροδύνη, τὸ
ἀξίωμα τοῦ ἱερέως.

پاپاغان } Τ. παπαγάν, ὄν. ψιττακός, παπ-
παγάλος: کپی — ὡς ψιττακός, ἥτοι
ἀδαής: طوطی, پاپاغان· βλ. پاپاغان.

[ΛΕΞ. ΤΟΥ ΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α'.]

پاپافغو } Ιτ. παπα-φίνγκο [pappafico] ὄν.
ψώδων, ἥτοι τὸ ἀνώτατον τῶν ἐπὶ
τοῦ αὐτοῦ ἰστοῦ τριῶν ἰστίων.

پاپاق } Π. παπάκ, ὄν. Περδικὸν κάλυμμα κε-
φαλῆς ἐκ μελαίνης μυλωτῆς ἀρνίου.

پاپالق } Τ. παπα-λίκ, ἀφ. παπωδύνη, τὸ ἀ-
ξίωμα τοῦ πάπα [Ρώμης].

پاپوچ } Τ. παποῦτς [ἐκ τοῦ π. پابوش] ὄν.
ὑπόδημα ἢ συρτὴ ἐμβάς [παντοῦ-
φλα]: پاپوچ — آياي — οἱ δύο πόδες αὐτοῦ ἐν ἐνὶ
ὑποδήματι, ἥτοι ἐμπερίστατος, ἐστενοχωρημέ-
νος· || سز قاجق — φεύγω ἀνευ ὑποδημάτων, ἐν
μεγάλῃ σπουδῇ, ἀναυλά· || آملق —
ρίπτονται τὰ ὑποδήματά του ἐπὶ τῆς στέγης,
ἥτοι ἐκπίπτει τῆς εὐνοίας, τῆς ὑπολήψεως· ||
آردمن اسکی — ἔξάγω καλὸν οἰωνὸν [κ.λ.
ρίπτω ὑπὸθεν παλαιὸν ὑπόδημα]· || ازماریدی —
σφαρὶς πλατεῖα [ὡς ὑπόδημα]· || کي — ὡς ὑ-
πόδημα, ἥτοι μέγας, πλατὺς· || βλ. قلیج.

پاپوچ } Τ. παπουτ-δοῦ, ὄν. ὑπόδημα-
τοποῖός, ἢ παλαιορράφος, ἐπι-
διορθωτής, κ. μπαλλωματᾶς· § φύλαξ τῶν ὑποδη-
μάτων τῶν ἐξαγομένων κατὰ τὴν εἰσοδὸν τεμέ-
νους ἢ κατὰ τὴν κλήμακα ὑπουργείου.

پاپوچجیلق } Τ. παπουτ-δοῦλοῦκ, ἀφ. ὑ-
ποδηματοποιία, ἢ τὸ ἔργον
τοῦ ἐπιδιορθωτοῦ, ἢ τοῦ φύλακος τῶν ὑποδη-
μάτων κτλ. βλ. پاپوچی.

پاپوچجیلق } Τ. παπουτ-δοῦκ, ὄν. μέρος κα-
τὰ τὴν εἰσοδὸν οἰκίας, ἢ τεμέ-
νους ἢ ὑπουργείου κτλ. ἐνθα ἐξάγει τις τὰ ὑ-
ποδήματα ὅπως εἰδέλθῃ.

پاپوچجیلق } Τ. παπούρα, ὄν. εἶδος βαρέος ἀρό-
τρου συρομένου ὑπὸ δύο ζευγῶν
βοῶν.

پاپورده } Π. πα-πούρς [λ. ποῦρς, پوش, κάλυμμα]
ὄν. ὑπόδημα· κοινῶς پابوج βλ.

پات } Τ. πάτ, ἐπθ. ἐπίπεδος, ὁμαλὸς ἢ πρᾶγ-
μα ἐπίπεδον, ὁμαλόν: بورون — σι-
μὸς, πατδομύτης· § ἡράνθεμον, μαργαρίτης [φτ].

پات } Τ. πάτ, ἥχος παραγόμενος ἐκ τῆς πτώ-
σεως ἢ κρούσεως ἀντικειμένου, συνεκδ.
πάταγος, κρότος, κτύπημα: — — ἐπανάληψις
τοῦ ἤχου τούτου· || کوت — πάτ, κίτ· ἥχος
παραγόμενος ἐκ δαρμοῦ, δαρμός· || جات —
πάτ, σπανίως, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν· § αἰθνη-

δία καὶ ἀποδότος ἐλευθερίας, αἰψῆς: ديه بريسي — پت پاتادق καὶ پاتادق. || βλ. پت پاتادق.

پاتاته } It. πατάτα [patata] ἢ πατάς }
τεξ, ὄν. γεώμηλον, κ. πατάτα.

پاتادق } T. πάτα-τακ, βλ. پاتادق.

پاتاقلامق } T. πατ-ακλαμάκ, ρμ. μτδ. πα-
τάσσω, τύπτω μετὰ κρότου [πάτ-
κιδέ], δέρω [αἰτ.].

پاتر } T. πατ-ήρ, μορ.: — — μετὰ πατάγου,
κρότου ἀποτόμου, παταγώδως καὶ τα-
χέως [ἐπὶ πράξεως γινόμενης μετὰ ταχύτητος
καὶ ὀρμῆς] || کاتور — πατήρ κινουτούρ, πατα-
γώδως, θορυβώδως ἢ ἀπροσκόπτως, ἐλευθέρως,
διὰ μιᾶς, ἀνυπερθέτως βλ. کولور پتر, پتر پالدر.

پاترداتمق } T. πατ-η-αμάκ, ρμ. μτδ.
κρούω χαμαὶ τὸν πόδα, ποῶ
θόρυβον, κρότον, ταραχὴν βλ. ἐπόμ.

پاتردامق } T. πατ-η-αμάκ, ρμ. οὐδ. ποιῶ
κρότον μετὰ τοὺς πόδας, ποδο-
κροτῶ, θορυβῶ βλ. پتردامق.

پاتردی } T. πατ-η-α, ὄν. πάταγος, θόρυ-
βος, σύγχυσις, ταραχή: کاتوردی —
θόρυβος καὶ ταραχή || سی — آفاق —
θόρυβος καὶ ταραχή γινόμενος ἀπλῶς πρὸς ἐκφῶ-
δισιν, ψευδῆς ἀπειλή: براقی —
ἄφινω τὸ ὑπόδημα εἰς τὸ ποδοκρότημα, ἵτοι
πιτοοῦμαι ἀμέσως, ὑποχωρῶ εἰς ψευδῆ ἀπει-
λήν || ويرمک — θορυβῶ, φωνασκῶ, ἀπειλῶ || —
حققی ἀναψύεται θόρυβος, ταραχή.

پاتردیلی } T. πατ-η-α-λ, ἐπθ. θορυβώδης:
κατὰ κورλίλο — بر صورتده —
πον θορυβώδη καὶ παταγώδη, ἵτοι θορυβώ-
δως καὶ παταγώδως.

پاترونه } It. πατροῦνα [patrona] ὄν. ἀρχαῖος
ναυτικὸς βαθμὸς ἀντιναυάρχου.

پاتره } T. πάτρα, μὶρ. ἐν χρήσει μετὰ τοῦ
ψελλίζω, جاتره — سويلك جاتره —
δμῶδ γλῶσσάν τινα ἀτελῶς, κουτσά στραβά.

پاتسقه } It. πατίσκα [batista] ὄν. βατίστα,
λινὸν ὕφασμα λεπτόν βλ. باتسه.

پاتقه } T. πάκα [ἐκ τοῦ پات ἐπίπεδος] ὄν.
θυμός: بورولی — ὀξῶν τὴν ρῖνα θυμῶν.
§ πελεκάν, εἶδος θαλασσίας νήσσης, ἥς τὸ δέρι-
μα χρήσιμον εἰς μιλωτάς βλ. پاتقه.

پاتکه } T. πατίκα, βλ. پاتقه.

پاتلامق } T. πατ-λατμάκ, ρμ. μτδ. κάμνω
νὰ ἐκραγῇ τι μετὰ κρότου, τι-
νάσσω, ἵτοι κάμνω νὰ κροτήσῃ, πυροδολῶ
[πυροδόλον, ψυσέκιον κτλ.]· κάμνω νὰ σκάσῃ,
διαρραγῇ, ἀνοίξῃ [ἀπόσπῃ, φλύκταινα]· σχί-
ζω, ἀνοίγω, διαρρηγνύω, κάμνω νὰ σχισθῶσι,
χαλάσῃσι τὰ ὑποδήματα ἐκ τῆς πολλῆς χρῆ-
σεως, φθείρῃ· ἀνυσυγχῶ, ἐξοργίζω [αἰτ.]: کوزی
— ἐπιτιμῶ ἢ τιμωρῶ αὐστηρῶς [κ. λ. κάμνω
νὰ τιναχθῇ τὸ μάτι του] || — پت سپانω τὸν
ἐγκέφαλον διὰ νὰ εὕρῃ ἢ ἐνθυμηθῇ τι || آوج
— χεироκροτῶ ζῶντος [κροτῶ τὴν παλάμην].

پاتلار } T. πατ-λάρ, βλ. پاتلامق.

پاتلاق } T. πατ-λάρ [پاتلامق] ὄν. ἐκρηξίς, ἐκ-
πυροκροτήσις, διάρρηξις, σχίσμα:
ورمک — ἐκρηγνύμαι [ἐξεσπάνω], αἰψῆς παρου-
σιάζομαι [ζήτημα ἢ ἐνδειξις, τειχμήριον ἐνο-
χῆς, ἢ πόλεμος]· βλ. καὶ ἐπόμ.

پاتلاق } T. πατ-λάρ [βλ. πρην.] ἐπθ. διερ-
ρηγμένος, ἐσχασμένος [σκασμένος],
ἐξέχων: کوز — ὀφθαλμὸς ἐξέχων [γυρολωμένος]·
|| قوندره — ὑπόδημα ἐσχασμένον || طاول — τύμ-
πανον ἐσχασμένον [τρούπιον]· || مست — ἐμδᾶς [ὑ-
πόδημα] ἐσχασμένον || کوروك — ψυδότηρ διερ-
ρηγμένος [ψυδοῦνα τρούπι] || مصر — ἀραδόσιτος
ἐσχασμένος, ἵτοι ὑπνός.

پاتلامق } T. πατ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. ἐκρηγ-
νύμαι, διαρρηγνύμαι μετὰ πατά-
γου, κροτῶ, ἐκπυροκροτῶ [ἐπὶ τιλεδόλῳ, πυ-
ροδόλῳ, πυρίτιδος κτλ.]· — تفنک τὸ πυροδόλον
ἐκπυροκροτεῖ, κροτεῖ || الی پاتلار —
τοῦν, πολὺκροτον ἢ περίστροφον [ρεδόλδερ]· §
σχάζω, σκάνω, διαρρηγνύμαι [ἐπὶ δέρματος, σαρ-
κὸς κτλ.]· — طانلر — διαρρηγνύνται τὰ πέλματα
[αἱ πατοῦναι] τῶν ποδῶν, σκάνουν οἱ πόδες,
ἵτοι πολὺν περιπατῶ || — اود — σκάνει ἢ χολεῖ,
ἵτοι πολὺν φοδοῦμαι· § σκάνω, ἀνοίγω, ψύομαι
[ἐπὶ σπόρου ψυόμενος ἢ βλαστοῦ]· § ἐκρηγνύμαι
[ἐπὶ τρικυμίας, κατιγίδος] [δοτ.]: — برينك باشنه —
ἐκρηγνύται [τρικυμία, ὀργή] ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τινος· || شدت و حدی بنم اوزرمه پاتلامق ||
قیاق — καὶ ὁ θυμὸς του θὰ ἐκραγῶσιν ἐπ' ἐμέ·
— پاتنه سپانει ἢ κολοκύνθῃ εἰς τὴν κεφαλὴν,

ἵτοι ὑφίσταμαι τὰς συνεπειὰς τῆς ὀργῆς τινος, ἢ ἐκρῦθμον καταστάσεως· § σκάνω, διαρρήγνυμαι ἐξ ὀργῆς, στενοχωροῦμαι μεγάλως: **پاتلامه** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ. ἐκρηξίς, ἐκπυροσκορότησις, κρότονμα, διάρρηξις κτλ. βλ. **پاتلامق**.

پاتلامه } T. **πατ-λαμᾶ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ. ἐκρηξίς, ἐκπυροσκορότησις, κρότονμα, διάρρηξις κτλ. βλ. **پاتلامق**.

پاتلا نجب } T. **πατ-λανγκήης** [پاتلامق] ὄν. κρόταλον, ἵτοι εἶδος παιδιᾶς κατασκευαζόμενον ἐκ καλάμου ἐν εἰδει πυροδόλου, ἢ καὶ ἐκ χάρτου διπλωμένου εἰς πολλὰς πτυχῆς καὶ προξενούντος κρότον.

پاتلايش } T. **πατ-λαγίξ** [پاتلامق] ρ. ἀφ. ἐκρηξίς, ἐκπυροσκορότησις, διάρρηξις, ρήξις κτλ. βλ. **پاتلامق**.

پاتلايه سی } T. **πατ-λαγιά-δν** [γ' πρόσ. τῆς εὐκτ. τοῦ پاتلامق καὶ τῆς ἀντ. ὦ ποῦ νὰ σκάσῃ [ἐπὶ ἀπνευχῆς ἢ ὕδρεως].

پاتليجان } T. **πατ-λιδζάν**, βλ. **پاتليجان**.

پاتنته } βλ. **πατέντ**, ἢ **It. πατέντα** [patente] ὄν. ἐπαγγελμα, δίπλωμα ἐπιτηδεύματος, φῶρος ἐπιτηδεύματος, ἀποδεικτικὸν ὑγειονομείου: — **پاتنته** ἀποδεικτικὸν ὑγειονομείου καθαρὸν, ἵτοι περὶ προελεύσεως τοῦ πλοίου ἐκ τόπου, ἐνθα δὲν ὑπάρχει νόσος ἐπιδημική· || — **پاتنته** ἀποδεικτικὸν περὶ προελεύσεως ἐκ τόπου, ἐνθα ὑπάρχει νόσος ἐπιδημική· § πιστοποιητικὸν ὑπηρετικῆς, ἢ προστασίας ξένου κράτους.

پاتنته } T. **πατέντα-λν**, ἐπθ. ὁ ἔχων δίπλωμα, ἢ ἀποδεικτικὸν ὑγειονομείου· § ὁ ὑπὸ τὴν προστασίαν ξένου κράτους.

پاته دق } T. **πάτα-τακ**, ἢ **پاته دن** **πάτα-تان** [ἐκ τοῦ ἡχου پات] ἐπρ. αἰφνης, ἐξ ἀπροόπτου.

پاتيقه } T. **πατίκα**, ἢ **پاتيكه** [κατὰ μὲν τὸ پاتيقه ἐκ τοῦ پاتيقه, κατὰ δὲ τὸ پاتيقه ἐκ τοῦ پاتيقه] ὄν. μονοπάτιον, ἀτραπός· λέγεται καὶ **پاتيقه** βλ. καὶ **پاتيقه**.

پاچارز } T. **πατ-δαριζ** [κατ' ἀναγραμματισμὸν ἐκ τοῦ چاچارز βλ.] § ἐπθ. περίπλοκος, δύσκολος· § ἐπρ. ἐγκαρσίως, λοξῶς.

پاچاره } T. **πατ-δάδρα**, ὄν. ράκος, ἀπομάκτρα τοῦ μαγειρείου, κ. πατ-δαδοῦρα: — **پاچاره** σφαιρα περιέχουσα ἐμπρηστικὰς ὕλας καὶ ριπτομένη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ οἰκοδομῶν καὶ πλοίων πρὸς ἐμπρησμόν· [μτψ.] βρωμερὰ γυνή, πόρνη· || **پاچاره** — **پاچاره** **پاچاره**, μοχθηρὸς ἄνθρωπος· || **پاچاره** — **پاچاره** εἰς ράκος, εἰς ἀπομάκτραν, λερώνω, μολύνω, ἐξευτελίζω [alt.].

پاچاره جی } T. **πατ-δάδρα-δζν**, ὄν. ρακος-συλλέκτης.

پاچوز } T. **πατ-δοιζ** [φαίνεται ἐκ τοῦ πατ-δός, πατ-δοιζ] ὄν. εἶδος μεγάλου κεφάλου σιμοῦ τὴν ρῖνα [χθ.].

پاچه } Π. **πα-τad** [ἐκ τοῦ پا] ὄν. ποῦς προβάτου, αἰγός, βοός κτλ. § τὸ γνωστὸν φαγντὸν [πατad] τὸ γινόμενον ἐκ τῶν ποδῶν ἢ τῆς κεφαλῆς βοός, αἰγός καὶ ἰδία προβάτου, ἢ καὶ ἐξ ἰχθύων, πικτή: **پاچه** — **پاچه** ἐκ τοιούτων ποδῶν· || **پاچه** πικτὴ ἐκ κεφαλῆς· || **پاچه** — **پاچه** πικτὴ ἐξ ἰχθύος· || **پاچه** — **پاچه** ἡμέρα τῆς πικτῆς, ἵτοι ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς γαμπλίου ἐορτῆς παρ' ὀθωμανοῖς, καθ' ἣν τρώγουσι πικτήν· § βρακοπόδι, ποδῶν, ἵτοι τὸ κάτω ἄκρον ἐσωδράκον, περισκελίδος: **پاچه** — **پاچه** ἀνασκηκὸν τὰ βρακοπόδια, ἀνασκουμπόνομαι, ἀποδύομαι, ἐτοιμάζομαι· || **پاچه** — **پاچه** ἡμέρα, ἀπὸ τὰ βρακοπόδια, παλαιῶ, διαπληκτίζομαι μετὰ τινος· § μνηστὴ ἐξαγομένη ἐκ τῶν ποδῶν ζώων τινῶν· || βλ. καὶ **پاچه**.

پاچه جی } T. **πατ-δα-δζν**, ὄν. ὁ πωλὼν πόδας ἢ κεφαλὰς ζῶων καθαρισμένος ἢ καὶ ἐψημένος.

پاد } T. **πάδ**, ὄν. ἀγρία σιναμική [ψυτ.].

پاد } Π. **πάδ**, ὄν. φύλαξ· § μέγας.

پاداش } Π. **πα-τάς**, ὄν. ἀντιμισθία, ἀνταμοιβή· § **پاداش** ἀντὶ **پاداش** ἵτοι σὺν-τροφός, συνοδοιπóρος.

پادام } Π. **πα-τάμ**, ὄν. πτηνὸν προσδεγόμενον ἐκ τοῦ ποδός εἰς τὴν ἄκραν τῆς παγίδος ὅπως ἐλκύνῃ τὰ ἱπτάμενα πτηνά.

پادر رکاب } Π. **πα-τad-ρικήζ**, ἐπθ. οὗ ὁ ποῦς ἐπὶ τοῦ ἀναβολέως, ὁ τα-

χέως παρορχόμενος: شراب — εὐθυμία οἶνου
ταχέως παρορχομένου || βλ. καὶ يادزهر.

Π. πατή-ζέχο, κοινῶς πανζε-
χίρ, ὄν. ἀντιφάρμακον, ἀντιδοτον,
λίθος σχηματιζόμενος ἐν τῇ κοιλίᾳ ζώων τινῶν
καὶ θεωρούμενος ὡς ἀλεξιφάρμακον.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.
Π. πατή-ζέχο, ἐπθ. ἀντιφάρμακευ-
τικός· βλ. پادزهر.

Γλ. παραντέζ [parenthése] ὄν. πα-
ρένθεσις· βλ. معترض.

Γλ. παραδάν [paravent] ὄν. ξύ-
λινον κινητὸν διάφραγμα ἐν δω-
ματίῳ χρησιμεῖον ὡς παραπέτασμα· τ. سوقاقل.

Γλ. παρτί [parti] ὄν. μέρος, μερίς,
κόμμη· βλ. قرقه, قسم.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

Γλ. παρτόδ [εκ τοῦ پاره] ὄν. τεμά-
χιον, τμήμα, κομματίον· سی —
تمک.

πάρδον } Γλ. **παρῶν** [pardon] ὄν. συγγνώμη· ἡ ἐπιβ. συγγνώμην! βλ. عفو

πάρσ } Π. **παρς**, ὄν. κ. Περσία, ἰδίᾳ ἢ δι-οικήσεως Σιράζ· τροπὴ τοῦ پ به εἰς ف ἐγένετο ἀραβιστὶ فارس βλ. λ.

πάρσ } Π. **παρς**, ὄν. λεοπαράδαλις, πάνθηρ: کبی (پارمق) — χωρίζω ὥς ὁ πάνθηρ, κατασπαράττω.

πάρσ } Γλ. **παρίς** [Paris] ὄν. κ. Παρίσιοι.

πάρσα } Π. **παρσά**, ἐπθ. εὐσεβής, ἐγκρατής, ἐνδρετος.

πάρσαι } Π. **παρσα-ρί**, ὄν. εὐσέβεια, ἐγκράτεια.

πάρσαλ } Π. **παρ-σάλ** [ἐκ τοῦ پار پیروشتی καὶ سال] ἔπρ. πέρουσι.

πάρσλι } Τ. **παρσι-λί**, ἐπθ. Παρσιδινός.

πάρσνκ } Π. **παρ-σένγκ**, ὄν. βάρος ἀναρτώμενον εἰς τὸν ἐλαφρότερον δίσκον τῆς πλάστιγγος πρὸς ἰσορροπίαν, ἀντίρροπον· ἐν τῇ Τουρκικῇ پارسنک **περδένγκ** βλ.

πάρσε } Π. **παρσά**, ὄν. ἐπαιτεία, ἥτοι συλλογὴ χρημάτων ἐντὸς πινακίου ἢ δίσκου ὑπὲρ πτωχοῦ ἢ ἀγαθοεργοῦ τινος σκοποῦ: طو لامي — συλλέγω χρήματα κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον [λέγεται ἐπὶ ταχυδακτυλουργῶν, ἢ μουσικῶν κτλ. συλλεγόντων ἐν τέλει τῆς παραστάσεως χρήματα παρὰ τῶν θεατῶν].

πάρσι } Π. **παρσ-ί**, ὄν. ἡ περσικὴ γλῶσσα· βλ. فارسی.

πάρκε } Γλ. **παρκέ** [parquet] ὄν. δάπεδον αἰθούσης κτλ. ἀβακόστρωτον, ἥτοι ἐκ τετραγώνων ξύλων ποικιλτῶν.

πάρλ } Τ. **παρ-ήλ**, ἡχος παραγόμενος ἐκ σώματος σπινθηροδολοῦντος ἢ λάμποντος: پارلامق — λάμπω ζωηρῶς· βλ. καὶ پار.

πάρλατοριο } Ιτ. **παρλατόριο** [parlatorio] ὄν. λέσχη, ἐντευκτήριον, μέρος ἐν τοῖς λοιμοκαθαστηρίοις ἢ μοναστηρίοις ἐνθα γίνονται αἱ συνεντεύξεις μετὰ τῶν ξένων.

πάρλατμ } Τ. **παρ-λατμ**, ὄν. κτλ. στίλβω, κάμνω τι νὰ στίλβῃ, νὰ λάμπῃ, καθιστῶ στίλβον, λαμπρόν, φωτεινόν [αἰτ.] : — قوندره — στίλβω τὰ ὑποδήματα· || — قوز —

πάρλατμ } Τ. **παρ-λατμ**, ὄν. κτλ. στίλβω, κάμνω τι νὰ στίλβῃ, νὰ λάμπῃ, καθιστῶ στίλβον, λαμπρόν, φωτεινόν [αἰτ.] : — قوندره — στίλβω τὰ ὑποδήματα· || — قوز —

γίζομαι, καθίσταμαι μανιώδης [στίλβω τοὺς ὀφθαλμούς]· ἡ ἀνάπτω, φλέγω· ἡ μεθύω [τὸ κορόνω]·

πάρλακ } Τ. **παρ-λακ** [βλ. پارلامق] ἐπθ. λάμπω, πρὸς, λάμπων, στίλβων, ἀκτινοδολῶν, μεγαλοπρεπής, ἐναργής, φαινός, ὠραῖος, ἔξοχος, σημαίνων: کونش — λαμπρός ἡλῖος· || بالو — λαμπρός, μεγαλοπρεπής χορός· || لام — λαμπρά, φαινή ἀλήθεια· || سوز — λαμπρός, ὠραῖος λόγος· || استقبال — λαμπρόν μέλλον.

πάρλακ-λί } Τ. **παρλακ-λί**, ἀφ. λαμπρότης, λάμψις, μεγαλοπρέπεια.

πάρλαμ } Τ. **παρ-λαμ**, ὄν. οὐδ. λάμπω, στίλβω [κνρ. μτφ.]· ἀναφλέγομαι, κορόνω, ἐκβάλλω φλόγα, ἀνάπτω, ἐπιτείνομαι· ἐξάπτομαι, ἐξοργίζομαι· ἀναδείκνυμαι, διαπρέπω: — کونش — ὁ ἡλῖος λάμπει, ἀκτινοδολεῖ· || — کوزل — οἱ ὀφθαλμοὶ λάμπουσιν, ἀκτινοδολοῦσιν [ἐκ χαρᾶς]· || — پارل — λάμπω ζωηρῶς· || — استقبال — τὸ μέλλον λάμπει· || — لامبه — ἡ λυχνία ἀναφλέγεται [κορόνει]· || — يورغان — ἀναφλέγονται [κορόνουσι] τὰ ἐνδύματα, τὸ ἐφάπλωμα κτλ· ἡ πταται ἐπὶ πτηνοῦ [βλ. پارلامق]· ἡ μτφ. διευθύνω ἱεράκα κατὰ πτηνοῦ.

πάρλαμ-ντο } Ιτ. **παρλαμέντο** [parlamento] ὄν. κοινοβούλιον· ἡ βουλὴ τῶν λόρδων καὶ ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων ἐν Ἀγγλίᾳ.

πάρλαμ-ντ } Τ. **παρ-λαμ-ντ** [βλ. پارلامق] ὄν. ἀφ. λάμψις, λαμπρότης, ἀκτινοβολία, ἀνὰφλεξις, ἔξαψις, ἀνάδειξις.

πάρλαμ-ντ } Τ. **παρ-λαμ-ντ**, βλ. پارلامق.

πάρλαμ-ντ } Τ. **παρ-λαμ-ντ**, ὄν. οὐδ. λάμπω, ἀκτινοδολῶ, ἐξαστράπτω.

πάρλαμ-ντ } Τ. **παρ-λαμ-ντ**, ἀφ. λάμψις, λαμπρότης, ἀκτινοβολία.

πάρλαμ-ντ } Τ. **παρ-λαμ-ντ**, ἐπθ. λαμπρός, στίλβον, ἐξαστράπτω.

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

πάρλαμ-ντ } Τ. ἡ پارلامق καὶ پارلامق **παρ-λάμ**, ὄν. δάκτυλος: — باش — μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ· || ی — شهادت, ἡ — صلوات **δαλαδάτ** **παρ-μαγ**, λιχανός, δείκτης· || — اورت — μέσος δάκτυλος· || — آدسز — ی — يوزک — παράμεσος δάκτυλος [κατὰ λέξιν, δακτυλιώτης, ἢ ἀνώνυμος δάκτυλος]· || — سرجه — ωτίτης, μικρὸς δάκτυλος· || — آیاق — δάκτυλος τοῦ ποδός· || — قلمری — φάλαγγες [τὰ ἀκροὶς δακτύλου]

۱۱۱ } T. πανόζουρ-λοῦ, ἐπθ. ὁ ἔχων
 ۱۱۲ } ἐπιθυρίδα [ἐπὶ παραθύρων].

پاندراس } παντες βλ. یلاس.

پادزره } II. πανδεχιο, βλ. پانزهر.

پانطالون } Γλ. πανταλὸν καὶ پانطولون παντο-
λὸν, βλ. بانتالون .

پانطومیم } Γλ. παντομίμ [pantomime] ὄν.
 μίμος, κ. παντομίμα, ἵτοι παρά-
 στασις θεατρικὴ διὰ χειρονομίων.

بانقه } It. πάντα, βλ. بانقه.

پاڻي ڏانهن } II. πα-νιχατέ, ἐπιθ. ὁ θέσας τὸν πό-
 ὄτα, εἰσελθὼν: اولیٰ — θέτω τὸν πό-
 ὄτα, πατώ, εἰσερχομαι [δοτ.].

پانیہ } Ἰτ. *πάνια* [*Pania*] ὄν. ὄχειν ὅν. πρὸς
 μνήσιν χρῆσιμῶν ὅπως δι' αὐτοῦ
 προσδένεται εἰς τὴν ξηρὰν ἀκάτιον, λέμβος
 κτλ.: *ي جزمك* — λῶ τὰ προμνήσια, φεύγω
 κρυφίως, κ. τὰ προμίζω.

پای } T. παί, ὄν. μερίδιον, προσβολή, ἐπι-
 πληξίς: εἰ — کندي εις τὸ μερίδιόν του

[παίνε]. || از هاری تقسیم ایتدیلر کل دوشدی خارك — διένειμαν τὰ ἄνθρ. ὁδοὺν ἐπεσεν εἰς τὸ μερίδιον τῆς ἀκάνθης. || ی — μερίδιον διαψῆς, ἥτοι περισσευμα ὑψάσματος ἐξ ἐνδύματος κτλ. || ی — μερίδιον ἐκ τῆς διανομῆς χρηματικῶν ὧρων συλλεγομένων ἐν κυτίῳ. ||

μερίδιον, ἢ ἐπιπλήττω, προσβάλλω. || —

συγκρίνω, παραβάλλω, λαμβάνω παροδείγμα· —

|| $\epsilon\lambda$ | —διανέμωμαι, διαμερίζομαι τι μετά τι-
νος, ἢ διανέμω [αἰτ. καὶ $\epsilon\lambda$].

پای } Π. παῖ, ὄν. ποῦρ βλ. ٦.

Π. παγίαν, ὄν. τέλος, τέρμα, ἄκρον :

δὲν μὲν ἡγρὰντὶς βίλμ πιον — ἰ ἰου (π. 11)

της δὲν ἔχει τέλος· || — ἀτελεύτητος, ἀτέρ-
μων, ἄπειρος· || — ἡ χάρις καὶ ἡ ἀγαθή
ἐὺνοια· || —

Π. πᾶν-έν-τάζ, ὄν. τὸ εἰς τοὺς

پایان (πόδας οριπτόμενον, ἤτοι ὑφάσμα-

τα πολύτιμα στρωννύμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, δι' ἧς
μέλλει νὰ διέλθῃ βασιλεὺς.

پایانسر } T. παγιαν-βήζ, ἐπὶ ἀτελεύτητος,
ἀπειρος βλ. پایان.

پايند } Π. παῖ-πένε, ἢ παιδέντων, πρὸς
 } δη. σχολικὸν προσδεδεγμένον εἰς τοὺς
 πόδας ἵππων πρὸς περιουσιῶν βλ. پايداد, پايداد.

یا ی بوس } II. πάσι-πόνος, 92. یا بوش.

پایتاق } T. παῖτάκ, ἐπθ. ραυδοσκελής § —
 سدی، پاتاق } μονοπάτιον βλ. پاتاق.

پایتخت } Η. παϊ-τάχτ, ὄν. ποῦς τοῦ θρόνου, ἥτοι πρωτεύουσα τοῦ κρά-

τους: سلطنة سيده — ἡ πρωτεύουσα τῆς κραταιᾶς
[όθωμανικῆς] βασιλείας, ἤτοι ἡ Κων[σταντινούπολις].

پایدار } Π. παῖ-τάρ, ἐπθ. ἐδραῖος, σταθερός,
 διαρκής, μόνιμος. Py. διατηροῦ[αίτ.]:

حق تعالیٰ بادشاہزادہ منیر حضور تلمیذی دینار طور دقہ

ὁ ἱερίστος ἡγούμενος — οὐκ ἔστιν ὡς ἐν ἑκκατοστάῳ
 Θεὸς διατηροῦν τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν

Αὐθέντην ἡμῶν μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος
ἐδραῖον ἐπὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Αὐτοῦ Θρό-

νου· || اولقى — διατηροῦμαι, εἰμαι εὐχαρις, μο-
νιμος [تڤ ده].

παίδαραι } 1. παιδαριώτης, αφ. εορταστική,
σταθερότης, μονιμότης· βλ. επόμεν.

پایداری } $\kappa\epsilon\iota\alpha, \mu\omicron\nu\eta\mu\acute{o}\tau\eta\varsigma.$
 ۱ } $\pi\alpha\iota\tau\acute{o}\varsigma$ [κατὰ τὸ $\kappa\epsilon\iota$] $\lambda., \epsilon\lambda\lambda.$ $\delta\upsilon.$

پايدوس } παῦσις ἢ διακοπὴ ἐργασίας ἰδίᾳ
 εν οικοδομαῖς, ἀγάπαισι: || Pm, كسك — δια-

κόπτω τὴν ἐργασίαν [αἰτ.], ἀναπαύομαι || يَأْوِي
عَلَى — ἀναστέλλω, ἐμποδίζω τὴν ἐργασίαν τῆς

οικοδομῆς οἰκίας κτλ.
 2. 2. 1. 1. } Π. παῖτοδ-τοδού, ὄν. ἐργάτης,

ἰδίᾳ ἐπὶ οἰκοδομίᾳ, ἀγγέλλων
 ἐργασίᾳ τῇ ψωνῇ τοῖς συνεργάταις τὴν ὥραν

Π. παύ-ζέν, ὄν. αἰχμαλωτός, δοῦλος,

...) δεσμώτης, κακούργος καταδικασ-
μένος εἰς δεσμὰ, ἀκατάστατος, τυχοδιώκτης:

2. **κακοειδισμῆος**.
 2. **كاه** } ἡ **καὶ** II. παῖ-γυῖα, ὄν. βαθμός,
 παρὰ τὴν ἑξῆς ἀπὸ τοῦ ἑξῆς.

π. 2) *Πατριάρχης* [κ. λ. ποιος θεός].

- پرکاله باش } T. *περογκυλίζ-πας*, δν. *πριόνιον*
κόπτον τὰ ξύλα στοργγύλα.
- پرکل } T. *περογκέλ* ἢ *περογέλ*, κατὰ παραφθο-
ράν ἐκ τοῦ *پرکار* βλέπε.
- پرکاله مک } T. *περογελ-λεμεék*, ἀντὶ *پرکار* لامق
بλέπε.
- پرکنده } It. *περικεντίε* [brigantin] δν. δρό-
μων, μικρὸν βρικόιον πειρατικόν.
- پرکی } *περοκί* [κατὰ τὸ *هجه* ἰταλ.] δν. εἶδος
ἰχθύος τῆς λίμνης με χονδρά λέπια.
- پرلاق } T. *πιο-λάκ* [ἐκ τοῦ *پرلامق*] δν. κρά-
κτις, ἥτοι πτηνὸν ὅπερ οἱ ὀρνιθο-
οῖραι δένουσι περὶ τὴν παγίδα ἐκ τοῦ ποδὸς
ὅπως ἐφέλκῃ τὰ πτηνὰ εἰς αὐτήν. βλ. *پتاليه*.
- پرلامق } T. *πιο-λαμμάκ*, ρμ. οὐδ. *πετώ*
ἐκ ψόδου [ἐπὶ μικρῶν πτηνῶν].
- پرلانمق } T. *πιο-λανμμάκ*, ρμ. οὐδ. *πτερυ-*
γίζω [ἐπὶ νεογνῶν πτηνοῦ προσ-
παθούτων νὰ πετάξωσι].
- پرلانتی } It. *πιορλάντη* ἢ *پرلانتا*
[brillante] δν. ἀδάμας ὁ πολυέ-
δρος, κ. *πιορλάντι*.
- پرلانفج } T. *πιο-λανγκήτης* [ἐκ τοῦ *پرلانمق*]
δν. στροβίλος ἔχων ὅπας καὶ βομ-
βῶν ὅταν στρέφῃται. βλ. *طوبانج*.
- پرلدى } T. *πιορλ-τῆ*, ταῦτὸ *پارلدى* βλ.
- پرماق } T. *παρμάκ*, *پرماقلق*, *پرماقلى*, *پرماق*.
پارماقلق, *پارماقلى*, *پارماق*.
- پرمنجه } It. *περμετέ*, δν. κάλως λεπτότε-
ρος τοῦ *پالمار* βλ.
- پرمن } Π. *περέν*, συννηθέστ. *پرمن* *περδίν*, δν.
πλειάδες [ἀστ.].
- پرمنار } El. *πιορνάρ*, κοινῶς *پرمنار* *πιορνάλ*,
δν. *πρίνος*, κ. *πιορνάρι* [φυτ.]: —
ἀνθοῖς ἐκ *πρίνου*.
- پرمنارلق } T. *πιορναρ-λάκ*, δν. τόπος ἢ δά-
δος πλῆθους *πρίνων*.
- پرمنال } *πιορνάλ*, βλ. *پرمنار*.
- پرمنج } T. *πιορίνδξ* [ἐκ τοῦ *π. پرمنج*] δν. ὀρυ-
ζα || *اونى* — ὀρυζάλευρον.
- پرمنج } T. *πιορίνδξ*, δν. ὀρειχαλκος, κ. *μπροῦν-*
τζος [bronze] § [ἐπθ.] ὀρειχαλκίνος.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Α']

- پرمنجى } T. *πιορίνδξ-δξί*, δν. ὁ πωλητὴς
ὀρυζῆς § ὁ κατεργαζόμενος τὸν
ὀρειχαλκον.
- پرمنجلك } T. *πιορίνδξ-λάκ*, δν. ὀρυζών.
- پرمنند } Π. *περέντ*, δν. ὑψασμα μεταξὺ τὸν ἄ-
νευ κλαδίων ἀντίθετον *پرنيان* βλ.
- پرمنده } Π. *περέντ*, ἐν τῇ ποιήσει καὶ *περ-*
ρεντ, ἐπθ. *ἰπτάμενος*, *πτηνόν*: —
τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ζῶα § *κυβιστηδός*,
κ. *τακλᾶς*: *آتمق* — *κυβιστῶ*, *κάμινω* *τακλάδες*,
μτψ. ἀπατῶ: *آتمق* — *انكاه* *μετ' αὐτοῦ* δὲν δύνα-
ται τις νὰ *κυβιστῇ*, νὰ *συναγωνισθῇ*, ἥτοι
εἶναι *δεινός* εἰς τὸ *ἀπατᾶν* || *دڭن كنده* *دن آتمق* —
ἐξαπατῶ, *πλανῶ* [αἰτ.].
- پرمنده باز } Π. *περέντ-πάξ*, δν. ὁ ἐπιτήδειος
εἰς *κυβιστηδόν* [τακλᾶ], *κυβι-*
στητῆρ, *ἀκροβάτης*, *σχοινοβάτης*.
- پرمنس } Γλ. *πρένς* [prince] δν. *πριγκιψ*,
ἡγεμὼν: *ی* *بلغارستان* — *ἡγεμὼν* τῆς
Βουλγαρίας.
- پرمنسس } Γλ. *πρένδξ* [princesse] δν. *πριγ-*
κήπισσα, *ἡγεμονίς*.
- پرنيان } Π. *περνιγάν*, δν. ὑψασμα μεταξὺ
τὸν κλαδῶν [βλ. *پرند*]. — *خو* — ὁ
καλὸν ἡδὼν, ἡπιορ, *εὐγενής* τοὺς τρόπους.
- پروا } Π. *περβά*, δν. *ψόδος*, *δειλία*, *προφύλαξις*,
φροντίς || Ρμ. *چكمك* ἢ *چكمك* — *ψοδούμαι*
[τῇ *دن*] *كيمه دن* — *κίμης* *دن* — *κίμης*
κράτει τὴν ὁδὸν τῆς *τιμότητος*, *μηδένα* *ψοδοῦ*.
|| — *آفθοδος*, *ἀτρόμπος* καὶ *ἐπρ.* *ἀφθόως*,
τολμηρῶς, *θρασέως*.
- پروار } Π. *περβάρ*, ἢ *پرواره* *περβαρέ*, ἢ
پروارى *περβαρί*, ἐπθ. *εὐτραφής*; *كو*
— *βοῦς* *εὐτραφής*. βλ. *پروور*.
- پرواز } Π. *περβάξ*, ἄψ. *πτήσις*. || Ρμ. *پتتا-*
سهاي: *تا اوليه سين* — *πλάττω* *طوغرى* *ایته* —
πλάττω εἰς τὰ ὑψηλὰ *μη* *پتتاداي*, *ینا* *μη*
پریپتس εἰς τὸν *یبراكا* § ὁ *ἰπτάμενος*: *یلب*
— *پاللا-پερβάξ* [βλ. λ.] ἢ *پلد* — *پلد* *پلد* *پلد* *پلد*
ὁ *ἰπτάμενος* ὑψηλὰ, ὑψιπέτης, ὁ ὑπὲρ τὰς *δυ-*
νάμεις τοῦ *πράττων* § *كاه* — *τόπος* *πτήσεως*.
- پرواز } T. *περβάξ* [ἐκ τοῦ *پرمنج*] δν. *στε-*
φάνη: *ی* *آینه* — *στεφάνη* *καθρέπτου*.
§ *στεφάνη* *γείσματος* *οἰκοδομῆς* § *παρυσή*,

پروین } Π. **περόν**, ὄν. πλειάδες [ἀστ.] βλ.

پره بولی } Ελ. **πυρόπολι**, ὄν. πυρόπολις, ἡ-
τοι ὕλη μέλαινα καὶ εὐώδης ἐξα-
γομένη ἐκ τοῦ μελίσσείου κηροῦ, δι' ἧς αἱ μέ-
λισσαι χροῦσι τὰς ὁπὰς τῆς κυψέλης.

پرده } Ελ. **περδὲ** [περαδία] ὄν. στάθμη,
ἡτοι τὸ σχοινίον δι' οὗ οἱ τέκτονες

εὐρίσκουσι τὴν κάθετον διεύθυνσιν τοῦ τοίχου,
ἡ τὴν εὐθυγραμμίαν, κ. περαδίαν: — με-
τρῶ τὴν εὐθυγραμμίαν, μετ. σχεδιάζω, κάμνω
σχέδιον ἐνεργείας § σειρά, ἀκμή: — سته —
برایشی — τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειράν [πε-
ρδεδινέ], ἡτοι εἰς καλὸν σημείον.

پرهیز } Π. **περῆζ** [προστ. τοῦ پرهیزدن]
περῆζιζέν, ὄν. διαίτα, ἀποχή ἀπό

τινῶν φαγητῶν καὶ ποτῶν, νηστεία τῶν χρι-
στιανῶν, ἐγκράτεια: — برك — μεγάλη νηστεία,
ἐγκράτεια || — تهره — ἀποφεύγω βλα-
δερά φαγητὰ ἢ πράξεις, ἐγκρατεύομαι, ἀπέχω·
|| — تهره — νηστεία, νηστεύω τὴν τεισσορα-
κοστήν || — بوزمق — καταλύω τὴν τεισσορακοστήν·
|| — اوزره — εἶμαι ὑπὸ αὐστηρὰν διαί-
ταν· || — بكي — φαγητὸν νησθήσιμον· || — نه —
بوي — αὐτὴ ἡ νηστεία πρὸς τί; τοῦτο
τὸ ἀλμυρὸν λάχανον πρὸς τί; πρμ. [ἐπὶ πρᾶγ-
μάτων ἀσυμμετρίαν].

پرهیزجی } Τ. **περῆζιζ-ὀξί**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
ἐνεκα φόβου ἀσθενείας τηρῶν

διαίταν πολλήν, ἡ ὁ συνιστῶν πάντοτε διαίταν.

پرهیزکار } Π. **περῆζιζ-κάρ**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
ἀπέχων ἀπὸ τῶν ἀπηνόρευμένων

πραγμάτων, ἐγκρατής, εὐλαδής § πλθ. پرهیزکاران.

پرهیزکارانه } Π. **περῆζιζ-καρανέ**, ἐπθ. ὁ
ἀνίκων ἐγκρατεῖ, εὐλαδεῖ, ἐγ-
κρατευτικός § ἐπρ. ἐγκρατῶς.

پرهیزکاری } Π. **περῆζιζ-καραί**, ἀφ. ἀποχή ἀ-
πὸ τῶν ἀπηνόρευμένων πραγ-
μάτων, ἐγκράτεια, εὐλάβεια.

پرهیزکارلق } Π. **περῆζιζ-καραλίκ**, ἀφ. ταύ-
τόσημον τῷ پرهیزکاری βλ.

پری } Π. **περὶ** [πτερυγώτος, βλ. پتره]
ὄν. νύμφη, ἡτοι θεά, νηρηίς, ἀγγελος ἡ

πνεῦμα ὠραιότατον, γυνὴ ὠραιότατη: — پير —
ἡ ἔχουσα μορφὴν νύμφης, ἡ رخسار — ἡ ἔ-

χουσα παρειὰν νύμφης, ἡ رو — ἡ ἔχουσα πρό-
σωπον νύμφης, ἡ زاد — γόνος νύμφης, ἡ وش —
νυμφοειδής, ἡτοι γυνὴ ὠραιότατη || علی —
βλ. پریچک · § πλθ. پریان **περιγάν**.

پری } Τ. **περῆ**, βλ. پری.

پری افسا } Π. **περὶ-ἐφά**, ἡ پری افسای
ἐφά, ὄν. μάγος, λέγεται καὶ
پری سای **περὶ-δά**, ἡ پری سای
περὶ-δά.

پریان } Π. **περιγάν**, πλθ. τοῦ پری βλ.

پریان } Π. **περῆζιζ**, ἐσφαλμένον ἀντὶ پریان
περῆζιζ, βλ.

پریچک } Τ. **περὶ-ὀξί**, ἡ پری علی
λετί, ὄν. εἶδος ἐπιληψίας.

پری دار } Π. **περὶ-τάρ**, ἐπθ. καὶ ὄν. δαιμο-
νόληπτος, δαιμονιζόμενος.

پریشان } Π. **περιδάν**, ἐπθ. διεσπαρμένος,
ὁ ἐν ἀκαταστασίᾳ, συγκεχυμένος,

ἄτακτος, φύρδην μίγδην, κατεστραμμένος, ἡφα-
νισμένος, ὁ τραπεὶς εἰς φυγὴν, ἀθλιος, ἐλεεινός,
δυστυχής, τεθλιμμένος: — بدمترنخوس — συγ-
κεχυμένος, ἄτακτος || — خواب — ὄνειρον συγκεχυ-
μένον || — اوراق — ἡτοι ἔγγραφα συγκε-
χυμένα, φύρδην μίγδην || — افکار —
αἱ ἰδέαι μου συγκεχυμέναι [εἶναι] || — حال —
κατεστραμ-
μένος, ἐλεεινός.

پریشانلق } Τ. **περιδάν-λίκ**, ἀφ. σύγχυ-
σις, ταραχή κτλ. συνων. پریشانی.

پریشانی } Π. **περιδάν-ί**, ἀφ. ἀκαταστα-
σία, σύγχυσις, ἀταξία, ταραχή,

καταστροφή, ἀθλιότης, ἐλεεινότης, κτλ. βλ. پریشان:
— — σύγχυσις, ἰδεῶν || — افکار —
ταραχὴ νοός.

پریشانیت } **περιδάν-ιγέ**, ἀφ. ἀραβ. βαρβα-
ρισμός· τὸ ὀρθὸν پریشانی βλ.

پزوندك } Τ. **πεζεβέν** [ἐκ τοῦ π. باز ἡ κατ'
ἄλλους ἐκ τοῦ پیش آمدن] ὄν. μα-
στροπός, ἄτιμος.

پزوندك } Τ. **πεζεβέν-λίκ**, ἀφ. μαστρο-
πία, ἄτιμία.

پژمرده } Π. **πεζμυρτέ** [μτχ. τοῦ پژمردن]
πεζμυρτέν ὥχρος: — غنچه — κάλυξ

μεγαροαμμένος: — قیافت — οὐ ἡ ἐνδυμασία ἐν κακῇ καταστάσει, πεπαλαιωμένη, κακοενδεδυμένος.

پس } Π. πέρς, ὄν. ὀπίσω, κατόπιν: ویش —
πέρς οὐ πέρς, ὀπίσω καὶ ἔμπροδς, ἢ κα-
τόπιν καὶ πρότερον: — ویش ἔμπροδς καὶ κα-
τόπιν: دیوار — πέρς ἐξάδ, ἢ ید — πέρς περ-
ξέ, ὀπίσθεν τοῦ τοίχου, ἢ τοῦ παραπετάσμα-
τος, ἢτοι κρύπτομαι ἢ πρῶτῳ τι κρυφίως: —
یای εὐτελής, οὐ ὁ βαθμός, ἢ κοινωνικὴ θέσις
εὐτελής: § ἐπρ. ἐπομένως, λοιπόν, ὅθεν [τουρκ.
اوله ایله — ایدی] ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ σήμερον
ἐξέλιπεν ἡ χοῦσις: βλ. ویش.

پس } Τ. πέρς, ἐπθ. χαμηλός, ταπεινός: —
χαιμηλὴ φωνή· ἀντίθ. یرک βλ.

پساپورت } βλ. پاساپورت.

پسادست } Π. πέρδα-ξέδς, ὄν. ληψοδοσία
ἐπὶ πιστώσει· τουρκ. ویره سی.

پساوند } Π. πέρδαβένξ, ὄν. ὁμοιοκαταλη-
ξία ἐν τῇ ποιήσει.

پست } Π. πέρδς, ἐπθ. ταπεινός, εὐτελής, πο-
ταρός: فطرت — طینت — εὐτελής
τὴν φύσιν, τὸν χαρακτήρα, χαμερπής, ψαῦλος,
πρόστυχος: — نخت — ὁ εὐτελοῦς τύχης, ἀτυχής: —
توڭ فطرتله زینت ایله رفعت کز
στολισμοῦ δὲν προέρχεται ἀνύψωσις.

پستی } Π. πέρδ-ι, ἀψ. ταπεινότης, εὐτέλεια,
χαμέρπεια: مسی — و مسی
ἀλλήλων ἐράστριαί εἰσιν ἡ χαμέρπεια καὶ ἡ
μέθη.

پستان } Π. πιστάν, ὄν. μαστός: مادر — ما-
στός μητός.

پستر } Π. πιστέρ, ὀρθότερον بستر βλ.

پسته } Π. πιστέ, ὄν. πιστάκιον, κ. ψιστίκι, βλ.
پستق — خندان — πιστάκιον χαῖνον,
ἢ στόμα μειδιῶν [ἀλλοτε οἱ ποιεῖται παρω-
μοίαζον τὸ στόμα τῆς ὥρας πρὸς πιστάκιον].

پستیل } ἢ پستیل [κατὰ τὸ قاموس
عشای — یتق — خندان —
pastilla] ὄν. μάζα
ὀπωρικῶν, ἰδίᾳ δαμασκήνων ἢ βερυκόκκων πε-
πισμένων καὶ ἐξηραμένων, ἀποτελούσα φύλλα
πλάτεια καὶ λεπτά, κ. πεστίλι: ی —
پستیلی βερυκόκκων — یایی —
دیروء ἀπηνῶς [ἐξάγω τὸ πεστίλι
του, پستیلانی].

پسر } Π. πέρδερ, ὄν. υἱός, ἄρρεν παιδίον.

پسقیوس } Ελ. πέρκοπος, ὄν. ἐπίσκοπος:
— باش ἀρχιεπίσκοπος.

پسقیوسخانه } Τ. πέρκοπος-χανέ, ὄν. κα-
τοικία, ἔδρα τοῦ ἐπισκό-
που, ἐπισκοπή.

پسقیوساق } Τ. πέρκοποδ-λοῦκ, ἀψ. τὸ ἐπι-
σκοπικὸν ἀξίωμα, ἐπισκοπή.

پسک } πέρδικ, βλ. پی.

پسکل } πέρκενλ, βλ. بوسکول.

پسمانده } Π. πέρ-μαντέ, ἐπθ. ὁ ὀπίσω μέ-
νων, καθυστερῶν, ὑπολειπόμε-
νος: — قالمی — ἢ ὀρθότερον اولقی — καθυστερῶ, ὑ-
πολείπομαι: — خور — πέρμαντέ-χόρ, ὁ τρώγων
τὰ ὑπολειπόμενα, τὰ περισσεύματα.

پسند } Π. πέρδενξ [προστ. τοῦ پسندیدن πέρδεν-
ξέν, ἐν συνθέσει] ἐπθ. ὁ ἀρέσκων,
ἐπιδοκιμάζων, θαυμάζων: — خود
αὐτάρεσκος, φιλαυτός, οἰηματίας: — مشکل
ὁ εἰς ὃν δυσ-
κόλως ἀρέσκει τι ἢ τίποτε δὲν ἀρέσκει, δύσ-
κολος: — دل — ὁ ἀρέσκων τῇ καρδίᾳ, ὁ σύμφω-
νος τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς καρδίας, θυμῆρος: —
معالی — θαυμαστὴς ὑψηλῶν ἔργων ἢ ἰδεῶν, μεγαλόφρων.
R. — اپتک — ἐπιδοκιμάζω, θαυμάζω [αἰτ.].

پسندانده } Π. πέρδενξ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τῷ
ἀρέσκοντι, ἐπιδοκιμάζοντι, θαυμά-
ζοντι: — خود
ὁ ἀρμόζων τῷ αὐταρέσκῳ, ἐγωῖ-
στικός καὶ ἐπρ. αὐταρέσκως κτλ.: — مشکل
ὁ ἀρμόζων ἀνθρώπῳ εἰς ὃν δυσκόλως ἀρέσκει τι,
καὶ ἐπρ. κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα κτλ.

پسندیده } Π. πέρδενξ-ιτέ [μτχ. τοῦ پسندیدن
πέρδενξ-ιτέν] ἐπιδοκιμασθεὶς, ἀρε-
στός, ἐπαινετός: — اخلاق
ἡθῆ ἀρεστά, ἐπαινετά: —
نا — ἀποδοκιμαζόμενος, ἀποδοκιμαστέος, ὁ μὴ
ἀρεστός, ὁ μὴ ἐπαινετός: — اطوار
συμπερι-
φορὰ ἀποδοκιμαζομένη, μὴ ἀρεστή.

پسوس } Τ. πέρδους, ὄν. λυχνάριον πάλινον,
ἐν χρῆσει πρὸς φωτισμὸν διὰ στέα-
τος: — ی
δοχεῖον τρυπητὸν πρὸς πυρά-
κτωσιν τῶν σφαιρῶν τῶν τηλεδόλων.

پسی } Τ. πέρδι, ἢ پسیک πέρδικ, ὄν. γαλῆ, κ.
πέρδικα: —
νεογνὸν γαλῆς, ψυγῆ βλ.
اوی —
ἄσφαρον [χόρτον τῆς κριθῆς].

پسی } Ελ. **πιδί**, ὄν. πλάταξ, ψῆσσα, κοιν.
πιδί.

پسین } Π. **πιδ-ιν** [ἐκ τοῦ پى] ἐπθ. ὁ ὀπί-
σω, ὁ τελευταῖος. || — و پشین ὁ προ-
γούμενος καὶ ὁ τελευταῖος. § χαμπλός, ἐλαφρός:
آواز φωνή χαμπλā, ἐλαφρά.

پش } T. **πὲξ** [ἐκ τοῦ π. پى] ὄν. ἄκρον, κρά-
σπεδον, ποδιά φορέματος: اتاری —
τὰ κράσπεδα τοῦ ἀντεριού [χιτῶνος]. § τὸ κα-
τόπιν κ. καταπόδι, παρὰ ἢ κατὰ πόδας: دوشك
πίπτω καταπόδι [πεδινέ], παρὰ πό-
δας ἐπιπτοι, παρακολουθῶ, ἀναζητῶ. || دند
περιφέρωμαι κατόπιν τινος [πεδιν-
تە] ἐπι-
θώκω ὑπόθεσιν. || طومتى —
τὸ κα-
τόπιν [πεδινί], παρακολουθῶ. || ارابه
دەن ἀφίνω τὸ καταπόδι τῆς ἀμάξης, πα-
ρὰ πόδας ἀκολουθῶ τὴν ἄμαξαν.

پشت } Π. **πῶστ**, ὄν. ῥάχης, ὀπίσω [ἢ λέξις
ὡς κακέμφατος ἦρχισε νὰ περι-
πτη εἰς ἀχρηστίαν. βλ. [پشت]: پآ
πέσμα [ποδός], κ. πατοῦνα. || بازن
παζέν, ὁ κτυπὼν τὸ πέσμα, ἥτοι ὁ φεύγων ἢ
ὁ λακτίζων. || بر دیوار —
πλῆκτος, ἐκθαμβος.

پشته } T. **πεδ-ταχτά** [ἐκ τοῦ περδ. پشته
ὄν. ἀδάκιον, ἐφ' οὗ συνήθως οἱ ἀργυ-
ραμοῖδοι μετροῦσι χρήματα. § πρόχειρον μικρὸν
χρηματοκιώτιον χρησιμεύον καὶ ὡς γραφεῖον.

پشتال } T. **πεδ-ταμάλ** [ἐκ τοῦ π. پست
καὶ مال τρίβω, βλ. [پستال] ὄν. περι-
ζῶμα ἢ πλατεῖα ὀθόνη, δι' ἧς ἀπομάσσει τις τὸ
σῶμα μετὰ τὸ λουτρόν, κ. πεστεμάλι: —
پشتال —
περίζῶμα μετὰξινον. § ی —
توشام —
τὸ ἔρριπεν
ἐπ' ὤμων ὡς περίζῶμα λουτροῦ.

پشتالچی } T. **πεδ-ταμαλ-δζή**, ὄν. ὁ κατα-
σκευαστής ἢ ὁ πωλητής περι-
ζωμάτων. βλ. [پشتال].

پشتاللق } T. **πεδ-ταμαλ-ζήκ**, ὄν. δικαίωμα
πελατείας, ἥτοι ποδὸν χρηματι-
κὸν διδόμενον ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐμπορικοῦ
καταστήματος σὺν τῷ ἐνοικίῳ, λόγφ πελατείας
τοῦ καταστήματος τούτου.

پشتو } It. ἢ **πιδ-τῶδ** [pistola] ὄν. πι-
στόλιον: — دوتر —
περίστροφον, πολυ-

κροτον. || ی طقوز پاتار —
ὄν. τὸ πιστόλιον ἐν-
νεάκις κροτεῖ, ἥτοι θυμώδης. βλ. طابعه.

پشتواره } Π. **πιδ-τ-δωρέ**, ὄν. φορτίον [τῆς
ράχης].

پشته } Π. **πιδ-τέ**, ὄν. σωρός, θημωνία, στοῖβα.

پشتیبان } Π. **πιδ-τι-πάν**, ἢ **πιδ-τι-
δάν**, ὄν. δοκός, ὑποστήριγμα: —
اورمق —
κτυπῶ δοκούς, ὑποστηρίζω οἰκοδομήν.
§ **μτθρ.** στήριγμα, ἀντιλήπτωρ, βοηθός.

پشرف } T. **πεδ-ρῶδ**, ἢ ὀρθότερον **πεδ-
ρῶδ** [ἐκ τοῦ π. پشرو —
پشرو —
βλ.]. ὄν. στροφῆ, προανάκρουσμα, ἥτοι τεμάχιον παι-
ζόμενον προσημακῶς ὑπὸ τῆς μουσικῆς πρὸ
τοῦ κυρίως παιχθισμένου: زور ناده —
اولاز —
εἰς τὸν αὐλὸν δὲν ὑπάρχει προα-
νάκρουσμα. ὅ,τι ἐξέλθῃ εἰς τὴν τύχην σου
[πρμ.]. § εἶδος πυραύλου, φουσεκίου: —
هوائی —
βλ. ἡμα περιλαμβάνον πολλὰς σφαίρας.

پشطو } **πιδ-τῶδ**, βλ. [پشتو].

پشکش } T. **πεδ-κῆξ** [ἐκ τοῦ π. پشکش —
βλ.]. ὄν.
δῶρον: چكك —
προσφέρω δῶρον.

پشکیر } T. **πεδ-κίρ** [ἐκ τοῦ π. پشکیر —
βλ.]. ὄν.
περίζῶμα ἢ πετῶτα τοῦ τραπε-
ζίου, ἢν φέρει τις ἐπὶ τῶν γονάτων, ἢ τοῦ στή-
θους. § χειρόμακτρον. λέγεται καὶ
الشکیری.

پشکین } T. **πιδ-κίν**, βλ. [پشکین].

پشم } Π. **πέδμ**, ὄν. ἔριον, μαλλίον: دوات
—
στυπεῖον τοῦ μελανοδοχείου.

پشمان } **πιδ-μάν**, βλ. [پشمان].

پشملك } T. **πιδ-μέκ**, βλ. [پشملك].

پشمه } T. **πεδ-μέ**, ὄν. στενὴ σιδηρὰ πλάξ πρὸ
τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς ἐργάζεται ὁ το-
ρευτής. βλ. [پشه].

پشمين } Π. **πεδ-μ-ιν**, ἢ **πεδ-μ-ινέ**, ἐπθ.
μάλλινος: —
کلاه —
μάλλινος ἐπενδύτης.
|| —
خرقة —
μάλλινος.

پشورمک } T. **πιδ-ομέκ**, βλ. [پشورمک].

پشه } Π. **πεδέ**, ὄν. κώνωψ: —
توفیق خدا —
ἰδρ. κώνωψ τῇ βοηθείᾳ τοῦ
Θεοῦ ἀνασπᾶ τὰ ὄρη [στίχ.].

پکک } T. πεκ-λίε, άφ. σκληρότης, σφο-
δρότης, στερεότης § δυσκοιλιότης §
φιλαργυρία, γλισχροτης.

پکمز } T. πεκ-μέζ, ή بکمز πεκ-μέζ, όν. έ-
ψημα ή σίραιον γλεύκους έδρασιμέ-
νου, κ. πετμέζι.

پکی } T. άντι بك ای πεκ-έϊ, έπθ. και έπιρ.
κάλλιστος, κάλλιστα.

پل } II. πήλ, όν. γέφυρα.

پلاترینه } It. πλατερίνα, όν. είδος ιχθύος
κεφάλου, έξ ου ό λυκουρόϊνος.

پلاتنه } It. πλατίνα [platino] όν. πλατινή,
ήτοι λευκόχρυσος [μετ.].

پلاچقه } Αλδ. πλάτσεα, όν. λεία, λάφυρον,
διαρπαγή. || Ρμ. پلاچقه — διαρπάζω,
λαφυραγωγώ. βλ. και پلاچقه.

پلاچقه جی } T. πλάτσεα-όζη, όν. λαφυρα-
γωγός.

پلاس } II. πελός κ. παλός, όν. χονδροειδής
ύψωμα, ως ό άμπός, ή ένδυμα έξ
αυτού, ράκος. || پلاس — παλός παντίρας, ρά-
κος, κουρέλλι. έπρ. άποτόμως.

پلاسیاره } II. πελός-παρής, όν. τμήμα πα-
λαιού χονδροειδοϋς ύψώματος,
ράκος, κουρέλλι.

پلاسیوش } II. πελός-πούς, όν. ό φερών
παλαιά χονδροειδή ύψώματα,
κακοενδεδυμένος.

پلاقه } Ελ. πλάκα, όν. πλάξ [μεταλλική] § ύ-
ψαλος επίπεδος § عيار تحتسى, ή عيار
πλάξ χαλυβδίνη χρησιμεύουσα τοίς διηγουρ-
γοίς προς έπιπέδωσιν διηγρών πλακών.

پلاکی } Ελ. πλακή, όν. πλακή [είδος φαγη-
τού έξ ιχθύων έψημένων μετ'έλαιου,
κρομμύου και μακεδονισίου].

پلامار } παλαμάρ, βλ. پلامار.

پلامود } παλαμούτ, βλ. پلامود.

پلان } Γλ. πλάν [plan] όν. σχέδιον, πρό-
γραμμα ένεργείας έν τινι ύποθέσει, έκ-
δρομή κτλ. § διάγραμμα ή σχέδιον δεικνύον την
γρμμικήν επιφάνειαν, ή την έσωτερικήν διαί-
ρεσιν και τὰ πατώματα οικοδομής άνεγερθησο-

μένης [βλ. και پلانته]: ترتيب ايتك — διοργανίζω
σχέδιον, ή πρόγραμμα ένεργείας.

پلانچته } It. πλαντέτα, όν. άδαξ, άδάκιον
[γεωμ.].

پلانقه } It. πλάνκα, όν. βαροϋλκον, τρο-
χάλια μεγάλη. βλ. پلانقه και پلانقه.

پلانکته } It. πλανκέτα, όν. είδος βλήμα-
τος ή σφαίρας πυροβόλου.

پلانیه } It. πλάνια, όν. όμάλιτρον, κ. πλά-
νη, ήτοι είδος ρυκάνης δι' ής όμα-
λίζουσι τὰ ξύλα.

پلاو } πιλάβ [κατά τὸ لجه ή λ. 'Ινδοσαν-
σκριτική] όν. πιλάφι, ήτοι τὸ έξ όρϋ-
ζης και βουτύρου πασίγνωστον φαγητόν : اتلو
— πιλάφι μετὰ τεμαχιών κρέατος. || عجم —
δικόν πιλάφι, ήτοι μετὰ κουκκουναριών και
σταφιδών. || زرد — πιλάβ-ζερετέ, είδος γλυκύ-
σματος έξ όρϋζης, μέλιτος και κρόκου. || قوسقوس
— πιλάφι από κουσκούσι. βλ. λ. και چلاو.

پلاوره } παλάβρα, βλ. پلاوره.

پلتک } T. πελτέκ, έπθ. τραυλός, ό προφέ-
ρων τὸ ρ ως λ, τὸ σ ως θ κτλ.:
سوله مک — τραυλίζω.

پلتکک } T. πελτεκ-λίε, άφ. τραυλότης.

پلتکله مک } T. πελτεκ-λεμέκ, ή پلتکنک
πελτεκ-λενμέκ, ρμ. οϋδ. τραυ-
λίζω, προφέρω δυσκόλως.

پلته } T. πελτέ [κατά τὸ لجه εκ τοϋ بالوده
صغير اتي صوي — سی:
όν. πολτός, πικτή: سی
πικτή ζωμού βοείου. || سی
δωνίου πολτώδες, κ. πελτέ. || سی
πικτή
ύδατος, ήτοι πρᾶγμα άνούσιον, κ. νερομπούτα-
λον. || کي وجود
σώμα χαῦνον.

پلچ } T. πιλίτς, βλ. پلچ.

پلسنک } T. πελεδένκ, όν. βάλσαμος, δένδρον
της 'Ινδίας, έξ ου έκκρίνεται τὸ
βάλσαμον και τοϋ όποίου τὸ μέλαν ξύλον χρησι-
μεύει τοίς ξυλουργοίς: پلچ — βάλσαμον [έλαιον].
βλ. και پلسان.

پلنک } II. πελένκ, όν. τίγρις. βλ. και پلان.

پلنگانه } Π. πελενέ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνέμων, ἀρμόζων εἰς τίγριν : — طور ἡθος τίγριος [ἀρμόζον εἰς τίγριν].

پلنگیز } πελενγκίρ, βλ. پلنگیز.

پله } Π. πελέ, ὄν. δίσκος πλάστιγγος.

پلیته } Π. πελίτε, ὄν. θρυαλλίς, κ. φτίλλα, ψυτῆλι.

پلیج } Τ. πιλίτζ, ὄν. ὀρνίθιον, ὀρνιθοποῦ-λι, νεοσδός : جيقارمق — ἐκκολλάπτω νεοσδούς.

پلید } Τ. πελίτ, ὄν. δοῦς βλ. بلوط πελούτ καὶ پالاموت.

پلید } Π. πελίτ, ἐπθ. ρυπαρός, ἀκάθαρτος.

پلین } πελὶν [κατὰ τὸ ل. ἐλλ.] ὄν. πελίνος ἢ πιλίνος, ἦτοι ἀψίνθος : راقسی — ρακὴ ἀψίνθου, ἀψίνθιον.

پنات } Ιτ. πανάτ, ὄν. μικρὰ ἰστία παρα-πληρωματικά.

پناقوب } Ελ. πινακόπ, ὄν. πινακωτή, μα-ζονόμος, τράπηξ.

پناه } Π. πενάχ, ὄν. προφύλαξις, προστασία, ἀσυλον, καταφύγιον : سلطاندر قهرمان — εἶναι τὸ ἀσυλον τῆς βασιλείας, ὁ ἥρωας τῆς θρησκείας καὶ τοῦ κράτους : § [ἐν συν-θέσει] προστάτης, φύλαξ, τὸ στήριγμα : رسالت — τὸ στήριγμα τῆς προφητείας [ὁ προφήτης Μωά-μεθ] : — خانت — τὸ στήριγμα τῆς χαλιφείας [τί-τλος τοῦ Σουλτάνου ὡς χαλίφου, ἦτοι διαδό-χου τοῦ Μωάμεθ] : — عالم — ὁ προστάτης, τὸ ἀσυ-λον τοῦ κόσμου [τίτλος τοῦ Σουλτάνου] : — صدارت — τὸ στήριγμα τῆς Μ. Βεζυρείας [τίτλος τοῦ Μ. Βεζύρου] : — مشيخت — τὸ στήριγμα τῶν Σεϊ-χνιδων [τίτλος τοῦ Σεϊχ-ουλ-ιδλάμ] : — نظارت — τὸ στήριγμα τοῦ ὑπουργείου [τίτλος ὑπουρ-γοῦ] : — ولايت — τὸ στήριγμα τῆς νομαρχίας [τί-τλος νομαρχοῦ] βλ. رتبه پناهه καὶ حشم پناهه.

پناهگاه } Π. πεναχ-γκιάχ, ἢ پناهگاه — γκιάχ, ὄν. τόπος ἀσύλου, ἀσυλον.

پناهنده } Π. πεναχεντέ [μτχ. τοῦ پناهیدن] ὁ ζητῶν ἀσυλον, προστασίαν, ὁ καταφεύγων βλ. επόμ.

پناهیده } Π. πεναχιτέ [μτχ. τοῦ پناهیدن] — ναχιτέν] ὁ καταφυγών.

پناير } Ελ. παναίρ, βλ. پناير.

پنبوق } Τ. πανπούκ, βλ. پانبوق.

پنبه } Π. πενπέ, ὄν. βάμβαξ : — در کوش — βάμ-δας ἐν τῷ ὡτί [τέρ γκιθς], ἦτοι ὁ βύ-δας τὸ οὖς, ἢ ἀπρόδεκτος, ὁ μὴ ἀκούων καὶ μὴ ἐννοῶν λόγον.

پنبه } Τ. πενπέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. χρῶμα ρόδινον· τὸ ἀνοικτότερον λέγεται توز — τὸς πενπέδ, τὸ δὲ βαθύτερον سی — γκιθς πενπέδ : § [ἐπθ.] ρόδινος : پناق — παρειὰ ροδίνη βλ. زيبا.

پنبه زار } Τ. πενπέ-ζάρ, ὄν. ὕψος λεπτόν δι' ὑποκάμισα, οὗ τὸ στημόνιον βάμβαξ, ἢ δ' ἐπιφάνεια μεταξωτή· ἐὰν τὸ ὄλον ἢ βαμβάκερον, καλεῖται پنبه جول.

پنبه مسی } Τ. πενπέ-μσί, ἐπθ. ροδιζών, ἦτοι ἀποκλίνων εἰς τὸ ρόδινον.

پنتی } Τ. πιντί, ἐπθ. ὁ ἐκ γλισχροῦτος κακο-ενδεδυμένος, γλισχρος, ἀθλιος, ποταπός.

پنتيلك } Τ. πιντι-λίκ, ἀψ. γλισχροῦτης, πο-ταπότης, ἀθλιότης.

پنتيله مك } Τ. πιντι-λεμέκ, ρμ. οὐδ. γίνο-μαι φιλάργυρος, ἀθλιος : § ἀλλοιοῦ-μαι [χαλῶ] ἐξ ἀδυναμίας, ἀσθενείας.

پنج } Π. πένδζ, ἀρθ. πέντε : روزه — πέντε — ἡμερῶν [ρουζέ], ἐξ ἡμερῶν : روزه حیات — εἰς διὰ ζῶν πέντε ἡμερῶν.

پنجار } πανδζάρ, βλ. پانجار.

پنجاه } Π. πενδζάχ, ἀρθ. πεντήκοντα : ساله — πεντηκοντούτης.

پنجره } Π. πενδζερέ, ὄν. παράθυρον : — اچق — ἀνοίγω ἢ κατασκευάζω παράθυρον — ل اچلق — ἀνοίγονται ὁπαί, ἢ τρύπαι ἐπὶ παλαιῶν ἐνδυμάτων ἢ πληγαὶ ἐν τῷ σώματι.

پنجشنبه } Π. πενδ-δενπέ, κ. περδενπέ [پنجشنبه] ὄν. πέμπτη : — چهارشنبه ايله پنجشنبه سی — ἔχασε τὴν τετάρτην καὶ τὴν πέμ-πτὴν του, ἔχασε τὸν λ[μ]όν του, ἔχρεωκόπησε — دوگون — ἡ πέμπτη τοῦ γάμου, ἦτοι ἡ ἡ-μέρα καθ' ἣν στολιζεται ἡ νεόνυμφος.

پنجك } Τ. πενδζίκ, ὄν. πινακίδιον ἀναρτώ-μενον ἄλλοτε εἰς τὸν λαμὸν αἰχμα-

پورسلان } Γλ. πορσελάν [porcelaine] ὄν.
πορσελάνη· § ἀπομονωτὴρ τῆς
γράφου· βλ. پورسلان.

پورسه لنمک } T. πορσελενμέκ, ρμ. ταὐτὸ
τῷ پورصومق βλ.

پورصومق } T. پورصومق [κυρίως
ἐκ τοῦ پورشق] ἐπθ. ἐρρικνωμέ-
νος, ζαρωμένος, χαῦνος [λέγεται ἐπὶ πραγμά-
των σκληρῶν καὶ τραχέων ἢ εὐτραφῶν, ἅτινα
βαθυμῶδον καθίστανται χαῦνα καὶ ρυτιδοῦνται,
ὥς αἱ σάρκες, οἱ καρποὶ κτλ.].

پورصومق } T. πορσοῦκ, ὄν. τρύχος, ἥτοι
ζῶον σαρκοφάγον μεγέθους ἀλώ-
πεκος, περιφερόμενον τὰς νύκτας ἐν νεκροτα-
φείοις καὶ ἀνορύττον καὶ τρώγον πτώματα.

پورصومق } T. پورصومق-مأك [ἐκ τοῦ پورشق]
ρμ. οὐδ. καθίσταμαι ἐρρικνωμέ-
νος, χαῦνος, ἀποβάλλω τὴν ζωηρότητα, νωπό-
τητα· βλ. پورصومق.

پورو } T. پورو, βλ. پوروک § —διάφο-
ρα μικρὰ πράγματα εὐτελῆ καὶ ἀ-
νάξια λόγου· ταὐτόσημον تفاق ἢ وفاق.

پوروز } T. پوروز, ὄν. κροκύς, τίγμα, κ.
ξηφτίσματα, ἥτοι κλωσται σχημα-
τιζόμεναι εἰς τὰ ἄκρα τεμαχίου ὑφάσματος πα-
ραλυομένου, ἀκανόνιστα ἔχον ἢ ἐξάπλωμα με-
λάνης συμβαῖνον ὅταν ὁ χάρτης ἐφ' οὗ γράφει-
ται ἢ βεβρεγμένος [βλ. پوروزک]· § ὑπόλοιπον οἴ-
νου ἢ ἄλλου ποτοῦ ἐν τῷ ποτηρίῳ, τρύξ· § σφάλ-
μα, ἐλλειψίς, δυσκολία, περιπλοκή, ἐμπόδιον.

پوروزسر } T. پوروز-ساز, ἐπθ. εὐθύς, τίμος.

پوروزلمک } T. پوروز-لمک, ρμ. μτθ. κα-
θιστῶ τι δύσκολον, περιπλο-
κον, περιπλέκω· § κάμνω ὑφασμὰ τι νὰ παρα-
λύσῃ, νὰ ἔχῃ ξηφτίσματα· § κάμνω τὴν γραφὴν
νὰ ἐξαπλωθῇ [αἰτ] : ترکیب کاغذ اوزرندہ·
ἢ μελάνη ἐξαπλοῖ τὰ γράμ-
ματα ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ χάρτου· βλ. پوروز.

پوروزلمک } T. پوروز-لمک, ρμ. οὐδ.
καθίσταμαι δύσκολος, περι-
πλοκος, περιπλέκομαι [ἐπὶ ὑποθέσεως]· § πα-
ραλύομαι, κ. ξηφτῶ· § ἐξαπλοῦμαι [ἐπὶ μελάνης].
پوروزک, پوروز.

پوروزلی } T. پوروز-لی, ἐπθ. παραλελυμένος,
ἥτοι ὁ ἔχων κλωστὰς, ξηφτίσματα

εἰς τὰ ἄκρα [ἐπὶ ὑφάσματος]· § ἐξαπλούμενος,
ἥτοι ὁ παρουσιάζων ἀκανόνιστα ἔχον [ξηφτί-
σματα] μελάνης πέραν τῆς τακτικῆς γραμμῆς
τῶν γραμμάτων, ἀκανόνιστος [γραφή]· § δύσ-
κολος, περίπλοκος· ایش — δύσκολος ὑπόθεσις.

پوزش } Π. پوزش, ἀφ. δικαιολογία, αἰτη-
σίς συγγνώμης.

پوزش پذیر } Π. پوزش-پذیر, ἐπθ. ὁ δε-
χόμενος δικαιολογίαν, αἰτη-
σιν συγγνώμης· — کريم خطا بخش· γενναϊοδωρος,
συγχωρῶν λάθην, δεχόμενος αἰτησιν συγγνώμης.

پوزينه } Π. پوزينه, ἢ پوزينه, ὄν.
πίθηκος· مشوار — پوزينه-مبادار,
πιθηκοειδής· مشوار — خرام — بادیدما πιθηκοειδής.

پوس } T. پوس, ὄν. ὀμίχλη ἐλαφρά,
ἀχνύς· یاغمی — پیتپی ὀμίχλη· βλ.
کای سلاتق ی — آجاج ἢ میوه — ی — پوسلاتق
καὶ εἶδος κόμ-
μεως, μαστίχης ἢ βρύου, εὐρισκομένου ἐπὶ τῶν
δένδρων ἢ τῶν καρπῶν· § ἀράχνη ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ
ἢ τῶν φύλλων τῶν δένδρων, ἐν ᾗ ὑποκρύπτε-
ται σκώληξ· || ی — ۴۰ πύον σχηματιζόμενον περὶ
τὴν θηλὴν τοῦ μαστοῦ· βλ. پوسلاتق, پوس.

پوسات } T. پوسات [λ. ἀρχ.] ὄν. πανοπλία,
ἥτοι ὄπλα, θώρακες, πολεμικὰ μν-
χανὰ καὶ ἐν γένει πράγματα χρήσιμα ἐν πο-
λέμῳ· § ἱπποσκευή· § ἐργαλεῖα ἐν γένει.

پوساتجی } T. پوسات-تجی [λ. ἀρχ.] ὄν. γε-
λωτοποιὸς προκαλῶν τὸν γέλω-
τα διὰ ῥάδων ἐσχιζμένων ἐν μέσῳ καὶ ποιου-
σῶν κρότον καὶ διὰ ξυλῶν ξιφῶν· βλ. شاقشاق.

پوساتلی } T. پوسات-لی [λ. ἀρχ.] ἐπθ. ὁ φέ-
ρων πανοπλίαν, τεθωρακισμένος.

پوساریق } T. پوساریق, ὄν.
ἀντικατοπτρισμός, ἥτοι ἀχνύς ἢ
ὀμίχλη ἥτις ὁρωμένη μακρόθεν ἐν εὐρείαις πε-
διάσι φαίνεται ὥς ὕδωρ· || βλ. الغيم, سراب.

پوسالمق } T. پوسالمق, ρμ. οὐδ.
βλ. پوسلاتق.

پوست } Π. پوست, ὄν. δερμα ζῶον μετὰ μαλ-
λοῦ, δορά, δέρας, κ. προδειά: ارسلان
— دورا λέοντος· || ی — دورا ἐλάφου· ||
قلبای — κάλυμμα κεφαλῆς ἐκ δοράς ζώου, ὅς
τὸ τῶν ποιμένων· || ی جقارمق — یکدیر [پوست-
نوی], ἢ صمان طولدمق — γεμίζω ἄχυρον εἰς τὸ
δερμα τοῦ [پوست-نوی], φονεύω· || یلیکلیکنی
ی — یلدیرنجیه قدر — ی الدن کیدر

γνωστοποποιήσῃ τὴν ἀλωπεκίαν αὐτῆς, χάνει τὸ δέσμα της [παροιμία ἐπὶ βραδυτύτητος προξενούσης ζημίαν] || **ی سرمك** — ἀπλόνω τὸ δέρμα, ἥτοι κάθηναι που περισσότερον τοῦ δέοντος καὶ γίνονται ὀχληρόες § θέσεις, ὑπούργημα: **ده او طوران** — διορίζομαι εἰς θέσιν || **كجك** — ὁ καθήμενος, εὐρισκόμενος ἐν τινι θέσει, ὑπουργήματι βλ. **پوست نشین** καὶ **پوسکی**.

پوستال } T. **ποδτάλ**, ὄν. εἶδος εὐρέος πεδίου § γυνὴ ἄδελφος, πόρνη.

پوست پیرا } II. **ποδτ-πιορά**, ὄν. βυρσοδέψης βλ. **پیرا**.

پوست نشین } II. **ποδτ-νισίν**, ὄν. ὁ καθήμενος ἐπὶ δορῆς, ἥτοι ὁ κατέ-

χων θέσιν πνευματικὴν, ὁ προηοούμενος [λέγεται ἐπὶ Σέχηδων τεκέ' βλ. **شريح**]. **دركاه شريق** — ὁ προηοούμενος τοῦ ἱεροῦ τεκέ [δείνος]. **ی** —

پوسکی } T. **ποδτεκί** [ἐκ τοῦ π. **پوست**] ὄν. δέρας, δέρμα προδάτου ἢ αἰγὸς μετὰ τοῦ μαλλίου αὐτοῦ, χρησιμεύον ὡς κάθισμα, κ. προσδαί: **بی سرمك** — ἐξαπλόνω τὸ δέρας [τὴν προσδαίαν], ἐγκαθίσταμαι που [βλ. καὶ **پوست**] || **ایست** — ὁρίτω τὸ δέσμα, ἥτοι ἐκπομπεύω, διασύρω, φωνάζω γιοῦχα' || **صاید رمق** — βάλλω τινὰ νά μετρί [δέρματα, ἥτοι τὸν θεωρῶ ὡς παράφρονα καὶ τῷ δίδω ματαιὰν ἐνασχόλησιν] || **سی** — **صودن جيتار مق** κατέχω θέσιν διακεκοιμένην, διακρίνομαι § ἐπὶ. χαλαρός, χαῦνος, κ. δάχαλον [ἐπὶ καρπῶν, λαχανικῶν].

پوسته } I. **ποδτα** [pusta] ὄν. ταχυδρομεῖον: **قرد** — **سی** — ταχυδρομεῖον τῆς ξηρῆς || **دگر** — **سی** — ταχυδρομικὸς φάκελλος || **چاپه سی** — **شیر** — **سی** — πλοῖον φέρον τὸν ταχυδρομικὸν φάκελλον, πλοῖον τῆς γραμμῆς || **یولی** — ὁδὸς τοῦ ταχυδρομείου, ἥτοι κανονική || **یولی** — γραμματόσημον § ταξείδιον ἢ ὑπηρεσία γραμμῆς [ἐπὶ πλοίων] § ἀπόσπασμα στρατιωτικὸν ἐξερχόμενον εἰς περιπολίαν || **بی** — διακόπτω τὴν συγκοινωνίαν μετ. διακόπτω, παύω, ἀφίνω τὴν συνέχειαν ἔργου || **ایک** — ἀποστέλλω τινὰ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀστυνομίαν ἐν συνοδείᾳ ἀστυνόμου βλ. **پوسته خانه**.

پوسته جی } T. **ποδτα-δζη**, ὄν. ταχυδρόμος.

پوسته جیلق } T. **ποδταδζη-λάικ**, ἀφ. τὸ ἔργον τοῦ ταχυδρόμου.

پوسته خانه } T. **ποδτα-χανέ**, ὄν. ταχυδρομεῖον, ἥτοι τὸ γραφεῖον, ἐν ᾧ ἡ διεύθυνσις τοῦ ταχυδρομείου: **عامة** — τὸ ὁθωμανικὸν ταχυδρομεῖον.

پوستین } II. **ποδτ-ιν**, ὄν. μυλωτή: **پوش** — **بازکونه** — περιβεβλημένος μυλωτήν || **پوش** — μυλωτὴ ἀνεστραμμένη, ἥτοι ἀτόπημα προξενοῦν αἰσχύνην, μέγα αἰσχός.

پوسکورتمک } T. ἢ **پوسکورتمک** — **پوسکورتمک**, ὄν. διαμ. ἐκ τοῦ **پوسکورتمک** βλ.

پوسکوردمک } T. ἢ **پوسکوردمک** — **پوسکوردمک**, ὄν. πθ. τοῦ προηγ.

پوسکورمک } T. ἢ **پوسکورمک** — **پوسکورمک**, ὄν. μετ. φουσῶν ἐκσφενδονίζω

ὑδωρ διὰ τοῦ στόματος ἐν εἶδει βρογχίς. **رانتی** — **تیز** ἢ βρέχω διὰ τοῦ στόματος § **تیز** σφενδονίζω § ἐκσφενδονίζω πῦρ, ὕλας [ἡφαίστειον] § ἀποκρούω ἐχθρόν κτλ. [αἰτ.]: — **آتش** — ἐκσφενδονίζω πῦρ. πῦρ πνέω ἐξ ὀργῆς || **دشمنی** — ἀποκρούω ἐχθρόν § [οὐδ.]: **پوسکورمک** — **پوسکورمک** — **پوسکورمک** — ἀναπνέω καὶ ἀφρίζουσι τὰ ὕδατα [ποταμοῦ]

پوسکورمه } T. **ποδταδζη**, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἐκσφενδονίζειν κτλ. βλ. προηγ. § ὄν. ὑδωρ ἐκσφενδονιζόμενον ὑπὸ τοῦ στόματος ἐν εἶδει βρογχίς πῦρ, ἢ ἄλλαι ὕλαι ἐκσφενδονιζόμεναι ὑπὸ ἡφαιστείου, ἐν γένει πράγμα ἐκσφενδονιζόμενον καὶ διασκορπιζόμενον ὡς αἱ ρανίδες τῆς βρογχίς § **فشانک** — εἶδος πυραύλου, φουσιγγίου.

پوسکول } T. **ποδταδζη**, ὄν. θύσανος, κροσός, κ. φούντα: **فس** — **فس** ἢ φούντα τοῦ φεσίον || **پوسکول** — κροσὸς παραπετάσματος.

پوسکولندیرمک } T. **ποδταδζη-λεντίρμεκ**, ὄν. μετ. ἀναρτῶ θύσανον, κροσόν, φούνταν § δυσχεραίνω, καθίστῶ δύσκολον, δημιουργῶ δυσχερείας [αἰτ.].

پوسکوللنک } T. **ποδταδζη-λεντινέκ**, ὄν. οὐδ. κοσμηματικὸν θυσάνου, κροσδοῦ, φούντας § καθίσταται δύσκολος, δυσχερῆς [ἐπὶ ὑποθέσεως].

پوسکولالی } T. **ποδταδζη-λάλ**, ἐπθ. θυσανωτός, κροσσωτός: **لا** — περισπασμὸς δυσχερεστάτος, ὑπόθεσις δυσχερεστάτη.

پوسکی } T. **ποδταδζη-λάικ** ἐν χρῇσει οὐχὶ καθ' αὐτήν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἐπθ. **اسکی** — **پوسکی** — **پوسکی** — παλαιός, ὡς συνώνυμος: — **اسکی** — παλαιὰ πράγματα, ῥάκη, κουρέλια [παλιὰ τσαλιὰ].

پوسلانتق } T. πουδ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. πί-
πτει ὁμίχλη, ἀχλύς· βλ. پوصق.

پوسور } T. πσδδρ, ἐπθ. ἀκάθαρτος, ρυπα-
ρός, βλ. پس § λέξιν προσηγουμένη
τῆς φράσεως فلان فسق βλ.

پوسه } πουδέ, τὸ ὀρθὸν پوسه βλ.

پوسیده } Π. πουδیتē [μτχ. τοῦ پوشیدن پو-
میوē] δεισιπλῆς· — میوē
καρπὸς δεσιπλῆς· || استخوان — ὁστοῦν δεσιπλῆς.

پوش } Π. πουνέ [προστ. τοῦ پوشیدن,
καλύπτειν] ὁ καλύπτων, ὁ περιδε-
δλημένος, ὁ φθορὸν: — خطا — ὁ καλύπτων τὸ σφάλ-
μα, συγχωρῶν· || عبا — ὁ φθορὸν χονδρὸν μαν-
θύαν, δευρίσης· || سیه — ὁ περιδεδλημένος μέ-
λαιναν ἐνδυμασίαν, μελανειμῶν· || سر — τὸ κα-
λύπτον τὴν κεφαλὴν, κάλυμμα [κεφαλῶν].

پوشت } T. پوشت, ὄν. κίμαιδος, θηλυδρίας.

پوشرا فلامق } T. پوشرا-لامάκ [ἐκ τοῦ
پوشرف βλ.] ρμ. οὐδ. κτυπῶ
ἐμαντὸν ἐδῶ ἐκεῖ, ὡς τὸ πύραυλον پوشرف.

پوشش } Π. پوش-ίξ, ὄν. κάλυμμα.

پوشنده } Π. پوش-εν-یتē [μτχ. τοῦ پوشیدن پو-
شیدن] ὁ καλύπτων.

پوشو } T. پوشو, ὄν. ἐλαφρὰ κίδαρις, ἢν
طوبیجی } ἐφόρουσιν ἄλλοτε οἱ στρατιῶται:
کیداریς τῶν πυροβολιστῶν.

پوشیده } Π. پوش-یتē [μτχ. τοῦ پوشیدن پو-
شیدن] κεκαλυμμένος: اوودلر قار ایله — αἱ
πεδιαίδες ἦσαν κεκαλυμμέναι διὰ
χιόνων· || راز — μυστικὸν κεκαλυμμένον, ἀπό-
κρυφον· || راز — ἄνθρωπος οὗ τὰ μυστικά εἶναι
κεκαλυμμένα· § ὄν. κάλυμμα, ἥτοι τάπητος, ὀθόνη
τραπέζης, κάλυμμα ἐν ὀθωμανικοῖς μανσω-
λείοις, τιθέμενον ἐπὶ τῆς σοφοῦ τάφου βασιλέως
ἢ ἄλλου ἐξόχου προσώπου χάριν τιμῆς καὶ σε-
βασμοῦ: كبة معظه — κάλυμμα τοῦ σεβαστοῦ
کياپه, ἥτοι τοῦ ναοῦ τῆς Μέκας: تربة شریفه —
τὸ κάλυμμα τοῦ ἱεροῦ τάφου.

پوص } پوشات پوشاداریک, پوشات
پوشادار, βλ. پوش, پوشاریق.

پوصله } It. پوشوله [ἐκ τοῦ پوشوله βλ.] ὄν.
σημείωμα, γραμμάτιον, σημείωσις

περιληπτικὴ διαφόρων πραγμάτων, τεμάχιον
χάρτου, ἐφ' οὗ σημειοῦται ὄνομα τι, ἢ κατοι-
κία κτλ.: ايتك — ποιῶ σημειῶσθιν, ἢ σημειῶ τι
συντόμως πρὸς ἀνάμνησιν.

پوصق } T. پوش-μάκ, ρμ. οὐδ. καταπίπτω,
κατακάθηναι [ὁμίχλη] § ἐνεδρεῦω,
§ εἶμαι δυσηρεστικένος, ὠργισμένος.

پوصو } T. پوشی پوصی [ἐκ τοῦ پوشی·]
— طومق, پاكله مك — ἐνεδρεῦω, παγίς·
پومق — ἐνεδρεῦω, στήνω
پاگیدا, δόλω χροῶμαι.

پوصولان } It. پوشولان [porcellana] ὄν.
πορσελάνη· βλ. پوشلان.

پوصوله } It. پوشوللا [bussola] ὄν. ναυ-
τικὴ πυξίς: یی شاشرق — περιέρ-
χομαι εἰς ἀμηχανίαν, εἰς δύσκολον θέσιν, ἀμη-
χανῶ περὶ τοῦ πρακτέου, τὰ χάνω· || βλ. پوشله.

پوصه } T. پوشا, ὄν. ὑποστάθμη, καθίζημα,
καταπάτι οἴνου, ἐλαίου κτλ.

پوصه لانتق } T. پوشا-لانμάκ, ρμ. οὐδ.
καθίζανω, κατασταλάζω [ἐπὶ
ὑγρῶν, ὡς οἴνου, ἐλαίου κτλ.].

پوطه } پوشتا, βλ. پوشه.

پوطور } پوشور, βλ. پوشور.

پوغامه } پوشاما, ὄν. ἐργαλεῖον χρησιμεῖον
πρὸς ἀνασκήωμα τοῦ τηλεδύλου.

پوف } T. پوش, ἐπιθ. ἀπομίμησις τοῦ ἤχου
τοῦ παραγομένου ἐκ τῆς πτώσεως
σώματος μαλακοῦ, ἢ τῆς ἐκρήξεως σώματος
κενοῦ ἐσθθεν ὡς ἡ πομφόλυξ.

پوف } T. پوش, ἐπιθ. ἤχος θορυβώδους
κενώσεως περιορισμένου ἀνέμου: —
پورک, εἶδος πλακοῦντος [پورک] κενοῦ ἐσθθεν.

پوف } T. پوش, ἐπιθ. ἀποστροφῆς καὶ
ἀνδίας· βλ. پوش او پوش.

پوف } T. پوش, ἀπομίμησις τοῦ ἤχου ψυσθ-
ματος, ψύσθημα: ايتك — ψυσθ [αἰτ.]:
شعی — ايتك || ψυσθ τὴν κόνιν· — ايتك
τὸν κηρόν· βλ. پوش او پوش.

پوفتری } T. پوش-تری, ὄν. σύριγξ κυνηγοῦ,
συρίκτρα.

پوفکر مک } T. پوش-کرمه, ρμ. μτθ. ψυ-
σθ, διαλύω, διασκορπίζω διὰ

ψυσήματος, ψυσθὴ ζεστόν τι ὥπως κρυώσῃ [αἰτ.]
|| βλ. پوفله مك .

پوفلامق } T. ποθ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. δια-
ρρήγνυται τι ἐκπέμπον ὑπόκω-
φον κρότον [πόφ].

پوفلامق } II. πουθ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. κά-
μνω διὰ τοῦ στόματος ποῦθ, ἡ-
τοι ἐκκενῶ διὰ μιᾶς θορυβώδως ὁδον ἀέρα δύ-
νεται νά περιλάβῃ τὸ στόμα.

پوفله مك } T. ποθ-λεμέκ, ρμ. μτδ. ψυσθὴ
κόνιν, ἡ κηρὸν ὥπως δούσῃ, ἡ ζε-
στόν ὥπως κρυώσῃ [αἰτ.]: صيحاقي شي پوفله يوب
ζεστόν τι ψυσθὴν κρυώνω || βλ. پوفله مك .

پول } T. ποῦλ, ὄν. ὁβολός, χρῆμα πέταλον,
κέγχρος ἢ ψῆγμα λεπτόν καὶ στρογγύ-
λον, χρυσοῦν, ἀργυροῦν ἢ ἐξ ἄλλου μετάλλου,
κεντρώμενον ἐπὶ ἐνδυμάτων, κ. τρέμουσα· λεπ-
τοίς· πεσσοίς· σιμιαντοίς, κ. ὅστια· χαρτόση-
μον, στίγμα, σπῆλος δερμάτος, ὑψώματος: پاره
οὐχὶ διὰ χρημάτων καὶ ὁβολοῦ, ἀλλὰ προῖκα καὶ δωρεάν || سر-
āven χρημάτων, āven ὁβολοῦ [εἶμαι ἢ κάμνω
τι] || ی — ی — λειπὸς ἰχθύος || ی — ی —
γροαγμα-
τόσημον || ی — ی —
πεσσοίς, τὸ ἐκ ξύλου ἢ
ἐλεφαντόδοντος ποῦλι τοῦ ταβλίου, ἢ ζατρικίου.
|| ی — ی —
κροτάλιον τοῦ μουσικοῦ ὄργάνου
σείστρον [δέφν] || ی — ی —
ایشتمک —
κεντῶ ψῆγμα-
τα ἐπὶ ἐνδύματος || ی — ی —
شیشه —
φιδάλη λεπτή, κ. ψού-
σκα || ی — ی —
سرجین —
στρογγύλη ἐπικεφαλὴς, ἐπιτι-
θεμένη τῶν ἐλίκων καὶ τῶν μεγάλων κροφῶν.

پولاد } II. πουλάτ, ὄν. χάλυψ· συνέκδ.
ἰσχυρός.

پولادسنج } II. πουλάτ-δένδζ, ὄν. καὶ ἐπθ.
ἥρως ἔμπειρος περὶ τὴν χρῆ-
σιν τῶν ὅπλων.

پولتيق } Ελ. πολιτική, ἐπθ. πολιτικός:
— قانونی πολιτικὴ οἰκονομία.

پولتيقه } πολιτική, βλ. پولتيقه .

پولتيقي } A. πολιτική, καὶ τὸ θ. پولتيقي
πολιτικὴ [ἐκ τῆς ἐλλ.] ἐπθ.
πολιτικός: علوم اي پولتيقي
ἐπιστήμαι τὸ ὁρθὸν سياسي, τὸ θ. سياسي.

پولچي } T. πουλ-ῶζοῦ, ὄν. ὁ πωλητὴς
χαρτοσήμων.

پوللامق } T. πουλ-λαμάκ [ἐκ τοῦ پول κέγ-
χος, κ. τρέμουσα] ρμ. μτδ. θέτω
κέγχρους κτλ. συνέκδ. κοσμῶ [αἰτ.] βλ. الله مك .

پوللانق } T. πουλ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. ἀ-
ποκτῶ κηλίδας ἢ λεπίδας.

پوللق } T. πουλ-λοῦκ, ὄν. εἶδος ἀρότρου βα-
ρέος.

پوللو } ἡ پولی T. πουλ-λοῦ, ἐπθ. λεπιδω-
τός, στικτός, ὁ ἔχων χρυσὰς ἢ ἀργυ-
ρὰς κέγχρους: لباس —
ἐνδυμα κεντημένον διὰ
χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν κέγχρων || βλ. تلو .

پوللوج } T. πουλ-λοῦζ, ἐπθ. ἀνίκανος εἰς συ-
νουσίαν, οὗ τὸ σῶμα χαῖνον.

پولوسكون } Ελ. πωλοσκόων, ὄν. ψλησκοῦ-
νι, βλήχων [ψυτ.].

پوليتيكا } Ελ. πολιτική, ὄν. πολιτική, δι-
πλωματική, πολιτικαὶ ὑποθέσεις:
—
πολιτικός ὑπάλληλος: § κ. κολακεία,
περιποίησις, φιλοφροσύνη.

پوليتيقه جي } T. πολιτική-ῶζη, ὄν. καὶ ἐπθ.
κόλαξ, περιποιητικός.

پوليچه } Ιτ. πόλιτσα [polizza] ὄν. συναλ-
λαγματική: كچمك —
ἡ کشیده —
قبول ايتك —
ἀ-
ποδέχομαι συναλλαγματικὴν ||
حيزو ايتك —
ὁ-
πισθογραφῶ ἢ μεταδιδάξω εἰς ἄλλον συναλλαγ-
ματικὴν || ديقاريقو —
πόλιτσα τικάρικο, φορτω-
τικὴ || βλ. تحيله —
اجيق .

پوليچه جي } T. πόλιτσα-ῶζη, ὄν. συναλ-
λαματοπωλῆς, ἅτοι τοκιστής
πληρόνων τὸ ἀντίτιμον συναλλαγματικῆς, ἢ
διὰ συναλλάγματος ἐμδάξων εἰς τι μέρος χρή-
ματα ἀπέναντι τόκου προκαταβαλλομένου
αὐτῶ.

پوليس } Γλ. πολίς [police] ὄν. ἀστυνομία,
ἢ ἀστυνομικός ὑπάλληλος: نفري —
ἀστυνόμος || مأموري —
ὑπάλληλος τῆς ἀστυ-
νομίας || مديری —
διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας.

پوماطه } Ιτ. πομάτα [pomata] ὄν. ἀλοιφή,
χρίσμα ὀρωματικὸν πρὸς καλλω-
πισμόν.

پوماق } πομάκ, ὄν. κ. Πομάκος, ὁ ἐκ τῆς
Βουλγαρικῆς φυλῆς τῶν Πομάκων.

پومبول } T. πουμπ-ῶζ, ἐπθ. εὐτραφής, ψυ-
σίγναθος, κ. παχουλός [παῖς].

بکده } II. παροῦς [μετὰ τοῦ βλ. βλ. τε-
 τυλαγμένος, συνεσπειρωμένος, συν-
 εστραμμένος.

ܡܚܝܢ } T. πικρίν, [λ. ἀρχ.] ὄν. μικρὸς πι-
 θηκος. § ܡܠܝ — τὸ ἐννατον ἔτος τῶν
 ἀρχαίων Τούρκων.

Π. πίχ, ὄν. λήμν, κ. τσίμπλα τῶν
ὀφθαλμῶν.

پیدا } II. πείτᾱ, ἐπθ. δῆλος, φανερός, ὑψι-
 نور حق خورشید و خسار کده : στᾱμένος : — در سنک
 δῆλον εἶναι τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ
 ἡλίῳ τῆς παρευδῆς τῆς θῆς. — و نا — πείτᾱ βου
 να πείτᾱ, ὑψιτᾱμένος καὶ μῆ. || Ρμ. ἀποκτῶ
 [ait.]: — ایتش بضاعه — ἀπέκτεσεν ἱκανὸν κε-
 φάλαιον ἠθικόν, ἥτοι γνῶσεις. || ایتک — دوست
 ἀποκτῶ φίλους. || اولق — παράγομαι, σχηματι-
 ζομαι, παρουσιάζομαι εἰς μέσον: — آردم بر آشنای
 هیج || — παρήχθη ἐν τῷ μεταξὺ μία φιλία — اولدی
 — ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐσχνη-
 ματίσθη ἐν μικρὸν χωρίον. || βλ. καὶ ن ا پیدا

بيدری } II. πει-τέρ-πέϊ, βλ. پی.

٥٧٠ } Ελ. πίτε, δν. πήττα, ἄτοι εἶδος ἀρ-
 του ἐν σχήματι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λε-
 πτῶν καὶ εὐρέων ταινιῶν ἢ δίσκου, ὡς ἡ ἀγιο-
 θασιδολήττα· § πρᾶγμα ἔχον σχῆμα πῆττας.

} Π. **πιο**, ὄν. γέρων: و برنا — **πιο-δ-περ-**
 پير } **νά**, γέρων καὶ νέος· § ιδιότης ἡ ἀρχη-
 γός, προστάτης, ἄγιος, πατρὼν τάγματος θρη-
 σκευτικοῦ, ἡ τέχνης καὶ ἐπαγγέλματος: طريق
 — ی جلال الدین رومیدر — **مولینک** ὁ πατρὼν τοῦ
 τάγματος τῶν Μεδεδθιδῶν [τάγμα Δερδιδῶν]
 εἶναι ὁ Δζεαλεδθιδιν Ρουμπ· || صنعت طباعه منسوب
 — ی غوثا بنغدر — **اولا نلرک** ὁ ἀρχηγὸς τῶν ὁπαδῶν
 τῆς τυπογραφίας [τυπογράφων] εἶναι ὁ Γουτεμ-
 βέργιος· || مغان — **پیرت مویغان**, ὁ ἡγέτης τῶν
 οἰνοπωλῶν [μυθικὸν πρόσωπον παρὰ τοῖς Πέρ-
 σαις, ὡς ὁ Βάκχος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις "Ἑλλανοί"]·
 || اول — **پیر اول**, ζῆνι· εὐγεί· § پلاد. پیران .

Π. πῖρά [πιστ. τοῦ پيراستن پيراستن,
κοσμεῖν, ἐν συνθέσει] κοσμῶν: — السنه
الدين-پیرا، ὁ κοσμῶν τὰς γλώσσας: —
عاشق اولان دعا eûχη κοσμήσα τὰς γλώσσας
تکس افسوسدهاس [ἐπὲρ τοῦ Σουλτάνου]: || ناطقه
— vaticā - پیرا، ὁ κοσμῶν τὸν λόγον, τὴν
γλῶσσαν: دعاتي ناطقه — ي تكرار المش ēkō-

|| — **ἡζυγῶν-πιοῦ**, ὁ κοσμοῦν τὸν κόσμον.

} Π. *παραδ-ε* [*παρ.* τοῦ *παραδ-ε*, βλ.
 } *پیراسته* [*پیرا*] *κεκοσμημένος*, καλῶς δια-
 τεταγμένος, ἐν τάξει [*تایله*]: — اخلاق حمیده ایله
 κεκοσμημένος δι' ἀξιοπατιῶν ἡθῶν || انواع شکوفه
 — *κεκοσμημένος* διὰ διαφόρων ἀνθῶν ||
 — *δμήγυρις* εὐρισκομένη ἐν τάξει, καλῶς
 διατεταγμένη.

پيرامن } Π. *παραμέν*, ὄν. περιφέρεια, τὰ περίε,
 ὁ γύρος: ی جزیره ἡ περιφέρεια
 τῆς νήσου. || کرداب — ἡ περιφέρεια τῆς δίνης.
 || — بنفشه περιβαλλόμενος ὑπὸ ἰων, ἰουσταῆς.

پیرامن کرد } II. **παραμὲν-γκέρω**, ἐπθ, ὁ πέ-
 ρις στρεφόμενος || اولق — στρέ-
 φομαι πέρις || خاطر قاصر اولان معانیدن بری
 μία τῶν ἐννοιῶν τῶν περιστρεφόμενων περὶ τὴν
 ταπεινὴν μου διάνοιαν [**παραμὲν-γκέρω** κατή-
 ρι καὶ ἡ] || شع اولور — پروانه ἢ ψάλλαινα [καν-
 δυλοσδύστης] περιστρέφεται περὶ τὸ κηρίον.

پيرامون } Π. παραμούν, ὄν. ταὐτὸ پيرامن
 καὶ ἐν χρήσει ἐν τῇ ποιήσει.

பிரான் } Π. προ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. προεδυ-
 τικὸς-ως: — اطوار συμπεριφορὰ προ-
 οδυστική. || — عسای βακτηρία προεδυτική.

پیرانه سر } II. *πρωγε-δέρ*, *ἐπερ. ἐν ἡλικίᾳ προ-*
δοσυτικῇ: طالب تحصیل ہتر اولدی —
πρωγε-δέρ *ταλίζι ταχίζι* *χθὲν ἐρ δλζού*, *ἐν*
προδосυτικῇ *ἡλικίᾳ* *ἐξήτησε* *νά σπουδάσῃ*.

پیراهن } Π. *παραχέν*, ὄν. *χιτών*: — آتین
 χιτών πύργινος, ἀνυπόφορον κακόν.

پیرایش } Π. πια-γίς, ἀψ. διακόσμησις:—
 οο πιαγίς-τίχ,η دهند—πιαγίς
 τιχεντί,ο διακόσμων|| پیر — πιαγίς-πεζίρ,
 ο διακόσμουμένος.

پیراینده } II. παραγεντὲ [μτχ. τοῦ پیراستن
 παραστῆν] ὁ κοσμῶν, ὁ διευθετῶν.

پیرایه } Π. πιαρά, ὄν. κόσμωμα: سائیه معارف
 — δαγεί μεαρίφ- حضرت پادشاهی
 πιαράν χαζρένι πατιδαχί, αἰγίς φιλόμουσος
 [τὸ κόσμωμα τῶν γραμμάτων] τῆς Α. Α. Μ.

پیرایہ بخش } Π. παραγέ-παύξ, ἐπθ. κοσμῶν·
 اولیٰ } Πμ. — κοσμῶ: اوصاف
 — οὐ τὰ ὑψηλὰ προ-
 σόντα κοσμοῦσι τὰς γλῶσσας τῶν λογίων.

Π. πισ-ταχτά, βλ. پستخه .

پیشدار } Π. **πῖς-τάρος**, ὄν. ἐμπροσθοφυλακή·
ἀντιθ. دمدار **ἑσμε-τάρος**, βλ.
پیشدی } Τ. **πῖς-τι** [ἐκ τοῦ ρ. پیشك] ὄν. εἰ-
δος παιδιᾶς.
پیشرمك } Τ. **πῖς-ιρ-μέκ**, ρμ. μτθ. ψήνω ψα-
γντόν ἢ ἄλλο ὅπτιον, ὡς πλίν-
θους κτλ. κλείω πλινθὴν [αἰτ.]: — طوز يارهني
τὸ ἄλλας ψήνει [κλείει] τὴν πλινθὴν § χωνεύω
μάθημα [αἰτ.]: شمدی او قوديفكي كوزله ذهنكه
τώρα πρέπει καλῶς νὰ χωνεύσῃς εἰς
τὸν νοῦν σου ὅ,τι ἀνέγνωσας § συλλαμβάνω
σχέδιον, σχεδιάζω, διευθετῶ ὑπόθεσιν [αἰτ. ايله]:
— پيشله ψήνω τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τινος,
συνεννοοῦμαι.

پیشرو } Π. **πῖς-ρέθ**, ὄν. προπορευόμενος,
ὁδηγός, ἐκεῖνος ὃν ἀκολουθοῦσιν οἱ
ἄλλοι, ἀρχηγός· βλ. και پيرو.

پیشريم } Τ. **πῖς-ιρ-ιμ** [ἐκ τοῦ پیشرمك] ὄν.
ποσότης ἐδωδῆμων ἱκανῇ διὰ νὰ
ψῆσῃ τις ἅπαξ, κ. ψησιδ.

پیشقدم } Π. **πῖς-κατέμ**, ὄν. ὁ προεξάρχων
ἐν τῷ χορῷ τῶν θεοδιδῶν τῷ γινο-
μένῳ ἐν τοῖς μοναστηρίοις [τεκέ]· βλ. ساع.

پیشگاه } Π. **πῖς-γκιάχ**, ὄν. ἐνώπιον: ساميلرینه
— تقديم اولئان لاخه ἡ ἐκθεσις ἢ ὑποδαλ-
λομένη ἐνώπιον τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος· βλ. پیشكه.

پیشکش } Π. **πῖς-κέξ**, ὄν. δῶρον· βλ. پیشکش.

پیشكه } Π. **πῖς-γκέξ**, ὄν. ἐν χρήσει ἐν τῇ
ποιήσει ἀντὶ τοῦ پیشگاه βλ.

پیشكير } Π. **πῖς-γκίρ**, ὄν. περιζώμα· βλ. پیشكير.

پیشكين } Τ. **πῖς-κιν** [ἐκ τοῦ پیشك] ἐπθ. ἐ-
ψημένος, καλοεψημένος· ὥριμος
[καρπός]: طوغه — ابرτος καλοεψημένος· ||
πλίνθος καλοεψημένη· § μτθ. πεπειραμένος·
آدم — ἄνθρωπος πεπειραμένος.

پیشكينك } Τ. **πῖς-κιν-κ**, ἄψ. τὸ εἶναι ἐψη-
μένον, ὥριμον, πεπειραμένον.

پیشمك } Τ. **πῖς-μέκ**, ρμ. οὐδ. ψήνομαι [ἐ-
πὶ ψαγντοῦ ἢ ἄλλου ὅπτιου, ὡς
πλίνθου κτλ.]: — سينهه ψήνομαι ἀγάλια ἀγά-
λια, σιγοψήνομαι [ψαγντόν]· || پيشش آش
ἐψημένον ψαγντόν, ἤτοι ὑπόθεσις τελειωμένη, κ. μα-
γειρευμένη, συμφωνία τετελεσμένη· || پيشش

آشه پروادهتو یدوار εις το ἐψημένον
ψαγντόν, ἤτοι χαλῶν ἐξ ἀπειρίας τὴν ὑπόθεσιν.

پیشمه } Τ. **πῖς-μέ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπρ. ἐ-
ψησις, κ. ψήσιμον· § ἐπθ. ἐψημένος.

پیشيك } Τ. **πῖς-ικ** [ἐκ τοῦ پیشك] ὄν. ἀκα-
θαρσία σχηματιζομένη ἐκ τοῦ ἰδρω-
τος καὶ τῆς θερμότητος πρὸ πάντων εἰς τὰ μι-
κρὰ παιδία ὁπισθεν τῶν ὤμων, ἢ εἰς ἄλλα στε-
νὰ μέρη τοῦ σώματος αὐτῶν.

پیشوا } Π. **πῖς-δά**, ὄν. ἐξάρχηγός ἢ προϊστάμε-
νος τάγματος, ἐκεῖνος ὃν ἀκολουθοῦ-
σι, μιμοῦνται οἱ ἄλλοι, ἡγέτης.

پیشورمك } **πῖς-ιρ-μέκ**, βλ. پیشرمك.

پیشه } Π. **πῖς-έ**, ὄν. τέχνη, ἐπάγγελμα, ἔργον
ἔξις: — كرم ὁ ἔχων ἔργον ἢ ἔξιν τὴν
εὐεργεσίαν· || — حسنة ὁ ἔχων ἔργον τὴν ἀ-
γαθοεργίαν· || — قساوت ὁ ζῶν ληστρικῶς.

پیشهكار } Π. **πῖς-εκ-άρ**, ὄν. τεχνίτης, ἐπαγ-
γελματίας· § ك. پیشكار پیسهكار, μι-
μος, ἤτοι τὸ ἐν τῶν δύο προσώπων ἐν ταῖς κω-
μικαῖς παραστάσεσι τῶν γελοιοποιῶν καὶ θαυ-
ματοποιῶν, τὸ ἔργον ἔχον νὰ συνομιλῇ μετὰ
τοῦ ἑτέρου, καλουμένου قافقو **καδοικλοῦ**,
ὡς ἡρόντος ἐπὶ κεφαλῆς καδοῦκιον· βλ. قافقو.

پیشهگاه } Π. **πῖς-εκ-άρ**, ὄν. ἐργοστάσιον, κ. قافقه.

پیشهكن } Τ. **πῖς-εγ-κ** [ἐκ τοῦ پیشك] ἐπθ.
ὁ εὐκόλως βράζων, ψηνόμενος, εὐέ-
ψητος, καλόδραστος.

پیشهور } Π. **πῖς-έ-ερ**, ὄν. τεχνίτης, ἐπαγ-
γελματίας· § پیشور پیسهواری, ὁ εἶναι τεχνίτην,
ἐπαγγελματίαν.

پیشيرمك } **πῖς-ιρ-μέκ**, βλ. پیشرمك.

پیشين } Π. **πῖς-ιν** [βλ. پیشين] ἐπθ. ὁ προηγού-
μενος: — زمانه پروغهنسرتوري χρόνοι·
|| بر وجهه — **πῖς-εβ-έξ** **πῖς-ιν**, ἐκ τῶν προτέρων,
προκαταβολικῶς· § ποιητ. پیشینه **πῖς-ιν-έ**.

پیشينيان } Π. **πῖς-ιν-γ-γ-άν**, ὄν. οἱ προγενέ-
στεροι, οἱ ἀρχαῖοι [ἄνθρωποι].

پیغام } Π. **πῖς-γάμ**, ὄν. ἀγγελία· βλ. پیام §
پیغام پیغامی, συννη. پیغامی βλ.

پیغمبر } Π. **πῖς-γάμ-π-έρ**, ὄν. ὁ ἀγγελίας φέ-
ρων, ἀγγελιαφόρος· § **πῖς-π-άρ** τοῦ

φῶς, ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου· رخ — ἡ λάμψις
 τῆς παρειᾶς· می — λάμψις τοῦ οἴνου [μεῖ].
 § πτυχή, διπλόν, κ. διπλά: زلف — ἐλαφὸς βοστρύ-
 χον· § ὁ φωτίζων, ὁ θερμαίνων [προστ. τοῦ ἡλίου].
 παρθένη: — جهان دڙخان-تأڭ, ἡ — عالم اڭلهم-
 تأڭ, ὁ τὸν κόσμον θερμαίνων, φωτίζων, ζωο-
 γονῶν: — آفتاب جهان د ڙخان-تأڭ ὁ ζωογονὸς ἡλίου· § بڙ. تاو.

تابان } II. ταπ-άν, ἐπθ. λαμπρός, λάμπων,
 φαινός: — مام σελήνην λαμπρά: || وجه
 βέδχτι ταπ-άν, πρόσωπον φαινόν, λαμπρόν.

تابان { T. ταπών, βλ. طابان .

تاب آور } Π. τὰ π-ἀδέρ, ἐπθ. ὁ φέρων δι-
 ναμιν, διυνατόρ: مقاومت اولی
 ἀνθίσταμαι, ἀντέχω [δοτ.].

تابخانه } Π. τατ.· γανέδων, δωμάτων ἔχον θερ-
μάστραν, χαιμαρινόν· ψυτοκομείον ὑ-
πόστεγον, θερμοκήπιον [ἀνθρών]· λουτρών· ἄστυ-
ον πτωχῶν, πτωχοκομείον· βλ. تاوانخانه.

تابدار } Π. ταφ-τάρο, ἐπὶ θερμός, φωτεινός,
 λαμπρός, τηλαυγής: رخسار πα-
 ειὰ λαμπρά: || دیدار πρόσσωπον τηλαυγής.
 οὐλος: — کسوی کóμη οὐλῆν.

تابستان } Π. παρ-ιστήν, ὕν. θέρος: — موسم
ἡ ἐποχὴ τοῦ θερούς.

Π. ταφ. i. g. α. β. λαμπρις: مبر جالکة
تابش } دیا تفس غرقہ نور اولدی
οὐ κλίσιον τῆς ὠραιότητός σου ὁ κόσμος ἐβύ-
ισθη εἰς τὸ φῶς, ἥτοι κατεβωτίσθη.

تابشكاه } ἡ τὰ πικρὰ-γυνάκη, ὄν. τό-
 προς, μέρος ἐνθα λάμπει ὁ ἥλιος,
 εὐνοια κτλ.

} A. ταῖσι [ῥζ. تبع] ἐπθ. ὁ ἀκολουθῶν,
 } μιμούμενος, ἐπόμενος, ὁπαδός, ὑπο-
 } εἰόμενος, ὑπήκοος [δοτ.]: ز — بو باید سز — ἐπὶ
 } οὗ ἀντικειμένου τούτου ὑμῶν ἀκόλουθοι ἐ-
 } μέν [ταῖσι-ῖζ], ὑμᾶς ἀκολουθοῦμεν, μιμούμε-
 } α· || در — شعردۀ نفعیہ ἐν τῇ ποιήσει ἀκολου-
 } εῖ τὸν Νεφθῆ· || اولی — ἀκολουθῶ, μιμοῦμαι
 } [δοτ.]· § πλθ. ὁμλ. تابعن ταῖσιν, καὶ ἀνῶμ. تبعه
 } εἰσά, καὶ توابع τεβαῖσιν· βλ. λ.

تابعیت } A. ταπεινότης, [ἐκ τοῦ تابع] ἀφ. θ.
 ὑποκοφτης, ἥτοι τὸ εἶναι τινα ὑ-
 πόκοον κράτους: عتبات — ὁθωμανικὴ ὑποκοφ-
 ης: || اجنبية — ξένη [ἥτοι ξένον κράτους] ὑπο-
 κοφτης: || نظامنامه — κανονισμός περὶ ὑποκοφ-

τῆτος· || كبرمك —ه عليه دولت εισέρχομαι εἰς τὴν
 ὑπνηκοότητα [καταΐγενε] τοῦ ὁθωμανικοῦ
 κράτους, ἀσπάζομαι κτλ· || استحصال —ه عليه دولت
 λαμβάνω τὴν ὁθωμανικὴν ὑπνηκοότητα· ||
 ترك —ه عليه دولت μεταβάλλω ὑπνηκοότητα· ||
 اترك —ه عليه دولت ἐγκαταλείπω, παραιτοῦμαι ὑπνηκοότητα.

تابيعين } A. ταπειν [πλθ. τοῦ تابع] ὄν. ὁπα-
 δοί, ἀκόλουθοι· οὕτω καλοῦνται ὁ-
 δοὶ δὲν ἐξήσασαν μὲν τὸν προφήτην Μωάμεθ, εἰ-
 δον ὅμως τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ [اصحاب ἀδخάڤ],
 συνδιελθόντων μετ' αὐτῶν καὶ συνέλεξαν ὅλας
 τὰς διηγῆσεις περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Μωάμεθ
 καὶ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας.

تايناك } Π. τατ-νάκ, ἐπθ. λαμπρός, φαινός.

تابنده } Π. ταπεινὴ [μτχ. τοῦ ταφέν]
 } ἐπθ. λάμπων, διαλάμπων, λαμπρός:
 فکر διάνοια διαλάμπουσα [λαμπρά].

تَابِنَا } Π. ταπ-νδυά, ὄν. δυναμοσκόπιον
[ιατρ.].

ταβουτ } Α. ταβουτ, ὄν. ψέρετρον νεκρικὸν
 κυρίως τὸ κενόν, ξυλοκράδδατον· ὁ-
 μοῦ μετὰ τοῦ νεκροῦ καλεῖται نشی **νάξ**· βλ. §
 ἡ κιδωτὸς τῆς διαθήκης παρ' Ἑβραίοις· βλ.
 καὶ כִּתְּוֶה § πλθ. **טבת** **τεθαπίτ**.

T. ταπεινὰ, ἢ ταπεινά, طاوله
 ὅν. δένδρον, οὗ τὸ ξύλον σκληρὸν
 καὶ ἔσθωθεν ἐρυθρόν· βλ. طوله.

تابه } II. ταῖς [ἐκ τοῦ تاب, κ. ταο ταδά, βλ.]
ὄν. τηγάνιον.

4. 6. } Α. τερεπτόζ [ρς. 4.] βλ. 7. 1] ρ. ἀφ. ε-
παρσις, μεγαλοφροσύνη· τὸ ἀποστρέ-
φειν τὸ πρόσωπον ἐκ μεγαλοφροσύνης ἀπὸ τι-
νος πράγματος.

τάβι } Α. ~~πατέρι~~ [ρζ. αβ. η β] ρ. ἀφ. τὸ πα-
 ραδῆχσθαι τινα ὡς πατέρα, πατρο-
 ποιήσις. || Ρμ. πατροποιῶμαι [αἰτ.].

تايد } A. τεινίτι, [ρζ. ιδ.] ρ. ἀφ. διαιώνι-
 σις, ἀπαθανάτισις: — و تايد ὑποστί-
 ριξις καὶ διαιώνισις. || Ρμ. διαιωνίζω, ἀπαθαν-
 ατίζω [αἰτ.].

تأثير } A. $\tau\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma$, [pç, ابر | βλ. ابر.] p. 46. βε-
λωνισμός [χερ.]: — ἡλεκτρο-
δελονισμός: — غلوانى — γαλδανοδοελονισμός.

ταβια, ὀρθότ. } تابيه βλ.

ταχίω } T. ἡ ταχίω-λῆ, ἐπὶ θ. ὁ φέρων
στέμμα, διάδημα ἢ λόφος.

ταχίω } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αχ] ρ. ἀφ. τὸ ἀνά-
πτειν καὶ φλέγειν: تار — τὸ ἀνά-
πτειν πῦρ.

ταχίω } T. ταχίω, κατὰ τὸ ταχίω σημαίνει ξέ-
νος, τὸ δ' ὄνομα τοῦτο ἐδόθη τοῖς
κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐκ τῆς Περ-
σίας προσελθοῦσιν εἰς τὴν θρησκείαν ταύτην
καὶ μετὰ τῶν ἀράδων συγχωνευθεῖσιν· ἐξ αὐτῆς
ἡ ἀραβικὴ λ. تازی. βλ. تار.

ταχίω } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αχ] ρ. ἀφ. παροχὴ
προθεσμίας, ἀναβολῆς, ἀναβολή [ἀν-
τίθ. ἐπιβλ.]: — ἐπιβλ. ἐπὶ σπουδῆς καὶ ἀναβο-
λῆς || دين — ἀναβολὴ χρόνου, ἡτοι παραχώ-
ρησις προθεσμίας || و تقسيط ايله بيع صحيح —
πώλησις ἐπὶ παροχῇ προθεσμίας καὶ κα-
τὰ δόσεις διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ τιμήματος εἶ-
ναι ἔγκυρος || استيفاء — ἀναβολὴ παροχῆς
προθεσμίας διὰ τὴν λήψιν τοῦ δικαιώματος τῆς
μεταφορᾶς. || Pm. ἀναβάλλω [αἰτ.].

ταχίω } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αχ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ μένειν
ὀπίσω, καθυστέρησις, ἀναβολή, βρά-
δυνσις || عزيمت — καθυστέρησις ἀναχωρήσεως.
|| Pm. καθυστέρω: ايتدی — τὸ ταχυδρομεῖον
καθυστέρησε: § πλθ. معاملات دوجار —
ἔργα μὴ ὑποπέσωσιν εἰς καθυστε-
ρήσεις αἱ ἐργασίαι, ἡτοι ὅπως μὴ καθυστε-
ρήσῃ ἡ ὑπηρεσία.

ταχίω } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αχ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ ποιεῖν
τινα ἀδελφὸν ἑαυτοῦ, ἀδελφοποιεῖν,
ἀδελφοποίησις.

ταχίω } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αχ] ρ. ἀφ. τὸ ἀφίεναι τι ὀ-
πίσω, ἀναβολή, ἐπίτευξις [ἀντίθ. ἀντι-
τίθ.]: — ἀναβολὴ τῆς ὑποθέσεως || تأديات —
ἀναβολὴ πληρωμῶν || — بلا ائنه [πλθ. α] ἀνα-
βολῆς, ἀνυπερθέτως || آفات — ἀλ —
آفات, ἐν τῇ ἀναβολῇ συμφορὰ, ἡτοι κακὸν ἢ
ἀναβολή || جالش مردانه ايله جبر مافات تردد ايتدی في ال —
ἐργάζου ἀνδρικῶς, ἀνάκτισον τὰ ἀπο-
λεσθέντα [εἰλδ. δ'ε'ι'δ'ε'ι'δ' μὴ ὁράτ.], μὴ ἀμφιτα-
λαντεύου· κακὸν ἢ ἀναβολή || Pm. ἀναβάλλω,
ἐπιτάττω λέξιν κτλ. [δοτ. αἰτ.]: — عزيمتی بايرامه —
ἀνέβαλε τὴν ἀναχώρησιν του εἰς τὸ Baï-
ράμιον, ἡτοι μέχρι Baïραμίον || ايتدی —
ἀνέβαλε τὴν ἀπάντησιν του || معقول به بعضاً

— اولئور — قصر ائچون — ἐνίοτε τὸ ἀμεσον ἀντικει-
μενον [μεδ' οὐ'λουν πλθ.] ἐπιτάττεται χάριν πε-
ριορισμοῦ τῆς ἐννοίας.

تأديب } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || Pm. μορφοῦμαι, λαμβάνω ἀγωγὴν,
γίνομαι κόσμιος, αἰδοῦμαι, συστέλλομαι ἐκ σε-
βασμοῦ πρὸς τινα [δοτ.]: بومجده سوز سويلمك —
δυστέλλομαι νὰ εἰπω λέξιν ἐπὶ τοῦ ἀν-
τικειμένου τούτου.

تأديباً } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || سمي — ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

تأديب } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. δια-
παιδαγωγῆσις, παιδευσις, ἀγωγή,
μόρφωσις, σωφρονισμός, ποινὴ, τιμωρία: جوجك —
παιδευσις, διαπαιδαγωγῆσις, σωφρονισμός
παιδός || ائچون — πρὸς σωφρονισμὸν·
— صورتيه || شرعي — τιμωρία, σωφρο-
νισμός κατὰ τὸ Σερῆ || — τὸ ὄριον, τὸ μέτρον
τῆς ποινῆς, ἡτοι ποινὴ ἱκανὴ ὥστε τὸν δρᾶ-
στην ἀξιοποῖν πρᾶξεως νὰ σωφρονίσῃ καὶ
τοῖς ἄλλοις ὡς παράδειγμα νὰ χρησιμεύσῃ. || Pm.
παιδεύω, παιδαγωγῶ, μορφῶ, σωφρονίζω, τι-
μωρῶ [αἰτ.]: ايدر — ὁ πατὴρ παι-
δεύει τὸν παῖδα αὐτοῦ || اولئق — παιδεύο-
μαι, σωφρονίζομαι — اولئيان زمان —
τὸν μὴ ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ σωφρο-
νισθέντα σωφρονίζει ὁ χρόνος: § πλθ. تأديات.

تأديباً } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || سمي — ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

تأديبة } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || سمي — ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

تأديبه } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || سمي — ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

تأدي } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || سمي — ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

تأدين } A. τε'δ'ε'ι'δ' [ρζ. 'αδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ λαμ-
βάνειν ἀγωγὴν, μόρφωσιν, μόρφω-
σις, ἀγωγή, κοσμιότης, συστολή, αἰδημοσύνη,
σεβασμός. || سمي — ἐκ συστολῆς δὲν εἶπον λέξιν.

تأملسزلك } T. τερευυδλ-σδζλδκ, ἀφ. ἀπε-
ρισκεψία, ἐλαφρότης.

تأمم } Α. ταπεινῶν [ρζ. آم] ρ. ἀφ.μσ.δέχομαι
ὥς μητέρα γυναῖκά τινα[αἰτ.] βλ. ثانی.

تامور } Δ. ταμοῦρ, ὄν. περικάρδιον συνών.
شفاف βλ.

تاموری } A. ταμουρ-ι, ἐπθ. περικαρδια-
κόρ· συνών. شغافى βλ.

} A. τε'μιν [ρζ. امن] ρ. ἀφ.μτθ.ἐξασφά-
 } λισις, διαδεδαιωσις: ی تأدیه دینک —
 σφάλλισις πληρωμῆς χρόνου: وجدان — διαδεδαιω-
 σις ἡ ἐπανόπανσις συνενδιδέωσις: — نفس — τε'μινι
 νέφης, διαδεδαιωσις τοῦ ἑγώ, βεδαιότνης: قیالی
 — نفس ایچون — اولدیفنه — δια δὲ νῦ βεδαιωθῇ ὅτι ἦτο
 κλειστόν. || Ρμ. ἐξασφάλλω, διαδεδαιώ [αιτ.]:
 استعابانی — یتدی — یتدی —
 διαδεδαιώσα αὐτόν: §παθ. تأمنات. — ایتدم

تأمیناً } A. τε' μίνεν, ἐπρ. βεβαιωτικῶς, με-
 τὰ βεβαιώσεως, βεβαιῶν [ait.] : —
 روایت اولور ᾗδεταί μετὰ βεβαιώσεως, ἥτοι βε-
 βαιοῦται. || — سزى βεβαιῶν ἡμᾶς : § πρὸς ἐξασφά-
 λισιν. — ایضای دینی πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλν-
 ρωμῆς τοῦ χρέους.

} A. τε'μινὰτ [πλθ. τοῦ τμίν] ὄν.
 } θ. ἐχέγγυα, διαδεδαιώσεις, ἀσφα-
 λεια χρηματικὴ ἢ ἀλλὰ: اچھی — χρηματικὴ
 παρακατάθεσις, ἥτοι ποσὸν χρηματικὸν παρα-
 κατατιθέμενον ὑπὸ τινος ὅπως λάβῃ μέρος εἰς
 πλειστηριασμόν. || قویه — ἐχέγγυα, διαδεδαιώσεις
 ισχυραί: || ویرمک، المقي — λαμβάνω, δίδω ἐχέγγυα,
 διαδεδαιώσεις, ἀσφαλῆειαν χρηματικὴν κτλ.

تأمیناتکارانه } Π. τε'μιναι-εὐαράνῃ, ἐπθ.
 διαδεδαιωτικός: → ایضاحات
 ἐξηγήσεις διαδεδαιωτικάι: § 39, διαδεδαιωτικῶς.

} Π. τε'μιν-ναμέ, δν. προλεμπτή-
 ριον, ἤτοι ἐγγράφον διδόμενον
 τῷ πτωχεύσαντι κατὰ τὴν προσωρινὴν αὐτοῦ
 ἀποφυλάκισιν: مفلسك يدینه بر تأمیننامه اعطاسیه
 موقتاً تخلیه سبیل
 ἡ ἐγγχείρισις προλεμπτηρίου τῷ
 πτωχεύσαντι καὶ ἡ προσωρινὴ αὐτοῦ ἀποφυ-
 λάκισις.

ثالث } Α. τεχνικός [ρζ. ائى] ρ. ἀφ. μσ. τὸ ἐκθε-
λύνεσθαι, τὸ φέρεσθαι ὡς γυναῖκα.

تَانَجْر } A. τεενδζδρ [ρζ. النجر] ρ. ἀφ. φει-
νιγμός, κοκκίνισμα τοῦ δέρματος,

ἤτοι θεραπεία κατὰ τῆς παραλυσίας, ἀρθρο-
γίας καὶ ισχιάδος διὰ τρυπήματος μὲ κνίδας.

تائید } παντήρ, βλ. تندور.

τάνης } Α. τεννύς [ρζ. انس] ρ. ἀφ. μδ. τὸ
 ἐξοικειοῦσθαι, ἐξοικειώσις.

ثانئ } A. τευννὶ [ῥζ. انى] ῥ. ἀφ. μδ. τὸ βραδύνειν,
 βραδύτης συνετὴ καὶ περιεσκευμένη:

22. ἀδοξάζει· ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ μίνε-σ-σεῖν· δὲ-τ-τερεῖδ μίνε-ρ-ραχμάν, ἡ βία ἐκ τοῦ διαδόλου καὶ ἡ συνετή βραδύτης· ἐκ τοῦ Θεοῦ [ἐστί]. || مدوحد — ἡ συνετή βρα-
 δύτης εἶναι ἀξίει· αἰ· حركة إتك || ε-
 νεργῶ μετὰ συνετῆς βραδύτητος, περιεδοκμημέ-
 νως· || كوسترمك — βραδύνω· § πλθ. تأتات.

ΤΑΥΤΙΣ } A. τῆς [ϑζ. انت , βλ. اتي] ρ. ἀφ.
τὸ μεταβάλλειν ὄνομα ἢ ἐπιθετον εἰς

θηλυκόν, ἢ τὸ θεωρεῖν γένους θηλυκοῦ [άντιθ. تذکیر]· صفات عربيہ تک يرينه كوره—ی لازمدر: (تذکیر) ἀραβικά ἐπιθετα θεόν νὰ μεταβάλλωνται εἰς θηλυκὰ ἀναλόγως τῆς θέσεως. || (انث) کله سنک — ἡ λέξις [εἰδός=οικιακά ε-πιπλᾶ] δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς γένους θηλυκοῦ καὶ ὡς γένους ἀρσενικοῦ. || ذات — الرجل te' vidi ζάτου-ο-ρ-γιδό, ποῦς, ἦτοι βάνος ὠσθήκης [ψυσ. ἰστ.].

٢
 تانيس } A. τανις [θζ. انس] p. ἀψ. ἐξημέρω-
 σις, ἐξουκείωσις: هر حیوان — ی ممکن
 παντὸς ζῶου ἢ ἐξημέρωσις δὲν εἶναι δυ-
 νατή. || Pm. ἐξημερῶ, ἐξουκείω [ait.]: شو حیوانی
 τὸ ζῶον τοῦτο ἐξημέρωσεν ὁ κύ-
 ριος αὐτοῦ.

T. τὰ 6 [ἐκ τοῦ π. تاب] ὄν. ὁ κα-
 τὰ ἀλλήλους βαθεύς θερμοκρασίας, ἢ στε-
 ρεότητος, ἢ ὑγρασίας κτλ. σώματος τινος, ἀκ-
 μή· § διάδρεξις τοῦ πρὸς ἐκτύπωσιν χάρτου,
 τοῦ καπνοῦ κτλ. § ὥρα εὐθετος, εὐκαιρία: دمر
 — نده دوکيلور — δίδηρος θερμὸς [ταδιν: = ἐν κα-
 τὰ ἀλλήλων θερμοότητι του] σφηνηλατεῖται [πρμ.]
 || نده ايش چاغنده — دمر ὁ δίδηρος θερμὸς καὶ
 ἡ ἐργασία ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς [πρμ.] || نى قاچرمى
 — ἀφίνω νὰ παρέλθῃ ἡ εὐκαιρία: ويرمك || بره-
 خوا تډن پړډس ځكٹپواډين ځاډرتن, ἢ τὰ φύλλα
 τοῦ καπνοῦ πρὶν ἢ λανθισθῶσι, ἢ τὸ ὕψος
 ὅπερ μέλλει νὰ σιδηρωθῇ κτλ. || پنه كټيرمك
 — φέρω τι εἰς τὴν ἀκμὴν [ταδινέ].

تاوان } T. ἡ ταῦαν, ὄν. ὁροφή, κ. τα-
δάνι: باشه كجك — περονῆ ἢ πίπτει ἢ

ὁροφή εἰς τὴν κεφαλὴν [μτφ. ἐπὶ μεγάλῃς αἰσχύνῃς ἢ θλίψεως, ὅταν ἀκούῃ τις λόγον ἀπρεπῆ], ἥτοι κατασχύνομαι, ἢ καταθλίβωμαι || باشه —
گويي گويي ἢ ὁροφή εἰς τὴν κεφαλὴν, ἥτοι
ζαλιζομαι || اراسي — τὸ μεταξὺ τῆς ὁροφῆς τοῦ
δωματίου καὶ τῆς στεγῆς τῆς οἰκίας κενόν ||
ی — οὐρανίδκος.

تاوانلامق } T. ταβαν-λαμὰκ, ρμ. μτθ. θέ-
τω ὁροφὴν εἰς τὸ δωματίον, ἥ-
τοι καλύπτω διὰ σανίδων τὴν ὁροφὴν [αἰτ.].

تاوخانه } ταβ-χανέ, ἀντὶ تاخانه βλ.

تاود } A. τεεβδδῖ [ρζ. αὐδ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ κάμ-
πτεσθαι, κύρτωσις βλ. تاويد .

تاوسامق } T. ταβ-σαμὰκ, ρμ. οὐδ. παρέρ-
χομαι [ἀκμή, θαλερότης, νωπό-
της, θερμότης, ἐποχὴ πράγματός τινος] παρακ-
μάζω, μαραίνομαι: — بازار ἢ ἀγορὰ δὲν ἔχει ζων-
ρότητα, κίνησιν || بدایع طبیعی تماشادن حس ایدیلان ||
ἀφ' οὗ παρῆλθεν ἢ ἠδονή, ἢν αἰσθάνεται τις ἐκ τῆς θέας τῶν θαυμασίων
τῆς φύσεως || βλ. και تبسیك .

تاؤل } A. τεεβδδῶ [ρζ. αὐλ] ρ. ἀφ. τὸ παρερ-
μνεύεσθαι, παρεξηγεῖσθαι, παρερ-
μνεῖν || βλ. تاویل .

تاوولامق } T. ταβ-λαμὰκ, ρμ. μτθ. διδω-
τὴν κατάλληλον θερμικορασίαν,
πυρακτῶ σιδηρον κτλ. § διαδρέχω τὸν πρὸς
ἐκτύπωσιν χάρτιν, ἢ τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ
πρὶν ἢ λανισθῶσι, ἢ τὸ πρὸς σιδηρῶμα ὑφα-
σμα κτλ. § προπαρασκευάζω, φέρω εἰς ἀκμὴν
[αἰτ.].

تاوولانمق } T. ταβ-λανμὰκ, ρμ. πθ. ἢ οὐδ.
θερμαίνομαι, πυρακτοῦμαι § βρε-
χομαι [ἐπὶ χάρτου πρὸς ἐκτύπωσιν, ἢ καπνοῦ
μέλλοντος νὰ λανισθῇ κτλ. βλ. تاوولامق § παχύ-
νομαι, γίνομαι εὐτραφής § συγκλῶσθαι καὶ
κρατύνομαι [ἐπὶ σχοινίῳ].

تاوله } T. ἡ τὰβλα [ἐκ τοῦ طبله βλ. ἢ
τοῦ ἱταλ. tabla] τὸ ἀδάκιον, ἐφ' οὗ
παίζεται τὸ τὰβλίον ἢ ἡ δάμα [دام], συνεκδ.
τὸ παίγνιον τοῦ τὰβλίου: — اویشامق — παίζω τὰ-
βλίον || كوزی — ἐκάτερον τῶν δύο ἀδακίων
αὐτοῦ τὰβλίου,

تاوله } T. τὰβλα [κατὰ παραφθορὰν ἐκ τοῦ
طوله] ὄν. ἱπποστάσιον.

تاوله } ταβλά, βλ. طبله تاابلا.

تاولو } T. ἡ τὰולי ταβ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν
ἀπαιτουμένην θερμοκρασίαν, θαλερό-
τητα, ὑγρασίαν βλ. تاو . § εὐτραφής: قوزی — εὐ-
τραφὲς ὄρνις || يشك — εὐτραφὲς δάμαλις.

تاوه } T. ταβῶ [ἐκ τοῦ π. ه] ὄν. τηγάνιον:
— سورطه — τηγάνιον πρὸς ἐψῆσιν
ὠδῶν § τηγανντός: سی — ἡχθὺς τηγανντός:
|| جگر — سی || μελιζάναι τηγαννται || سی ||
ἡπαρ τηγανντόν.

تاوه } A. τεεβδδῶ [ρζ. αὐδ] ρ. ἀφ. τὸ ἀνα-
στενάζειν, τὸ λέγειν ὡχ ὡχ § πλθ.

تاوی } A. τεεβδῖ [ρζ. αὐ] ρ. ἀφ. μσ. τὸ ἀπο-
κτῆν κατοικίαν, ἐγκατάστασις.

تاويد } A. τε'δῖ [ρζ. αὐδ] ρ. ἀφ. τὸ κάμ-
πτειν, τὸ κυρτοῦν, κάμψις: بر شاخ

میوه دارک — ی انکسارینی موجب اوله بیلور
κλάδου ὡς ὁροφῶν δύνανται νὰ προξενή-
σῃ τὴν θραύσιν αὐτοῦ. || Pm. [αἰτ.] : الم شديد —
ἡ σφοδρὰ λύπη ἐκαμψε τὸ εὐ-
θυτενὲς αὐτοῦ ἀνάστημα || βλ. تاود .

تاویل } A. τε'βῖ [ρζ. αὐλ] ρ. ἀφ. μτθ. ἐρμηνεία,
ἐξηγησις διάφορος τῆς κυριολεκτι-
κῆς σημασίας τῶν λέξεων, παρερμηνεία, παρε-
ξηγησις, τροπολογία, δικαιολογία: ملك ابله —
πρᾶγμα, οὗ ἐγένετο χρῆσις δι-
καιολογία κυριότητος [νομ.]. || Pm. ἐρμηνεύω
διαφθῶς ἢ ὡς ἀπαιτεῖ ἢ κυριολεξία, παρερ-
μνεύω, τροπολογῶ [αἰτ.]: متأخرين بعض آيات كرمي: —
οἱ νεώτεροι παρερμηνεύσαν ἐδάφει
τινα [τοῦ Κορανίου] || قبول ايتز || ὁ λό-
γος οὗτος δὲν ἐπιδέχεται παρεξηγησιν § ἐρ-
μηνεία ὁνειρού βλ. تعبیر . § πλθ. تاويلات .

تاهيل } A. τεεχχῶ [ρζ. αὐλ] ρ. ἀφ. μσ. οὐζευγίς,
γάμος. || Pm. νυμφεύομαι, συζεύγνυμαι,
... نامنده بر قزی — ايتدی :
συνεζεύχθη κόρην ὀνόματι ... || ايتدی مكم ||
συνεζεύγω τινά, τὸν κάμνω νὰ συζευχθῇ.

تاهيل } A. τε'χῖ [ρζ. αὐλ] ρ. ἀφ. μτθ. ἐγκλι-
μάτις, ἐξοικείωσις ζωῶν, ἢ φυτοῦ
ἄλλου κλίματος πρὸς ἄλλο κλίμα [φυθ. ἰστ.] §

προσποιητός: واعظ. — ὁ προσποιητός θρῆνος τοῦ ἱεροκήρυκος [βαῖζ].

تباه } Π. τεπαχ, ἐπθ. κατεστραμμένος: حالم
 } در — ἡ θέσις μου εἶναι κατεστραμμένη,
 ἦτοι κατεστράφη· ὄν. καταστροφῇ, ὄλεθρος:
 τὸ χαρτοπαίγνιον προὔξενε πολλῶν τὸν ὄλεθρον [τε-
 παχινί]. || Ρμ. καταστρέψω, ἐξολοθρεύω [αἰτ.]:
 اولی — کندی — ایدرم —
 καταστρέφωμαι, ἐξολοθρεύομαι.

تباهکار } Π. τεπαχ-κιάρ, ἐπθ. ὁ καταστρέφων,
 } ἐξολοθρεύων, καταστρεπτικός: §
 ἀφ. τεπαχ-κιάρι, καταστρεπτικότης.

تباهی } Α. τεπαχί [ρζ. بهو] ρ. ἀφ. τὸ καυχᾶ-
 } σθαι, καύχησης, ἑπαρσίς: βλ. مباهات.

تباين } Α. τεπαγνόν [ρζ. بئ] ρ. ἀφ. διαφο-
 } ρὰ μεταξὺ δύο πραγμάτων, διαφωνία,
 ἀντιθεσις, ἐναντιότης: قولین — افکار —
 διαφορὰ, ἀντιθεσις ἰδεῶν ἢ δύο λόγων: جنسین —
 διαφορὰ δύο γενῶν § [ἀρθ.] τὸ εἶναι δύο ἀριθμοὺς πρῶ-
 τος πρὸς ἀλλήλους, ἀσυνδιαρετότης.

تبت } Α. τέππετ, ρμ. ἀποξηρανθεῖν [ἡ χεῖρ]:
 } οὕτως ἄρχεται τὸ βῶν κεφάλαιον τοῦ
 Κορανίου, καλούμενον ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως:
 سورة تبت داوریت τέππετ, κεφάλαιον τοῦ τέππετ.

تبت } τδππετ, ὄν. κ. Τιβέτ [χώρα τῆς Σινι-
 } κῆς]: βλ. تبت.

تبتل } Α. τεπετεδλ [ρζ. بتل, βλ. بتول] ρ. ἀφ.
 } τὸ παραιτεῖσθαι ἐντελῶς τὰ τοῦ κό-
 σμου καὶ ἀφιεροῦσθαι τελείως εἰς τὸν Θεόν.

تبث } Α. τεπεδδθρ [ρζ. بثر, βλ. بثره] ρ. ἀφ.
 } τὸ πληροῦσθαι ἐξανθημάτων: —
 ἡ πληρώσις τοῦ προσώπου ὑπὸ ἐξανθημάτων.

تبجيل } Α. τεπδζιζ [ρζ. بجل] ρ. ἀφ. τὸ σεβε-
 } σθαι, σεβασμός, τιμὴ: — واجب ال-
 بجل — αἰτιος σεβασμοῦ, αἰτιοσεβα-
 στος || Ρμ. σεβομαι, τιμῶ, γεραίρω [αἰτ.]:
 يوم مسعودی تکریم و — ایتمی هر فرد ذی خرد بر ذمت
 [ζέρ φέρτι ζι-χέρεζ] πᾶς νουνεχῆς ἐκείνου
 καθῆκον ἐπιβαλλόμενον θεωρεῖ νὰ τιμῇ καὶ γε-
 ραίρῃ τὴν ἡμέραν ταύτην [γενεθλίων, ἡ ἀναρρή-
 σεως Σουλτάνου κτλ.] πλθ. § تجيلات.

تبجر } Α. τεπεκκθρ [ρζ. بجر] ρ. ἀφ. τὸ κα-
 } θίστασθαι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ εὐρύν καὶ
 βαθύν ὡς ἡ θάλασσα, εὐρυμάθεια, σοφία.

تبخال } Π. τεπ-χάλ, καὶ تبخال τεπ-χάλε, ὄν.
 } ἐξάνθημα ἐπὶ τῶν χειλέων: § πομψό-
 λυξ: βλ. تب.

تبختر } Α. τεπαχθρ [ρζ. بختر] ρ. ἀφ. βαδι-
 } σμα βρενθουμένου, ὑπερηφανευσμέ-
 νου [περιπατῶ σενάμενος, κουνάμενος]: —
 قهرمانانه بادشما هر ویکون.

تبخر } Α. τεπεκκθρ [ρζ. بخر, βλ. بخار] ρ. ἀφ.
 } τὸ μεταβάλλεσθαι εἰς ἀτμόν, ἐξατμι-
 σις: § ὑποθυμιάσις, κάπνισμα. || Ρμ. ἐξατμίζομαι,
 ὑποθυμῶμαι, καπνίζομαι: — صو قايته قايته
 ادر τὸ ὕδωρ καθόσον βράζει ἐξατμίζεται: §
 تجرات. πλθ.

تبخير } Α. τεπχιο [ρζ. بخر, βλ. بخار] ρ. ἀφ.
 } τὸ μεταβάλλειν εἰς ἀτμόν, ἐξατμι-
 σμός: § ὑποθυμιάσις, κάπνισμα, ἀπολύμανσις δι'
 ἀτμοῦ, διὰ καπνίσματος: — ماكنه —
 ἀπολύμανσις οἰκῶν: — آلی — ἀπολύμαν-
 τικὴ μηχανή [ἀλέτ, μάκινα]. || Ρμ. μεταβάλλω
 εἰς ἀτμόν, ἐξατμίζω: § ὑποθυμῶ, καπνίζω, ἀπο-
 λυμαίνω οἰκίας, καταστήματα, ἐπιπλα κτλ.
 اثاث يتيهني —
 تجيرات απολυμαίνω οικιακά επιπλα: § πλθ.

تبخير خانه } Π. τεπχιο-χανέ, ὄν. ἀπολυ-
 } μαντήριον.

تبخیری } Α. τεπχιο-ι, ἐπθ. ἀπολυμαντικός:
 } § 0. تبخيره — معامله ἀπολυμαντικὴ
 πορᾶς.

تبخیل } Α. τεπχίλ [ρζ. بخل] ρ. ἀφ. τὸ κατη-
 } γορεῖν τινα ἐπὶ φιλαργυρία, γλισ-
 χροῦντι [αἰτ.].

تبديع } Α. τεπετίθ [ρζ. بدع, βλ. بدعت] ρ. ἀφ.
 } τὸ καινοτομεῖν ἐν τοῖς θρησκευτι-
 κοῖς, τὸ γίνεσθαι καινοτόμον, ἦτοι τὸ παρεκ-
 κλίνειν ἀπὸ τῶν δογμάτων καὶ τῆς πράξεως
 τοῦ ἀληθοῦς Μωαμεθανισμοῦ: βλ. سنت.

تبديع } Α. τεπτι [ρζ. بدع, βλ. بدعت] ρ. ἀφ.
 } τὸ κατηγορεῖν τινα ἐπὶ καινοτομία
 καὶ παρεκκλίνειν ἀπὸ τῶν δογμάτων καὶ τῆς
 πράξεως τοῦ ἀληθοῦς Μωαμεθανισμοῦ [αἰτ.]:
 βλ. سنت.

تبدل } Α. τεπετίδλ [ρζ. بدل] ρ. ἀφ. μσ. τὸ
 } μεταβάλλεσθαι, μεταβολή, ἀλλαγὴ,
 ἀντικατάστασις: — هو الـ —
 μεταβολὴ τοῦ ἀτμο-
 σφαιρικοῦ καιροῦ: —
 متبادله —
 μεταβολὴ τοῦ

تبشير } τεπεισις, βλ. تبشير.

τὸ διδόναι καλὴν ἀγγελίαν εὐαγγελί-

ὁμοῦς: —ی موجب مسرت اولدی
 ὁμοῦς τοῦ πράγματος ἐγένετο πρόξενος χαράς·
 ¶ Ρμ. θίδω καλῆν, χαροποιᾶν ἀγγελίαν, εὐαγγε-
 λίζομαι τινί τι, χαροποιῶ τινα διὰ χαροποιᾶς
 ἀγγελίας [δοτ. αἰ.]: —ایتدیلر: بکا—
 ἀγγελίσαντό μοι τὴν ἐπίσκεψιν ὑμῶν· ||
 —متحاند: بکا—
 εἶδον εἰς τὸν πατέρα σου ὅτι ἐκεκοδησάτε ἐν
 ταῖς ἐξετάσει· § πλθ. —تشرات.

تبصيص } A. τεταπισ [ρζ. تبصيص, βλ.
 } ρ. ἀφ. κολλακεία χαμερπής

ὧς ἢ τοῦ κυνὸς τοῦ σάινοντος τὴν οὐρανόν : —
كله كلبه κολακεία χαμερπής, κυνική. || [δοτ. η
قارشو افندي ه قارشو افندی ه — باشلا دی
κρυχθε τὴν κολακειάν πρὸς τὸν ἐφένδην. || Ρμ.
κολακεύω χαμερπώς· § πλθ. تصصات.

تبصر } Α. τεπεδοδδρ [ρζ. بصر] ρ. ἀφ. παρα-
τήρησις ἐπισταμένη, διορατικότης.

προορατικότης· βλ. *ابصار*.

١٤
 بصره } A. τεπειδιρε [ρζ. بصر] δν. θ. προῶ-
 μα ἐφέλκυσον τὴν προσδοχὴν, διανοῖ-

γον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἀνθρώπου καὶ χρησι-
μεῖον εἰς παραδειγματισμόν, παράδειγμα διδα-
κτικόν: صورتند ایراد ایلدیکی حکایه دن استفادہ —
ἐποφελήθη ἐκ τοῦ διηγήματος, διερ ἐξέ-
θηκεν ἐν εἰδει διδακτικοῦ παραδείγματος.

تبصل } A. τεπεσσοσζ [ρζ. بصل] ρ. ἀφ. τὸ γί-
 νεσθαι στρώματα στρώματα ὡς τὸ
 κρόμιον.

تبصير } A. τεινδω [ρζ. بصر.] ρ. ἀφ. τὸ δια-
νοίγειν τὸν ὀφθαλμόν, τὸ δεικνύειν.

περιγράφειν καὶ ἐξηγεῖν.

تبصیل } A. τεπειλ [ρζ. بصل] ρ. ἀφ. ἀπογύ-
μνωσις, λήστευσις.

تبع } A. ٧٥٦٦٦, B. ٧٥٦٦٦.

А. τέκ-αν [ρζ. تبع] ἐπρ. καθ' ὑποτα-

[δοτ.]: مبيعہ—ساتھ کلان شیلر من غیر ذکر بے حدہ
 τὰ πράγματα τὰ ἀνέκαθεν καθ' ὑποταγὴν εἰς τὸ πωλούμενον πρᾶγμα [ἵτοι ἀ-
 χωρίστως ἀπὸ τοῦ πωλουμένου] πωλούμενα,

περιλαμβάνονται ἐν τῇ πωλήσει ἀνευ μνείας
[μὴν γάρ τινι ζῆλον], ἥτοι χωρὶς νὰ μνημονευ-
θῶσιν § ἐπόμενος, ἀκολουθῶν [δοτ.]: آرزی
— جدایی — ἐπόμενος τῇ ἐνδομύχῳ αὐτοῦ ἐπι-
θυμία.

بعض } Α. τεπα'αζ [ρζ. بعض] ρ. ἀφ. μσ. τὸ
 γίνεσθαι μέρον μέρον, τὸ διατρέψθαι
 ἰς πολλὰ μέρον, μερισμός, διατρεψίς.

} A. τετρε'α, κ. τετρε'α [τετρ. τοῦ τ'α] تبعه
 } δν. ὑπήκοοι : δν. ملوكه n شاهانه — oi
 αυτοκρατορικοὶ ὑπήκοοι [τοῦ Σουλτάνου]. ||
 عتبات — oi δδωμανοὶ ὑπήκοοι || صادق — πιστοὶ
 ὑπήκοοι : § ἐν χοῦδαι καὶ ἀντὶ ἐνικοῦ.

بعيت } A. τεπε' ἱγὰρ [οἷ. سع] ρ. ἀφ. θ. ὑποταγή,
ἀκολουθία, ἀπομήνησις [δοτ.]: افكار

αὐτοῦ· ὁ ἀπομύνησις τῶν εὐρωπαϊ-
κῶν ἰδεῶν κατἑνέχθη συρμός. ¶ Ρμ. — ὑπο-
τάσσομαι, ἀκολουθῶ, μιμούμαι [δοτ.]: — اثره
إلى ἀκολουθεῖ τὰ ἔχρη [ιδεῖν] αὐτοῦ· § ὑ-
πηκούτης· βλ. تابع.

βίβη } A. τεπειγερ-εν, ἐπρ. καθ' ὑποταγήν,
 ἀκολουθίαν, ἀπομύμνιν, ἢ ἐπόμε-
 νος, ἀκολουθῶν, μιμούμενος [δοτ.]: —κ' ἀκο-
 λουθῶν αὐτῷ.

بعيد } A. τετ'ιτ [ρζ. بعد] ρ. ἀφ. τὸ ἀπομα-
κρύνειν. ἀπομάκρυνσις, ἔξορτα: ط

— ἀποδιδῶναι καὶ ἀπομακρύνειν. || اشخاص
— ی لازمدر — ἀναγκαῖα εἶναι τὴν
ἀπομακρύνειν ἐκ τῆς χώρας τῶν ἐπιζημιῶν
ἀνθρώπων. || Рм. ἀπομακρύνω, ἐξορίζω [αιτ.
καὶ دن]: وھیاتی ذہنکدن — ایلر ایسه راحت ایدرسک
ἐν ἀπομακρύνῃ τῆς διανοίας τὰς καχυπο-
ψίας, θὰ ἡδυσχάσῃς. § [латр.] ἀπομακρύνειν, ἀ-
παγωγὴ τῶν μυνώνων.

تبعيض } A. τετ' ἰζ [ρζ. بعض] p. ἀφ. τὸ με-
ορίζειν, διαίρεσις, μερισμός: نَدَم—

ζυγίων τα σταθιμώμενα πράγματα
 [ἐμπορεύματα] ἐν τῷ μερισμῷ τῶν ὁποίων [τε-
 ρ-ἰ-ζίνε] ὑπάρχει βλάβη, ἵτοι τὰ ὅποια δὲν δύ-
 νανται νὰ μερισθῶσι χωρὶς νὰ βλαθῶσι.

تبعض } A. τεπεγγύζ [ρζ. بغض] ρ. ἀφ. τὸ
μιθεῖν, μῖσος [δοτ.].

A. τεπεκκζυμ[ρζ. ρ. άφ. τὸ νὰ στα-
 θῇ τις καὶ μένη ἀναμυδος ἐνῶ ἀμυλῇ

تکست } A. τεκνίη [ρζ. بکت] ρ. ἀφ. τὸ ἐπι-

ξιν, φήμωσις ἀντιπάλου διὰ πειστικῶν ἀποδείξεων: ایدی بو انتظاردی ایرادن مقصدی — δ σκοπός, δι' ὃν ἔκαμε τὴν παρέκθεσιν ταύτην, ἵτο νὰ φημώσῃ [τὸν ἀντίπαλον].

تبکیتکارانه } Π. τεπέκίτ-κίανανέ, ἐπθ. καθισταστικός, φημωτικός.

تب } T. τεπέλ, ὄν. ρυτίς, πτυχή βλ. και تبلیش.

تبلیل } A. τεπέλλδδ [ρζ. بلبل] ρ. ἀφ. σύγχυσις [γλωσσῶν].

تبلا } A. τεπέλδδδ [ρζ. بلد, βλ. بلاد] ρ. ἀφ. νωθρότης, ἀποδλάνωσις.

تبلا } A. τεπέλδδδ [ρζ. بلر, βλ. بلور] ρ. ἀφ. κρυστάλλωσις. || Ρμ. κρυσταλλοῦμαι :

دم كرك برودت و كرك فوڈ الكترقيقه نك تحت تأثيرنده كورى — ايتديرك: A. τεπέλδδδδ [ατ.] κρυσταλλοῦται εὐρισκόμενον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν εἴτε τοῦ ψύχους εἴτε τῆς δυνάμεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. || — كورى — ايتديرك: A. τεπέλδδδδ [ατ.] κρυσταλλοῦται εὐρισκόμενον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν εἴτε τοῦ ψύχους εἴτε τῆς δυνάμεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. || — تيلرات. § πλθ. ἀνθρακος κρυσταλλοποιουμένου.

تبلیش } T. τεπέλδδδ, βλ. تبلیش.

تبلیل } A. τεπέλδδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ διαδρῆσθαι, διὰδρῆξις.

تبلیش } T. τεπέλδδδδ, και κατὰ παραφθορὰν ὄν. τεπέρολδδ [ἐκ τοῦ τβλ] ὄν. πρόδοκιμα, ἐμπόδιον, μίστιξ, τύραννος: اواق — γίνομαι πρόδοκιμα κτλ.

تبلا } A. τεπέλδδδδ [ρζ. بله, βλ. بلاهت] ρ. ἀφ. βλακεία, μωρία, εὐθελία: § προσποίησις βλακειάς, μωρίας, εὐθελίας.

تبلیغ } A. τεπέλδδδ [ρζ. بلغ, βλ. بلوغ] ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν τι φθάνειν, διαδίδασις, κοινοποίησις: اعلام — رسمی: ἐπίσημος κοινοποίησις: § ὑπερβολὴ δυνατὴ καθ' ἑξιν τε καὶ κατὰ διάνοιαν [βλ. غلو]. || Ρμ. διαδιδάσκω, κοινοποιῶ [δοτ. αἰτ.]: ايتدي — كندی: افندی: A. τεπέλδδδδ [ατ.] κρυσταλλοῦται εὐρισκόμενον ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν εἴτε τοῦ ψύχους εἴτε τῆς δυνάμεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. || — تيلرات. § πλθ. ἀνθρακος κρυσταλλοποιουμένου.

تبلیغات } A. τεπέλδδδδ [ατ. πλθ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ. κοινοποιήσεις ἐκ μέρους ἀρχῆς περὶ ὑποθέσεων δικαστικῶν, διοικητικῶν κτλ. ἢ διακοινώσεις, παραστάσεις διπλωματι-

καὶ παρὰ κυβερνήσει: رسيه — ἐπίσημοι κοινοποιήσεις: || νόμιμοι κοινοποιήσεις ἀποφάσεως, κλήσεως δικαστικῆς κτλ. || — اجرای: A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ διαδρῆσθαι, διαδρῆξις, πότισις. || Ρμ. διαδρῆξω, ποτίζω [αἰτ.].

تبلیل } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

تبلیه } A. τεπέλδδδ [ρζ. بل, βλ. بلال] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν τι παλαιόν, παλαιώσις.

γράφειν, ἀντιγραφὴν σχεδίου, ἐγγράφου εἰς τὸ καθαρόν: ی قولای دکدر — ἡ ἀντιγραφὴ τοῦ σχεδίου τούτου εἰς τὸ καθαρόν δὲν εἶναι εὐκόλος. || Ρμ. [αἰτ.]: کونده یش اون موده — τὴν ἡμέραν ὃ — 10 σχέδια ἀντιγράφει εἰς τὸ καθαρόν.

τινιν } Α. τεπ-ῖν [ρζ. ین βλ. بیان] ρ. ἀφ. τὸ καθιστᾶν δῆλον, ἐξηγήσεις, σαφηνίσεις, ἐξακριβώσεις. || Ρμ. [αἰτ.]: δηλῶ, ἐξηγῶ, σαφηνίζω, ἀποδεικνύω, ἐξακριβῶ: مرا منی کتابه — εἰς ἀντιγραφὴν ἐδῆλωσε τὸν σκοπὸν τοῦ ἀλληγορικῶς.

τινιν } Τ. τεπρενιέκ, καὶ تپرمک τεπρε-ιέκ, βλ. دپرمک. — تپرمک.

τινιν } τεπδι, βλ. تپدی.

τινιν } Τ. τεπ-ιό-ιέκ, ἢ تپشک τεπ-ιό-ιέκ, ρμ. ἀλλ. λακτιζειν ἀλλήλους, ἀλληλολακτιζεσθαι [ἐπὶ ἵππων ἢ ζώων], συγ-κρούεσθαι, ἐρίζειν, διαπληκτιζεσθαι: آتله تپشیر — οἱ ἵπποι ἀλληλολακτιζονται.

τινιν } Τ. τεπ-ιέκ, ἢ تپشک τεπ-ιέκ, ρμ. μτθ. λακτιζῶ, κ. κλωτῶ [ἐπὶ ἵππου, ἢ ζώου]: طوب ἢ تفنک — τὸ τῆλεδόλον ἢ τὸ πυροδόλον ἀνακόπτεται, ἥτοι ἐκπυροσκοροῦν ὥθει πρὸς τὰ ὀπίσω, κρούει, κ. κλωτᾷ: || — یاره — ἡ πλὴν ὑποτροπιάζει: § ὑποτροπιάζω [ἐπὶ νόσου]. || [αἰτ.]: — ἀποκρούω τὴν τύχην, δὲν ἐκτιμῶ τὴν εὐνοίαν τῆς τύχης. || — خورا — χρεούω: || — قولای — μεταχειρίζομαι τινα κακῶς [ἢ τὰς κλωτῆσας].

τινιν } Τ. τεπιέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ λακτιζειν. § ὄν. λᾶκτισμα: اورمق ἢ آتمق — δίδω λακτισματα. || التمه المق — λακπατῶ.

τινιν } Τ. τεπιντί, ἢ تپینتی τεπιντί, [ἐκ τοῦ ἀφ. σφαδασμός, τὸ κτυπᾶν ἐξ ὀργῆς τοὺς πόδας κατὰ γῆς: سی — آتی — ποδοκρότημα.

τινιν } Τ. τεπ-αν-ιό-ιέκ, ἢ تپندیرمک τεπ-αν-ιό-ιέκ, ρμ. μτθ. κάμνω τινὰ νὰ κτυπᾷ τοὺς πόδας χαμαὶ ἐξ ὀργῆς, νὰ σφαδάζῃ, νὰ χοροπνιδῇ, ἐξοργίζω [αἰτ.].

τινιν } Τ. ἢ تپنکی τεπενγκί, ὄν. πλατὺ περιζῶμα τοῦ ἐπιπλίου. βλ. قولان.

τινιν } Τ. τεπ-αν-ιέκ, ἢ تپان-ιέک, ρμ. μθ. κτυπῶ κατὰ γῆς τοὺς πό-

δας, σφαδάζω, χοροπνιδῶ ἐξ ὀργῆς, ταράττομαι, ὀργίζομαι.

τινιν } Τ. τεπινιέ, ἢ تپینیه τεπινιέ, [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀπαρ. τὸ σφαδάζειν, σφαδασμός, ὀργή, ταραχή.

τινιν } Τ. τεπέ, ἢ تپه τεπέ, [κατὰ τὸ لجه, συγ-γενὲς τῷ طوب] ὄν. λόφος, κορυφή, ἄκρον, κεφαλὴ, λόφος πτηνοῦ [κυρίως πρᾶγμα ἐξέχον]: خروس — κορυφὴ κεφαλῆς. || سی — λόφος ἀλέκτορος. || سی — κορυφὴ ὀ-ρους. || دن — ὀρυζοῦν. || دن — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ὀνύχων [ποδῶν]. || کوز — παραβλῶψ, κ. ἀλ-λοθωρος. || کوی — κυκλωψ, κυκλοκέφαλος. || جایی — φεγ-γίτης ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, ἢ τοῦ θόλου. || سی — سی — κατακέφαλα, ἐπὶ κεφαλῆν. || سی — ὀρυζοῦν, ὀρυζοῦν. || — آتی — ὀρυζοῦν, ὀρυζοῦν. || — دن — κακὸν ἐξέρχεται ἐκ τῆς κεφαλῆς, ἥτοι ἀναδαίνει θερμότης εἰς τὴν κεφαλὴν. || — یه — ὀρυζοῦν. || — دن — ἀπὸ κεφαλῆς [ἐξ ὀργῆς]. || — دن — ὀρυζοῦν. || — دن — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἐπι-πλήττω σφοδρῶς.

τινιν } Τ. τεπε-δζίκ, ὄν. λοφίσκος.

τινιν } Τ. τεπε-λετιέκ, ρμ. διαμ. βάλ-λωνα φονεύσθαι, δειρῶσι, φονεύω,

δέρω διὰ τινος [δοτ. αἰτ.]. βλ. تپلك.

τινιν } Τ. τεπε-λίκ, ἢ تپله τεπε-λίκ, ὄν. πλῆξ μεταλλικὴ ἢ κεντητὴ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ φεδίου τῶν μικρῶν παιδῶν περιβαλλομένη ὑπὸ μαργαριτῶν καὶ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων.

τινιν } Τ. τεπε-λετιέκ, ἢ تپله τεπε-λετιέκ, ρμ. μτθ. φονεύω κτυπῶν κατὰ κε-φαλῆς, πατάσσω κατὰ κεφαλῆς, δέρω πολὺ, κ. στουμπανίζω, ξυλοκοπῶ [αἰτ.].

τινιν } Τ. τεπε-λετιέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ φονεύειν, δέρειν κτλ. § ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὃ ἐν σχή-ματι λόφου, σωροῦ, ὑπερχειλῆς, ξεχειλισμένος, ἥτοι πολὺ γεμάτος [ἀντιθ. سله]. || طولی — πλῆ-ρης ἐν εἶδει λόφου [ὡς πύραυρον κτλ.].

τινιν } Τ. τεπε-λί, ἐπθ. ὃ ἔχων λόφον, κορυ-φὴν, κεφαλὴν, λοφωτὸς ἐπὶ πτηνῶν: || — ὀρνίθιον λοφωτόν.

τινιν } Τ. ἢ تپتی تیپی, ὄν. χιονοτρόχιλος [λέ-γεται καὶ قار تیپی]. || قار یانغی — πί-πτει χιὼν πυκνὴ καὶ κατὰ νιφάδας εὐμεγέθεις.

ή σκανδάλη τοῦ πυροβόλου [ή πετεινός] — ی چک — σύρω τήν σκανδάλην ὅπως πυροβολήσω || تتيقني بوزق — A. τετιγνὶ ποζμάκ, ἀλλάδωσσω στάσιν, συμπεριφορὰν || — اوست ή σκανδάλη ήνωρθωμένη, ήτοι τὸ πυροβόλον έτοιμον || — دہ

γασίαν. T. τετικ-λίε, άψ. δεξιότης, επι-
τηδειότης, ταχύτης εις τήν έρ-
γασίαν. تتیکک

T. τετιγί, δν. τραυλός [ὁ έπαναλαμ-
δάνων τὸ γράμμα τ] βλ. کک، بیکی
دیندینی. تتیکی

A. τεδα'δ' [ρζ. تاب] ρ. άψ. τὸ χα-
σμᾶσθαι, χάσμησις. تتائب

A. τεδακδλ [ρζ. ثقل, βλ. ثقلت] ρ. άψ.
τὸ βαρύνεσθαι καὶ ὀκνεῖν, ραθυμία.
§ τὸ νῦ χρόνοντριδῆ τις καὶ μένη καίπερ προ-
τραπείς νῦ μεταδῆ εις τὸν πόλεμον. تتاقل

A. τεδεπ'δ' [ρζ. ثبت, βλ. ثبات] ρ. άψ.
εὐστάθεια, έγκατερόνσις. || Ρμ. έγκαρ-
τερῶ, άντέχω: ایدن شجاعت — صوت دشمنه قارشی —
οι ήρωες οι έγκατερόσαντες άπέναντι τῆς έ-
πιθέσεως τοῦ έχθρου. تتبث

A. τεδ'π' [ρζ. ثبت, βλ. ثبات] ρ. άψ. τὸ
καθιστάναι τι σταθερόν, διαρκές,
μόνιμον, μονιμοποίησις, έμπέδωσις, εδραιώσις
[τῆ αύزه] — ی اعف الهمدن: [اوزره] —
παρακαλεῖται ή θεία χάρις νῦ έμπεδώ-
ση πάντας εις τήν αληθῆ θρησκεῖαν || [αίτ.]:
پرو منطری خاطر مهارتکارانه سند — ایون
έμπέδωσιν τῶν εικόνων τούτων έν τῇ ικανῇ
αὐτοῦ μνήμῃ. || Ρμ. έμπεδῶ, παγιδῶ, μονιμο-
ποιῶ [αίτ. καὶ اوزره]. تتبيت

A. τεδρι' [ρζ. ثوب] ρ. άψ. επιτίμη-
σις, επίπληξις, κακισμός. تتريب

A. τεδεκκ' [ρζ. ثقب] ρ. άψ. τὸ ά-
νοίγεσθαι ὀπῆν, διάτρησις: عقیق —
διάτρησις άχάτου [λίθου]. || Ρμ. τρυπῶμαι,
διανοίγομαι [έπι ὀπῆς]. تتقب

A. τεδκή' [ρζ. ثقب] ρ. άψ. τὸ ά-
νοίγειν ὀπῆν, διάτρησις: لؤلؤ —
διάτρησις μαργαρίτου. || Ρμ. τρυπῶ [αίτ.]. تتقيب

A. τεδκήλ [ρζ. ثقل, βλ. ثقلت] ρ. άψ.
τὸ καθιστάναι τι βαρύν, επιδάρυν-
σις. || Ρμ. κάμνω νῦ βαρύνῃ, επιδάρυνω [αίτ.]:
درهم وضعيله ترازونك كفه سنی — ابتد تتقیل

τὸν δίδκον τῆς πλάστιγγος προσθέσας έν δρά-
μιον. § προσφέρω σύμφωνόν τι ὡς διπλοῦν. άν-
τίθετον تخيف βλ.

A. τεδλ' [ρζ. ثلث] ρ. άψ. τριπλα-
σίασις ή διαίρεσις εις τρία: زوايه —
τριγωνισμός γωνίας. § πίστις εις τήν άγίαν
Τριάδα: — ارباب — οι πιστεύοντες εις τήν άγίαν
Τριάδα [χριστιανοί]. || Ρμ. τριπλασιάζω, διαι-
ρῶ εις τρία [αίτ.]. تثليث

A. τεδλιδ-εν, έپر. διὰ τριπλασιδ-
σεως, διαίρεσεως εις τρία. تثليثاً

A. τεδμ' [ρζ. ثمر] ρ. άψ. τὸ ρίπτειν
τὰ άνθη καὶ δένειν καρπόν: موسم —
ή εποχή καθ' ήν τὰ δένδρα ρίπτουσι τὰ άνθη
καὶ δένουσι καρπόν. تثمير

A. τεδμ' [ρζ. ثمن] ρ. άψ. ὀκταπλα-
σίασις, ή διαίρεσις εις ὀκτώ. تثمين

A. τεδενν' [έκ τοῦ ثنا δύο, ρζ. تتى] ρ.
άψ. τὸ κάμπτεσθαι εις δύο, διπλοῦσθαι. تثني

A. τεδνιγ' [έκ τοῦ ثنا δύο] ρ. άψ. θ.
τὸ τιθέναι εις δυϊκόν αριθμόν, δυϊκός:
— عباره لفظك — سی
— δυϊκός αριθμός. || Ρμ. θέτω ή
μεταβάλλω εις δυϊκόν [αίτ.]: [ين] —
اسماى عربيه —
τὰ άραδικά ὀνόματα μεταβάλλον-
ται εις δυϊκόν αριθμόν διὰ τῆς καταλήξεως [ειν]. تثنيه

A. τεδεδδ' [ρζ. ثوب, βλ. ثواب] ρ. άψ.
τέλεσις προδευχῆς μὴ ύποχρεωτι-
κῆς μετά τήν ύποχρεωτικήν. § τὸ ποιεῖν έρ-
γον συνεπάγον άξιομισθίαν. تثوب

A. τεδδ' [ρζ. ثوب, βλ. ثواب] ρ. άψ.
τὸ άνταμεῖδεν, άνταμοῖδῆ. تثويب

A. τεδεγγ' [ρζ. ثيب βλ.] ρ. άψ. τὸ
χηρεύειν, χηρεία [γυναικός]. تثيب

A. τεδζα' [ρζ. جدل, βλ. جدال] ρ.
άψ. τὸ έρίζειν πρὸς ἀλλήλους, δια-
μάχη, έρις, φιλονεικία: συνυθέστ. مجادل βλ. تجادل

A. τεδζα' [ρζ. جذب] ρ. άψ. τὸ
έλκειν ἀλλήλους, άμοιδαία έλξις:
— مجاذبه — συνυθέστ. تجاذب

A. τεδζ' [πλθ. τοῦ تاجر] δν. έμ-
ποροι: — اوروپا — ی —
Εὐρωπαῖοι || — كسبي —
έμπορικόν πλοῖον. Κοινῶς ή λέξις εἶναι έν χρήσει άντι ένικοῦ καὶ
έχει καὶ δ' πληθυντικόν τουρκιστί تجارل — τεδζ-
تجار

ᾧ ἀρχάρι, ἢ περιιστὶ **ἑδωξέμενον:** τζαράν
ἐμποροὶ ἐν ὑποδόκητοι, ἐπίσημοι.

تجارب } A. $\pi\epsilon\acute{o}\xi a\gamma\iota\acute{\varsigma}$ [$\pi\lambda\theta.$ τοῦ تجربه] ὄν. 0.
πειράματα, δοκιμαί, πείρα: اجرای
ἐκτελεῖν πειράματα || —πολλὰ πει-
ράματα.

تجارت } A. τιῶσαρῆς [οῦ. تجر] ὄν. θ. ἐμπο-
 ριον: بیره — ἐμπόριον ξηροῦς || —
 ἐμπόριον ναυτικόν || ی — آخر اجات —
 ἐξαγωγῆς || ی — ادخالات —
 ἐμποροι || نظارتی — ὑπουργεῖον τοῦ ἐμ-
 πορίου || محاسبی — محاسبی —
 ἐμπορικὸν [βλ. καὶ تجارتخانه] — اوطنی —
 ἐμπορικὸς οἶκος || اوی —
 ἐμπορεύομαι: § κέρδος, ὠφέλεια.
 — ὠφελοῦμαι, κερδαίνω: بوشده خیلی —
 — ἀρκετὸν κέρδος ἔκαμεν [ἀρκετὰ ὠφέλη-
 θη] ἐκ τῆς ἀνψοδοσίας ταύτης || چه —
 ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον, ἐμπορικῶς βλ. καὶ تجارة .

تجارتخانه } Π. τοῦ ἀγορευγανέ, ὄν. ἐμποροδι-
κεῖον [βλ. καὶ تجارت] § ἐμπορι-
κὸς οἶκος.

Π. τοῖς ἁγίοις· γινώσκοντες, ὅτι ὁ τόπος ἐμπορίου, ἐμπορικὴ πόλις: از مير
تجار تگاه }
ἡ Σύμωρον εἶναι μεγάλη ἐμπορικὴ πόλις.
بيوك بر—در

تجارتہ } Δ. τιθίζασθαι, ἐπρ. ἐμπορικῶς.

تجاری } A. *πῶζαρι*, ἐπὶ. ἐμπορικὸς : مع
 — *πρῶγμα ἐμπορικόν, ἐμπορεύμα*.
 || — *ἐθὸς ἐμπορικόν* §8. تجاريه : امتعه ἐμ-
 πορεύματα || — *συνθῆκαι ἐμπορικαί*.

تجاسر } A. τεῶζ αἰῶρ [ῥζ. جسر, βλ. جسارت]
 ρ. ἀψ. τὸ λαμβάνειν θάρρος, τὸλ-
 μη, θοράδος συνυπὸστ. احتار και محاسرت βλ.

تجانب } A. τεδοξανδῆ [ρζ. جنب] ρ. άψ. τὸ
ἀποφεύγειν, ἀπέχειν, ἀποχή ἐν
χορδαί ἐν τῇ ποιούσῃ ἀντί احتباب και حمانت βλ.].

تجانس } Α. τοῦτ' αὐτοῦ [ρζ. جنس] ρ. ἀφ. τὸ
 εἶναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, εἰδους,
 ὁμοιογένεια: حرفين — ὁμοιογένεια δύο γραμμά-
 των, ἥτοι γράμματα τοῦ αὐτοῦ εἰδους.

تجاوز } A. πεδῶαδδῶ [δῶ. جز] g. ἀφ. ὑπερ-
 βασις ὁρίων, προσβολή, ἀδικία, ἐπι-
 θεσις, πόλεμος ἐπιθετικός. || Pμ. ὑπερβαίνω τὰ
 ὅρια, προσβάλλω, ἀδικῶ, ἐπινίθεμαι [αἰτ.] :

ἰσχύει — ايتدى — ἡ ἡλικία του ὑπερέβη τὰ ἐξ-
 ὀνύκωντα || ايتدى — بوخصوصه رفيقى — ἐν τῇ ὑ-
 ποθέσει ταύτη ὑπερέβη τὸν συνάδελφόν του ||
 حدود — ايتدى — προσέβαλε διὰ τῆς γλώσσης ||
 فاعلك فعلى آخره — ايدر — ὑπερέβη τὰ ὅρια τῆς φιλανθρω-
 πίας § μεταβαίνω [δοτ.]: ايدر —
 ἐὰν ἡ ἐνέργεια τοῦ
 ὁρµατος μεταβαίνει εἰς ἕτερον, εἶναι μεταβατι-
 κόν· εἰ δὲ μή, εἶναι οὐδέτερον || ايتك —
 κάμνω ὑπερβάσιν εἰς τι μέρος, ἐπιτιθεμαι ||
 مستعير مأذون وليغنى انتفاعك ما فوقته — ايدمنز —
 χρρησάμενος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ [πρὸ φε-
 κινε πωζαδωζ] τὴν ἐπιτραπείσαν αὐτῷ ὥφθ-
 ζειαν [νομ.]: § πζθ. تجاوزات βλ.

تجاوزات } A. τειδξαδδζατ [πλθ. τοῦ προ-
 νη:] ὄν. θ. προσβολαι, ἐπιθεσεις;
 لسانه n قلبيه — προσβολαι διὰ τῆς γλῶσσας ἢ
 τῆς γραφίδος.

تجاوزکار } II. τεῖζα68ζ-κϋαρ, ἐπιθ. ὁ προοδ-
δάμνων, ὁ ἐπιτιθέμενος, ἄδικος·
§ 46. تجاوزکاری τεῖζα68ζ-κϋαρι, προοδολή, ἐπι-
θεσις.

تجاوز کارانه } Π. τζδζαδδζ-κζαρανέ, ἐπι. ἐπι-
θετικός, προσδλντικός: معاملة
— συμπεριφορὰ ἐπιθετική, προσδλντική. ||
— نشریات δημοσιεύσεις προσδλντικάι· § ἐπιρ, ἐ-
πιθετικῶς, προσδλντικῶς.

تجاوزی } A. $\tau\epsilon\delta\chi\alpha\theta\epsilon\zeta$ -i, $\epsilon\pi\theta$. επιθετικός.
 اتفاق —: [ἀντιθ. τῷ $\epsilon\pi\theta$], $\epsilon\pi\theta$ επιθετική και ἀμυντική, ἤτοι
 συμμάχια και ἐπιμαχία. § 0. تجاوزیه —: $\epsilon\pi\theta$ επιθετικά
 κινήματα.

تجاهل } A. τεῶξαυθλ. [ρζ. جهل] ρ. ἀφ. προσ-
ποίησις ἀγνοίας, ἀγνοια προσποίη-
τη: عارف — προσποίησις ἀγνοίας ἐκ μέρους
τοῦ εἰδότης, ἅτοι τὸ γνωστὸν ἐκψέρειν ὡς ἀ-
γνωστὸν [δυσχεῖμα λόγου]. || Ρμ. προσποιούμαι
ἀγνοίαν: ايتدى — يو مسئلده — προσδειπνήθην ἀ-
γνοίαν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. § πλθ. تجاهلات.

تجاهلکار } Π. τεῶδαχδλ - κυάο, ἐπθ. ὁ
προσποιοῦμενος ἄγνοϊαν· § ἀψ.
تجاهلکاری } τεῶδαχδλ - κυάοι, προσποίνθις κτλ.

تجاهلکارانه } Π. τεῖλαχθλ-κταρσνέ, ἐπθ.
ὁ ἀρμύζων τῷ προσποιουμέν-
νῳ ἀγνοίαν, προσποιουτός· § ἐπθ. κατὰ προσ-
ποιήσιν ἀγνοίας, προσποιουτός.

νος. || اعتراف — **τάχτε ιεραρόφ**, ὑπὸ ὁμολογίαν,
ἵτοι ὁμολογηθέν[πρωγμα]. || حکم — **τάχτε χόκυ**,
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν, δεσποτείαν. § **3ον** ἀραδιστί,
προτασσόμενον ἐπίσης, ἐπομένον τοῦ ἀρθ. ἀρ-
θρον ال, καὶ προῤῥερόμενον **τάχτε** الارض —
τάχτε-λ-ἄρζ, ὑπὸ τὴν γῆν, ὑπόγειος. || البحر —
τάχτε-λ-ἄαχρ, ὑπὸ τὴν θάλασσαν, ὑποδρύχιος.
|| الحاء — **τάχτε-λ-ἄζιλῆ**, ὑπὸ τὸ δέρμα, ὑποδό-
ριος. || الحفظ — **τάχτε-λ-χῆφζ**, ὑπὸ φρουράν,
ἀσφαλῶς. § χρῆσιμνέει εἰς σχηματισμὸν ὄρων
τῆς χημείας, ἀνατομίας, βοτανικῆς κτλ. : —
كبريت || **ὑποθεϊκόος**. || كبريتي — **ὑποθεϊώδης**. ||
اللسان — **τάχτε-λ-λιδάν**, ὑπόγλωσσον. || البيض —
τάχτε-λ-μεπῆζ, ὑπόγυνον. || الورق — **τάχτε-
λ-βεράκ**, ὑπόφυλλον. || الملح — **τάχτε-λ-μυλχ**, ὑ-
ποαλατοῦχος. || الضلع — **τάχτε-ῖ-ῖιλ**, ὑπόπλευ-
ρος. || الترقوه — **τάχτε-τ-τερκουδέ**, ὑποκλειδίος.

تحتانی } A. ταχ-*anti*, ἐπθ. ὀ-*to* κάτω, κα-
τώγειος, ἀντιθ. τῷ فوقانی φεδκανί,
ἀνώγειος [ἐπὶ δωματίων]· § ὑπόδστικος, ἦτοι ὁ
ἔχων τὰς στιγμὰς ὑποκάτω [ἐπὶ γραμμάτων] :
περιέχει δύο τιμήμα-
τα, κατώγειον καὶ ἀνώγειον· § آزویت — ὑπονι-
τρικὸς [χημ.]· § θ. تحتانی — :
τιμήμα κατώ-
γειον. || — γὰ ὑπόδστικτον [ἦτοι γ].

} A. τεχαιτεδυ [ρζ. حَم] ρ. ἀφ. τὸ εἶναι
 } τι ἀπαραίτητον, ὑποχρεωτικόν, ἐπα-
 ναγκες, ἀνάγκη ἀπαραίτητος, ὑποχρεωτική.

تحشر } Α. τερασσίδος [ρζ. حشر] ρ, ἀφ. πῆξις ἰ-
δία λευκωμάτων οὐδῶν: دم-πῆ-
ξις αἵματος: || دم-κلیوی ιδιουργία νεφροθρομ-
βοειδής, προερχομένη ἐξ αἵματος προσπεπτη-
γός ἐν τοῖς νεφροῖς.

A. $\tau\epsilon\alpha\theta\acute{\iota}\delta\acute{\iota}\delta\eta$ [ρζ. حجر] ρ. ἀφ. ἀπο-
 λθωσις, ἐπιλθωσις: آبر — ἀπολθω-
 σις ἀορτῆς. || Ρμ. ἀπολιθοῦμαι: كبرج ايشلدك
 — ἀιδιόρ — $\text{نہ دینلہ متأثر اولیور ایدی کویاکہ قلی}$ —
 آبر — ἀιδί — δὲν συνεκινεῖ-
 το — ώστανε ἡ καρδιά του εἶχεν ἀπολιθωθῇ.

تجوير } A. ταχέϊσι [ρχ. حجر] ρ. ἀφ. τὸ πε-
ριφράττειν τόπον διὰ λίθων ἢ ἀλ-
λου τινός ὅπως μὴ ἐπέμβῃ ξένος, περιφραεῖς.
Рм. [ait.] : — بر کیمه اراضی موادن بر محلی
إذ أن تیس اوج سنه مدت او محلّه سائرندن احق اولور
پرفراڈن مبروس تی اک تۆن νεκρών γαιών απο-

καὶ ἐπὶ τοῦ μέρους ἐκείνου διὰ μίαν τριετίαν
δικαίωμα προσηύδατος ἄλλου [ἐχᾶνκε ὁλοῦρη].
تجيم } A. τεχαδδδδδου [ρζ. حج] ρ. ἀφ. τὸ
αὐξάνεσθαι κατ' ὄγκον, ἐξόγκωσις,
παρέκτασις: طحال — παρέκτασις σπληνός.

تجیل } A. ταυόζιζ. [ρζ. حجل, βλ. حجله] ρ.
ἀφ. τὸ τιθέναι εἰς τὸν νυμφικὸν
θάλαμον τὴν νύμφην [عرس], ἢ τὸν γαμ-
βρὸν [داماد].

تحدب } A. τεχαττῖδ [ρζ. حدب] ρ. ἀφ. τὸ
 κυρτοῦσθαι, κύρτωσις, κύφωσις. ||
 تحدب — ايدى Pm. — τὸ ἐξ ὕψους ἐκυρτῶσθαι || βλ. تحدب.
 تحدث } A. τεχαττῖδ [ρζ. حدث] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
 ναφύεσθαι [ἐπὶ ζήτημάτων, ἀγω-
 γῆς, διενέξεως κτλ.]. || Pm. — ايتدى — ἀνε-
 φύον ζήτημα. || ايدن دعوا — ἡ ἀναφύεσσα ἀγω-
 γή. || ايدن اختلاف — ἡ ἀναφύεσσα διαφωνία.

تحدّر } A. τεχαττῆρ [ρζ. حدر] ρ. ἀφ. τὸ κα-
ταβαίνειν, κατάβασις, κάθοδος: —
ماء κατόρους ὑδάτων.

تحدي } A. τερατίι [ρζ, حدی] ρ. ἀφ. τὸ ἐ-
 ρίξιν μετά τινος ἐπὶ ὑπεροχῇ· §
 σκέψιν μετά προδοχῇ· § πλθ. تحديات.

تحييد } Α. ταχίτη [ρχ. حدب] ρ. άψ. τὸ
ποιεῖν τινα ἢ τι κυρτόν, κυφόν,
κύφωσις· βλ. تحدب.

تحديث } A. ταχίς [ρχ. حدث] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
ναγγέλλειν, τὸ διηγέσθαι: نعت—
τὸ ἀναφέρειν εὐγνωμόνως εὐνοεσίαν: ١٥—

τὸ ἀναφέρειν συγγραμμάτων, συγγραμμάτων. C
 ب. نعمت جليله واجب اولان μία ὑψηλὴ εὐεργεσία,
 ἢν πρέπει νὰ ἀναφέρειν τὴς εὐγγυμῶνδος: § τὸ
 ποιεῖν τὴ ἀναψυχναίναν, τὸ διδόναν ὑπαρξιν, τὸ
 προσεξεῖν [βλ. ἁδύτ]: § πλθ. تحديات.

تحيد } A. ταχίς [ρχ. حد] ρ. ἀφ. τὸ περιο-
 διορίζειν ὅρια, ὁροθεσία· § τὸ περιο-
 ρίζειν, περιορισμός· اراضى ميره — προσδιορι-
 σμός ὁρίων δημοσίων γαίων· حدود — προσδιο-
 ρισμός ὁρίων [χώρας, ἐπαρχίας, κράτους κτλ.],
 ὁροθεσία· || حرکت — περιορισμός ἐνεργείας. ||
 Ρμ. [αἰτ.]· § تحيدات.

Π. ταχτή-ναμέ, ὄν. ἐγγράφον
ὁροθεσίας, ὁροθετηρίον.

تحذر } A. παραγγέλλω [ρζ. حذر] ρ.ἀφ. τὸ προ-
φύλαττεσθαι, προφύλαξις [ἐπι. κηθι-
κῶν]. || Pm. [τῆ δν] || βλ. تحوز και تجرس.

تحذير } Α. ταχίζω [ρχ. حذر] ρ.άφ. τὸ καθι-
στάναι τινὰ προδεκτικόν, ἐπιφυλα-

κτικόν, τὸ ἐφιστάναι τὴν προσοχὴν τινος ὅπως ἀποφεύγῃ πράξεων ἐπιζημιῶν, τὸ ἀποτρέπειν, ἀποτροπὴ [τῆς] دى: جو چٺرك يالاندن — دى: ἀποτροπὴ τῶν παιδῶν ἀπὸ τῆς σπατάλης: || Ρμ. [αἰτ. καὶ دى] : قرآن كريم انسانى تبديردن — ايديور : τὸ ἱερὸν Κοράνιον ἀποτρέπει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς σπατάλης: || کنديسنگ او کونا معا* لاندن — اولتى: زم δέον νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ αὐτοῦ ὅπως ἀποφεύγῃ τοιοῦτων ἐνεργειῶν.

تحرز } A. τεχαροῦς [ρχ. حرز] p. ἀφ. τὸ προ-
 ψυλάττεσθαι, προφυλάξις, ἀποφυγή·
 وديعه ممكن الـاولان بر سبب ايله تلف يا ضايع اولسه
 ἐὰν ἡ παρακαταθήκη καταστροφῇ
 ἢ ἀπολεσθῇ Ἐνεκα αἰτίας ἐπιδεκτικῆς ἀποφυ-
 γῆς [υδουκίνδ-τ-τεχαροῦς], εἶναι ἀποζημιώσιμος.

} Ἀ. παραγοῦς [ῥζ. حرس] ρ. ἀφ. τὸ
 } προφύλαττεσθαι, προφύλαξις [ἐπὶ
 } ὑλακῶν] βλ. تحذر.

تحرك } A. τεραροδὲ [ρζ. حرك, βλ. حركت] ρ.
 ἄψ. τὸ κινεῖσθαι, κίνησις: اوراق —
 اشجار ἢ κίνησις τῶν φύλλων τῶν δένδρων. ||
 حرف ساكن — ἢ κίνησις γράμματος ἡρμειντος,
 ἥτοι συμφώνου· [ψυσιολ.] κινητικότης τοῦ σώ-
 ματος· λέγεται καὶ قوه تحريكه κινεῖν τεραρο-
 ροδὲν. || اعصاب — κινητικότης τῶν νεύρων.

تحرکی } A. τεχαροδῖ-ί, ἐλθ. κινητικός § θ.
 } B. τεχαροδῖ-ί, ἐλθ. κινητικός § θ.

تحرّم } Λ. τεχαροῦν [ρζ. حرم, βλ. حرام] ρ. ἀψ.
 τὸ ἐκ φιλοτιμίας προφυλάττεσθαι καὶ
 ἀπέχχειν ἀπηνγορευμένων ἢ ἀπρεπῶν πράξεων:
 — اهل ὁ προφυλαττόμενος, ἀπέχων κτλ. || — اهل
 اعز حرامه ميل اعز
 ὁ προφυλαττόμενος ἀπὸ τῶν ἀπην-
 γορευμένων δὲν κλίνει εἰς τὸ ἀπηνγορευμένον.

تحرى } A. *τεκαροῖ* [ρχ. حرى] ρ. ἀψ. *ἐρευν-*
να, ἀναζητησις: — ἀναζη-
 τήσις δραπέτου, φυγάδος: || مأمورى — ἀστυνομ-
 κός ὑπάλληλος ποιῶν ἐρεῦνας πρὸς ἀνακάλυ-
 ψιν ἐγκλήματος καὶ σύλληψιν τοῦ δράστου. ||
 احباب — ἀναζητήσις φίλων. || Ρμ. *ἐρευνῶ*, ἀναζη-
 τῶ ἀπολεσθέντα ἄνθρωπον ἢ πρῶγμα, ἢ δραπε-
 τεύσαντα, ἢ λόγους καὶ αἵτια πρῶγματος [αἵτ]:
 چو جنى اورادہ کورمينجہ اوک آشاعسى دہ تحرى ايلدى
ἄμα δὲν εὔρεν ἐκεῖ τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἠρευνήσδε
καὶ τὸ κατώγειον τῆς οἰκίας. || غاب ايتديكى شي ||
ἀνεζητήσδε τὸ πρῶγμα ὅπερ ἀπώλεσεν. || ايلدى
ἐρευνῶ — *ἐρευνῶ* — اولتى || *ἐνεργῶ ἐρευνῶν*. || ايتك
ἄμα δὲν εὔρεν ἐκεῖ τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἠρευνήσδε
καὶ τὸ κατώγειον τῆς οἰκίας. || اولتجه اسانى —

ἐρευνῶσιν οἱ λόγοι τῆς ἐκπελώσεως ταύτης||
اولدی اوی — اولدی اوزری — اولدی
γενετο ερευνα εν τω οικω του||
γενετο ερευνα επ' αυτου [λωποδυτου η υπο-
πτου]||
تحریات پژوهشی — ی آثار عتیقه
ερευναι προς ανακαλυψην αρχαιοτητων.

تحریر } A. **ταχρίρ** [ρχ. حـ] p. ἀφ. τὸ γρά-
 φειν, ἥτοι γράψῃ, σύνταξις ἐγγράφου
 [ἀντίθ. **تقریر**]. § ἀπογραφὴν: مقالہ σύνταξις
 πραγματείας, διατριβῆς. || **نفس** — ἀπογραφὴν
 πληθυσμοῦ. || **توک** — ἀπογραφὴν περιουσίας ἀπο-
 θανόντος. || **موجب** — ἀπαιτοῦσα ἀπογραφὴν [ἐπὶ
 περιουσίας ἀποθανόντος, ὅστις ἀφήκεν ἀνήλι-
 κα τέκνα]. || **املاک** — καταγραφὴν κτηματικῇ, σύν-
 ταξις κτηματολογίου. || **رقبہ** — ἀπόλυσις, ἐλευ-
 θέρωσις ἀνδραποδῶν. || Pm. γράφω, συγγράφω,
 συντάττω, καταγράφω [alt.]: **مقالہ** — کتاب — **ایمانک** —
 συγγράφω βιβλίον, πραγματεΐαν. § **تحریرات**.

A. ταχίσιν-εν, ἐπερ. ἐγγυράφως [ἀν-
 τιθ. τῷ σὺν ἡμῶν οὐκ ἔστιν, προσηγορικῶς]
 بیلدی — ἐκοινοποιοῦσιν ἐγγυράφως. || افاد —
 مرام الہدی — ἐδίδωσεν ἐγγυράφως τὸν σκοπὸν τοῦ.

تحریرات } A. ταχρη-ât [πλθ. τοῦ تحریر] ὄν. θ. γράμματα [ἐπίσημα καὶ
 μη]: رسمه — γράμματα ἐπίσημα· || محكاراته —
 γράμματα φιλικά· || وارده — γράμματα ἀφιχθέν-
 τα· || يازمق — γράφω γράμματα· || قلمی — γραφείον
 ἀλληλογραφίας [κυβερνητικόν]· || کاتبی — γραμ-
 ματεὺς τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ὑποδιοικήσεως
 [قضا] — مدیری — γραμματεὺς τῆς ἀλληλογραφίας
 τῆς διοικήσεως [سجاق]· || βλ. مکتوبھی .

تحریری } A. ταχειν-ι, ἐπιθ. γραπτός· § 0 ἀ-
 νήκων τῇ συντάξει, ἵτοι γραφεῖν
 ἐφημεριδος κτλ: در — بو امتحان تقریری دکل — ἢ ἐ-
 ξετασις αὐτὴ δὲν εἶναι προφορική, εἶναι γρα-
 πτή· § 0. تحریریه — : συντάξις ἐφημεριδος
 κτλ. ἢ — : συντάσσεται ἐφημεριδος κτλ.

Δ. ταχούς [ρχ. ἄρς] ρ. ἀφ. διέ-
 γερσις, πρὸς κλησιν ἀπληστίας, ἐρε-
 θισμός: — مراجه جينك διεγερσις τῆς ἀπληστίας
 τοῦ τοκογλύφου. || Ρμ. διεγείρω τὴν ἀπληστίαν,
 ἐρεθίζω [δοτ. αἰτ.]: — يهني جمع ماله — ايتك
 τινὰ εἰς θησαυρισμόν: § πλθ. تحريضات.

تحريض } A. ταροῖς [ρζ. حرش] ρ. ἀφ. πα-
 ρακίνουσις, παρότρυνουσις [ἐπὶ κα-
 λῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολεῖν δοτ.]: ارباب اقتدارك معاونتہ
 — ἢ ποδὸς βοήθειαν παρότρυνουσις τῶν δυνα-

μένων· Pm. اَيْلَك — παρακινῶ, παροτρύνω [δοτ.
ατ.]: اَيْلِدِي — παρῳτρύνω — παρῳτρύνω
τοὺς γενναίους εἰς τὴν ἐπιθεσίαν εἰτι μᾶλλον. §
πλθ. بحر بضات.

تحريف } A. ααχρῖς [θ. حرف] θ. ἀφ. μετ. ἀνα-
γραμματος τοὺς λέξεως, ὡς τῆς غربال
γρηβάλ. εἰς قابور κόσκινον, τῆς πλατων εἰς
πλατων φελαστούν, Πλάτων· § διαστροφὴ κειμέ-
νου, διαφθορά.

تحريك } A. ταχῆαι [ρζ. حرك, βλ. حرکت] ρ.
 } αψ. τὸ κινεῖν, κίνησις, ὑποκίνησις,
 λέγεσις, ἐρεθισμός: حركت ἢ غضب τὸ κινεῖν,
 κινεῖν τὴν ὁργάν, τὸν θυμόν. || حرف τὸ
 κινεῖν γράμμα τι, ἡτοι τὸ συλλαβίζειν αὐτό
 μετὰ χαρακὲ [حرف], ἡτοι ψωνήεντος. || Ρμ. κιν-
 ῶ, θέτω εἰς κίνησιν, ὑποκινῶ, διεγείρω, ἐρε-
 ῖζω [αἱτ.]: يشي—اتك κινῶ τὸ λίκνον· § πλθ.
 تحريك ὑποκινήσεις [ἐπὶ κακοῦ].

تحریل } T. ταχιστα [παραθροα τοῦ تحریک]
 ὁν. γραμμῆ, σειράδιον ἥτοι σειρή-
 τιον πρὸς στολισμὸν: ی — نقش nāḡma ἡ σειρά-
 διον χρυσοῦν ἢ ἄλλο, χρυσίμευον πρὸς κέντη-
 μα, ἡ στολισμὸν ἐνδύματος κτλ.

} T. ἡ τῆς τοῦ ταρχου-λι, ἐπὶ θ. ὁ ἑ-
 } χων γραμμὰς, σεριδδία: كوز — ὁ-
 φθαλμὸς ζωγραφιστὸς, βεβαμμένος, ὠραῖος.

{ **ἄποχοις** } A. ταχοῖς [ῥζ. حرم, بل, حرام] ρ. ἀφ.
 ἀπαγορεύεις, διακήρυξας ὅτι ποῶν
 καὶ τι εἶναι ἀθέμιτον, ἀπαγορευμένον: **خبرك** حکمت
 ظاهر — ὁ λόγος τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ
 οἴνου εἶναι φανερός. || Ρμ. ἀπαγορεύω, κηρύτ-
 τω τι ὡς ἀθέμιτον, [ait.]: **شریعت قاری** مسکراتی
 — ὁ θεὸς νόμος ἀπαγορεύει τὰ τυχερὰ
 παιγνίδια, τὰ πνευματώδη ποτά.

تحريه } A. ταχθυμῆ [ἐκ τοῦ προηγ.] β. ἀφ. θ.
 ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς προσευχῆς τῶν
 Μουσουλμάνων ἐκφώνησις τῆς φράσεως: لا اله الا الله
 ἄλλὰ ἄλλ' ἐκπύρο, ὕψιστε θεέ!

تحريمي } A. απαγορευτικός, ἐπιθ. ἀπαγορευτικός.
 § 0. تحريميه : — ἀποστρεφὴν ἀποστρεφὴν
 ἐνεκα ἀπαγορεύσεως, σφιδρα ἀποστρεφὴν.

تحزب } A. τεχαζίζειν [ῥζ. حزب] ρ. ἀφ. τὸ
 συναθροίζεσθαι, συνάθροισις καθ' ὁ-
 μίλους; حجاج — συνάθροισις προσκυνητῶν.

تَحْزَنُ } Δ. τεχαρίζων [ρζ. حزن] ρ.άφ. λύπη,
 κατήφεια; نهذه حمله ايش يار صوصيه

καὶ πόσον ἐπίπλεστος ἦτο
ἡ κατὰφεια τῆς ψυχῆς· ὥς διωπνήσω τοῦλαχι-
στον ἵνα μὴ γελῶσιν οἱ ἕξνοι [στίχ.].

τὸν ἄνθρωπον ὁποῖον ἔστιν ὁ ἀνὴρ ὁ ὅσιος
 ὁ ἄνθρωπος ὁποῖον ἔστιν ὁ ἀνὴρ ὁ ὅσιος

تخزين } A. ταξιῖν [ρζ. حزن] ρ.ἀφ.τὸ λυπεῖν,
τὸ θλίβεῖν, τὸ καθιστάναι περιλυ-
τον: ي لايقمدر بر قلب معصومك — πρόπον εἶναι

νὰ θλίβῃ τις καρδίαν ἀθώου πλάσματος; ||
 Ρμ. λυπῶ, θλίβω [αιτ.]: دل فرقتزدۀ ذاتاً محزون —
 بر قلندۀ ایت — ἡ καρδία ἡ ὑπὸ τοῦ χω-
 ρισμοῦ τρωθεῖσα [ἑρκατ-ζετέ] λυπημένη [εἶναι]
 ἄλλως τε· καὶ σὺ ἐτι μάλλον μὴ λυπῇ [αὐτήν]·
 قرآن کریم تلاوتند § μελαγχολικὴ ἀπαγγελία: —
 — اختيار طرز — ايديور — ἔν τῃ ἀναγνώσει τοῦ ἱεροῦ
 Κορανίου ἀκολουθεῖ τὸν τρόπον τῆς μελαγχο-
 λικῆς ἀπαγγελίας: [بلا، مجود].

تحسر } A. τεχρασθῆναι [رحس, حسرت. βλ. ρ.
 ἄψ. τὸ ποθεῖν ἢ πόθος, στεναγμός,
 λύπη διὰ πρᾶγμα ποθητὸν, ἐπιθυμητὸν ἢ ἀ-
 πολεσθῆναι: اولاد — πόθος τῶν τέκνων || كوكم
 μένη, μετὸν πόθον σου [τεχρασθῆναι-λε], ὁ
 νοῦς μου θὰ πληρωθῇ μετὴν σκέλιν σου [τε-
 θεκέκυσθῆναι-λε] • § تحسرات.

تحسس } A. τεχασθός [ρζ, حس] ρ, ἀφ. τὸ
 ζητεῖν εἰδόντι, πληροφορίαν· § ἀντι-
 τοῦ احتاسي βλ. § πλθ. تحسات.

تحسين } A. ταχύν [ρξ. حسن] p. ἀφ. τὸ κα-
θιστάναι τι ὠραῖον, τὸ καλλωπίζειν,
ἐξωραϊσμός, καλλωπισμός· § τὸ ἐπιδοκιμάζειν,
ἐπαινεῖν, ἐπευφημεῖν, ἐπιδοκιμασία, ἐπαινος, ἐ-
πευφημία: — لفظ — τὸ καλλωπίζειν τὴν λέξιν. ||
كلّام بلفك وجوه تزين و — ي
μεῖν καὶ καλλωπίζειν τὸν εὐγλωττον λόγον.

|| Ρμ. [ait.]: ايدر — το ὠ-
ραῖον πρᾶγμα πᾶς τις ἐπιδοκιμαζει. || دارمستك
— ايتدى — επιδοκιμαζει την τάξιν του τμήμα-
τος του. || مظهر اولق — επιδοκιμασίας,
επαίνων, επαίνουμαι. § 220. تحسنت.

تحسین خوان } Π. ταχιδι-χάν, ἐπθ. ἐπαι-
 νέτης, ἐγκωμιαστής: حسن خط
 کیم کورسہ — اولو } ὅστις ἰδὼν τὴν καλλιγρά-
 μαν τοῦ Ἰχζέτ, ἐπαινέτης γίνεται.

تحسين خوانی } Π. ταχδὶν-χανί, ἀφ. τὸ ἐγ-
κωμιάζειν, ἐπαινεῖν. ἐγκώ-

— προφυλάξις ἀπὸ ἀσθενείας. || Ρμ. προφυλάττομαι [τῇ دن].

تحفظخانه } Π. τεχαφύλαξ-χανέ, ὄν. λοιμο-
καθαρτήριον: ده قرائنه بکلمه
τηρώ καθαροῖν ἐν λοιμοκαθαρτηρίῳ.

تحفظی } Α. τεχαφύλαξ-ι [ἀντιθ. تجاوزی] ἐπθ.
προφυλακτικός, ἀμυντικός. § θ. تحفظه:
— μέτρα προφυλακτικά. || — مواقع — τοπο-
θεσία προφυλακτικά, ἥτοι λοιμοκαθαρτήρια.

تحفه } Α. τεχαφύλαξ, ὄν. θ. δῶρον, προσφορά·
§ πράγμα ἢ ἔργον ὥρατον· πλθ. تحفه βλ.

تحقد } Α. τεχακκοῖς [ρζ. حقد] ρ. ἀφ. τὸ τη-
ρεῖν μῖσος, μνησικακία, πάθος: —
μνησικακία εἶναι ἀξιοκατάκριτος.

تحقق } Α. τεχακκοῖς [ρζ. حق] ρ. ἀφ. μσ.
ἐξακριβώσις, ἐπαληθευσις, βεβαίω-
σις: ی — معذرتك — ἐπαληθευσις τῆς δικαιολο-
γίας. || Ρμ. ἐξακριβοῦμαι, ἐπαληθεύω, βεβαιού-
μαι: او كتابك مؤلفي فلان ذات اولدي — ايتدی
ἐξηκριβώθη ὅτι συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου ἐκείνου
εἶναι ὁ δεῖνα: ايتدی — روایت — ἡ εἰδησις ἐδεδαιώ-
θη, ἐπληρώθη. || ايتدی — نظر مده — ايتدی
— ايدن — ὁ δεικνύων ἐδεδαιώθη ἐνώπιόν μου. ||
— ποσὰ βεβαιωθέντα, ἥτοι ποσὰ προὑπολο-
γισμοῦ ἅτινα εἰσπεράχθησαν καὶ εἶναι βέβαια: §
γίνομαι πραγματικός, ἐξωτερικεύομαι: انساك
مفهومي اولان حيوان ناطق ذهنده موجود بر معنادر
خارجده — ايتك ايجون زيد عمر كي افراد ضمنده — ايتك
ἐννοια «ἀνθρωπος» ἥτοι ζῶον λογι-
κόν, εἶναι ἐννοια ὑπάρχουσα ἐν τῷ νῷ· διὰ τὴν
ἐξωτερικευθῆ, πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ἐν τοῖς ἀτό-
μοις Ζεῖδ, 'Ομὲρ κτλ.

تحقير } Α. ταχκήρ [ρζ. حقار, βλ. حقارت] ρ.
ἀφ. τὸ καταφρονεῖν, προσδῶλιν, κα-
ταφρόννις, περιφρόννις, προσδολή, ἐξύβρισις:
— مستحق ذلکار — نه قدر حقير ايسده —
εὐτελής, δὲν εἶναι ἀξιος καταφρονήσεως. || —
ὕψισταμαι περιφρόννιν, προσδολήν.
|| Ρμ. καταφρονῶ, περιφρονῶ, προσδῶλλω, ἐξυ-
βρίζω [αἰτ.]: ايتاملي — ايتاملي —
δικως πρέπει νὰ προσδῶλλῃ τις. § πλθ. تحقيرات

تحقير آميز } Π. ταχκήρ-αμίζ, ἐπθ. περι-
φρονητικός, προσδολητικός, ὑ-
βριστικός: کلمات — λόγοι προσδολητικοί.

تحقيري } Α. ταχκήρ-ή, ἐπθ. περιφρονητι-
κός, ὑβριστικός. § θ. معاملة: تحقيره
— συμπεριφορὰ περιφρονητική, ἐξύβρις.

تحقيق } Α. ταχκήκ [ρζ. حق] ρ. ἀφ. ἐξα-
κριβώσις, ἐξετάσις, ἐξελεγχίς ἀλη-
θείας ὑποθέσεως: ی لازم کدی —
ἐξακριβώσις τοῦ πράγματος. || Ρμ. ἐ-
ξακριβῶ, ἐξετάζω, ἐξελέγχω ἀλήθειαν [αἰτ.]:
— اساس مسئلہ — ايدم ده اکا کوره حکم ویرم
ἐξετάσωμεν τὴν βᾶσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀνα-
λόγως ἐκφέρωμεν κρίσιν. § πλθ. تحقيقات βλ.

تحقیقا } Α. ταχκήκ-αν, κ. ταχκήκα, ἐπρ.
ἀληθῶς, βεβαίως, τῇ ἀληθείᾳ,
πράγματι· ἀντιθ. βλ. تقدير.

تحقيقات } Α. ταχκήκ-ατ [πλθ. τοῦ تحقيق]
ὄν. θ. ἐξετάσεις, ἐξακριβώσεις, ἐ-
ρευναι: مزه کوره — ταχκήκατηρηζὰ γυροῖ,
κατὰ τὰς ἡμετέρας ἐξακριβώσεις, πληροφωρίας·
— ai πρώται ἐξακριβώσεις, προανακρι-
σεις [ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεως].

تحقيق } Α. ταχκήκ-ή, ἐπθ. πραγματικός·
ἀντιθ. φαντασιώδης.

تحکم } Α. τεχακκόμ [ρζ. حکم] ρ. ἀφ. τὸ
ἐπιβάλλεσθαι, δεσποτισμός, ἐξάσκη-
σις δεσποτείας ἀνευ δικαιώματος, ἐπιτροπή, ἐ-
πίδρασις. || Ρμ. ἐπιβάλλομαι, ἐξασκῶ δεσπο-
τείαν [δοτ.]: ايتك — برينك ذوقه —
ἐπιβάλλομαι εἰς τὴν διάθεσιν τινος [εἰς τὸ γούστο του].

تحکيم } Α. ταχκήμ [ρζ. حکم] ρ. ἀφ. τὸ ἐνι-
σχύειν, ἐνίσχυσις, διαίτησις: — قابل
σχεῖν, ἐνίσχυσις, διαίτησις: — قابل
τὸ καθιστάναι διαίτησιν τὴν
ἐνεστώσαν κατάστασιν, ἥτοι διατήρησις τοῦ
καθεστώτος [νομ.]. || Ρμ. ἐνίσχύω, στερεῶ, διο-
ρίζω διαίτησιν [αἰτ.]: ايتدی —
ἐνίσχυσε τὴν βᾶσιν τῆς οἰκοδομῆς. § πλθ. تحکيمات

تحکيمنامه } Π. ταχκήμ-ναμέ, ὄν. συνυπο-
σχετικόν, ἥτοι ἐγγράφον, δι' οὗ
δύο ἢ περισσότεροι διορίζουσι διαίτησιν ὅπως
λύσωσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰν καὶ δίκην.

تحلب } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حلب] ρ. ἀφ. δια-
πνοή [ιατρ.].

تحلف } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حلف] ρ. ἀφ. τὸ δε-
χεσθαι ὅρκον, ὁρκωμοσία· βλ. تحلف.

تحلل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

تحليل } Α. τεχαλδῶ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. διάλυ-
σις, ἀποσύνθεσις [χημ. φυσ.]: — اجسام
— διάλυσιν, ἀποσύνθεσιν σωμάτων. || Ρμ. διαλύο-
μαι, ἀποσυντίθεμαι. § πλθ. تحللات βλ. تحليل.

Ἀ. *τεχαλλῶν* [p. *تحلم*] p. ἄψ. προσποι-
 ὀνις πρώτης § ἐνυπνιάσας, τὸ πλάτ-
 τειν καὶ διηγέσθαι ὄνειρα ψευδῆ.

تحال } A. τεχιολογία [φρ. حل, βλ. حلال] ρ. άψ.
 } θ. το απαλλάττεσθαι του βάρους ὄρκου
 δι' ἐκτελέσεως ἐλεημοσύνης, νηστείας κτλ.

A. $\pi\epsilon\rho\kappa\alpha\lambda\lambda\eta$ [ρζ. حلی, βλ. حلیه] ρ. ἀφ.
 τοῦ περικουσμεῖσθαι ἢ περικούουσιν,
 στολισμός, καλλωπισμός: نواق — οὐ στολισμός
 τῶν γυναικῶν. || [تῇ حلیه] — فضائل عاليه
 περικούουσιν δ' ἰσχυρῶν ἀρετῶν. § πλθ. تحلمات.

تحلیف } A. ταχθῆναι [ρζ. حلف] ρ. ἀψ. τὸ ἐ-
πάγειν τινὶ ὄρκον, ἐπαγωγὴν ὄρ-
κου, ὀρκισμὸς : شهود — ἐπαγωγὴν ὄρκου εἰς
μάστιγας || ومأمورين وكلا — ὀρκισμὸς ὑπουρ-
γῶν ἢ ὑπαλλήλων || وتحلف — τὸ ἐπάγειν καὶ
ὀχεσθαι ὄρκον. || Рм. ἐπάγω ὄρκον, ὑποβάλ-
λω εἰς ὄρκον, ὀρκίζω [ait.] || бл. και تحالف.

تخليق } A. παραλήκ [ῥζ. خلق] ρ. ἀφ. τὸ ξυ-
 ριζειν, ξύρηναι: رأس — ξύρηναι κε-
 φάλῃς. || شارب — ξύρηναι μύστακος.

تحليل } A. ααλλιλ [ρζ. حل] ρ. ἀφ. τὸ ἀνα-
λύνειν ἢ ἀνάλυσιν [γραιμματική, συν-
τακτική, χημική], διδάλυσιν, ἀποσυνθέσις : —
مرکبات ἀνάλυσιν κραμάτων || خردہ یابی || mi-
κροχημεία || — بال انا-τ-ααλλιλ, ἢ — ال
ἐν-ε-τ-ααλλιλ, δι' ἀναλύσεως § [ἐκ τοῦ حلّال] τὸ
καθιστάναι ἢ κερύττειν τι θεμετόν· τὸ συζεύ-
γυνθαι γυναικα τρις διαζευχθεῖσαν καὶ διαζεу-
γυέναι αὐτήν ὥστε ν' ἀναλάβῃ ὁ πρῶτος σόζυ-
γος [βλ. حل]. ¶ P. ἀναλύω, διαλύω, ἀποσυνθέτω
[at.]: اتمك — جلهی ἀναλύω πρότερον || مايعی
— اتمك — ἀναλύω τὸ ὑγρόν· § πλθ. تحليلات βλ.

تحليلات } A. αναλιν-άτ [πλθ. τοῦ تحليل] ὄν.
 θ. ἀναλύσεις, ἀποδυνθώσεις :

ἀναλύσεις χημικαί.

تحليلي } A. ταχλιλ-ī, ἐπθ. ἀναλυτικός: کیمیای
— ἀναλυτική χημεία. § 0. تحلیله.

تحليم } Α. αγγλιου [ρζ. حلم] ρ. ἀφ. τὸ καταπραῦ-
νειν ἢ καταπραύνσις : غصناك

5 — ἡ καταπραΰνσις ἐξωργισμένου. || Ρμ. [αἰτ.];
إحلك — عضوي / καταπραΰνω ἐξωργισμένον.

تحليه } Δ. ταξιζήν [ρζ. حلى, βλ. حليه] ρ. ἀψ.
τὸ κοσμεῖν, στολιζεῖν, περικόσμησις,
στολισμός, καλλωπισμός. || Ρμ. [αἰτ. καὶ τῇ
حلية فضل و عرفان إله—ء ذات و صفات امتشدر : (إله)]

περικέκοσμεν τὸ ἄτομον καὶ τὰ προσόντα του
[ἐαυτὸν] διὰ τῆς παιδείας καὶ ἀρετῆς.

تمحض } A. τεκαμυθζ [θζ, حمض] ρ. ἀφ. τὸ
 ὀξίζειν, ἵτοι γίνεσθαι ὀξύ, ξοίνι-
 σμα, ὀξείδωσις: شمره ὀξείδωσις γλῆυκου.

تحمل } A. τεχαμυῖν [ρζ. حمل] ρ. ἀφ. τὸ φέ-
ρειν βάρος [ἐπὶ ὑλικῶν ἢ ἠθικῶν], ἀ-
νοχή, ὑπομονή: — ی مقدار— سنیغنه دسون څورتيون
ἢ ἐπιτάτας δύναται νὰ φέρη τὸ πλοῖον, χω-
ρητικότης: || Рм. βαστάζω, φέρω, ἀντέχω, ὑπο-
φέρω, ἀνέχομαι, ὑπομένω [δοτ.]: او حيوان بو قدر:
ایدومر— يوكه τὸ ζῶον δὲν δύναται νὰ βα-
στασῇ τοσοῦτον φορτίον: || اعطاسه صندوقك—
ایدومر— سرمايه سي— توم كفاياليون توپ تايمليو دن
دύνاتاي ن' انډهڅن عيس تين څورنځيان ميسوي.
|| ايدومم— عيس توداوتاس ېروټوپرو-
پياس دن دύνاماي ن' انډهڅو. || اولنور— انهكتوس.
|| اډلار— اډورونتوس: § παθ. تحملات.

تحملىز } Τ. τεχαμυδλ-δδζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ὑ-
 πομονῆς, ἀνυπόμονος.

تحملسزلك } T. τεχαυυθλδδζ-λδκ, ἀφ. ἀ-
νυπομνησ(α.

تحملسوز } II. τεχαμυδλ.-δοῦζ, ἐπθ. ἀφόρη-
 τος [ὁ τὴν ὑπομονὴν καίων].

تحمل فرسا } Π. τεχамυδλ-φερσά, ἐπθ. ἀ-
φθορτος[ὁ τὴν ὑπομονὴν φθει-
ρων, καταστρέφων].

تحميل كداز } II. τεχαυμὸλ-γκυδᾶζ, ἐπθ.
ἀφόροντος [ὁ τὴν ὑπομονὴν
τήκων].

{ **تحمی** } A. **τεγαυυί** [ρθ. **حی** , βλ. **حی**] ρ.άφ.
 μσ. τὸ προφύλαττεσθαι, προφύλαξις,
 [دن **دن**] : — **كثرت** **اكادن** **πρόφυλαξις** **ἀπό** **πο-**
λυφαγίας.

تحمید } A. ταχυί: [ρζ. α] ρ. ἀφ. δοξολο-
 γία, αἴνος, τὸ λέγειν ὡς ἡ εὐχα-
 ρία τοῦ διδλαχ, ὁδξα τῷ Θεῷ. § πλθ. تحمیدات: —
 ἡπειροὶ δοξολογίαι. || شكرات وعبودیت ||
 αἱ δουλικαὶ ἡμῶν εὐχαριστίαι καὶ δο-
 ξολογίαι.

تحمير } A. ταχυῖρ [ρζ. حر, βλ. حرت] ρ. ἀφ
 φοινηγμός, ἤτοι κοκκίνισμα τοῦ δέρ-
 ματος ἐκ τῆς ἐντρούψεως φαρμάκων· § [ἐκ τοῦ
 حار] τὸ ἀποκαλεῖν τινα ὄνον, ὀνειδισμός· § πλθ.
 تحميرات ταχυμράτ.

} A. ἡ **τὰς** **ταχυς** [ἡ **ταχὺς** ἡ **ταχὺς**]
 } ρ.δφ. τὸ **φύγειν** [καθούρδισμα] **ιδίᾳ**
 καφέν. § τὸ **μέρος** **ἐνθα** **φύγειν** καὶ **κοπανί-**
ζουσι καφέν. ὁρθότερον **ταχυδ-γανέ**.

تخمیسه خانہ } II. ταχυς-χανέ, βλ. προηγ.

تحمیسجی } T. ταχὺς-ταῖ, ὄν. ὁ ἀγοράζων
 παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὸ δι-
 καίωμα τοῦ φούγειν καὶ κοπανίζειν τὸν καφέν.

δικαιώματα } Α. ταχυο-γέ, ὄν. θ. δικαίωμα
ἢ φόρος λαμβανόμενος παρὰ τῶν
φουγιόντων καθέν.

تحميص } Α. ταχυίς, βλ. تحميس.

تحميض } Α. ταχυῖς [ρζ. حمض] ρ. ἀφ. τὸ
 υποξίνειν, ἢ τοι καθιστάναι ξοινόν.

تحقيق } Δ. ταχύνει [ρζ. حق] ρ. ἀφ τὸ ἀ-
ποκαλεῖν τινα εὐνόησ. § πλθ. تحقيقات.

تحميل } A. ταχυῖλ. [ρζ. حل] ρ. ἀφ. φόρω-
οις, μεφ. ἐπιφώροτιοις. || Ρμ. φωροτό-

νω, μτφ. ἐπιφορτίζω, ἐπιβάλλω, ἀναθέτω [δοτ. αἰτ.]: اَيْتَكَ فُورْتُونَو تَو فُورْتُونَو ἐπὶ τοῦ ἀχθοφόρου || اَيْتَكَ اَشْيَانِي كَمِي يَه فُورْتُونَو τὰ πράγματα ἐπὶ τοῦ πλοίου || كَمِي سَافَر اَيْيُون خِيلِي τὸ πλοῖον ἐφόρτωσεν ἀρκετὰ γεννήματα διὰ τὴν Χίον || اَيْتَكَ بِرِيْسَه بِر خَدَمَتِ ἐπιφορτίζω τινὰ διὰ τινος ὑπηρεσίας || بُو شِي تَو فُورْتُونَو τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐπιβάλλει ἡμῖν μέγα καθῆκον || زَحَمَتِ τὸ ἐπιβαρύνει τινὰ διὰ τινος κόπου, ἀνάθεσις ἐπιπόνου ἔργου || مَنَتِ τὸ καθυποχρεοῦν τινὰ, καθιστάναί εὐγνώμονα, ἐπιβάλλειν εὐγνωμοσύνην § πλθ. تَحْمِلَات.

تحميل } Δ. ταχυλ-ι, ἐπθ. ὁ δνήκων εἰς τὴν
 } φθορωσιν· §θ. تحمیلہ : سندی — ταχυ-
 λυγὲ γενετή, φθορωτική [ἐμπορευμάτων].

} A. τεκνανῶν [ρζ. َحَنَ] ρ. ἀφ. πόθος,
 } ἔφεσις, ζῶντα συμπάθεια, στοργή :
 ی چو خفدن آبرش والدش — πόθος μητρὸς ἀπο-
 χωρισθείσης ἀπὸ τοῦ τέκνου αὐτῆς.

تمنى } A. τεχνῶνι [ρζ. χνα] ρ. ἀφ. τὸ κάμ-
 πτεσθαι, κάμψις· συννηθέστ. χνα βλ.

تحنيط } A. ταρχνιτ [ρχ. حنط, βλ. حنوط] p.άφ.
τὸ ἀρωματίζειν τὸ νεκρικὸν σάδα-
νον διὰ τοῦ ἀρώματος [חנוט]: ταρχνεύσθις νε-
κροῦ: → اصول σύστημα ταρχνεύσεως.

تخطيط } A. ταξι-ι, ἐπθ. ταριχευτικός §θ.
تخطيطه : اصول سیستم تاریخه-
دهد } — علامات ἐργασίαι ταριχεύσεως.

تحول } Δ. μεταβολή [ρζ. حول, βλ. حال] ρ·αφ.
 τὸ μεταβάλλεσθαι, μεταβολή, ἀλλα-
 γή, ἀλλοίωσις, μετασχηματισμός, μεταμόρφω-
 σις : حال—μεταβολή καταστάσεως || ادوار—με-
 ταβολή εποχῶν, καιρῶν || مرضی—μετασχημα-
 τισμός νόσου [ιατρ.] || ترکیب—χημική ἀλλοίω-
 σις. || Ρμ. μεταβάλλομαι, μετασχηματίζομαι
 [δοτ.] : ایدر — تکراری تدریجاً صاریدن قمری به — τὸ
 χρῶμά των βαθυπόδον ἀπὸ κιτρίνου εἰς ἐρυθρὸν
 μεταβάλλεται. § تحولت.

تحویل } A. ταχιδί [ρζ., حول, βλ. حال] ρ.άψ.
τὸ μεταβάλλειν, μετατρέπειν, τρο-
πή, μεταβολή : ی — ياردك غروشه متاتروحني
των χρημάτων εἰς γρόδια || شمس بشرطان — τρο-
πή τοῦ ἡλίου εἰς τὸν καρκίνον [**π̣ε ἀρετών.**]
[Pμ.] [δοτ. αἷτ.: ايلدم — عيوى μετέ-
βαλον αὐτό εἰς τοῦτο τὸ σχῆμα:] روزگار هوبوي
— ὁ άνεμος μετέβαλε τὴν διεύθυνσιν τῆς
πνοῆς του· آرشيني مئروه — يتديلر||
τὸν πῖχυν εἰς μέτρον· § ὀμολογία χροαστικῇ,
ὀμόλογον: ويردى بيك التونه ير — عدوكان ὀμόλο-
γον διὰ χιλίας λίρας· بورجيدر با — eĩnai xéρος
του δυνάμει ὀμολόγου· πλθ. تحولات βλ.

} A. ταξιδια [πλθ. τοῦ ταξιδιου]
 } ὁν. θ. ὁμολογίαι [χρεωστικά],
 ὁμολογία : — روم ايلي شمدوفر
 ἡδηροδρῶων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας.

} A. ταπεινῶν [πλθ. τοῦ ἁγ. θ.
 } χαριτισμοί, πολυχρονισμοί, εὐχαί,
 εὐλογίαι: إيتك — اتخاف διωρῶμαι εὐχᾶς, εὐλο-
 γίας, εὐχομαι, εὐλογῶ βλ. تحية.

تحت } A. τεχνίτης, βλ. *تحيه*.

تحيير } A. παραγίζω [ρζ, حير, βλ. حيرت] ρ. ἀψ.
 { ἐκπληξεις : دلخسته ايدم تاثرمدن دمبسته
 ———— αἰδω δαθενις την καρδιαν ημιν εκ της
 ———— συγκινησεως μου, ανανδος ημιν εκ της εκπλη-
 ———— εως μου. || Ρμ. ἐκπλήττομαι πλθ. تحيرات

تحيز } A. τεχαφύζ [ρζ. حيز] p. ἀφ. κατάλη-
 ψις θέσεως, τόπου· ἀπόκτησις ὑπολή-
 ψεως, τιμῆς, διακρίσεως, σπουδαιότητος: اصحاب
 — οἱ διακεκριμένοι || اجسام — κατάληψις
 — θέσεως ὑπὸ τῶν σωμάτων. || Ρμ. διακρίνομαι,

تحذش } A. *teχaτtōs* [ρζ. χδش] ρ. ἀφ. μσ. τὸ ἀμύσσεσθαι, ἀνθυσχεῖν, ἢ ἀμυχεῖν,

κ. τσουγγράνισμα, ἀνθυσχία, ἐρεθισμός: — اذهان —
 ἀνθυσχία τῶν πνευμάτων βλ. καὶ تحذش.

تحذع } A. *teχaτtō* [ρζ. χدع, βλ. χدع] ρ. ἀφ. τὸ ἐν γνώσει ἀπατᾶσθαι: — بو الخداع

— در — τοῦτο, φίλε μου, δὲν εἶναι ἀπάτη ὑπ' ἄλλου, εἶναι ἀπάτη ἐν γνώσει || βλ. تحذع.

تحذير } A. *teχaτtō* [ρζ. χذر] ρ. ἀφ. τὸ καλύπτειν, τὸ ὑποχρεοῦν τινα νὰ καλύψῃ:

— انذار — دین محمدی — نسوانی امر — انذار —
 θανάτικὴ θρησκεία διέταξε τὴν ὑποχρέωσιν τῶν γυναικῶν εἰς περικάλυψιν.

تحذيش } A. *teχaτtōs* [ρζ. χدش] ρ. ἀφ. μσ. τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

— اذهان — τὸ ἀμύσσειν ἢ ἀμυχεῖν, κ. τσουγγράνισμα: —

تحريف } A. *teχaτtōs* [ρζ. χرف] ρ. ἀφ. τὸ κατὰ τὴν φύσιν τινα ὡς παρὰ τὴν φύσιν, ὡς

παλίμπαδα: — ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

— ي — كنجك — ي — كنجك — ي — كنجك —

λην [ιδίᾳ ἐπὶ ὑγρῶν ὡς ὁ οἶνος κτλ.] § καλύ-
 πτεσθαι τὸ προδόωπον [ἐπὶ γυναικός]· βλ. احمار .

442 } Α. πύλν, δν. θ. πληρωδης στομάχου,
δυσπεψία, κ. κακοστομαχία.

تخمير } A. ταχυμιό [ρχ. χερ, βχ. خمير] ο. ἀφ.
ζύμωσις. || Ρμ. ζυμώ [αίτ.]: مذكور
ایدر } مایه خمیری فوق العاده سرعتی — ایدر
ζύμην ζυμοί μετὰ μεγάλης ταχύτητος τὸ ψῆγμα.

} A. ταχυίς [εἰς. ١٠] ὁ ἀφ' τοῦ συμ-
 } ποδοῦν εἰς πέντε, ἥτοι κάμνω νῦν
 } φθάσῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν πέντε· τὸ καθιστάναι
 } πεντάκις μεγαλειτερον, πενταπλασιαστικῶς διαί-
 } ρεσις εἰς πέντε· τὸ καθιστάναι πεντάγωνον· τὸ
 } προστιθέναι εἰς τὰ δύο ἡμιστιχία ποιήματος τι-
 } νος ἕτερα τρία καὶ σχηματίζειν οὕτω στροφάς
 } ἐκ πέντε ἡμιστιχιῶν· τὸ σύνολον ποιήματος,
 } οὗ οἱ στίχοι σύγκεινται ἐκ πέντε ἡμιστιχιῶν
 } ἕκαστος. ¶ Ρμ. συμποδῶ εἰς πέντε κτλ. [αἰτ]. §
 } πλθ. تحسبات ταχυιδάτ.

تخمين } A. ταξιμίν [ρχ. [خن] ρ.άψ. εικασία,
 συμπερασμός, ἐκτίμησις ἢ ὑπολο-
 γισμός κατὰ συμπερασμόν, κατὰ προσέγγισιν, ὑ-
 πόθεσις: ايشك طوغرىسى سزك ظن و—كر كرى
 ἢ ἀλήθεια τοῦ πράγματος δὲν εἶναι κατὰ τὴν
 ὑμετέραν ἰδέαν καὶ εἰκασίαν, ἵτοι ὡς ὑμεῖς νο-
 μιζετε καὶ εἰκάζετε. || —مه كوره —ταξιμινι νὲ γκυο-
 ρε, κατὰ τὴν εἰκασίαν μου, τὸν συμπερασμόν
 μου, τοὺς ὑπολογισμούς μου, ἢ καθὰ εἰκάζω, ὑ-
 πολογίζω. || Pm. εἰκάζω, συμπεραίνω, ἐκτιμῶ ἢ ὑ-
 πολογίζω κατὰ προσέγγισιν, ὑποθέτω, φαντά-
 ζομαι [ait.]: ايشك —مافى —ايديورم ὑπολογίζω τὴν ἀ-
 πόστασιν κατὰ προσέγγισιν. || اوله —ايديورم
 بنائك مصارف انشائي مى || —يوز اير —ايدلندر
 αἰ διαπάναι τῆς ἀνεγέρσεως τῆς
 οἰκοδομῆς ὑπελογισθῆσαν εἰς ἑκατὸν λίρας
 [ἑκατὸν λίραι] § πλθ. تخمينات: نه رغما
 —درلور —نه رغما —ايش بشتق بر صورت الدي
 του [ταξιμινανι νὲ ράγμεν], ἢ ὑπόθεσις ἐλαβεν
 ἄλλαν φάσιν.

ταχύνειν } *A. ταχύνειν, κ. ταχύνειν, ἐπρ.*
 κατὰ συμπερασμόν, κατὰ προσέγγι-
 σιν, ὡς ἔγγιστα, περίπου: *الى آدِم — περίπου*
πεντήκοντα βήματα: شو قدر در || — κατὰ συμ-
 περασμόν, ἢ ὡς ἔγγιστα, εἶναι τοσοῦτον.

تخمین کرده } Π. ταχυὴν-κερδέ, ἐπθ. ὑπο-
 λογισθεὶς κατὰ προσέγγισιν,
 εἰκαζόμενος.

تخمين } A. ταχυν-*i*, ἐλθ. ὁ κατὰ πρόθεσιν
 γινώσκων. γ. مقدار. — ποσόν τι κατὰ
 προσέγγυσιν. § 0. تخمينه.

تخوف { A. $\pi\epsilon\chi\alpha\beta\beta\acute{o}\varsigma$ [دڙ. خوف] ρ. αψ.
φοβεῖσθαι, φόβος [τῆ دن].

تخون } A. παραβδόν [ρζ. خون] ρ. ἀφ. τὸ ἐκ
 ναι ἐπίδουλον, ἀπιστον.

تخويف } A. ταχθῆναι [σχ. خوف] ρ. ἀφ. τοῦ
 φοβίζεин, πτοεин, ἀπειλεин, ἢ ἐκφο-
 βῶναι, πτόναι, ἀπειλῆν: — ملحدك و. ἐκφο-
 βῶναι — كرك ρ. [αἰτ.]: كرك —
 مضرر و. اخلاقرنجه و كرك مختلرنجه
 τοὺς παῖδας εἶναι ἐπιβλαβὲς τόσον διὰ τὰ
 ὅτι ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑγιειάν αὐτῶν. § πλῆ-
 تخوفات.

تخويفاً } A. ταχθίς-εν, ἐπρ. δι' ἐκφοβήσεως
ἀπειλῆς [αἰτ.].

κταδς. } A. ταχύνει [ρχ. χυο] ρ. ἀφ. το
κταδς. } ρύνειν, εὔρυνσις, ἀνάπτυξις, ἐπι

تخوين } A. ταχδιν [ρζ. خون] ρ. ἀφ. τὸ καθ' ἑαυτὴν
 γορεῖν τινα ὡς ἐπίδουλον, ἀπιστον
 § πλ.0. تخوينات.

تخیل } A. τεχαγγεῖν [ῥζ. خیل, βλ. خیال]
 ἄφ. τὸ φαντάζεσθαι, τὸ φέρειν εἰς τὴν
 φαντασίαν, φαντασία: — ب. کیفیتك τὸ φαντᾶ-
 σθαι πρᾶγμα ἢ ὑπόθεσιν τινα. || Ρμ. [ait.
 اغتدون || «تجدد» کورمکی — ایتک
 πρὶν ἢ τὸν φαντασθῶ, οὐ
 φαντασθῶ. || «خشی» دینان عجبونه ك خلقی ||
 τὸν διανοοῦμαι. || یونانیلیل طرفدن بو صورته —
 ἰδλشدرد — πλάσις τοῦ ἐκτροώματος τοῦ καλουμένου «ἐ-
 μαφροδιδιτος» οὕτω κατὰ φαντασίαν ἐθεωρήθη
 ὑπὸ τῶν ἀναγνόντων. || «تخیلات» § πλθ.

خيلا } Α. τεχάγγυον, ἐπρ. κατὰ φαν-
τασίαν, φανταζόμενος.

تخب } A. ταχύνει [ρχ. χίβ] ρ. ἀφ. τὸ
 ρεῖν εἰς ἀπελπισίαν, τὸ ἀπελπίζ-
 ει — ي. امید وارك — ρ. τὸ ἀπελπίζειν εὐελπιστοῦν.
 || Pm. ἀπελπίζω [ait.].

تخيیر } ταχῆος [ρ. خیر, βλ. خيار] ρ. ἀφ.
ἀφίνειν τινά ἐλεύθερον νά ἐκλέξῃ,
προτιμήσῃ μεταξύ δύο πραγμάτων. || Ρμ. [α
کام حبس ایلہ جزای تقدی بیندہ : —
تὸν ἀφῆκαν νά ἐκλέξῃ μεταξύ φυλά

va, μελέτην ὑποθέσεως, ζητήματος κτλ: مسئله: ك
 ی— εξέτασις τοῦ ζητήματος: كيفيتك
 ος τῆς ὑποθέσεως: و تحقیق— εξέτασις καὶ εξα-
 κριθῶς: بال— **πλ-τ-τετικὴν**, δι' εξέτασεως, ἢ
 εξέταζων. || Ρμ. εξέταζω ἀκριθῶς, λεπτομερῶς,
 μελετῶ ζήτημα, ὑπόθεσιν κτλ. [ait.]: —
 اولنسه بك جوق || εξέταζω τὸ πρῶγμα: —
 πολλὰ ζητήματα, εὖν εξέτασθῶσι, ὅ' ἀποδειχθῶσιν ἀδόσιμα: § πλθ.
 τδικτ **τετικηατ:** — عمقه — βαθεΐα εξέτασεως ||
 شرعية — ιεροδικαστικά εξέτασεως.

تَدَاك } A. τετελλῶν [ρζ. ذاك] ρ. ἀφ. τὸ ἐν-
 } τριβέσθαι, ἐντριβή.

تدل } A. τετελεσθαι. [ρζ. ٧د] ρ. ἀφ. ἀκκα-
σμός, ἐρωτοτροπία.

تدلی } A. τετελεσται [ρζ. دلو] ρ. dñ. συνών.
 τῷ προηγούμενῳ § πλθ. تدلیات.

تجمع } A. τετεμμεν [τε, جمع] ρ. ἀφ. ρυάς,
 [νόθος ὁφθαλμῶν] ἡ τὸ διακρίνειν.

تدمیج { A. τετιμιδζ [ρζ, دمج] ρ. ἀφ. τὸ εἰσ-
ἀγειν τι ἐντὸς ἄλλου· βλ. اندماج.

تدمير } A. τετυμιο [ρζ, دمر] ρ. ἀφ. ὄλεθρος,
καταστροφή: (و - ش) ἰσχυρὰ ἡ κα-

ταστροφήν καὶ ὁ ὀλεθρος τῶν ληστών. ¶ Ρμ. καταστρέψω, ἐξολοθρεύω [ait.]: اعدائي — اليك καταστρέψω τοὺς ἐχθρούς: § πλθ. تدمر.

تدمیه } Α. τετιμῆ [ρζ. دمو, βλ. μ] ρ.άφ. θ.
αιματοποιήσας, ἤτοι μεταβολὴ τοῦ

ἄνωγ' εἰς αἴμα· βλ. استءاء .
 تدنس } Α. τετέννυς [οζ. دنس] ρ. ἀψ. μσ. τὸ

μολύνσεις: جامه — ὀρπάινεσθαι, μολύνεσθαι, ὀρπάναις, ἢ ὀρπάναις τοῦ ἐνδύματος.

τῷ } A. τετεννί [ρζ. دنو, βλ. دنائت] p. ἀψ.
 τῷ } τὸ ἐκπίπτειν, ἐκπτώσις, παρακμή [ἀν-

[illegible]

αι τιμαὶ τῆς μετὰξὺς ἐξέπεσαν· § πλθ. تذبذبات

ῥύπανσις: **لِبَاسٌ** — ῥύπανσις τοῦ ἐνδύματος* || وورقة لك

٥- ῥύπανσις τῆς ἐπιστολῆς [δελτίου].
تدوس } A. teḏis [دور] ρ. ἀψ. στροφή.

ἡ στροφή τῆς μηχανῆς // طولابك — διοικήσεις τῶν μηχανῶν

πραγμάτων, διακυβέρνησις. || Ρμ. στρέψω, διοικῶ,

διευθύνω [αιτ.]: اَيْتَمَّ — στρέφω τὴν σφαῖραν· § τὸ καθιστάναι σφαιρικόν, στρογγύλον.

تدوين } A. τετίδιν [ρζ. دون, βλ. دیوان] ρ.
ἀφ. κωδικοποίησις, συλλογὴ τῶν

ζητημάτων ἐπιστήμης πρὸς ἀπαρτισμὸν βιβλίου, συλλογὴ ποιημάτων: || ی — علی قهک —

δικολοποῖντες τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἱεροῦ δικαίου.
 ¶ Ρμ. κωδικοποιῶ, ἅτοι ἀπαρτίζω εἰς βιβλίον

[αἰτ.]: علم حقوق مکمل صورتده—ایلدی
ποίησεν ἐντελῶς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου.
§ 320. تدریس

§ πλθ. تدويته .

تدويه } A. τετριγνῆ [ρζ. + دوا] ρ, ἀφ. θ. θεωρα-
 πευτική. τὸ διδῆναι φάρμακα πρὸς

..) A. τετραρχῶν [οἷ, 1.42] ο. ἀφ. τὸ ἀ-

تذهن } A. τηρεῖν [φρ. ذهن] v. aφ. το α-
λειψεσθαι, χροῖεσθαι δι' ἐλαίου εὐω-
δου· Bz. και ادھان.

تدهی } A. τετρακτὶ [ρζ. , دها : τεκτῶ = ἑκτακτος,
δαιμόνιος νοῦς] ρ. ἀφ. τὸ φέρεσθαι

ὥς οἱ ἔχοντες ἑκτακτὸν, δαιμόνιον νοῦν.
A. τετράκις [95. دهمش, 96. دهمت]

ρ.αθ. τὸ ἐμποιεῖν φρόκιν, τρόμον,
 ἐκφόδονσις. || Ρμ. [ait.] : § πλθ. تدهيشات .

تدهين } A. τετιν [ρζ. دهن] ρ. ἀφ. τὸ ἀλεί-
φειν ἔλαιον εὐωδες, χοῖσις: صا ج ل ر ك

5—τὸ ἀλείφειν τὴν κόμην. || Ρμ. ἀλείφω κτλ.
 [αἱτ.]: — اَيْتَكَ — ἀλείφω εὐώδες ἐλαιον

ἐπὶ τοῦ ἑορταίου ἐνδύματος.
 ٢٤ } Α. τετεγγέν [ρζ. ٢٤ ٢٥ = θρησκεία]

τῶν ἐντολῶν τῆς θροῦκείας· § τὸ διέχεσθαι, πρε-

ὁδοῦν θρησκείαν· § [ἐκ τοῦ دین = χρέος] τὸ
ὑποδάλλεσθαι εἰς χρέος, χρεοῦσθαι· || Ρμ. [αἰτ.]:
— αἱ εἰς τὸ χρεοῦσθαι ποσὸν τι

— τὰ χορεύουσαι ποδὸν τι.
— تذاکر } Α. τεζακίρ [πλθ. τοῦ ذکر βλ.]
— } δν. θ. γράμματα: ورد — τὰ ὀφι-

χθόντα γράμματα || عليه — ὑπὲρ τὰ γράμματα.
: : =) A. τετέλεσται || رُفِعَ — ὑψώθη.

τὸ μένειν ἀναποφάσιστον, ἐκκρεμότης ὁ

νωμαλία: امور — ἡ ἐκκρεμότης τῶν πραγμάτων. || حال مَـنْوَءٌ ἐν ἐκκρεμότητι.

تذرو } Π. πείθετε, ὄν. φασίανός [τ. σοκλόν].

ὄν } **تذکار** } A. τεζκαρό [ρζ. ذکر] ρ.δὲ τὸ ποιεῖν
 ὁ, } } μνείαν, μνεία: —⁴ مستغنى ὁ, ἢ, τὸ μὴ

τὰ τὸν μῆνα τοῦ Παμαζανίου τὴν νύκτα
 συνισταμένη ἐξ εἰκοσὶ γονυκλισιῶν [ركعت].

A. $\pi\theta\theta\pi$, $\delta\nu$. $\chi\omega\mu\alpha$, $\gamma\tilde{\nu}$. $\beta\lambda$. تراب.

تر } Π. τῶν, ὅν. θ. ρίψανος· βλ. تورپ
 } ἢ طورپ.

A. τῶν ἐν. 0. τῶν ἐν, μαυσιωλεῖον:
 شرية — leōn mau-si-lei-on ||

ἐξ ἡμετέρας ἐκείνης τοῦ ἀγίου Μουσουλμάνου ἢ Σουλτάνου].
πν.] توتی پدیده.

Π. τῶν πνευματικῶν, ὅν. φύλαξ μαρτυ-
λαίου.

} **Τ. τῶρεταρ-λήκ, ἀψ. τὸ ἐρ-
 γον τοῦ φύλακος μανθωλείου.**

تربیت } A. τροφή, βλ. تربیه.

Π. τροπὴν ἐτ-γκυάχ, ὃν, τόπος ἀ-
νατροφῆς, ἐκπαιδευτήριον.

A. τετραῖ [ρζ. راج] p. 45. τετραπλα-
 σίας, διαίρεσις εἰς τέσσαρα, τετρα-
 γωνισμός [γεωμ.]: دائره — τετραγωνισμός τοῦ
 κύκλου. || — بحجاب — πῖ χυδάπῃ τετραῖ, καθ'
 τετραγωνικόν τετραγωνικόν [γυλπέδου κτλ.]. ||

τῶν τετραγωνικῶν [γυπέδων κτλ.]. ||
 زمني اوتوز آرشون — κατόστημα,
 τὸ γυπέδον εἶναι τριάνκοντα τετραγωνικῶν
 πύχων· § τετραπλασιάσις ἡμιστι-
 ποιήματος, ἥτοι προσθήκη εἰς τὸ ἐν ἡ-
 μιστίῳ ἐτέρων τριῶν, ἢ εἰς τὸν ἐκ δύο ἡμι-
 στιχῶν ἐτέρων δύο ἡμιστιχίων· || Ρμ. τε-
 τραπελάσιζω, τετραγωνίζω [αἰτ.]: § πλθ. تربعات.

A. τεροπι-εν, ἐπο. τετραγωνικῶς: —
 40. τετραγωνικῶς πῆχεις 40.

تربیع } A. τεροπι-ī, ἐπθ. τετραγωνικός :
 قرق ذراع — καθ' ὑπολογί-

[*ἡ-χιδάῃ*] τετραγωνικὸν τεσσαράκοντα
 ραῖς § 8. *تربعه*.

تر } A. τροφή [رو. ٩٥] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἀνα-
τρέφειν, ἀνατροφή, καλλίεργεια, ἀγω-

ῥύκευσις φαγητοῦ, καοῦκευμα, ἐμβαμμα.

καλλιέργεια φυτῶν || * —
καλλιέργεια δένδρων || اِطْبال * — ἀγωγή,

οφῆ παιδων· ¶ Ρμ. ἀνατρέφω, διαπαιδαγω-
αλλιεργῶ, μορφῶ, σωφρονίζω, κολλάζω, ἀρ-

τύω, καρκεύω [αιτ.]: اولادى حسن → ايدىيور
ἀνατρέφει καλῶς τὰ τέκνα του || ويرومك — di-

δω ἀγωγήν, διαπαιδαγωγῶ [δοτ.] || المقي — lam-
bānaw ἀγωγήν εἶμαι ἐπιδεδεκτικὸς ἀγωγῆς || منه

δίδω ἀγαπῆν, εἰμὶ ἐπιδοεκτήκος ἀγαπῆς. || برینه
 ويومك — δίδω τινὶ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, κο-
 λάζω, σὺ ἵσθον(ίζω). || قول ابتد بر مک — καθι-

στῶ τινα ἐπιδεκτικὸν μορφώσεως, τὸν κάμνω
να δεχθῇ μόρφωσιν. || — ليمون و ممرطه ايله يايلاش

καὶ ὡοῦ· || بی حکمرک — ἐπιχέω τὸ ἐμβάμμα ἐπὶ

καὶ αὐτοῦ || **أَجِيرَت** = ἐπιμέλῃ τοῦ εὐαγγελίου ἐπι-
 τοῦ φαγητοῦ· ἡ χαλινός ἐπ' αὐτῶν ἀμάξις· [ὄρν.]
تَرْبِيَّت = ἀνατροφὴ θυγατέρων.

تربیه سنز } T. **τρεπίγε-δίξ**, ἐπθ. ἀνάγωγος,
ἀνευ μορφώσεως ἢ καλῆς ἀνατρο-

...) ἀνευ μορφωθεὶς ἢ κακῆς ἀνατρο-
πῆς: جوجق — ἀνάγωγος παῖς· § ὁ μὴ ἡρτυμέ-
νος ὁ μὴ κατασκευασμένος [ἐπὶ φαγητῶν].

Τ. περιγε-διζλίκ, άφ. έλλει-
ψας άγωνής καλώς άνατορής

Π. περὶ γένε· κεφ' ε', ή ترویث کرده

περὶ γένε-κερῶν, ἐπθ. ἀνατε-
 αμμένος, μεμορφωμένος, ἀνάστημα: بوجوق

— سي —
 ο κυρίου ἐκείνου, ἥτοι ἐκείνος ὁ κύριος ἐμδρ-

14. " } Τ. τεροπίγε-λί, ἐπθ. εὐάγωγος, με-

μορφωμένος, δεδιδαγμένος: —
ἐν ἀγῶνι παῖς: || وشاق — ὑπὸ πείρῃ με-

εὐαγῶτος παῖς· || —υπὸ τοῦ με-
 φωμένος, ἔχων καλὴν συμπεριφορὰν· || —
 ἵππος δεδιδαγμένος· § ὁ ἔχων ἔμβριμα [σάλ-

ἵππος θεοδοαγμένος· ὁ ἔχων ἐμβαλμα [δαλ-
ν]ήρυτμένος, καρυκευμένος [ἐπὶ φαγντῶν].

} τηράν, βλ. طهران.

T. **τερ-πόζ,δν.** λεπτόν λευκόν κά-
 λυμμα ὑπὸ τὸ φέσιον πρὸς ἀπορ-

αὐτῶν τοῦ ἁγίου πνεύματος. عرقيين και طاقه .

٢٠ } τέρετ, βλ. ٢٠.
 ٢١ } A. τερετῶν [οζ. ٢٠, βλ. ٢٠] ο

A. προερχομαι [95. رِب, 82. رِبَة] p.
 ἀφ. τὸ προερχεσθαι, προκύπτειν, τὸ

οργεῖν, ἐπιδαρύνειν, ἐπιβάλλεσθαι: ديك ذمت
 ندين — مدينه πριν ή τὸ χροός ἐπιδαρύνει

ἐπιτέλει. || Ρμ. [δοτ.]: عهد مزمه — ايدن
 ايدن وظيفه اي ايدن εκτελοῦμεν τὸ καθήκον τὸ

ἀλλόμενον ἡμῖν* || بـو خصوصه کندیتہ
-مشوالت- ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἐπιδαρύνει

εὐθύνη || ايدەچك ضرر و زيان — ἡ ζῆντα

إتكم καθίστω άνετον τήν θέσιν, τόν βίον· άποκτώ άνεσιν, εύζωϊαν § βλ. και ارقاه.

ترقب } A. **τερρεκκῶ** [ρζ. رقب] ρ. άψ. τὸ προσδοκᾶν, προσδοκία, τὸ ἀναμεινεν εύκαιρίαν [συνών. انتظار. اوزره: وانتظار εύρίσκομαι ἐν προσδοκίᾳ· βλ. ارتقاب. بولنقى.

ترقص } A. **τερρεκκός** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ἀναδαινεῖν καὶ καταδαινεῖν ὡς ἡ κινουμένη μηχανή, ἡ ἐμβολὸν, ταλάντεισις.

ترقوه } A. **τερκουβέ**, ὄν. θ. κλεις [ὁ στουὶν τοῦ τραχήλου]· βλ. και كوبرجك.

ترقوى } A. **τερκουβί** [ἐκ τοῦ ترقوه] ἐπθ. κλειδικός· § θ. ترقويه.

ترقى } A. **τερρεκκή** [ρζ. رقى] ρ. άψ. πρόδοσις, προαγωγή, ἀνύψωσις, αὔξησις [τῆ. ده]:

سی — انسانك صنعتده — آتار || ἐποχή πρόδοσις — دور — ||

ادبياتك || ἐργα, δειγματα, μνημεῖα πρόδοσις — ||

— ἡ πρόδοσις τῆς φιλολογίας — صحیح || — ἀληθινὴ πρόδοσις — ||

طريق — ده قطع منازل وملى || — مراحل ايتكم

σταθμούς, ἅτοι ποιῶ γιγαντιαῖα βήματα· || —

فیثات ὑψωσις, αὔξησις τιμῆς. || Ρμ. προσδεύω,

προάγομαι, ἀνυψοῦμαι, αὐξάνω [τῆ. ده] — ایلدی

شعدوفر خطك ممتد || — اولدینی يرلرده اراضی و املاك —

فیثات ایلدی — eis τὰ μέρη ἐνθα ἐπεξετάθη ἡ διωρηοδρομικὴ γραμμή, νύξθη ἡ τιμὴ τῶν γαιῶν καὶ τῶν κτημάτων· § πλθ.

ترقیات — علمیہ — πρόδοσις τῶν γραμμμάτων· § πλθ.

عصریه || — πρόδοσις ἐπιστημονικαί· — رفنیہ ||

— πρόδοσις τοῦ αἵματος· — غریبه || — πρόδοσις τοῦ πολιτισμοῦ· ||

βλ. και σύνθετα: ترقى پرور, ترقى بیشه, ترقى جو, ترقى دار, ترقى یاب.

ترقیات } A. **τερρεκκίγιάτ**, πλθ. τοῦ ترقى βλ.

ترقى پرور } Π. **τερρεκκή-περβέρ**, ἐπθ. ὁ φίλος τῆς πρόδοσις, φιλοπρόδοσις:

ترقى پروران. § πλθ. — φιλολογικὴς φιλοπρόδοσις: — مساعی·

ترقى پرورانه } Π. **τερρεκκή-περβερανέ**, ἐπθ. φιλοπροοδευτικός: —

προσπάθειαι φιλοπρόδοσις || — تشویقات ὑποστηρίξεις φιλοπρόδοσις· § ἐπρ. φιλοπροοδευτικῶς.

ترقى پرورى } Π. **τερρεκκή-περβερί**, άψ. ἡ πρὸς τὴν πρόδοσις ἀγάπη, τὸ φιλοπρόδοσις [πνεῦμα].

ترقى بیشه } Π. **τερρεκκή-πιτέ**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἔχων ἔργον τὴν πρόδοσις, σκαπανεύς τῆς πρόδοσις· § πλ. ترقى بیشكان.

ترقى بیشكان } Π. **τερρεκκή-πτε**, ἐπθ. ὁ ζήτην πρόδοσις, ὁπαδὸς τῆς πρόδοσις· §

πλθ. ترقى جویان.

ترقى جویان } Π. **τερρεκκή-δζου**, ἐπθ. ὁ ζήτην πρόδοσις, ὁπαδὸς τῆς πρόδοσις· §

πλθ. ترقى جویان.

ترقى جویانه } Π. **τερρεκκή-δζουγιάνέ**, ἐπθ. φιλοπροοδευτικός· § ἐπρ. φιλοπροοδευτικῶς.

ترقى جویي } Π. **τερρεκκή-δζογί**, άψ. ἀναζητησις πρόδοσις, ἡ πρὸς τὴν πρόδοσις τάσις, τὸ φιλοπρόδοσις [πνεῦμα].

ترقى دار } Π. **τερρεκκή-τάρ**, ἐπθ. ὁ κάτοχος πρόδοσις, προσδεύσας· || Ρμ. هر شى

اولور — امکانه كوره — ||

— ei ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ δυνατοῦ.

ترقى شكىش } A. **τερκκή** [ρζ. رقى] ρ. άψ. τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον, κόσμωσις λόγου· § πλθ. ترقى شكىش.

ترقى شكىن } Π. **τερρεκκή-σικέν**, ἐπθ. ὁ θραύων τὴν πρόδοσις, ὁ ἐχθρὸς τῆς πρόδοσις, φωτοσδεύτης· § πλθ. ترقى شكىنان.

ترقى شكىنان } Π. **τερρεκκή-σικενανέ**, ἐπθ. ἀντιπροοδευτικός, φωτοσδεύτικός [πράξις κτλ.]. § ἐπρ. ἀντιπροοδευτικῶς.

ترقى ياب } Π. **τερρεκκή-γιάτ**, ἐπθ. ὁ εὐρύσκων πρόδοσις, ὁ προσδεύων· ||

Ρμ. — اولقى — προσδεύω.

ترقى قص } A. **τερκκή** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν ἢ βάλλειν τινὰ νὰ χορευθῇ.

[αἰτ.]: — — رفاقى — ||

ترقى قيع } A. **τερκκή** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν ἢ βάλλειν τινὰ νὰ χορευθῇ.

[αἰτ.]: — — رفاقى — ||

ترقى قيع } A. **τερκκή** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν ἢ βάλλειν τινὰ νὰ χορευθῇ.

[αἰτ.]: — — رفاقى — ||

ترقى قيع } A. **τερκκή** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν ἢ βάλλειν τινὰ νὰ χορευθῇ.

[αἰτ.]: — — رفاقى — ||

ترقى قيع } A. **τερκκή** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν ἢ βάλλειν τινὰ νὰ χορευθῇ.

[αἰτ.]: — — رفاقى — ||

ترقى قيع } A. **τερκκή** [ρζ. رقص] ρ. άψ. τὸ ποιεῖν ἢ βάλλειν τινὰ νὰ χορευθῇ.

[αἰτ.]: — — رفاقى — ||

φειν ἐπιστολῶν. || ٢٥ — γραφῇ, σύνταξις ὁμο-
λόγου. || Ρμ. γράφω ἀριθμούς, γράφω, συντάτ-
τω [ait.]: عدى — عاك γράφω ἀριθμόν. ||
قلى — عى ἐγράφη ἡ φιλικὴ ἐπιστολή.

τρεῖς ἡ ψαλτικὴ ἐπιστολὴ.
 } **ترقین** A. **τερκὴν** [ρζ. رقن] ρ. ἀφ. διαγρα-
 φῆς, ἀπάλειψις ὀνόματος ἢ σημειώ-
 σεως ἐκ κώδικος, καταστίχων: اسمی—διαγρα-
 φῇ ὀνομάτων. || Ρμ. διαγράφω, ἀπαλείφω [αἰτ.]:
 اءءء قءءء قءءء—إءءء
 ἐκ τοῦ κώδικος κτῆμα ἢ σημειῶσιν κτλ.
 ἐκ τοῦ κώδικος, ἢ στρατιωτικόν, μαθητὴν κτλ.
 ἐκ τοῦ καταλόγου [βλ. قءءء كاءءء]. || اءءء قءءء
 διαγράφη. § πλθ. ترقنات.

ترک } Α. τέρε, θ. ἀφ. ἐγκατάλειψις, παραι-
 τήσις: نزاع — παραιτήσις ἔριδος: || دعوی
 — παραίτησις δίκης: || دار و دیار — ἐγ-
 κατάλειψις τοῦ οἴκου καὶ τῆς χώρας, ἀποδη-
 μα: || دنیا — ἐγκατάλειψις, παραιτήσις τοῦ κό-
 σμου, τὸ μονάζειν [βλ. تارك]: || Р. ἐγκαταλείπω,
 αφήνω, παραιτοῦμαι [ait.]: خانگی, اولادی, عالمی —
 ترک — ἐγκαταλείπω τὸν οἶκον, τὰ τέκνα, τὴν
 οικογένειαν: || ترک — احو و راحت —
 οἶκον τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἡσυχίαν: || ترک —
 ملک — ἐγκαταλείπω τὸ στάδιον: || ترک —
 عادی — ἐγκαταλείπω, παραιτοῦμαι ἔξιν.

ترک } τὸ ὄν. κ. Τοῦρκος, υἱὸς κατὰ τὴν
 ἀνατολικὴν παράδοσιν τοῦ Ἰάφεθ
 [יֶפֶת], υἱοῦ τοῦ Νῶε [נוח], ἐξ οὗ οἱ Τοῦρκοι §
 πλθ. ἀρβ. اترک **ἑτροάκ**. Κατὰ τινες τῶν νεωτέρων
 Ὁθωμανῶν φιλολόγων, ἡ λέξις ترک ἐξηραδίσθη
 ἐκ τῆς ἐν ἀρχαίοις τουρκικοῖς συγγράμμασιν
 ἀπαντώσης τουρκικῆς λέξεως تورک = τοῦρ-
 κος, παραγομένης ἐκ τοῦ ῥήματος تورمك τὸ
 ρευεῖν = συναθροίζεσθαι.

ترك تاز } Π. τὸ ἔχειν ἄνω κάτω. τὸ τρέχειν ἄνω κάτω.

ترك جوش } Π. τὸ ἐκ-θεῖν, ὅν. ἡμεῖς θοῦν.
 تاتاری συνών. βλ.

ترک } Α. τερκεκέϋθ [ρζ. ركب] ρ. ἀφ. σύν-
 θεσις, ἔνωσις: — ἔνωσις μερῶν
 ἢ φαρμάκων. || اجسام — ἔνωσις σωμάτων. || Ρμ.
 συντίθεμαι, ἐνοῦμαι, σύγκειμαι, συντάττομαι
 [تَه] صفت و موصوف بوقاعده اوزره يکديکريه: (إله) —
 ايدل — τὸ ἐπιθετον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ συν-
 τίσσονται κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον.

T. τούρκ-τσε, ἐπθ. Τουρκικός· § ὄν.
 καὶ ἐπρ. ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα, τουρ-

κιστί: سويلك — ὀμιλῶ τὴν Τουρκικὴν ἢ Τουρ-
κιστί: بيلك — γινώσκω τὴν Τουρκικὴν: ||
شاشترحق ἢ اونودرمق — τὸν κάμνω νὰ τὰ χά-
σῃ, καταθορυδῶ: ايتك — τὰ χάνω, κατα-
θορυδοῦμαι, μένω ἐννεός: يلز — ἄνους, ἀδάης.

ترکجه لشدیر مک } T. τὸ ἄκρον-λαετιομένον,
 ρη. μετ. μεταφράζω εἰς

τὴν Τουρκικὴν ξδιορθῶ ἐγγραφὸν τι συντεταγ-
 μένον εἰς ὕψος τουρκικὸν οὐχὶ ὀρθὸν [αἰτ.]

ترجہ لشمک } T. τὸ ἰδεῖν-λεῖν μέν, ρμ. οὐδ.
μεταφράζομαι εἰς τὴν Τουρ-

κικίν· § διορθοῦμαι [ἐπὶ ἐγγράφῳ συντεταγμέ-
νου εἰς ὕψος τουρκικὸν οὐχὶ ὀρθόν].

ترکستان } Π. παρὰ-ιστάν, ὅν. κ. Τουρκε-
 στάν.

ترکش } Π. περιέχ[ε]ς [ἐκ τοῦ ترکیش] ὄν. φα-
 γέτρα.

تركشديرمك } T. τὸ ἐκ-λαστυρομέκ, ρμ.
μτδ. ἐκτουρκίζω τινά [αἰτ.].

تركشتمك } T. τερκ-λεσμέκ, ρμ. μσ. ἐκ-
τουρκίζομαι.

تركك } Τ. τερκ-λ.δκ, ὄν. χώρα τουρκική·
 § τουρκισμός, τουρκική ἐθνικότης §

ἀφέλεια, ἀπλοϊκότης.

ترکمان } ἡ τούρκ-μέν, ὄν. κ. Τουρκομ-
 νος, ὄνομα φυλῆς τουρκικῆς ἐκ τοῦ

Τουρκεστάν εἰς τὰς Ἰσλαμικὰς χώρας μεταδ-
σης. — آری آلمیدین دیشل یاردم ایل ویزیری —
دیشل آیدیم [نه آیدیم] εἶπον τῷ Τουρκομάνῳ «α-
γοράσεις μελίσσας.» εἶπε: μὲ τὰ χρήματά μου
τί νὰ κάμω τὸν βόμβον; [τὴν ἐνόχλησιν]· βλ. مان.

تركن } A. τερείκκυν [ρζ. ركن] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
 ποκτῶν ἐπιρροήν, ἰσχύϊν. || Рм. ۳۰۳۰

ἐν μιᾷ πόλει ὕπαγε, ἐγκατάσθῃ [τερεκέϊδὺν εἰλῆ], ἀπόκτησον τιμὴν καὶ ἰσχύϊν [τερεκέϊδὺν εἰλῆ].

ترکه } Α. περιέκ, κ. περιέκ [ρζ. ٤٢] δν. θ.
 περιουσία ἢν ἀφίνει τις ἀποθνήσκων.

κληρονομία: — سي متوفاك περιουσία του αποθανόντος|| لى خريستان — περιουσία, κληρονομία χριστιανῶν|| — تقسم تحرير απογραφή και διανομή περιουσίας|| — تقسم تحرير — καταγράφω και διανέμω περιουσίαν· § πλθ. تركت.

تركه } Τ. περὶκέ, ὄν. γεννήματα, ἐσοδεία,
προϊόντα, δημητριακοὶ καρποί.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

تزوج } A. $\pi\epsilon\zeta\epsilon\sigma\sigma\theta\acute{\omicron}\zeta$ [oç. زوج] p. ἀφ. τὸ
 συζεύγνυσθαι, λαμβάνειν γυναῖκα

εις γάμον, συζευξίς [إله]: بو قادين إله — نه رخصت
 εὐδοκίᾳ ἁδουα συζευξέως αὐτοῦ μετὰ τῆς
 γυναικὸς ταύτης. || [αἰ.τ.]: — بو شيء، τὸ συζευγνύ-
 σθαι χήραν. || كثر — تعدد. || Pl.
 [αἰ.τ.]: — ابتدى — بر قري — συνεζεύχον παρθένον.

τρῶδ } Α. τεξεββδδ [ρζ. δωζ, βλ. δα] ρ.άψ.
 μσ. τὸ λαμβάνειν προσημειάς, τροφάς
 διὰ τὴν ὁδοιπορίαν· βλ. δ. τρῶδ.

تزوج } A. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\delta\epsilon$ [pč. زوج] p. ἀφ. μετ. συ-
 ζευξας, τὸ διδόναι γυναῖκα εἰς ἄνδρα
 [δοτ.]: ی — بر محذره مك بر اندی به — ی
 κόρης τιμίας μετὰ κυρίου. || Γ'μ. συζευγνύω,
 ὑπανδρεύω γυναῖκα [δοτ. αἰτ.]: قیزی دلقاالی به —
 ἄμκ — συζευγνύω νέαν μετὰ νέου.

تروید } A. $\pi\epsilon\chi\theta\iota$ [pç. $\pi\epsilon\chi\theta$; $\beta\epsilon$. $\pi\epsilon\chi\theta$] $\pi\epsilon\chi\theta$.
 τὸ χορηγεῖν προσηγορίᾳ, τρεῖς διὰ

τὴν ὁδοιπορίαν, ἐξοδίσαις: رَهْوَانٌ — ἡ διὰ πορ-
μαθιδῶν ἐξοδίσαις τῶν ὁδοιπόρων [οὐκ-οὐραν].

تزویر } A. τὸ ἐξ [ῥξ, زور] ρ. ἀφ. τὸ κο-
σμεῖν τὸ ψεύδος ὅπως καταστῇ πι-
στευτόν, ἥτοι στρεψοδικία, δόλος, ἀπάτη: دام
— παγίς στρεψοδικίας· § πλθ. تزويرات. ه —
صاعق καταβρύχῳ εἰς στρεψοδικίας, δόλους.

تزویراً } Α. τεβζιγ - εν, ἐπο. διὰ στρεψοδι-
κίας, δόλου.

ترهد } Λ . τερενδῆ = [رح. زهد] ρ. ἀψ. ἀσκη-
 τεία, βίος ἀσκητικός. || Πμ. ἀσκητεύω,
 παραιτοῦμαι τῶν τοῦ κόσμου. — بك كنج ايكن
 المش ἡσθκάτευσε πολὺ νέος.

تزهر } A. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\gamma\alpha\sigma\theta\iota$ [9ζ. زهر] ρ. ἀφ. τὸ ἀνθεῖν,
 ἀνθισαί [βτν.] § ξέξανθον [ιατρ.]:
 حلدی = φλῦκταίνα, κ. φουσκάλιδα.

تزین } A. τεζεγγίζων [ρζ. زین, [βλ. زینت] ρ.
 ἀφ. τὸ καλλωπίζεσθαι, στολίζεσθαι,

καλλωπισμός, στολισμός: — مائل بر شخص زن —
 πρὸς ὁμορφίαν ἐκτεθειμένος [ξέν-μυζαδζ] مزاج
 ἔχον καλὴν πρὸς τὸν καλλωπισμόν. || Ρμ. [τῇ
 زینتی بولور چیچکله دستک دستکله چیچک — ایمل :
 στολισμὸν εὐρίσκει ἐκ τοῦ ἄνθους ἡ χεὶρ σου
 [ἐρετίν:] διὰ τῆς χειρὸς σου [ἐρετίν-λε] τὸ ἄν-
 θος στολίζεται § παθ. تزینات : مزاجانه — καλ-
 ωπισμοὶ ὀνησιπροεπεῖς [ξέν-μυζαδζανέ].

تَزِيدُ } A. τεῖξ'ιτι [τεῖξ. زَيْد, βλ. زِيَاد] p.άφ.
τὸ αὐξάνειν, πολλαπλασιάζειν, ἢ αὐ-

ξησις, πολλαπλασιασις: واردات — αὔξησις προ-
 σόδων. || مشق — αὔξησις τοῦ μόχθου. || آم —
 αὔξησις τῶν θλίψεων. || مسرت — αὔξησις τῆς
 χαρᾶς. || مباهات — αὔξησις καυχήσεως. || Рм.
 ат.: ايتدى — كئابلرين — πολλαπλασιασε τὰ βι-
 βλία του. || ايتدى — نقود موجوده — αὔξησε τὰ
 ὑπάρχοντα χρήματα. || تزييدات — πλθ.

تزييف } A. τριψιφ [ῥζ. زيف, βλ. زيوف] ρ. αψ.
καταψρόνους, μυκτηρισμός, χλεύη:

ὡργισθὼν ἐπὶ τῇ χλυσί
 [εὐχρηστί] τοῦ βιβλίου του. ¶ Ρμ. ἐλέγχω τινά
 ἢ τι ὡς κίβδηλον, ἀνευ ἀξίας, καταφρονῶ, μω-
 κτηρίζω, χλευάζω, σκώπτω [αἰτ. καὶ طولاً].
 ἐνεκα τῶν ἐπιχειρήσεων [ἢ τῶν διαθεμάτων]
 του. § πλθ. تَبَيَّنَات.

تزيفاً } Α, τεζήθη - εν, έπρ. καταφρονών
χλευάζων, σκώπτων [αίτ.].

تزيين } A. τεζῖν [gç. زين, βλ. زينت] p. 46
τὸ διακοσμεῖν, καλλωπίζειν, στολι

ζῆλον, διακώσμησιν, καλλωπισμός, στολισμός
 ی — کلام — قیادت — ایتدی || P.m. [ait.]:
 καλλώπιζε τὴν ἐνδυμασίαν του, ἐκαλλωπίσθη
 || [tī. ٥. il]: حلیه معارفه — ذات و صفات ایلدی ||
 ρυεκόσμησεν αὐτὸν καὶ τὰ προσόντα τοῦ δι-
 τοῦ κοσμήματος τῆς παιδείας || لمطراق الفاظ ايله
 ξων καλλωπίζει κατὰ τὴν ιδέαν του [ὡς νο-
 μίζει] τάς προτάσεις § تزینات شریفک : باجم
 ἐπισκευή καὶ διακόσμησης τοῦ ἱεροῦ τεμένους

تَسْأَلُ } A. ἢ τέδε οὐκ [ρζ. سأل, βλ. سؤال
 ρ. ἀφ. τὸ ἐπατεῖν, ἐπατεῖα: غمورلك

ἀνοίγει τὴν χεῖρα τῆς ἐπατείας [ἔδε-κυσάμ' ἐδεσθ'] ἐκτεθει-
μένος εἰς τὰς βροχάς, τὰς χιόνας || ك مني
παρεμπόδιος ἐπατείας. || Ρμ. ἐπατώ.

تسابق } A. τεταπειν [سبق] p. ἀφ. τ.
προσπαθεῖν ὑπερτερεῖσαι ἀλλήλους

ἄμυλλα, διαγωνισμός: كوسترمك — δεικνύω ἄμυλλαν, ἀνθαμυλλᾶμαι· συνηθέστ. سابقه βλ.

تساقط } Δ. πεδακοῦντ [ρζ. سقط, βλ. سقوط
 ρ. ἀφ. ἀλλεπάλληλος πτώσις δύ

ἡ περιδοτέων προσώπων ἡ πραγμάτων: یو یا ک
اتفاق ایتملر کی ایکسک دخی موقع اقتدار دن — ی

περίεργος εἶναι ἢ ἀλλεπάλληλος καὶ τῶν δύο πτώσεως ἐκ τῆς ἐξουσίας, ὡς εἰ δὴθεν εἶχον συμφωνήσῃ || ἡ ἀμοιβαία ἐξουδετερώσεως δύο δυνάμεων· ἡ ἀνταναίρεσις δύο ἀποδείξεων || βλ. متساقط.

تسالف } A. **tesalaf** [ἐκ τοῦ سالف] ὁ. ἀφ. τὸ εἶναι δύο τινὰς συγγάμους πρὸς ἀλλήλους.

تساح } A. **tesah** [ὁ. تسح] ὁ. ἀφ. παρά-δλεις· συνθεστ. مساحه βλ.

تساوی } A. **tesavi** [ὁ. تسا] ὁ. ἀφ. ἰσότης — μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων : — ἰσότης νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἰσημερία· ἰσοψηφία.

تساهل } A. **tesahl** [ὁ. تسهل] ὁ. ἀφ. τὸ φέ-ρεσθαι τινι ἡπίως, καὶ οὐχὶ ἀποτόμως καὶ βαναύσως.

تسأل } A. **tesal**, βλ. تسأل.

تسبب } A. **tesab** [ὁ. تسبب] ὁ. ἀφ. τὸ γί-νεσθαι παρὰ τινος, ὑπαίτιότης : — بر کیمه نك اراضينده كندينك — ἡ αὐτοκτονία : — τὰ χόρτα ἅτινα ἐφύησαν οἰκοθεν ἐν τῇ γῇ τινος, ἀνευ τῆς ὑπαίτιότητος αὐτοῦ· βλ. ἐπομ.

تسببا } A. **tesaba-en**, ἐπρ. ἐξ ὑπαίτιότητος, ἐκ παρὰ τινος : — φθορὰ ἐκ παρὰ τινος, ἡτοι τὸ ἐκτελεῖν ἐπὶ τινος πράγματος πρᾶξιν τινὰ συνεπάγουσαν τὴν φθοράν, τὴν καταστροφὴν ἀλλοῦ [ἀντιθ. مباشرة].

تسليح } A. **tesah** [ὁ. تسليح] ὁ. ἀφ. τὸ ἀπαγ-γέλλειν τὴν φράσιν : — سبحان الله — ὁ Θεός, ἡτοι τὸ αἰνεῖν καὶ εὐλογεῖν αὐτόν· § κομολόγιον : — سرك — τὸ κομολόγιον, ἡτοι τοὺς κόκκους αὐτοῦ· προσ-εὔχομαι ἀπαγγέλλων τοὺς αἶνους, τὰ προσόντα τοῦ Θεοῦ· || بوجي — κουδαρίς, κ. κουδαρίδα, ἡ πολυπόρος [βλ. قنفصه] || آغاجي — ἀκακία [βλ. قنفصه] || آغاجي فضيله — μελοισιδη [βλ. قنفصه].

تسليحي } T. **tesahi** — τὸν. κομολογο-ποιός, ἡ κομολογοποιώλης.

تسليح } A. **tesahi** [ὁ. تسليح] ὁ. ἀφ. τὸ ἐπταπλασιάζειν, ἐπταπλασιασμός, τὸ ἀνα-γιδάξιν εἰς τὸν ἀριθμὸν ἐπτά, διαίρεσις εἰς ἐπτά.

تسليك } A. **tesahi** [ὁ. تسليك] ὁ. ἀφ. τὸ ἀ-ναλύειν μέταλλον καὶ χύνειν, τῇ-

ξιν, χώνευσις : — ي بارجه كوموشك — ἡ τῆξιν, τεμαχίου ἀργύρου· § πλθ. تسليك.

تسيل } A. **tesih** [ὁ. تسيل] ὁ. ἀφ. ἀφιέρωσις δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· § ἀποστολή, πέμψις· συνθεστ. تسيل βλ.

تستر } A. **teset** [ὁ. تستر] ὁ. ἀφ. τὸ κα-λύπτεσθαι ἢ κάλυψις μελῶν τοῦ σώματος ἰδίᾳ τοῦ προσώπου ἐπὶ γυναικῶν, πε-πλοφορία : — نسوان — πεπλοφορία γυναικῶν· || او زمان آدم و حوا بعض عضوليك انكشافى مفاير — τὸτε ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ διακρίναντες ὅτι ἡ ἀποκα-λύψις μελῶν τινῶν αὐτῶν ἀπῆδε τῇ ἠθικῇ, εἶ-δον τὴν ἀνάγκην τοῦ καλυφθῆναι. || Pm. κα-λύπτομαι, πεπλοφορῶ [τῇ ἠθικῇ].

تسجد } A. **tesed** [ὁ. تسجد] ὁ. ἀφ. προσ-κύνησις, ὑπόκλισις : — اس ای صبا لطيف — اولور چنلرك — ἡ ὑπόκλισις : — ὅρα γε αὕτη εἶναι ἡ πρὸς τὸν Θεὸν λατρεία αὐτῶν ;

تسجيع } A. **tesed** [ὁ. تسجيع] ὁ. ἀφ. τὸ ποιεῖν ὁμοιοκαταληξίας, χορδὸς ὁμοιοκαταληξίας ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ [ἀντιθ. ترسيل] : — منشيان و كتابت بر مدت نبرو محركات رسیده ده — οἱ λογογράφοι καὶ οἱ γραμματεῖς ἡμῶν ἀπὸ τινος ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἐγγράφοις ἐπιδικῶσιν τὴν χορδὴν ὁμοιοκαταληξίας. || Pm. συντάττω τι ἐν ὁμοιοκαταληξίᾳ [ait.] : — ايتك — تفهيه καὶ سجيع βλ. تسجيعات.

تسجيل } A. **tesed** [ὁ. تسجل] ὁ. ἀφ. κα-τάστρωσις εἰς βιβλίον, κώδικα, κα-ταχώρισις : — ي دعواك — ἡ καταχώρισις τῆς ἀ-γωγῆς εἰς τὸν κώδικα· || وقف — καταχώρισις ἀ-φιερώσεως ἐν τῷ κώδικι, ἡτοι ἱεροδικαστικὴ ἐπικύρωσις ἀφιερώσεως· || استبدال — ἱεροδικα-στικὴ ἐπικύρωσις μεταλλαγῆς κτήματος βακου-φικοῦ διὰ μουλκίου. || Pm. καταστρώνω ἢ κατα-χωρίζω εἰς κώδικα [ait.] : — مدعى وكيل ايدى جكي — كسته ايله بر لكده محكمه كلوب وكالتى — ابتد ر مکه — ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ δικα-στήριον ὁμοῦ μετ' ἐκείνου, ὃν θέλει διορίσῃ πλη-ρεξούσιον, καὶ νὰ βάλλῃ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸν κώδικα τὴν πληρεξουσιότητά του [νὰ διο-ρίσῃ αὐτὸν ἐπ' ἀκροατηρίου].

تشهد

تشحيد } A. τρεχὴς [ρζ. شحذ] p. ἀφ. τὸ ὀ-
ξύνειν, δξύσεις, ἀκόννημα: سيف —
ἀκόννημα ξυῶν || تاريخ محاکات ذهنيه وسعت ويره ورك
— خدمت ايدر افکاری η ιστορία αναπτύσσου-
σα τὴν διανοητικὴν κρίσιν ἐπηγετεῖ εἰς τὴν
δξύσιν τοῦ νοός [δξύνει τὸν νοῦν]. || Pμ.[ατ.]:
اعك — ذهن — δξύω τὸν νοῦν.

تشخيص

الشخص } A. τελευτῶν, ρ. ἀφ. τὸ προσωπο-
 ποιῆσθαι, προσωποποιήσις: —
 خيال προσωποποιήσις φάσματος· τὸ ἀναπολεῖν
 πρόσωπόν τι ἐν τῷ νῷ, ἐν τῇ φαντασίᾳ, ἀναπό-
 λησις: — ی جو قد نړیو کورم دیکم جهته پر درلو — ی
 ἀπὸ πολλοῦ δὲν εἶδον αὐτόν,
 ἐστάθην ἀδύνατος ἢ ἀναπόλησις αὐτοῦ, ἥτοι νά
 τὸν ἀναπολήσω. || Ρμ. προσωποποιοῦμαι: موت
 — هائل قارشوسنده — ایچش کی حیرتدن طوکه قالدی
 πᾶσθεν ἐκ τῆς ἐκπληξέως αὐτοῦ, ὡς ἐάν εἶχε
 προσωποποιηθῇ ἀπέναντι αὐτοῦ ὁ φθοερός Χά-
 ρων [θάνατος]: § ἀναπολῶ [αἰτ.]: — ایدمدم
 δὲν ἠδυνήθην ν' ἀναπολήσω αὐτόν ἐν τῇ μνήμῃ.

شخص

تشخيص } Λ. τερχής [ρζ. شخص] ρ. ἀψ. τὸ
 διαγνώσκειν, διαγνώσκεις [ιατρ.] :
 طبيب حاذق قبل الـ — مرض — διαγνώσκει νόσον. || —
 ἰατρὸς ὁ ἐμπειρὸς ἰατρὸς πρὸ τῆς διαγνώσεως
 [κατέλε-τ-τερχής] δὲν δίδει φάρμακον. || Ρμ.
 [αἰτ.]: ايدمه مدم — نظرو اويلده دهن ἡδυν-
 νήθην νὰ τὸν διακρίνω ἐκ πρώτης ὄψεως [va-
 ξηρετί οὐλχατά] : § προσωποποίησις: خيال يارك
 — προσωποποίησις τοῦ ἰνδάλματος τῆς ψι-
 λης. || Ρμ. [αἰτ.]: ايله اكا خطاب ايدر
 ὁ ποιητὴς προσωποποιῶν τινα, ἀποτείνει αὐ-
 τῷ τὸν λόγον.

تشخیصنامه

تَشْخِصًا ۱۱. τειγής-vamé, ὄν. Ἐγγραφον
ἀναγνωρίσεως ἐκθέτου ὑπὸ
τῶν γονέων αὐτοῦ.

تشدد

تشدد } A. τετεισθῆναι [ρξ. شد, βλ. شد] ρ. ἀφ.
τὸ καθίστασθαι σφοδρόν, τὸ ἐπιτείνε-
σθαι, δεινοῦσθαι, ἐπίτασις, δεινώσις: غضب-
ἐπίτασις ὀργῆς || مرض — δεινώσις νόσου ||
βλ. اشتداد.

تشديد

تشديد } Α. τρεῖς ἰσθ. شد, [βλ. شدت] οὐδὲ τὸ ἐ-
πιτείνειν, καθιστῇ σφοδρόν, δεινοῦν,
ἐπίτασις, δεινωσις. || تهورني موجب اولدى — πρού-
ξενος τὴν ἐπίτασιν τῆς παραθοροῦς αὐτοῦ. || Рм.
[ит.]: — ايتش — حدثي — ἐπέτεινε τὴν ὁργὴν αὐτοῦ.
|| ايدر احو الذنر — εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων

τῶν δεινούντων τὴν νόσον· § [γραμ.] حرف
διπλαστικῆς γραμμᾶτος, ἢ προφορὰ αὐτοῦ ὡς
διπλοῦ· ὡς ἐν τῇ λέξει π. χ. مكف **μυκελλῆδ**
= βεβαρημένος, τὸ γράμμα ل § τὸ ὄνομα τοῦ
σημείου **τεσῖτῖ** ["] τοῦ τιθεμένου ἐπὶ τοῦ τοιοῦ-
του διπλοῦ γραμμᾶτος· § — صعت τέχνη ἐπι-
τάσεως, ἢ ὁμοιοκαταληξία περιττῆ, ἥτοι συμφω-
νία περισσώτερων τοῦ ἐνὸς γραμμάτων, οἷα ἡ
ἐν ταῖς λέξεσι كرام **κράμ** συμφωνία ἐκτὸς τοῦ
τελικοῦ م **μάμ** καὶ τοῦ προδ αὐτοῦ ل **λάλ**.

تشرع

τὸν ἄνθρωπον
 τῶν ἐσθλῶν Μωσαϊσθεανικῶ νόμῳ [شرع]

انتشر ف

تشریف } A. τέρρορϋζ [θζ. اشرف] ρ. ἀψ. το
λαμβάνειν τὴν τιμὴν, τιμᾶσθαι. ||
Ρμ. [τῇ ἰλ]: ايلك — ايله قدومكر ἡ ἰλ ἐπι-
μήθημεν διὰ τῆς συνεντεύξεως ἢ τῆς ἐπισκέ-
ψεως ὑμῶν || باسلام — τέρρορϋζ πινδ-ισλām,
τὸ τιμᾶσθαι διὰ τοῦ ἰσλαμισμοῦ, ἄτοι τὸ ἀ-
σπάρεσθαι τὸν Ἰσλαμισμόν· § πλθ. تشرفات.

تشریح

شرح } A. τεσθίχ [θζ. شرح] θ, ἀψ. τὸ ἀνα-
 τέμνειν, ἀνατομή, ἀνατομία· § τὸ ἀ-
 ναλύνειν, ἀνάλυσις, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις, σχο-
 λιασμός: — وجودك — ἀνατομή σώματος· || علم —
 ἀνατομία [ἐπιστ.] || الانسان — τεσθίχου-λ-ινθάν,
 ἀνατομία ἀνθρώπου, ἀνθρωποτομία· || الحيوانات —
 τεσθίχου-λ-χ-αῖθανάτ, ἀνατομία ζώων, ζωστο-
 μία· || قلب — καρδιοτομία· || ررر — πνευμονοτομία·
 || مسئلتك — ἀνάπτυξις, σχολιασμός τοῦ ζητή-
 ματος· || طريقه — ἀναλυτικῶς, διὰ σχολιάσεως. ||
 Pm. [ait.] : جدي — ايتك — ἀνατέμνω τὸ σῶμα·
 ايتك — ἀναπτύσσω, σχολιάζω τὸ ζήτη-
 μα: — و بيان ايدر — عومي مادهي — οὐ εἰσαγγε-
 λεύς ἀναπτύσσει καὶ ἐκτίθησι τὸ θέμα· § πλθ.
 تم محات .

مح خانہ

تشریح خانہ } Π. τεθριγγ-χανέ, ὄν. ἀνατο-
μεῖον.

تشرید

تشرید } Λ. τερρεῖς [ρζ. तरह] ρ. ἀφ. τὸ ἀπο-
διώκειν, ἀποδιώξεις δι' ἐκπτοήσεως,
ἀπέλασις: ی — حیوان ἀποδιώξεις ζῶον δι' ἐκ-
πτοήσεως. || اثرا — ἀπέλασις ψαύλων.

شریط

تشريط } A. τερήιτ [ρζ. شرط] ρ. ἀφ. στίγ-
μα, ἵτοι ἐπιπόλαιος κατατομή τῆς
ἐπιδερμίδος [χειρ.]: العن — τερήιτ-δ-λ-ἄν, ὁ-
φθαλμοξείσις, ἵτοι τὸ χαράσσειν ἐσωτερικῶς τὰ
βλέφαρα ὁφθαλμοῦ νοσοῦντος.

(تشریع) } A. *τεσθί* [ρξ. شرع] ρ. ἀψ. τὸ νο-
 μοθετεῖν, νομοθετίας: — حق τὸ
 δικαίωμα τοῦ νομοθετεῖν || — دۇنایىس τοῦ
 νομοθετεῖν, ἥτοι νομοθετική.

تشریعی } A. τερρι-ϊ, ἐπθ. νομοθετικός § θ.
تشریعیہ : — δύναμις νομοθετική.

تشریف } A. τιμόφι [ρζ. شرف] ρ.άφ. τὸ τι-
μᾶν, τιμή, ἥτοι περιποίησις τι-

μας, ἐπισκεψίς. || Pm. — ايك — τιμῶ, περιποιῶ τιμὴν, ἐπισκεπτόμαι [ait.]: — فقير خانى —
 بيورمكزى رجا ايدرم παρακαλῶ νὰ τιμῆσθε τὸ
 πτωχικόν μου, ἅτοι ἐπισκεφθῆτε. *En χρήσει
 μόνον ἐπὶ δ' ἢ γ' προσώπου, ἐπὶ δὲ α' προσώ-
 που εἶναι ἐν χρήσει ἡ λέξις زيارت βλ. §δν. ἐνδυ-
 μα τιμητικόν· συνών. خلعت βλ. §πλθ. تشرفات βλ.

تشریفات } A. τερριφ-ατ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 οὐκ εἰς } ὄν. θ. τιμαὶ ἀπονευόμεναι εἰς

τοὺς ἔχοντας βαθμὸν τινα πολιτικόν, στρατιω-
τικόν ἢ θρησκευτικόν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ
καὶ τῆς θέσεως ἐκάστου, ἤτοι ιεραρχικῇ τάξει
καθ' ἣν οἱ βαθμοῦχοι κατατάσσονται ἀναλόγως
τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν ἐν δημοσίαις τελεταῖς καὶ
ἐπισκέψεσιν ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ τῇ Ὑ.Πύ-
λῃ, ἐθιμοτυπία: —عموميه نظريه— μέγας τελετάρ-
χος τῶν ἀνακτόρων· βλ. καὶ تشريفاتي دوله ||
ἐθιμοτυπία διδασκί, ἤτοι μεταξὺ τῶν κρατῶν.

Τ. τεροῖατ-τὸν, ταὐτὸ
 تشریفاتى βλ.

Π. τεταρτάτῃ, ὄν. τεταρτοχνης,
εισηγητής, ἤτοι ἀνώτερος ὑπάλ-

εἰσηγητής, ἥτοι ἀνώτερος ὑπά-
 λος τῆς Ὑ. Πύλης, ἔργον ἔχων ν' ἀπονέμη τὰς
 προσοικουσας τιμὰς τοῖς βαθμούχοις τοῦ κρά-
 τους καὶ κατατάσῃ αὐτοὺς ἀναλόγως τοῦ βα-
 θμοῦ καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν ταῖς δημοσίαις
 τελεταῖς: دیوان مایون — τελετάρχης τοῦ Αὐ-
 τοκρατορικοῦ διδανίου, ἥτοι τῶν ἀνακτόρων,
 ἐξασκῶν τὸ ὡς ἀνωτέρω ἔργον ἐν τοῖς ἀνακτό-
 ροις κατὰ τὴν ἐμφάνειν τῶν βεζυρῶν καὶ ἀνω-
 τέρων λειτουργῶν τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς Α.
 Α. Μ. [βλ. καὶ تشریفات] — خارجی — τελετάρχης
 τῶν ἐξωτερικῶν, ἢ εἰσηγητής τῶν πρέσβειων.

تشریفاتى } A. τελεταρχια-ι, ἐπθ. τελεταρχι-
 τελεταρχια. } κός, §θ. تشریفاتیه : اصول τάξις

تشریق } A. τερσρῆκ [ρζ, شرق=ἀνατολή] ρ.
 } ἀφ. τὸ φωτίζειν, τὸ καθιστάναι φω-

τεινόν, φῶτισμός· § — تكبير — τὸ λέγειν ἐν τῇ προ-
σευχῇ μέγας ὁ Θεός καὶ οὐκ ἐστὶ Θεός, εἰμὴ
εἷς ὁ Θεός· βλ. تكبير 'شهادة' .

تَشْرِيكٌ } A. τέρσις [ρζ, شرك, βλ. شرکت] ρ.
ἀφ. τὸ καθιστάναι συνέταιρον, συμ-

μητοχον, συγκοινωνόν, τὸ ἀναμηνύειν, ἀνάμ-
 ξις [δοτ.]: ی — تجمع ذوات عليه معالجته انجيلك ی —
 τὸ ἀναμηνύειν τοὺς ξένους εἰς
 τὰς ὑποθέσεις τῶν ὑπηκόων τοῦ ὁθωμανικοῦ
 κράτους εἶναι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων πραγμά-
 των: § σύνδεσις: ی — اولائك جمله ثانیه ی —
 σύνδεσις [κατ'ἐννοιαν] τῆς πρώτης προτάσεως με-
 τὰ τῆς δευτέρας: || Рп. [δοτ. alt.]: 'برسی تجارت
 — ایتمه — κατέστησά τινα συνέταιρον [ἢ
 συμμέτοχον] εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὸ κέρδος.

تشرین } A. τεσσάριν [ἐκ τῆς συριακῆς] ὄνομα δύο μηνῶν τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους:

اول — *teōrini* ἐθεξεν, Ὀκτώβριος || ثانی — *teōrini*
 δανί, Νοέμβριος.

شعب } A. $\tau\epsilon\sigma\epsilon\beta$ [ρζ. شعب, βλ. شعبه] ρ.
 ἀφ. τὸ διακλαδίζεσθαι, διαρρῆσθαι

εις κλάδους, διακλάδωσις· אל — διακλάδωσις
γενεᾶς · פלג — διακλάδωσις ποταμοῦ · قيله —
διακλάδωσις φυλῆς · مائل — διακλάδωσις ζη-
τημάτων · Рм. διακλαδιζομαι· שפלו .

٢٤٢ } A. ٢٤٢ϩ [ρζ. ٢٤٢=θρζ] ϩ.δθ.
 τὸ ψύεσθαι τριχας, τριχωσις.

ܐܬܬܥܠܡܐ } A. τεσσα'αβ' [ρζ. تسع, بل تسعة]
 ρ. αψ. τὸ ἀποκτῶν ἀδμήνιν, αἰγλῶν.

A. πρὸς τὸν [ρζ. شمع, βλ. شمع] ρ. ἀφ.
 ακτινοβολία, ἥτοι ἐξάπλωσις ἐκ τοῦ

κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν [ψυδ.].

تسعيب } A. τεισιβ [ρζ, شعب, βλ. شعب] ρ.άφ.
 τὸ διαιρεῖν εἰς κλάδους, ἢ διακλά-

διαισις, διαίρεσις, ὑποδιαίρεσις: γ — تجزئ διαί-
ρεσις τοῦ θέματος εἰς μέρη. || Ρμ. διαίρω κτλ.
[αἰτ.]: تجزئ — تجزئ ὑποδιαίρω τὸ ζήτημα. §
تقسيمات.

تشفي } A. τεθεῖσθαι [ρζ. شفا] ρ. ἀφ. τὸ θερα-
πεύεσθαι, θεραπεία: علاج. — 8. —

غبط, θεραπεία ἢ ἱκανοποίησις τοῦ θυμοῦ, τοῦ
 στήθους, διὰ τῆς λήψεως ἐκδικήσεως. || * —
 ايدىكز درد شوق و مراقهت ايدىكز
 δύνην νὰ ἱκανοποιήσῃτε τὸ πάθος τῆς ἐπιθυ-
 μίας καὶ τῆς περιουσίας. || —
 بو قنبح ايله بال —
 τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τῆς ἐπιθυμήσεως ταύτης.

ζῶν ἐξωτερικὴν ὑπόστασιν, ἀλλὰ κατὰ δι-
 νοιοῦν μόνον ὑπαρκτός [βλ. نظری] : امر —
 ὑπόθεσις θεωρητικὴ. || شکل σχῆμα θεωρη-
 τικόν. § [λογ.] ὁ ἀνήκων τῇ ἀπλῇ ἐννοίᾳ ἀντίθ.
 βλ. § 8. تصوریه اذواق — تصوریه.

تصوف } A. τεδαββῶ [ρζ. صوف ἢ κατὰ τὸ
 [a] ρ.δδ. } قاموس فرانسوی μᾶλλον ἐκ τῆς λ.δο-

τῆς φιλοσοφίας : — اهل μυστικιστής, ὁπαδὸς
 τοῦ μυστικισμοῦ· § ποίημα ἔχον ὡς ἀντικείμε-
 νον τὸν πανθεϊσμόν· συνέκδ. λόγοι σκοτεινοί, ἀ-
 καταλήπτοι: قيلندر — اكثر اقوالی οἱ πλείστοι
 λόγοι αὐτοῦ εἶναι εἰδός τι μυστικῆς φιλοσοφί-
 ας, ἥτοι ἀκαταλήπτοι: سويلور — λέγει λόγους
 Πυθίας, ἥτοι ἀκαταλήπτους· § πλθ. تصوفات.

تصويب } Δ. ταυθιτ [ρζ. صوب, βλ. صواب]
 ρ.άφ. τὸ θεωρεῖν τι ὡς ὀρθόν, τὸ

ἐπιδοκιμάζειν, ἐπιδοκιμασία: ی بر رأيك — ἐπιδοκιμασία γνώμης: ی بر قوالتك — ἐπιδοκιμασία λόγου: ی سوزی تحطك — دزاولی کورینور || τὸ κακῆσαι τὸν λόγον τοῦτον φαίνεται προτιμότερον τοῦ ἐπιδοκιμᾶσαι αὐτόν: || ٥ قرن — ἄξιός ἐπιδοκιμασίας, ἐπιδοκιμαστέος: || ٦ قرن — سوزی: || Ρμ. [ait.]: ἐπιδοκιμάζω τὸν λόγον § πλθ. تصویبات — ایتک

تصويت } A. ταῖς [ρζ. صوت] ράψ. τὸ ἐκ-
 βάλλειν φωνήν, τὸ φθέγγεσθαι.

φθόγγος: ^{بغيا} — φθόγγος ψιττακοῦ || ^{من زمار} —
φθόγγος [ἡχος] αὐλοῦ.

تصویر { A. ταξις [ρζ. صور, βλ. صورت]

ρ. ἀφ. τὸ περιγράφειν, παρίσταναι,
 ἀπεικονίζειν, ζωγραφεῖν, περιγραφῇ, παράστα-
 σις, ἀπεικόνισις: ی — فكر — παράστασις ιδέας
 || ی — وقعك — περιγραφῇ γεγονότος, ἐπεισο-
 δίου τινός. || غير قابل — ἠπιδεκτικός παρα-
 στάσεως, περιγραφῆς, ἀπερίγραπτος: ر چوره —
 τὸ ζωγραφίζειν ἐν πρόσωπον. || Рм. [alt.]:
 لاری

γράφειν ἐν πρόσωπον. || Ρμ. [αἰτ.] :
 τὸν σκοπὸν του· § ὄν. εἰκὼν, ἀπεικόνισμα : —
 εἰκὼν ἐρωμένης· § ὥρατος· کجی بر قیز — κό-
 ρη ὡς εἰκὼν, ἅτοι ὥραια· § πλθ. تصویرات περι-
 γραφαί, παραστάσεις· شاعرانه — περιγραφαί, ἢ
 εἰκόνες ποιητικαί· § πλθ. تصاویر τεσαβیر, εἰκόνες,
 ζωγραφίαι· سلاطین عثمانیه — εἰκόνες τῶν Ὀθωμαν-
 νῶν σουλτάνων. || — مجموعه συλλογὴ εἰκόνων.

تصویر جی } T. τασθιρ-δζι, ὄν. ζωγράφος,
ψωτογράφος.

تصويغ } A. τὰδιδίχ[ρζ, صوغ] ρ, αψ, τὸ δι-
 δειν γραμματικὸν τινα τύπον[صيغة]
 εἰς τὴν λέξιν, τὸ κλίνειν.

تَصَه } T. τασά, βλ. تَصَا.

صيد } A. παραγγεῖν [ρζ. صيد] ρ, ἀφ. τὸ ἐξέρχασθαι εἰς θήραν, κυνήγιον.

تصيف } A. τεταγμένον [ρζ. صيف] ρ. ἀφ. τὸ
 παραθερίζειν, τὸ διέρχεσθαι τὸ θέ-
 ος ἐν ἐξοχῇ. βλ. ارتاع.

تصیلا مق } Τ.τασθη-λαμὰκ [ἀντὶ تصیلا مق
 τασθη-λαμὰκ ἐκ τοῦ تصیم β2.]

ρμ. μετ. ὑπολογίζω καλῶς, ἀποφασίζω [ait:] :
 بخریدن آتلا معدن اول بوسککي تصیلادی
 πριν ἡ
 πηδῆσθαι ἐκ τοῦ παραθύρου, ὑπελόγισε τὸ ὕψος.

تضاحك } A. τεταχθῆ [ρζ. تضحك تضحك] ρ. ἀφ.
τὸ γελαῖν ἀμοιβαίως: الضحك — d.

μοιδαῖος γέλως τῶν παιδῶν.

تضاد } A. τεζάνη [ρζ. ضد] ρ. ἀφ. τὸ εἶναι
έναντίον, ἀντίθετον ἑτέρῳ, διαφορὰ.

διαφωνία, ἀντιθεσις, τὸ ἀσυμφύττον, ἀντιπα-
 θεια, διδασκαλία, ἀντενέργεια: افكار — τὸ ἀσυμ-
 φύττον τῶν ἰδεῶν. || ك اسبابك — ببنلندمي
 ازاله — ἡ ἐξάλειψις τῶν λόγων τῆς μεταξὺ αὐ-
 τῶν ἀντιπαθείας. || حصوله كثيرمك — ἀποτελῶ
 ἀντιθεσιν. § σχῆμα ῥητορικὸν ἀντιθέσεως, ὡς:
 اى قبول سندن رد سندن اى! شفا سندن درد سندن
 Θεέ! ἡ παραδοχὴ παρὰ σοῦ [ἐστί], ἡ ἀπὸ ῥη-
 τικῆς παρὰ σοῦ. Θεέ! ἡ θεραπεία παρὰ σοῦ, τὸ
 πάθος παρὰ σοῦ. § [ιατρ.] ἀνταγωνισμός, ἀντε-
 νέργεια μὴδὲς πρὸς μὴν τοῦ σώματος ἐνεργοῦν-
 τα κατ' ἄλλην διεύθυνσιν.

تضارب } A. τεταροῦ [ρζ. ضرب] ρ. ἀφ. τὸ τυ-
πτειν ἀλλήλους· συννηθέστ. مضارب.

تضاریس } A. τεταροίς, πλθ. τοῦ τειρίς βλ.

تضاعف } A. τετραπλῶ [ρζ, ضعف] B. ἀφ. τὸ διπλασιάζεσθαι, πολλαπλασιάζε-

σθαί, διπλᾶσασμός, πολλαπλασιασμός: كدر
 διπλᾶσασμός τῆς λύπης. || Рм. — ايتى —
 ὁ πλοῦτός του ἐδιπλᾶσάσθη, ἐπολλαπλασιά-
 σθη· § [βοτ.] χάρισις, διδωρὸν (καροῦ).

) A. $\tau\epsilon\lambda\epsilon\gamma\theta\acute{\epsilon}$ [9ζ. ^{ضيف}] p. 45. τὸ
 συνδέσθαι, συνάψαι, συνδέσθαι οὐ
 περιδοτέων ἀντικειμένων πρὸς ἀλλήλα, ἀν-
 τήλθεντον ἐννοιῶν· βλ. καὶ ^{اضافت}

تطائر { A. *ṭaṭāʾir* [ρζ. طائر βλ. طيران] ρ. ἀφ. τὸ μεταβάλλεσθαι εἰς ἀέριον, ἐξαέρωσις, διάτμισις [χμ.].

تطبب { A. *ṭaṭābb* [ρζ. طب βλ. طب] ρ. ἀφ. τὸ παρυσιάζεσθαι εἰς μέσον ὡς ἰατρος, ἐμπειρικὴ ἰατρικὴ βλ. متطبب, تجرب.

تطبع { A. *ṭaṭābb* [ρζ. طبع] ρ. ἀφ. τὸ διὰ τῆς συγχῆς πράξεως καθιστάναι τι βλ. ريسك: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تطبعان *ṭaṭābbāt*.

تطبيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. طبق] ρ. ἀφ. προσαρμολογία, ἐφαρμογή, συμμόρφωσις, παραβολή ἢ σύγκρισις δύο πραγμάτων πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας καὶ ὁμοιοτήτος [δοτ. ἢ ἀφ.].

تطحن { A. *ṭaṭḥn* [ρζ. طحن] ρ. ἀφ. τὸ ἀλῆθαι, ἀλεῖν, κ. ἀλεσμά. § Ρμ. تطحنان: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تطحنان *ṭaṭḥnāt*.

تطرب { A. *ṭaṭarḥ* [ρζ. طرب] ρ. ἀφ. τὸ ἐρπεσθαι, σκαρτῆν, χορεύειν ἐκ χαρῆς, τέρψις, εὐθυμία.

تطريف { A. *ṭaṭarḥ* [ρζ. طرف] ρ. ἀφ. τὸ ἀποσφύρσθαι εἰς τι μέρος.

تطرق { A. *ṭaṭarḥ* [ρζ. طرق] ρ. ἀφ. τὸ εὐρίσκειν ὁδόν, ἐπερχεσθαι: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تطرقان *ṭaṭarḥāt*.

تطرب { A. *ṭaṭarḥ* [ρζ. طرب] ρ. ἀφ. τὸ ἐρπεσθαι, σκαρτῆν, χορεύειν ἐκ χαρῆς, τέρψις, εὐθυμία.

تطيرز { A. *ṭaṭariz* [ρζ. طرز] ρ. ἀφ. τὸ κοσμεῖν τὰ ἄκρα ἐνδύματος ἢ ἐπίπλου διὰ παρυφῆς, τριχάπτου κτλ.

تطفل { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. طفل] ρ. ἀφ. τὸ γίνεσθαι παράσιτον [βλ. طفلي] § τὸ ἀκολουθεῖν, ἐπιδεσθαι.

تطعم { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. طعام] ρ. ἀφ. τὸ γεῦσθαι, τὸ δοκιμάζειν τὴν γεῦσιν: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تطعمان *ṭaṭāḥāt*.

تطبيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. طبق] ρ. ἀφ. τὸ διαζευγνύναι τὴν σύζυγον, διαζεύξαι. § Ρμ. [αἰτ.]: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تطبيقان *ṭaṭāḥāt*.

تظليه { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ظلي] ρ. ἀφ. τὸ ἐπιχρῆναι, ἀλειτουργεῖν, ἐπὶ χροῖσιν. § Ρμ. [αἰτ.].

تضجر { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. مضج] ρ. ἀφ. τὸ στενοχωρεῖσθαι, ἀνία, στενοχωρία.

تضرر { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضرر] ρ. ἀφ. τὸ ζημιωθῆναι, ζημία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضرران *ṭaṭāḥāt*.

تضرع { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضرع] ρ. ἀφ. ἰκεσία ταπεινή, δέησις: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضرعان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

تضيق { A. *ṭaṭāḥ* [ρζ. ضيق] ρ. ἀφ. τὸ στενοῦσθαι, στένωσις, στενοχωρία: (أ) εἰς αὐτὸν (τ) εἰς τὸ ἀποκτῆναι τὸ ἰδιώματά τινος § πλθ. تضيقان *ṭaṭāḥāt*.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κὸν ν' ἀπαγγέλλει λέξεις· § ى — γυμνάσια πεζικοῦ στρατοῦ· || ى — سوارى γυμνάσια ἱππικοῦ· || ى — طوبخى γυμνάσια πυροβολικοῦ· § γύμνασμα, θέμα, ἀσκήσις καλλιγραφικὴ μαθητοῦ: جيقارمى — διορθῶ τὰ καλλιγραφικὰ γυμνάσματα τῶν μαθητῶν· § πλθ. تعلیمات βλ.

تعلیمات } A. τα'λιμ-άτ [πλθ. τοῦ προηγ.]

δν. θ. ὁδονγία γραπταὶ ἢ προφορικαί, διδόμεναι ὑπὸ ἀνωτέρας ἀρχῆς εἰς ὑπάλλκτων συνεκδ. τὸ ἐγγραφεὶν τὸ περιέχον τὰς ὁδονγίας ταύτας: ویرمى — διδῶ ὁδονγίας· || المى — λαμβάνω ὁδονγίας.

تعلیمجی } T. τα'λιμ-ὀζί, δν. προγυμναστὴς τοῦ στρατοῦ.

تعلیمخانه } II. τα'λιμ-χανέ, δν. τόπος στρατιωτικῶν γυμνασίων, πεδίων τοῦ

*Αρεως.

تعلیمنامه } II. τα'λιμ-ναμέ, δν. ὁδονγία γραπτή, κανονισμός.

تعلیه } A. τα'λιγέ [ρζ. علو] ρ. ἀφ. τὸ ἀνυψοῦν, ἀνύψωσις· συννηθέστ. علا · § نام — τὸ γράφειν ἐπιγγραφὴν ἐπιστολῆς.

تعمد } A. τε'αμμὀδ+ [ρζ. عمد] ρ. ἀφ. τὸ ἐπιχειρεῖν τι ἐκ προθέσεως, ἐκ προμελέτης· § τὸ βαπτίζεσθαι, βάπτισμα· § πλθ. تعمدات.

تعمداً } A. τε'άμμὀδ+εν, ἐπρ. ἐκ προμελέτης: قتل — φόνος ἐκ προμελέτης.

تعمدی } A. τε'αμμὀδ+ی, ἐπθ. προμεμελετημένος, ὁ ἐκ προμελέτης γινόμενος: — جرم — ἐγκλήμα προμεμελετημένον· § θ. تعمديه.

تعمق } A. τε'αμμὀνκ [ρζ. عمق] ρ. ἀφ. τὸ γίνεσθαι βαθύν, ἢ ἐμβαθύνειν, προχωρεῖν βαθέως, βάθυνσις, ἐμβαθύνσις: — جاه — βάθυνσις φρέατος· || بحث — ἐμβαθύνσις συζητήσεως.

|| Pm. [ait.]: — ایتك — بحثه تحقیقه — ایتك — ἐξετάσει ζητήματός τινος· § πλθ. تعمقات.

تعمم } A. τε'αμμὀμ [ρζ. عموم, بمل, عم] ρ. ἀφ. τὸ γενικεύεσθαι, διαδίδεσθαι, ἐπεκτείνεσθαι, καθίστασθαι κοινόν, γενίκευσις, διάδοσις, ἐπέκτασις: ى — عسكرلك ἢ γενίκευσις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας· || ى — معارفك ἢ διάδοσις τῶν γραμμάτων· || احسان المى — ἢ εἰς πάντας ἐπέκτασις τῆς θείας εὐεργεσίας. || Pm.

فونوغراف اور رپاده || آلهجریه — ἢ Γαλλικὴ γλῶσσα κατέστη κοινὴ ἐν 'Αλγερίᾳ· || ایتدى — ὁ φωνογράφος διεδόθη ἐν Εὐρώπῃ.

تعمی } A. τε'αμμὀ [ρζ. عمى] ρ. ἀφ. τὸ γίνεσθαι τυφλόν, τυφλώσις.

تعمید } A. τα'μὀδ+ [ρζ. عمد] ρ. ἀφ. τὸ βαπτίζεσθαι, βάπτισις. || Pm. [ait.].

تعمیر } A. τα'μὀρ [ρζ. عمر] ρ. ἀφ. ἐπισκευή, ἐπιδιορθώσις, διόρθωσις: ى — ایتدى — ἐπισκευὴ οἰκίας· || ى — لباس — ἐπιδιορθώσις ἐνδύματος· || سینه — ἐπισκευὴ πλοίου· || خطاك — ἐπισκευὴ τοῦ σφάλματος· || ضرر — ἐπισκευὴ τοῦ ζητήματος· || Pm. ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ, διορθῶ [ait.]: — ایتدى — خطاسى — ἐπεδιορθώσε τὸ σφάλμα του· || (سυνων. ترميم) ایتك — ἐπισκευάζω καὶ ἐπιδιορθῶ· § πλθ. تعمرات.

تعمرات: — اساسیه — تعمرات: — عاده — ἢ ἐπιδοθεὶς ἐπισκευαί· || اوفاف — ἐπισκευαὶ βακουφικῶν κτημάτων.

تعقیق } A. τα'μὀκ [ρζ. عمق] ρ. ἀφ. τὸ βάθυνειν, καθιστάναι τι βαθύ, βάθυνσις, ἐξετάζειν τι βαθέως, ἐμβαθύνειν, ἐμβαθύνσις: ى — فكر — βάθυνσις τοῦ ποταμοῦ· || افكار — τὸ σκέπτεσθαι βαθέως, ἐμβαθύνειν· || Pm. [ait.]: — ایتدكه مسئله رنكى دكشدى — σφ ἐξήταζε βαθέως τὸ θέμα, τοσοῦτον μετεβλήθη ἢ φάσις τοῦ ζητήματος· § πλθ. تعقیقات.

تعمیم } A. τα'μὀμ [ρζ. عموم, بمل, عم] ρ. ἀφ. τὸ γενικεύειν, διαδίδειν, καθιστάναι κοινόν, γενίκευσις, διάδοσις [ἀντιθ. تخصيص, تعيين]: عسكرلك — διάδοσις τῆς παιδείας· || ى — معارف — γενίκευσις τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. || Pm. [ait.]: — ایتك — بر امرى — γενικεύω διαταγὴν, ἵτοι καθιστῶ κοινὴν· § πλθ. تعمیمات. || بمل. — عموم.

تعمیلاً } A. τα'μὀμ+εν, ἐπρ. διὰ γενικεύσεως, διὰ κοινοποιήσεως εἰς πάντας γενικῶς [λέγεται ἐπὶ διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων κοινοποιουμένων εἰς ὅλους τοὺς δικητάς]: — اشعار بیورلش — ἐκδοθέντες εἰς ὅλας τὰς νομαρχίας· || بیلدیرلدى — ἐκδοθέντες εἰς πάντας.

تعمیله } A. τα'μὀγέ [ρζ. عمى] ρ. ἀφ. θ. τὸ καλύπτειν, κρύπτειν, κάλυψις, ἀπόκρυψις, ὑπαινιγμός, ἵτοι τὸ διὰ στίχου τινὸς ὑπαινιττεσθαι τὸν ἀριθμόν, ὅστις θέον νὰ προστεθῇ ἢ ἀφαιρεθῇ ἐν ἐμμέτρῳ χρονογράφῳ [تاریخ], οὗτινος τὰ γράμματα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀξίαν [بجد] δεικνύουσιν ἀριθμὸν μικρότερον ἢ μεγαλύτερον τοῦ σκοπούμενου· τὸ ὑπαινιττε-

φανής ἢ ὠρισμένος ὁ σκοπός || Pm. آمال مسالت
 αἱ φιλειργονι-
 και του διαθέσεις ἐγένοντο καταφαγεῖς εἰς τὰ
 διμματα ὅλον τοῦ κόσμου § πλθ. تعينات .

تعليب } A. τα'γίτ [ρζ. عيب] ρ. ἀφ. ψόγος
 κατάκρισις, μομφή: بر طورك ἢ
 ψόγος συμπεριφορᾶς ἢ κινήματός
 τινος. || Pm. ψέγω, κακίζω, κατακρίνω, μέμφο-
 μαι [ait.]: بشقسي — ايتك قولاي فقط معيوب اولامي:
 τὸ ψέγειν τοὺς ἄλλους εὐκολον, ἀλλὰ τὸ
 μὴ εἶναι ἀξιόμμεπτον δύσκολον. § προξενῶ ἐλάτ-
 τωμα: رهني راهن اتلاف ياخود — ايتكده ضامن اولور
 ὅταν ὁ ἐνεχυραστής καταστρέψῃ τὸ ἐνέχυρον,
 ἢ προξενήσῃ εἰς αὐτὸ ἐλάττωμα, ἀποζημιωῖ αὐ-
 τὸ § πλθ. تعيبات .

تعيب } A. τα'γίτ [ρζ. عيب] ρ. ἀφ. τὸ ἐορτά-
 ζειν, πανηγυρίζειν, πανηγυρισμός.
 || Pm. [ait.]: ايتك — ولادتي — ἐορτάζω ἀμφιπτε-
 ρίδα γενεθλίων.

تعير } A. τα'γίτ [ρζ. عير ἢ عار] ρ. ἀφ. τὸ κα-
 ταισχύνειν, τὸ ὀνειδίζειν καὶ ἐλέγχειν,
 κατασχύνῃ: ي عتلك — ي عتلك
 κατασχύνῃ: || Pm. [ait.]: ايتك — ي عتلك
 κατασχύνῃ: § πλθ. تعيرات .

تعين } A. τα'γίν [ρζ. عين] ρ. ἀφ. ὁρισμός, καθο-
 ρισμός, διορισμός [ὑπαλλήλου]: وقت
 ὁρισμός τοῦ χρόνου τῆς συνεντεύ-
 ξεως. || مطلب — καθορισμός τοῦ ζητουμένου. ||
 καθορισμός τοῦ σκοποῦ. || مرجع — καθο-
 ρισμός ἀρμοδιότητος [v.m.]. || Pm. ὀρίζω, καθορί-
 ζω, διορίζω ὑπαλλήλων [ait.]: ايتك —
 ὀρίζω, προσδιορίζω τὸ ἀντικείμενον, τὴν κατηγο-
 ρίαν. || ايتك — خط حرکتی —
 τὴν ἐνεργείαν, ἥτοι τὴν τηρητέαν πορείαν.
 || بيورله يديترو —
 τὴν θέσιν. || بيورلمش —
 Μουσουλμανισμὸς. § σιτηρέσιον ἄρτου, κρέατος κτλ.
 διδόμενον εἰς στρατιωτικούς ἰδία ὑπαλλήλους.
 § πλθ. تعينات σιτηρέσια. || تحيه —
 σιτηρέσια κρέατος. || يدي —
 ἀντίτιμον σιτηρέσιου, ἥτοι χρή-
 ματα διδόμενα ἀντὶ σιτηρέσιου.

تعينجي } T. τα'γίν-ῶζι, ὄν. νέος διδάγων
 βίον ἀσμενον [xvδ.].

تغاب } A. τεγαπῶν [ρζ. غاب γāḇv] ρ. ἀφ. τὸ
 ἀπατᾶν ἄλλήλους: — يوم ἢ ἡμέρα
 τῆς δευτέρας παραουσίας.

تغافل } A. τεγαφῶδλ [ρζ. غفل] ρ. ἀφ. τὸ προσ-
 ποιεῖσθαι ἀπροσεξίαν, ἀμέλειαν, ὁ-
 λωρίαν, ἀδιαφορίαν: خير —
 προσποίνεις ἀ-
 προσεξίας ἐκ μέρους τοῦ εἰδότος. || مغفله —
 ἀπατηλὴ προσποίνεις ἀπροσεξίας. || Pm. [τῇ
 ده]: ايتك — خصوصه —
 ἐξίαν ἐν τινι ὑποθέσει § πλθ. تغافات .

تغاض } A. τεγαμῶζ [ρζ. غمز، βλ. غمزه] ρ. ἀφ.
 τὸ ποιεῖν πρὸς ἄλλήλους νεύματα
 διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. § πλθ. تغاضات .

تغاي } A. τεγαγῶθ [ρζ. غير] ρ. ἀφ. τὸ εἶναι
 τι διάφορον, ἀνόμοιον πρὸς ἄλλο, δια-
 φορά, ἀντίθεσις, συνηθέστ. مغاييرت. § πλθ. تغايرات .

تغالب } A. τεγαλῶθ, ταὐτὸ مغالبه βλ.

تغبير } A. ταγπῖο [ρζ. غبر، βλ. غبار] ρ. ἀφ.
 τὸ καλύπτειν διὰ κόνεως, κονιορτοῦ,
 κονίζειν, κ. σκονίζω: —
 τὸ καλύπτειν διὰ
 κόνεως τὰ ἐνδύματα. || چهره —
 τὸ καλύπτειν
 διὰ κόνεως τὸ πρόσωπον. § τὸ δυσάρεστεῖν:
 — خاطر ἢ
 ἢ τοὺς φίλους. || Pm. [ait.]: ايتك —
 سیرجیلری —
 ὡς κονιορτοῦ τοὺς θεατὰς. § πλθ. تغبيرات .

تغدي } A. τεγατῖ, ἢ κυρίως تغذي
 [ρζ. غدا] ρ. ἀφ. τὸ τρέφεσθαι, θρέψις.
 || Pm. [τῇ αὐτῇ]: ايدر —
 نباتات ايله —
 τρέφεται διὰ
 κρέατος ἢ διὰ λαχανικῶν. ||
 سوي والد سنيك سويله —
 ὁ παῖς τρέφεται διὰ τοῦ γάλακτος τῆς
 μητρὸς αὐτοῦ. § πλθ. تغديات .

تغديه } A. ταγτινέ, ἢ κυρίως تغذيه
 [ρζ. غدا] ρ. ἀφ. ὁ. τὸ τρέφειν, θρέψις.
 || Pm. [ait.]:
 ي صينك —
 θρέψις βρέφους. ||
 صي —
 τρέφω τὸ βρέφος. || ايتك

تغذي } A. τεγατῖ καὶ تغذيه
 θέστ. تغذي καὶ تغذيه βλ.

تغرب } A. τεγαρῶθ, ταὐτὸ اغتراب βλ.

تغربل } A. τεγαρῶθλ [βλ. اغتراب] ρ. ἀφ. διὰ
 τῆς, κ. κοσκίνισμα.

تغرد } A. τεγαρῶθ [ρζ. غرد] ρ. ἀφ. τὸ ἵδεν
 ἡδέως, ἵσμα γλυκύ [ἰδία κελάδνημα
 πτηνῶν]: — مرغان —
 ἵσμα πτηνῶν. ||
 عديلب —
 ἵσμα ἀηδόνος. § πλθ. تغردات .

تغفر } A. τεγαρῶθ, ταὐτὸ اغترار βλ.

تغريب } A. ταγοί [ρζ. غرب ρ. ἀφ. ὑπερο-
νος. || Ρμ. ἐξορίζω, πέμπω εἰς ἐξορίαν [αἰτ.]:
برينك ی — یزید. ἐξορίζω τινά.

تغريد } A. ταγοίτ, συνων. تغرد βλ.

تغیر } A. παρὼς [ρξ. غر] ρ.δφ. τὸ ἀπατᾶν
 ἐν τῇ τιμῇ ἐμπορεύματος, δόλος:
 غبن فاحش بولسه — بل — ἐὰν ἐν τῇ πωλήσει
 ὑπάρχει ἀνευ δόλου ὑπερογκος βλάβη. || Ρμ.
 [αἰτ.]: ايشه — بى ديكرى — ἐὰν ὁ εἰς
 τῶν συναλλαττομένων ἀπατήσῃ τὸν ἕτερον.

تغریس } A. ταγρίς, συνων. اغراس βλ.

تغريق } A. ταγρικ, συνων. اغراق B.

} A. ταγρειν [οζ. غمر, βλ. غمرات] p. ἀφ.
 } τὸ ἀναγκάζειν τινὰ ἢ ὑποχρεοῦν
 πληρῶσαι τὸ ὀφειλόμενον [αἰτ.]: — ي — ὑπο-
 χρέωσις ἀποτίσεως χρέους. || Ρμ. [αἰτ.].

A. **τεγαῖζον** [ρζ. تغزل] ρ. ἀφ. τὸ
 συντάττειν ποιήματα τοῦ εἶδους **τεγαῖζον**, ἥτοι ἐρωτικά, λυρικά, τὸ γίνεσθαι λυρι-
 κὸν ποιητὴν κτλ. || Ρμ. اکثر شعرا قصيده لرنده
 — οἱ πλεῖστοι τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιή-
 μασιν αὐτῶν **καθεῖτε** [βλ. ἀ.] στιχουργοῦσι **τεγαῖζον** § πλθ. تغزلات.

تغزیه } A. ταγξιγή [ρζ. اغزا] ρ. ἀφ. θ. τὸ πέμ-
πειν εἰς τὸν πόλεμον· βλ. اغزاء.

تفصل } A. παραδοῦν [ρζ. غسل] ρ. ἀφ. τὸ
 λαύεσθαι, λαοῦσι· συννέεσθαι. اغتال βλ.

A. παρασῆι [ρζ. غنى] ρ. ἀφ. τὸ καλύ-
 πτεσθαι; τὸ λυποθυμεῖν, λειποθυ-
 τία: متعین. — λειποθυμία τῶν ἀκροατῶν.

تفیش } A. παγὰς [ρζ. عُش] ρ.ἀφ. τὸ νο-
θεύειν, νόθευσις, || Ρμ. νοθεύω[αιτ.].

(فسي) } Α. παγοῖν [ρ. غشى] ρ. ἀφ. θ. τὸ κα-
 λύπτειν· § τὸ προξενεῖν λειποθυμίαν.

تفصیل } A. τεγαδδὺν [ρζ. غصن] ρ. ἀφ. δια-
 κλαδισμὸς [βοτ. ἀνατ.].

τῶν θανάτων. } A. τεραζίζῃ [ρζ. غضب] ρ. ἀφ. τὸ
 ὀργίζεσθαι, ὀργή: تعصب أصحاب — ἡ

تعزف } Α. παραρρηγ. [εζ. εζ. εζ.]
 ρ. ἀφ. χονδρίασις, ἡτοι μεταβολή
 εἰς χόνδρον [παθολ.].

A. ταρυγῆ [ρζ. غطى] ρ. ἀφ. θ. τὸ
 καλύπτειν [μτφρ.]. || Ρμ. [αἰτ. ἔλ]:
 عروس مراعى بر طاقم كلات مغلقه ايله — ايلكم معتاديد
 ὑτῶ ἐστι τὸ καλύπτειν τὸν σκοπόν του διὰ
 ἔξεων ἀσαφῶν. βλ. اغطاء.

تغفل } A. τραφῶδλ [ρζ. غفل, βλ. غفلت] θ.
 δφ. τὸ ὑποκρίνεσθαι ἀπροσεξίαν, ἀ-
 μέλειαν· θυνων. تغافل βλ.

تعفیل } A. ταφῖλ [ρζ, غفل, βλ. غفلت] ρ.ἀφ.
τὸ καταλαμβάνειν ἐξ ἀπροόπτου:
— اشياء τὸ καταλαμβάνειν ἐξ ἀπροόπτου
οὓς ἴστας. || Ρμ. [αἰτ.]: اِتَمَك — دشی κατα-
λαμβάνω τὸν ἐχθρὸν κτλ. § πλθ. تغفلات.

تغلب } A. τεγαλλῶν [ρζ. غلب, βλ. غلبه] ρ. αψ.
ισχυρός, δυναστεία, δεσποτεία ἐπὶ τῶν

υποδεστέρων καὶ ἀσθενῶν, μὴ στηριζομένη ἐπὶ
οὐδενὸς ἄλλου δικαίου, ἢ τοῦ δικαίου τοῦ ἰ-
σχυροτέρου: ی — بکریک دره دسپوتیای تۆن
تیرانیایان: || بر کیمه ناک متقلبدن بر یله دعواسی ||
اولوبده خصمنک — ی — تمت اولارق دعوی ایدمز ایه
ἔάν τις ἔχη μὲν δίκην μετὰ τινος τῶν δυναστῶν
ῥηθευαλλλῖπῃδὲν δύναται ὁμως νά κάμη ἀγω-
γήν διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ ἀντιδίκου αὐ-
τοῦ: || اولاب — ol دیندات. || Pm. ἰσχύω, δυνα-
στεύω, ἐξασκῶ δεσποτεῖαν: § πλθ. تعلات. § βλ. تعلأ.

تغلباً } A. τεγάλλω-εν, ἐπρ. διὰ τῆς βίας, ἡ
 δυναστείας, δυναστικῶς, δικαίῳ τοῦ
 σχυροτέρου: استراد اولئان اراضي ضبط و زراعت
 ἀνέκτισε τὰς γαίας τὰς κατασχεθεῖσας
 αὐ καλλιεργηθεῖσας δυναστικῶς.

تغلط } A. τεγαλλόν [ϑζ. غلط] ρ.άφ. τὸ πλ-
 νᾶσθαι, πλάνη: لغويون — πλάνη τῶν
 λεγόντων § πλῶ. تغلطات.

تغلف } A. παραλλῶ [ρζ, غلف] ρ.άφ. اـمعا—
ειλεός, στρόφος, ἡ παρὰ φύσιν εὐσο-
δος ἐνὸς ἐντέρου εἰς ἄλλο.

تغلون } A. πγαλδόν [ék tḗs λ. galvani] ρ.
ἀφ. γαλδανισμός.

تغلی } A. τεγαλλί, ρ. ἀφ. τὸ ἀλείφειν το
εὐῶδες μύγμα عالى بل. λ.

تغليه } A. παγλιγέ [ρζ. علو] ρ.άφ. θ. τὸ βροά-
ξιν· συνων. علا εν τη δ' έννοια.

تغليب } A. ἀγαλίσ [ρζ. غلب, βλ. اعلیٰ ρ. ἀφ.
 τὸ καθιστάναι τι ἀνώτερον, ὑπερ-
 ερον ἄλλου, ἢ τὸ θεωρεῖν ἐπικρατέστερον : —

قاعدسى ὁ κανὼν τοῦ ἐπικρατεστέρου, ὡς ἡ λέξις
 ابوين *ἐπεδύν*, θυϊκός τοῦ اب *ἐκ* ἡ ابو *ἐκ* του
 πατῆρ, ὅθεν σημαίνει δύο πατέρες, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 ἐπικρατεστέρου, ἥτοι τοῦ πατρὸς, ἔννοεῖ καὶ
 τὴν μητέρα, ἥτοι ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς. || Ρμ.
 [δοτ.]: نكلم صورتى مخاطب صورتى اوزرينه—اولتور
 τὸ α' πρόσωπον καθίσταται ἐπικρατέστερον τοῦ
 β'. || غائبه [اوزرينه] مخاطب—اولتور
 τὸ β' πρόσωπον θεωρεῖται ἐπικρατέστερον τοῦ γ'.

تغلیط } A. ταγλιτ [ρζ. غلط] ρ. ἀφ. παρα-
 πλάνησις· κατηγορία ἐπὶ βαρβαρι-
 σμῳ. || Ρμ. παραπλανῶ, κάμνω τινά ν' ἀπατη-
 ῶν, νὰ σφάλλῃ· κατηγορῶ ἐπὶ βαρβαρισμῳ [ایتدی
 : ایه]· παρο-
 πλάνησε τὴν δημοσίαν γνώμην διὰ ψευδῶν δη-
 μοσθεύσεων || بعض کړه یو حکمیې پر امی — ایدہ
 ἐνίοτε τὸν σοφὸν εἰς ἀπαιδευτὸς δύνатаι
 νὰ κατηγορήσῃ ἐπὶ βαρβαρισμῳ· || تغلیطات.

تغليظ } A. ταγλιζ [ρζ. غلط] ρ. ἀφ. στερεο-
 ποιήσεις [χημ.] § συνών. اغلاط.
 تغليف } A. ταγλιφ [ρζ. غلف] ρ. ἀφ. τὸ τιθέ-
 ναι εἰς τὸν κολεόν, τὴν θήκην [ἐ-
 πι ὀπλων καὶ ἄλλων] : ب. خنجرك — τὸ τιθέναι
 εἰς τὴν θήκην ἐγχειριδίου. || P. μ. [αἰτ.] : ب. سيني
 — θέτω τὸ ξίφος κτλ. || βλ. تغمد.

تغليق } Δ. παγδιαι [ῥζ. غلق] ρ. ἀφ. συνων.
اغلاق βλ. § πλθ. تغليقات.

تعجيل } Λ. παγνῆ [9ζ. عجل] ρ. ἀφ. τὸ τιθέναι
 } εἰς τὸν κολεόν [ἐπὶ ὀπλων]: سيف
 τὸ τιθέναι τὸ ξίφος κτλ. || βλ. تغلف.

تغنج } A. τεραννῶδες [ρζ. غنج] ρ. ἀφ. τὸ ἀκ.
κίξεσθαι. § πλθ. تغجات.

تغنی } A. ταραννί [ρξ. غنى] θ. ἀφ. τὸ ἄδειν.
 ψάλλειν, ἄσμα: قالمیوونك كهف آرماکاهی
 — τὸ σπῆλαιον, ἐν
 ᾧ κατοίκει ἡ Καλυψώ, δὲν ἀντήκει πλέον ἐκ
 τοῦ ἄσματός της. || Ρμ. منظومه خواندگان خوش
 — αἰδωί τοῦ ποιήματος ἐνθάδε ὑπὸ
 ψαλτῶν καλῶνων. § πλθ. تمنیات.

تعنيه } A. ταρνιγέ, ρ. ἀφ. θ. τῆς αὐτῆς ρί
ζης καὶ ἐννοίας μετὰ τοῦ اغناء βλ.

تغور } Α. παραδδδρ [ρζ. غور] ρ, ἀφ. ἐμδδ
 θυνδδς, τδ ἐμδδθύνειν πουν.

تغوط } A. τεγαυβιδι [95. غوط, [غل, غائط] 9
 ἄψ. ἄψιδιδευσιδι· συνηδν. تبرز.

تغول } Λ. παραβδλ. [ρζ. غول] ρ. ἀφ. τὸ ἀλ
λάσσειν συνεχῶς χοροῖαν, ὅψιν.

تغويه } Α. ταγδιγέ [ρζ. اغواء] ρ. ἀφ.θ. τὸ πα-
ραπλανᾶν, παραπλάνησις· βλ. اغواء.

تعيب A. παραγρησθῆ [ρζ. غيب] ρ. ἀφ. τὸ γί-
νεσθαι ἀφαντος, ἀπουσιάζειν. || Ρμ:—
اختفا ايلا—و مكفول له—ἐάν ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύ-
της γένηται ἀφαντος καὶ κρυφθῇ.

تغیر } Α. παραγγυῶ [ρζ. غير] ρ. ἀφ. μὲ. τὸ μετα-
βάλλεσθαι, μεταβολή, ἀλλοίωσις, πα-

απορροφῶντις, διαστροφῆς: —حوال—μεταβολὴ κα-
ταστάσεως, πραγμάτων || الوان—μεταβολή, ἀλ-
λοίωσις χρωμάτων || طور—μεταβολὴ τρόπου,
συμπεριφορᾶς || زمان—μεταβολὴ χρόνου || نوبة
ضمية لك حال مختلفه منده مأكولات نه كى بر —
τροφαὶ ἐν τοῖς διαφόροις μέρεσι τοῦ πεπτικοῦ
σωλήνος; || دن مصون— شائبة अप्नलाग्यमंस तो
έλαιτωματος τῆς ἀλλοιώσεως, ἀναλλοιωτος
نا پذیر — ó μη λαμβάνων ἀλλοίωσιν, ἀμετάβλη-
τος, ἀναλλοιωτος. || Рм. μεταβάλλομαι, ἀλλοιοῦ-
μαι, γίνομαι διάφορος, παραιοροφῶμαι, διαστρέ-
ψομαι: ايتدى — ببتون تó πρόσωπόν τοῦ
ἀλλοιωθῆν ὡς διόλου [εἰς ὁργῆς κτλ.] || الملك
قاعدة شرعية — اعترافا تو سوسوتون ايللووئو
dan tā ĩñn τοῦ κόσμου! || اعترافا تو سوسوتون ايللووئو
ονομικὸς κανὼν δὲν μεταβάλλεται || ازمان —
إله احكام تبدل ايدر — متغيرات
μεταβάλλονται αἱ διατάξεις· § πλθ.

تعيظ } Α. τεγαγγυδζ [οζ. غيظ] ο. ἀφ. τὸ δὲ
 γίξεσθαι, δογνή, θυμός· § πλθ. تعيظات

{ A. $\epsilon\gamma\alpha\gamma\gamma\delta\upsilon$ [ρζ. غم] ρ.ἀθ. τὸ πλ.
 تغيم } ροῦσθαι νεφών: هو τὸ γνοῦσθαι τὴν
 ἀποστροφὰς § πλθ. تغيات.

تغيير } Α.ταγγίσι [ρζ. غير] ρ.άφ.μεδ.τὸ μετ-
βάλλειν, μεταβολή, ἀλλοίωσις, παρ-

ὑποφωτισ, διαστροφῇ: احكام قوائن — μεταβολή
 ἀλλοιωσις τῶν διατάξεων τῶν νόμων. || ورت
 τῶν· || المواضع — ταγῆριθ-λ-μεβαζή, μετα-
 πισμός [όρνυκ.]. || Рм. μεταβάλλω, ἀλλοι-
 οῦν διὰφορον, διαφορετικόν, παραμορφῶ, δι-
 στρέφω [αιτ.]: ايلدي — شيوۋ لسانی —
 τὸν θῶν τῆς οἰκοδομῆς. || ايلدي —
 τέβαιεν ἢ διεστρεψε τὸ ὕψος τῆς γλώσσας·
 ضبطنامی — و تحریف ایلہ ساختہ کرا لے جرات ایلدی
 τὸ λημμε πλαστογραφίαν διαστρέψας καὶ παρ-
 ποιήσας τὸ ποικτικόν. || تبدلہ — ایلدی

Τριτική Βιβλιοθήκη Β

πισκόπων, ἐποπτεία: — ی ضمنده بعض خصوصاً تک — ی
 πρὸς ἐξέτασιν ἢ ἐξέλεγχιν ὑποθέσεων τινῶν. ||
 تفتیشی حکومت مکتبلرده اولان حق و نظارتی
 کا ایما تفس کی کنٹرول سے جس کے تحت وہ
 کیسوں کی تحقیقات کرتا ہے۔ || احوالی — ی
 کیس کی تحقیقات کے لئے جو معلومات
 کی ضرورت ہے۔ || ماموری — [ἡ κοινὴ
 ἐπιθεωρητικὴ, ἐποπτικὴ, ὑπάλληλος
 δικαστικὴ ἀστυνομία. || Ρμ. ἐρευνῶ,
 ἐξετάζω, ἐξελέγχω, ἐπιθεωρῶ,
 ἐποπτεύω [αἰτ.]: — ایتک —
 تفتیشی کا ایما تفس کی کنٹرول سے
 جس کے تحت وہ کیسوں کی تحقیقات
 کرتا ہے۔ || احوالی — ی کیس کی
 تحقیقات کے لئے جو معلومات کی
 ضرورت ہے۔ || ماموری — [ἡ κοινὴ
 ἐπιθεωρητικὴ, ἐποπτικὴ, ὑπάλληλος
 δικαστικὴ ἀστυνομία. || Ρμ. ἐρευνῶ,
 ἐξετάζω, ἐξελέγχω, ἐπιθεωρῶ,
 ἐποπτεύω [αἰτ.]: — ایتک —

تفتیشی } A. τεφτι-ί, ἐπθ. ἐξεταστικός, ἐ-
 ξελεγκτικός, ἐπιθεωρητικός, ἐπο-
 πτικός § 0. تفتیشی: — وظائف
 ἢ امور ὑποθέσεις ἢ καθήκοντα
 ἐποπτικά, ἢτοι ἐπόπτου κτλ.

تفتیق } A. τεφτικ [ρζ. فتق] ρ. ἀφ. τὸ
 σχίζειν, χωρίζειν εἰς δύο, σχίσιμον:
 — ی — ی — ی — ی — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفتیک } A. τεφτικ [ρζ. فتک] ρ. ἀφ. τὸ
 ξαίνειν, ξάνσις: — ی — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفتیک } T. τφτικ [κατὰ τὸ λεξ. معجم
 تفتیک] καὶ λέξις φαίνεται παρα-
 φθορὰ τῆς προηγουμένης] ὄν.μαλλίον
 αἰγὸς λεπτὸν καὶ στιλπνὸν ὡς ἡ μέταξα,
 ἰδία τὸ μαλλίον τῶν αἰγῶν
 Ἀγκύρας καὶ Κασμίης: —
 ی — ی — ی — ی — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفتیکلمک } T. τφτικ-λεμék, ρμ.μτδ. πα-
 ραλύω [ξεφτίζω], μεταβάλλω
 εἰς μοτόν, ἢτοι ξαντόν [αἰτ.].

تفتیکلمک } T. τφτικ-λεμék, ρμ. μδ. πα-
 ραλύομαι, κ. ξεφτῶ, ἢτοι γίνομαι
 ὡς μοτός, ξαντόν [ἐπὶ ὑφασμάτων].

تفتیل } A. τεφτιλ [ρζ. فتیل, βλ. فتیل] ρ. ἀφ.
 τὸ κλῶθειν, νήθειν: — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفتین } A. τεφτιν [ρζ. فتن, βλ. فتن] ρ. ἀφ. τὸ
 διεγείρειν, τὸ ταραττεῖν § τὸ μα-
 γεύειν: — ی — ی — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفت } A. τεφς, ρ. ἀφ. ἡ μετὰ τὴν προδική-
 σιν τῶν ἐν Μέκκα καὶ Μεδινῇ ἱερῶν
 παρὰ Μουσουλμάνοις τόπων καὶ ἀπέκδυ-
 σιν τοῦ μανδύου [βλ. احرام] ὃν φοροῦσι
 κατὰ τὸ δόγμα τοῦτο, ἐπανάληψις
 ἐξων τινῶν, ὡς τὸ ἀλείφειν τὴν
 κόμην καὶ τὸ σῶμα, τὸ κόπτειν
 τοὺς ὄνυχας καὶ τὸν μύστακα, τὸ
 κείρεσθαι κτλ. — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفجری } A. τεφεδζδζδρ-ί, ἐπθ. ἐξανθημα-
 τικός § 0. تفجریه.

تفجع } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فجع] ρ. ἀφ. τὸ
 σθάνεσθαι πόνον, ἢ λύπην, τὸ
 θλῆναι ἐπὶ δυστυχίᾳ, τραγικῶς
 συμδᾶναι: — ی — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفجیر } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فجر] ρ. ἀφ. τὸ
 κτελεῖν τὴν ἀκόλαστον, τὸ ποιεῖν
 ἀναθροῦν ἐκ τῆς γῆς καὶ
 ῥεῖν, ἢ διὰ σωλῆνων ἐξαγωγή
 καὶ ἐκροῇ ὑγροῦ ἐκ τινος
 σώματος, ἢ μέρους: — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفجیع } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فجیع] ρ. ἀφ. τὸ
 ποιεῖν τὴν ἀκόλαστον, τὸ ποιεῖν
 ἀναθροῦν ἐκ τῆς γῆς καὶ ῥεῖν,
 ἢ διὰ σωλῆνων ἐξαγωγή καὶ
 ἐκροῇ ὑγροῦ ἐκ τινος σώματος,
 ἢ μέρους: — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفحص } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فحص] ρ. ἀφ. ἐ-
 ρεῖν, ἐξετάζειν ἀκριδῆς καὶ ἐπι-
 μελῆς, ἐξερευνῆς: — ی — ی —
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفحم } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فحم] ρ. ἀφ. ἀπαν-
 θρακωδῆς [χημ.], ἢτοι τὸ μεταβάλλε-
 σθαι εἰς ἀνθρακα [ἐπὶ σώματος
 ἀνθρώπου ἢ ἀλλοῦ ὀργανικοῦ].
 Ρμ. [αἰτ.]: — ایتک —

تفحیم } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فحیم] ρ. ἀφ. ἀπαν-
 θρακισμός, ἢτοι τὸ μεταβάλλειν
 εἰς ἀνθρακα [χημ.].

تفخر } A. τεφεδζδζδρ [ρζ. فخر] ρ. ἀφ. ὑπερη-
 φάνεια, καύχησις [ἐπὶ ἀρετῇ,
 πλούτῳ, μαθήσει]. Ρμ. [αἰτ.]: —
 ایتک —

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προηγούμενης, μεθ' ἧς συνδέεται διὰ τοῦ συμ-
πλεκτικοῦ و = καὶ ὡς **تاب و توان** **τάβ-ον-τθάβ**,
δύναμις καὶ ἰσχύς. || Ρμ. ἐξηγῶ, ἐρμηνεύω, σχο-
λιάζω [αἰτ.]: **ایک — قرآن شریف** ἐρμηνεύω τὸ βε-
ρὸν Κοράνιον. || **ایک — برکاتی** ἐρμηνεύω, ἐξηγῶ
λέξιν. § πλθ. **تفسیرات** **τεφθισράτ**, ἐν γένει ἐρμην-
εῖαι, ἐξηγήσεις, σχόλια, καὶ **تفاسیر** **τεφασίρ**, ἰδιῶ
ἐρμηνεῖαι, σχόλια Κορανίου: **تفسیراته او غرامق**
ἀντικείμενον σχολίων, σχολιάζομαι.

A. τρεῖς [τρὶς, 3] ὁ ἀφ. τὸ κα-
 τηγορεῖν ἐπὶ ἀκολασία, πορνεία,
 παρὰ δόσει τῶν θεῶν ἐντολῶν [ait.]: تقوى إله
 — جالدى — جالدى — جالدى
 ἐπὶ εὐσεβείᾳ προσεπάθεισε νὰ κατηγορήσῃ ἐπὶ
 παρὰ δόσει τῶν θεῶν ἐντολῶν. § πλθ. تفسقات

تفصیل } A. τερθιδιζ [95. فصل] ρ ἀφ. τὸ ἐκ-
τιθέναι λεπτομερῶς, ἀναπτύσσειν,
ἐκθεσις, ἀνάπτυξις λεπτομεροῦς : کیفیت — εκ-
θεσις λεπτομεροῦς ὑποθέσεως || ی — وقدك εκ-
θεσις λεπτομεροῦς τοῦ γεγονότος, τοῦ συμβάν-
τος || — ال — اذله-τ-τερθιδιζ, fi — ال — اذله
βέδخي-τ-τερθιδιζ, fi — بال — ايله-τ-τερθιδιζ, fi —
αίله —
τερθιδιζ ιζε, λεπτομερῶς. || Pm. [alt.] : کیفیتی
— εκθετω λεπτομερῶς τὸ προὔγμα || ر.
مصلحت نه قدر — اوآنه افادهده هیچ فاصله ویراملی
υπό και ἀν ἀναπτυχού ὑπόθεσις τις, δὲν πρό-
πει νὰ διακόπη τις τὴν ἀφήγησιν § πλθ. ὅμλ.
λεπτομέρειαι εἰσηλ- — که کبر شدی تفصیلات
— εν εις λεπτομερείας περὶ τοῦ γεγονότος || —
— αὐτε διδοειδαι αι δοδεϊσαι — واقعه قناعت بخش اوله جق صورته
[γεγόμεναι] λεπτομέρειαι εἶναι τοιαῦται ὥστε
ἀ πείσωμι § πλθ. ἀνωμ. تفاسیل τερθαδιζ, βλ.

تفصيلاً } A. τεφθίδ-εν, ἐπρ, λεπτομερῶς :
 γεγονός λεπτομερῶς : § ἀναπτύσσων [αἰτ.].

تفصیلو } T. τεφιδι-λι, ἐπθ. λεπτομερής &
ἐπρ. λεπτομερῶς.

تفصل { A. τεφειζου, η τεφειζου [φζ. فضل]
 ρ. αψ. το εχειν αξιωσεις παιδειας, το

ἐπιδείκνυσθαι ὡς σοφόν: *يحيه جاهلك* — *ي* — ἐπι-
δειξίς πολλῶν ἀμαθῶν ὡς σοφῶν § 220. *تفضلات*.

τειχιόφρων } Α τεφρίδιον [φρ. φνχ, βλ. φνχ] ρ.
 αὐχνη τινός, ἐκλόμπενδης § πλθ. τειχιόφρων.

تقضيض } A. τερζίζῃ τερζιτ [ρζ = فض , θλ.
[ρ.άφ. τὸ ἐπαργυροῦν, ἐπαρ-

γύρωσιν: ی — قبضةً παργύρωσιν τῆς λαοῦς
τοῦ ξίφους. Pm. [alt]: — نيامً παργυρω
τὸν κολεὸν τῆς σπάθης.

تفصيل } A. τεφίζιλ, ἢ τεφίζιλ [ρζ. فضل] ρ.
 ἀφ. τὸ καθιστάναι ἢ τὸ θεωρεῖν τι
 α. ἀνώτερον, προτιμότερον, τὸ προτιμῶν, προ-
 τιμῶντις [δοτ.]: حضرت ابوبكر حضرت عمره —
 θεωρεῖν ἀνώτερον τοῦ Ὁμέρ τὸν Ἐδοῦ-βεκιρ.
 — συγκριτικὸν [γγραμ.]. || Ρμ [δοτ. αἰ.]:
 — إيتاي اوليايه τοὺς προφῆτας θεωρῶ ἀνω-
 ρους τῶν ἁγίων. § πλθ. تفضلات.

تقضيلى } A. τερζιζι, ἐπθ. συγκριτικός §
0 تقضيله : → صفت ἐπίθετον συγ-
κριτικόν.

تفطر } A. τεφεταιρο [ρζ. فطر] ρ. ἀφ. συνων.
انفطار βλ.

تقطن } A. τεῦξεσθιν [φζ. فطن] ρ. ἀφ. τὸ νοεῖν,
ἀγχινοια, ἀντίληψις βλ. تقهه.

تقطين } A. τετῶτιν [ρζ, فطن] ρ. ἀφ. τὸ δι-
δεν νοῦναι εὐκόλως βλ. تفهم.

فعله } Λ. τεφ'ιλι [ρζ. فعل] ὃν θ. μέτρον
σείχου. § πλθ. تفاعيل τεφ'α'ιλι, βλ.

تفقد } A. τεφεκευε [φζ. فقد] ρ, ἀφ. ἐξέτα-
 δις, ἐρωτηδς: ی — خاطر اجابك —

τιδος περὶ τῆς ὑγιείας τῶν ψέλων· [Ρμ. ἐξετά-
ζω καὶ μανθάνω, διαπυνθάνομαι, ζητῶ πληροφο-
ρίας [αἰτ.]: ريتك خصوصيت احوالى — ἐξε-
τάζω, πληροφοροῦμαι τὸν ἰδιωτικὸν βίον τινός
[τὰ ἰδιαίτερα]· § πλθ. تفقدت.

422²² } A. τεφεκεδχ [95 45] ρ. ἀφ. τὸ σπου-
 δάζειν τὸ Σοφὴ [βλ. 45 καὶ 45] τὸ
 γίνεσθαι νομομαθὴ· § τὸ ἐννοεῖν.

تَقِيَهُ } A. τεφεῖν [97. 45] p. 47. τὸ διδά-
σκεν, ἢ διδόναι τινὶ νοῦσαι τι § τὸ
διδάσκειν τὸ Σερῶν [32. 45 καὶ 47].

تفك } T. τῶτῃ, ἐπὶ. ἐν χρόνῳ τοῦ μετὰ
τοῦ συνωνύμου اوقاف سؤفاك: — اوقاف
λεπτός, ψιλός, ἢ ψιλὰ πράγματα, μικρὰ ὄψωνια
[τοῦτα κείνη]. § βλ. تفكك καὶ تفك.

تفكر } A. τεφεεκευθω [φζ فکر] ρ. ἀφ. δια-
 λογιμός, σκέψις: ذاء — انى) εν τῷ
 μεταξὺ τῆς σκέψεως, ἵτοι εν τῷ μεταξὺ εν ᾧ
 ἐσκεπτόμην. || Ρμ. διαλογίζομαι, διανοοῦμαι,
 σκέπτομαι [αὐτ]: ايتك بر خصوصي —
 ἐνθόθεν τινα: ايتك || اس مسئلتي — σκέπτο-
 μαι τὴν βάδιν τοῦ ζητήματος. § πλθ. تفكرات.

λίμ τοῦ Γαδούζ. || برکیمه دیگر کهنه «مائل»
انهدام اولان دیواریکی دم ایست دیو — و تسبه
ἐάν τις προαγγείλῃ καὶ ἐπιστήσῃ τὴν
προσοχὴν ἀλλοῦ λέγων «κρήμινον τὸν ἐτοι-
μώροπον τοῦχόν σου».

تقدمه } A. **τακτίω** [ρζ. قدم] ὄν. θ. προσφο-
ρὰ εἰς ὑπεροχικὸν πρόσωπον ἢ φι-
λόν, ἐνθούμιον [δοτ.]: ... اقدی به — ناجیزاتم:
προσφορά μου ἐλαχίστη τῷ κ. . . ἢ ἀφιερouta
τῷ κ. . . [ἐπὶ βιβλίῳ] § πλθ. **τεκατίω**.

تقدير } A. **τακτίω** [ρζ. قدر] ρ. ἀφ. προορι-
σμός, ἢ πρὸς τῆς δημιουργίας ἐγ-
γραφή τῆς τύχης τοῦ παντὸς ἐν ταῖς θεαῖς δελ-
τοῖς, πεπωμένον, ἐκτίμησις· περιπτώσις, ὑπό-
θεσις· ἐξυπονόσις λέξεως ἢ φράσεως [Συντ.]:
— ὁ προορισμός, ἢ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. || خدا

— ده یازیلان تدبیرله بوزلاز || تدبیری بوزار
[τοῦ ἀνθρώπου] — τὸ πεπωμένον ματαιοῖ τὰ σχε-
δια [τοῦ ἀνθρώπου] — τὸ γεγραμμένον δὲν μα-
ταιοῦται διὰ τῶν σχεδίων. || — قیمت معرفتک — ی
— فیثا دخی || — τῆς ἀξίας τῆς παιδείας. || —

— καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν τιμῶν [τῆς ἀγορᾶς]
εἶναι τέχνη. || — اوپله اولدیغی — ده
— πτώσει καθ' ἵν οὕτως ἔχει, ἢ ἐν τοιαύτῃ πε-
ριπτώσει. || — **κα-
κτίω**, καθ' ὑπόθεσιν, || Ρμ. προορίζω [ἐπὶ Θεοῦ].

— ἐκτιμῶ, ἐννοῶ, ἐξυπονῶ [αἰτ.]: — خدمتی لیاقتی
— ἐξετίμησε τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ἱκανό-
τητα του. || — **κα-
κτίω**, καθ' ὑπόθεσιν, || Ρμ. προορίζω [ἐπὶ Θεοῦ].

— ἐκτιμῶ, ἐννοῶ, ἐξυπονῶ [αἰτ.]: — خدمتی لیاقتی
— ἐξετίμησε τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ἱκανό-
τητα του. || — **κα-
κτίω**, καθ' ὑπόθεσιν, || Ρμ. προορίζω [ἐπὶ Θεοῦ].

— ἐκτιμῶ, ἐννοῶ, ἐξυπονῶ [αἰτ.]: — خدمتی لیاقتی
— ἐξετίμησε τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ἱκανό-
τητα του. || — **κα-
κτίω**, καθ' ὑπόθεσιν, || Ρμ. προορίζω [ἐπὶ Θεοῦ].

— ἐκτιμῶ, ἐννοῶ, ἐξυπονῶ [αἰτ.]: — خدمتی لیاقتی
— ἐξετίμησε τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ἱκανό-
τητα του. || — **κα-
κτίω**, καθ' ὑπόθεσιν, || Ρμ. προορίζω [ἐπὶ Θεοῦ].

تقدیری } A. **τακτίω**, ἐπθ. ἐξυπονοοῦμενος
[ἀντιθ. ὁπτός] § θ. تقدیره.

تقدیس } A. **τακτίω** [ρζ. قدس] ρ. ἀφ. καθαγι-
ασίς, ἀπονομή μεγάλου σεβασμοῦ,

εὐλογία, χειροτονία [χριστ.]: — شایسته
استبساطه رسم — ی اجرا [δοτ.]:
καθαγιάσεως. || — ἐγένετο ἡ χειροτονία αὐτοῦ εἰς ἐπίσκο-
πον. || Ρμ. ἀγιάζω, ἀπονέμω μέγαν σεβασμόν,
εὐλογῶ, χειροτονῶ [αἰτ.]: — **تا-
κτίω**, εὐλογῶ τὸν ὑψίστον. || حضرت پیغمبری
— εὐλογῶ τὸν προφήτην. || تقدیسات. || **تا-
κτίω**, εὐλογῶ τὸν προφήτην. || تقدیسات. ||

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

تقدیس } A. **τακτίω**, ἐπθ. καθαγιαστικός·
§ θ. تقدیه.

A. **τακθῆναι** [ρζ. قسم] ρ. ἀφ. τὸ δια-
 νέμειν, διαιρεῖν, διανομὴ, διαιρέσις,
 προῆξις τῆς διαιρέσεως [ἀρθ.] § μέρος ἐνθα τὸ
 παραγαγεῖον διαιρεῖται εἰς πολλὰς διακλαδω-
 εις: § [μουσ.] μέλος ἤχου: اراخی — γεωδαιδία,
 αταμέτησις γῆς: || غراما — διανομὴ τῆς πε-
 λουσίας τοῦ πτωχεύσαντος μεταξύ δανειστών
 αναλόγως τῶν απαιτήσεων ἐκάστου. || Ρμ. δια-
 νείμω, διαιρῶ [dot. alt.]: سكرى درده —
 αἰρῶ τὸ ὀκτῶ διὰ τοῦ τέσσαρα || مشترك قوناغى —
 αἰτὴν ὅκτω ἡμερῶν διὰ τοῦ τέσσαρα || حاكم —
 ἡγετὴς τῆς οἰκίας ὁ δικαστὴς διένειμεν ἀναλόγως
 τῶν μεριδίων τῶν συνιδιοκτητῶν: § πλθ. تقسيمات
 διαιρέσεις, χωρίσματα ἰδίᾳ κυρίου κτλ.: خانه —
 διαιρέσεις οἰκίας: || قوناغى — داخله سى بك ||
 αἰτὴν ὅκτω ἡμερῶν διὰ τοῦ τέσσαρα ||
 αἰτὴν ὅκτω ἡμερῶν διὰ τοῦ τέσσαρα ||
 αἰτὴν ὅκτω ἡμερῶν διὰ τοῦ τέσσαρα ||
 αἰτὴν ὅκτω ἡμερῶν διὰ τοῦ τέσσαρα ||

٢٢٢ } Α. τεκαθόω [ρζ. قشر] ρ. ἄφ. τὸ σχη-
 ματίζειν φλοιόν, ἐπιδερμίδα, τὸ ἐπου-
 λοῦσθαι [ἐπὶ πληγῆς].

{ Ἀ. τεκαθίσθ [ρ.ζ. ^{رفع}] ρ.ἀφ. ἀποφλεγμά-
 τωσις, ἡτοι τὸ ἐξάγειν φλέγματα[ἐπὶ
 πάσχοντος].

تفسير } A. τὰ κείνη [qz. قشر] p. 48. ἀφ' αἰρέσεως
 φλοιοῦ, ἀποφλοιοῦσις, ἐκλέπτεις: بادامك
 — ἀποφλοιοῦσις ἀμυγδαλίου. [Pm. αἰτ.]: كستانه ی
 — ἀποφλοιοῦ τὸ κάστανον.

} A. τακῶς [ρζ. قصر] ρ. ἀφ. τὸ νὰ
 παραλείπει τις νὰ πράξη τι ὅπου δὲ-
 νεται, παράλειψις, ἀμέλεια, ραθυμία [συνων.
 قصر]· ἢ τὸ νὰ παραλείπει τι ὡς μὴ δυνάμε-
 νος νὰ τὸ πράξη, ἐλλείψις [τῇ ده] اغای وظیفه
 اولیٰ — مجوز — δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπη τις πα-
 ράλειψιν [ν' ἀμελῇ] ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ κα-
 θήκοντος· || ودیعه حفظنده متودعك — اولیٰ مقصرت
 اولیٰ — εἰς ἐν ἡ παρακαταθήκη κατα-
 στραφῇ ἢ ἀπολεσθῇ ἄνευ ραθυμίας τοῦ θεμα-
 τοφύλακος περὶ τὴν φύλαξιν αὐτῆς· § πλθ.
 تقصیرات — می غو ایلدی — συνεχώρησε τὰς ἐλλεί-
 ψεις μου [τακῶς ἐργαζομένη]· § βλ. καὶ انقصار.

تصيراتلى } T. τακιδρατ-λη, επθ. ο έχων
 ἀπλοῦς χρεωκόπος. βλ. مفسر —
 ἐλλειψεις, σφάλματα. § مفسر —

} A. τακτίζω [ορζ. تَضِب] ρ. ἀφ. τὸ πε-
 ρικόπτειν, κλαδεύειν, κλάδευσις.

تقطر } τεκαττο [ρζ. نظر, βλ. نظره] ρ. ἄφ. τὸ
πίπτειν κατὰ σταγόνας, σταρίζειν, ἀ-
πόστασις. || Ρμ. σταζω κτλ. § βλ. και قطار.

تقطيب } A. τακτική [ρξ. قطب] ρ. ἀφ. συνο-
φρώσεως § [φυσ.] πόλωσις.

تقطير } A. τακτηρό [οζ., قطار, βλ. قطارة] ρ.άφ.
διούλισις, κ. λαμβοκάρισμα: صوك — ي

διὺλσις ὕδατος· || ی—اوزومك جرمه منك— || ἀποστα-
ξις ὑποστάθμης σταφυλῆς· || [δοτ.]: كوزه كلاب
— ἐνσταλάξις ῥοδοσταγματοῦ εἰς ὀφθαλμὸν.
|| Ρμ. διὺλίζω, ἀποστάζω [αιτ.]· § ἐνσταλάζω
[δοτ. αιτ.]. § قطرات .

تقطيع } τακτῆ' [ρζ. قطع] ρ.αφ. διατομή, τομή
 εις τεμάχια, τεμαχισμός· τομή
 στῆθον κατὰ πόδας. || Ρμ. διατέμνω, τέμνω εις
 τεμάχια, τεμαχίζω [αιτ.]: يَت، شَر — اَيْتَكْ
 درین درین وادیرله — اولنشی ||
 γῆν διατετυμμένην διὰ βαθύτατων φαρμάκων § πλθ. قطعات.

تقفیل A. τακτίζ [ρζ. قفل] p. ἀφ. τὸ κλει-
δοῦν, κλειδωσας, κλειδωμα : باب —
κλειδωσας τῆς θύρας ى — اميدك در κλειδωσας
τῆς θύρας τῆς ἐλπίδος [ἐξ-ο-ὀμιτ]. Pm. [alt.]:
— تقودى صندوقه وضع و — τὰ χρήματα ἐναποθέτω
αὐ κλειδῶ ἐν τῷ κιβωτίῳ.

تقية } A. τακτική [ῥζ. قاء] ρ. ἀψ. θ. τὸ
 ποιεῖν ὁμοιοκατάληξιν [ἐν τῇ ποιή-
 σει]: — ي — يٰك — يٰك τὸ ποιεῖν λέξιν ὁ-
 μοιοκατάληκτον πρὸς ἄλλην || ي — يٰك τὸ
 ποιεῖν στίχον ὁμοιοκατάληκτον. || Ρμ. [αιτ.]:
 — ي — يٰك τὸ ποιεῖν λέξιν τινὰ ὁμοιοκα-
 τάληκτον ἐτέρῳ βλ. قاه καὶ تحم .

نقل } T. τακάλ, και نقل τακάλ του-
 κάλ, έπρ. τὸ προφέρειν, δηλοῦν κα-
 κῶς τὴν Τουρκικὴν [ιδίᾳ ἐπὶ Ἀράβων] βλ. και
 حانقل و حانقول .

تقلاق } T. τακλάκ, βλ. طاقلاق.

} A. τεκαλλῶ [ρζ. قلب] p. ἀφ. στρο-
 φῆ, ἀνατροπή, μεταβολή [μορφῆς,
 ὄψεως, πολιτεύματος, ὁχήματος]: بَانَاغَا اِيْتَدَمَد
 — لَا اِيْتَدَمَد στροφῆ τοῦ κοιμωμένου ἐντὸς τῆς
 κλίνης. || مَرِيضِي μεταβολή ἀσθενούσης. || حَال
 μεταβολή καταστάσεως. || اَصُول μεταβολή συ-
 στήματος. || Pm. μεταβάλλομαι, ἤτοι μεταδῶ-

λω μορφήν δὲ πλ. § πλθ. — احوال دهر: تقلبات. — μεταβολαὶ τῶν πραγμάτων τοῦ αἰῶνος § βλ. انقلاب.

تقلد } A. τεκαλλῶ [ρζ. قل] ρ. ἀφ. τὸ ζών-
νυθαι, τὸ περιβάλλεσθαι, περιβολή,
περιζῶσις § τὸ ἀναλαμβάνειν, ἀναδέχεσθαι, ἀνα-
δοχή: سيف — τὸ ζώννυθαι τὸ ξιφός || امور —
τὸ ἀναλαμβάνειν τὰς ὑποθέσεις τοῦ λαοῦ
[ἦτοι τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν]. || Ρμ. [αἰτ.].

تقلص } A. τεκαλλῶ [ρζ. قلص] ρ. ἀφ. τὸ
συστέλλεσθαι, συστολή: عضلات — συ-
στολή μυῶνων || اعصاب — συστολή νεύρων.
|| حدته — συστολή διαρκῆς τῆς κόρης τοῦ
ὀφθαλμοῦ, μύοσις.

تقلل } A. τεκαλλῶ [ρζ. قل, βλ. قلت] ρ. ἀφ.
τὸ ἐλαττωθῆναι, ἐλάττωσις: ذخائر —
ἐλάττωσις προμηθειῶν [γεννημάτων] || مياه —
ἐλάττωσις τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν.

تقله } A. τεκαλλῶ, βλ. طاقلا.

تقلب } A. τεκαλλῶ [ρζ. قلب] ρ. ἀφ. τὸ στρέ-
φειν τινα ἢ τι ἀντιστρέφως, μετα-
στροφή, ἀναστροφή, ἀναποδογύρισμα, τὸ μεταβά-
λιν ἢ μεταβολή εἰς τὸ ἀντίθετον, μετατροπή:
يأتقده خسته — μεταστροφή τοῦ ἀσθενοῦς ἐν
τῇ κλίνῃ || ياتقك — ἀναστροφή μεγά-
λου λίθου || افكار — μετατροπή ιδεῶν ||
قلوب — μετατροπή καρδιῶν. || Ρμ. [αἰτ.].

تقلد } A. τεκαλλῶ [ρζ. قل] ρ. ἀφ. τὸ περιζών-
νυθαι ἢ περιζῶσις, περιβολή: τὸ ἀ-
πομιμῆσθαι καὶ παραποιεῖν, ἀπομίμησις, παρα-
ποίησις, ἢ τὸ πρᾶγμα τὸ γινόμενον κατ' ἀπο-
μίμησιν, ἦτοι πλάσθον, ψευδές: γελωτοποιία:
انكيز جاقينك — ي — περιζῶσις ξιφούς || زمرد —
ἀπομίμησις κονδυλομαχαίρου 'Αγγλικού ||
ي — ἀπομίμησις σμαράγδου || انجو — ψευδὴς
μαργαρίτης || قاتم — πλάσθον, ἦτοι κίβδηλον
χαρτονόμισμα || كسك — κάμνω γελωτοποιίας:
|| — γελωτοποιός, μῆμος. || Ρμ. περιζών-
νυθω, ἀπομιμοῦμαι [δοτ. ἢ αἰτ.]: قارغه ككلك —
ὁ κόραξ ἀπομι-
μούμενος τὴν πέριδικα, ἔχασε τὸ βάδισμά του:
|| ايم — ἐνεργεῖα μου δὲν
οὐδὲν ἀπομιμοῦμαι || ايمك —
[τὸν ποιητὴν] Φουζουλῆ § πλθ. تقليدات.

تقليداً } A. τεκαλλῶ-εν, ἐπρ. κατ' ἀπομίμη-
σιν [δοτ.]: باب عالينك ديولومسي لسانه

يازاشي — ἐγρόφῃ κατ' ἀπομίμησιν τῆς διπλω-
ματικῆς γλώσσης τῆς 'Υ. Πύλης.

تقليد جي } T. τεκαλλῶ-εζι, ὄν. μῆμος, γελω-
τοποιός.

تقلع } A. τεκαλλῶ [ρζ. قلع] ρ. ἀφ. τὸ ἐκρι-
ζοῦν, ἐκριζῶσις.

تقليف } A. τεκαλλῶ [ρζ. قلف] ρ. ἀφ. τὸ πα-
κτοῦν, πάκτωσις, κ. καλαφάτισμα:
سفيه — πάκτωσις πλοίου.

تقليل } A. τεκαλλῶ [ρζ. قل, βλ. قلت] ρ. ἀφ. τὸ
ἐλαττοῦν, ἐλάττωσις: مقدار — ἐλάτ-
τωσις τοῦ ποδοῦ. || Ρμ. [αἰτ.]: مصارفي — ايتدي
نيلاتتوسه تا عذودا του.

تقليلاً } A. τεκαλλῶ-εν, ἐπρ. δι' ἐλαττώσεως,
κατ' ἐλάττωσιν [αἰτ.].

تقليلي } A. τεκαλλῶ-ι, ἐπρ. ἐλαττωτικός §
θ. تقليلي.

تقليم } A. τεκαλλῶ [ρζ. قلم] ρ. ἀφ. τὸ κόπτειν
πελεκῆν [ἰδίᾳ κάλαμον, ὄνυχας καὶ
τὰ τοιαῦτα]: ي — كامة — τὸ κόπτειν κάλαμον
|| اظفار — τὸ κόπτειν τοὺς ὄνυχας.

تقمص } A. τεκαλλῶ [ρζ. قمص, βλ. قميص] ρ.
ἀφ. τὸ φορεῖν ὑποκάμισον: فرنگانه —
τὸ φορεῖν ὑποκάμισον εὐρωπαϊστῇ.

تعمل } A. τεκαλλῶ [ρζ. قل] ρ. ἀφ. μθ.
φθειρίασις.

تقميص } A. τεκαλλῶ [ρζ. قمص, βλ. قميص] ρ.
ἀφ. τὸ περιβάλλειν τινὰ ὑποκάμι-
σον: طفل عريان — τὸ περιβάλλειν τὸ γυμνὸν βρέ-
φος ὑποκάμισον.

تقوا } A. τεκαλλῶ [ρζ. وقى, βλ. وقاه] ρ.
ἀφ. τὸ φοβεῖσθαι τὸν Θεὸν καὶ ἀ-
ποφεύγειν τὰς ἁμαρτίας, εὐσέβεια, εὐλάβεια,
ἀποχή, ἐγκράτεια: اظهاري مرايتك —
τὸ δεικνύειν εὐσέβειαν ἐν οὐ δέοντι εἶ-
ναι σημεῖον ὑποκρισίας || التزام — τὸ τηρεῖν εὐ-
σέβειαν || — εὐσεβής, θεοσεβής, θεοφοβούμε-
νος || الله — φόβος Θεοῦ.

تقوت } A. τεκαλλῶ [ρζ. قوت, قوت, قوت] ρ. ἀφ. τὸ τρέφεσθαι, θρέψις: βλ. تغذي.

تقوس } A. τεκαλλῶ [ρζ. تقوس] ρ. ἀφ. τὸ
κυρτοῦσθαι ὡς τόξον, κύρτωσις,
κυρτότης, λόρδωσις ἢ καμπύλωσις ὁστέων:
خط — κύρτωσις δένδρου || آجاک —
γραιμῆς || قامت پير — κύρτωσις ἀναστήματος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μύνια, εἶναι ἐπικίνδυνος: دكل — او — هكيا
αὐτη δὲν εἶναι κενί, ἥτοι εἶναι στοιχειωμένη.

تكیه

Π. τεκέε, ἢ τεκέ, δν. μοναστήριον
δεροβιδίων: ده حاجی مکده درویش

Κρ δ δεροβιδης δέον νά ἦ ἐν τῷ μοναστηρίῳ
καὶ ὁ προσκυνητής ἐν τῇ Μέκκα [πρω. ἥτοι ὁ
καθεὶς ἐν τῇ θέσει του πρέπει νά εὐρίσκηται].
|| یه بکاین جوربانی ایجر — ὁ φυλάττων τὸν τεκὲν πί-
νει τὸν ζωμόν [πρω. ἥτοι ὁ φυλάττων μέρος τι
ἀπολαύει τῶν ὠφελειῶν του]. || یه قربانی کک — ερ-
χεται σφάγιον εἰς τὸ μοναστήριον [λέγεται ἐπὶ
τύχης ἢ ἀγαθοῦ ἀπροσδοκίτου]. || یه وچی —
μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
πάλαι]. || πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تكیه دار

Π. τεκέε-τάρ, δν. καὶ ἐπθ. ὁ κα-
τοικῶν μοναστήριον δεροβιδίων,
δεροβιδης. βλ. تکیه نشین.

تكیه زن

Π. τεκέε-ζέν, ἐπθ. ὁ σπριζόμε-
νος ἐπὶ τινος.

تكیه کاه

Π. ἢ τεκέε-γκυάχ, δν. τό-
πος μοναστηρίου δεροβιδίων. § μέρος
εἰς ὃ θά σπριχθῇ τις, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι.

تكیه نشین

Π. τεκέε-νισίν, δν. καὶ ἐπθ. ὁ
κατοικῶν μοναστήριον, δερο-
βιδης. βλ. تکیه دار.

تکلیل

A. τεκίλι [ρζ. کیل] ρ. ἀφ. τὸ με-
τρᾶν διὰ κοιλοῦ, κοιλομέτρησης.

تل

T. τέλ, δν. θρίξ, νῆμα, σύρμα τηλεγράφου,
ἢ ἄλλο, τηλεγράφος, τηλεγράφημα: ساج
ایک — یه بکاین جوربانی ایجر — ὁ φυλάττων τὸν τεκὲν πί-
νει τὸν ζωμόν [πρω. ἥτοι ὁ φυλάττων μέρος τι
ἀπολαύει τῶν ὠφελειῶν του]. || یه قربانی کک — ερ-
χεται σφάγιον εἰς τὸ μοναστήριον [λέγεται ἐπὶ
τύχης ἢ ἀγαθοῦ ἀπροσδοκίτου]. || یه وچی —
μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
πάλαι]. || πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

κρούω. || طابق — στολίζομαι διὰ χρυσήλατων,
ἐπιχαίρω, χαίρεκακῶ. || امینی — ὁ διευθυντής τοῦ
ἐργοστασίου τῶν χρυσοκεντήτων [βλ. سبکخانه].
|| کاری — χρυσοῦφαντος.

تل

A. τέλλ, δν. λόφος, κορυφή, σωρός:
|| دامنی — πρόσποδος
|| جیل — κορυφή ὄρους § πλθ. تل
|| جبال — ὄρη [δζ. ε. α. λ.] καὶ λόφοι.

تلا تین

T. τελατίν, δν. δέρμα ρωσικόν, § ἐπθ.
|| جزمه — ἐν
|| دهرماتوس کتل: ζεύγος ὑποδημάτων ἐκ δερματος ρωσικοῦ.

تلا حظ

A. τελαχχ [ρζ. لحظ, βλ. لحظه] ρ.
|| داف. τὸ βλέπειν ἀλλήλους διὰ τῆς
|| نيز نلک — ὁ φθαλμοῦ, ὑπόδρασις: ی
|| نیتوδراσις τῶν αὐλῶν [νέ. ζεν. λερν].

تلا حق

A. τελαχχ [ρζ. لحق, βλ. لحوق] ρ. ἀφ.
|| داف. τὸ ἐπιπροστίθεσθαι ἀμοιβαίως πρὸς
|| یه وچی — μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
|| πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
|| ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
|| ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تلاش

|| نیتوδρασις τῶν αὐλῶν [νέ. ζεν. λερν].

تلاش

A. τελάς [κυρ. تلاشی βλ.] δν. ἀνθ-
|| داف. τὸ ἐπιπροστίθεσθαι ἀμοιβαίως πρὸς
|| یه وچی — μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
|| πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
|| ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
|| ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تلاشچی

T. τελασ-τί, δν. ὁ ἀνθυσχών,
|| داف. τὸ ἐπιπροστίθεσθαι ἀμοιβαίως πρὸς
|| یه وچی — μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
|| πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
|| ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
|| ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تلاشش

T. τελασ-τί, ἐπθ. ὁ ἀνθυσχών,
|| داف. τὸ ἐπιπροστίθεσθαι ἀμοιβαίως πρὸς
|| یه وچی — μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
|| πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
|| ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
|| ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تلاشلی

T. τελασ-λί, ἐπθ. ἀνθυσχός, § ὁ
|| داف. τὸ ἐπιπροστίθεσθαι ἀμοιβαίως πρὸς
|| یه وچی — μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
|| πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
|| ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
|| ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تلاشی

A. τελασί [ρζ. لشو] ρ. ἀφ. ἐκπτω-
|| داف. τὸ ἐπιπροστίθεσθαι ἀμοιβαίως πρὸς
|| یه وچی — μέρος γυμνασίων τοξοτῶν ἢ ἀθλητῶν [τὸ
|| πλθ. ἀρθ. تکایا τεκέγγα. § Κατὰ τινὰς
|| ἢ λέξεις تکیه εἶναι ἀραδικὴ καὶ σημαίνει τὸ σπι-
|| ρίζεσθαι, στήριγμα, ἀκουμπιστῆρι. βλ. اکا.

تلاصق

A. τελασθῆ [ρζ. التصق] ρ. ἀφ. συν-
άφεια, συγκόλλησις, συνένωσις,

προόψις: — συνάφεια δύο γραμμῶν || —
προόψις τῶν δύο διαγόνων [ῥεκκέιν].

تلاطف

A. τελατῆ [ρζ. لطف] ρμ. ἀφ. τὸ
ῥερεσθαι εὐμενῶς βλ. تلطف.

تلاطم

A. τελατῆ [ρζ. لطم] ρ. ἀφ. σύγ-
κρουσις κυμάτων, κλύδων: دریا

κλύδων θαλάσσης || امواج — κλύδων κυμάτων.

تلاعب

A. τελατῆ [ρζ. لعب] ρ. ἀφ. τὸ συμ-
παίζειν, ἢ παίζειν βλ. ملعبة.

تلاعن

A. τελατῆ [ρζ. لعن] ρ. ἀφ. τὸ ἀναθεματίζειν.

تلافي

A. τελατῆ [ρζ. لفاء] ρ. ἀφ. τὸ ἀνα-
κτῶν ἢ ἀνάκτησις πράγματος ἀπο-

λεσθέντος, ἀποζημίωσις, ἀναπλήρωσις: قبول —
ضایعات ἢ ἀπώλειαι ἢ ζημίαι

ἀνεπανόρθωτοι. || Ρμ. [αἰτ.]: — ما فات ايتك — ἀ-
νακτῶ τὸ ἀπολεσθὲν [ὑὰ φάτ]. || ضرری — ايتك

ἀναπληρῶ τὴν ζημίαν.

تلاق

τελάκ, ἢ تلاق τελλάκ, βλ. دلاق.

تلاق

A. τελακῆ [ρζ. لقي] ρ. ἀφ. συνάντη-
σις, συνέντευξις: — συνέντευ-

ξις ἐραστῶν [ὑδχῆπῆεῖν] || — τόπος συν-
εντεύξεως || — يوم ال — γέμυδ-τε-τελακῆ, ἡμέρα

τῆς δευτέρας παρουσίας § [χειρ.] ἀναστήλω-
σις. || Ρμ. συναντῶμαι, συντυγχάνω.

تلاكم

A. τελακῆ [ρζ. لکم] ρ. ἀφ. τὸ πυγ-
μαχεῖν, πυγμαχία: — اسکی یونا تلیک

ἢ πυγμαχία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

تلال

τελάλ, βλ. دلال.

تلال

A. τελάλ [πλθ. τοῦ تلّ] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
φῆ, κορυφαί, σφοῖ: βλ. تل.

تلاؤ

A. τελελοῦ [ρζ. لاؤ] ρ. ἀφ. τὸ λάμ-
πειν, λάμψις, ἀκτινοβολία: برلق

— λάμψις ἀστραπῆς.

تلامذه

A. τελαμῆ, κ. τελαμῆ καὶ τελαμῆ
[πλθ. τοῦ تلّ] ρ. ἀφ. τὸ λαμ-

πεῖν, λάμψις, ἀκτινοβολία: برلق

— λάμψις ἀστραπῆς.

تلاوت

A. τελατῆ [ρζ. تلاوت] ρ. ἀφ. ἀνάγνωσις
τοῦ Κορανίου, ἢ εὐχῶν, αἰνῶν: —

بر آيتك — ی قرآن

ἀνάγνωσις τοῦ Κορανίου || — ی قرآن

ἀνάγνωσις ἐνός ἐδαφίου τοῦ Κορανίου || Ρμ. ἀ-

ναγινώσκω [αἰτ.]: — ایتد اوج جزء — ἀνέ-
γνωσα τρία τεύχη τοῦ Κορανίου.

تلاهي

A. τελαχῆ [ρζ. لهو] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلبس

A. τελεπῆ [ρζ. لبس] ρ. ἀφ. τὸ κατα-
γίνεσθαι εἰς παίγνια, παίζειν.

تلجلج } A. τελεεζεζαζοζ [95. تلجلج] ρ. ἀφ. τὸ
ὑποτονθορῶζειν ἢ μαρδοῖαν λόγουρ,
τὸ τραυλίζειν, ψελλίζειν ἐκ φθορῶ: 𐤒𐤌𐤕𐤌, ἢ
خالف — ὑποτονθορῶσθιμορ ἐνδοχου ἢ δειλοῦ.

تلجيم } A. τελοδύη [ρζ. تلج] ρ. ἀφ. χαλινα-
γώνησις βλ. الجلام.

تلحز } A. τελεχουθ [ρζ. الحز] ρ. ἀφ. τὸ α-
μοδιῦν, ἥτοι τὸ νὰ τρέχωσι τὰ σάλια
τινὸς ὅταν βλέπῃ ἄλλον τρώγοντα ξοινόν.

ραβ } Α. τελεχθη [ρζ. 1] ρ. ἀφ. ἀποσά-
 κωσις, νυκλήτωμα: ραβ — ὁστεοσά-
 κωσις, ἥτοι μεταβολὴ ὁστέων εἰς σάρκα.

لأجل { A. τελειῶ [ρζ. أ] ρ.άφ. τὸ ποιεῖν
κοίλωμα ἐντός τοῦ τάφου [βλ. أ].
§ ἐνταφιάσις, ταφή.

تلحين } A. τελλῆν [ρζ. الحن] p. ἀφ. τὸ μετα-
 δάλλειν τὴν λέξιν ἐν τῇ προφορᾷ, τὸ
 προφέρειν λελανθασμένως, τὸ κατηγορεῖν τινα
 ἐπὶ σφάλματι. § 2 ἀναγινώσκειν μελωδικῶς.

Π. πικρὸν, ἐπθ. πικρός· — πικρόν } تلخ
καὶ γλυκύ· || آف لذّات پیکرۃ ||
— ὕδωρ πικρόν, ἢ οἶνος· || اودقہ آوار ||
— αὐξάνει καὶ ἐνισχύεται ἡ εὐθυμία του.

تلخابه } A. τελαχ-απέ, ὄν. ποτὸν πικρὸν :
 مجران نوش — νοῦσι τελαχ-απέι
 χυδζράν, ἢ μεμάτ, τὸ πίνειν τὸ πικρὸν ποτὸν
 [τὸ ποτήριον] τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἢ τοῦ θανάτου.

تلخفتار } Π. τελοχ-γκυδῶταρ, ἐπθ. πικρό-
γλωσσος, οὗ ἡ γλῶσσα πικρά,
προσδλητική.

تلخام } Π. τελχ-γχαίμ, ἐπιθ. οὗ ὁ οὐρανί-
σκος πικρός, ὁ μὴ αἰσθανόμενος ἡ-
δύτητα ἐν τῇ γαύσει, θεβλημένος, πεπικραμμέ-
νος. || Ρμ. πικραίνω: شربك شربا طويلا — ὁ
γλυκὺς σου λόγος δὲν πικραίνει.

تلخکامانه } Π. τελο-γκυαμανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ.
 ὁ ἀνθρώπων ἢ ὡς ἀνθρώποι πεπικραμ-
 μένω, τελολημμένοι: حیات کجیره جگم — ὁ βίος ὃν θά-
 διάλω ὡς πεπικραμμένος.

تلخامی } Π. τελαχ-γκυαμί, ἀφ. πικρία, θλί-
ψις.

تلخناك } Π. τελαχ-νάκ, ἐπθ. πικρός.

تلخی } Π. πικρία, ἀφ. πικρία: αἰάμ φράق
 πικρία τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀποχωρη-
 σμοῦ. حشده — ὁ γενεθλὺς [τῶν] πικρίας.

تلخيص } A. τελειος [ر.خص] ρ. ἀφ. το
ποιεῖν περίληψιν ὑποθέσεως, σύν-

οἴσιν, συνοψισμός. ¶ Ρμ. συνοψίζω, ἐκθέτω περι-
ληπτικῶς [αιτ.] : بر مباحثی، بر کتابی، بر مقالینی
ایک — συνοψίζω ὑπόθεσιν, βιβλίον, λόγον· § 6v.
ἐκθεσις περιληπτικὴ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων
τοῦ κράτους ὑποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Μ. Βε-
ζύρου τῷ Σουλτάνῳ· § πλθ. تلخيصات.

تلخيصاً } A. τελειό-εν, έπρ. περιλήπτικώς,
έν συνόψει [αίτ.].

تلخیصی } T. τελείως - τελί, ὄν. ὑπὸ ἀλλήλους
 τῆς Ὑ. Πύλης διευσθύνων τὸ γρα-
 φεῖον, ἐνθα συντάττονται περιληπτικαὶ ἐκθέσεις
 τῶν διαφόρων τοῦ κράτους ὑποθέσεων, ὑποβαλ-
 λόμεναι ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου τῷ Σουλτάνῳ. ||
 ὑπὸ ἀλλήλους ἐπιπεφορτισμένος τὴν διαμετακόμι-
 σιν τῶν ἐκθέσεων τούτων· βλ. تلخیص .

تَلَذَّ } A. τελεεζέζω [φζ. لَذَّ، βλ. لذت φ. ٥٤٥]
 ἡδονή, εὐχαρίστας: روحاني — ἡδονή

πνευματικῇ || جسماني — ἡδονῇ σωματικῇ, νακί ||
 || ايتك كسب — λαμβάνω ἡδονήν, εὐχαρίστων· ||
 اولق بادی* — προξενῶ ἡδονήν. || Ρμ. ἡδύνομαι,
 αισθάνομαι ἡδονήν, εὐχαρίστων [αὐτῇ] || نادانو:
 یدر صحبت نادان ایله — دیوانه لک همدی دیوانه کرکر
 οἱ ἀμαθεῖς αισθάνονται ἡδονήν ἐκ τῆς συνανα-
 στροφῆς μετ' ἀμαθοῦς· τῶν παραφρόνων ὁ σύν-
 παροξισμὸς παράλογος, παράγει τὸν ὄν· εἰς πῶν — تلذذان:

تلايد } A. τελεχει [ρζ. ٢٤, βλ. ٢٤] ρ.αφ. τὸ
 ἡδύνειν, τὸ καθιστάναι ἡδύ, τὸ προ-

ξενειν ἡδονήν: طعام — τὸ ἡδύνειν τὸ φαγεῖν
 || دماغ — τὸ ἡδύνειν τὸν οὐρανίσκον, ἢ τὸ πε-
 ριποιεῖσθαι τινα διὰ προσφορᾶς γλυκυσμάτων
 κτλ. || Ρμ. [αἰτ.]: دماغ اتمك — ἡδύνω τὸν οὐ-
 ρανίσκον, εὐφραίνω, περιποιεῖμαι ξένον προσ-
 φέρων ἡδέα ποτὰ. || حضاره شكر وشكر لعل اكراميله —
 دماغ ايدلش — περιεποιήθησαν τοὺς παρόντας
 προσενεγκόντες γλυκίσματα καὶ σακχαρώδη.

تلزج } A. τελεξεῖς [ρζ. لـج] p. 44. τὸ καθί-
στασθαι γλοιώδεις, ἰσώδεις, ἢ οὐστασθαι
γλοιώδης: ما — γλοιώδης οὐστασθαι ὑγροῦ.

تلس } T. τελ-ές, ἐπθ. πεπαλαιωμένος, τε
 τρηγμένοις, ἐφθαρμένοις, οὐ τὰ νήματα
 διακρίνονται [ἐπὶ ὑφασμάτων, ἐνδυμάτων κτλ.]

تلسقوپ } Ελ. τελεσκόπ, δν. τηλεσκόπιον·
βλ. دوربین.

تلسيک } Γ. τελεσιμῆκ [ἐκ τοῦ τῆς] ρμ.
οὐδ. γίνομαι κάτωσχος [τράκνον],
δδυνατῶ, φθίνω [ἐπὶ παιδων κτλ.].

تلتخ } Α. τελετεῖα [ρζ. التلخ] ρ. ἀφ. τὸ ρυ-
παίνεσθαι, ρύπανσις: لياك چامور ايله
— η ρύπανσις τοῦ ἐνδύματος διὰ βορβοῦρου.

تلف } Α. τελετεῖα [ρζ. التلف] ρ. ἀφ. εὐγε-
νῆς καὶ εὐμενῆς συμπεριφορὰ, εὐ-
μένεια, ἀγαθότης: — ي ائفديك بدمه —
κύριον πρὸς τὸν θεράποντα αὐτοῦ: § πλθ. تلفات:
— جها ندرجات — εὐμένειαι ἀπειροί [κ.λ. δξχαν-
tereδξάτ, ὧν βαθμὸς ἢ ὅρια ὁ κόσμος].

تلفا } Α. τελετεῖα-εν, ἐπρ. περιποιητικῶς,
εὐμενῶς.

تلتخ } Α. τελετεῖα [ρζ. التلخ] ρ. ἀφ. τὸ ρυπαί-
νεin, ρύπανσις: — ي ائفديك باغ ايله
— ρύπανσις τοῦ ἐνδύματος δι' ἐλαίου. || Ρμ. [αἰτ.
[αἰτ.]]: — ي ائفديك باغ ايله — ρυπαίνω τὸ ἐνδύμα διὰ
πηλοῦ.

تلتيف } Α. τελετεῖα [ρζ. التلف] ρ. ἀφ. τὸ ἀξιοῦν
τινα χάριτος, εὐνοίας· ἐνδειξίς εὐ-
νοίας, εὐμενείας, ἢ ἠθικὴ ἱκανοποίησις, ἀμοι-
ρῇ δι' ἀπονομῆς παρασῆμου, βαθμοῦ, θέσεως·
περιοποίησις διὰ λόγων φιλοφρονητικῶν, περι-
ποιητικῶν [τῇ αἰτ.]: — ي ائفديك باغ ايله — ἱκα-
νοποίησις, ἀμοιρῇ ὑπαλλήλου διὰ παρασῆμου.
|| Ρμ. δεικνύω εὐνοίαν, ἢ ἀμείβω ἠθικῶς δι' ἀ-
πονομῆς κτλ. ἢ περιποιῶμαι διὰ λόγων κτλ.
[αἰτ. αἰτ.]: — ي ائفديك باغ ايله — خاتمه عاجز ائفديك تشریف و بو وجهه بدمه کری: [αἰτ. αἰτ.]
— παρακαλῶ ἵνα τιμῇσθε
τὸν ταπεινὸν μου οἶκον καὶ τοιοῦτοτρόπως δεῖ-
ξετε τὴν εὐνοίαν σας πρὸς τὸν θεράποντα ὑ-
μῶν. . . ائفدي عهده لياقته رتبة اولی توجیهه ||
— ὁ κ. ἡμεῖς θη διὰ τῆς ἀπονομῆς
αὐτῶ ἐπαξίως τοῦ α' βαθμοῦ: § πλθ. تلفات.

تلتيفاً } Α. τελετεῖα-εν, ἐπρ. πρὸς ἐνδειξίς
εὐνοίας, εὐμενείας, πρὸς ἠθικὴν ἀ-
μοιρῇ ἢ περιποιητικῶς, φιλοφρονητικῶς.

تلتيفی } Α. τελετεῖα-ί, ἐπθ. ἐνδεικτικὸς εὐ-
νοίας, εὐμενείας, περιποιητικὸς: §
0. تلفیه: — تقدمات — προοίμια περιποιητικά.

تلفی } Α. τελετεῖα [ρζ. التلف] ρ. ἀφ. τὸ ἀνα-
φλέγεσθαι: — نار — ἀνάφλεξις πυρός.

تلتیه } Α. τελετεῖα [ρζ. التلف] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἀ-
ναφλέγεin.

تلعب } Α. τελετεῖα [ρ. لعب] ρ. ἀφ. τὸ παίζειin,
παιδία: — اطفال — παιδιὰ τῶν παιδων·
§ σιδλωσις [βλ. لعب].

تلعثم } Α. τελετεῖα [ρζ. التلعثم] ρ. ἀφ. τὸ δι-
σάζειν καὶ μὴ δύνασθαι ἀπαντῆσαι,
τὸ λέγειν εἰς ἀπάντησιν λόγους ἀσυναρτήτους
[κ. κοντοστέκομαι, ξηροκαταπίνω]: — اعتراف — ي ائفدي
ωμολόγησε χωρίς [πεί-λα] νὰ δισδάσθῃ.

تلعين } Α. τελετεῖα [ρζ. التلعين] ρ. ἀφ. τὸ
καταναθεματίζειin: § πλθ. تلعينات.

تلفراف } Ελ. τελεγραφῶ, δν. τηλεγράφος,
τηλεγράφημα [ἀντι-ελαφίον]: —
— υπάλληλος τηλεγραφείου· || ماموری —
— ερχεται τηλεγράφημα· || يازمق —
— γραφω τηλεγράφημα· || چكك —
— διαδιδάω τηλεγράφημα,
τηλεγραφῶ. βλ. دورنویس καὶ كل.

تلفرافخانه } Π. τελεγραφῶ-χανέ, δν. τηλε-
γραφεῖον: — عامره — αὐτοκρατο-
ρικὸν [ὁθωμανικὸν] τηλεγραφεῖον.

تلفرافنامه } Π. τελεγραφῶ-ναμέ, δν. τηλε-
γραμμα, τηλεγράφημα: βλ. تل.

تلفرافی } Α. τελεγραφῶ-ί, ἐπθ. τηλεγραφί-
κος: § θ. تلفرافیه: — اخبار —
— ἢ εἰδήσεις τηλεγραφικαί.

تلف } Α. τελετεῖα ρ. ἀφ. ἀπώλεια, φθορὰ, κα-
ταστροφὴ, ὀλεθρος, θάνατος, κατασπά-
θισις: — ي ائفديك سبب اولان بر ايش ايشلش
— ὅταν πράξῃ τις πράξιν τινα, ἥτις
εἶναι αἰτία φθορᾶς πράγματός τινος. || Ρμ. κα-
ταστρέφω, φθείρω, φονεύω, κατασπαθῶ [αἰτ.]:
— φονεύειν αὐτόν, αὐτοκτονεῖn ||
— δαπανᾷ ἐπὶ ματαίῳ τὸν καιρόν· —
— καταστρέφειν τὸ πράγ-
μα, τὴν περιουσίαν τινός: — اولقى ||
— ἀπόλλυμαι, χάνομαι, φθείρομαι, καταστρέβομαι, ἀποθνή-
σκω, κατασπαθῶμαι: — اولقى — انسان ἢ حيوان
— ὁ ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῶον θνήσκει || مغروسات —
— τὰ σπάρτα, τὰ φυτὰ ξηραίνον-
ται καὶ καταστρέφονται: § πλθ. تلفات —
— ἀπώλεια, νεκροί [λέγεται ἐπὶ ἀπώλειαν ἀνθρώπων ἐν πο-
λέμῳ, σεισμῳ ἢ παρὰ πᾶσι δυστυχίᾳ]:
— ἀφίνω νεκρούς [ἐπὶ στρατοῦ ἐν πολέμῳ].

συμβόλου τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας [βλ. *§ πλθ.*]· *§ πλθ.*· εἰσηγήσεις, ὑπαγορεύσεις: *εἰσηγήσεις ἐπιδαθεῖς, ἀπάδουσαι.* مغره

تلكي } T. ἡ تلكي, και تلكي, ὄν. *ἀλώπηξ· μτφ. πανούργος ἄνθρωπος:*

دربي — *δέρμα ἀλώπεκος· || طرناغي — [φ.] ὄρχις, κ. σαλέπιον· βλ. تلعب — οὐρά ἀλώπε-*

ک — *ایکي· || انانمنندیس بلاذره, εἶδος σταφυλῆς· || ایکي —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

تک کزوب کلهجی کورجی || *تک کزوب کلهجی کورجی || —*

— *ἔδου Γηουσοῦφ ἔδι-*

δᾶχθη τὸ ἱερὸν δίκαιον παρὰ τοῦ 'Ιμάμου' Αἰζάμ.

تلميع } A. *τελεμυῖ* [ρζ. *لح*] ρ. ἀφ. τὸ λάμ-

پهين, λάμψις, ἀκτινοβολία· *§ πλθ.*

تلميع } A. *τελεμυῖ* [ρζ. *لح*] ρ. ἀφ. τὸ ὑπαινίτ-

τесθαι, ὑπαινιγμός· *ی — سرکشته*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

— *υπαινιγμός περιπετείας [αἰτ.]· —*

δοκιμασία. } A τευχίς [ρζ. محس] ρ, άψ. τὸ δο-
κιμάζειν, δοκιμασία: الی = θεία
§ πλθ. تحصات.

تحقيق } Α. τεμετικ [ρζ. حق] ρ. ἀβ. ἐξαφά-
νις, κατάργησις, ἀναίρεσις: —
باطل ἀναίρεσις πραγμάτων ματαιών.

خط } Α. τεμεχχότ [ρζ. ٤٣, βλ. ٤٣] ρ. ιψ.
το ἀπομύττεσθαι.

245 } A. τεμετέθη[ρχ. 240] ρ. αψ. τὸ ἐπαι-
 νεῖν ἑαυτὸν, περιαιτολογία: 245—
 245 } περιαιτολογία δὲν εἶναι ἀξιεπαινος. ||
 Pm. 245 } —ἐπαινώ ἑμαυτὸν· § πλθ. 245.

ἔκπολις } Ἀ. τεμετίζων [مدن] ρ. ἀφ. ἐκπο-
 λιτισμός: ی آرزو او اتور بدویرک —
 κτατός εἶναι ὁ ἐκπολιτισμός τῶν νομάδων [Be-
 δοσύνων]. || مادۀ تعاوندر — βάσις τοῦ ἐκπο-
 λιτισμοῦ εἶναι ἡ ἀλληλοδοχοθεία. || Ρμ. ἐκπολι-
 τίζομαι, εὐδόχομαι εἰς τὸν πολιτισμόν.

[αἰτ.], § 140. **تدريج** — **δικαίον** ἔπαινοι.
 A. **τετυγ** [9ζ. **مدح**] ρ. ἀφ. τὸ ἐπαι-
 νεῖν, ἐγκωμιάζειν, ἐγκώμιον. || Ρμ.

تمدید } A. **τεμνίζω** [ρζ. δ. βλ.] ρ. ἀφ. ἐ-
 πέκτασις, παράτασις: **تمیور یول خطنک**
 —ی شهرینه قدر— **ἐπέκτασις** τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς **μέχρι** τῆς πόλεως ... || مدت
 —ی ده— **παράτασις** ἐ- **πὶ** τρεῖς μῆνας **ἔτι** τῆς ὑπηρεσίας ἢ τῆς δια-
 μονῆς αὐτοῦ. || **حیاتک** —ی **παράτασις** τῆς ζωῆς
 || **صاحب** — **παράτασις** τῆς συνομιλίας, συνα-
 ναστροφῆς. || **نزع و خصوصت** — **παράτασις** βρι-
 δος καὶ πάθους. || Pm. **ἐπεκτείνω**, **παρτείνω**,
ἐπιμηκύνω [ait.]: **اولنه حق**: غلطه ايله بيوکدره
بیتند — **ἐπιμηκύνω** ἢ **τεμνίζω** ἢ **ἐπεκταθῇ** [κα-
 τασκευασθῇ] **μεταξὺ** Γαλατῶ καὶ Βαθυρρύακος.

٤٢ } A. τέμνο, ὄν. φοίνιξ: ٤٢ — τέμνο χιν-
 ٤٢ } τί, κ. ٤٢ — ٤٢ τέμνο χιντί, φοίνιξ ἰν-
 δικός ἢ ὀξύφοίνιξ χροσιμεύων ὡς φάσμακον.

٢٢٢ } **A. τειμεροσὺ** [ῥ. مُرد] ῥ. ἀφ. δυστροπία,
 πείσμα, ἰσχυρογνωμοσύνη: جمل مرگ:
 ی اصحابك η ἰσχυρογνωμοσύνη τῶν ἡμῶν. || Ρμ. δυστροπῶ, ἰσχυρογνωμονῶ [ء η
 د] ايلدي: حتى قواله— ἐδυστρόπησεν ἐν τῇ πα-
 ραδοχῇ τῆς ἀληθείας, ἦτοι νύ παραδεχθῇ κτλ.
 || وامتناع ايديدور — ككذن — δυστροπεί καὶ

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α΄].

ἀρνεῖται νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον· || جواب
اندر دوسطروپي ن' اڀانتيڻ.

Π. **τρυφερότης-εγαρότης**, ἐπιθ. ὁ ἀγρυπῶν θυσιτροπῶρ, θυσιτροπός: — **اسان** ἰλμῶσα θυσιτροπός: § **ἐπιρ. θυσιτροπῶρ**.

تمرکز } Α. τεμεροκινῶ [νὰγ. ἐκ τοῦ مرکز | ρ.
ἀφ. ἐγκατάστασις ἐν τινι μέρει λαμ-
βανομένη ὡς κέντρον ἐνεργείας.

تمر کی } T. τεμερεῖ [κυρ. [تیمورکی] ὄν. ἔρ-
πης, λειχὴν, κ. λειχῆνα· βλ. καὶ قويا .

تمرمر } T. τεμερομορ [μερ. تمر] g. ἀφ. κί-
ννης τῶν χειλέων πάσχοντος, ὑπο-
τονθορυσμός, κ. μονομουρητόν [ιατρ.].

تمرّن } T. *ἐμερῖν* [κυρ. *εἰμωρῖν*] ὄν. ὁ σιδη-
ρος ἢ ἡ αἰχμὴ βέλους, λόγχης.

تمرین } A. *τεμεροδὺν* [ρζ. تمرن] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
σκεῖσθαι, ἀσκησις, ἐνδεδέχθεια [τῇ αδ]:
- تمرینه بر فی تعلیمه. ἐνδεδέχθεια περὶ τὴν σπουδὴν
τιστέωνος § βλ. تمرین.

تمر نسنز } T. *τεμνον-δις*, ἐπθ. ὁ ἀνευ διδου-
ρας αἰχμῆς [ἐπὶ βέλους اووق].

تمر { A. *teuroē* [βλ. تمر] ὄν. θ. εἰς φούνηξ.

تمر } Α. τειροῖ [οῖζ. تمر] ὄν. ὁ ἀγαπῶν πο-
λύ τοὺς φοίνικας.

تمرير { A. τευροίχ [ρζ. سرخ] ρ. ἀφ. [ιατρ.]
χρίσις, ἐπιδειψίς· συνων. αλ. τηλ.α.

تمر } Α. τευρο [ρζ. تمر] ρ.άφ. τὸ καθίστα-
ναι πικρὸν, πικραίνειν, πικρασμός:

— τὸ καθιστάναι τὸ βευστὸν πικρὸν. || Ρμ.
[.]: اَيْتَكْزِيْن اَمْرًا اَيْتَجَلِيْ — عمری πρέπει νὰ διελ-
τις τὸν βίον χωρὶς νὰ πικρανῇ αὐτόν.

تمر يض } Α. τερροῖς [οῖς, مرض] ὁ ἀψ. τὸ χα-
ρακτηριζεῖν ὡς ἀσθενῆ, ἀδύνατον

ἐπὶ δόγων] بر قولاك —ى دليله مقاد اولى
 χαρακτηρισμός δόγων τινός ὡς ἀσθενούς δόσον
 τηρεῖται ἐπὶ ἀποδείξεως. || Рм. [ait.]:
 —ا مؤلف بو قولى —ا
 τὴν γνώμην ταύτην ὡς ἀσθενή.

A. *τευθὸν* [ρζ. *مرن*] *φ. ἀφ. τὸ ἐξα-*
σκεῖν, ἐξάσκησις, ἀσκησις: طلبك — ي

μαθητῶν μαθητῶν. || Ρμ. [δοτ. αἰτ.]: مکتب
طلبی درسگاہ τοὺς μαθητὰς τῆς
εἰς τὰ μαθήματα αὐτῶν. § πλθ: تمرينات

— ال γέθυθ-τ-τενάττ, η ημέρα τῆς δευτέρας παρουσίας. || — ال الى يوم ال ιλθ γέθυθ-τ-τενάττ, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς 6' παρουσίας. βλ. تادي.

تنادر } A. $\tau\epsilon\nu\alpha\delta\iota\theta\rho$ [ρζ. ندر, βλ. ندرت] ρ. ἀφ. τὸ
καθίστασθαι σπάνιον, σπάνις.

تنادم } Λ. τενατῶν [ρζ. ٢٨] ρ. ἀφ. τὸ συν-
ομιλεῖν, συναναστροφῆσθαι.

تنادی } A. $\tau\epsilon\nu\alpha\iota\acute{\iota}$ [ρζ. ادء] ρ. ἀφ. τὸ κα-
 λειν ἀλλήλους: يوم التنادى γέθυς-
 $\tau\epsilon\nu\alpha\iota\acute{\iota}$, ἡ ἡμέρα τῆς δ' παρουσίας. § βλ. τινάδ.

تنازع } A. *τεναζέω* [ρζ. نزع] ρ. ἀφ. τὸ διεκ-
 δικεῖν, εἰς, φιλονεικία: بالأيدي —
τεναζέω } *πλ-λ-ἐτί*, διαφορά περὶ διακατοχῆς·
 πλ. *منازعة*: §[συνητ.]: *مغالبة* — τὸ νὰ διεκδικῶσι δύο
 ὄντα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον, ἵτοι τὸ
 ν' ἀποδίδονται εἰς τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον.

تناسان } Π. ἡ ἄσαν τὴν τὲν-ἄσάν, ἐπὶ. ὁ πε-
 ρὶ ἀνέσεως τοῦ σώματος αὐτοῦ με-
 ριμνῶν, ῥάθυμος. §ᾱḏ. آسانی ἄνεσις, ῥαστώνη.

تناسب } A. $\tau\epsilon\nu\alpha\delta\delta\acute{\iota}\varsigma$ [ρζ. نسب, θλ. نسبت] ρ.
 ἄφ. ἀναλογία, συμμετρία: اندام —
 συμμετρία τοῦ σώματος: اعضا — συμμετρία, ἀ-
 ναλογία τῶν μελῶν: || الماظ — ἀναλογία, συμμε-
 τρία τῶν λέξεων [πρὸς ἀλλήλας]: § [ἀριθμ.] ἀνα-
 λογία: عددی — ἀριθμητικὴ ἀναλογία: هندسی —
 γεωμετρικὴ ἀναλογία.

تناسی } A. τενασθῆ-ι, ἐπθ. ἀνάλογος, ἀνα-
λογικός; § θ. تناسبه.

} A. μεταδόξ [ῥζ. نسخ] p. ἀφ. μετεμ-
 ψύχωντος: ارواحه قائلدر παραδέχε-
 ται τὴν μετεμψύχωνιν. || مذهب τὸ δόγμα τῆς
 μετεμψύχωσης § [φσι. ιδτ.] μεταμόρφωσης.

تناسخی } A. τενασχ-ί, ὄν. ὁπαδός τῆς με-
τεμψυχώσεως. § θ. تناسخیه, § πλθ.

τεναδδχιούν. تاسخيوز.

تناسل } A. *τενადδλ* [ρζ. نسل] ρ. ἀφ. τὸ γεν-
νασθαι τὸν ἕνα ἐκ τοῦ ἄλλου, δια-
δοχικὴ γένεσις καὶ παραγωγή: بشرى — ἡ γέ-
νεσις τοῦ ἀνθρώπινου γένους· || — نوعك بقاى —
καὶ τὸ αἶμα ἀποδοῦναι τὸν ἑαυτοῦ τὸν ἑαυτοῦ
τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν θηλέων πρὸς δια-
δοχικὴν παραγωγὴν· || حيوانات — γένεσις τῶν
ζώων· || — آلت — ὄργανον γενέσεως, ἥτοι γεννη-
τικὸν μέριον· || — متحانس — ἑτερογένεσις [φθ.].

تناسلی } A. τεναδωλ-ι, ἐπθ. γεννητικός, γο-
νιμοποιός. §θ. تناسلي: → لآل γέν-
νητικά ὄργανα.

تناهی } A. *zenadi* [ρζ. ئى, βλ. نسيان] ρ.δφ.
 προσποισις λήθης.

تناشد } Α. ταναόθι [ρζ. نند] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
πανηέλιον πρὸς ἀλλήλους ποίνδιν.

تناشير } Δ. *τενααῖρη* [οῖ, نشر] ὄν, γραφήν παι-
 δός, γραφήν ἀμαθούς: حـيـان — γραφήν
 παιδίων [πλυσθυνητικὸς ἐνικοῦ ἀχρηστοῦ].

تناصح } A. παραδῶχ [ρζ. نصح] ρ. ἀφ. ἀ
μοιβαία συμβουλή.

تناصر } A. τενασθῶ [ρζ. نصر] ρ. ἀφ. τὸ βοη-
θεῖν ἀλλήλους, ἀλλήλοδοσθεῖα [ἐπι-
ὕλικῶν μᾶλλον· ἐπὶ ἡθικῶν βλ. تعاون].

A. τενάτης [ρζ. نطح] ρ. ἀφ. κερὰ
 τῆς ἀμοιβαίᾳ, ἥτοι κούτρισμα οὐ
 ζῶων πρὸς ἀλλήλα, τὸ διακερατίζεσθαι: كباش
 κερὰτις κριῶν [κίπας].

تناظر } A. *τεναζῶ* [ρζ. نظر] ρ. ἀφ. τὸ ἀτε-
νίζειν πρὸς ἀλλήλους : خصم - تنظر
ἀτενίζειν δύο ἐχθρούς πρὸς ἀλλήλους. || یکی خانه ی
ی - τὸ βλέπειν δύο οικίας πρὸς ἀλλήλας, τὸ κεί-
σθαι ἀπέναντι ἀλλήλων. § [γεωμ.] συμμετρία

{ **τῶν** } **A. ταναφῶρ** [ρζ. نفر, βλ. نفر] ρ. ἀφ. τ.
 ἀποστρέφεσθαι ἀλλήλους, ἀμοιβαία ἀ-
 ποστροφή, ἀπέχθεια: عالم وجاهل — ἀμοιβαία ἀπο-
 στροφή λογίου καὶ ἀμαθοῦς || عدايب و غراب — ἀ-
 μοιβαία ἀποστροφή ἀηδόνος καὶ κόρακος || حروف
 ἀποστροφῆς ἢ τὸ ἀσυμβίβαστον τῶν γραμ-
 μάτων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς λέξεως, ἐνεκα τοῦ ὁ-
 ποίου αὕτη εἶναι δυσπρόφερτος καὶ κακόνηχος·

καὶ τὸ ἀσυνιδέαστον τῶν γραμμάτων δύο ἢ
περισσοτέρων παρακειμένων λέξεων, ἕνεκα τοῦ
ὅτι οὗτοι εἶναι δυσπρόφερτοι καὶ κακὸν ἔχει

تناقص } Α. πενακός [ρζ نقص, βλ. نقصان] ρ.άφ
 τὸ ἐλαττωῦσθαι, ἐλάττωσις, μείωσις

نوت حياتيه مك — ي || ἐλάττωσις τῶν νυκτῶν || ليال
 ἐλάττωσις τῆς ζωτικῆς δυνάμεως. || دم لئي
 ۵۵۵۵ سن ترايد ابتدجه عمر — ايدر || Ρμ:
 ἡ ἡλικία [δὲν] αὐξάνει, τόσον ὁ θς ἐλάττωται

تناقض } A. τανακός [ρζ. قنص] ρ.ἀφ. ἀντι-
 φασις: قولين — ἀντιφασις δύο λό-
 γων [καθελείν]· || وار بو عبارت — εν τῇ ἑρμηνείᾳ
 ταύτῃ ὑπάρχει ἀντιφασις· || — مدعنتك كلامه

A. $\tau\epsilon\nu\epsilon\kappa\acute{\alpha}\sigma\tau$ [ρζ. نبات, βλ. ρ.αφ.
 βλάστησις: جن — βλάστησις χλόης ||

A. πειξίη [πειξίη] ρ.άφ. τὸ ἀπειλεῖν
 καὶ καθιστάναι τινὰ προσεκτικὸν διὰ
 τῆς ἀγγελίας κινδύνου· συνών. ἀνάρ. βλ.

تنزل } A. πενεζζῶλ [ρζ. ζ, βλ. ζωλ] ρ.άψ.μσ.
 τὸ καταβαίνειν, καταβάσις, ἐκπτώσις,

ταπεινώσεις, συγκατάβασις: —εκπτώσεις ἀ-
ξίας —اشعار —εκπτώσεις τιμῶν. || ذخائر فيثاتك —
ἐκπτώσεις τῆς τιμῆς τῶν γεννημάτων. || بالكوك —
ἐκπτώσεις τοῦ ἀεροστάτου. || Р.м. καταβαί-
νω, ἐκπίπτω, ταπεινοῦμαι, καταδέχομαι [δοτ.]:
ایندی — غروشه ... اسهام فيثاتی ... ai τιμαὶ τῶν χρεω-
γρόφων κατέβησαν εἰς τὰ ... γρόσια. || بر فقير الله —
ایله — مصاحبه — κατεδέχθη νὰ συνομιλήσῃ μετὰ
τινος πτωχοῦ. || بیورمز میگز — دهن کا-
تاδεχسده εἰς τὸ πτωχικὸν μου; || سلام ویرمکه —
تزلات. || دهن کاταδεخترای νὰ χαιρετήσῃ § 120.

A. **τενέζεσλ** = εν, έπρ. συγκαταβαί-
 νων, μη άπαξιων, καταδεχόμενος :
 παρακαλῶ — فقیرخانمی تشریف بیورم کی
 να καταδεχῶντε να τιμῆσθε τὸ πτωχικόν μου.

تنزو } T. πενζού, παραφθορά τοῦ تنسوخ
h تنسخ βλ.

تنزه } A. *terežēžy* [pč. تنزه, βλ. [زهت] p. dš.
 } ἀναψυχή, διασκεδάσις, ἐκδρομή: برای
 کینه حامله — γάρον ἀναψυχῆς ἢ ἐκδρομῆς

ἀναψυχήν, διασκεδάσεις, ἐκδρομήν: بازی
 چامیجیه کتدم — χάριν ἀναψυχῆς ἢ ἐκδρομῆς
 μετέβην εἰς Τσάμλιτζαν. || — از میر طرفلر ندیده
 ἀνὰ τὰ μέρη τῆς Σμύρνης: || و ابوری — ἀνὰ τὰ
 ἰδιωτικὸν δι' ἐκδρομάς, διασκεδάσεις, θαλαμη-
 γός: || — ارباب — οἱ ποιοῦντες ἐκδρομήν, οἱ φίλοι
 τῶν ἐκδρομῶν. || Р.μ. λαμβάνω ἀναψυχήν, δια-
 σκεδάζω, ποιῶ ἐκδρομήν. § βλ. ἐπόμε.

تنزه } A. τενέζζεχε, καὶ τὸ θ. تنزهت τενέζ-
 ζεχετ [γ' πρόσ. ἀορίστου] εἶν μακράν,

εἰν ἀππλλαγμένος [λέγεται ἐπὶ Θεοῦ]: אֵל —
النصفان عن الشيء تَنْهَضْخَعْ خَاطِرُكَ أَنْ يَد-
[τοῦ Θεοῦ] μακρὰν ὁμοίου καὶ ἐλλείψεως, ἥτοι
ὁ εἶς καὶ τέλειος Θεός.

Π. *τενεξίζα-γκιάα*, δν. τόπος ἀ-
ναψυχῆς, ἐξοχή, περίπατος.

تنزيل } A. τενίζιλ [ρζ. τζλ, βλ. τζολ] ρ. ἀφ.
τὸ καταδιβάζειν, καταδιόδασιν, ἐκ-
πτῶσις, ἐλδᾶττωσις, ἀφαιρέσις: ب. قمت — ἐκ-
πτῶσις ἀείας ἢ τινος ἀποστρέφωτος: قمت

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α'.]

ἐκπτωθεὶς ὑπολήψεως || سَكَرَ عَدَدُكَ اَوْجَ عَدَدُكَ
— ἀφαιρεσις τοῦ ἀριθμοῦ 3 ἀπὸ τοῦ ἀριθ-
μοῦ 8. || Ρμ. καταδιδάξω, ἐκπίπτω, ἐλαττώ, ἀ-
φαιρῶ [αἰτ. καὶ دَلَّ]: اَتَمَك — بر عددي
ἀφαιρῶ ἀριθμόν τινα ἀπὸ ἄλλου. || معاشي مخصندن
— αὐτῷ μισθοῦ ἑκατὸν γρόσια· § ἀποστο-
λὴ τοῦ Κορανίου ἐξ οὐρανοῦ· συνέκεδ, τὸ Κο-
ράνιον: حِلِيلٌ هِ لِيْلٍ — τὸ ὑψηλὸν ἢ τὸ ἐναργές
Κοράνιον· § πλθ. تَزِيلَات.

تنزیلی } T. τενζιλ-λί, ἐπιθ. ἡλαττωμένος;
تعرفه — τιμολόγιον ἡλαττωμένον.

تَزِيهٌ } Δ. *τενζιζ* [ρζ. *تَزِيه*, βλ. *تَزِيه*] ρ. ἀφ.
τὸ ἀπαλλάττειν τινὰ πασῶν τῶν ἐλ-

λείψεων, ¶ Ρμ.[ait. دن] : نفس ايدرم d-
παλλάττω ἐμαυτὸν ἀπὸ τῶν κακίων·§ τὸ ὁμο-
λογεῖν ὅτι ὁ Θεὸς ἀππλλαγμένος ἐστὶ πάσης ἐλ-
λείψεως : ايدرز — كافة تقايدن ὁμολο-
γοῦμεν τὸν Θεὸν ἀππλλαγμένον πάσης ἐλλεί-
ψεως, ἅτοι τέλειον· § تلذ. تنزيهات .

Πενθεόν, καὶ ἐπὶ πρῶτον αἰσι-
 περίεργον, σπάνιον, ἐξαίρετον ἡ ἀ-
 ωματικός ἀρτίσκος, ἥτοι ζῦμη ἐκ διαφόρων
 ρωματικῶν οὐσιῶν καιομένη πρὸς εὐωδίαν.

تنسيق } A. $\tau\epsilon\nu\epsilon\sigma\sigma\acute{\iota}\kappa$ [př. |نق] p.dφ.τὸ τα-
κτοποιεῖσθαι, διοργανοῦσθαι, τιθε-
σθαι ἐν τάξει, τακτοποιησθαι, διοργανωσθαι.

تنسم } Δ. τενεσδδου [ρζ. نسم, β2. نسم] ρ. ἀφ. τὸ
 ἀναπνεῖν αὐραν: نسم خوشبو — τὸ ἀ-
 ναπνεῖν εὐώδη αὐραν· § τὸ ἀναπνεῖν, ἀνα-
 πνοή, سمنان تنفس · § نسمات, πλθ.

T. τενδοῦχ, καὶ τὸ τενδοῦ, ὄν, ταύ-
 تسوخ } τὸ تسع βλ.

تسليب } A. τενδίσ [gç. تسب , βλ. تسبت] p. dñ.
ἐγκρισις, ἐπιδοκιμασία : قوميونك

10. — τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐπιτροπῆς. ظاهر — على
 11. ἐάν τύχῃ τῆς ὑψηλῆς ἐγκρίσεως. بيوريلور ايسه
 12. ἐπιδοκιμάζω [ait.]. وأنى — اذك
 13. τὴν γνώμην. بيوريله جق بر مأمورته
 14. οὐδὲν διορισμὸς αὐτοῦ εἰς τινα θέσιν ἐγκριθ-
 15. νομένην. تعيين

تنسيق } A. τενσίικ [ρζ. نسق] ρ. ἀφ. τακτο-
ποίησις, διευθέτησις, διαρρύθμισις.

μεταρρυθμίσις, διοργανώσις: امور — τακτοποίη-
σις τῶν ὑποθέσεων, τῶν πραγμάτων. || وركز على
ابلاغی — كتبته لك -- وحد كفايهه ἡ διοργανώσις τῶν

γραμματαίων τοῦ γραφείου τῶν ψόρων καὶ ἡ ἀναδίδοσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν εἰς τὸ προσῆκον ὄριον [خزائن كذاغرفه] || الحنات — **τενδίκου-δ-δουά-**, ἀπαριθμησις ἐπιθέτων, ἥτοι προσόντων, ὡς ذات بر اقلب محبوب ظریف ادیب انثروپوس φιλόλογος, εὐψυχολόγος, προσφιλῆς ταῖς καρδίαις. || Рμ. τακτοποιῶ, διευθετῶ, διαρρυθμίζω, διοργανῶ [айт.]: قواى بره و بحریه — **ایک** διοργανίζω τὰς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν δυνάμεις. || امر تخصیلاتی بر صورت اساسیه — **ایک** διαρρυθμίζω τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰσπράξεως ριζικῇ τῷ τρόπῳ § πλθ. **تسقات — тендикат** : — عسكري στρατιωτικαὶ διοργανώσεις, διαρρυθμίσεις || **ملکيه** — διαρρυθμίσεις πολιτικαί || — **عدله** διοργανώσεις δικαστικαί.

... } Δ. πενδὺν [ρζ. نسي] ρ.ἀφ. τὸ παρα-
تسبيه } διδόναι τῇ ἀλήθῃ, τὸ λησμονεῖν.

تَلَبَّ } A. τενερόν [ρζ. تَلَبَّ] ρ. ἀφ. τὸ πε-
ριπλέκεσθαι πον καὶ συλλαμβάνε-
σθαι, σύλληψις: — صيدك دامه — ἡ σύλληψις τῆς
ἀγορᾶς ἐν τῇ παιδίῳ.

نشر { A. γενεσῆς [ρζ. نشر] ρ. ἀφ. τὸ δια-
δίδοσθαι συνών. انتشار βλ.

تنشط } Α. ενεσώθ· [ρζ. نشط] ρ. άψ. τὸ ἐν-
θυμεῖν, ἐνθυμία, ἀγαλλίασις, ψαι-
διότης: ارام شاب—ή παιδιότης τῶν νέων.

تلشف } A. τενδεσθῆ [gr. تلشف] ρ. ἀφ. τὸ ἀπορροϕᾶν, ἀπορροϕησίδις [ύγρασις, ὕδατος]: اردوار ἀπορροϕησίδις τοίχου· || تراب ἀπορροϕησίδις γῆς, ἐδάφους· || سونكرك —ى d-
aporrrophēnsis sphōggu.

تن شو { Π. τέν-σοῦ ἢ شوى تن τέν-σοῦτι, ὄν.
 τὸ λουῖον τὸ σῶμα, ἥτοι δεξαμενὴ,
 κρήνη, λουτρον· βλ. ἐπομ. καὶ λ. شو.

تسير } T. *πενεῖο* [παράφθορον τοῦ προηγ.]
 } ὁν. τράπεζα χαμηλὴ ἢ θανάς, ἐφ' ἧς
 πλύνουσι τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ.

تشير } A. τενσις [ρζ. انتر] ρ. ἀφ. τὸ ἀνοί-
γειν καὶ ἐκτείνειν, ἐξάπλωσις, διάδο-
σις [συων. انتر]. § ἀνάρτησις προδασκανίου,
φυλακτηρίου ἐπὶ φρενοβλαβοῦς ἢ ἀσθενοῦς.

تنشيط } A. τενάις [ρζ. تنشيط] p. ἀφ. τὸ κα-
 θιστάναι φαιδρὸν, φαιδρυνσιν : —
 قلوبى موجب خير || φαιδρυνσιν ὁμογύρωσιν
 εἰδυσιν προξενούσα φαιδρυνσιν τῶν καρδιῶν.

تَشْيِفُ } Α. τενσίφ [ρζ. نشف] ρ. άφ. τὸ πο-
 τίζειν ἢ ποιεῖν τι ἀπορροφῆσαι τι·
 — سَوَكَرَهُ رَطْبَتِكَ كَأَمَّنَا τὸν σπόγγον v' ἀ-
 πορροφῆσῃ τὴν ὑγρασίαν. || Ρμ. [αἰτ. δοτ.]:
 أَتَكَ صَوِي طَوْرَاغَه — κάμνω τὴν γλιν v' ἀπορ-
 ροφῆσῃ τὸ ὕδωρ.

...
 نصب } A. στενεδοῦν [ρζ. نصب] ρ. ἀφ. τὸ
 σταθεῖν ὀρθιον· βλ. انتصاب.

..
 تصح { A. τενεδόσχ [ρζ. نصح] ρ. ἀφ. τὸ δε-
 χεσθαι συμβουλὰς βλ. انتصاح.

... } A. τενεδδθθ [θζ. نصر, βλ. نصرانی] θ.
نصر } ἀφ. παραδοχή τῆς χριστιανικῆς θρη-
σκείας. || Ρμ. γίνομαι χριστιανός, παραδέχο-
μαι τὸν χριστιανισμόν: ایتدی — ایکن
δωλοζάτορς ὢν, ἐγένετο χριστιανός. el-
...

... } A. πυνθήκη [ρζ. نصر, βλ. نصرانی]⁹
 تنصير } ἀφ. τὸ ποιεῖν τινα χριστιανόν, ἐκ-
 χριστιανισμός.

A. τενόνης [ρζ. "نس"] ρ. ἀφ. τὸ ἐ-
 ξετάζειν ἐπισταμένως καὶ οὕτως
 ἀποφασίζειν, ἐξέτασις ἐπισταμένη: بر خرك
 ἐξέτασις ἐπισταμένη εἰδησὼς τινος. [Pm. [ait.]:
 — بر مثالي τὸ ἐξετάζειν ἐπισταμένως ζητημα-
 τικὰ πλ.0. تعصبات.

تصنیف } Δ. τενδοῦ [ρζ. نصف] ρ. ἀφ. δια-
 ρεσις εἰς δύο, διχασμός, διχοτό-
 μησις: — بر مبلّغك ی، διχοτόμησις ποδοῦ. || Ρμ.
 διαρῶ εἰς δύο, διχάζω, διχοτομῶ [αιτ.]: سكر
 — ايتك διαρῶ εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν ὀκτώ

تنصير } A. *τενζήρ* [ρζ.] *ρ.άθ.* τὸ καθύ-
 στάναι τι χλοερὸν, θαλερὸν [αἰτ.]
 ی — بحارك كوه و صحرائی τὸ νὰ καταστήσῃ τὸ
 ἔαο πράσινον τὸ ὄρος καὶ τὴν πεδιάδα.

نظر } A. τενεζζὺο [ρζ, نظر] ρ. ἀφ. παρα-
 τήρησις ἐπισταμένη: حکم — ἐπιστα-
 μένη παρατήρησις σοφοῦ. — بومظرو شایان در||
 τὸ θέαμα τοῦτο εἶναι ἀξιὸν ἐπισταμένης παρα-
 τηρήσεως.

تنظف } A. *tenezizō* [οζ. نظف] ρ. ἀφ. τι
 εἶναι καθαρὸν, καθαρῶς [ἐπὶ ὑ
 λικῶν]: ممكن ή تن — καθαρῶς σώματος, ἡ
 κατοικίας.

تنظم } A. τενεζζου [ρζ. نظم] ρ. ἀφ. τὸ εἶ
 ναι ἐν τάξει, τακτοποιήσας, ἀρμονία
 συγγ. انتظام βλ.

تنقيح } Α. τενδιχ [ρζ. تنقيح, βλ. تنقيح] ρ. ἀφ.
τὸ ψυδᾶν πολὺν, τὸ ἐξογκοῦν τι διὰ
ψυσάματος: — طولومك ἐξογκωσας τοῦ ἀσχοῦ
διὰ ψυσάματος: § πλθ. تنقيحات.

تفید } A. *τενφίξ* [οζ. *tenf*, βλ. *tenf*] ο. *ἀφ.*
ἐκτέλεσις διαταγῆς, ἀξίωσης, συστά-
σεως κτλ.: *ἐκτέλεσις διαταγῆς* || *إرادته*
ἐκτέλεσις διατάγματος || *وصيته* *إحكامي* *ἐκ-*
τέλεσις διατάξεων διαθήκης. [Pm, *ἐκτελῶ* [ait.],
 § πλθ. *تفيدات*.

تفیدی } A. τενσίς-i, ἐπθ. ἐκτελεστικός §
 0. تفيدیه — قوۋ دۇنایمىس ἐκτελεστι-
 κή Bz. اداء.

٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣

تنقيس } Λ. πενθίς [ρζ. نفس] ρ. ἀφ. μετ. τὸ ἀ-
φίνειν τινα ν' ἀναπνεύσῃ, διασκεδά-
σῃ, διασκεδάσας, διὰ χυσις: ي — شاكر دائك δια-
σκεδασας μαθητῶν || زمان καιρος διασκεδά-
σεως. || Ρμ. [αἰτ.] : بفتح سنه : شاكر داني مكنيك
بفتح س — اذينω تولى ماثيرا قى جيتاروق —
تغسلات خپلوڤ εις τον κηπον

تنقيش } A. *τενχις* [ρχ. نقش] p. ἀφ. τὸ ξαί-
νειν, τινάσσειν τι ὡς βάμβακα, ἀνα-
τινάσσειν, ἀνατίναγμα: — τὸ ξαίνειν βάμβα-
κα. [Pm. [αἰτ.]: قدرت قاهره الهیه ایتر ایسه طاغری
ظاشری — ایدر او قدرته کوره — جبال بر شی دکادر
ἡ θεία παντοδυναμία ἐὰν θέλη ἀνατινάσσει τὸ
ὄρον, τοὺς λίθους· δι' ἐκείνην τὴν δύναμιν τὸ ἀνα-
τίναγμα τῶν ὁρέων εἶναι μηδέν· §πλθ. تفنشات

تنقيد } Α. πενεκκόβ, ταυτό και تنقيد βλ.

ἡ ^{.....} } Α. τενεκεῖσσι [ρζ. ἡ, βλ. ἡ] ρ
 } ἀφ. τὸ γίνεσθαι στυκτόν, τὸ ἀποκτᾶ
 στίγματα· ἡ τὸ πληροφθορεῖσθαι βαθμιδῶν.

تنقل } Δ. τενεκεῖν [ρζ. نقل] ρ. ἀφ. τὸ μετακινεῖσθαι, μετακίνησις [δοτ. دن]

— μετακόμισις ἐκ Κ] πόλεω
eis Τσάμλιτζαν· 8 πλθ. تنقلت.

تنقيح } Λ. τενκῆζ [ρζ. تنقيح] ρ. ἀφ. ἐπεξερ-
γασία δι' ἀφαιρέσεως τῶν περιττῶν

ڪلام — επεξεργασία τοῦ λόγου· διοικονομία, ἡτοι
 ἐλάττωσις περιττῶν δαπανῶν. || Р.μ. ἀφαιρῶ
 περιττά, ποιῶ οἰκονομίας, ἐλάττω δαπάνας
 [αἰτ.]· ἵπλθ. تفحات οἰκονομαίαι, ἐλάττωσεις μ-
 σθῶν ὑπαλλήλων: — إجتك — اجرای ἐκτελῶ οἰκο-
 νομίας, ἢ ἐλάττω μισθοὺς ὑπαλλήλων κτλ.

تنقيد } A. $\tau\epsilon\nu\kappa\eta\acute{\iota}$ [ρζ. نقد] ρ. ἀφ. ἐπικρίσις
συγγράμματος, ποιήματος, ἢ ἔκθε-
σις ἀρετῶν ἢ ἐλλειψέων, σφαλμάτων αὐτοῦ[μᾶλ-
λον ἐπὶ καλοῦ]: منظومه — ἐπικρίσις ποιήμα-
τος || رومائك — ἐπικρίσις μυθιστορήματος. ||
Рμ. ἐπικρίνω [αἰτ.]. § πλδ. نقداً · βλ. انتقاد

تنقيدي } A. τεγκνιζ-ι, ἐπθ. ἐπικριτικός §9
 تنقيديه : — مقاله διατριβή ἐπικρι-
 τική.

تنقيش } Α. τενκής [ρζ. نقش] ρ. ἀφ. τὸ βᾶ
 φειν, χρωματίζειν, βαφή, χρωματι-
 σμός: — ديارك βαφή τοῦ τοίχου· τὸ ἐντυ-
 ποῦν, ζωγραφεῖν, ἐντύπωσις [δοτ.]: منظومه
 — ἐντύπωσις ποιήματος τινος ἐν τῷ νῷ
 Ρμ. [δοτ. αἰτ.]: — بر صورتی لوحه τὸ ζωγρα-
 φεῖν πρόσωπόν τι εἰς εἰκόνα· πλδ. نقشات.

— αὐξήσεις καὶ ἐλάττωσις. || ملك تزيديله جهك
 — ἐλάττωσις ἀμαθείας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς
 ἐπιστήμης. || Рм. ἐλαττώ, μειώ, περικοπῶ
 [αἰτ.]: ايتك — ايتك ملك بهاسي — ايتك
 — ἐλάττωσις ἀμαθείας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς
 ἐπιστήμης. || ملك تزيديله جهك
 — ἐλάττωσις ἀμαθείας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς
 ἐπιστήμης. || ملك تزيديله جهك

تنقيط } Α. τενκῆτ [ρζ. تنق, βλ. نقط] ρ.ά
τὸ στιθεῖν, ἤτοι τὸ τιθέναι στιγμαί

[قوله] εἰς τὰ γράμματα, στίξις: — يـ ركهـكـ — στίξις λέξεως [συνών. عجم. عباره] || τὸ στίξαι πρότασιν τινα, ἥτοι διὰ στιγμῆς διακρίνειν αὐτὴν ἀπὸ ἄλλης. || تقرر اصول — τῇ ἡμετέρῃ γλώσσῃ καθιερώθη τὸ σύστημα τῆς στίξεως [τῶν προτάσεων] · § [χμ. ιατρ.] ἐπὶ σταγμὸς, ἐνστάλαξις ὑγροῦ ἢ φαρμάκου. [P [αἰτ.]: اتمك — يـ حرفي — στίξω γράμμα.]

تنقيه } A. πεννηγή [ρζ. نقي] ρ. ἀφ. θ. καθα-
μός, καθαρός; § [ιατρ.] κλύσμα. || P
نظف | نظفوا - βάλλω κλύσμα· || نزلوا بحمل ! اذهبوا

... ..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δειγματικὴ τιμωρία τῶν ἁσυνῶν. || ملائكة —
 τιμωρία τῶν ἐπαράτων. || Ρμ. [αἰτ.]: دائما اغيار
 ايلرم — τιμωρὶ πάντοτε τοὺς ἑξέοντες
 τοὺς ἄσυνους. § πλθ. تنكلات.

تنکلی } Α. τεγκλι-ί, ἐπθ. ὁ πρὸς τιμωρίαν πα-
ραδειγματικὴν γινόμενος· §θ. تنکله.

تنلی } T. τεν-λι, ἐπθ. σωματώδους, ὁ ἔχων
σῶμα.

تمر } A. πενευμβρο [ρζ. تمر] ρ. ἀφ. τὸ λαμ-
 βάνειν ἡθος πάνθηρος, τὸ ἀγριαίνειν,
 ἀπειλεῖν δι' ἡθους καὶ φωνῆς ἀγοίας· ξπαθ. تمر.

تمثل } Λ. τενευυδλ. [ρζ. غل] ρ.άψ.τὸ βρῶειν
 } ὡς οἱ μύρουμκες: ناس — πλῆθος λαοῦ.
 § μύρουμκιάδης [παθ.].

A. πνευμῶδ [روح. ٤٠] p. ἀφ. βλάστησις,
 ٤٠ } ἀνάπτυξις : بو چار فوق العاده دینه جک
 در غایت — ἀφ. πνευμῶδ — ἀνάπτυξις
 ἀνάπτυξις παραδόξον εἰς τρόπον
 ὥστε νὰ ὀνομασθῇ ἑκτακτος § داخلی — ἐνδο-
 γένεσις. βλ. καὶ ٤٠.

تنخير } A. τενυίρ, ταὐτὸ τخر βλ.

تنيق } Λ. *τενιικ* [ρζ. تنق] ρ. ἀφ. τὸ γρα-
 φειν, συντάττειν, γραφή, σύνταξις :
 نامة أو شقة أو تنقة — γραφή, σύνταξις ἐπιστολῆς.

تسخيه } A. *τενιῶν* [ρζ. نحو] ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν
 τι αὐξάνειν, προοδεύειν, καλλιεργεῖν:
 — من زرعائك — καλλιεργεῖν σπαργῶν· §
 ἐκτοκισμὸς χρημάτων: — ايله ايكي
 قناده ابلاغ ايلدي διὰ τοῦ ἐκτοκισμοῦ ἐδιπλασία-
 σε τὰ χρήματα, ἅτινα ἐκληρονόμησε.

تنوب } A. τεννούπ, ὄν. ἐλάτη· βλ. چرا.

تنويه { Λ. τεννουπ-ιγέ, ἐπθ. θ, ἐλατοειδιῇ
[δένδρα].

تنوح } A. $\pi\epsilon\nu\epsilon\delta\delta\chi$ [ρζ. نوح, βλ. نوحه] ρ.
 ἀφ. θορνυφδία, γόος; § πλθ. تنوحات.

} A. $\tau\epsilon\nu\epsilon\beta\beta\theta\theta$ [ρζ. نور] ρ. ἀφ. τὸ γί-
 νεσθαι κατάφωτον, φωτίζεσθαι, λάμ-
 πειν, φωτισμός, λάμψις: قلب — φωτισμός καρ-
 διας. || ديد — φωτισμός ὁφθαλμοῦ. || Ρμ. [ψλ]:
 اِشْرَاقٌ مَالِكِدُن — اشعة معارفه ἐκ τῶν χωρῶν τῶν
 φωτισθεισῶν διὰ τῶν ἀκτίνων τῶν γραμμάτων.

تنور { Α. *τενωίρ*, ὄν. κλίβανος ἐκ πυλῶ
 πρὸς ἔψησιν ἄρτου, ἐστία, κάμινος· §
 πλθ. تنائر *τενανιό*· βλ. καὶ تدور.

تنوره } Π. πεννουράων. εἰδος φουστανέλλας,
 ἢν φοροῦσιν οἱ δερβίσηδες ὅταν χο-
 ρεύωσι τὸν θρησκευτικὸν χορὸν [βλ. سماع]:
 درویش → پوش → τεργίσι πεννουρά-πούλε, δερβίση
 φουστανελλοφόρος.

A. $\tau\epsilon\upsilon\epsilon\delta\delta\theta'$ [ρζ. نوع] ρ. ἀφ. τὸ κα-
 θίστασθαι διαφόρων εἰδῶν, ποικιλία·
 حيوانات — ποικιλία ζώων· نباتات — ποικιλία φυ-
 τῶν· مسائل — ποικιλία ζητημάτων· حروف —
 ποικιλία στοιχείων [ἀλφάβητου]· افاده — ποι-
 κιλία ἐκφράσεως.

} Π. πενου-μὲντ [βλ. πέν and μὲντ] ἐπθ.
 } δωματῶντος, εὐδαρκος: — جوان νέος
 δωματῶντος: δδ. تومندى εὐδαρκία.

A. *tenōis* [ρζ. نور] ρ. ἀφ. φωτισμός, } تنوير φωταγωγία, διαφώτισις : استانبول
 — φωτισμός τῶν ὁ-
 τῶν τῆς K] πόλεως δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός. || فلك
 — φωτισμός τῆς ψυχῆς διὰ τοῦ
 φωτός τῆς πίστεως. || Ρμ. φωτίζω, φωταγωγῶ,
 διαφωτίζω [αἰτ.]: — φωτίζω τὰς ἰδέας,
 διαφωτίζω || ايتك —
 — φωτίζω τὸ ζήτη-
 μα. || ايدلى —
 αὐτοῦ ἐφωταγωγῆθαι διὰ μυριάδων φανῶν.
 تنويرات.

تنوير } A. τενδιρι-ι, ἐπιθ. φωτιστικός, φω-
ταγωγικός. § θ. تنويره τενδιρι-ι:
مصارف έξοδα φωτισμοῦ.

A. τενθί' [ρζ. نوع] ρ.αφ. τὸ ποικίλ-
 λειν, καθιστάναι διαφόρων εἰδῶν.
 حطأك — τὸ ποικίλλειν τὰ εἶδη τοῦ σί-
 ου. اثمار — τὸ ποικίλλειν τὰ εἶδη τῶν καρπῶν.
 افكارك — τὸ ποικίλλειν τὰς ἰδέας. [Πμ. [αἰτ.].
 تنوعات.

A. **τενδιμ** [ρζ. نوم] ρ. ἀφ. ἀποκοι-
 μισις: ی چوڤنك — αποκοιμισις παι-
 δος, Πμ. ἀποκοιμίζω [αἰτ.]: ی چوڤنی —
 αποκοιμίζω τὸν παῖδα § ὑπνωτισμός: «ایپنوتیزم»
 دینلاق تنویم اصولنده بر صورت غیر طبیعیده اویوتلمش
 αποκοιμίσθη οὐχὶ φυσικῶς, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύ-
 στημα τῆς ἀποκοιμίδεως, ὅπερ καλεῖται «ὑπνω-
 τισμός» § πλθ. تنوعات.

A. $\tau\epsilon\nu\delta\iota\nu$ [ρζ. ρ . ἀφ. ὁ διπλοῦς
 تنوين } $\chi\alpha\rho\epsilon\kappa\epsilon\varsigma$ ὁ ἐν τέλει ἀραδικῶν ὀνομα-
 των, ἦτοι ὁ [-], καλούμενος τουρκιστί
 تنوين الفتح اوستو } $\delta\iota\upsilon\sigma\tau\omicron\upsilon\eta$ καὶ ἀραδικῇ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ κ.ἀπνευμῶν ὁ γ'. βαθυρότης § πλθ. افنديه رتبة ثالثة — بيورلشدر ||

توجیهات } Λ. πρῶξις-α: [πλθ, τοῦ προηγ.]
 ὁν.θ. διορισμοὶ εἰς θέσεις ἀπογο-

μα βαθμῶν: ٤٤ — διορισμοὶ πολιτικοί, ἴτοι
πολιτικῶν ὑπαλλήλων || ٤٥ — διορισμοὶ
στρατιωτικοί || ٤٦ — διορισμοὶ ἱεροδικαστι-
κοί || ٤٧ — διορισμοὶ ἐπίσημοι.

} A. $\tau\epsilon\theta\epsilon\alpha\iota\epsilon\iota$ [ῥζ. واحد, βλ. واحد] ῥ.
 } ἄψ. τὸ εἶναι ἓνα, μόνον, μοναδικό-
 της συνθη, βλ. فرد

} A. ~~τεβερρε~~θε [ρζ. وحش, βλ. وحشت ρ.
 } ἄψ. μδ. πτόησις, τρομός, φόβος. ||
 Ρμ. πτοῦμαι, τρέω, τρομάζω, φοβοῦμαι [תפן דן]:
 کولکسندن || φοβεῖται τὸ σκότος || قراکتدن — ایدر
 انسان آرسلادن || φοβεῖται τὴν θάμν αὐτοῦ || ایدر
 حیوان || ἄνθρωπος φοβεῖται τὸν λέοντα || ایدر
 جالیرک || φοβέται τὸ ζῶον ἐπιτοῖον ἐκ
 τῆς σκιάς τῶν θάμνων.

} A. $\tau\epsilon\theta\eta\iota\varsigma$ [ῥζ. وحد, βλ. [وحدت] θ.
 } $\alpha\psi$. τὸ συνεννοῦν, συνένωσις, τὸ ἐνο-
 ποιεῖν, ἐνοποιήσις: افكار — συνένωσις ἡθρονη-
 γμάτων, συνεννόησις: || معاملة — ἐνοποιήσις ἐνεργείας: || ديون — ἐνοποιήσις χρεῶν. || P. συνενῶ,
 ἐνοποιῶ [ait]: لسان ايتك — συνενῶ τὴν γλῶσ-
 σάν, ἡτοι ἐκ συνεννοήσεως λέγω τὸ αὐτὸ: § ὁμο-
 λογία πίστεως εἰς ἓνα Θεόν, μονοθεϊσμός, λα-
 τρεῖν ἐνὸς Θεοῦ: باري — ἡ πίστις εἰς ἓνα Θεὸν
 οὐρογόν: || الله ذو الجلال — ἡ πίστις εἰς ἓνα Θεὸν
 ὑπερενδοξόν: § λόγος ἡ ποίημα περὶ πίστεως εἰς
 ἓνα Θεόν: § πλδ. توحدات.

} A. $\alpha\epsilon\iota\gamma\epsilon\iota\varsigma$ [وحش, $\beta\lambda.$ وحشت] g.
 } $\alpha\lambda\epsilon\kappa\kappa\acute{o}\nu\sigma\iota\varsigma, \epsilon\kappa\kappa\tau\acute{o}\nu\sigma\iota\varsigma$: بر حيواتك
 — $\epsilon\kappa\kappa\acute{o}\nu\sigma\iota\varsigma$ $\zeta\acute{o}\nu\upsilon$ || $\epsilon\kappa\kappa\acute{o}\nu\sigma\iota\varsigma$ $\kappa\alpha\rho\acute{o}\nu\omega$ || $\Pi\alpha\pi\tau\acute{o}\omega, \epsilon\kappa\phi\theta\acute{o}\omega, \kappa\acute{\alpha}\mu\omega$ $\tau\iota\upsilon\alpha$ $\nu^{\alpha}\gamma\omega\epsilon\acute{\iota}\nu\sigma\iota\mu\iota$, $\nu\alpha$ $\tau\rho\omicron\mu\acute{\alpha}\xi\eta$ [αἰτ.] : — إيتك
 — $\epsilon\kappa\kappa\tau\acute{o}\nu\sigma\iota\varsigma$ $\gamma\epsilon\gamma\omicron\tau\omicron\tau\omicron\iota$ || $\pi\lambda\theta.$ توحشات.

توخوم } τούτου, βλ. مخم.

تودد } A. τεινέειν [οἶ. ود] p. ἀφ. ἀγάπην,
 φιλία: → اظهار εκδηλώσεως ἀγάπης,
 φιλίας || اولدى باعث → تردد ὁ διωταγμός ἐγένε-
 το αἰτία ἀγάπης.

توده } II. τουτέ, ὅν, σωρός: خاك — σωρός
 χοός || كياه — σωρός χορόν ||
 كيه — σωρός σίτον || حنك باق — σωρός σίτον ||

[illegible]

κατὰθεοις, παρὰθεοις, ἐγγχειρίοις, ἀνάθεοις [δοτ.]:
 توديع } A. τειβί· [ρζ. ودع, βλ. وداع και
 [وديعه] ρ. ἀψ. διαπίστευσις, παρα-
 κατὰθεοις, παρὰθεοις, ἐγγχειρίοις, ἀνάθεοις [δοτ.]:
 ی — مكتوبك پوستیه —
 χυδρομεῖν· || ی — اسرارک διαπίστευσις μυστι-
 κῶν. || Ρμ. διαπιστεύω, ἐμπιστεύομαι, παραδί-
 δω, ἐγγχειρίζω, ἀνατίθημι [δοτ. αἰτ.]:
 یز. مبلغی —
 ایتک — اسرار ایتک —
 παραδίδω εἰς τὸ ταχυδρομεῖν
 ποδόν τι [πρὸς ἀποστολήν]· ||
 — اسرار ایتک —
 ἐγχειρίζω διαπιστευτήρια [ἐπὶ προσδευτοῦ]· ||
 ایلدکی وظائف —
 ταῖ καθήκοντα, ἀ-
 τινὰ ὁ νόμος ἀνέθηκεν αὐτοῖς § πλθ. توديعات.
 توديعاً } A. τειβί·-αν, ἐπρ. διὰ παρακαταθέ-
 σεως, παραδόσεως, ἐγγχειρίσεως, ἢ
 παρακαταθείς, παραδοῦς, ἐγγχειρίσας [δοτ.]:
 ڤلانه ἢ
 کوندردی —
 ἀπεστέλλειν παραδοθέν-
 τα τῷ δεῖνι, ἢ τῷ ταχυδρομεῖν.

تورات } **Ἀπεθόρᾱ** [ἐκ τῆς Ἑθρ.] ὄν. ἡ Πα-
 λαιὰ Γραφή, ἡ Πεντάτευχος: —
 توره ἡ Ἁγία [ἡ Παλαιὰ] Γραφή: βλ. καὶ توره

توران } Π. τουράν, ὄν. κ. Τουράν [ἀρχαῖον
 ὄνομα τοῦ Τουρκεστάν καὶ τῆς Τα-
 ταρίας]:— ایران ἡ Περσία καὶ τὸ Τουρκεστάν.
 [Κατὰ τὸ اچان ἡ λέξις σημαίνει τόπος ὀρεινός].

تورپہ { τοῦρα, تورپ, τοῦρα βλ. طورپہ, طورپ

T. ἡ τοῦ τοῦ τοῦ, καὶ τοῦ τοῦ
 τοῦ, ὅν. εἶδος οὐρίου, ἔξιστον.

تورپیل } Γλ. τουρπιλ [torpille] ὄν. νάρκη,
ναυκοδόλον.

تورپيله مك } T. τὸ ῥῥ-λεμεκ, ρμ. μτθ. ρι-
νίζω, ξέω διὰ ξύστρου.

اوراث } Δ. αθεροθς [ρζ. وراث، βλ. اوراث
 تورث } καὶ ἄρθ] ρ.ἀθ. τὸ εἶναι κληρονόμον,
 κληρονομεῖν [δοτ.]: τὸ ὡς — ي
 κληρονομῶσι τὰ τέκνα τοὺς γονεῖς.

تورشی } $\tau\omicron\upsilon\tau\theta\acute{\iota}\sigma\upsilon$, تورشیچی $\tau\omicron\upsilon\tau\theta\acute{\iota}\sigma\upsilon\omicron\iota\zeta\omicron\upsilon$,
 $\beta\lambda.$ ترشیچی، ترشی.

تورط } Α. τεβεροϋτ [ρζ. ورت, βλ. ورطه] ρ.
 αψ. τὸ πίπτειν εἰς βάραθρον, τὸ πε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

توصيف } A. τεβήνθ [ρζ. وصف] ρ. ἄψ. τὸ
 προσδιορίζειν διὰ τινος ἐπιθέτου,
 προσόντος, τὸ χαρακτηρισθεῖν, δεικνύειν τὰ προσ-
 όντα τινός, ἐπαινεῖν, περιγράφειν, περιγραφή·
 غروب — περιγραφή τῆς δούσεως τοῦ ἡλίου· || نو—
 ی — بـارک — περιγραφή τοῦ θεοῦ· || معتاب — περι-
 γραφή τοῦ σεληνό φωτος· || احوال — یارک — περι-
 γραφή τῆς καταστάσεως τῶν Παρισίων· § [ιατρ.
 καὶ φυσ. ιδιτ.] الاعضا — τεβήνθου-2-άξā, ὄργανο-
 γραφία, ἡτοι περιγραφή τῶν ὀργάνων· || الاعصاب —
 τεβήνθου-2-άδάψ, νευρογραφία, περιγραφή
 τῶν νεύρων· || القلب — τεβήνθου-2-κάδψ, καρ-
 διογραφία· || الرياح — τεβήνθου-3-ριάχ, ἀνεμογρα-
 φία· || البورات — τεβήνθου-2-πίδλδδράτ, κρυσ-
 σταλλογραφία· || الحيوانات — τεβήνθου-2-χαΐδα-
 νάτ, ζωογραφία. || Рум. [αἰτ.]: اسمای فارسیه منی مؤنث:
 اسمك جائز دكادر — ἰδὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσ-
 διορίζη τις τὰ περσικά ὀνόματα δι' ἐπιθέτων
 γένους θηλυκοῦ· § πλθ. — توصیفات: —
 περιγραφαὶ ποιητικαί.

توصيل } A. τερδὴλ [ὁς, وصل] ὁ ἄφ. τὸ ποιεῖν
 τι φθόσαι σου, διαβίβασις: مكتوبك
 — διαβίβασις ἐπιστολῆς: خبر — διαβίβασις ἐι-
 δὴσεως § μετὰδοσις κληρονομικῶν ἐλαττωμά-
 των συνών. اصل βλ.

توصیه } A. ταῖς [ῥζ. وصی, βλ. وصیت] ρ.
 ἁθ.θ. τὸ συνιστᾶν, σύστασις: —
 حاوی مکتوب ἐπιστολῇ περιέχουσα σύστασιν,
 συστατική. || Ρμ. [δοτ. αἰ.]: — ایلدی
 τὴν ὑπόθεσιν συνέστησα τῷ δεῖνι: —
 ایستیکیم
 کندیسنی فلان ذاته —
 ἔξετέλεσε τὸ πρῶγμα, ὑπερ τῷ
 συνέστησα: || —
 ایستیکیمی طلب
 ἐποίησε νὰ συστήσω αὐτὸν πρὸς τὸν δεῖ-
 να: ξέν τῇ ποιήσει λέγεται καὶ —
 ταῖς ρ.

توصیه نامه } Π. καθοδηγε-vaυέ, ὄν. ἐπιστο-
λή συνστατική: عالیمی. — ἡ
ὑψηλὴ ὑμῶν συνστατικὴ ἐπιστολὴ.

توضیح A. τεθεξξδξ [ρξ. وضح, βλ. وضوح]
 ρ. ἀφ. τὸ καθίστασθαι σαφές, τὸ σα-
 φηνίζεσθαι, σαφένεια: مرآة — σαφένεια προθέ-
 σεως, σκοποῦ. افاذه — σαφένεια ἐκθράσεως. ||
 Ρμ: ايدر — مسائله بر قات دها — τὸ ζητημα καθίστα-
 ται εἰτι πολλον σαφές: § συνών. اتضاح βλ.

توضؤ } Α. τεβεζζου[οζ. وضو] ρ. ἀφ. τὸ καθα-
 ριζεσθαι, νίπτεσθαι, καθαρὸς θρη-
 σκευτικὸς [βλ. آبدست]: جاءت مسالين — καθαρ-
 ῶς τῆς κοινότητος τῶν μουσουλμάνων.

توضیح } A. αἰδύει [ῥζ. وضح, βλ. [αوضوح]⁹
 ἀφ. τὸ διασαφηνίζειν ἢ διασάφηνος
 ἐξήγησις: مرام — διασάφηνος σκοποῦ. || مسئلتك
 ی — διασάφηνος τοῦ ζητήματος. || Рμ. [ατ:]
 || συνων. ايضا βλ.

٢٠
 ٢١
 ٢٢
 ٢٣
 ٢٤
 ٢٥
 ٢٦
 ٢٧
 ٢٨
 ٢٩
 ٣٠
 ٣١
 ٣٢
 ٣٣
 ٣٤
 ٣٥
 ٣٦
 ٣٧
 ٣٨
 ٣٩
 ٤٠
 ٤١
 ٤٢
 ٤٣
 ٤٤
 ٤٥
 ٤٦
 ٤٧
 ٤٨
 ٤٩
 ٥٠
 ٥١
 ٥٢
 ٥٣
 ٥٤
 ٥٥
 ٥٦
 ٥٧
 ٥٨
 ٥٩
 ٦٠
 ٦١
 ٦٢
 ٦٣
 ٦٤
 ٦٥
 ٦٦
 ٦٧
 ٦٨
 ٦٩
 ٧٠
 ٧١
 ٧٢
 ٧٣
 ٧٤
 ٧٥
 ٧٦
 ٧٧
 ٧٨
 ٧٩
 ٨٠
 ٨١
 ٨٢
 ٨٣
 ٨٤
 ٨٥
 ٨٦
 ٨٧
 ٨٨
 ٨٩
 ٩٠
 ٩١
 ٩٢
 ٩٣
 ٩٤
 ٩٥
 ٩٦
 ٩٧
 ٩٨
 ٩٩
 ١٠٠

τῶν πατριδῶν ἐγκατάστασις — ۱۱ ی — متجیرون — ἐγκατάστασις
 μεταναστῶν || ۱۱ ی — متجیرون — ἐγκατάστασις
 προσφύγων. || Pl. [αἰτ.].

توطئه } A. τωβίτ'ε [ρω. وطاء] ρ. ἀφ. θ. τὸ
καθιστάναι ὁμαλόν, τὸ ἀνοίγειν ὁ-
δὸν καὶ προλαβαίνειν· § τὸ προτάττειν μίαν ἢ πε-
ρισσότερας λέξεις προοιηλούσας τὸ σκοπούμε-
νον· § προσδιορισμὸς κατ' ἐπεξηγήσιν.

توظيف } A. [وظف. ووظف، بل. وظيفه] p. ἀδφ.
 μισθοδοτοῦσις ἢ ἀνάθεσις καθή-
 κοντος· 41— μισθοδοτοῦσις Ἰησαῦν· || معلمين
 — ἢ μισθοδοτοῦσις τῶν διδασκάλων· || خدمه
 μισθοδοτοῦσις κλητῶρων· || Pμ. μισθοδοτῶ, ἢ δ-
 νατῖθιμ καθήκον [αἰτ.].

} Α. τ. 612 [ρζ. وعد] ϑ. ἀφ. ἀπειλῆν.
 } ἐπιβόθους διὰ προαγγελίας τῶν μελ-
 λόντων ἐδεσθαι· § πλθ. تو عيدات : قرآنيہ — ἀπει-
 λαι τοῦ Κορανίου.

توغ } τούγ, βλ. طوغ.

توغل } A. περιψύδω. [ρξ. وغل] ἐνασχόλησις
 ἔγκυψις, μελέτη [اله n دة: رجه اله
 —ἐνασχόλησις εἰς τὴν μεταφθασιν. || قهقهه—
 δὲν κατέγινεν [δὲν ἔχει ἐνασχόλησιν] εἰς
 τὸ ἱερὸν δίκαιον. || Pμ. ἐνασχολοῦμαι, κατα-
 γίνομαι μεγάλως, ἐγκύπτω: ايتك—
 اديات اله—
 κύπτω εἰς τὴν φιλολογίαν. § παθ. توغلات.

توغله } τούγλα, βλ. طوغله.

توف } T. τὸφ, ἐπιφάνημα* βλ. το § II. τοὺφ
ὄν. ἡχῶ.

τλοῦμαι τέλεον, καταναλίσκομαι ὁλοτελῶς, κ.
 τελειῶν: οἱ ἄνθρωποι ἡμῶν ἐξ-
 ηντλήθησαν. || عمری توکندی
 ηντλήθη, ἐφθάσεν εἰς τὸ τέμα τοῦ βίου του.

توکور مک } T. τδ-κῡρουμένη, ου. μτθ. κά-
μνω τοῦ, ἡτοι πτύω : آشامی

πύσω κατω. θά πύσω τὸ γένειόν μου· νὰ πύσω ἐπάνω, θά πύσω τὸν μυστικὰ μου. [πρμ. μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος]. || — يوزنه εὑπτύς εἰς τὸ πρόσ-
πόν τινος [πρός ὕβριν, περιψρόνησιν]. || — فان
πτύω αἷμα· συνέκδ. ὑποθέρω πολὺ ἐν τινι ὑ-
ποθεῖν. || توکورديکی یا لامق —
θεν, ἵτοι ἀθετεῖ λόγον, ὑπόσχεσθαι, παλινφθεῖ.

T. τῷ-κῡροῦκ, ὄν. διάλος: —
 توكوروك } διαλοδόχην, ἥτοι δοχεῖον
 حقه سي

μακρόν ἐν ᾧ πύπει τις. || قورومق — آغرد — ο δια-
λος ξηραίνεται ἐν τῷ στόματι, ἵτοι πολλὰ λα-
λῶ, κοπιᾶζω. || ى يوق — καταπίνω τὸν διάλον,
λείχομαι, ἐπιθυμῶ. || اوتى — ὁρνωθόγαλα [φύτ.].

توكيد } A. $\tau\epsilon\beta\acute{\iota}\kappa\eta$ [ρζ. وكه] ρ. ἀφ. ἐνίσχυ-
σις, ἐπίτασις· συνών. كء بء.

توكيل } A. τεκέιλ. [وكل, βλ. وكالت] p. αψ.
 διορισμός αντιπροσώπου, ἢ πληρεξουσίου, ἢ ἐπιτρόπου, ἢ δικηγόρου, ἢ διορισμοῦ τῆς ἐν τινι ὑποθέσει: ى — **كالت** ὁ διορισμός τοῦ δεῖνος ὡς ἀντιπροσώπου. || Π.μ. διορίζω πληρεξούσιον κτλ. ἐξουσιοδοτῶ [δοτ. αἰτ.]: امورينه
 ايتدى — ايتدى ديوارده τὸν δεῖνα πληρεξούσιον εἰς τὰς ὑποθέσεις του. || اوتابق قاش المنى
 ايتدى — ايتدى اوزره ايتدى ايتدى
 ὑποδῶν ὑψασμα δι' ἐνδύματα.

تول { Γλ. τὺλ. [tulle] τύλλιον, κ. τοῦλιν, ἥτοι
 ὕφανσμα λεπτότατον καὶ διάτρητον.

تولا { A. περελλά, βλ. تولى.

توليدند } T. τολπέντι, ἢ τολπέντι, ὄν.
 ὕψιστον λεπτότατον, κ. τουλπάνι.
 βλ. και دلد.

تولد } A. γενεῶν [γεν. ἀφ. τὸ γεν-
 νᾶσθαι, γέννησις, παραγωγή, ἀπορ-
 ροια: — ὁδοντο-
 φύια. || Ρμ. γινώμαι, παράγομαι, πηγάζω, ἀ-
 πορρέω [انجیل در: بر والدین] ἐγεννήθησαν
 ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς. || خیردن هیچ بر وقت شر-
 قندر } ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ οὐδέποτε ἐπλήγαδε

κακόν· || بو سوزدن—ایدن منازعه || ἡ ἔρις ἡ πηγάζουσα ἐκ τοῦ λόγου τούτου.

تولك } T. τοῦ ἐκ [ἐκ τοῦ] تولى ὄν. ὀρνιθίων.
 συνών, تولك βλ. ἡ καταφυγίον, ἀστυλιον.
 μεγάλη πτερά πτηνῶν πεδόντα βλ. تولك.

٢٠١
 تولول } Α. τεβελδδζ. [ρζ. ٢٠١] ρ. ἀφ. τὸ
 θορυδεῖσθαι, ταράττεσθαι, ταραχή,
 κραυγὴ: نواں = κραυγαὶ γυναικῶν.

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١

Κ Τ. τὸ λέγειν { ἐκ τοῦ توك ἢ ى }
 ρημ. οὐδ. χύνω τὰ πτερά, πτε-
 ρορρῶν, ψιλοῦμαι [λέγεται ἐπὶ τῶν πτηνῶν, ὅ-
 τινα κατὰ τὴν ἀνοιξιν ἢ τὸ φθινόπωρον ἀλ-
 γίσουν πτερά] βλ. καὶ كورنجلما.

تولى } A. τετελεσθῆναι περιτοτὸν ὅτι τετελεσθῆναι.
[ῥζ. ولى] g. ἀφ. τὸ ποιεῖν τινα φιλον.
ιλεῖν· προσεγγιζοις τῷ θεῷ [κατάστασις τῶν ἐν-
αιμόνων καὶ μακαρίων κατὰ τοὺς μυστικιστὰς
صو]: ἀντιθ. تبرأ ή تبرى § τὸ ἀναδέχεσθαι τι·
— أمم — τὸ ἀναλαμβάνειν ὑποθέσεις·

قوليت } A. πεδλιψέτ [θζ. ولی] ὄν. θ. τὸ ἔρ-
γον τοῦ متولى ὑπερεδλῆ, ἅτοι ἔ-

πιτρούπου βακουφίου, δηλ. τεμένους, ἐκκλησίας, πτωχοκομείου, νοσοκομείου, ἢ ἄλλον βακουφικοῦ [وقف] φιλανθρωπικοῦ καθιδρύματος, διαχειριζόμενον τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐπιτροπεία, διαχειρίσις τῆς περιουσίας βακουφικοῦ καθιδρύματος: براتی — βεράτιον, ἥτοι δίπλωμα μοντεβελλῆ. || جوى — ἡ θέσις τοῦ μοντεβελλῆ, ἐπιτροπεία. || توجیه — ἀπονομή ἐπιτροπείας, ἥτοι διορισμός εἰς ἐπιτροπείαν. || حيله تصرفه — ἡ ἐκείνου ἐκείνου ὡς μοντεβελλῆς [tebliğin xadde-i ille] ἔδωκα ἄδειαν κατοχῆς [οἰκίας ἢ ἄλλου κτήματος βακουφικοῦ εἰς τὸν ἀγοραστὴν].

توليد } A. γενλιζ [gē, ولد] θ. ἀφ. τὸ γεν-
vān, γέννησις, τόκος, δημιουργία :

ἐπαυθεν ἀπὸ τοῦ νὰ γεννᾷ [ἐ-
μεινεν ἀπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ τίττειν]. || ج.
— اختلاف — δημιουργία διαφωνίας. || P. γ.
γεννῶ, τίττω, δημιουργῶ, προξενῶ [αἰτ.] : يولد —
γεννάει, προκαλεί, παρ. تولدات.

توم } T. ἡ طوم τοῦτο, ὄν. πρῶγμα κυρτόν,
σφαιρικόν, ὡς οἶδμμα, πρῆμμα κτλ. βλ.

تومسك ، تومسك ، تومسك Kai طوم

τοματς } τωματς, βλ. طوماتس.

τομαρ } τωμαρ, βλ. طومار.

τομαν } Τ. τωμαν [ἐκ του περσ. تمان τωμάν βλ.] ὄν. ποσότης δέκα χιλιάδων. || μοιραρχία [στρατ.].

τομπαζ } τωμπάζ, βλ. طومباز.

τομباق } τωμπάκ, βλ. طومباق.

τομβικ } Τ. τωμ-πέκ, ἢ دμβك τωμπέκ, ὄν. μικρόν τύμπανον πήλινον, τυμπάνιον. βλ. καὶ تومبك.

τομβικί } τωμπέκι, βλ. تباكو.

τομβίτι } Τ. τωμ-πέλιτι, ἢ تومبيليτ, ὄν. ἐλαφρόν ὄργανον, ἢ ἀποσκευὴ τιθεμένη ἐπὶ ἵππου, ἐφ' οὗ ἐπιδαίνει ταυτοχρόνως καὶ ὁ ὑπηρέτης.

τομβίλκ } Τ. τωμ-πέλέκ, ἢ دمبك τωμπέλέκ, ὄν. τύμπανον πήλινον βλ. تومبك.

τομρούκ } τωμορούκ, βλ. طومروق.

τομσάκ } Τ. τωμ-σέκ, ὄν. ἐξόγκωμα, κύρτωμα, ὕβωμα, ἀπόψυσις § ἐπθ. ἐξωγόμενος, κυρτός, ὕδρος. βλ. طومشوق.

τομσάμκ } Τ. τωμ-σελέμκ, ὄν. οὐδ. γίνομαι κυρτός, ὕδρος, ἐξογκοῦμαι, κυρτοῦμαι, ὑδοῦμαι.

τομμάκ } Τ. τωμ-μέκ, ὄν. οὐδ. ὀγκοῦμαι, οἰδαίνω, κ. προήσκομαι.

τομνί } Τ. τωννί [κατὰ τὸ لهجه, ὀρθότερον] ὄν. ὀρειχάλκος § ἐπθ. ὀρειχάλκινος: شمعان — κηροπήγιον ὀρειχάλκινον. || — کي آدم — τηλεδόλον ὀρειχάλκινον. || — άνθρωπος ἰσχυρός, ρωμαλέος.

τονίς } τώνους, ὄν. κ. Τύνις: بكي — ἀντιβασιλεὺς τῆς Τύνιδος. || بلكي — ἀντιβασιλεία τῆς Τύνιδος.

τονσί } Τ. τουνουδ-λῆ, ὄν. Τυνήσιος, κάτοικος τῆς Τύνιδος.

τονσί } Α. τουνιό-ι, ἐπθ. Τυνήσιος. § 0. تونسيه.

τονκ } Τ. τυνέκ, ἢ دونك τυνέκ [κατὰ τὸ لهجه, ἐκ τοῦ تون τυν νύξ] ὄν. λεπτὸν κοντάριον, ἐφ' οὗ αἱ ὀρνίθες καὶ τὰ πτηνὰ καθύμενα τὴν νύκτα κοιμῶνται. βλ. καὶ توك.

τονκλέμκ } Τ. τυνεκ-λεμέκ, ὄν. οὐδ. κου-ριάζω, ἥτοι αἱ ὀρνίθες καὶ τὰ πτηνὰ διανυκτερεύουσιν ἐπὶ κονταρίου λεπτοῦ.

τονκούζ } τόνγκιούζ, βλ. طوكوز.

τονκλέμκ } Τ. τυνεμέκ, ταὐτὸ تونكلمك βλ.

τονλ } Ἀγ. τυνελ, ἢ τόνελ [tunnel] ὄν. σήραγξ, ὑπόγειος ὁδός, σιδηροδρόμος: — غاطه — σήραγξ τοῦ Γαλατᾶ.

τονί } Π. τουνί, ἐπθ. κακοήθης, ἀχρεῖος.

τοهم } Α. τεδεχχέμ [ρζ. وهم] ρ. ἀφ. ὑπό-νοια, ὑποψία, φόδος φαντασιώδης καὶ ἀνευ λόγου, φαντασιοπληξία: — اعتبار يوقدر — ὑποψία δὲν ἰσχύει [νομ.]. || در — ظن ذكل عادتا — δὲν εἶναι ιδέα, ἀλλὰ σχεδὸν φαντασιοπληξία. || Ρμ. ὑποπτεύω, φεβοῦμαι ἀνευ λόγου, φαντάζομαι φάσμα κτλ. [αἰτ.]. § πλθ. توهمات: — كشموران: — φαντασιοπληξία ἀρμόζουσαι μικρονόοις.

τοهم } Α. τεδχχίμ [ρζ. وهم] ρ. ἀφ. τὸ ἐμ-δάλλειν εἰς ὑπόνοιαν. || Ρμ. [αἰτ.]: — إتك — إتك — ἐμδάλλω τινὰ εἰς ὑπόνοιαν. § πλθ. توهمات.

τοهين } Α. τεδχχίμ [ρζ. وهن] ρ. ἀφ. τὸ κα-θιστάναι τι ἀσθενές, ἐξασθενίζειν, ἐξασθενίζει, τὸ κατηγορεῖν τι ὡς ἀσθενές, ἀδύνατον: — بر قوال — ἐξασθενίζει ἢ κατηγορία λόγου ὡς ἀσθενούς. || Ρμ. [αἰτ.]: — إتك — بر رواجی — ἐξασθενίζω ἢ κατηγορῶ εἰδῆσθαι τινὰ ὡς ἀσθενῆ, ἀδύνατον. § πλθ. توهمات.

توى } Π. τούϊ, ὄν. πτυχή. βλ. تو.

توى } Τ. τούκ, ὄν. θορίξ, χνοῦς, πτίλον, πετρόν: — قوش — πτίλον πτηνοῦ. μτφ. ἀπαλός. || — قوه — ὡς χροῶμα ἀνοικτὸν φαιόν, ὡς τὸ χροῶμα τοῦ καφέ [βλ. قهوه]. || — قهوه — χροῶμα βροῦ φαιόν. || قلم — χροωστήρ ζωγράφου [βοῦρσα]. || — قلم — χροῶμα πτερὰ τῆς κεφαλῆς, ἥτοι θύσανος [βλ. صورغوج]. || — يترك — ἄγρδ — ἐν τῇ γλώσσῃ ἢ ἐν τῷ στόματι φύονται τρίχες, ἥτοι μα-

ταιοπονῶ ἐπαναλαμβάνων παραγγελίαν, συμ-
δουλὴν κτλ. || اور پر مک — ai τρέχεις ὁρθοῦνται,
φρίττω, ἀνατριχιάζω. || ی دوز مک — ἡ θρίξ του
ισάζει, ἥτοι τὸ τρίχωμα τοῦ ζώου ἀρχίζει νὰ
στὰδῃ, τὸ ζῶον παχύνει [ἐπὶ ἱππου, γαλῆς κτλ.]
μτφ. πλουτῶ, εὐπορῶ. || ل او تمک — παρέρχεται ἡ
ἡδονή, κρυόνω. || βλ. آشی توس.

تویج } A. τῶδε τῶδε [ὑποκ. τοῦ تاج] ὄν. στε-
φάνη [βοτ.]: صغير — στεφάνη μικρά.
|| منتظم — στεφάνη κανονική.

تویجکز } T. ἡ تویجکزی, ὄν. μι-
κρόν καὶ λεπτόν πτίλον.

تویجی } A. τῶδε τῶδε-ι, ἐπθ. πεταλοειδής: §
θ. تويجيه.

تویسر } T. τῶδε-δίζ, ἐπθ. ἀθριξ, ἀγένειος,
ἀπώγων.

تویل } A. τῶδε γυγυδῶ. [ρζ. ويل] ρ. ἀφ. τὸ oi-
μῶζειν, οἰμωγή: مصيبت زد — οἰμω-
γὴ τοῦ ὑπὸ συμφορᾶς πληγέντος: § πλθ. تويلات.

تویلمک } T. ἡ تویلمک, ρμ. οὐδ.
τρίχοψω, τριχοῦμαι: § ἡ θρίξ τοῦ
ζώου ισάζει, τὸ ζῶον παχύνει μτφ. εὐπορῶ [βλ.
توی] § ἡ πληγὴ ἐπουλοῦται.

تویلی } T. ἡ تویلی, ἐπθ. τριχωτός, πτι-
λωτός, πτερωτός.

توییل } A. τῶδε γυγυδῶ. [ρζ. ويل] ρ. ἀφ. τὸ κα-
ταρᾶσθαι τινα, τὸ λέγειν «κακὸν χρό-
νον νᾶχῃ» § πλθ. تويلات.

ته } II. تھ, ὄν. πυθμὴν: دریا — πυθμὴν θα-
λάσσης. || جام — πυθμὴν ποτηρίου.

تهاتر } A. τεχατῶρ [ρζ. هتر] ρ. ἀφ. τὸ ἀπαι-
τεῖν καὶ διεκδικεῖν ἀμοιβαίως μάταια
καὶ ψευδῆ. βλ. متہاتر.

تهاجم } A. τεχαδζῶμ [ρζ. هجوم, βλ. هجوم] ρ. ἀφ. ε-
شدت — دلیران: φθορὰς, ἐπιθεσις, εἰσβολή: ||
ἡ σφοδρότης τῆς ἐπιθέσεως τῶν γενναίων ||
ظلام لیل — ἡ εὐφορὰ τοῦ σκοτεινοῦ τῆς νυκτός.
|| Pm. ἐπιτιθεσθαι, ἐπέρχεσθαι κατ' ἀλλήλων, ἡ
ἀλλεπαλλήλως ἐπιτιθεσθαι ἐκ διαφόρων μερῶν
ταυτοχρόνως: آتش — αἱ ὑποθέσεις ἐπέρ-
χονται ἀλλεπαλλήλως. § πλθ. تہاجات.

تهاجی } A. τεχαδζῶ [ρζ. هجوم] ρ. ἀφ. τὸ σα-
τυρίζειν ἀλλήλους, ἡ τινα.

تهارم } A. τεχαρῶμ [ρζ. هارم] ρ. ἀφ. τὸ φαίνε-
σθαι γέροντα ἡ ὑποκρίνεσθαι αὐτόν.

تهافت } A. τεχαφῶτ [ρζ. هفت] ρ. ἀφ. τὸ πῖ-
πτειν βαθμυδὸν ἐπὶ τινος, τὸ προσ-
κρούειν ἢ παραδίδοσθαι εἰς τι ὡς ἐπὶ τὸ πο-
λὺ κακὸν [αἰτ.]: ی پروانه مک شمع — πτώσις τῆς
φλαίνης [κανδηλοσδύστων] εἰς τὸ κηρίον ||
توش عتقه — ی
τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος.

تهالك } A. τεχαλῶκ [ρζ. هلك, βλ. هلك] ρ.
ἀφ. τὸ ῥίπτεσθαι εἰς τι, τὸ σπεύδειν
ἢ τὸ εἶναι εἰς τι ἀκράτητον, πυρετώδης σπου-
δῇ, ἀνυπομονησία, ροπή ἀκατάσχετος, ὁρμή,
διακαῆς ἐπιθυμία [λαχτάρα]: کوسترمک — δει-
κνύω πυρετώδη σπουδὴν, ἀνυπομονησίαν, ἀ-
κράτειαν || برکب یاز کوئی حرارت شمس التند —
او اردند قوشوده اقشام اوزری صویه نعل —
oian ἀκράτειαν δεικνύει πρὸς τὸ
ἔδωρ περὶ τὸ ἐσπέρας κύων, ὅστις ἐν ἡμέρᾳ
θέρους τρέχει κατόπιν τῆς ἀγρᾶς ὑπὸ τὸν καύ-
σονα τοῦ ἡλίου. || کال — الہ — الہ —
شالکات — πτλθ. πτλθ.

تهامه } T. τεχαμέ, ὄν. κ. Τέχαμα, ἐπαρχία τῆς
Ἀραβίας ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς Ἐρυ-
θρᾶς θαλάσσης, μεταξὺ Χεδζάζης καὶ Τεμέ-
νης: § ἐπώνυμον τῆς Μέκκας.

تهاون } A. τεχαδῶν [ρζ. هون] ρ. ἀφ. τὸ μὴ
θεωρεῖν τι σπουδαῖον καὶ ἐπομένως
μὴ σπεύδειν, ἀλλ' ἐνεργεῖν βραδέως, ὀλιγορᾶ.
— و — ὀλιγορᾶ καὶ ἀδιαφορᾶ.

تهتك } A. τεχετῶκ [ρζ. هتك] ρ. ἀφ. τὸ διαρ-
ρῆνυσθαι ἢ διαρρηξίς, ἀναισχυντία:
— و — διαρρηξίς τοῦ παραπετά-
σματος τῆς τιμῆς ἢ τῶν μυστικῶν.

تهجد } A. τεχεδζῶζῶτ [ρζ. هجد] ρ. ἀφ. τὸ ἀφν-
πνίζεσθαι τὴν νύκτα καὶ τελεῖν προ-
σευχὴν: προσευχὴ νυκτερινή.

تهجی } A. τεχεδζῶζῶ [ρζ. هجاء] ρ. ἀφ. τὸ ἀ-
ναγινώσκειν κατὰ σειρὰν τὸ ἀλφά-
βητον: § τὸ συλλαβίζειν, συλλαβισμός.

تهجیه } A. τεχεδζῶζῶ [ρζ. هجاء] ρ. ἀφ. θ. τὸ συλ-
λαβίζειν, συλλαβισμός: βλ. تهجی.

تهدم } A. τεχετῶζῶ [ρζ. هدم] ρ. ἀφ. μδ. τὸ
κρημνίζεσθαι, ταῦτο ἀπάμ βλ.

تهدی } A. τεχετῶ [ρζ. هدی] ρ. ἀφ. τὸ ἐ-
πανερχεσθαι ἢ ἐπάνοδος εἰς τὴν εὐ-
θεῖαν ὁδὸν [ἐπὶ ἀνθρώπου παρεκκλίναντος καὶ

ἀμαρτωλοῦ]. || Ρμ: ايتدى — ايتدى ٥ فلان فاسق — ٥ δεινα
ἀμαρτωλός ἐπανήλθεν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

تهديد } A. τεχέτις [ρζ. همد] ρ. ἀφ. τὸ ἀπει-
λεῖν, ἀπειλή: ی — برسك — ٥ پر٥س
τινα ἀπειλῇ. || ده — مقام — μακάρι τεχέτις-τέ, ἐπὶ
ἀπειλῆς, πρὸς ἀπειλὴν. || Ρμ. ἀπειλῶ [αἰτ.]:
تهديدات — ٥ پل٥. تهديدات — ٥ پل٥. تهديدات — ٥ پل٥.
تهديدات — ٥ پل٥. تهديدات — ٥ پل٥. تهديدات — ٥ پل٥.

تهديدآ } A. τεχέτις-εν, ἐπρ. δι' ἀπειλῆς, ἀ-
πειλῶν [αἰτ.].

تهديدآمیز } II. τεχέτις-αμίζ, ἐπθ. ἀπειλη-
τικός: مکتوب — ٥ پل٥. تهديدآمیز — ٥ پل٥.
πειλητική.

تهديدکارانه } II. τεχέτις-καρανέ, ἐπθ. ἀ-
πειλητικός: معاملات — ٥ پل٥. تهديدکارانه — ٥ پل٥.
→ πράξεις ἢ κινήσεις ἀπειλητικά.

تهديم } A. τεχέτις [ρζ. هدم] ρ. ἀφ. τὸ κα-
τεδαφίζειν, κατεδαφίσις.

تهديه } A. τεχέτις [ρζ. هدى, بل. هديه] ρ. ἀφ. τὸ δωρεῖν τι, τὸ διδόναι ὡς δω-
ρον: — ٥ پل٥. تهديه — ٥ پل٥. تهديه — ٥ پل٥.

تهذيب } A. τεχέτις [ρζ. هذب] ρ. ἀφ. τὸ ἀφαιρεῖν
τὰ περιττά, τὸ καθαρίζειν ἢ διορ-
θῶς, βελτίωσις [λέγεται ἐπὶ ἡθῶν]: — ٥ پل٥. تهذيب — ٥ پل٥.
βελτίωσις τῶν ἡθῶν. || ی — ٥ پل٥. تهذيب — ٥ پل٥.
βελτίωσις τῶν ἡθῶν. || ی — ٥ پل٥. تهذيب — ٥ پل٥.

تهريب } A. τεχέτις [ρζ. هرب] ρ. ἀφ. φυ-
γάδουσις. || Ρμ. φυγαδεύω [αἰτ.]:
— ٥ پل٥. تهريب — ٥ پل٥. تهريب — ٥ پل٥.

تهريم } A. τεχέτις [ρζ. هريم] ρ. ἀφ. τὸ ποιεῖν
τινα γηράσκειν. || Ρμ. [αἰτ.]: دوران — ٥ پل٥.
دوران — ٥ پل٥. تهريم — ٥ پل٥.

تهرب } A. τεχέτις [ρζ. هرب] ρ. ἀφ. φυ-
γάδουσις. || Ρμ. φυγαδεύω [αἰτ.]:
— ٥ پل٥. تهرب — ٥ پل٥. تهرب — ٥ پل٥.

تهرج } A. τεχέτις [ρζ. هرج] ρ. ἀφ. τὸ ἄ-
δειν, ψάλλειν.

تهرز } A. τεχέτις [ρζ. هز] ρ. ἀφ. τὸ κι-
νεῖσθαι, δονεῖσθαι, σείεσθαι ὡς τὰ
φύλλα δένδρου ἐκ τοῦ ἀνέμου: τὸ σκιρτᾶν ἐκ
χαρᾶς, συγκινεῖσθαι: — ٥ پل٥. تهرز — ٥ پل٥.
اهتزاز — ٥ پل٥. تهرز — ٥ پل٥.

تهزیز } A. τεχέτις [ρζ. هزیز] ρ. ἀφ. τὸ δονεῖν,
κινεῖν, σείειν, δόνουσις, κίνουσις: — ٥ پل٥.
تهزیز — ٥ پل٥. تهزیز — ٥ پل٥. تهزیز — ٥ پل٥.
تهزیز — ٥ پل٥. تهزیز — ٥ پل٥. تهزیز — ٥ پل٥.

ἢ προῶν αὐτὰ κινεῖ τὰ φύλλα τῶν φοινίκων
|| اولسم ای نهال نوخیز کهواره کی کیم ایدردی تهزیز ||
ἐγὼ ἐὰν δὲν ἤμην ὃ βλαστὲ ἀοριθάλη, τὴν κοι-
τίδα σου τίς ἠθέλε κινεῖ; § πλθ. تهزیزات.

تهزیل } A. τεχέτις [ρζ. هزل] ρ. ἀφ. τὸ καθι-
στάναι τι ἰσχνόν, ἀδύνατον, ἰσχναι-
νειν, ἐξασθένεισις: — ٥ پل٥. تهزیل — ٥ پل٥.
تهزیل — ٥ پل٥. تهزیل — ٥ پل٥. تهزیل — ٥ پل٥.
تهزیل — ٥ پل٥. تهزیل — ٥ پل٥. تهزیل — ٥ پل٥.

تهکم } A. τεχέτις [ρζ. هکم] ρ. ἀφ. χλευ-
ασμός, σκώψις, εἰρωνεία: — ٥ پل٥. تهکم — ٥ پل٥.
تهکم — ٥ پل٥. تهکم — ٥ پل٥. تهکم — ٥ پل٥.
تهکم — ٥ پل٥. تهکم — ٥ پل٥. تهکم — ٥ پل٥.

تهکما } A. τεχέτις-εν, ἐπρ. χλευαστικός,
σκωπτικός, εἰρωνικός.

تهکمی } A. τεχέτις-می, ἐπθ. χλευαστικός,
εἰρωνικός: — ٥ پل٥. تهکمی — ٥ پل٥.
تهکمی — ٥ پل٥. تهکمی — ٥ پل٥. تهکمی — ٥ پل٥.

تهلک } A. τεχέτις, κ. τεχέτις [ρζ. هلك] ρ. ἀφ. τὸ
κινεῖσθαι, κινεῖσθαι, κινεῖσθαι, κινεῖσθαι.

تهلک } A. τεχέτις [ρζ. هلك] ρ. ἀφ. τὸ
κινεῖσθαι, κινεῖσθαι, κινεῖσθαι, κινεῖσθαι.

تهلکسز } T. τεχέτις-سز, ἐπθ. ἀκίνδυνος,
ἀκίνδυνος, ἀκίνδυνος, ἀκίνδυνος.

تهلکلی } T. τεχέτις-لی, ἐπθ. ἐπικίνδυνος,
ἐπικίνδυνος, ἐπικίνδυνος, ἐπικίνδυνος.

تهلکلی } T. τεχέτις-لی, ἐπθ. ἐπικίνδυνος,
ἐπικίνδυνος, ἐπικίνδυνος, ἐπικίνδυνος.

تهلیل } A. τεχέτις [ρζ. هل] ρ. ἀφ. φαι-
δρῶς, ἐνεκα χαρᾶς, ἡλαρότης.

تهلیل } A. τεχέτις [ρζ. هل] ρ. ἀφ. ἀπαγγελ-
ία τοῦ Θεοῦ: — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥.
تهلیل — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥.
تهلیل — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥.
تهلیل — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥. تهلیل — ٥ پل٥.

προπαρασκευῇ [δοτ.] : — غزيمته προετοιμασία
εἰς ἀναχώρησιν· § πλθ. تهيهات.

٢٢ } Δ. τεργίσι [ρζ. هيب, βλ. هيت] ρ.άψ.
 τὸ παριστάναι τινὰ ἢ τι φοβερόν, ἐ-
 πιδελπτικόν, μεγαλοπρεπῆ || Ρμ. [αἰτ.] بر ذاتي
 — آدم نظرند بر παριστάνω ἄνθρωπον τινὰ εἰς
 τὰ ὄμματα τινος ὡς μεγαλοπρεπῆ κτλ.

.. } A. $\tau\epsilon\chi\gamma\acute{\iota}\delta\iota\varsigma$ [ρζ. هيج , βλ. هيجان] ρ.
 هيج } ἀφ. τὸ ἐρεθίζειν, διεγείρειν, ἐρεθι-
 σμός, διεγερσις: — سوزار ايله — حميته چالدى
 διὰ τοιούτων λόγων προεπαθήσεε νὰ διεγείρῃ
 τὸν ζῆλον· || ي — غضبك διεγερσις ὀργῆς, || Ρμ.
 [αἰτ.] ايتك — اوکسوروكى ἐρεθίζω τὸν βῆχα· § πλθ.
 تهيجات.

٢١٤ } A. τεχνίη [ρζ. هئى, βλ. هيئت] ρ.άψ.θ.
 τὸ προετοιμάζειν, προπαρασκευάζειν,
 προετοιμασία, προπαρασκευή: سفر لوازم سفر—
 προπαρασκευῇ τῶν χρειωδῶν τῆς ἐκστρατείας·
 || اسباب ظفر — προπαρασκευῇ τῶν μέσων τοῦ
 θριάμβου. || Ρμ. [αἰτ.]: إيتاك — اسباب موفقتي — προ-
 παρασκευάζω τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας· § [ιατρ.]
 προδιάθεσις· § [φαρμ.] διανέμησις· § πλθ. تهئات

تیا ترو } Ελ. τίατρο, ὄν. θέατρον : تیه باشی
 سی — بحجه سی — θέατρον τοῦ κήπου τῶν
 Μνηματακίων [ἐν Κων]λεϊ· || — او یونی — θεατρική
 παραστάσις· || — او یونجیسی — ηθοποιός· §βλ. تماشاخانه.

تیا تروجی } T. τιατρο-δῆζου, ἐπὶ θ. ἡθοποιός :
قر — κόρη ἡθοποιός.

τλιτ } τιτῆς, ὄν. κ. Τιτέτ [ἐπαρχία Σινι-
 κῆς] § λεπτόν μαλλίον τοῦ Τιτέτ §
 ὕφασμα ἐκ τοῦ μαλλίου τούτου ὁμοιάζον πρὸς
 σάβλιν· ὕφασμα βαμβακερόν, κ. ντυμπέτι.

} Δ. τερεπιδος [ρζ. يس, βλ. يوست θ.
 } ἄφ. τὸ ξηραίνεσθαι, ξήρανσις: —
 } ξήρανσις καρποῦ νόπου· § πλθ. نبات.

ΤΙΛΙΣ } Α. τείπις [ρζ. تيس, βλ. -يوسτ ρ.
ἀφ.τὸ ξηραίνειν, ἀποξηρανσις[αίτ].

تلت } T. τίς, μόν. ἀπομύνησις βραδέος καὶ
ὑποκώφου θοορύθου: پیت — ἀνθρώπου
βοαδουκίνητος, ὀκνητός, ἄλλιος.

تيجان } A. τοῖζ' αὖν [πλθ. τοῦ تاج] ὄν. στέμ-
 ματα, διαδήματα: سلاطين سلف — τὰ
 στέμματα τῶν προηγουμένων Σουλτάνων.

تير } T. $\tau\iota\rho$, $\mu\omicron\rho\iota\omicron\nu$ $\beta\lambda.$ τ .

٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨

تیراڑہ } Π. τира-ζέ, ὄν. οὐράνιον τόξον.

} **تيرامولا** } **It. tiramolla** [tiramolle] ἐπιφ.
 } **τὸ ἔλκειν τὸ σχοινίον, ἐξ οὗ εἶναι**
προσδεδεμένον βάρος: اترك — ἔλκω κτλ.

تیرانداز } Π.τιγ-έν-αζ, ὄν. ὁ πρίπων βέλῃ.
τοξότης: ξικανός, ἐπιτηδεύς § ἀφ.
تیراندازی τοξευτική.

T. *τιροπίτιν* και *تیرپید* *τιροπίτιν*,
 كرتين [κατὰ τὸ *لحج*, ἢ λ. 622.] ὄν
 μικρὰ θκαλάνη τοῦ κηπουροῦ, μικρὰ τσάπα

تيرخوش } Ελ. τριχός [ἐκ τοῦ τριχίος, τρι-
χίας] ὄν. σάρδα, σαρδίνην ἢ σαρ-
δέλλα· βλ. και ساردله آتش بالغه και

تیردان { Π. τιρ-τάν, ὄν ψαρέτρα· βλ. تیرکش

تیرزن } II. τιρ = ζέν, ὄν, τοξότης' συνών
 تیر انداز .

تیرکش { Π. τῖρ-κέξ, ὄν. φαρέτρα: *سازد کش*
 φαρέτρα χροδοκέντης.

تيرماه } II. τὸ-μαζ, ὄν. τὸ ὄνομα τοῦ τε
 τάρτου μινός τῶν ἀρχαίων περσῶν
 ἀντιστοιχοῦντος τῷ Ἰουλίῳ.

تیره } Γλ. **τιρε** [tirée] ὄν. κλωστή βαμβακε
οὐὰ διὰ ραφίν.

تیره } Π. πῆρῃ, ἐπὶ θ. θολός, σκοτεινός: — ب
 } ὕδωρ θολόν· || هوى καιρός σκοτεινός
 νόος· || — نؤه نؤه σκοτεινή.

تیره تخت } Π. τὴρὲ - πάχτ, ἐπθ. οὐ ἡ τύχη
ἀκοτενὴ διδυμενὴς ὁ διδυτυχὴς

ترددل { II. πρὸς-τίδ., ἐπθ. οὐ ἡ καρδίη
σκολοεινὴ μαίον σκολοά.

Π. τιθ-ερεί, ἐπθ. οὐ ἡ γνώμη σφα
λεοά ματαία.

تیز } T. τίς κ. τίς [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ἐπρ. τα
 } ἔχως: الدن — τίς-ἐλάν, ἐν σπουδῇ, ἐν
 τάχει || برو — τίς-περί, ἐν τὸς ὀλίγου καιροῦ, εὐ-
 κόλως || — — συχνά συχνά || كدن — بورلو

تيكسفاك } T. **τικδινμέκ**, βλ. **ديكسينك**.

تيار } Π. **τιμάρ**, ὄν. φροντίς, ἐπιμέλεια, περιποίησις, θεραπεία γινόμενη πρὸς ἀ-

σθενῆ, ἢ πρὸς ζῶον, ἢ πρὸς ψυτὰ, ἢ πρὸς πλῆ-
γὴν: — **ي** — νοσηλεία, περιποίησις πρὸς ἀ-
σθενῆ: || **آ** — ἵπποκομία, ἐπιμέλεια πρὸς ἵπ-
πον: || **ی** — **ياره** ἐπιμέλεια πλῆγης, ἥτοι πλύσις,
ἀλειψίς δι' ἀλοιφῆς, ἐπίδεσις αὐτῆς || **ی** — **طوبراقی**
καλλιέργεια γῆς, ἥτοι σκάψιμον, κόπρισμα κτλ.

|| Ρμ. ἐπιμελοῦμαι, περιποιουμαι, καλλιεργῶ:
|| **آ** — **ایتم** ἐπιμελοῦμαι τοῦ ἵππου, τὸν κάμω
τιμάρειν **§ τιμάρειον**, ἥτοι μέρος γῆς ἐκ τῶν ἀδεσπό-
των δημοσίων γαιῶν, ὁ περὶ ἐχορηγεῖτο ἄλλοτε τοῖς
ἀξιωματικοῖς τοῦ στρατοῦ εἰς ἀνταμοιβὴν τῶν
ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐνέμοντο οὗτοι
τὴν δεκατέριαν καὶ τὰ ἄλλα δικαιώματα: || —
صاحبی τιμαριώτης: || **حاصلاتی** — προϊόντα τιμα-
ριῶν, ἥτοι δέκατα: || **قلی** — γραφεῖον τῶν τιμα-
ριῶν, ἢ κτηματολόγιον [τὴν σύμμερον **دفتر خاقانی**
سیاهی زعامت βλ. **سياهی زعامت**].

تيار جي } T. **τιμαρ-δζι**, ὄν. ὁ ἔχων τιμαριον,
τιμαριώτης: § ὁ ἐπιμελούμενος ἀ-

σθενοῦς ἢ ἵππου, ἥτοι νοσοκόμος, ἵπποκόμος.

تيارخانه } Π. **τιμαρ-χανέ**, ὄν. φρενοκομείον:
|| **قاجانی** — δραπέτης φρενοκομείου,

ἥτοι παράφρων, τρελλός.

تيارخانه جي } T. **τιμαρ-χανεδζι**, ὄν. διευ-
θυντὴς φρενοκομείου ἢ ὑπ-

ἀλληλός ἐπιμελούμενος παραφρόνων.

تياری } A. **τιμαρ-ι**, ἐπθ. τιμαριωτικός: § 0.
|| **تیاریه** — **گاہی** γαῖα τιμαριωτικά.

تیم } A. **τεγέμυδ** [p. 3. **یم**] p. ἄφ. τὸ καθα-
ρίζεσθαι, καθαρὸς θρησκευτικὸς παρὰ

Μουσουλμάνοις τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν
μέχρις ἀγκῶνος, γινόμενος δι' ἄμμου ἢ χώματος,
ἐλλείπει ὕδατος: || **جائزدر** — **ضرورتده** ἐν ἀνάγκῃ
ἐπιτρέπεται ὁ δι' ἄμμου καθαρμός: βλ. **آبدست**.

تین } A. **τεγέμυδ** [p. 3. **یم**] p. ἄφ. τὸ θεωρεῖν
τι αἰθιον οἰωνόν καὶ ἀπεκδέχεσθαι ἐξ

αὐτοῦ καλὸν [p. 3. **یله**]: || **بر مرقفك زیارتیه** — τὸ θεω-
ρεῖν αἰσίαν τὴν ἐπισκεψὶν τάφου: || **تینات** πλθ.

تینا } A. **τεγέμυδ-εν**, ἐπρ. ἐπ' αἰσίσις οἰω-
νοῖς: || **مکتبک کشادی مناسبته تبرکاً و—مولد** —

ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαίνι-

ων, τῆς σχολῆς ἀνεγνώσθην ἐπ' αἰσίσις οἰωνοῖς
ἢ γέννησις τοῦ προφήτου.

تيور } T. ἢ **دور** ἢ **دور** **تيور**, ὄν. σίδηρος:
|| **آق** — σίδηρος σφυρηλάτος: || —

σίδηρος χυτός: || **ازک** σίδηρος σκληρός [ἀρ-
σενικός]: || **دیشی** σίδηρος μαλακός [θηλυκός]:

|| **تاوندہ دوکور** — σκωρία σιδήρου: || **بوقی** —
σίδηρος ὅταν ᾗ θερμὸς [**تاہینہ**] σφυρηλατεῖται

[πᾶν πρᾶγμα συντόμως καὶ πρὶν ἢ παρελθῇ ἢ
ζέσις ἐπιτυγχάνεται: p. 3. **ی** — **تد** σίδη-

ρον τοῦ ἀρότρου, ὕνις: || **تفک** — σίδηροῦς
σάλιν τοῦ πυροβόλου: || **قلچ** — τὸ ἐλασμα τοῦ

ξίφους: || **ی** — **انسی** — ὁ μέγας βραχίον
τῆς ἀγκύρας, μεθ' οὗ συνδέεται ὁ κάλως **بلا**.

|| **ایق** — ἀγκυροβόλῳ: || **قالدمرق** — ἀγκυρο-
βόλῳ: || **ی** — **قول** σιδηροῦς μοχλός, ἀμπάρα: § [ἐπθ.] —

|| **آلاتی** — σιδηρὰ ἐργα-
λεῖα: || **تول** — σιδηροῦν σύρμα: || **بول** — σιδηροδρό-

μος: || **قو** — βράχος ἀδιάδατος ἐν τοῖς ποταμοῖς,
σιδηρὰ πύλαι: || **ایاق** — σιδηροῦς ποῦς, ἀκούρα-

στος: || **جاریق** — σιδηροῦν ὑπόδημα [τσαροῦχι],
ἥτοι μὴ φθειρόμενον: || **لبلی** — σιδηροῦν στραγά-

λιον, πρᾶγμα ὅπερ δὲν καταπίνεται, δύσκο-
λον: || **لک** — **تيور-λέنگ**, ὄν. κ. Ταμερλάνος

[**تيور** ὁ **خوالت**].

تيورباش } T. ἢ **دور** **تيور-باش**, ὄν. σιδη-
ροκέφαλα, ἥτοι ἐπιπλά καὶ σκεῦη

οἰκίας, ἢ μηχαναὶ ἐργοστασίου, ἢ ἐργαλεῖα καὶ
ζῶα κήπου καὶ ἐπαύλεως καὶ τὰ παρόμοια, ἃ-

τινα μεταχειρίζεται ὁ ἐνοικιαστής, ἐν δὲ τῇ λή-
ξει τῆς ἐνοικιασθεως ἀφίγει ἐν τῷ ἐνοικιασθέντι

κτίματι ὡς εὔρεν: § [ἐπθ.] σιδηροκέφαλος, ἐ-
πίμονος, ἰσχυρογνώμων [ἀνθρωπος, ζῶον].

تيوربوزان } T. **تيور-پوزان**, ὄν. κολλύ-
ριον [διὰ τοὺς ὀφθαλμούς].

تيورجي } T. ἢ **دور** **تيور-دجي**, ὄν. σιδηρο-
γός: § ἄφ. σιδηροουργική.

تيورکی } T. **تيور-گی**, βλ. **تحرک**.

تيورملک } T. ἢ **دور** **تيور-ملک**, p. **متد**.
ἀγκυροβόλῳ [κ. σιδηρόνῳ].

تيورلی } T. ἢ **دور** **تيور-لی**, ἐπθ. ἡγκυ-
ροβόλημένος: § ὁ περιέχων σίδηρον.

تيوريول } T. ἢ **دور** **تيور-یول**, ὄν. σι-
δηροδρόμος [p. 3. **شندوفر**].

تیمی } T. τιμί-τιμί, ὄν. εἶδος παιδιᾶς
 τῶν Αἰθίοπων· σοῖδημα παραγόμενον ἐκ τῆς δῆξεως ἐντόμου τινός.

} A. τεῖμιμ [ρζ. ٢٤] ρ. ἀφ. βάλλω τινά
 } νά καθαρισθῇ δι' αἵμου ἡ χύματος,
 ἀντὶ ὕδατος: — خستى βάλλω τὸν ἀσθενῆ νά
 καθαρισθῇ κτλ. βλ. ٢٤.

تین } A. τίν, ὄν. οὕκον: — شجرال σεδζέροδ-
τ-τίν, συκῆ.

تيون } T. τεγόν, ἡ تين تين, ὄν. δικλουργος.

تيه } A. τίς, ὄν. ἔρημος, ἰδίᾳ ἡ ἐν ἣ ἐπλά-
 νήσονται οἱ Ἰσραηλῖται μετὰ τὴν ἐκ τῆς
 Αἰγύπτου ἐξόδου αὐτῶν· § [ἀνατ.] λαβύρινθος.

تيهو } Π. τυχού, ὄν. πέρδιξ ἡ φαιά.

٢١٢ } A. **τιχ-ίς**, ἐπιθ. [ἀνατ.] ὁ τῆς λαδου-
 ρίνθου, λαδουρινθικός: الشكل — **τιχίδ-**
 ὁ-σέκλ, λαδουρινθώδης.

ت

۵ } ὁέ, πέμπτον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλ-
 } φαθήτου, ἀπαντῶν μόνον ἐν ἀραβικαῖς
 λέξεσι καὶ προφερόμενον ὑπὸ μὲν τῶν ἀράδων
 ὡς τὸ θ τῆς ἐλληνικῆς, ὑπὸ δὲ τῶν ὀθωμανῶν
 ὡς σ [βλ. καὶ ۶]. Ἀριθμητικῶς σημαίνει 500
 [βλ. ۵۰۰].

$\left\{ \begin{array}{l} \text{A. } \delta\alpha, \delta\nu, \theta. \delta\nu\omicron\mu\alpha \text{ ἀραδικὸν τοῦ γραμ-} \\ \text{ματος } \tau \text{ καλουμένου: مثله ئى } \delta\alpha\text{-}i \text{ مـ} \\ \text{σελλεζε, ἵτοι } \delta\alpha \text{ τὸ τρίστιγμον. || حرف التا} \\ \text{κάρθϑ-σ-δ\alpha, τὸ γράμμα } \delta\alpha. \end{array} \right.$

ثابت } A. *ḥaṭiṭ* [ῥζ. ثبت] ἐπιθ. πάγιος, σταθερός, ἐδραῖος, ἀκίνητος, ἀπλανής, ἀποδεδειγμένος, βέβαιος: — اطمینان — *ἄτμω μηχανῇ παγία* || اسکلہ — ἀποδάθρα σταθερά [οὐχὶ κινήτη] || — کوکب — ἀστὴρ πάγιος, ἥτοι ἀπλανής || در — سوزنده ἢ فکرندۀ ἢ عزمنده — *εἶναι σταθερός, ἀκλόνητος ἐν τῷ λόγῳ, ἐν τῷ φρονήματι, ἢ ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτοῦ* || فکری — *ἄνθρωπος σταθερὸν φρονήματων, ἀρχῶν* || — *یث — قدم* — *σταθερός τὸν πόδα, ἀκλόνητος: قدم* — *بو رأیك اوزرنده* [*ḥaṭiṭ-kaṭiṭ-u*] — *اولی* || *Πμ.* — ἀποδείκνυμαι, βεβαιοῦμαι, γίνομαι πάγιος, σταθερός, κατακυροῦμαι: — دعوی نه کی دلیل ایلہ

اولدی η άγωγη αὐτοῦ διὰ τίνος ἀποδείξεως
 ἀπεδείχθη; || شهر رجب شریف غره سی صالی کونند ||
 اولش — η πρώτη τοῦ ἱεροῦ μνηδός Ρεδζεπ
 ἐδεδαιώθη ἀπό της Τρίτης, ἵτοι τήν Τρί-
 την εἰσῆλθεν ὁ μὴν κτλ. || دین اگر اصل اوزرینه ||
 معجل ایسه کفیل حقنده دخی معجل اولارق — اولور
 ἐάν τὸ χρέος διὰ τὸν πρωτοφειλέτην εἶναι ἀ-
 πρόθεσμον, καθίσταται τοιοῦτον καὶ διὰ τὸν
 ἐγγυητήν· || [δοτ.] : محال علیہن اول بورجی مطالبه : ||
 — τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαι-
 τήσεως τοῦ χρέους ἐκείνου παρὰ τοῦ ἐφ' οὗ ἡ
 μετάθεσις κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ με-
 τάθεσις· § θ. ثابته : — اهالي σταθεροι κάτοικοι
 — || διόσχου مدعیات — || αστέρες ἀπλανεῖς ·
 — || αστρονομισμοί ἀποδεδειγμένοι· § βλ. ثابته .

ثابتات } A, θαπίτατ [πλθ. τοῦ ثابتہ] ὅν. θ.
ἀπλανεῖς ἀστέρες ἀντίθ. سیارات βλ.

ثابته } A. θαπίτε [θολ. τοῦ ثابت] ὄν. θ. ἀ-
 πλανῆς ἀστήρ: بر — ایله بر سياره
 الفرق ἡ διαφορά μεταξύ ἐνὸς ἀπλανοῦς
 ἀστέρος καὶ ἐνὸς πλανήτου. § πλθ. ثابته θα-
 πίτατ καὶ ثواب θαπίτ.

٦٢ } A. *θάρο*, ἀφ. ἐκδίκησις: اخذ — *λαμ-*
 δάνω ἐκδίκησιν, ἐκδικοῦμαι.

[πουντοῦκ] ἀπὸ τῶν πληγῶν· || سداد — ἐλκυστήρ
πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν πωμάτων, ἐκπωμαστήρ
[δρετάτ]· § [γραμ.] πρὸθεσις ἀραδική: و مجرور —
ἢ προθεσις καὶ τὸ ἐν συντάξει μετ' αὐτῆς ὁ-
νομα [μεδζοούρ]· § θ. جاره: حروف προθέσεις.

جار جار } T. δζαρ-δζάρ, ὁν. κραύγασος, λδ-
λος, φλύαρος· βλ. και جر جر.

جار جي } T. δζαρ-δζή, ὁν. δημόσιος κῆρυξ.

جارح } A. δζαριχ [ρζ. جرح] μτχ. ὁ τραυ-
ματίζων: طوئلي مجروح خسته خانه —
τραυματίζας συνελνήθη, ὁ δὲ τραυ-
ματίζεις εἰς τὸ νοσοκομεῖον μετνήχθη· § ἀναι-
ρῶν[αίτ.]: در — شديدي سوزگر اولكي سوزگري —
παρὼν λόγος ἡμῶν ἀναιρεῖ τὸν προηγούμενον· §
θ. جاره: اسلحه — δπλα ἀγχέμαχα ὡς ξίφος, μά-
χαира· || — دلا — ἀποδείξεις ἀναιρετικά.

جارحه } A. δζαριχ [θηλ. τοῦ προηγ.] ὁν.
θ. ἑκαστον τῶν μελῶν τοῦ σώμα-

τος, ἰδίαι αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, δι' ὧν ὁ ἀνθρω-
πος κερδαίνει τὰ πρὸς τὸ ζῆν· § ζῶν καὶ ἰδίαι
πτηνὸν σαρκοφάγον· § πλθ. جوارح — δζεδαρίχ.

جارس } T. δζαρις [βλ. جار] ὁν. κραύγασος,
φωνασκῶν [φωνακλᾶς], φλύαρος.

جارسلك } T. δζαριδ-λίε, ὁν. φωνασκία,
θόρυβος, φλυαρία.

جارسلمك } T. δζαριδ-λενιέ, ρμ. οὐδ.
φωνασκῶ, θόρυβῶ, φλυαρῶ.

جارطه } T. δζαρτά, ὁν. πορδή: چكمك —
δω [χυδ.]· βλ. ضرطه καὶ زورت.

جارلامق } T. δζαρ-λαυμάκ, ρμ. οὐδ. φω-
νασκῶ, φλυαρῶ.

جارلانمق } T. δζαρ-λανυμάκ, ρμ. μσ. πε-
ριδάλλομαι σάλιον [τζάρι].

جاری } A. δζαρι [ρζ. جری, βλ. جریان] μτχ.
ὁ ρέων, τρέχων: ماء — ὕδωρ ρέον,

κ. τρεχάμενον· || شهر — ἢ ماء ὁ τρέχων μῆν· § ὁ
ἐπικρατῶν, κρατῶν, ἰσχύων: امر — διαταγή
ἰσχύουσα. || ρμ. رءو — ρέω, τρέχω, ἐπικρατῶ,
κρατῶ, ἰσχύω, ἐφαρμόζομαι: بحر و برده حکمی —
ἰσχύει ἢ ἐξουσία αὐτοῦ [ἀνάσσει] ἐν τε
τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ· || — بوراده —
بو — ὁ κανὼν οὗτος δὲν ἰσχύει ἐνταῦθα· ||
هر طرحه آسایش و انضاط — ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου κρατεῖ τὸ εὖθος· || — مكملا —
πανταχοῦ ἐπικρατεῖ πλήρης ἢ —

сухія και τάξις· § θ. جاريه: — ماء — τὰ ὕδατα τὰ
ρέοντα· || — اصول — ἢ ἐπικρατοῦσα τάξις, τὸ κα-
θεστῶς· || — عادت — κρατοῦν· || βλ. ἐπόμε.

جاريه } A. δζαριχ [θ. τοῦ προηγ.] ὁν. θ. δοῦ-
λη, ὑπηρετρια: — بياض — δοῦλη λευ-
κή· || — زنجيه — δοῦλη Αἰθιοπία.

جازر } T. δζαζιρ, βλ. جز.

جازم } A. δζαζιμ [ρζ. جزم] μτχ. ὁ ἀποφασί-
ζων ὀριστικῶς, ἀποφασιστικός: عقل —
— νοῦς ἢ γνώμη ἀποφασιστικῇ· § θ. جازمه —

جاس } T. δζάς, μόριον προτασόμενον ἐπι-
θέτων τινῶν πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἐν-
νοίας: جاس جاولاق — δζάς-δζαδλάκ, ὁλόγυμνος.

جاسوس } A. δζαδοῖς [ρζ. جسن] ὁν. κατά-
σκοπος, ὁ ζήτην νὰ μάθῃ τὰ ἰδιαι-
τερα τῶν ἄλλων· § πλθ. جواسيس —

δζεδαρίχ: — جواسيس —
δζεδαρίχ-δζαδλῶν, οἱ εἰδότες τὰ ἐν
ταῖς καρδίαις, ἥτοι τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων.

جاسوسانه } II. δζαδουδ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
κατασκοπῶ, κατασκοπικός.

جاسوسلق } T. δζαδουδ-λοῖκ, ὁν. κατα-
σκοπεῖα.

جاسوسليت } A. δζαδουδ-ιγέτ, ὁν. θ. κατα-
σκοπεῖα § II. جاسوسى — δζαδουδί,

جاش } A. δζέ'ς, ὁν. σκίρτημα.

جاعل } A. δζα'τλ [ρζ. جعل] μτχ. ὁ ποιῶν, ὁ
δημιουργός, ὁ χορηγός: —
الظلمات —

δζα'τλδ-ζ-ζυλδματ — βέ-ν-νοῦρ, ὁ δη-
μιουργός τοῦ σκότους καὶ τοῦ φωτός [θεός].

جاغ } T. δζάγ, ἢ δζάδ, ὁν. ἀκτὶς τρο-
χοῦ, ἥτοι ἑκαστον τῶν ξυλίνων ἢ σι-
δηρῶν ἐλασμάτων τῶν ἐνούντων τὴν περιφέ-
ρειαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ κέντρου.

جافل } T. δζαγνήλ, δζαγνήλ, δζαγνήλ, δζαγνήλ,
βλ. جافل, جافل.

جاف جاف } T. δζάφ-δζάφ, καὶ جوف —
δζάφ-δζοῦφ, μόριον παριστά-
νον στόμφων· συνέκδ. λόγοι πομπῶδεις καὶ ἐπι-
τετνευμένοι.

جافلی } T. δζαφ-δζαφλ, ἐπθ. ὁ ὅμι-
λῶν μετὰ ὕψους πομπῶδους
καὶ ἐπιτετνευμένου.

§ ٤ — *θαλάσσιον κῆτος*.

- جاناوارلق } T. ὁζαναθαρ-λῆκ, ἀφ. θηριω-
δια.
- جان آور } Π. ὁζαν-ἀδέρ, ἐπθ. ἐμψυχός·
βλ. जानुव and जानुव.
- جان افرا } Π. ὁζαν-ἐφζά, ἐπθ. ὁ τὴν ψυ-
χὴν αὐξάνων, τερπνός· βλ. جانفرا.
- جاناب } A. ὁζανίτ [οζ. جنب] ὄν. μέρος, πλευ-
ρά: يمين — τὸ δεξιὸν μέρος || يسار —
τὸ ἀριστερὸν μέρος || غربي — πρὸς
δυτικὰς [ἐν τῷ δυτικῷ μέρει] τῆς Κων]πόλεως·
§ κατὰ δοτικὴν ἰσοδυναμίαν τῇ ἡμετέρᾳ πρὸς,
εις, μετὰ δὲ τῆς دى τῇ ἡμετέρᾳ παρὰ: جزاء —
ἀνεχώρησε πρὸς τὴν Χερζάζην [ὁζα-
νίτ: ὁζαζέ] || استئناف محكمه رياسى — عاليه
πρὸς τὴν A.E. τὸν πρόεδρον τοῦ ἐφετερίου [ὁζα-
νίτ: ἄλι = τὸ ὑψηλὸν μέρος] || سلطنت سیه —
παρὰ [ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ μέρους] τῆς
Κραταιᾶς Βασιλείας || جليل المناقب [سنی الجوانب] —
جليل المناقب ἢ παρὰ τοῦ ὑψηλοῦ
μέρους τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας [ὁζανίτ: ὁζε-
λίζ-θλ-μενακίτ, ἢ δενίθ-θλ-ὁζεβανίτ, ἢ δερζέθ
ὁζαζίτ· βλ. λ.] § دوتیک جانپن ὁζανίτ, τὰ
δύο μέρη· § πλθ. جاناب ὁζεβανίτ· § βλ. طرف.
- جانباز } Π. ὁζαν-παζ [κ.λ. ὁ τὴν ζώνην αὐ-
τοῦ ρυθμίζοντος] ὄν.: اي —
σχοινοβάτης || آت — ὁ παριστάνων περιέργους
τέχνας ἐπὶ τοῦ ἵππου· § ἵπποπώλης· δαμαστής
ἀγρίων ζώων· § δόλιος, πανουργός.
- جانبازخانه } Π. ὁζαν-παζ-χανέ, ὄν. θέατρον,
ἐνθα παριστάνει σχοινοβάτης.
- جانبازلق } T. ὁζαν-παζ-λῆκ, ὄν. σχοινοβα-
τία· § ἵπποπώλη· § δολιότης,
πανουργία.
- جانبخش } Π. ὁζαν-παζ-χέ, ἐπθ. ζωοπαρόχος,
ζωογόνος.
- جانبدار } Π. ὁζανίτ-τάρ, ἐπθ. ὁπαδός· [βλ.
طرفدار]. § στρατιώτης πλαιοφύ-
λας· § ἀφ. جانبداری ὁζανίτ-τάρ.
- جانپور } ὁζαν-τάρ, βλ. جونپور.
- جانپي } A. ὁζανίτ-i, ἐπθ. πλευρικός, πλά-
γιος.
- جانپين } A. ὁζανίτ-εῖν [δυν. τοῦ جانب] ὄν.
τὰ δύο μέρη· βλ. جانپين طرفين.
- جانپور } Π. ὁζαν-περζέ, ἐπθ. ὁ τρέφων
τὴν ψυχὴν, τερπνός· βλ. روحپرور.

- جانخراش } Π. ὁζαν-χρηάξ, ἐπθ. ὁ τὴν ψυχὴν
ἀμύσων [τσογγρανίζων], σπα-
ραξικάρδιος: آواز — φωνή σπαραξικάρδιος.
- جاندار } Π. ὁζαν-τάρ, ἐπθ. ὁ ἔχων ψυχὴν,
ἐμψυχός.
- جاندارمه } Γλ. ἢ زنداره ὁζαν-τάρμα, ὄν.
χωροφύλαξ, χωροφυλακία.
- جانربا } Π. ὁζαν-ρσπᾶ, ἐπθ. ὁ τὴν ψυχὴν
ἐλκων, θελξικάρδιος.
- جانسپار } Π. ὁζαν-οιπαρ, ἐπθ. ὁ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θύων, ὁ ρυθμίζων αὐτοῦ
ὑπὲρ τινος, ἀφωσιωμένος.
- جانسپارانه } Π. ὁζαν-οιπαρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων τῷ θύοντι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, τῷ ἀφωσιωμένῳ, πιστός: غیرت —
ἀφωσιωμένους· § ἐπθ. μετ' αὐταπαρνησίας.
- جانسپاری } Π. ὁζαν-οιπαρ, ἀφ. ἐθελόθυ-
σία, ἀφωσιώσις.
- جانستان } Π. ὁζαν-οιτάν, ἐπθ. ὁ ἀποσπών,
ἀφαιρὼν τὴν ψυχὴν, ὁ φονεύων:
— ورايا گنهی افهائویدا τὴν ψυχὴν.
- جانسر } T. ὁζαν-οῦξ, ἐπθ. ἀψυχός, νεκρός,
λίαν ἀδύνατος, ὁ μὴ δυνάμενος ν'
ἀνθέξει, ὁ ἀνευ ἐφέσεως, ὁρέξεως.
- جانسزلق } T. ὁζαν-οῦξ-λῆκ, ὄν. ἐλλειψίς
ζωῆς, ζωηρότης, μεγάλη ἀ-
δυναμία.
- جانسوز } Π. ὁζαν-οῦξ, ἐπθ. ὁ καίων τὴν
ψυχὴν, τὴν καρδίαν, ἀλγεινός.
- جانشکار } Π. ὁζαν-σικάρ, ὁ θηρεύων τὴν
ψυχὴν, ἐραστής· βλ. ἐπθ.
- جانشکر } Π. ὁζαν-σικέρ, [βλ. شکر] ὄν. ὁ
θηρεύων ψυχὰς, ὁ ἀγγελός ὁ λαμ-
δάνων τὰς ψυχὰς τῶν θνησκόντων· βλ. عزرائل.
- جانشین } Π. ὁζαν-οῦξ, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ θέσει
τινὸς καθήμενος, ὁ ἀναπληρῶν
τινα, τοποτηρητής, ἐπίτροπος, διάδοχος.
- جانغل } T. ὁζαν-γκήλ, μόνον ἐν χορδῇ με-
τὰ τοῦ جونفول ὁζαν-γκήλ πρὸς
παράστασιν κακῆς προφορᾶς· βλ. چاره یاتره and
طانل طونل · § κρότος, βόμβος κώδωνος.
- جانقرسا } Π. ὁζαν-φερζά, ἐπθ. ὁ τριδων,
φθειρὼν τὴν ψυχὴν, ἀλγεινός.
- جانفرا } Π. ὁζαν-φεζά, ἐπθ. ὁ τὴν ψυχὴν
αὐξάνων, ζωογόνος, τερπνός: جای —
— τόπος ζωογόνος, τερπνός. || βλ. جان افرا.

جاو جاو } T. 57a6-57a6, 5v. ἀφένυμα καφέν
των βλ. καὶ 70.

جاهلی } A. ḏḥaḥḥ-i, ἐπθ. συνών. τῷ جاهلی
 § θ. جاهلی § Π. συνών. τῷ جاهلی βλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

جدول } A. δῶδεξις, ὄν. πίναξ λογιστικὸς
κτλ. ἢ κατάλογος, διάγραμμα: درس —
— πρόγραμμα: || ی — πίναξ καταλόγος λη-
ξιαρχικός, μητρών· || ی — ایستاتیتی πίναξ
στατιστικός· || ی — واردات πίναξ προσόδων·
§ διώρυξ, ἰσθμός: سویش — Ἰσθμὸς τοῦ Σουέζ
[δωδεΐξ]· || حفر ایتمک — σκάπτω διώρυγα· || —
κανόν, κ. ρήγα πρὸς χαράκιμα χάροτο
جده } A. δῆδεξις [θnl. τοῦ جد βλ.] ὄν. θ. μάμ-
μη, ἥτοι μήτηρ πατρὸς ἢ μητρὸς: §
πλθ. جدات δῆδεξις.

جده } δῆδεξις, ὄν. κ. Δῆδεδα, παραλία πό-
λις καὶ ἔδρα τοῦ νομοῦ τῆς Χεδδάχης.
جدى } A. δῆδει, ὄν. ἐριψός: — جدى زώδιον
τοῦ Αἰγόκερω.
جدى } A. δῆδει [ἐκ τοῦ جد δῆδει] ἐπθ.
σπουδαῖος: — ثبت σπουδαία επι-
χειρήσεις· || بر ادم — σπουδαῖος ἀνθρώπος· § θ.
وظائف || σπουδαῖαι ὑποθέσεις: — جديہ
→ σπουδαῖα καθήκοντα.

جدیات } A. δῆδειξίς [πλθ. τοῦ προηγ.]
— ايله اشتغال ايدر — ὄν. θ. σπουδαῖα:
δινεκέως ἐνασχολεῖται εἰς σπουδαῖα.

جدیت } A. δῆδειξίς [ἐκ τοῦ جدی] ὄν. θ.
σπουδαϊότης: — ميتا سπουداي-
تتوس, σπουδαίως.

جدید } A. δῆδειξίς [rç. جد] ἐπθ. νέος: سال
— نئون ἔτος· || لباس نئون ενδυμα· ||
— جديده — نئون τρόπος, νέα μέθοδος: § θ.
مقياسات || نئا ενδυματα — نئون ἔτος· || —
— نئا μέτρα: § دنایک جدیدان δῆδειξίαν ἢ
جدیدن — νύκτα καὶ ἡμέραν, νυχθημερόν.
جدیر } A. δῆδειρ, ἐπθ. ἀξιος: — تقدیر — ἀξιος
ἐκτιμήσεως.

جذاذه } A. δῆδεξιάξ, ὄν. θ. περίκομμα, κ.
κοψίδι· § πλθ. جذاذات .

جذاب } A. δῆδεξιάξ [rç. جذب] ἐπθ. ὁ κατ'
ἐσοχήν ἐλκύων.

جذام } A. δῆδεξάμ, ὄν. λέπρα· βλ. καὶ مسکنك .

جذاملى } T. δῆδεξαμ-λί, ἐπθ. λεπρός· βλ.
مسكين .

جذب } A. δῆδεξίς, ρ. ἀφ. ἑλξίς: کوربانك صمان
چوڭنى — ی — ἑλξίς τεμαχίου ἀχύρου ὑ-
πὸ τοῦ ἠλέκτρον. || Рм. ἑλκος [ait]. : قنطاطس :

ο μαγνήτης ἔλκει τὴν βελόνην. || ايتك قاي — ἔλκω τὴν καρδίαν. § ἀπορροβήσεις, ἀπορροβῶ [ὥς τὸ ψυτὸν διὰ τῶν ριζῶν] § دم — αἰμοόσπασις [ἡατρ].

جذبہ } A. ὁ ἐξ ἑ-ἐ, ὁ ν. θ. ἡ ψυχικὴ κατάστα-
 σις τοῦ ἀνθρώπου, ὃν νοερώς ἔλκει ὁ
 Θεὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἑκστασις, ἐνθουσιασμός ψυ-
 χῆς, συγκίνησις: — ἑκστασις θεϊκὴ. ||
 افكن — ὁ προξενῶν ἑκστασιν. || دار — ὁ ἐν ἐκστά-
 σει διατελῶν, ἑκστατικός: § πλθ. جذبات.

جذر } A. ὄξυζόον, ὄν. ῥίζα [μυμ.]: مرع — ῥί-
 ζα τετραγωνική. || مكعب — ῥίζα κυβι-
 κή. || تام — ῥίζα ἀκραιά. || اسم — ἀσύμμετρος §
 [βοτ.] هوأى — ῥα — ἰουλοειδής. § πλθ. جذور.

جذع } A. ὄξέξ', ὄν. στύπος, στέλεχος φοι-
νίκων, πετριδων κτλ.

4c. ja } Α. δ' ἐξ' ἁ, ὄν. θ. πενταετὴς κάμη-
 λος· ἐκ τῶν ἑκατὸν καμήλων τῶν
 ἐπιβαλλομένων λόγῳ ἀποζημιώσεως τιμῆς αἵ-
 ματος [د] τῷ ἐξ ἀπροσεξίας φονεὶ αἱ εἰκοσι
 ὄθον νᾶ ὥσθι τοιαῦται.

جذعی } A. ḡḡ'-i, ἐπθ. στυποειδής.

جذب } Λ. ὁζεζὸν[†] [ρζ. جذب] ἐπθ. συνών.
τῷ جذب βλ.

جذور { A.ōçøçouo [πλθ.τοῦ جذر] ðv. ptiçai.

جدوه } Τ. θεζεζε, ὄν. θερμότητα, μικρὸν
ἡμποικι τοῦ καθε'ς κ. ἀντι-جدو βλ.

جذير { A. ὁζζξεῖο [ὑποκ. τοῦ جذر] ὄν. ρι-
 ζάσιον.

جر { Τ. ὁζέρο, ὄν. χάνδαξ πέριξ φρουρίου.
κορυνός.

جر } A. ὁξέω, ρ. ἀφ. τὸ σύρειν, ἔλκειν: —
 } مياہ || τὸ ἔλκειν βάρη, μηχανικὴ·

ὑδροστατικῇ. || نقود — τὸ ἀποσπῶν χρήματα. || —
 مع — ἡ μετὰ τὸ ἐξάγειν ὠφέλειαν. § كَيْتَك
 μεταβαίνω εἰς περιουσίαν. [λέγεται ἐπὶ τῶν ἱερο-
 σπουδαστῶν, οἵτινες κατὰ τοὺς μῆνας Ρεδζέπ,
 Σαμπάν καὶ Ραμαζάν περιερχόμενοι τὰς πό-
 λεις καὶ τὰ χωρία, συλλέγουσι τρόφημα καὶ χρή-
 ματα.] § [γραμ.] ἡ πτώσις τῆς γενικῆς ἐν τῇ ἀ-
 ραβικῇ: حرف — πρὸς ὁδοὺς. || Рм. σύρω, ἔλκω, τρα-
 γῶ, ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ, ἐξάγω [αιτ.]: لَوْ قَوْمِي تَيْف
 ايدى سور — قطارى ἡ ἀτμομηχανὴ σύρει τὴν ἀμα-

جعدات } A. $\delta\zeta\epsilon'\alpha\tau\epsilon$ [ρζ. جمع] ὄν. θ. οὐλό-
της, κ. σγούρωμα: شعر — οὐλότης
τριχῶν [τάρι] — οὐλότης γενειάδος [ζαγγέ].
جعد } A. $\delta\zeta\alpha'\tau\epsilon$ ἐπ. οὐλος: — κίوى βόστρυ-
χος οὐλος. || — ريش γενειάς οὐλν' §
ὄν. κόμη οὐλν: — مشكين — οὐλν κόμη εὐώδης.
جعلي } A. $\delta\zeta\alpha'\lambda\iota$, ἐπ. προσποιητός, πλα-
στός: — طور ἡθος προσποιητόν §
θ. جعله: — اوضاع — ὁρῆ προσποιητή. ||
πλασταὶ στάσεις ἢ κινήσεις ἢ χειρονομίαι.
جعليات } A. $\delta\zeta\alpha'\lambda\iota\gamma\acute{\alpha}\tau\epsilon$ [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. πλαστά, προσποιητὰ πράγμα-
τα, προσποιήσεις: — ايله عوامى اغفال ايلر
— τὰ τὸν κοινὸν λαὸν διὰ προσποιήσεων.
جعليت } A. $\delta\zeta\alpha'\lambda\iota\gamma\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, ἀφ. θ. προσποίησις,
πλαστή συμπεριφορὰ.
جفا } T. ἢ $\delta\zeta\iota\gamma\acute{\alpha}$, ὄν. λόφος ἐκ πτερῶν,
ἀλλως σεργούσι [سرغوج] § σύρμα
διαδήματος νυμφικοῦ. βλ. جافه.
جفتاي } $\delta\zeta\epsilon\gamma\alpha\tau\acute{\alpha}\tau\epsilon$, ἢ $\delta\zeta\epsilon\gamma\alpha\tau\acute{\alpha}\tau\epsilon$, ὄν.
κ. ἑνὸς τῶν υἱῶν τοῦ $\tau\delta\epsilon\gamma\mu\acute{\iota}\zeta$ -
χάν [چکيزخان], εἰς ὃν ἔδωκε, διανείμας τὸ κρά-
τος αὐτοῦ μεταξὺ τῶν υἱῶν του, τὸ Τουρκε-
στάν, τὸ Χορασάν καὶ τὸ Χοβαρέζμ. § συνεκδ. τὸ
ὄνομα τῆς γλώσσης τῶν μερῶν τούτων, ἥτις
εἶναι ἡ πηγὴ καὶ ἡ βάσις τῆς σημερινῆς ὀθω-
μανικῆς.
جغد } A. $\delta\zeta\omicron\upsilon\gamma\epsilon$, ὄν. βύας.
جغرافي } A. $\delta\zeta\omicron\gamma\alpha\phi\acute{\iota}$, ἐπ. γεωγραφικός §
θ. جغرافيه. § πλθ. جغرافيون βλ.
جغرافيا } A. $\delta\zeta\omicron\gamma\alpha\phi\acute{\iota}\alpha$ [ἐλλ.] ὄν. γεωγρα-
φία: — طبیعی — φυσικὴ γεωγραφία.
|| — سیاسی — πολιτικὴ γεωγραφία. || —
μαθηματικὴ γεωγραφία. || — اهل —
جغرافيون } A. $\delta\zeta\omicron\gamma\alpha\phi\iota\gamma\acute{\iota}\nu\omicron\iota\upsilon\iota\upsilon$ [πλθ. τοῦ
جغرافي] ὄν. γεωγράφοι.
جفر } $\delta\zeta\eta\gamma\acute{\alpha}\tau\epsilon$, βλ. جق.
جغلاي } T. $\delta\zeta\eta\gamma\lambda\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, ὄν. βλ. چاغلاي καὶ
جيولاى.
جف } A. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$, ρμ. ἐξηράνθη· ἐν χρήσει
μόνον ἐν τῇ φράσει: — التلم — $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}\zeta$ -
καλέμ, χωρὶς νὰ σηκώσῃ τὸν κάλαμον ἀπὸ τοῦ
χάρτου, ἥτοι διὰ μιᾶς, εὐκολα εὐκολα, ἢ γεγο-

νὸς τετελεσμένον καὶ μὴ ἐπιδεικτικὸν διορθώ-
σεως: — جواب ويردى — διὰ μιᾶς ἔδωκεν ἀπάντη-
σιν. || بازدي — διὰ μιᾶς ἔγραψε.
جفاء } A. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\alpha}$, ὄν. τυραννία, βάσανος, σκλη-
ρότης [idiā ἐρωμένης πρὸς ἐραστήν]:
— لك بزه اي — τυραννία καὶ βάσανος. || جور و —
— ai τυραννίαι σου, ὦ ἄπιστος!
φαίνονται ἡμῖν ἡδονή. || چكك — ὑψίσταμαι τυ-
ραννίαν, βάσανον, τυραννοῦμαι, βαδανίζομαι:
— د — ἐραστής ὁ
μὴ ὑποστὰς τυραννίαν δὲν γινώσκει τὴν ἀξίαν
τῆς ἡδονῆς. || Pm. τυραννῶ, βαδανίζω [δοτ.].
جفاء } A. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\alpha}$, ὄν. ἀφρός· σχίδαξ ἢ κάρ-
φος [τσάκνον] ἐπιπλέον τοῦ ὕδατος.
جفا پرور } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\alpha$ -περδέρ, ἐπ. ὁ ἀγαπῶν
νὰ τυραννῇ, τυραννικός, σκληρός
[ἐπὶ ἐρωμένης]: — دابر — ἐρωμένη τυραννική.
جفا پيشه } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\alpha$ -πισέ, ἐπ. ὁ ἔχων ἐρ-
γὸν τὸ τυραννεῖν, τυραννός, σκλη-
ρός [idiā ἐπὶ ἐρωμένης].
جفار } A. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\alpha}$, ὄν. μάντις· βλ. جفر καὶ
جفرى.
جفا کار } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\alpha$ -κάρ, ἐπ. ταῦτὸ τῷ
جفا پيشه.
جفا کارانه } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\alpha$ -καρανέ, ἐπ. ὁ ἀ-
νήκων τυράννῳ, σκληρῷ, τυ-
ραννικός· § ἐπ. σκληρῷ.
جفا کاری } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\alpha$ -καραί, ἀφ. τυραννι-
κότης, σκληρότης.
جفا کش } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\alpha$ -κέξ, ἐπ. ὁ ὑποστὰς τυ-
ραννίαν, βάσανον, ταλαιπωρός:
— عاشق — ἐραστής ταλαιπωρός.
جفت } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$, ὄν. ζεύγος· βλ. جفت.
جفته } Π. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$, ὄν. λάκτισμα· || انداز —
 $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$ -ἐντάξ, ὁ λακτίζων: — خر —
νὸς λακτίζων.
جفجه } A. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$, ὄν. θ. βοή ἢ θόρυ-
δος στρατιωτῶν.
جفر } A. $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$, ὄν. ἀρνίον τεσσάρων μη-
νῶν ἢ αὐξηθέν· § $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\epsilon}$, μαντεία ἢ
γνώσις τῶν μελλόντων· ὠνομάσθη οὕτω διότι
οἶθεν ὁ πρῶτος μάντις ἔγραψε περὶ μαντείας
ἐπὶ ὀνόματος προδάτου· § πλθ. اجفار $\delta\zeta\epsilon\phi\acute{\alpha}$.

- جلاس** } A. δῆδωλᾶς [πλθ. τοῦ جالس] οἱ καθήμενοι.
- جلاسين** } T. δῆδωλᾶσιν, ἐπθ. μεγαλόσωμος, πελώριος, εὐρωστος [λέγεται ἐπὶ αἰθιοπιδῶν]. βλ. καὶ جلا .
- جلاسينك** } T. δῆδωλᾶσιν-λίκ, ὄν. μεγαλόσωμία, εὐρωστία· βλ. προηγ.
- جلافت** } A. δῆδωλᾶφ, [ρζ. جلف] ἀφ. θ. τὸ εἶναι ἀξεστον, ἀκατέργαστον, χονδροειδῆ, σκαιότης: اندام — τὸ ἀξεστον τοῦ ἀναστήματος || σκαιότης χαρακτήρος. طبع
- جلال** } A. δῆδωλᾶλ, ὄν. μεγαλεῖον, δόξα, δύναμις, μεγαλοπρέπεια: اسم — τὸ ὄνομα τῆς δόξης, ἥτοι τοῦ Θεοῦ || — ذوال — δῆδωλᾶλ, ὁ κάτοχος δόξης, ἥτοι ὁ Θεός § ὄργη.
- جلالامق** } T. δῆδωλᾶ-λαμάκ, ρμ. μτθ. στιλ-δῶ, καθιστῶ τι στιλπνόν [αἰτ.].
- جلالت** } A. δῆδωλᾶλῆ, ἡ δῆδωλᾶλῆ, ὄν. θ. μεγαλεῖον [συνων. جلال βλ.]: لفظة — τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.
- جلالی** } A. δῆδωλᾶλί, ἐπθ. καλεῖται οὕτω τὸ ἡλιακὸν ἡμερολόγιον τὸ ἐπὶ τῆς δυναστείας τῶν Σελτζουκιδῶν διορθωθέν· κατὰ τὸ φανερὸν ἡ λέξις πιθανὸν νὰ ᾖ ἐκ τοῦ Julien 'Ιουλιανόν.
- جلالی** } T. δῆδωλᾶλί, ὄν. ἀποστάτης, κακοῦργος, ἀνοστής: بلیه سندن — ἀναطولی — ἐκαθάρισε τὴν Ἀνατολὴν ἀπὸ τῆς μάστιγος τῶν ἀνοστών.
- جلالی** } T. δῆδωλᾶ-λί, ἐπθ. στιλπνός, ἐστιλ-δωμένος [ἐπὶ μεταλλικῶν ἢ ξυλίνων ὄκων, ἢ ὑφασμάτων].
- جلاو** } T. δῆδωλᾶδ, ὄν. τὸ ἐμπροσθεν: آء — τὸ ἐμπροσθεν τοῦ ἵππου, ἥτοι ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ χαλινός.
- جلاودار** } T. δῆδωλᾶδ-τάρ, ὄν. ἱπποκόμος κρατῶν ἵππον ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ.
- جلاين** } Π. δῆδωλᾶίν ἡ جلاين δῆδωλᾶίν, μόριον βλ. ج .
- جلائل** } A. δῆδωλᾶλ [πλθ. τοῦ جلايه θ. τοῦ جليل] ὄν. μέγала, ἐξοχα ἀντικείμενα [ἐπὶ ἠθικῶν]: موقیات — ἐξοχα κατορθώματα || امور — μεγάλα ὑποθέσεις.
- جلب** } A. δῆδωλᾶ, ρ. ἀφ. ἐπίσπασις, κλή-τευσις, μετάπεμψις, προσκλητυσιμός,

προμήθεια, πορισιμός: محبت — ἐπίσπασις ἀγά-
πης || — تقود — πορισιμός ὠφέλειας || مدعى عليك محكمه —
πορισιμός χρημάτων || — ی — ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κλήτευσις τοῦ εἰρημέ-
νου || — اوراڤك مجلسه — ی —
ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ἥτοι τὸ νὰ σταλῇ τὸ συμ-
βούλιον καὶ φέρῃ τὰ ἐγγράφα || — مذكرة سی —
δῆδωλᾶ μδζεκίρεσί, κλήσις [δικ.]: Pm. ایتك —
ἐφέλικῶς, ἐπισύρω, ἐπισπῶμαι, κερδαίνω, πορί-
ζομαι, κλητεύω [δικ.], μεταπέμποιμαι, στέλλω
καὶ φέρω, προσκλητυτίζω, προσηνέυομαι [αἰτ.]:
ایتك — نظر دفتی — ἐφέλικῶς, ἐφιστῶ τὸ ὄμμα τῆς
προσοχῆς || — قلوب ایتك — ἐφέλικῶς τὰς καρδίας,
κερδαίνω συμπαθείας || [δοτ. αἰτ.]: برنی شهادته —
καλῶ τινα πρὸς μαρτυρίαν, ὡς μάρτυρα
προσηνέυομαι آوروپادل امتعه ، ذخیره — ایتك ||
ἐμπορεύματα, γεννήματα ἐξ Εὐρώπης || — محكمه به —
ὁ εἰς τὸ δικαστήριον κλητευθείς.

جلب } A. δῆδωλᾶ, ὄν. ὁ ἐμπορευόμενος κτή-
νη, ζῶα, ἰδία προϊόντα, προδατέμ-
πορος: — سی — ی — ἡ ἐμπορος βοῶν || — جلاب —
λέμπορος || βλ. جلاب .

جلباب } A. δῆδωλᾶπ, ὄν. ὑποκάμισον § συν-
ών. جلابيب βλ. جلاب .

جلبان } A. δῆδωλᾶν, ὄν. φανή.

جلبر } δῆδωλᾶπ, βλ. جلبور .

جلبنامه } Π. δῆδωλᾶ-ναμέ, ὄν. κλήσις, ἥτοι
τὸ δικαστικὸν ἐγγράφον, δι' οὗ κλη-
τεύεται τις ἐνώπιον δικαστηρίου.

جلبند } T. δῆδωλᾶντ [ἐκ τοῦ جلد] ὄν. μέ-
γα χαρτοφυλάκιον, ὄργανοθήκη χει-
ρουργοῦ § περίζωμα.

جلبور } T. ἡ جلابور δῆδωλᾶπ, ὄν. ἑμᾶς χα-
λινοῦ, ἡνία.

جلبه } T. δῆδωλᾶ, ὄν. σάκκος, πήρα κυνη-
γετική· βλ. جلابور .

جلجل } A. δῆδωλᾶδζ, ὄν. κωδωνίσκος, ὄν
οἱ ταχυδρόμοι ἔδενον περὶ τὴν ὀ-
ψύν, ἢ τὸν πόδα· κώδων § πλθ. جلاجل βλ.

جلد } A. δῆδωλᾶ, ὄν. δέρμα: — انسان —
δέρμα κύνος || — كلب —
δέρμα κύνος || — دوت —
ἀσθένεια τοῦ δέρματος § τόμος: —
تأثيرات — τόμοι βιβλίων || — اول —
τόμος πρῶ-

τας· || ثانی — τόμος δευτερος· § δέσμιον, ἐπικάδλυμ-
μα βιβλίου: — كتاب τὸ ἐπικάδλυμμα τοῦ βι-
βλίου· § πλθ. اجلاد ἐξέλλατ̣ και جلود ἐξέσλαιτ̣.

جلد لک

جلد لک } T. ὁδεξι-λατυνέειν. διδῶν. διδῶν
βιβλίον πρὸς δέσμιον, ἦτοι δένω
διὰ τοῦ βιβλιοδέτου [δοτ. αἰτ.]: كتابكزى قنى مجلد
جلد لک eis tina βιβλιοδέτην ἐδέσασα τὸ βιβλίον
σας; ὅρι. μεθ. δένω βιβλίον.

جلد ہائے

جلاد ملك } T. ὁ ξιλῆ-λεμεῖς, ρυ. μτδ. δένω
βιβλίον [αἰτ.].

جلد نمک

جلد لہک } T. ὁξιδ.-λενεύει, ρμ. πθ. δένο-
μαι [ἐπὶ βιβλίων].

{ جلدی

جلدی } A. ὁξιά-*i*, ἐπθ. δερματικός: بر—
جلدیہ: ἀσθένεια δερματική: §θ. جلدیه:
—*ἀσθένειαι δερματικάι*.

جلسہ } A

جلسا } A. ὁ ἔδωκεν [πλθ. τοῦ جلیس] ὄν. σὺν-
τροφοί.

$$d_{\text{sub}} \left\{ \begin{array}{l} A \\ B \end{array} \right.$$

جلسه } Α. ὁξελόξεν.θ. τὸ καθέξεσθαι, καθι-
 σμα,κ.καθιστά: واحدده ايلا يلى
 εξέτελεσε τὸ ἔργον ἐν ἐνὶ καθίσματι, ἵτοι διὰ
 μιᾶς, ταχέως: § πλθ. جلسات ὁξελόξάτ.

جلغار } T

جلغار } Τ. ὁξυλάγρ, ὄν. ἕτερον ζεύγος βοῶν
 } προστιθέμενον εἰς τὴν ὑπό βοῶν συ-
 ρομένην ἄμαξαν κατὰ τὴν ἀνάδασιν ἀνιψόρου.

خلق } T.

{ T. ὁζήλας, ἐπὶ. ἔωλος, κ. κλοῦθις,
 χαλασμένος [ἰδία ἐπὶ ὧν]: موزطه—
 ὧν ἔωλον, κλοῦθιον· — πληγὴ μὴ ἐπου-
 λωθεῖσα εἴη· جتق—τὸ ὧν παρουσιάζεται ἔω-
 λον [ἐδγαίνει κλοῦθιον]: § μτφ. ἡ ὑπόθεσις δὲν
 εὐδοκμεῖ, δὲν τελεσφορεῖ, ἀποτυγχάνει.

{ جلقاوه

{ T. ὁξιν2.καθά [ἐκ τοῦ ἀραδικοῦ
 حلاوة] ὄν. εἶδος λύκου ἔχοντος τρι-
 γῶμα ἐρυθρὸν καὶ στιλπνόν· ἡ δισύρα κατασκευα-
 ζομένη ἐκ τῆς δορᾶς τοῦ τραχήλου τοῦ λύκου.

$$\left. \begin{array}{l} \Delta \\ \pi \end{array} \right\} \text{جلنار}$$

جلنار } A. ὁζδλλ-vāg ἡ ὁζδλ-vāg [ἐκ τοῦ
π. گنار γκγδλ-vāg] ὄν. ἄνθος ροιδᾶς.

A } حلول

حلود A. δὲ δὲ λούτῃ, πλθ. τοῦ جلد بل.

1

جلوس } A. ὁξδλούς, ρ. ἀψ. τὸ κάθισθαι,
ἀνδρῶν εἰς τὸν θρόνον: — مايمون
ἀνδρῶν τῆς A. A. M. || مايمون — ἐν θρόνῳ
αἰσία [μεγ'αμιν-με'νούς, οἰκεία αἰσιοτή-
των] — اءكك — ἀναβαίνω τὸν θρόνον [δοτ.].

حلوه } A

جلوه } A. ὁξιδέ, ὄν. θ. χάρις, θέλητρον,
ἐρωτοτροπία, ἐρωτότροπα κινήματα

δι' ὧν θέλει τις ν' ἀρέσῃ, ἀκκίσμα, ἀρέσκενμα·
§ ἐμφάνιδις ἐν πλήρει χάριτι καὶ ὠραιότητι,
ἀποκάλυψις τοῦ προσώπου τὸ πρῶτον ἐκ με-
ρους τῆς νύμφης πρὸς τὸν γαμβρὸν: سرکرشته
دخی قادینک جلّه اسباب مکملیندردر
πία καὶ τὰ ἀκκίσματα εἶναι ἐκ τοῦ συνόλου
τῶν μέσων τῆς τελειότητος τῆς γυναικός: بود
الیهادر بر — καὶ τοῦτο εἶναι μία ἐκδηλωθεῖς
θεϊκῆς χάριτος. || Риз. ایتک — ἀκκίζομαι, ἀρε-
σκεύομαι [ایلی]: عاشقیه — ἀκκίζεται μετὰ
τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς: § πλθ. حلوٰت. ده زلفه.

جلوه ساز

جلوه ساز } II. ὁ ζῆλος-δαζ, ἐπθ. ὁ ἀκκιζόμενος· § ὁ ἐν χάριτι καὶ ὡραϊότητι ἐμφανιζόμενος· βλ. جلوه نما، جلوه کر.

جلوہ گاہ

جلوہ گاہ } Π. ἡ γλῶσση οὐκ ἔστιν ἐνθάδε· ὁ δὲ
 πορεύεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν, παρουσάζων
 ζῆται τι μετὰ χάριτος, παστάς· بتون خاطر
 بتون سنو حاتمہ—اولان او او طہ دہ ساعتہ رجہ دوشونک
 μοι ἐφαίνετο ἡδύ-
 τερον παντός πράγματος τὸ νῦν σκέπτομαι ἐπὶ
 ὧρας ἐν τῷ ὁωματίῳ ἐκείνῳ, ὅπερ ἦτο ἡ πα-
 στὰς ὄλων τῶν ἀναμνήσεων μου, ὄλων τῶν ἐμ-
 πνεύσεων μου.

حلوہ کی

جلوہ کر } Π. ὁξιάδε-γκέρο, [συνων. جلوہ ساز
 } βλ.] ἐπιθ. ظهور اولان — ὁ ἐν
 πλῆθει ὠραϊστικῇ ἐμφανιζόμενος ἐν τῇ παστά-
 δι, ὁ διαδραματιζόμενος, ὁ λαμβάνων χῶραν
 [ἐπὶ λαμπρᾶς καὶ ἐξόχου πράξεως κτλ.].

ملوہ کنان

جلوه کنان } II. ὁ ἡλθε-κυδνάν, ἐπ.θ. ὁ ποι-
ων ἐρωτοτροπίας, ὁ ἀκκιζόμε-
νος: كحدي — διήλθεν ἀκκιζομένη.

ودلشيك

جلودلشك } T. ὁξυλθε-λεσμενέ, ρμ. ἀλλ.
ποιεῖν ἀμοιβαίως ἀκκισμούς.

{ حلوه نما }

جلوه نما } Π. δξιλδὲ-vδyυά, ἐπθ. ἐμφανίζο-
μενος ἐν πλήρει χάριτι, ὡραιότη-
τι: اولان اصلاحات — آيينه يسرده —
αἱ ἐμφανισθεῖσαι ἐπιχαρίτως ἐν τῷ κατόπτρῳ
τῆς εὐκολίας, ἥτοι αἱ ἐπιτευχθεῖσαι λαμπραὶ με-
ταρρουθμίσεις.

А.

جلى } A. ὄζειαι, [oʒ, جلى, βλ. جلاء] ἐπθ. ἐ-
ναργής, ὁπλος [άντιθ. χνί κεκρυμμέ-
νος]: — ὑποθέσεις ἐναργής· || — برهان από-
δείξεις ἐναργής· § θ. جليه : — ἀμαρτὰ ἐνδείξεις ἐ-
ναργεῖς· || — امور υποθέσεις ἐναργεῖς.

{ جلیات

جليات } Α. ὁξεληγῶς [πλθ. τοῦ προσηγ.]
 } ὄν, πράγματα ἐναργῆ· ἀντιθ. χφیات
 χαδὴνῶς, πράγματα μυστικά, ἀπόκουφα.

ρις: باکال — ωραιότης έντελής [πὰ-κευάδ.] ||
— صاحب ωραϊός — || — عرض δεΐξις τοῦ ωραίου
προσώπου, ἐμφάνις.

جمال } A. δζεμιάδ [ρζ. جل δζεμέδ.] ὄν. κα-
μυλοκόμος, καμυλίτης,

جمال } A. δζεμιάδ, πλθ. τοῦ جل δζεμέδ., βλ.

جهاير } A. δζεμιαχίο [πλθ. τοῦ جهور δζεμ-
χοίρ] ὄν. δημοκρατία, κράτη δη-
μοκρατικά: — متنفذ آمرقا — al 'Ηνωμένοι [μσττε-
φικα] Πολιτεία τῆς 'Αμερικῆς.

ججاه } II. δζεμ-δζάχ, ὄν. ὁ ἔχων τὴν πε-
ριωπὴν τοῦ Δζέμ, βασιλεύς· βλ. ج.

ججاهي } II. δζεμ-δζαχί, ἐπθ. βασιλικός,
ἡγεμονικός.

ججمه } T. δζιμδζιμέ, ὄν. εἶδος μικροῦ ὑ-
δροπέποντος ἐξαιρέτου.

ججمه } A. δζθυδζιμέ, ὄν. θ. κρανίον.

جمد } A. δζεμέτ, ὄν. πάγος, χιών· § πλθ. جود
δζθυμούτ.

جمره } A. δζεμρέ, ὄν. θ. ἄνθραξ [χημ. συν-
ών. غم]· § θερμότης ἀτμοσφαιρας κατὰ

τὸν φεβρουάριον, διαιρουμένη ὑπὸ τῶν 'Ανα-
τολικῶν εἰς τρεῖς περιόδους, ἥτοι τὴν τῆς πρώ-
της ἐβδομάδος τοῦ μηνὸς τούτου, ἢ اولی —
δζεμρέτ ὕδρά, καθ' ἣν θερμαίνεται ἡ ἀτμοσφαι-
ρα· τὴν τῆς δευτέρας ἐβδομάδος, ἢ ثانی —
δζεμρέτ δανιέ, καθ' ἣν θερμαίνεται τὸ ὕδωρ,
καὶ τὴν τῆς τρίτης, ἢ ثلث — δζεμρέτ δαλιόε,
καθ' ἣν θερμαίνεται ἡ γῆ· ἐντεῦθεν ἡ ψράσις:
— هوایه — ἡ θερμότης ἐ-
πεσεν εἰς τὸν ἀέρα, ἢ εἰς τὸ ὕδωρ, ἢ εἰς τὴν
γῆν· § μικρὸς χάλιξ· § πλθ. جرات δζεμεράτ.

جمري } A. δζεμ-ρί, ἐπθ. ἀνθρακώδης [χημ.
συνών. غمی].

جمري } T. δζιμρί, ἐπθ. ὁ εἰς ἄκρον φιλόρ-
γυρος, κ. ἐξινταδελόντης, ἄθλιος.

جشيد } δζεμρίτ, βλ. ج.

جمع } A. δζέμ', ρ. ἄφ. συνάθροις, συλλο-
γή: — اموال — συνάθροις πραγμάτων,
περιουσίας· — تنقود — συνάθροις χρημάτων, χρη-
ματολογία· — ارزاق — συνάθροις τροφίμων· §
[ἀριθμ.] πρόσθεσις· § [γγραμ.] πλθθυντικός: — ادات

— ἡ κατάληξις τοῦ πλθθυντικοῦ· || صحيح ἢ سالم
ὁμαλὸς πλθθυντικός [τῆς ἀραδικῆς]· || مكر
πλθθυντικός ἀνώμαλος [μδκεδδέρ]· || فلك
πλθθυντικός τῆς σπάνιος [κνλδέτ], ἥτοι πλθ-
θυντικός ὀνομάτων τινῶν ἀραδικῶν δεικνύων
ἀντικείμενα ὀλιγώτερα τῶν ἐννέα· || كثرت
πλθθυντικός τῆς πλθθός, ἥτοι δεικνύων ἀν-
τικείμενα ἄνω τῶν ἐννέα· || — اسم ال
δζέμ', ὄνομα περιληπτικόν· || — ال — δζέμ' —
δζέμ', πλθθυντικός πλθθυντικοῦ, ἢ θ' πλθ-
θυντικός· || Pm. συναθροίζω, συλλέγω, κατέχω ὁ-
μοῦ, συνενῶ, συνδυάζω· [ἀριθμ.] προστέθημι·
[γγραμ.] μεταβάλλω εἰς πλθθυντικόν [αἰτ.]· —
تشدی — حضرت فاروق جلادت و عدالتی —
[ἐπθ. τοῦ Καλῆου 'Ομέρ] συνήνου τὴν ἀν-
δρείαν μετὰ τῆς δικαιοσύνης· || امانه —
λέγω συνδρομάς· || اولی — συναθροίζομαι· § πλθ.
جوع δζθυμού', πλθθυντικός.

جعا } A. δζέμ'-αν ἐπρ. ἐν συνόλῳ, τὸ ὅλον·
بیک غروش — τὸ ὅλον χίλια γρόδια.

جملنديرمك } T. δζεμ'-λεντιριμέκ, ρμ. μτθ.
μεταβάλλω εἰς πλθθυντικόν,

ἥτοι σχηματίζω τὸν πλθθυντικὸν ὀνόματος, ἐπι-
θέτου, ἀντωνυμίας, ρήματος [αἰτ.]·

جملنك } T. δζεμ'-λενιμέκ, ρμ. οὐδ. μετα-
βάλλομαι εἰς πλθθυντικὸν ἀριθ-
μὸν [ἐπὶ ὀνόματος, ἐπιθέτου κτλ.]·

جمله مك } T. δζεμ'-λενιμέκ, ρμ. ταὐτὸ τῷ
βλ. جملنديرمك.

جمعه } A. δζθυ'ά, ὄν. θ. Παρασκευὴ [ἐκ τοῦ
جمع ἥτοι ἡμέρα συναθροίσεως τῶν πνι-
στῶν εἰς τὰ τεμένη]: — ایرنی — ἡ ἐπιούσα τῆς
Παρασκευῆς, Σάββατον· § πλθ. جمات δζθυ'ά.

جمعه لق } T. δζθυ'α-λῆκ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῇ
Παρασκευῇ· συνεκδ. ἐόρτιος.

جمعیت } A. δζεμ'ιγέτ [ρζ. جمع] ὄν. θ. συν-
άθροις, σύλλογος, λέσχη, σωμα-
τεῖον, ὁμίλγυρις, ἐορτή, ἐορτὴ γάμου, κοινωνία:
— بشره — ἀνθρωπίνη κοινωνία· || عليه —
φιλοσο-
φικός σύλλογος· || طيه —
ιατρικός σύλλογος· ||
— ἐορτὴ περιτομῆς· || ی —
ἐορτὴ γά-
μου· || كلام —
περιεκτικότης λόγου ὡς πρὸς τὴν
ἐννοιαν ἢ τὴν ἀναλογίαν τῶν λέξεων· ||
— خطا —
συγκέντρωσις νοδός, ἡσυχία πνεύματος· § πλθ.
جمعیات —
σύλλογοι ἐπιστημονικοί.

جمعیتک

Π. δζεμύετ-γκυάχ, δν. ὁ τόπος ἢ τὸ κατάστημα συλλόγου, λέσχης, σωματείου φιλολογικοῦ ἢ συναθροίσεως.

جمعیت

Τ. δζεμύετ-λί, ἐπθ. περιεκτικὸς [ἐπὶ λόγου ἢ φράσεως περιεχούσης πολλὰς ἀναλόγους ἐννοίας].

جل

Α. δζεμέλ, δν. κάμπλος [ἀρδενική]. § πλθ. جال δζεμάλ.

جل

Α. δζεμέλ, [πλθ. τοῦ جال δζεμέλ, βλ.] δν. προτάσεις [συντακτ.]: حکمه — δζεμύετ-λί χιζεμύετ, φιλοσοφικά ἀποφθέγματα.

جمله

Α. δζεμύε, δν. θ. τὸ σύνολον, ὅλοι: مزير بادشاهك زیردستانند — τὸ σύνολον ἡμῶν, ἢ ὅλοι ἡμεῖς εἰμεθα ὑπήκοοι [ζιρ-τεδταν-ιντάν-εζ] ἐνὸς βασιλέως || نك مقصودی —

δν. ὁ σκοπὸς ὧν εἰς, ἀλλ' ἢ διήγησις διάφορος || سي — οἱ πάντες, τὸ σύνολον || تدابير متخذة — σὺν ἀντικεινῶν ||

δν. ἐκ τῶν ληφθέντων μέτρων || جال — δζεμύε, ὅλοι, ἐν συνόλῳ || في ال —

δν. ἐν ἐνὶ λόγῳ || از ال — δζεμύε, ἢ —

δν. ἐν ἐνὶ τῷ σύνολῳ || من ال — δζεμύε, ἢ —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

δν. ἐν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, ἢ μεταξὺ ἁλλῶν καὶ τὸ ἐξῆς, ἢ οὕτως ἐπὶ παραδείγματι || بول —

جمع

Α. δζεμύετ [πλθ. τοῦ جمع] δν. πλθοντικοί: مطارد — πλθοντικοὶ ὁμαλοῖ

[μυδταρτέ] || شاذ — πλθοντικοὶ ἀνώμαλοι.

جمهور

Α. δζεμύετ, δν. ὁμύγυρις μεγάλη, κοινόν, χορεία: قبا — ἡ χορεία

τῶν ιεροδιδασκάλων [φδκαχά] || ادبا — ἡ χορεία τῶν φιλολόγων [δτεπά] || مورخين — ἡ χορεία τῶν ιστορικῶν [μυδερριχίν] ||

§ τὸ κοινόν, τὸ δημόσιον τὸ ἀποτελοῦν τὸ κράτος: امور —

αἱ ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου, τὰ κοινὰ πράγματα || مدير امور — ὁ διευθύνων τὰ κοινὰ πράγματα § δημοκρατία, δημοκρατικὸν πολίτευμα:

رئيس — ἡ δημοκρατία τῆς Γαλλίας || فرانسه — ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας.

جمهوری

Α. δζεμύετ, ἐπθ. δημοσίος, κοινός, δημοκρατικός § 0. جمهوري:

اصول — κυβερνήσεως δημοκρατικῆ || اصول — σύστημα δημοκρατικόν § 0. δημοκρατικός.

جمهوریت

Α. δζεμύετ, δν. θ. δημοκρατία: فرانسه — δημοκρατία τῆς Γαλλίας.

جمهوریون

Α. δζεμύετ, [πλθ. τοῦ جمهوري] δν. οἱ δημοκρατικοί.

جمع

Α. δζεμύε, ἐπθ. πᾶς, ὅλος, ὅλοι: —

δν. οἱ ἅνθρωποι || عالم — ὅλος ὁ κόσμος || ناس — ὅλοι οἱ ἄνθρωποι || ملل و اقوام — ὅλα τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοί || زمانه — ἐν παντὶ καιρῷ, πάντοτε ||

— ὅλα τὰ ἐθνη καὶ οἱ λαοί || — ἐν παντὶ καιρῷ, πάντοτε || — ὅλα τὰ ἐθνη καὶ οἱ λαοί || — ἐν παντὶ καιρῷ, πάντοτε ||

— ὅλα τὰ ἐθνη καὶ οἱ λαοί || — ἐν παντὶ καιρῷ, πάντοτε || — ὅλα τὰ ἐθνη καὶ οἱ λαοί || — ἐν παντὶ καιρῷ, πάντοτε ||

جميعاً

Α. δζεμύετ, ἐπθ. ἐν συνόλῳ, ἐξ ὁλοκλήρου.

جميل

Α. δζεμύετ [ρζ. جمال] ἐπθ. ὠραῖος, καλός: — روى —

καλὸν ὠραῖον || خلق — ὁ καλὸς ὠραῖος || جزيل — ὠραῖα, καλὰ ἀφορμή || بول — ὠραῖα προσόντα || بول — ὠραῖα, καλὰ ἀφορμή ||

جميله

Α. δζεμύετ [θ. τοῦ προηγ.] δν. ὅ, τι πρᾶττει τις ὅπως εὐαρεστήσῃ τινί, ἐκδοῦλευσις, ὑπηρεσία: دولتي —

ὡς ἐκδοῦλευσις ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ρωσσίαν.

جن

Α. δζεμύετ, δν. πνεῦμα ἀύλον [ἀγγελος ἢ δαίμων], δαίμονιον, δαίμων, φάσμα, κ. στοιχειό: — انس و —

οἱ ἄνθρωποι [انس] καὶ τὰ πνεύματα || لرى قاتلق — ἡ πνεύματα ||

جن

Α. δζεμύετ, δν. πνεῦμα ἀύλον [ἀγγελος ἢ δαίμων], δαίμονιον, δαίμων, φάσμα, κ. στοιχειό: — انس و —

οἱ ἄνθρωποι [انس] καὶ τὰ πνεύματα || لرى قاتلق — ἡ πνεύματα ||

جن

Α. δζεμύετ, δν. πνεῦμα ἀύλον [ἀγγελος ἢ δαίμων], δαίμονιον, δαίμων, φάσμα, κ. στοιχειό: — انس و —

οἱ ἄνθρωποι [انس] καὶ τὰ πνεύματα || لرى قاتلق — ἡ πνεύματα ||

جن

Α. δζεμύετ, δν. πνεῦμα ἀύλον [ἀγγελος ἢ δαίμων], δαίμονιον, δαίμων, φάσμα, κ. στοιχειό: — انس و —

οἱ ἄνθρωποι [انس] καὶ τὰ πνεύματα || لرى قاتلق — ἡ πνεύματα ||

جن

جنڀ } ὁζινπίτς, καὶ جنبس ὁζινπίτς, βλ. جڙه.
 جنڀستره } Ελ. ὁζινπίστ-ρα, ὄν. τοῦμπίστρα, τριχολαβίς, ἥτοι μικρὰ λαβίς πρὸς ἀπόσπασιν τριχῶν· βλ. جيميز.
 جنڀش } Π. ὁζον-π-ίτς [ἐκ τοῦ جنيدن βλ. جنبان] — ἀφ. κίνησις: ابرو: — κίνησις ὀφρύων || — κίνησις βλεφαρίδων || — کواره — κίνησις λίκνου· ξδιασκέδασις, τέρσις, εὐθυμία, εὐωχία, συμπόσιον [κοιν. ὁζθυμπ-ίτς]: ترتيب اٽڪ: — διοργανίζω διασκέδασιν, συμπόσιον. || Ρμ. — اٽڪ διασκεδάζω, ποιῶ εὐωχίαν.
 جنڀشانڪ } Τ. ὁζον-πίτς-λενμ-έκ, ρμ. οὐδ. κινεῖσθαι, εὐθυμῶ: — آفون τὸ ὅπιον φέρει εὐθυμίαν [ἐκφρασις τῶν بكتاشي βλ.].
 جنڀي } Α. ὁζεν-π-ί-τ, τὸ θ. جنيه ὁζεν-π-ί-τ, ἐπθ. πλευρικός.
 جنڀيده } Π. ὁζον-π-ί-τ [μτχ. τοῦ جنيدن ὁζον-π-ί-τ-έν] κινηθείς· βλ. جنبان.
 جنت } Α. ὁζενν-έτ, ὄν. θ. παραδείσος [κυρίως κήπος τερπνός ἔχων εὐσκία ὁζενδρα]· ἀντιθ. τῷ جهم ὁζεχεννέμ, ἄδης || — آسا ὡς παραδείσος, παραδείσιος: آسا بر باغچه: — κήπος τερπνός, ὡς ὁ παραδείσος: || — پٽنڊون τοῦ παραδείσου, ἥτοι βρέφος ἀποθανόν, ἢ κινδυνεύον ν' ἀποθάνῃ [ἀγγελάκι] || — کاتوکوس τοῦ παραδείσου, μακάριος· βλ. جنتکان § πλθ. جئات ὁζενν-άτ καὶ جئات ὁζιν-άν.
 جنت } Α. ὁζινν-έτ [ῥζ. جن] ὄν. θ. παραφροσύνη: — حالى — κατάστασις παραφροσύνης || — حکم اٽڪ || — ἐπὶ παραφροσύνῃ [ὁζινν-ε-τίν-έ], ὡς παραφρονα || — کيرمک — παραφρονῶν — رحم — μپرومانیا || — جنون. ὁζινν-έ-τ-ζ-ε-ί-τ, λυκανθρωπία· βλ. جنون.
 جنتڪ } Τ. ὁζενν-ε-λ-ί-κ, ἐπθ. ἄξιος τοῦ παραδείσου, παραδείσιος, εὐσεβής.
 جنتي } Τ. ὁζενν-ε-λ-ί, ἐπθ. ὁ ἄξιωθεις τοῦ παραδείσου εἰς ἀμοιβήν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ πράξεων, μακαρίτης.
 جنتقام } Π. ὁζενν-ε-μακάμ, ταὐτὸ جنتکان βλ.
 جنتقر } Π. ὁζενν-ε-μεκάρο, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν ἔδραν ἐν τῷ παραδείσῳ, μακαρίτης, αἰδύμιος: — پدر ὁ μακαρίτης πατήρ.
 جنتکان } Π. ὁζενν-ε-μεκ-ά-ν, ἐπθ. συνών. τῷ προηγ. [λέγεται ἰδίᾳ ἐπὶ Σουλ-

τάνων]: سلطان عبدالمجيد خان — ὁ ἀσπίδηνος Σουλ-
τάνος Ἀδδου-λ-Μεδζιτ || 卽, آشیان

جنجی { T. ḏḡiv-ḏḡi [βλ. *جن] ḏv. μάγος.

جنحه } A. ὁζῶνχα, ὄν. θ. πλημμέλημα: —
 } αγωγαὶ ἐπὶ πλημμελήματι || دعوالري

— ὁ πλημμελής.

جند } A. ὁξύνει, ὄν, στρατός, στρατιά: —
 اسلام } ὁ στρατός ὁ μουσουλμανικός. ||

[illegible]

جندره } A. ἡ Π. ὁζεντέρῃ [κατὰ τὸ لجه,
ἐκ τοῦ ἑλλ. κύλινδρος] ὄν. πιεστῆ-

ριον δι' ὑψόσματα κτλ. : مجلد — πινθηριον
βιβλιοδετου' || يه قومي — πινω, στενωχωρω' ||
اضطراب — πινθηριον αγωνιας, μεγάλην αγωνια.

جندل } A. ὁζεντίλ, ὄν. τόπος πετρῶδης,
βράχος· § πλθ. جنادل ὁζενατίλ.

جندی } T.δξιντὶ [κατὰ τὸ کتابی, ἐκ τοῦ
 ا.جند δξιντ, καὶ εἶδει νὰ προφέρηται

ἄλλον ὁζόντι] ὄν. ἱππεὺς εἰδὼς ἄριστα νὰ ἱπ-
τεύῃ, ἱππευτής.

جندیانه } Π. δζιντι-γυανέ, ἐπθ. ἱππευτικός:
→ جولان ἐκδρομή ἱππευτική.

جند الملك } Τ. ὁξιντί = ἀνέκ, ὄν. τὸ ἔργον, ἡ τέχνη τοῦ ἱππευτοῦ.

جنرال } Γλ. δζενεράλ [général] ὁν. στρα-
τηγός.

جنس { A. ὄζινς, ὄν. γένος, 'φυλον, καταγω-
γή, εἶδος, ποιότης: فرس — τὸ γένος

ὧν ἵππων[φερέας]· || قویون قسمی بہاےدن ی۔ در ||
 αἱξίς τῶν προβάτων εἶναι ἐν γένος κτηνῶν· ||

— — ει-

ὧν εἰδῶν, διαφόρων ποιότητων· || — همogenous
νής· || — ابنای οι υιοὶ τοῦ αὐτοῦ γένους, οι

ἄνθρωποι· || اسم — ὄνομα προσηγορικὸν [γραμ.].
چکر — — τὸ γένος πρὸς τὸ γένος ἔλκει,

— μετὰ τοῦ γένους, ἥτοι ὁμοιος τὸν ὁμοιον φιλεῖ,

ἐπὶ τὸν φιλιππὸς τὸν ναθανὰ [πρω.], βλ.
 تجرہ § ἐπθ. ὁ καλοῦ γένους, καταγωγῆς:
 — § ππος κίμων ποθ' ἄς καταγωγῆς: §

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

δυνικ. جنين δζινδέν, τὰ δύο φύλα [ἀρρεν καὶ
θηλιν]. § πλθ. اجناس εἰδένας.

جنس } A. δζινδ-εν, ἐπρ. κατὰ τὸ γένος, τὸ
εἶδος, τὸ φύλον, τὴν καταγωγὴν, τὴν
ποιότητα: دون — κατώτερον τὴν ποιότητα.

جنسى } A. δζινδ-ί, τὸ θ. جنبه δζινδ-ιγه
ἐπθ. ὁ τοῦ γένους, ὁ ἀνίκων εἰς τὸ
γένος, τὸ φύλον.

جنسيت } A. δζινδ-ιγه, ὅν. θ. ταυτότης
γένους, φύλου, καταγωγῆς, ἐθνι-
κότητος, ὁμογένεια: — متضای — ἀπαιτεῖ ἢ
ταυτότης τοῦ γένους: || غيری — ὁ ζῆλος τῆς
ὁμογενείας, ἐθνισμός, φυλετισμός.

جنسين } A. δζινδέν, δυνικ. τοῦ جنس βλ.

جنك } Π. δζένκ, ὅν. πόλεμος, μάχη: —
ميدانی τὸ πεδῖον τῆς μάχης: || Pm. —
اول در — اول § 166εζ, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς.

جنکاری } δζενγκარი, βλ. زنگاری.

جنك آزما } Π. δζένκ-αζμα, ἢ آزموده
δζένκ-αζμουτέ, ἐπθ. ἐμπειρο-
πόλεμος.

جنکاور } Π. δζένκ-αβέρ, ἐπθ. καὶ ὅν. μά-
χημος, μαχητής, πολεμιστής: § πλθ.
δζένκ-αβεράν.

جنکاورانه } Π. δζένκ-αβερανέ, ἐπθ. καὶ
ἐπρ. ὁ ἀνίκων μαχητῆ, μα-
χητικός, πολεμικός ἢ πολεμικῶς.

جنکاوری } Π. δζένκ-αβερία, ἀφ. μαχημότης.

جنکجو } Π. δζένκ-δζοϋ, ἐπθ. φιλοπόλεμος
[ὁ ζήτων τὸν πόλεμον]: بر دوت

جنکجو یانه } Π. δζένκ-δζουγχανέ, ἐπθ. καὶ
ἐπρ. ὁ ἀρμόζων φιλοπολέμω,
φιλοπολεμικός-ως.

جنکجی } T. δζένκ-δζί, ὅν. μαχητής, πο-
λεμιστής.

جنکل } T. δζινκέζ, ὅν. οἱ τελευταῖοι μι-
κροὶ βότρως τοῦ κλήματος, κ. τσαμ-
πουρίδιν βλ. جيتيك.

جنکل } Π. δζενγκέζ καὶ جنگلستان
ιδέν, ὅν. τόπος σύγθενδρος ἢ πλῆ-
ρης σχοίνων.

جنکلشک } T. δζένκ-λεσμέκ, ὅν. ἀλλ. μά-
χομαι, πολεμῶ, παλαιῶ μετὰ τι-
νος [يله]: — غوم ايله — παλαιῶ μετὰ τῶν θλίψεων.

جنوب } A. δζενούτ, ὅν. μεσημβρία [ἀντιθ.
شمال] εἰμάλ βορρᾶς].

جنوبی } A. δζενούτ-ί, ἐπθ. μεσημβρινός: باد
— άνεμος μεσημβρινός: § θ. جنوبيه
— ممالك خدراي μεσημβριναί.

جنوب } A. δζενούτ, πλθ. τοῦ جنب βλ.

جنوب } A. δζενούτ, ἐπθ. ὁ μὴ καθαρί-
σθεις καὶ μὴ πλυνθεις μετὰ συν-
ουσίαν ἢ νυκτερινὴν ρεῦσιν.

جنود } A. δζενούτ, πλθ. τοῦ جند βλ.

جنون } A. δζενούιν, ὅν. παραφροσύνη: ال
— فنون — εζ. δζενούιν φενούιν, ἢ πα-
ραφροσύνη ποικίλλει, εἶναι εἰδῶν εἰδῶν: || —
کتر مک — غلث — νιμφομανία [παθ.]
§ σφοδρὸς ἔρως ἢ ἐκστασις [ποιητ.].

جنونی } A. δζενούν-ί, ἐπθ. ὁ ἀφορῶν τὴν
παραφροσύνην: § ὅν. ιατρός φρενο-
λόγος: πλθ. جنونیون δζενουνιγζούν: § θ. جنونيه.

جنوه } It. δζένουα, ὅν. κ. Γενούη [πόλις
καὶ χώρα τῆς Ἰταλίας].

جنویز } It. δζενεβίζ, ὅν. καὶ ἐπθ. Γενουήν-
σιος [Γενοδέζος].

جنه } A. δζέννέ, ὅν. θ. ἀσπίς: § κάλυμμα γυ-
ναικεῖον κεφαλῆς καὶ ὤμων, κρηδεμνον.

جنی } A. δζινν-ί, ἐπθ. ὁ ἀνίκων, ἢ ἔχων ὀφέ-
σιν πρὸς τὰ πνεύματα, τὰ δαιμόνια,
δαιμονιακός: § ὅν. πνεῦμα, δαιμόνιον.

جنیب } A. δζενίπ καὶ θ. جنبه δζενίπέ, ἵππος
παράσειρος: کش — δζενίπε-κέζ, ἵπ-
ποκόμος σύρων ἵππων παράσειρον.

جنين } A. δζενίν, ὅν. ἐμβρυον: کذب — ψευ-
— دے — دے — μολόδαρξ, ἥτοι σάργ ἀρ-
γὴ καὶ ἀδιὰπλαστος σχηματιζομένη ἐνίστε εἰς
τὴν μήτραν: || متداخل — κρυπτοδιδυμός: || ساقط —
ἐξάμβλωμα, ἔκτρωμα: || اسقاط — ἐξάμβλωσις: §
πλθ. اجنه — εἰδέννέ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

جومبه لاشمق } T. ὁζουπα-λαδιάν, ρυ.
 οὐδ. ἀποκτῶ ἐξοχάς, ἐξογ-
 κώματα, πορεξέχω.

جو مبهلو } T. ὁ ζῶν ἀ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων ἐξο-
χὴν, ἐξόγκωμα, προεξέχων.

جو مرد } T. ὁ ζυγὸς [ἐκ τοῦ π. جوانمرد βλ.]
ἐπθ. ἐλευθέρσιος, γενναϊόδωρος.

جو مردلك } T. ὁ ζυμερὶς λίγος, ἐλευθεριό-
της, γενναιωδωρία: ی — جان
ἰουσία τῆς ζωῆς, τὸ μὴ φεῖδυσθαι τὴν ζωήν.

جونبور } Τ. ὁξουντὸν, μόνον παριστάνον
τὸν κρότον τὸν παραγόμενον ἐν

τῆς πτώσεως σώματός τινος ἐντός ὑγροῦ, ἥτοι
τὸν μετὰ κρότου βυθισμὸν συνεκδιδόρουσος
ταραχῇ πλήθους, ὄχλου, ὁμίλου διασκεδάζον-
των: — جَانُورٌ μετὰ θορύβου καὶ ταραχῆς, ἀ-
προσέκτως βλ. حَوْنُولٌ.

جونبور دامق } Τ. ὁζουνπου-ταυάκ, ρυ
οὐδ. κινούμαι μετὰ θορύ

θον ἐντός δοχείου[λέγεται ἐπὶ τοῦ θορύβου τοῦ
 παραγομένου ἐντός βυτίου ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ
 ἐν αὐτῷ ὕδατος ἢ οἴνου ἢ ἄλλου οἰουδιήπου
 ἑγχοῦ]. συνεκδ. ποιῶ θόρυβον· βλ. حوٓنولامق.

جونبوردی } T. ὁ ζουντιουρ-τι, ὄν. θόρυ-
δος, ταραχή ὄχλου, πλῆθος

ὁμίλου διασκεδάζοντων· βλ. καὶ جوبولى .
 * * *) Τ. ὁ ζουν π-α-τάκ, ἐπρ. πίπτο

جوابه داف } αἰφνης μετὰ κρότου εἰς βα
 μέρος. ἢ βυθιζόμενος ἐντὸς ὕδατος ἢ ὑπο

συνεκδ. αἰφνιδίως, ἀποτόμως.

12. ἄποθνήσκω [τὸ ἡμέτερον κατακυλῶ].
 13. μα, κ. τακλᾶς [βλ. طاقلا].

جونبول } T. ὁζουνπούλ, μόριον παριστ
νον τὴν κίνησιν καὶ τὸν θόουδ

ὑγροῦ ἐντός βυτίου κτλ. βλ. καὶ *جونور*.
) T. ὀξουγρον-ταμάκ-ο

جونبولدامق } οὐδ. κινου̐μαι μετὰ θορυβ̐
ἐντὸς θυτίου [λέγεται ἐπὶ ὕδατος ἢ ὕψους]

ὑγροῦ] βλ. και جنوبوردامق .

جونبولدي } δοξ ὑγροῦ κινουμένου ἐντ

ἔστιν κτλ. *gr.* καὶ جو بوردی.
 حو } Α. ὁξεδχέρ [ἐκ τοῦ περσ. *gr.*

46 — ἡ ρίζα τῆς λέξεως [γραμ.]· § λίθος πολυτιμος, κόσμημα· § γραμμαὶ ἐπὶ τῆς λεπιδὸς ξιφῶν τῆς Δαμασκοῦ· § γράμμα τοῦ ὁθωμανικοῦ ἀλφαβήτου ἐνδοκτον· § فرد — ἄτομον ἢ μόριον ὕλης μὴ ἐπιδεχόμενον ὑποδιαίρεσιν· βλ.

§ 120. جواهر. ὁδεβαχίρ, βλ.
Π. ὁδεβαχέρ-τάρ, ἐπθ. οὐ ἢ οὐ-

جوهر دار } οἷα ἢ ἡ ρίζα καλὴ, ἢ οὐ καλὴ.
 γραμμὰς[ἐπὶ λεπίδος ξιφῶν] ῥομφαίων. جوهرین. 32.

جوهر فروش } Π. ὁξεδχερ-φῶδρονς, ἀπο
μαντοπῶλης, κοδμηματο

πώλης· βλ. και جوهرى .

جوهری } οὐσιώδους ἡ κοσμηματικός, κα
 ματατοπῶν ἡ συνών. جوهری βλ.

جوهرين } Π. ὁ ζεβχερ-ίν, ἐπθ. ὁ ἐκ γραμμάτων ἐνστίκτων συγκεκείμενος

→ χρονόγραμμα, οὔτινος ἡ ἀριθμητικὴ τῶν ἐνδίκτων μόνον νοσημάτων χορηγεῖ τὴν χρ

νολογία τοῦ γεγονότος, περὶ οὗ ὁ λόγος
τῷ χρονογράμματι.

جوهره } Α. ὁζεβερε-ε̇ δν. θ. μία οὐδ
μία ρίζα, εἰς λίθος πολύτιμος.

جوى } A. δζε66-ι, ἐπθ. ἀτμοσφαιρικός, 1
 τεωρολογικός. § 0. 4 : — کات

φαινόμενα μετεωρολογικά: || → مبحث علایم
χάδι ἀλατῆι δ' ἔσβδινε μετεωρολογία.

جوئ } Π. ὄζοντι, ὄν. ποταμός: خوش روش
 ποταμός καλλιφόρος [χορ-οεδίσ]

Π. ὁζονγιά [μτχ. τοῦ جويند ὁζο
 ἰνὸν δ' ἔσται] ἡ δ' ἑστῶν

ἀειότητα || عدم — ὁ ζιτων τὴν ἀνυπαρξίαν

Π ὁζουϊ-πάρ, ὃν ποταμός: کتس

ܚܘܙܐ } — ποταμός θελξικαροτός.
 ܚܘܙܐ } T. ὄξεδιξ [ἐκ τοῦ حوز βλ.] ὄν.

وینامق || ξύλον καρυᾶς — تختہ سی || ἰνδοκάρυον

παίζω κάρνα· || قرق كركك — قيرلان — ποιῶ
 ἅ τὰ σφάλματα [τὰ κάρνα τὰ θρασυθέντα ὑπ

οὐσαν τὰ τεσσαράκοντα].

Α. δὲ δειψὺ [ὑποκ. τοῦ جوف]

} μικρὸν κοίλωμα· βλ. καὶ فضا.
) Π. ὁξεῖν, ἐπὶ θ. κρίθινος: نان

: | جویں } τος κριθινος.

جویندگی } Π. ὁ ζουγενίτε· γκί, ἀφ. τὸ ζ-
τείν, ζήτιδος.

جوینده } II. ὁζουγεντις [μτχ. τοῦ جویندن
 ὁζουیتέν, ζητεῖν] ὁ ζητῶν. βλ. جويا.

42. { T. ὁὐὰ μετὰ πλατυφώνων λέξεων, ἢ 42.
ὁὐὲ μετὰ λεπτοφώνων· μῦθοιον σημαῖνον:

1ον συμφωνίαν καὶ ἰσοδυναμοῦν τῇ κατὰ ἡ ὡς
 πρὸς: καὶ ἐνδεῶς κατ' ἐμὲ ὡς πρὸς ἐμὲ|| ε

κατὰ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν [ἰσχυρὰ
δύναμις]. ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐλπίς τὸν τοῦ

πον· 2ον ὁμοιότητα καὶ ἰσοδυναμοῦν τῷ ὥς·

[illegible]

οὐκ ἔστιν ἡ ἀποστολή τοῦ ἀποστόλου, ἀλλὰ ἡ ἀποστολή τοῦ Θεοῦ. ὁ ἀποστόλος ἀποστέλλεται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Χριστὸς ἀποστέλλεται ἀπὸ τοῦ Πατρὸς. ὁ ἀποστόλος ἀποστέλλεται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Χριστὸς ἀποστέλλεται ἀπὸ τοῦ Πατρὸς. ὁ ἀποστόλος ἀποστέλλεται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Χριστὸς ἀποστέλλεται ἀπὸ τοῦ Πατρὸς.

4ον σχηματίζει ἐπιρροήματα ἀνάλογα τοῖς διὰ τοῦ

ὡς ἡ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ποιντικόν αἶτιον,
ὡς ἐκ μὲν μαχαίης-ὄξε, δικαστικῶς, ὑπὸ τοῦ

καταστήσει τον δον σχηματίζει επίθετα αντίστοιχα τοῖς διὰ τοῦ **ικός**, ἢ ἐπιρροήματα ἀνάλογα τοῖς διὰ τοῦ **ικτός**.

οὐκ οὐδ' αὖτ' ἐπὶ τῆς ἐλληνικῆς· ὡς **ἄρα** **πυθου-**
δε, τουρκικὸς καὶ τουρκιστὶ || **عربجه** **ἀρά** **π-ὄζα**,

ραδικός και ἀραβιστί· θον μετά ἐπιθέτων σχη-
ματίζει ἐπίθετα ἢ ἐπιρροήματα ὑποκοριστικά

αὶ σημαίνει τὸ ὀπωθεῖν ἢ καὶ τὸ ἱκανῶς :

ῥωαίως, ῥωαίου τειχος, ῥωαίου τεικα' || محمد
ῥωαίου-ῥιζ, ὁ πωδοῦν ἢ ἀρκετὸ σπουδαῖος ἢ

τουδαίως. Ἐνίοτε προήφεται τῶα, τῶε, γρα-
μμένη ὑπὸ τινων [چ] βλ. جی καὶ ἑπομ.

4. }

 T. ὀξασινὰ μετὰ πλατυφώνων, ἢ
 ὀξεσινὲ μετὰ λεπτοφώνων [ἐκ τοῦ

ρῶν. καὶ τῆς δοτ. τῆς καταλ. ἀντων. سى]
 ρ. ὡς: — آدم ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρωπίνως: §

ἐτά τοῦ γ' προσ. ἐνεστ. ἢ παρακ.] ὡς νά:
 ۱۱۱۱۱۱۱۱ ὡς νά κλαίῃ ἢ ὡς νά ἔκλαιεν. ||—کولر

ἰδὲτε-ὁφείδινε, ὡς νὰ γελᾷ ἢ ὡς νὰ ἐγέλα.
 Α. ὁφείναμι (πλθ. τοῦ ἀχρ. ἰε-)

جہاں بد } οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς, ἀνθρώποι εἰδῆμονες, κ
 οὐκ ἔστι τῶν προφητῶν, σοφοί: متکلمين — οἱ

οὐκ ἔστιν ἐν αἰσθητοῖς· οὐδὲν γὰρ τῶν ἀγορευτῶν. || ٢١٤ — οἱ σοφοὶ τῶν λαῶν.

Α. οὐρανὸν [πλθ. του οὐρανοῦ] οὐρανόν.
 θ. πλευραὶ ἡτοι μέρη, διευθύνσεις,

[ΑΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Α

ἐπόψεις: اوجه — αἱ τέσσαρες διευθύνσεις τοῦ ὁρίζοντος, ἢ τὰ τέσσαρα μέρη οἰκοδομῆς, κη-
που κτλ. || — ستة ἢ شش — τὰ ἑξ μέρη, ἢ ψύ-
σις: متعدد اله حقلين — ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις
ἔχει δίκαιον· θέσεις, ὑπηρεσίαι ἡμῶν ἢ ἐπι-
στάτου βακουφικῶν κτημάτων.

جهاد } A. ὁ ξικῆς, ὁν. πόλεμος ἱερός, ἥτοι
κατὰ τῶν ἀπίστων, τῶν ἐχθρῶν τῆς
θρησκείας: — ارباب — πολεμισταί, ἥτοι ὁ ἰσλαμικὸς
στρατός: — اصغر — μικρὸς πόλεμος, ἥτοι ὁ κατὰ
τῶν ἐχθρῶν: — اكبر — μέγας πόλεμος, ἥτοι ὁ κα-
τὰ τῶν ἀτομικῶν παθῶν καὶ ὁρέξεων.

جهادیه } A. ὁζιχαζιγέ, ἐπιθ. πολεμικός: —
 نظاری τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιω-
 τικῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Τουρκίᾳ καλεῖται حربيه
 نظاری χαρσιγέ ναζαρετι· βλ. حرن.

چهار } A. δειχάδ, چهارا δειχάδεν, συνών.
 جهر } جهرأ جهر.

3. **جهارت** } A. *διεξαγὰς* [ρζ. جهر] ὄν. θ. τὸ
 διάτορον, διαπερυσθιον τῆς ψωνῆς.

جهاز } Α. ὁξυγάζ, ἡ ὁξυγάζ, ὄν. προίξ νύμ-
φης· τὰ πρὸς κνιδεῖαν νεκροῦ ἀπαι-

οὐμένα· ἐν γένει κοσμήματα: ۱۷۱— ἡ πομπή
 ραϊκὸς κομζομένης ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς

ς τὴν τοῦ γαμβροῦ· || دعواى — ἀγωγή περὶ
ροικός· || متعلق اشيا — πράγματα ἀφορῶντα

ἐν δὲ πρῶτῳ, πρῶτῳ α· || البهيمى — ἐν δὲ πρῶτῳ πρῶ-
τος, πρῶτῳ α· § 508 κεϋη, ἡτοι σύνολον ὁργάνων

ὁρὸς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν συντελοῦντων,
 ὄργανον: ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢

γανον ἀκοῆς· § πλθ. ॐ ॐ | ἐδῆξιζέ· βλ. ॐ ॐ.
 ॐ ॐ | T. δῆξαζ-λαυάκ, ρμ. μτδ.

جھارلا مو } προικίζω κόρην μέλλουσαν συ-
 γχοῦναι· χορηγῶ ἐνδεεῖ καὶ πτωχῷ τὰ προάγ-

τα, ὧν ἔχει ἀνάγκην [αἰτ.].
) Α. ὀξεραζ-ι, ἐπθ. προικῶς § θ.

جہازي } جہازيہ : — πρᾶγματα προ-
a' || — ἐνδύματα προικῶα.

جہاں } A. δξσχηάλ. [πλθ, τοῦ جاهل] ἐπθ.
καὶ ὄν. ἀμαθεῖς· βλ. حيا.

جهالت } A. ὁ ἄγνοια [oç. جهل βλ.] ὁν. θ.
ἀνύστα: — ذن. حقار. — παν

κὼν ἐκ τῆς ἀμαθείας ἀπορρέει || هر سببش است
— παντὸς κακοῦ πηγὴ ἡ ἀμάθεια

3. Π, δὲ *εχάν* [μτχ. τοῦ *چیدن* *δὲ εχάν*]
 πηδῶν ὁμοῶν ταύτης: — 1. *εχάν*

παζων || — روق اشرتراپن تاخیدا || ۱۱۱ جہندہ

جهان } Π. ὀξυγάν, ὄν. κόσμος: —κόσμος τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ πεπολιτισμένος κόσμος: || ده یار اول یار اوله — ἐν τῷ κόσμῳ φίλος ἔσθ, βάρος μὴ γίνου [πρωμ.] || — اهـل — οἱ κάτοικοι τοῦ κόσμου, ἄνθρωποι || — ائیکى — οἱ δύο κόσμοι, ὁ παρὼν βίος καὶ ὁ μέλλον, αἰωνιότης: || جال — ὁ κόσμος τῶν ψυχῶν, τῶν πνευμάτων: || — — ἀπειρος, πολὺς, καθ'ὸ μίλους, σωρηδόν.

جهان آرا } Π. ὀξυγάν-ἀροῖ, ἐπθ. ὁ τὸν κόσμον κοσμοῦν: — خورشید — ὁ ἥλιος ὁ τὸν κόσμον κοσμοῦν [λέγεται καὶ ἐπὶ Θεοῦ].

جهان آفرین } Π. ὀξυγάν-ἀφροῖν, ὄν. ὁ τοῦ κόσμου δημιουργός, ὁ Θεός.

جهانبان } Π. ὀξυγάν-βάν, ὄν. φρουρός ἢ κύριος τοῦ κόσμου, μονάρχης.

جهانبانی } Π. ὀξυγάν-βανί, ἀφ. μοναρχία: § ἐπθ. μοναρχικός, βασιλικός.

جهان بین } Π. ὀξυγάν-βίν, ἐπθ. ὁ βλέπων τὸν κόσμον, ἀγρυπνός.

جهانپسندانه } Π. ὀξυγάν-πεθεν-ζανέ, ἐπθ. ὁ ἀρεστὸς τῷ κόσμῳ, πᾶσι.

جهانپناه } Π. ὀξυγάν-πενάξ, ὄν. ὁ ὢν τὸ ἀσυλὸν τοῦ κόσμου, μονάρχης.

جهانپناهی } Π. ὀξυγάν-πενάξ, ἀφ. μοναρχία, βασιλεία: § ἐπθ. μοναρχικός.

جهانتاب } Π. ὀξυγάν-τάβ, ἐπθ. ὁ τὸν κόσμον θερμαίνων καὶ φωτίζων: — آفتاب — ὁ ἥλιος [ἀφροῖν-τάβ] ὁ τὸν κόσμον θερμαίνων καὶ φωτίζων.

جهانتابی } Π. ὀξυγάν-ταβί, ἀφ. τὸ ἔργον τοῦ θερμαίνοντος καὶ φωτίζοντος τὸν κόσμον.

جهاندار } Π. ὀξυγάν-τάρ, ὄν. ὁ τὸν κόσμον κρατῶν, κοσμοκράτωρ, μονάρχης.

جهاندارانه } Π. ὀξυγάν-τارانέ, ἐπθ. κοσμοκρατορικός, βασιλικός.

جهانداری } Π. ὀξυγάν-τारी, κοσμοκρατορία, μοναρχία: § ἐπθ. κοσμοκρατορικός, βασιλικός.

جهانديده } Π. ὀξυγάν-τίτιέ, ἐπθ. ὁ τὸν κόσμον ἰδὼν, πολὺπείρος: — پیر — γέρον πολὺπείρος.

جهانديکی } Π. ὀξυγάν-τίτεγκί, ἀφ. πολυπείρία.

جهانسالار } Π. ὀξυγάν-σαλάρ, ὄν. ὁ ἀρχηγός τοῦ κόσμου, ἀναξ, βασιλεὺς.

جهانستان } Π. ὀξυγάν-δισάν, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ τὸν κόσμον κυριεύσας, κοσμοκράτωρ, βασιλεὺς πανίσχυρος, κραταίος.

جهانستانی } Π. ὀξυγάν-δισανί, ἀφ. κοσμοκρατορία: § ἐπθ. κοσμοκρατορικός, βασιλικός.

جهان قیمت } Π. ὀξυγάν-κτιμέτ, ἐπθ. πο-
لۇتىموس: — عافیت — جناب — ἡ πολὺτιμος ὑγεία καὶ εὐεξία τῆς A.A.M.

جهانگرد } Π. ὀξυγάν-γκέροτ, ἐπθ. ὁ τὸν κόσμον περιελθών: — سیاح — جهانگردی — περιηγητὴς τὸν κόσμον περιελθών: § ἀφ. جهانگردی.

جهانکشا } Π. ὀξυγάν-κχσά, ἐπθ. ὁ τὸν κόσμον κατακτῆσας, πανίσχυρος βασιλεὺς.

جهانگیر } Π. ὀξυγάν-γκίρ, ὄν. ὁ τὸν κόσμον κυριεύσας, κατακτῆσας, κοσμοκράτωρ, μέγας κατακτητὴς, βασιλεὺς.

جهانگیرانه } Π. ὀξυγάν-γκιρανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
مۇڭون كوسموكراتوري، مەڭلەپ — ὁ ἀρ-
κατακτητὴς, κοσμοκρατορικός, βασιλικός.

جهانگیرلك } T. ὀξυγάν-γκιρλίκ, ἀφ. τὸ ἔργον τοῦ κοσμοκράτορος, κοσμοκρατορία, βασιλεία.

جهانگیری } Π. ὀξυγάν-γκιρί, ἀφ. συνων. τῷ προηγ. § ἐπθ. κοσμοκρατορικός, βασιλικός.

جهانمطاع } Π. ὀξυγάν-μπτά, ἐπθ. ὁ εἰς ὃν ὁ κόσμος ὑποτάσσεται, κραταιότατος βασιλεὺς: — پادشاه — ἀναξ κραταιότατος.

جهانما } Π. ὀξυγάν-νθυμά, ὄν. χάρτης γεω-
γραφικός, ἀτλας [ὁ δεικνύων τὸν κόσμον]: § εἶδος σκιᾶδος [ἢ ταράτσας] ἐξεχούσης ἐπὶ τῆς στέγης τῶν οἰκίδων.

جهانیان } Π. ὀξυγάν-γάν [πλθ. τοῦ جهانی] ὄν. οἱ ἐν τῷ κόσμῳ, οἱ ἄνθρωποι: — ولي نعمت جهان و — εὐεργέτης τοῦ κόσμου καὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ [Σουλτᾶνος].

جهت } A. ὀξυγέτ, ὄν.θ. διεϋθυνσις, μέρος, شرقه توجه ایدن آدمك صاغ: — عوڭس — εἰς τὸ δεξιὸν μέρος [δεξιᾶ] τοῦ ἀνθρώπου τοῦ στρεφόμενου πρὸς ἀνατολὰς πίπτει ἡ μεσημβρία, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν μέρος [ἀριστερᾶ] ὁ βορρᾶς: || — اناطولی — τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἀσίας.

παθήσαντες μεγάλως εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῆς
διαδόσεως τοῦ Ἰσλαμισμοῦ· βλ. حَفَوتٌ و حَجُود .

جہول } A. ὁξυγόινος [oxys, جہل] ἐπιθ. ἀμαθές-
στατος. βλ. اجہل.

جولاني } Π. ὁ ἄρχων ἀνέ, ἐπθ. ὁ ἀνὴκων
ἀμαθεστῆτω.

جہیز } A. ὁξυζιζ, ἢ ὁξυζιζ, ὄν. ἢ προιξ, ἢ νύμφη φέρει τῷ γαμβρῷ: —

ἡ πομπὴ τῆς προικὸς τῆς κοιμιζομένης ἐκ τῆς οἰκίας τῆς νύμφης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ.
خلائی — ὑπηρετρία διδομένη ὡς προῖξ τῇ νύμφῃ. || قاطرى — κατασκόλιστος [κ. λ.: ἡμίονος φέροντα προῖκα]. βλ. حمار و جن.

حي } T. ὁξῆ, ὁξοῦ διὰ τὰ πλατύφωνα, καὶ
 ὁξί, ὁξὺ διὰ τὰ λεπτόφωνα· μέριον

σχηματίζον ὀνόματα τεχνιτῶν καὶ ἐπαγγελμα-
τιῶν, ὡς آرايهی āraza-ōzī, ἀμαξηλάτης·
کوروجی koru-ōzō, διαδοχῆλας· صندالجي san-
ḡal-ōzī, λεμβοῦχος· مومجي mom-ōzō, κηρο-
πῶλης· تونوحي ton-ōzō, καπνοπῶλης· ἐν
τοῖς ὀνόμασι τοῖς μὴ λήγουσιν εἰς φωνήεν ἢ εἰς
σύμφωνον ὑγρόν, ὡς ر م ل κτλ. ἢ κατάληξις
αὕτη προφέρεται τοῦ ὡς εἰ ἐγράφητο جي π.χ.
كاي: کاۛ، πορθιεύς، سونجي son-ōzī, γα-
λακτοπῶλης κτλ. βλ. καὶ حه .

حيادت } Λ. ὁλιγαῖς [ϑζ. جيد] ὄν. θ. τὸ
εἶναι τι καλόν, ἐν καλῇ καταστά-

σει, οὐχὶ διωλεθαρμένον [ιδίᾳ ἐπὶ ἀέρος], καθα-
ρότης: هو — καθαρότης ἀέρος: || βλ. حود .

جياق جياق } T. ὄζυακ-ὄζυακ, μῦθιον παρι-
στάνον τὴν φωνὴν τῶν πτη.

νῶν ἰδία τῶν θαρκοδόρων, ὅταν περιήπταται
 ἄνωθεν πτώματος, κρωγμός· § ἰκτίνος· βλ. حلاق.

جيب } A. ὁ ἐξ ἱπ., ὄν. τράχηλος ἐνδύματος
 περιλαβῶν· § θυλάκιον ἐνδύματος

κ. τρέπη· συνέκδ. βαλάντιον, ταμείον [τουρκικόν]
 διὰ προφέεσθαι ὀξέει: هاون — ιδιαίτερον τα

μεῖον τοῦ Σουητάνου· || — د ٤٥ ٥٤٦, ἐν τῇ
 θυλακίῳ, βαλαντίῳ: ٤٥٦ — د βάλω εἰς τ

βαλάντιον, στήν τσέπην [ἐπὶ ὑλίκῃς ὡφελείᾳ
δολίας καὶ παρανόμου] || ی — قویون θυλάκιο

ἐνδύματος κατὰ τὸ στήθος· || یان — ی ١٠ ثولάκιο
πλάγιον· || ی — ی ١١ ثولάκιο διὰ τὸ ὠρολό

γιον· || ذالك — οὐ τὸ θυλάκιον τετραγώνον,
 τρέπη τρύπια, ἅτοι ὁ ἀνευ ὀδοῦ, πτωχός·

ΔΔ — ἐκ τοῦ θυλακίου του, ἐξ ἰδίων πληροῦ

νει, ἢ οἴκοθεν λέγει καὶ πλάττει τι. || اَلْاَيْتَمٰكُ —
 ὁ ἔφη τὴν νεῖρα εἰς τὸ θυγατρικὸν ἤτοι πληροῦν·

§ [ἀλγ.] ἡμίτονον: — אֶמֶט synnymitonon. § μεφ.
קִי—מָעָלָה: אֶמֶט—: שֶׁל עֵדוּת עֵדוּת עֵדוּת

κεφαλὴν εἰς σκέψιν, σκέπτομαι, ἀνησυχῶ. ||

ἀνθυψυχία· § πλθ. حيوب ὁζυγίου.

جيچوز } τελείαν ἐλλειψιν, ἐξάντησιν, ἀπώ-

τα τετέλεσται.

جیجی { 1. οὐλοῦσι [αὐτοὶ τῶν ἡμετέρων]
 δι' ὧν] ἐπθ. ὠραῖος ὃν, ἄθρομα πα...

οὐκ ὄν· $\text{وَلَا يَكُنْ لَكَ بِيَدِكَ} \text{—} \text{وَلَا يَكُنْ لَكَ بِيَدِكَ}$, στολίσματα πα-
 ρωδῶν καὶ κοῦφά, ἢ ἐνδύματα ἔχοντα τοιαῦτ
 στολίσματα: || 31 || — παρὰ τὸν δὲ κοῦφον.

T. ὀξυῶς - λι, ἐπθ. ἐστολισμένον
 ὀξυῶς - λι, ἐπθ. ἐστολισμένον

στολισμάτων : عِلى البسه — ὀζιῶζιλι πιῶζι

4.2 } A. ὁζεῖτ [ϥζ. جود] ἐπθ. καλός, ἐξα

||| τοπος: — اثر، εργον, πόνημα εξαίρετο
||| اوّلان يرلر — صاف و — τόποι, ὧν ὁ ἀνὴρ

να καθαρός καὶ ἐξαίρετος. § 0. عار : جيد
ποιήσεις ἐξαίρετοι.

حميد } A. ὁζιτ, ὄν. λαμμός & πλθ. جيود ὁζ
 } γιούτ.

جيران } T. δξειράν, κοινῶς جيران δξειρά.
 ὄν. κευάς, δορκάς. βλ. غزال.

جيران } A. ὁξιστῶν [πλθ. τοῦ جَار] ὄν. γεῖ-
nes:— معلوم الحدود وال ya'louma

λαχουτόντ θε-λ-οζιράν, οὐ τὰ ὄγια καὶ οἱ γ
 τόνες γνωστοὶ τυγχάνουσι [ἐπὶ κτήματος].

حيرو { It. ὁ ἰσθ[giro]ὸν ὁπισθογράφουσι
ναλλαγματικῆς ἢ ὁμολόγου: ائتمك

ὁπισθογραφῶ συναλλαγματικὴν [αἰτ.].
 „ 81) T. ὀζιολαυάκ. حردل ادمه ὀζιο

جبرلدامق، جبرلامق. ἄγυακ, βλ. } جبرلامق

جیز } $\delta\zeta\iota\lambda\alpha\mu\acute{\alpha}\kappa, \beta\lambda.$ جز ردامق، جز

A. οὐκ εἶς, ὄν. οὐκ εἶς, οὐκ εἶς. — **αλ** μου κατ' ἐμὲ του — **λ** - οὐκ εἶς,

στρατου· || — القلب *κάλπου-λ.οζεις*, τὸ κ

ἡ ἀποστολή τοῦ ἀποστόλου || سوق الـ

στρατηγική, ἥτοι ἐπιστήμη τῶν κινήσεων τοῦ στρατοῦ || βλ. تعيه § πλθ. جیوش دژغیوؤڤ.

جيفه } A. δζιφῆ, ὄν. θ. πτώμα: خور — δζιφῆ-
جيفه } خور, ἐπθ. ὁ τρώγων πτώματα § πλ.

جيف دژغیوؤڤ.

جیل } T. δζιλ, μόριον ὅπερ προστιθέμενον
جیل } εἰς τὸ τέλος ὀνομάτων ἐκφράζει ἔχ-

θραν καὶ καταθροάν: ὡς δζιλ-δζιλ, ζῶν ἐθρομῶν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου || بالتجیل
πάλιν-δζιλ, πτηνὸν κυνηγοῦν τοὺς ἰχθύς, ἰχθυοφάγον, ἐρωδιός § μόριον σχηματίζον ὑποκοριστικά, ἢ ὀνόματα σημαίνοντα ὁμοιότητα ὡς λευκοειδής, قيرحیل ὑπόφαιος.

جیل } A. δζιλ, ὄν. φυλή, λαός, ἔθνος § ἡλι-
جیل } κία, γενεά § πλθ. احيال دژغیوؤڤ.

جیلان } T. δζεϊλάν, βλ. جيران دژغیوؤڤ.

جیلين } T. δζιλίξ, ἐπθ. λεπτοφυής, ἀδύνα-
جیلين } τος, ἰσχνός, λεπτός: چوجق — παῖς

ἀδύνατος, ἰσχνός || یازو — γραφή λεπτή.

جیم } A. δζιμ, ὄν. θ. ὄνομα τοῦ γράμματος
جیم } δζιμ: حرف ال — δζιμ: حرف ال

μονόστικτον δζιμ || موحده — δζιμ: حرف ال
ἐντὸς τῆς κοιλίας τοῦ δζιμ, ἥτοι ἄνθρωπος ἀ-

μαθής καὶ ἀσήμενος § βλ. لام.

جیم } T. δζιμ, μόριον ἐπιτακτικὸν ἐν χρήσει
جیم } ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου βλ.

جیمباقوڤه } T. δζιμπακούκα, ἐπθ. ἄνθρω-
جیمباقوڤه } πος ἀσύμμετρος, οὗ τὸ ἀνάστημα

μα ὡς τὸ γράμμα ج .

جیمیز } δζιμπίξ, ταῦτο جنیز βλ.

جیناق } T. δζινάκ, ὄν. οἱ ὄνυχες τῶν σαρ-
جیناق } κοδόρων ζῶν § βλ. قیناق.

جیوادره } T. δζινάτρα, πρόβος, ἥτοι ὁ
جیوادره } κατὰ τὴν πρόραν προεζέχων ὁ-

ριζοντίως πρὸς τὴν θάλασσαν ἰστός τοῦ πλοίου, ἄνωθι τοῦ ὁποίου ὑψοῦται καθέτως τὸ δοράτιον [استون], κάτωθι δὲ τὸ ὑπογόνειον [صقال].

جیواطه } T. δζινάτα, ὄν. ὁπλ. ἀνοικθεῖδα
جیواطه } δι' ἐλικά [βίδαν] ἥλος, μέγα ὡς

ἢ ἐλὶξ καρφίον.

جیوب } A. δζιγίουῖ, πλθ. τοῦ جیب دژغیوؤڤ
جیوب } βλ.

جیو جیو } T. δζινδ-δζινδ, ὄν. νεοσσίων, κ. που-
جیو جیو } λὰκι νεωστὶ ἐκκολαφθὲν ἐκ τοῦ

ωοῦ ὀρνίθου ἢ πτηνοῦ § κελάδημα νεοσσίων ἢ πτηνῶν § μετφ. θόρυβος, ταραχή.

جیو جیولی } T. δζινδ-δζινδ-λῆ, ἐπθ. θορυβώ-
جیو جیولی } δης, ζωνρός: بآزارك — ἢ

ζωνρά ὡρα τῆς ἀγορᾶς, πλήθουσα ἀγορά.

جیود } A. δζιγίουῖ, πλθ. τοῦ جید دژغیوؤڤ, βλ.

جیوش } A. δζιγίουῖ [πλθ. τοῦ جيش] ὄν.
جیوش } στρατοί, στρατεύματα: تآدرشن — τὰ

στρατεύματα τοῦ ἐχθροῦ

جیولدامق } T. δζινδ-πλζαμάν, ὀμ. οὐδ. κε-
جیولدامق } λαδῶ [ἐπὶ μικρῶν πτηνῶν].

جیولدی } T. δζινδ-πλζη, ὄν. κελάδημα μι-
جیولدی } κρῶν πτηνῶν.

جیوه } T. δζινδ [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]
جیوه } ὄν. ὑδράργυρος [ἐπιστημ. زبق دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیوه } — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ] — [ἐκ τοῦ περδ. زيوه دژغیوؤڤ]

جیویقلا نطق } T. $\delta\epsilon\lambda\theta\eta\kappa\text{-}\lambda\alpha\nu\mu\acute{\alpha}\kappa$, ρμ. οὐδ. καθίσταμαι γλοιώδης [ἐπὶ πηλοῦ, βορβορόου], ἢ μεταβάλλομαι εἰς βορβορόν γλοιώδην [ἐπὶ ὁδοῦ]· § καθίσταμαι ιδιότροπος, ὁχληρός.
 جیر } T. $\delta\epsilon\lambda\theta\eta\varsigma$, ἥχος παραγόμενος ἐκ τῆς σχίδεως ἢ καύσεως πράγματος βλ. جیر.

جیر دامق } T. $\delta\epsilon\lambda\theta\eta\varsigma\text{-}\tau\alpha\mu\acute{\alpha}\kappa$, ρμ. οὐδ. σχίζομαι ἢ καίομαι μετὰ βορβορόου βλ. جیر دامق.
 جیر دی } T. $\delta\epsilon\lambda\theta\eta\varsigma\text{-}\tau\iota$, ὄν. ἥχος πανίου ἢ χάρτου σχιζομένου· ἥχος ψαλιδίου, ὅταν κόπτη· βλ. جیر دی.

چ

چ } $\tau\acute{o}\chi\eta\mu$, ἑβδομον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου, προφερόμενον ὡς τὸ $\tau\acute{o}$ ἐν ταῖς λέξεσι τσάκνον, τσακκίζω κτλ. Τὸ γράμμα τοῦτο ἐδανείσθη ἢ τουρκικὴ ἐκ τῆς περσικῆς, διότι ἐν τῷ ἀραβικῷ ἀλφάβητῳ δὲν ὑπάρχει καὶ οὐδεμία ἀπαντᾷ λέξις ἀραβικὴ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ γράμματός τούτου ἢ περιέχουσα αὐτό· διὸ καὶ καλεῖται چیم فارسی $\tau\acute{o}\chi\eta\mu$ $\phi\alpha\text{-}\rho\iota\delta\iota$, τσίμ περσικόν [βλ. چیم]. Ἀριθμητικῶς ἰσοδυναμεῖ τῷ ج, ἥτοι σημαίνει 3.

چابالامق } T. ἢ چابلامق $\tau\acute{o}\chi\alpha\text{-}\lambda\alpha\mu\acute{\alpha}\kappa$, ρμ. οὐδ. κινῶ χεῖρας καὶ πόδας, ἥτοι προσπαθῶ, ἀγωνίζομαι, καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν, ἐργάζομαι, καταγίνομαι [δοτ.]: — چالشوب καταγίνομαι εἰς τὸ μάθημα· || چالشوب προσπαθῶ καὶ ἀγωνίζομαι, καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν· || بر کونک عمر ایچون ایکی کون چابالا || διὰ βίον μιᾶς ἡμέρας [ἐφ' ἡμέρον] ἀγωνίζου δύο ἡμέρας || βλ. چابهلامق.

چابالانطق } T. $\tau\acute{o}\chi\alpha\text{-}\lambda\alpha\nu\mu\acute{\alpha}\kappa$, ρμ. οὐδ. κινῶ χεῖρας, πόδας, ἥτοι προσπαθῶ, ἀγωνίζομαι νὰ διαψύγω κτλ.

چابالایش } T. $\tau\acute{o}\chi\alpha\text{-}\lambda\alpha\gamma\iota\zeta$, ρ. ἀφ. προσπάθεια, ἀγωνία.

چابک } Π. $\tau\acute{o}\chi\alpha\text{-}\delta\acute{\epsilon}\kappa$, ἐπθ. ταχύς: پا — ταχύ-πους, ὠκύπους || دست — ταχύς τὴν

χεῖρα, ταχύχειρ· || رو — ὁ ταχύς βαίνων [ῥέδ], ταχυπόρος || βλ. چابوق.

چابلوس } $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\iota\lambda\omicron\upsilon\varsigma$, ἀντὶ چابلوس βλ.

چابوجاق } T. $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\delta\epsilon\lambda\theta\eta\kappa$, καὶ چابوق $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\delta\epsilon\lambda\theta\eta\kappa$ [ἐκ τοῦ چابوق]

ἐπρ. τάχιστα, ἐν τάχει, ἐν τῷ ἅμα, ἀμέσως.

چابوق } T. $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\kappa$ [ἐκ τοῦ چابک] ἐπθ. ταχύς, γοργός: — چاغته — ταχύς εἰς τὸν πόδα, εὐκίνητος· || — الك — ταχύς τὴν χεῖρα· § ἐπρ. ταχέως: — — $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\kappa$ $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\kappa$, ἢ — چار — $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\kappa$, ὅ, τι τάχιστα. || Ρμ. اولی — σπεῦδον: اول — σπεῦδον·

چابوقلق } T. $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi\omicron\upsilon\kappa\text{-}\lambda\omicron\upsilon\kappa$, ἀφ. ταχύτης, σπουδῇ, γοργότης: ی — ال — ταχυδακτυλουργία.

چاپ } T. $\tau\acute{o}\chi\alpha\pi$, ὄν. διάμετρος κυλίνδρου, σφαῖρας, ὀλκῆ πυροβόλου, διάμετρος πέπονος, ὑδροπέπονος, ξυλικῆς κτλ: ی — طوب — ὀλκῆ τηλεβόλου· || نده طوب — یکرى — ὀλκῆς τῶν 21, ἥτοι χωρητικότητος σφαῖρας 21 ὀκκάδων· || ی — کورله — διάμετρος σφαῖρας· || ایری — ده — بر ادم || — دیامτρος ξυλικῆς· کراسته — ἀνθρωπος μεγάλης διαμέτρου, ἥτοι μεγαλόσωμος, χονδρός· § [ἀρχ.] ἐμβάτης· § [γεωμ.] — کارى — διαθήτης πρὸς καταμέτρειν ὄγκου· § ἔγγρα-

— γελέκιον σταυρωτόν· ||
διασταυρούμενα· § δν. γελέκιον

... πούτ, ὄν. ράκος, κουρέλλι

τος νὰ γραφῇ: — سترى — διαγράφω τὸ ἐπανω-
φόριον: || — دیکش — διαγράφω.

چاته } T. τῶα-τῶα [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἄ-
θροισμα θανόντων ἢ δοκῶν καὶ ξυλι-
κῆς καρφωμένων προσωρινῶς: § διαγραφῇ, κα-
τάπτισμα, τρύπωμα ἐνδύματος: § ὕψισμα διὰ
στρώσιμον, διὰ μαξιλάρας: § ἐπθ. συνθροισμέ-
νος, συνημιμένος: — دیرمه — ἄθροισμα ἐνθεν κάκει-
θεν διαφόρων πραγμάτων, συνονθύλευμα: σῶμα
στρατιωτικὸν κακῶς διοργανωμένον.

چاتی } T. τῶα-τῇ [ἐκ τοῦ چاتقی] ὄν. στεγάσις,
στεγάσμα οἰκίας ἢ οἰκοδομῆς, δόκω-
σις ἥτοι τὸ σύνολον τῶν δοκῶν, δι' ὧν στεγάζεται
ἡ οἰκοδομή: مقاسی — ψαλὶς τῆς ὀροφῆς, ἥτοι δο-
κοὶ ὑποστηρίζουσαι τὸ κεκλιμένον μέρος τῆς
στεγῆς: || کبریشی — δοκὸς στεγαστρῆς, κ. ψαλίδα.
|| آلی — τὸ κενὸν διάστημα τὸ μεταξὺ τῆς στέ-
γης οἰκίας καὶ τῆς ἀνω ὀροφῆς [βλ. تاوان اراسی].
§ σκελετὸς ἀνθρωπίνου σώματος.

چاتیق } T. τῶα-τῇ [ἐκ τοῦ چاتقی] ἐπθ. συν-
ημισμένος, συννημένος ἐκ τοῦ
ἄκρου: قاش — ὀφρὺς συννημέναι: || قاشلی — ὁ
ἐκ τῶν τῶν ὀφρῶν συννημένος: || چیره — πρόσω-
πον συνωφρυωμένον.

چاچارون } T. τῶα-τῶν, βλ. چاک چاک و چچارون.
چاچه } T. τῶα-τῶα, ὄν. — آجی — εἶδος μικροῦ
ἰχθύος μὴ τρωγομένου.

چادر } T. τῶα-τῇ [κατὰ τὸ لهجه, ἐκ τοῦ چاتقی
βλ. καὶ چتر] ὄν. σκηνή: قورمق — πύ-
γνυμι, στήνω σκηνήν: || آلی — ὑπὸ τὴν σκηνήν,
ἥτοι ὁ χρόνος τῆς ἐκστρατείας: || دیرکی — δοκὸς
σκηνῆς: || تکرلکی — τροχὸς σκηνῆς, ἥτοι θανὶς
στρογγύλη, δι' ἧς διέρχεται ἡ δοκὸς τῆς σκε-
νῆς: || اتکی — κράσπεδα σκηνῆς: || ایچی — σχοινίον
σκηνῆς: || الی — ἐλξίνην, πε-
ριπλοκάς: || اوشاچی — κόμμι ἀμυωνιακόν.

چادرچی } T. τῶα-τῇ-ὀξῇ, ὄν. σκηνοποιός.

چادری } T. τῶα-τῇ-ῆ, ἐπθ. πράσινος σκω-
ριόχρους.

چار } T. τῶα-τῇ, μόριον ἐπιτατικὸν ἐν χρή-
σει μετὰ τοῦ جابوق, ἥτοι: جابوق
τῶα-τῶα-τῇ, ὅ, τι τάχιστα.

چار } P. τῶα-τῇ [βλ. چاسار], ὄν. τῶα-τῇ, Κατ-
σαρ, αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας: || زاده —

υἱὸς τοῦ τῶα-τῇ, διάδοχος τοῦ Ρωσικοῦ θρόνου'
βλ. چارویچ § θ. چارویه. αὐτοκράτειρα.

چار } II. τῶα-τῇ [ἐκ τοῦ چار βλ.] ἀριθ. τέσ-
σαρες-α' || چشم — τέσσαρες ὀφθαλμοί, ἥ-
τοι ἀνυπομονησία: چشمه انتظار — ἀναμέ-
νω μετὰ μεγάλης ἀνυπομονησίας, μὲ τέσσαρα
μάτια: || برو — ὁ ἔχων τέσσαρας ὀφρῶς, ἥτοι οὐ-
τινος ὁ μύσταξ ἀρχίδας νὰ φῦνται ὁμοιάζει
πρὸς ὀφρῶς: || اقطار جهان — αἱ τέσσαρες γωνίαι
τοῦ κόσμου, τὰ πέριπα τῆς γῆς: || بالش — ὑψηλὴ
θέρσις, περιωπή: || کوشه — τετράγωνος.

چار } II. τῶα-τῇ [ἐκ τοῦ چاره] ἐπρ. ἐκὼν, ἐν
τῶα-τῇ چار نا چار: || چاره — ἐκὼν ἄκων.

چارپا } II. τῶα-τῇ-πα, ὄν. τετράπους.

چارپاره } II. τῶα-τῇ-πα-ρε, ὄν. κρόταλα: βλ.
چالپاره.

چارپدیرمق } T. τῶα-τῇ-τῇ-μῇ-κ, ρμ. μτθ.
κάμνω τι νὰ κτυπήσῃ τινά,
κάμνω τι νὰ προσκρούσῃ, κτυπῶ, ἀφίνω ἐξ ἀ-
προσεξίας ν' ἀρπάσωσι, νὰ κλέψωσι [δοτ. αἰτ.]:
— قانونه جرائم اصحابی بجه قانونه —
ἐγκληματίας κατὰ τὸν νόμον [κ.λ.: κτυπῶ διὰ
τῶν ὀνύχων τοῦ νόμου]: || جزایه — νόμος τῶν
τοιαύτας πράξεις ὑπο-
βάλλει εἰς ποινὴν, τιμωρεῖ: || چارپدیرم
ἐξ ἀπροσεξίας ἀφῆκα καὶ ἐκλεψάν [ἐκτύπησαν]
τὸ βαλάντιόν μου: || — بری نی جنله —
νὰ προσβάλλωσιν ἢ κακοποιήσωσι τινὰ τὰ πνεύ-
ματα, οἱ δαίμονες: || βλ. چرپدیرمق.

چارپدیرملق } T. τῶα-τῇ-τῇ-μῇ-κ, ρμ. πθ.
κτυπῶμαι, τιμωροῦμαι, ἀρ-
πάζομαι: حرکت اید نلر بجه قانونه چارپدیرمق
οἱ παραβαίνοντες θὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τὸν νό-
μον [πενδξεί κανουν = ὄνυξ νόμου].

چارپشدمق } T. τῶα-τῇ-τῇ-μῇ-κ, ρμ.
μτθ. βάλλω δύο ἢ περισ-
σοτέρους νὰ κτυπηθῶσι, νὰ συγκρουσθῶσι, συγ-
κρούω, κτυπῶ ἐλαφρῶς [αἰτ.].

چارپشقم } T. τῶα-τῇ-τῇ-μῇ-κ, ρμ. ἀλλ. συγ-
κρούομαι, δέρομαι, παλαίω με-
τὰ τινος [τῇ ἢ].

چارپشمه } T. τῶα-τῇ-τῇ-μῇ-κ, ὄν. ἀπαρ. τὸ συγ-
κρούσθαι, σύγκρουσις.

چارپشيق } T. παραπνῶν[εκ τοῦ
 ἐπθ. περιπεπλεγμένος, ἐμπερ-
 δευμένος, στρεβλός. βλ. چارپشيق καὶ چارپيق .

چار پلحق } T. ταραπ-ηλ-υάκ, ρι.οὐδ'.κυρ-
τουμαι, καθίσταμαι στρεβλός,
στρεβλοῦμαι, κ. στραβόνω, κάμπτομαι, κλίνω:
— سقى چارپلىش خانه || آفاق η αλ η اغيز στρεβλοῦται τὸ στόμα, ἢ
χειρ, ὃ ποῦς [κ. στραβόνει].|| سقى چارپلىش خانه
oikia, ης η ὄροφῇ ἐκυρωθῆν· § προσβάλλουμαι
ὑπὸ κακοποιού πνεύματος, δαιμονίζομαι· § δου-
αρεστοῦμαι, ὀργίζομαι, στραβομουτσοῦναίζω.

چارپلیش } T. τσαρπνλ-ής, ἄφ. κύρωσις,
στρεβλώσις· § δαυμονιοπληξία.

چارمق } T. τσαρ-μάκ, ρμ. μτδ. πλήτω,
προσβάλλω, κτυπῶ, πατάσσω

[illegible]

چارپه } T. τσαρπ-μὰ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. τὸ πληττεῖν, πληῖς, προο-
βολή, κτύπημα κτλ. βλ. چارپه. § 5. ἔκτυπον,
ἀνάγλυφον [ἐπὶ σκευῶν ἀργυρῶν ἢ ἀλλῶν κα-
τασκευαζομένων ἐν ἀναγλύφῳ. βλ. قاقه. § —
اختار κλειθρον, ἦτοι κλειδαριά θύρας κτλ. προσ-
ηλουμένη ἐξωθεν ἐπὶ τῆς θανίδος καὶ οὐχὶ τε-
θαμμένη ἐντὸς ἐπὶ τοῦτω κοιλώματος.

چارپندی } T. τσαρπ-νντῆ [ἐκ τοῦ چارپنق]
ὄν, παλμός καρδίας, κ. καρδιο-

κτύποι: سنه او غرامق: يورك — παῖσχα παλμὸν καρ-
διας: § ὕδωρ τῆς θαλάσσης ἐξεγερόμενον εἰς μι-
κρὰς σταγόνας ὑπὸ τοῦ ἀνέμου βλ. και حرندي

چارپنق } T. ταρασσεν-μαι [ἐκ τοῦ چارپنق]
 ρμ. μδ. ταραττομαι, ἀγωνίζομαι,
 σθαδάζω, κτυποῦμαι· βλ. καὶ چارپنق .

چارپيق } T. τσαρπ-ικ [ἐκ τοῦ چارپى] ἐπθ.
στρεβλός, σκολιός, κυρτός, ἀκα-
νόηστος: —سانى στρεβλή. || آجاج — δένδρον
στρεβλόν. || بنا — οἰκοδομή στρεβλή. || شهنشيت — δ-
ξωστής σκολιός, ἀκανόηστος. || بر آزيانه — فس.
ῥέσιον ὀλίγον κλίνον εἰς τὸ πλάγιον, κ. στρα-
βοφρεμένον. || آغز — στόμα στρεβλόν. || آياق —
στρεβλὸς ποῦς. || چورپوق — τσαρπ-ικ τσουρ-
ποῦκ, ὅλως διόλου στρεβλός. || ذهلو — στραβοκ-
εῖλος, διεστραμμένος. § ۱۲۴. دیستروپوس, διε-
στραμμένος, ἀνάποδος.

چار چوبه } Π. τσαρτσουπέ, βλ. چرچيو.

چارداق } τσαρτάκ, βλ. جارتاق.

چارسو } Π. τσαρ-δοῦ, ὄν. ἀγορά [κυρίως
τέσσαρα μέρα]· βλ. چارشو.

چارشافلا نمق } τσαρσαφ-λανιακ, ρι. μσ.
περιβάλλομαι } چارشف βλ.

چارشب } II. τὰ αἰ-σέβη, [ἐκ τοῦ شب
 ὅν. συνδῶν βλ. چارشف.

چارشف } T.ñ چارشاف τσαρσαφ [βλ. چارشب]
 òv. θινδών: ياتاق θινδών τñc

κλίνης· || ی — دیندوان ἐφαπλώματος· ||
— دیندوان ληή· || بورنگ — περικαλύπτω-
μαι διὰ δινδόνης· || ی — مافر ὑποκριτής· § κά-
λυμμα ἢ εἶδος γυναικείου φορετῆ [فراجه] τῶν
μουσουλμανίδων, οὗ τὸ ἄνω ἄκρον χρῶσιμεύει
πρὸς κάλυψιν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ προσώπου,
ἵτοι ἀντὶ γιασμακίου [باشق].

چارشنبه } Π. τὰς-τὰν-τῆ [ἐκ τοῦ شنبه چهارشنبه]
 ὄν. τετάρτη: کونی — ἡμέρα τῆς

τετάρτης || بازارى — ἀγορά τῆς τετάρτης· ἡ ὄνομα συνοικίας τῆς Κ] πόλεως· || نك كلشدن نخشه — بلد — ἐκ τῆς ἐλευσέως τῆς τετάρτης ἡ πέμπτη εἶναι πρόδηλος [πρμ.]. || طقوز آيك صوك — سى — τελευταία τετάρτη τῶν ἐννέα μηνῶν, ἵτοι ἡμέρα ἀπαισία, ἀναποδιά [πρμ.]. || قارى — γραφίδιον, γόνισσα, μάγισσα, μορομολύκειον, φόδητρον.

چاڭلا } T. τάγλα, ὄν. ἀμύδαλον πράσινον, ἥτοι τὸ ἄωρον, οὐ δ' ἐξωτερικὸς πράσινος φύλλος εἰσέτι διατηρεῖται § ἀγριον ἀμύδαλον μετὰ τοῦ πράσινου αὐτοῦ φύλλου.

چاڭلامق } T. τάγλαμάκ [ἐκ τοῦ چاڭل] ρι. οὐδ. κελαρύζω, ρέω μετὰ κελαρυσμοῦ, καταπίπτω ἐν εἰδει καταρράκτου [ἐπὶ ὕδατος]· πλημμυρῶ [ἐπὶ ποταμοῦ]: چاڭلار κελαρύζων, καταρράκτης βλ. καὶ چاڭلامق.

چاڭلامه } T. τάγλαμά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. κελαρυσμὸς [ὑδατος].

چاڭلايان } T. τάγλαϊάν [μετ. τοῦ چاڭلامق] ὄν. καταρράκτης, ρυάξ τεχνητός.

چاڭلايش } T. τάγλαϊσί, ρ. ἀψ. συνών. چاڭلامه.

چاڭلايق } T. τάγλαϊκ [ἐκ τοῦ چاڭلامق] ὄν. ὕδωρ ἀναδρούον ἐκ τῆς γῆς μετὰ φύλλοις καὶ κελαρυσμοῦ.

چاڭلامق } T. τάγλαϊ-τάμακ, ρι. οὐδ. συνών. چاڭلامق βλ.

چاڭلدى } T. τάγλαϊ-τῆ, ὄν. συνών. چاڭلامه βλ.

چاڭله } T. τάγλα, βλ. چاڭلا.

چاڭلى } T. ἡ τάγλαϊ-τῆ, ἐπθ. ὁ ἐν ἀκμῇ, εὐ ἔχων, εὐτραφής: چاڭل — بر آدم — پهلوان — ἀνθρωπος ἀθλητικὸς τὸ σῶμα.

چاڭنوس } Ελ. τάγανός, ὄν. καρκίνος, κ. τάγανός.

چاق } T. τάκ, μύριον παριστάνον τὸν κρότον συγκρούσεως, κτυπήματος: چاق چاق اورمق κτυπῶ τάκ τάκ, ὥς ὅταν κρούῃ τις τὴν θύραν ἢ ὅταν καρφόνῃ· βλ. καὶ چاقق شاق, چانقر, چاقلدامق.

چاق } T. τάκ [λ. ἀρχ.] ἐπρ. μέχρι: اقشامه دك — μέχρις ἐσπέρας.

چاقالوز } T. ἡ چاقالوز [ἐκ τοῦ چاق] ὄν. τηλεδόν, δι' οὗ ἄλλοτε ἐξεσφενδονίζον λίθους, μηχανὴ λιθοδόλος.

چاقديرمق } T. τάκ-τηρ-μάκ, ρι. μετ. καρφόνω καρφίον, ἢ βάλλω νά καρφώσωσι, προσηλῶ ἦλον § βάλλω ἢ διδω τινά νά πίη, νά κάμη διάθεσιν [δοτ. αἰτ.].

چاقر } T. τάκῆρ, ὄν. οἶνος: كيني — ὁ ἐλαφρὸς μεμεθυμένος, ἀκροθώραξ.

چاقر } T. τάκῆρ, ἐπθ. φαίος ἀποκλίνων εἰς κυανῶν γραμμῶν: كوز — ὁ φθαλμὸς γλαυκός § ἰέραξ: چاق — ἄρπαξ, ἀπληστος, ὁ γινώσκων ν' ἀποδῇ ὡφέλειαν ἐκ παντὸς πράγματος [κυρίως ὁ ἔχων ὄνυχας ἰέρακος]: ديكنى — πεντάφυλλον.

چاقرجى } T. τάκῆρ-ῶξῆ, ὄν. ἰερακοτρόφω, ἥτοι ἰδιαίτερος ἀκολουθίας τῶν Σουλτάνων τὸ πάλαι.

چاقشديرمق } T. τάκ-πέτηρ-μάκ, ρι. οὐδ. πίνω βαθμηδὸν οἶνον κτλ. καὶ κάμω διάθεσιν, ὑποπίνω.

چاقتمق } T. τάκ-η-μάκ, ρι. ἄλλ. περιπλέκομαι, συνάπτομαι ἀμοιβαίως, τὸ ἐν εἰσέρχεται ἐντὸς τοῦ ἄλλου, ἢ σκαλίνει.

چاقشیر } T. τάκῆρ, ὄν. ἀναξυρίς, ἥτοι πλατεῖα περισκελὶς ἐν χορήσει παρὰ τοῖς ἀνατολικοῖς λαοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἄλλοτε § πτερὰ ψυόμενα περὶ τοὺς πόδας περιστερῶν τινῶν καὶ ὀρνίθων κτλ.

چاقشیرلى } T. τάκῆρ-λῆ, ἐπθ. ὁ φερὼν ἀναξυρίδα § ὁ ἔχων πτερὰ εἰς τοὺς πόδας [ἐπὶ περιστερῶν, ὀρνίθων κτλ.].

چاقل } T. τάκῆλ ἡ چاقل طائى — تاداکیل — τῆ, ὄν. χαλίξ, κ. χαλίκιον: بيدمسی — πῆττα ἐξημένη ἐπὶ χαλίκων θερμῶν.

چاقلداق } T. τάκῆλ-τάκ, ὄν. κροτάλον τοῦ μύλου· ἀθურμα παιδικὸν ἐν εἰδει μύλου μετὰ κροτάλου § ἀκαθαρσία ζῶων προσκολλωμένη ὀπισθεν ἐπὶ τῶν τριχῶν αὐτῶν καὶ ξηραίνομένη: چاقل — πιάνει πρῶγμά τι ἀκαθαρσίαν, καθίσταται ἀκάθαρτον.

چاقلداقلى } T. τάκῆλ-τάκ-λῆ, ἐπθ. ἀκάθαρτος· βλ. چاقلداق.

چاقلدامق } T. τάκῆλ-τάμακ, ρι. οὐδ. ποιεῶ κρότον ὁμοῖον πρὸς τὸν τῶν χαλίκων, ὅταν τις περιπατῇ ἐπ' αὐτῶν.

چاقللق } T. τάκῆλ-λῆκ, ὄν. μέρος ἐστρωμένον διὰ χαλίκων, χαλικοστρωτον.

چاقلمق } T. τάκ-ηλ-μάκ, ρι. πθ. προσπασσαλεύομαι [ἐπὶ ζῶων ἅτινα εἰς τινα πάσσαλον προσδένονται διὰ σχοινίου] § καρφίζομαι [ἐπὶ καρφίων, ἦλων]: چاقلمق — οἱ ἦλοι προσηλῶθησαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

چالک } T. τῶαν-λῆκ, ὄν. κωδονοστάσιον·
βλ. چاک.

چال } T. τῶαλ [ἐκ τοῦ چالق] ἐπθ. φαιός,
ψαρός· § ὁ τύπτων, παίζων: چک — τῶαλ-
τῶενί, λάλος [ὁ τὴν διαγώνα παίζων]· چک —
قارى γυνή φλύαρος· || ياقه ايتك — συλλαμβάνω
τινὰ ἐκ τοῦ τραχήλου.

چالا } T. ἡ τῶαλα [ἐκ τοῦ چالق] ἐπρ.
τύπτων σφοδρῶς: قامچی — μαστιζών
[τὰ ζῶα ἀμάξης] σφοδρῶς· || دکنک — ξυλοκοπῶν·
|| كورك — κοπιλατῶν δυνατά.

چالاب } T. τῶαλ-άβ, ὄν. Θεός: يوقدر طايه جق
— δὲν ὑπάρχει ὁ ἄξιος λα-
τρείας, ἢ μόνον ὁ Θεός. Κατὰ τὸ لجه, ἐκ τοῦ
صليب σαλι-σταυρός, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ
Τεγγιζ-χάν οἱ τοῦρκοι παρὰ τῶν ξένων ιερῶν
μαθόντες τὴν ἀνάγνωσιν ἐκάλεσαν οὕτω τὸν
Θεόν· βλ. چلي کالي.

چالار } T. τῶαλ-άρ [ἐκ τοῦ چالق] μτχ. σπ-
μαίνων, κρούων: ساعت — ὥρολό-
γιον σημαίνει τὰς ὥρας.

چالاغان } T. τῶαλ-αγάν [ἐκ τοῦ چالق] ἐπθ.
ὁ δάκνων: اونی — κνίδη, κ. τσου-
κνίδα· βλ. اصرغان.

چالاق } T. τῶαλ-άκ [ἐκ τοῦ چالق] ἐπθ. εὐ-
καμπτος, εὐκίνητος· βλ. چالاک.

چالاک } II. τῶαλ-άκ, ἐπθ. εὐκίνητος, ἐλα-
φρός, ἐπιτήδειος: طبع فطري ع-
κίνητος, ζωηρό.

چالپاره } T. τῶαλ-παρῆ [ἐκ τοῦ π. چاره]
τέσσερα τμήματα ὄν. κρόταλα ξύ-
λινα ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ταχυδακτυλουργοῖς:
سر اوینامق — χορεύω ἀνευ κροτάλων, ἥτοι ἐπι-
θυμῶ ζωηρῶς, ἢ εἶμαι φιλοπαίγμων, σερπιετός·
§ εἶδος θαλασσίου ὀστρακοδέσμου.

چالديرمق } T. τῶαλ-τῆρ-μάκ, ρμ. διὰ μ. ἀ-
φίνω τινὰ νὰ κλέψῃ, ἥτοι ἐξ ἀ-
προσεξίας δίδω τινὲν καιρὸν νὰ κλέψῃ [δοτ. αἰτ.]:
چالديرمق ياتکسجي به جالديرمق — ἐξ ἀπροσεξίας ἔδωκα
καιρὸν τῷ λωποδύτῃ νὰ κλέψῃ τὸ ὥρολόγιόν
μου· § βάλλω νὰ παίξωσιν ὄργανον μουσικόν.

چالش } II. ἡ τῶαλ-ήε, ὄν. βάδισμα ὑ-
περήφανον· § ἔρις· § πάθος, ἐχθρά.

چالشديرمق } T. τῶαλ-τῆρ-μάκ, ρμ. μτθ.
βάλλω ἐργάτην νὰ ἐργασθῇ,

ἢ μαθητὴν νὰ μελετῇ [αἰτ.]: — عمله μεταχει-
ρίζομαι ἢ ἔχω ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐργάτας.

چالشقان } T. τῶαλ-τῆ-κάν [ἐκ τοῦ چالشق]
ἐπθ. ἐργατικός, φιλόπονος, ἐπι-
μελής: چوجق — παιδίον ἐπιμελής.

چالشلق } T. τῶαλ-τῆ-μάκ, ρμ. ἀπρόδ.
بوقدر چالشلار: τὸ ἐργάζεσθαι: بوقدر
δὲν δύναται τις νὰ ἐργασθῇ τοσοῦτον.

چالشمق } T. τῶαλ-τῆ-μάκ, ρμ. οὐδ. ἐργά-
ζομαι, ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ, κα-
ταβάλλω προσπάθειαν, ἐνασχοιοῦμαι, καταγι-
νομαι εἰς τι [δοτ.]: — كونه لكه — ἐργάζομαι ἐπὶ ἡ-
μερομισθίῳ· || نغريه — ἐργάζομαι ἐπὶ ἀγγαρείᾳ· ||

— بوش بوشنه || ἐργάζομαι δωρεάν· || بادهوا —
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς
— بوشنه — ἐργάζομαι, προσπαθῶ μάτην ἢ ὧς

حالقاق } T. τσαλκα-μὰκ[ἐκ τοῦ چالقی]ομ.
 } μετ' ἀνακατάγωγα τὸ ὀρότιω κινῶ

πλύνω ἀγγεῖον ταράττω τὸ ἐν αὐτῷ ὕδωρ, κ.
 ξεπλύνω [αιτ.]: — اغيز كأميها غارغارا, γαρ-
 γαρίζομαι, ξεπλύνω τὸ στόμα, τοὺς ὀδόντας δι'
 ὕδατος ἢ ἱατρικοῦ. || — سوت ἢ غورطه كتيظ
 واد دي' ὁμειλῆτταν, ἢ γάλα ὅπως μεταβάλλω εἰς
 βούτυρον. § ἀνακατόνω, ταράττω τὸν στόμα-
 χον. § — جوجي سوت τὸ διεψθαρμένον γάλα τῆς
 μητρὸς ἐξασθενίζει τὸ παιδίον. § ὁ κλύδων ἢ
 ὁ σάλας τῆς θαλάσσης κλυδωνίζει τὸ πλοῖον. §
 ἢ ὕρνος ἐπωάξουσα διαφθείρει, χαλά τὰ ὠά.

حالقامه } T. παλακαυά [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπὸ τοῦ ἀναμύκτου ἐπὶ πάλιν ἀπὸ

*) απαρ. ἀνακάτωμα, ξέπλυμα, ἀπο-
πλυμα, γαργαρισμός κτλ. βλ. جالقامى.

چالقامق } T. τθαλκα-ν-μάκ, ρμ. οὐδ. καὶ
πθ. ἀνακατέργουμι παρότρυναι.

κινουμαι [ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων, ἐπὶ στομά-
χου]· κλυδωνίζομαι, κυματοῦμαι, κυμαίνομαι [ἐ-
πὶ θαλάσσης, κυμάτων, πλοίου]: كى چالانہ كى چالانہ
تو پلوں پر ہوتا ہے کلوڈونیزڈمينون· § πε-
ριπατῶν ταλαντεύομαι, κλονίζομαι· § διαφθείρο-
μαι [ἐπὶ ὧν] : چالائش ديهفثورمينوس، خالائ-
مينوس· § — حوادث دياؤدديتاي مبالغوس عيؤنيس
ميتاؤن توؤ لائؤ.

حالقاندی } T. τσαλκαντή [ἐκ τοῦ προηγ.]
 α. δὲ μέντοις προσηνὲς ὁδός.

κλυδων, κλονισμός· § παραχή, διατάραξις τοῦ
στομάχου· § ἀπόπλυμα, ξέπλυμα δοχείου· § كوكبي
— σείσις ὀμφαλοῦ [γκισπέε], ἥτοι χορὸς ἁ-
σμενος Ἀθιγγανιδῶν σειουσῶν τὴν κοιλίαν αὐ-
τῶν· § قباور — τὰ χονδρὰ σκουπιδία, ἅτινα
ἐνῶ κοσκινίζει τις ἔρχονται ἐπάνω.

چالقايش } T. τσαλκαγής[ἐκ τοῦ [چالقامق] θ.
ἀφ. συνών. چالقامه βλ.

چالم } T. τθαλήμ, βλ. چالم.

چالِق } T. τσαλ-μακ, ρμ. μτθ. κρούω, τύ-
πτω. καταβάλλω. ἀνατολέω, παίζω

μουσικὸν ὄργανον, κλέπτω, ἀφαιρῶ, δίδω τι-
νὰ γευθῆ, βδάλλω ἄλγας, ἄλευρον εἰς τὸ φαγητόν.
κλίνω [δοτ. αἰτ.]:: — بَرِيءٌ كَرُوءَ تَهْنِ الثُّرَاوْ ||
|| — عَزَّ كَاتَابَالْلَو تِنَا، رِبِطْو كَاتَا يَنْسِ
|| — دودوك، طول، پايژو تۇمپانون، اؤ-
دۇن، سۇلپيگنا || — بر هوا —
كُنْ || — اصلق، سورىڭ || — هر تلدن —

δὴν παίζει, ἥτοι γινώσκει ὀλίγον ἐξ ὧτων τῶν
πραγμάτων· || — دودوکی παιζω τὸν αὐλόν, ἥτοι
ἐπιτυγχάνω τοῦ ποθομένου· || — چاك کروؤ
κῶδωνα, διακωδωνίζω, διατυμπανίζω πρᾶγ-
μά τι· || — ساعت τὸ ὁρολόγιον σημαίνει, κρούει
|| — ال کروؤ خیرا [ἐπὶ προσκλησίσεως ἢ χειρο-
κροτήσεως]· || — کیهی — بالانتيون ||
— اغزیه افایرد τὸν νοῦν, μαγεύω, θέλω· ||
— بال بادللweis εἰς τὸ στόμα τινός μέλι νὰ γευθῇ,
γλυκαίνω, δελεάζω διὰ ψευδοῦς υποσχέσεως· ||
— باقر دیا فثیروا، δηλητηριάζω [ἐπὶ χαλκίων
σκευῶν ἀγανῶτων, ἢ τῶν ὁποίων ὁ καθίστερος
ἐξηλείφθη καὶ ὅτινα δηλητηριάζουσι τὸ ἐντός
αὐτῶν ψυχὲν φαγητόν]· || — ايس ه کا پند، ه ای-
بالن کتسپا تډ فاغنتډ، ἥτοι μυρίζει καπνόν,
ἢ καμμένον, καπνίζεται· || — بیاضه ه صاریه —
دلweis εἰς τὸ λευκόν, εἰς τὸ κίτρινον κτλ· || —
میلد هینن γλῶσσας μὲ τὸ ὕψος τῆς μπτρι-
της || دیلی ایٹالنجیه جالیور ||
εἰς τὴν ἱταλικήν, ἥτοι ὁμιλεῖ μὲ ὕψος ἱταλοῦ·
— دلج — پروξενῷ αἰμοδιασμόν· ||
— قلیج، سفادڑا — الی — دیلی
— اوکولطو τὴν χεῖρά τινος· || باشه جالسون ||
τυτλήθη εἰς τὸ κεφάλαι του, ἥτοι δὲν τὸ θέλω,
οὐκ ἔχω τὴν ἀνάγκην του· || حال، حلیك .

چالہ } T. θαλαμᾶ [ἐκ τοῦ چالای] ἀφ. κροῦ-
σις, τυψις, κλοπή κτλ. βλ. προηγ. §
πθ. χονδροειδής, πρόστυχος· § κυπλητός [ἐπὶ
εταλλικῶν πλακῶν κτλ. ἀντιθ. قاقه].

چالاق } T. τῶαλ-ην-μάκ, ργ. πθ. κρούο-
μαι, τύπτομαι, παίζομαι [ἐπὶ μου-

σικουὶ ὀργάνου]: — بورو κρούεται ἡ σάλαπιγξ-
 μητφ. εἶναι ἰσχυρός, ἔχει ἐπιρροὴν ἡ κλέπτουμαι, ἀ-
 φαιρούμαι κτλ. βλ. جالى ḡm. ουδ. ἡχῶ: — قولغ
 ἡχεῖ ἡ φθάνει εἰς τὸ οὐκ. — ايسى καπνίζομαι,
 λαμβάνω τὴν ὁσμὴν καπνοῦ [ἐπὶ φαιγντοῦ].

چالاق } 1. τσαλ-ny-μακ, ρy. πθ. κρού-
μαι, τύπτομαι, παίζομαι [ἐπὶ μου-

δικού ὀργάνου]: — *ورو* κρούεται ἡ σάλαπιγξ-
 μτψ. εἶναι ἰσχυρός, ἔχει ἐπιρροὴν· *ἔκλεπτομαι*, ἀ-
 φαιροῦμαι κτλ. βλ. *جالي*· *ἔρμ. οὐδ. ἤχῳ*: — *قولاغ*
ἤχει ἢ *φθάνει* εἰς τὸ οὖς· || — *ایس* καπνίζομαι,
 λαμβάνω τὴν ὁσμὴν καπνοῦ [ἐπὶ φαγητοῦ].

چالی } T. τῶαλῃ, ὄν. βάτος, θάμνος: چربی —
 θάμνοι, φρύγανα· ξοίκία κακῶς ἐκτι-

σμένν: چربی ایل او یا بلماز — oikia δὲν κατασκευά-
ζεται διὰ θάμνων || قوسی — τροχίλος, κ. τρυπο-
κάρυδον || قواق — ζεύκη [δένδ.] || فاصولیه سی — ῥά-
σπλος ἀνελίσσόμενην.

چالیشیق { T. τσαλίσιακ, βλ. چالیشیق.

حَالِقٌ } T. ḥ جَالِقٌ τσαλῆκ [ἐκ τοῦ جَالِقٌ]

τὸ χρώμα μεταβεβλημένον, ἐξίτηλος, ξεθωρια-

σμένους. || — على οὗ ὁ νοῦς τεταραγμένος, πα-
ράφρων. || آت — ἵππος μὴ περιπατῶν κατ' εὐ-
θείαν, ἀλλὰ πλαγίως, καρκινούδης. || آغرى
— بورى οὗ τὸ στόμα, ἢ εἰς στρεβλὴν § ψῶρα
τῶν προβάτων.

چاليلق } Τ. τολυ-λήκ, ὄν. τόπος πλήρης
βάτων, θάμνων, θαμνών.

چالیم } T. ἡ γὰρ τῶαλιμ [ἐκ τοῦ چالقی] ὄν.
ἀκμή ξίψους, ἥτοι τὸ κοπιτερόν με-
ρος: كثيرمك — φέρω εἰς τὸ κόψιμον [τῶαλι-
μινά] ἥτοι φέρω τινὰ ἢ τι εἰς τὸ σημεῖον ὁπερ
θέλω, διορθῶν, ταιριαζῶ [βλ. وجمع]. § ἐπι-
δειξις, κόμπος: اتيك — ἡ صاتي — ἐπιδεικνυμαι,
κομπάζω, βρονθοῦμαι. || ارتق — وكماله جك دكار
δὲν ἀκούομεν πλεον κομπολογίας [βλ. طاسامق].

چام } T. τῶαυ, μόριον ἐπιτακτικὸν ἐν χρό-
σει μετὰ τῆς λ. چارشو, ἡτοι چارشو:
τῶαυ-τῶαυσοῦ, κύκλω, ὁλοτρύγυρα.

چام } T. τάμ, چام آغاجی τάμ αγαδίζη, ὄν.
 πεύκη, πίτυς, ἐλάτη: ساقزی — gnti-
 γη· || فستقى — κωνος, στρουβιλος, κ. κουκκουναρα,
 ή δ εντος αυτης καρπος [βλ. قوزاق] · || — آق
 και — αρωιδον πευκης· || — اوزى|| ἐλάτη· صارى—
 στανis ἐλάτης· § λάμιον [ψυτ.] · || دیورمک — λέγω
 η̣ πράττω ἀγροικίαν [βλ. بوت] · || بارد اق اولقى· ||
 μεταβάλλονται τὰ πράγματα, οἱ χρόνοι.

چاماریو } It. τὰ μαγαρίδα, διαταγή πρὸς τοὺς
ναύτας ἵνα ἀναβῶσιν εἰς τὰ ἐξάρ-
τια τοῦ πλοίου· || ايتك — ἀναβαίνω εἰς τοὺς ἐ-
στους [δοτ.] : بحريه آرمه لاه — ايتكلر
οἱ ναῦται ἀνέβησαν εἰς τοὺς ἐστους.

چاماشیر } T. ἡ γαστήρ τοῦ αἵματος [ἐκ τοῦ π.
چامه شور } جامه شور δὲ αἵματός ἐστι τοῦ
δὲ αἵματος = ὁ πλύνων ρουχαῖα κατὰ δὲ τὸ
الغيا ابو الغيا, ἐκ τοῦ Κουρδικοῦ چامير = ἀσπρόδρ-
ουχον] δν. ἀσπρόδρουχα, ἢ τοι ὑποκάμισα, ἐσώ-
δρακα κτλ: يماقم — πλύνω ἀσπρόδρουχα. ||
اغاي — اوسته, ἢ, ὑπηρετίας ἐν μεγάλαις οἰ-
κταῖς ἐπιτεφορτισμένος τὴν ψροντίδα τῶν ἀ-
σπρόδρουχων.

چاماشیرجی } T. τσαμασθηρ-ὁξῆν, ὄν. πλυν-
τῆρ, πλύντης, γναφεύς: —
قادرین πλύντριά.

چاماشیر جیلق } Τ. παμασηγο-δζηλῆκ, ὄν.
τῆς πλυντριάς. } τὸ ἔργον τοῦ γναφέως, ἢ

چاماشیر خانہ } T. τσαμασθηρ-χανέ, ἡ
τσαμασθηρ-λῆκ, ὄν. πλυντή-
ριον, πλυνός.

چامچاق } T. τδάμ-τδάκ, ὄν. γαδάθα ξυλίνη,
κώων, κύαθος· βλ. قاطوه.

چاملق } T. τσαυ-λήκ, ὄν. πευκῶν, ἥτοι
θάσος πευκῶν·§[γεωγρ.] τὸ μεσημ.

δρινὸν μέρος τῆς Ἑπείρου, ἡ ἀρχαία Θεσπρω-
τία, περιλαμβάνον τὰς ὑποδιοικήσεις Παραμυ-
θίας, Φιλιππῶν καὶ Μαργαριτίου.

چامور } T. τσαμουρ[κατὰ τὸ چамур, ἐκ τοῦ
چам } T. τσεμ-μὲκ], ὄν. βόρβορος, λά-

σπη, πηλός, ἰλὺς ποταμοῦ, πηλός πρὸς οἶκο-
δομεῖν: ی — سوق — بروجردος تیس دودو || جوملکی
ی — پهلوس اγγهسپلاستوس, کهرامیتس || لوله
ی — آبریزلاس, نئوس پهلوس هروثروس, هخ او کا-
تاسکعاضعاتي د لولاس تیس کاپنوسریگوس ||
دوشک — پیپتوس علس تون بروجردوس, هخسعتلی-
خورمائی || بولاشق — لاسپنونمای, مطف. συν-
αντω η περιπλέκομαι μετ' ανθρώπων ανθόικων'
|| طاش آتیق — λέγω λόγον εως ανθρωπον ανθη-
θικον, υδριστήν || اولقی — لاسپنونمای, مطف.
χαλνā η υπόθεσις: || صوامق — χρωίω λάσπην,
κατηγορώ, συκοφαντώ. || ایشر η δουλειά
— دن چیقارمی — λάσπη, άσχημα τὰ πράγματα. ||
εξάγω τινα εκ του βοροδору, нτοι εκ θέσεως
— يات دم قالک باق || εξευτελιστικης η δυσκόλου. ||
κατακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ πηλοῦ καὶ ἰδεῖ τὸν τύπον
τοῦ σώματος σου [καλνήνά], нτοι ἰδεῖ τὸ ἀ-
νάστημά σου καὶ αἰσχύνῃναι διὰ τὴν προέξι-
σου [προμ].

چامور لامق } Τ. τσαμουρ-λαμάκ, ρμ. μτδ.
καλύπτω διὰ πηλοῦ, ἀλείφω

πληθόν [αἰτ.]· § πληρῶ πλητοῦ [ἐπὶ ὑδάτων ἀ-
τινα καταβιδάζοντα ἰλύν, πληροῦσι τὸν λιμένα
ἢ τὰ χωνευτήρια τοῦ ὕδατος ἐν ταῖς ὁδοῖς]· §
—الكل (ك) κατηγορῶ πολύ, καταισχύνω.

چامورلق } T. τσαμουρ-λούκ, ὄν. τόπος
 πλήρης βορβόρου, πηλοῦ, ἰ-
 λύος ἢ εἰδος περικνημίδος ἐκ δέσματος πρὸς
 προφύλαξιν τῆς κνήμης τῆς περισκελίδος ἀπὸ
 τοῦ βορβόρου.

چامورلی } T. τσαμουρ-λου, ἐπὶ. βορβορώ-
δης, ὁ ἐκ πηλοῦ.

چاموش } τσαμούς, βλ. جامیج .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θορύβου ἢ σπινθηροβολισμοῦ || چتر سوليك
λέγω τι ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ.

چتر داتاق } T. τρυπνο-τατμάκ, ρμ. μτδ. κά-
μνω νὰ τρίζῃ θύρα κτλ. [ait.]:

— چتر داتاق } τρίζω τοὺς ὀδόντας || βλ. دیشلری.

چتر دامق } T. τρυπνο-τατμάκ, ρμ. οὐδ. τρι-
ζω [ἐπὶ θύρας κτλ.] § ἐλαφρῶς

σπινθηροβολῶ ἢ τρίζω [ἐπὶ ξύλων καιομένων]:
چتر دایه چتر دایه یا نان آتش
σπινθηροβολοῦσα ἐλαφρῶς βλ. چتر دامق.

چتر دی } T. τρυπνο-τῆ, ὄν. τρυγμός ὡς ὁ
τοῦ διαορηγνυομένου ξύλου, ἐλα-

φρὸς κρότος βλ. چتر دی καὶ چتر دی.

چتره فیل } T. τρυπνο-φίλ, ὄν. ἡ ὑπὸ τῶν
[چتاق] τοῦρκων τοῦ Αἴμου βλ.

— سوليك
κακῶς λαλουμένη τουρκικὴ γλῶσσα: κακῶς
ὁμιλῶ κακῶς τὴν τουρκικὴν § ἄνθρωπος ὁ-
μιλῶν κακῶς τὴν τουρκικὴν || βλ. چتره .
چتره فیل } T. τρυπνο-λατμάκ, ρμ. μτδ. κάμνω
[ait.]:

چتره فیل } T. τρυπνο-λατμάκ, ρμ. μτδ. κάμνω
[ait.]:

— چتره فیل } τὰ δάκτυλα, ἤτοι κάμπτων
αὐτὰ εἰς τὰς ἀρθρώσεις κάμνω νὰ κροτήσῃ
§ κάμνω τι νὰ κροτήσῃ ἐλαφρῶς, ὡς τὴν μα-
στιχὴν ἐπὶ τοῦ πυρός § — چتره فیل
νὰ ἐννοήσῃ, ὑποδεικνύω || βλ. چتره فیل.

چتره فیل } T. τρυπνο-λατμάκ, ρμ. οὐδ. κάμνω
[ait.]:

— چتره فیل } τῶν, ἤτοι τρίζω, κροτῶ ἐλαφρῶς
ὡς σπινθήρ βλ. چتره فیل.

چتره فیل } T. τρυπνο-λῆκ, ὄν. καρπὸς σχίνου, κ.
τσήκουδον.

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چتره فیل } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته جی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

چته پی } T. τρυπνο-λεπτικ, ὄν. κάκκαδον [ὁ
καρπὸς τῆς κακκαδίας].

ἢ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. — روشن روضه-روشن
 رآغ, οὐ ἢ λυχνία λάμπει, εὐτυχής. || βλ. ἐπὶ μ.

چراغ } T. τὸν ῥάγ, ἢ چراغ τὸν ῥάγ [ἐκ τοῦ
 προηγ.] ὄν. μαθητὴς ἢ μαθητευόμε-

νος τεχνίτου, καταστυμιατάρχου [βλ. قلعه] ἀνά-
 στυμα, ἵτοι ὁ ἐκμαθὼν τέχνην τινὰ καὶ ἀπο-
 λυθεὶς ὑπὸ τοῦ προΐσταμένου αὐτοῦ ὅπως ἀ-
 νεξαοτῆτως ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα. — چيغق
 — ἐκμανθάνω τέχνην καὶ ἐπομένως λαμβάνω τὴν
 ἄδειαν παρὰ τοῦ προΐσταμένου πρὸς ἐξάσκη-
 σιν ἰδίᾳ τοῦ ἐπαγγέλματος. — چيغق — ἀπολύω
 τινὰ ἢ δίδω τὴν ἄδειαν τοῦ ἐξασκεῖν ἰδίᾳ τὸ
 ἐπάγγελμα. § ἐπὶ. ὁ ἐπιτυχὼν μισθὸν ἢ σύντα-
 ξιν ἢ εὐνοίαν καὶ χάριν: بيورمي چيغق — ἀπο-
 νέμω μισθόν, σύνταξιν, θέσιν, εὐνοῶ, ἀπονέμω
 εἰδικὴν τινα χάριτα. — اولقي چيغق — ἐπιτυγ-
 χάνω εἰδικῆς χάριτος, μισθοῦ, θέσεως.

چراغان } II. τὸν ῥαγὰν ἢ τὸν ῥαγὰν, ὄν. φω-
 ταΐα κήπου· φωταΐα.

چراق } T. τὸν ῥάκ, βλ. چراغ.

چراقان } T. τὸν ῥακμάν, ὄν. πύργος ἢ κίων,
 ἐφ' οὗ ἀνάπτουσι πυρὰν ἢ θέτου-
 δι λυχνίαν, φάρος. — ی چيغق — κίων ἐν τὸς θηω-
 νίας σπιδάμου. — چيغق — μαίνομαι ἐκ τῆς ὀρ-
 γῆς, τοῦ θυμοῦ.

چراقه } T. τὸν ῥακμά, ὄν. διδουοῦς λυχνο-
 στάτης ἢ κηροπήγιον.

چراگاه } II. τὸν ῥαγκμάχ, ὄν. βοσκή.

چراکسه } A. τὸν ῥακσὶδὲ [πλθ. τοῦ چرکس
 چرکسه] ὄν. Κιρκάσιοι.

چراموز } T. τὸν ῥαμὸζ, ὄν. ἐσχάρα διδουοῦ,
 ἐφ' ἧς οἱ ἀλιεῖς τῶν τριχιδῶν ἀνά-
 πτουσι καὶ καίονσι ὀλῖδας ἢ ἐρείκας [φουήτας].

چرب } II. τὸν ῥέϋ, ἐπὶ. παχύς: شیرین و چرب
 — παχύς καὶ γλυκύς. — خشک و چرب
 καὶ ξηρός. — زبان و چرب — εὐγλωττος.

چرپديرمق } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. μτθ.
 βάλλω νὰ περικύψωσι τι, νὰ
 λευκάνωσιν ὑφασμα· βάλλω νὰ σταθμίσωσιν, ἵτοι
 νὰ σημαδεύσωσι ξύλον [δοτ. αἰτ.]. βλ. چرپديرمق.

چرپشديرمق } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ.
 μτθ. κτυπῶ ἐλαφρὰ διὰ λε-
 πτῆς ράβδου· γράφω ἐπὶ χάριτος ὡς νὰ κτυ-

πῶ, γράφω ἐν βίᾳ καὶ μὲ ἀπροσεξίαν [αἰτ.]:
 — باره کتوپد ἢ λαμβάνω ἐπιτηδείως χροῖματα.

چرپشديرمه } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. μτθ.
 [ἐκ τοῦ
 προηγ.] ὄν. γραφὴ ἐν βίᾳ

καὶ ἀπροσεκτικῶς γραφομένη.

چرپشقم } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. οὐδ. πτε-
 ρογίζω ἢ κινῶ τὰς πτέρυγας προδ-
 παθῶν νὰ πετάξω [λέγεται ἐπὶ μικρῶν πτηνῶν].

چرپلمق } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. πθ. κό-
 πτομαι ὀλίγον ἀπὸ τῶν ἄκρων
 [ὡς ἐπὶ πτερύγων πτηνῶν]· περικόπτομαι [ἐπὶ
 μισθῶν]· § λευκαίνωμαι [ἐπὶ ὑφάσματος]· §
 γράφομαι ἐν τάχει καὶ βίᾳ.

چرپقم } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ [κατὰ τὸ چرب، چرپ
 چرپقم = πτέρυξ· βλ. چرپقم] ρμ.
 μτθ. τύπτω ἐλαφρῶς [αἰτ.]: — الـ خيروکوتو
 — قوش قناريني
 — τὸ πτηνὸν πλῆττει τὰς πτέρυγας
 του· § ὀλίγον περικόπτω τὰ ἄκρα τῶν πτερύ-
 γων πτηνῶν κτλ. § λευκαίνω ὑφασμα, πλύνω·
 § σταθμίζω ξύλον, ἵτοι διὰ νήματος βεβαμμέ-
 νον σημαδεύω κατὰ μήκος τὰς σανίδας.

چرپندی } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ [βλ. καὶ چرپندی]
 ἀφ. κίνησις, σπασμός, παλμός
 καρδίας· § τὸ ἀμυδρὸς ἢ χαλκῶδες μέρος τῆς
 παραλίας, ὅπερ πλῆττει τὸ κύμα τῆς θαλάσσης.
 چرپنقم } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. μτθ. κινου-
 μαι, ταράττομαι, σφαδάζω, πάλ-
 λω [ἐπὶ καρδίας]· τύπτω ἑμαυτὸν εἰς σημεῖον
 πένθους· πτερογίζω [ἐπὶ μικρῶν πτηνῶν].

چرپي } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ [ἐκ τοῦ چرپي] ὄν. περι-
 κόμματα ξύλων, κλάδων, σχιδαξ, ρυ-
 κανίδιον: — چالي θάμνοι, φρύγανα· § στάθμην
 λεπτοφυοῦ καὶ τέκτονος, ἵτοι νήμα νλειμμέ-
 νον δι' ἐρυθρᾶς βαφῆς, δι' οὗ σημαδεύουσι κα-
 τὰ μήκος τὰς σανίδας, εὐθυγραμμία· μέτρον, σχέ-
 διον: — الـ — μὲ μέτρον, ἵτοι συμμέτρως. || —
 طوتني σταθμίζω, κρατῶ στάθμην, εὐρίσκω τὴν
 εὐθυγραμμίαν, τὸ μέτρον. || دن چيغق — ὑπερ-
 βαίνω τὸ μέτρον.

چرپيچي } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ [ἐκ τοῦ چرپي] ὄν.
 γναφεύς, πλύντης ἰδίᾳ ὁ πλύν-
 των τάπητας κτλ. ἐν τῷ ποταμῷ.

چرپيچاق } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. μτθ. ὄν. τὸ ἐρ-
 γον τοῦ γναφέως κτλ. βλ. προηγ.

چرت } T. τὸν ῥεϋ-μὰκ, ρμ. μτθ. μαγανοπλήγαδον κρη-
 σιμεῖον πρὸς ἄρδευσιν καὶ τὸ ὁ-

ποῖον στρέφεται ὑπὸ ἑπταίου ἢ ἡμιόνου κατερχομένου καὶ ἀνερχομένου ἐπὶ ἐδάφους κατωφεροῦς.

چر تلاق } T. τερη-τλάκ, ὄν. κολοῖς [πτην.]
βλ. چلاق καὶ قارغه.

چر چر } T. τερ-τερ, ὄν. πᾶν πρᾶγμα δια-
κῶς ψιθυρίζον· μικρὰ πηγὴ ἢ ὕ-
δωρ ὀλίγον ρεόν μετὰ ἐλαφροῦ κελαρύσματος·
λάλος, φλύαρος οὗ τὸ στόμα δὲν ἴσταιται ποδῶς,
ἀλλ' ὀλόνεν ἐλαφρῶς μουρμουρίζει· § μικρὸς
καὶ χονδρὸς κύλινδρος τῶν πλακουντοποιῶν·
§ μηχανὴ ἐκκοκιστικὴ τοῦ βάμβακος· § εἶδος
γρούλου, κ. τερώνι, ἵτοι ἔντομον τῶν ἀγρῶν.

چر چوه } T. τερ-τεβέ, βλ. چرچوه.

چر چي } T. τερ-τεδί, ὄν. γέλην, ἵτοι πᾶν
εἶδος λεπτῶν καὶ κοινῶν ἐμπορευ-
μάτων, ὡς κλωστὰί, βελόναι κτλ.

چر چيحي } T. τερ-τε-δίζι, ὄν. γελγοπώλης,
— قزى بوجنه عاشقار: ρωποπώλης·
ἡ κόρη τοῦ γελγοπώλου ἀγαπᾷ τὰ ὑάλινα κομ-
βολόγια, κ. τὰς χάνδρας [πρμ.].

چر چيوه } T. ἡ τερ-τεβέ [ἐκ τοῦ π.
— چارچوه] ὄν. παλαῖον παραθύρου,
θύρας, κατόπτρου, εἰκόνο· || خاڤتس
— چاڤتس: ἡλεμμένος δι' ἐλαίου, χρῆσιμῶν ὡς παλαῖον.

چر چيوه جي } T. τερ-τεβ-δίζι, ὄν. παλαι-
οποιός, παλαισιπώλης.

چر چيوه دي } T. τερ-τεβ-λί, ἐπθ. ὁ ἐφα-
διασμένος διὰ παλαῖον.

چرخ } Π. τερ-χ [κ. چارق] ὄν. οὐρανός, σφαῖ-
ρα, στερεώμα, τροχός, τροφή: —

دار σφαῖρα στρεφόμενη [τεβδάρ], ἵτοι γῆ· ||
— زون || — στρέφωμαι σχηματίζων κύκλον· || اورمق
— ارابه صاغدن || — στρεφόμενος κυκλικῶς· ||
— ايتى — ايتى ἡ ἀμξα δεξιόθεν ἔκαμε μίαν
— ايتى || — στρόφην ὀπίσω· || — ايتى || —
— ايتى || — τροχὸς πλοίου· || — ايتى || —
— ايتى || — τροχὸς ὠρολογίου· || — ايتى || —
— ايتى || — τροχὸς μύλου· || — ايتى || —
— ايتى || — πλοῖον τροχοφόρον, ἵτοι
— ايتى || — κινούμενον δι' αἵμου καὶ τροχοῦ· § τροχὸς ἀκό-
νης, ἢ μηχανὴ τόνου: — ايتى — ἔργον μηχανῆς
— ايتى || — τόνου, ἵτοι τορνευτόν· § μηχανή: — ايتى || —
— ايتى || — κινῶ, στρέφω τὴν μηχανήν, κατορθῶ ὑποθέσεις,
— ايتى || — χαλνῶ — πωλεῖται τῶν περιστάσεων· || — ايتى || —
— ايتى || — ἡ μηχανή· μτφ. πτωχεύω, δυστυχῶ· || — ايتى || —
— ايتى || — διοργανισμός καὶ περιστροφή τῶν οὐρανίων σω-
μάτων· σχῆμα σύνθετον ἐκ πολλῶν κύκλων πε-

ριεχομένων τῶν μὲν ἐντὸς τῶν δὲ· εἶδος ψυσί-
γίου περιστρεφόμενου κυκλικῶς· ἀσκηπιδάειον
[passiflore], ἵτοι τὸ ἀνθος τὸ κοινῶς καλούμε-
νον τσαρκιφέλεκι· § τύχη.

چر خبي } T. τσαρχ-τεῖ, κ. τσαρκ-τεῖ, ὄν.
μηχανικός πλοίου: — ايتى —
— ايتى || — μηχανικός πλοίου· § ἐργάτης στρέφων οἰανδῶ-
ποτε μηχανήν· ἀκονητὴς μαχαιριῶν κτλ.

چر خبيلق } T. τσαρχ-τεῖ-λῆκ, κ. τσαρκ-
— ايتى || — τῶν-λῆκ, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ μη-
χανικοῦ, τοῦ ἀκονητοῦ κτλ· βλ. چر خبي.

چر خلاق } T. τσαρχ-λαμάκ, κ. τσαρκ-
— ايتى || — λαμάκ, ὄν. μτφ. ἀκονίζω,
περνῶ ἀπὸ τὸν τροχόν [αἰτ.].

چر خلی } T. ἡ τσαρχ-λαού, κ. τσαρκ-
— ايتى || — λαού, ἐπθ. τροχοφόρος.

چر خه } Π. τερ-χά [βλ. چرخ], κ. τσαρκ-
— ايتى || — ὄν. πρᾶγμα περιστρεφόμενον ὡς ἡ
— ايتى || — ἀνέμη· § ἀκροβολισμός, ἀψιμαχία: — ايتى || —
— ايتى || — ὁδὸν ἐλαφρὸν διὰ τοὺς ἀκροβολισμούς.

چر خه جي } T. τερ-χ-δίζι, κ. τσαρκ-δίζι,
— ايتى || — ὄν. ἀκροβολιστής.

چر خه لاشمق } T. τερ-χ-λαμάκ, κ. τσαρκ-
— ايتى || — καλαμάκ, ὄν. οὐδ. ἀκρο-
— ايتى || — βολίζομαι, ποιῶ ἀκροβολισμούς ἀμοιβαίως.

چر ده } Π. τερ-τε, ὄν. λέξις ἐπιταττομένη ἐ-
— ايتى || — πιθέτων χρώματος σημαντικῶν πρὸς
— ايتى || — σχηματισμὸν ἐτέρων τοιούτων: — ايتى || —
— ايتى || — τερ-τε, μελάγχρους, μαυρειδερός.

چر ز } T. τερ-εζ, ὄν. ξηρὰ καὶ ὀλίγη τρο-
— ايتى || — φῆ, ὡς ἀρετος καὶ τυρός, κρέας ἢ ἰ-
— ايتى || — χθὺς ταριχευτὸς καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐπιδόρπιον.

چر زلمك } T. τερ-εζ-λενμék, ὄν. οὐδ. λαμ-
— ايتى || — δάνω πρὸ τῆς τακτικῆς ὥρας
— ايتى || — τοῦ γεύματος ὀλίγην ξηρὰν τροφήν [βλ. چر ز],
— ايتى || — εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρέλθῃ ἡ δρεξις.

چر غند } T. τερ-γάντ, ὄν. ἀλλὰς, κ. λου-
— ايتى || — κᾶνικον.

چر ك } Π. τερ-κ, ὄν. ἀκαθαρσία, ρύπος.

چر كاب } Π. τερ-κ-άπ, ὄν. ὕδωρ ἐντὸς τοῦ
— ايتى || — ὁποῖου ἐπλύθη τι, ἰδίᾳ τὸ σαπω-
— ايتى || — νόνηρον, ἀπόπλυμα· βλ. چر ك.

چر كس } A. τερ-κέ, ὄν. Κιρκάσιος· § πλθ.
— ايتى || — τερ-κακέ.

- چشنى } T. τρεῖν [ἐκ τοῦ چاشنى βλ.] ὄν. γεῦ-
σας, ἡδύτης: سى — اتمك حلوا — γεύσεις
ἡ ἡδύτης ἄρτου καὶ χαλδοῦ || λέγεται καὶ چشنه .
- چشنيليك } T. τρεῖν-λενιέκ, ρμ. οὐδ. ἀ-
ποκτῶ γεῦσιν, ἡδύτητα.
- چشنيلو } T. τρεῖν-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων γεῦσιν
τινα § تفك — πυροδόλον ἐφωδια-
σμένον δι' ἐκπυρώτρων, κ. καψούλας.
- چشيت } T. ἡ چشيد τρεῖν, ὄν. δεῖγμα, εἶδος:
چشيد — ترمادخا — εἰσὶν ποικίλου
χρώματος || — διάφορα εἶδη, χρώματα, ποι-
κίλια, ἡ ποικίλος, διαφόρων χρωμάτων || —
ποιῶν εἶδους || — چ — ἐνδὸς εἶδους.
- چشیده } Π. τρεῖν [μτχ. τοῦ چشيد
τρεῖν] ὁ γευθείς || — تلخ — ὁ γευθείς
πικρίας βλ. چشنه.
- چفانه } Π. τρεῖν, ὄν. εἶδος μικροῦ τυμπά-
νου, ἡ κροτάλου βλ. چنك.
- چفت } T. τρεῖν, βλ. چيكت ἡ چيفت .
- چفتای } T. τρεῖν, βλ. چتای .
- چغیر } T. τρεῖν, چغیرمق, βλ.
چغیرمق, چغیر.
- چفت } T. τρεῖν, ἐπθ. ἄρτιος, ζυγός: ی —
چفت — چفتی — ὄν. ζεύγος, ἡ-
τοι ἄρτεν καὶ θῆλυ, ἡ ἀπλῶς δύο: باریک — ζεύ-
γος ἵππων § — ζεύγος βοῶν μετὰ τοῦ ἀρό-
τρου: حیواناتی — βόες ἀροτῆρες || قوشق —
ζεύγυνά πέντε ζεύγη βοῶν || و چوق —
γός καὶ ἡ ῥάβδος, ἡτοι τὸ ἔργον τοῦ γεωργοῦ,
ἡ γεωργία: ی چوغی براقق —
καὶ τὴν ῥάβδον [ἐπὶ γεωργοῦ ἀφίνοντος τὸ ἔρ-
γον του χάριν ἀλλης ὑποθέσεως] || سورمک —
ἀροτρίω || ی — قوشق —
چفتی } T. τρεῖν-τρεῖν, ὄν. γεωργός § ἀφ-
چفتی — τρεῖν-τρεῖν, γεωργία.
- چفت } T. τρεῖν-εἶν, ἀνὰ δύο: — — ἀνὰ δύο,
ἀνὰ ζεύγη.
- چفتلشديرمک } T. τρεῖν-λεῖν, ρμ. οὐδ. συν-
μτθ. συνδυάζω, κ. ζευγα-
ρῶν πτηνὰ, ζῶα [αἱτ.].
- چفتلشهمک } T. τρεῖν-λεῖν, ρμ. οὐδ. συν-
δύζομαι, συζεύγνυμαι [ἐπὶ
πτηνῶν, ζῶων].
- چفتلشهمه } T. τρεῖν-λεῖν [ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. ἀπαρ. συνδυασμός, συζεύγεις
πτηνῶν, ζῶων.
- چفتلك } T. τρεῖν-λί, ὄν. ἐπαυλὶς, ἀγρο-
κήπιον.
- چفته } T. τρεῖν-εἶν, ἐπθ. διπλοῦς: دوكون —
διπλοῦς γάμος || خط — διπλὴ γραμ-
μὴ [διθηροδρόμου κτλ.] || قيو —
θύρα με δύο
φύλλα || شمدان — κηροπήγιον με δύο κηρία,
δίκηρον || تفك — πυροδόλον με δύο σωλῆνας,
δίκανον || — ر — ἀκάτιον ἡ λέμβος με ἐν ζεύγος
κωπῶν || — يکی — ἀκάτιον με δύο ζεύγη κω-
πῶν || — بش — ἀκάτιον με πέντε ζεύγη κωπῶν.
- چفته } T. τρεῖν [βλ. چفته] ὄν. λακτίσμα
δια τῶν δύο ὀπισθίων ποδῶν τοῦ
ζώου: آتق — λακτίζω § σημεῖον ἐπὶ τοῦ με-
τώπου τοῦ ἵππου θεωρούμενον ὡς ἀπαίδιον.
- چفته خانه } T. τρεῖν-خانه, ὄν. κλωδίον ἐν
ᾧ ἐγκλείεται ἄρτεν καὶ θῆλυ
πτηνὸν πρὸς ὠτοκίαν βλ. قوشخانه .
- چفته لی } T. τρεῖν-λί, ἐπθ. λακτίζων, λακ-
τίστης [ἐπὶ ζώου] § مٹف. δόλιος,
πανουργός § ἵππος ἔχων ἐπὶ τοῦ μετώπου
αὐτοῦ σημεῖον θεωρούμενον ὡς ἀπαίδιον.
- چفوت } T. τρεῖν [ἐκ τοῦ چود βλ.] ὄν.
'Ιουδαῖος § σκληρός, ραδιοῦργος.
- چفوطه } T. τρεῖν, ὄν. κάλως περιελισ-
σόμενος κάτω ἐλκῆθρον πλοίου.
- چقال } T. τρεῖν, ὄν. θῶς, κ. τσακάλι ||
— εἶδος δαμασκηνῶν.
- چقالوز } T. τρεῖν, βλ. چاقالوز .
- چقريق } T. τρεῖν, βλ. چقريق .
- چقماق } T. τρεῖν, βλ. چاقاق .
- چقور } T. τρεῖν, βλ. چوقور .
- چقولاته } T. τρεῖν [cioccolata] ὄν.
σοκολάτα.
- چقین } T. τρεῖν, βλ. چقین .
- چك } Αγ. τρεῖν [chèque] ὄν. ἔνταλμα χρη-
ματικὸν ἰδίᾳ πρὸς τραπεζας. Κατὰ τὸ

چک { η λέξις αὕτη εἶναι ἡ Περδική }
 ητις σημαίνει βεράτιον, διπλωμα, τίτλος, ἐξ ἧς
 εἶτα ἡ ἀραδική صك دأكك· βλ.

چک { T. τσίγ· βλ. چك·

چکا چاک { Π. τσεκί-α-τσάκ, ὄν. κλαγγή ἐκ
 τῆς συγκρούσεως ὀπλων ἢ δικλῆ-
 ρων σωματίων· βλ. چکاچاك·

چکان { Π. τσεκίαν [μτχ. τοῦ چکیدن τσεκί-
 ټښن] ὁ στάζων· — αἰμασταγής,
 αἱμάσσων· βλ. چکيد·

چکچک { T. τσεκ-τσέκ, ὄν. χειράμαξα τε-
 τρατροχος·

چکدیرمک { T. τσεκ-τιο-μεέ, ρμ. διαμ.
 βάλλω νά ἐλκύσωσι, νά σύρω-
 σι, ν' ἀποσπάσωσι, νά ἐκριζώσωσι, νά κωπη-
 λατήσωσι [δοτ. αἰτ.] : — اراڤني اوکوزه
 قاني برينه — || — ايشدن ال —
 βάλλω τινά νά σύρω τὸ ἀκάτιον· || —
 κάμνω τινά ν' ἀποσύρω χεῖρα ἀπὸ τῆς ἐργα-
 σίας, θέτω ὑπάλλκλον ὑπόδικον εἰς ἀργίαν.

چکدیرمه { T. τσεκ-τιο-μεέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ
 βάλλειν τινά νά ἐλκύσῃ, ν' ἀπο-
 σπάσῃ κτλ. βλ. چکدیرمک· § ὄν. εἶδος πλοιαρίου
 φορητοῦ ἰδία ξύλων· βλ. ἐπόμ.

چکدیری { T. τσεκίτιο [ἐκ τοῦ چکدیرمک] ὄν.
 γαλέα, λιθυρνίς, τριήρης, ἥτοι εἶ-
 δος πλοίου κωπηλατουμένου, ἐν χορήδῃ ἄλλο-
 τε· εἶδη αὐτοῦ τὰ ἐξ ἧς: باستارده βλ.
 قادرغه, فرقه·

چکردك { T. τσεκίτιέκ, ὄν. πυρήν, κόκκος,
 σπόρος, γίγαρτον κ. κουκκοῦτσι·

چکدکسر { T. τσεκίτιέκ-σίξ, ἐπθ. ὁ ἀνευ
 πυρήνος· — اوزوم — σταφυλὴ ἀ-
 νευ πυρήνος·

چکدکلمک { T. τσεκίτιέκ-λενμεέ, ρμ.
 οὐδ. σπερματίζω, σποριάζω
 [ἐπὶ λαχανικῶν ὡς ἡ μελιζάνα, ἃτινα δὲν τρώ-

γονται πλέον, διότι ἀρχίζουσι νά σποριάζωσι].

چکردکلی { T. τσεκίτιέκ-λ-ί, ἐπθ. ὁ ἔχων
 πυρήνα, σπόρον, γίγαρτον, κ.
 κουκκοῦτσι· اوزوم — σταφυλὴ ἔχουσα γίγαρτον·

چکرددمک { T. τσινιτιέ-μεέ, ἢ چکره مک
 τσιν-ρεμεέ [βλ. چکره مک] ρμ.
 οὐδ. βομβῶ ὡς ἡ χορδὴ τοῦ τόξου.

چکردی { T. τσινιτι [βλ. προηγ.] ὄν. βόμ-
 βος, βοή·

چکرکه { T. τσεκίτι-γέ [κατὰ τὸ چکره
 اوت، کچه] ὄν. ἀκρίς· اوت، کچه
 اکریس — سي
 اکریس τοῦ χορτοῦ, τῆς νυκτός, τοῦ
 λευθαδίου [εἶδη ἀκρίδος]· || اوراق
 اوچاق ἢ اوراق — قوشی ||
 ψάθ, κ. ψαθῶν [πτν.]· βλ. صیغرجق·

چکشدیرمک { T. τσεκ-ιέτιο-μεέ, ρμ. μτθ.
 κατηγορῶ, κακολογῶ, κα-
 τακρίνω [αἰτ.]· § ὄν. ἀπαρ. چکشدیرمه
 κακολογία.

چکشدیریش { T. τσεκίτιο-ιέ, ἀψ. κακολο-
 γία, κατηγορία, ἐπικρίσις.

چکشمک { T. τσεκ-ιέ-μεέ, ρμ. ἄλλ. σύρω καὶ
 σύρομαι ἀμοιβαίως, ἥτοι ἀντιπε-
 ρισπῶμαι, διαπληκτιζομαι, παλαίω, ἐρίζω :

چکشه { T. τσεκίτιέ, ὄν. πάλιν, διαπληκτι-
 σμός, ἐρις, ἀγών.
 چکل { Π. τσίγιλ, ὄνομα πόλεως τοῦ Τουρ-
 κεστάν περιωνύμου ἐπὶ τῷ κάλλει
 τῶν γυναικῶν αὐτῆς· § ὄνομα ναοῦ τοῦ Τουρκε-
 στάν ὑπηρετουμένου ὑπὸ γυναικῶν· § ζωγραφία
 ἀποδιδόμεναι εἰς περίφημον Σίνα ζωγράφων.

چکلمز { T. τσεκίτιέξ [μτχ. τοῦ چکلامک]
 ἀποψ. τοῦ چکلمک] ἐπθ. ἀνυπόφορος,
 ἀφόρητος : درد — ἀφόρητον κακόν.

چکلمک { T. τσεκ-ιέ-μεέ, ρμ. οὐδ. ἀποσύ-
 ρομαι, ὀπισθοχωρῶ, συστέλλομαι,
 κ. τραβνοῦμαι, ἐντείνομαι, τεντόνομαι [ἐπὶ φλε-
 βῶν κτλ.] : — ايشدن
 ἀποσύρομαι τῆς ὑπηρε-
 σίας, τοῦ ἔργου· || — صول
 τὰ ὕδατα ἀποσύρον-
 ται· || — اغجرك صوي —
 ἀποσύρεται· § πθ. σύρομαι, ἐλκομαι, κληροῦμαι,

چکمه } T. τσεκμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ σύρειν, ἐλ-
κεῖν κτλ. βλ. چکمه § ὄν. πρᾶγμα
ὅπερ σύρει, ἔλκει τις, σύρτης, συρτάρι· § ἀναξυ-
ρις ἢ βρακίον, ὅπερ φοροῦσιν οἱ ἐργάται ἄνω
τῆς περισκελίδος αὐτῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν· §
ἐπὶ ἐπιμήκης, σύμμετρος, κανονικός: بورون-
ρις σύμμετρος: § ὄν. κλαδευτήριον.

چکمه‌لو } T. τσεκμε-λί, ἐπὶ. ὁ ἔχων σύρ-
τας, συρτάρια: کوزلو—پشتخته
δωτίον ἢ γραφεῖον μικρόν, ἔχων σύρτας.

چکمه } T. τσεκ-ιν-μέκ, ρμ. μσ. προφυλάτ-
τομαι, ἀποφεύγω, ἐνδοιάζω, συ-
στέλλομαι [دن] طوغرونی سولمکن چکمنور: دهن
ἐνδοιάζει νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν.

چکمه‌مک } τσι-ν-με-έκ, βλ. چکمه مک.

چکونکی } Π. τσι-γκιν-νε-γκι, βλ. چه کا
کونکی.

چکه } T. τθενέ, ὄν. διαγών: — اوست ἢ ἄνω
διαγών: || — آلت ἢ κάτω διαγών: ||
آلی — λωγάνιον, ἥτοι τὸ χαλαρὸν δέσμα τὸ ὑ-
πὸ τὴν διαγώνα τῶν βοῶν κρεμάμενον: || —
چاقلی — λακκίδιον διαγόνος [βλ. چاه] —
ἢ παλὺ παιζῶ, κουράζω τὴν διαγώνα, ἥτοι λα-
λῶ ἀδίκως, φλυαρῶ, μωρολογῶ: || یاریشدمق
— συζητῶ εἰς μάτην: || اویناتق — τρώγω πολὺ,
εἶμαι λαίμαργος: || آتق — ἀγωνιῶ, ψυχορραγῶ:
|| — سی دوشوک — ὁ τὴν διαγώνα παιζῶν, ἢ چال—
οὐ ἢ διαγών ἐπεσεν, ἥτοι φλύαρος, λάλος, μω-
ρολόγος: || یاریشی — ἀμύλλα διαγόνος, ἥτοι φι-
λονεκία ματαία.

چکه‌لو } T. ἢ. τθενε-λί, ἐπὶ. ὁ ἔχων
διαγώνα, δύναμιν λόγου, στωμύλος.

چکه‌مامک } T. τσεκ-έμε-μεκ, ρμ. μσ. δὲν
ἀνέχομαι, φθονῶ, [ait.] — انی چکه‌من:
δὲν δύναται νὰ τὸν ἀνεχθῇ, τὸν φθονεῖ.

چکی } T. τσεκί [ἐκ τοῦ چکمه] ὄν. μέτρον
βάρους, ἴδιον τῶν ξύλων, ἰσοδυναμοῦν
πρὸς τέσσαρας στατήρας [کان‌تار] ἥτοι
πρὸς ὀκτάδας 176, κ. τσεκί, ζύγι: —
نέον τσεκίον: || طاشی — ὁ λίθος ὁ ἀποτελῶν τὸ βάρος
τοῦ τσεκίου: || به‌کاز — λίαν βαρὺς, ἀφόρητος,
ἀκατάληπτος: || دوزن — تاکτοποιήσις, διευθέτη-
σις: || ویرمک — διευθετῶ, ἐπιμελοῦμαι, κ.
συγυρίζω, ἰσιάζω: دوزن ویرمش —
διευθετῶ τὴν ἐνδυμασίαν του, ἐκαλλωπίζω.

چکیمی } T. τσεκ-ι-τζί [ἐκ τοῦ چکمه] ἐπὶ.
ὁ ἔλκων, τραδῶν: βλ. چکمه.

چکیمج } T. τσεκί-τε [ἐκ τοῦ چکمه] ὄν. σφύ-
ρίον, δι' οὗ καρθόνει τις ἢ ἐξηλόνει
καρθία: — چال σφύριον ἐν εἶδει περόνης: ||
— دوز σφύριον ἀπλοῦν: || — طاشی —
λίθοξόον: || خاه — τὸ μέρος τῶν ἐργαστῶν ἐν-
θα εὐρίσκεται μεγάλη σφύρα βάρους πολλῶν
στατήρων, χρησιμεύουσα εἰς σφυρηλάττησιν.

چکیم‌مک } T. τσεκί-τό-λεμέκ, ρμ. μσ.
σφυρηλατῶ [ait.].

چکیده } Π. τσεκί-τε [چکیدن] ὁ ἀποστά-
ξας κατὰ σταγόνας, διυλισμένος.

چکیش } T. τσεκ-ι-ς [ἐκ τοῦ چکمه] ἀφ. τὸ
σύρειν, συρμός, ἔλξις: βλ. چکمه.

چکیک } T. τσεκί-κ, ὄν. قوشی — κορυθαλός:
βλ. ترلا قوشی.

چکلی } T. τσεκ-ι-λί [ἐκ τοῦ چکمه] ἐπὶ.
τραδηγμένος, ἐκτισμένος: دیوارک
— اوستندۀ تختۀ رده — ἐπὶ τοῦ τοίχου εἶναι ἐκτι-
σμένον ξύλινον διάφραγμα.

چکیم } T. τσεκ-ι-μ [ἐκ τοῦ چکمه] ἀφ. ρόφη-
μα: — انفیہ — بر. ἐν ρόφημα [μία πρέζα]
ταμῶκου.

چکین } T. τσεκί-ν, ὄν. τὸ μεταξὺ τοῦ ἄκρου
τοῦ ὤμου καὶ τοῦ λαιμοῦ μέρος: —
اویناتق || περὶ τοὺς ὤμους τιθέμενον: ||
— کینὼ τοὺς ὤμους: || نه‌القی — λαμβάνω ἐπ' ὤμων
[τσεκινινέ].

چل } Π. τσι-λ [ἐκ τοῦ چهل] ἀριθ.
τεσσαράκοντα.

چل } T. ἢ τσι-λ καὶ چیل, ὄν. κηλὶς λευκὴ
ἢ λευκόφαιος ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ τοῦ
δέσματος: — ی — κηλὶς κατόπτρου: § ἐπὶ.
στικτός, ὁ ἔχων στίγματα λευκὰ ἢ λευκόφαια:
— طاغوق — ὅστις μαῦρον ἔχουσα λευκὰ στίγματα: §
πέρδιξ φαιά: — یوریسی کی طاغلی — διασκορπίζο-
μαι ἐν ἀταξίᾳ [ὡς τὰ νεογνὰ πέρδικος]: § νέος,
στειλνός: — یاره — χροῖματα στειλνὰ: || جل‌التون
— φλωρία ἢ χρυσὰ νομίσματα στειλνότητα.

چلاچه } T. τσι-λάτσα, ὄν. ὑγρὸν πρὸς κα-
τεργασίαν τῶν δερμάτων.

چلاو } T. τσι-λάβ, ὄν. εἶδος πιλαφίου. Κα-
τὰ τὸ بهجه, τὸ ἐξ ἀπλῆς ὀρύζης καὶ

βουτύρου· κατὰ δὲ τὸ قاموس عثمانی οὕτω καλεῖται τὸ عجم پلاوی τῶν Βουχαρνῶν· βλ. پلاو.

چلب } T. τὸ ἐλάν, βλ. چالاب.

چلب } T. το θαλάσσιον, ὄν. φαγντὸν ἀπὸ ὀξοινό-
γάτον. γάλα καὶ ὠά· ὠοταγννίτης, κ. σφου-

چلی } T. τὸ ἐλεῖν, ὃν. ἄνθρωπος γινώσκων
 γράμματα, πεπαιδευμένος, μεμορφω-
 μένος, εὐγενής, κύριος: آدم — εὐγενής κύριος: ||

μένος, εὐγενής, κύριος: **آدم** — εὐγενής κύριος ||
قال ἀγχιόμετρος· § τίτλος ἀπονεμόμενος
 σήμερον πρὸς τοὺς εὐρωπαίους. Κατὰ τὸ **لغت**
ابو الصبا ἡ λέξις ἐκ τοῦ **صلي** **θαλιπί**, σταυρο-
 φόρος, ἱερεὺς, διότι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Τσεγ-
 γίζ-χάν οἱ τάταροι καὶ οἱ τοῦρκοι ἐδιδάχθησαν
 τὴν ἀνάγνωσιν παρὰ τῶν ἱερέων· βλ. **جالب**.

حلياك } T. τρελεπι-λίη, ὄν. εὐγένεια, μόρ-
φωσις, καλὴ συμπεριφορὰ.

حلتك } T. τοελτίκ, ὀρυζών· ξορυζα μὴ ἐκ-
 κοκισθεῖσα, ἥτοι ἐπὶ τοῦ στάχυος.

جلد ۱ } T. ḥ. **ἐκ τοῦ** [جلد ۱] **ἐκ τοῦ** [جلد ۱]
 ἐπρ. ἐν χρόνῳ ἐν τῇ φράσει: جلد ۱

παράτηρὼ ζῶηροῦτάτα ἢ μανιωδῶς.
T. ἢ ἐξ ἁπλ. τὰν λήγουσιν ἀνὰ [ἐκ

چلدر تمق } T. ḥ چلدر تمق τὸν ληγο-τ-μακ [ἐκ
 τοῦ چلدر تمق] ρμ. μτδ. καθιστῶ
 αναμανιώδη, παρόμοια, ἐξοργίζω [αἰτ.].

چلدر مق } T. ἡ χλδρ μϑι τὸν ληγο-υὰν [ἐκ
τοῦ χλδρ] ρυ, οὐδ. ἐξίσταμαι

τῶν φρενῶν, παραφρονῶ, μαίνομαι, ἐξοργίζομαι:

چلایرہ سی } T. τὸν λήντοράδην, γ' πρόσθ. τῆς
 εὐκτ. τοῦ χλδ. καὶ ἀντων.

چند روزی به سومك : εν χορήσει κατὰ δοτικὴν :
 αγαπῶ ἐμμανῶς. || βλ. قوه و بهس : با تلافی .

چلغین } T. τὸν λ-γκήν [βλ. چلدرمق], ἐπὶ πα-
 ράφορων μαγισσῶδους [ἡνθροωπος ἡ λδ-]

λογος]: سوز — λόγος παράφρονος.

چغینلق } T. πολυκην-ληκ, aφ. παρὰ πολλο-
σύνη, μανία.

چالك } 1. τοῖς-λίς, ὄν. κηλίδες λευκαὶ ἢ
 } φαιαί [ἐπὶ τοῦ δέσματος]· § λέπρα.

چالانك } T. ἡ γειτονικὴ τοῦ λ. λευκῆς, ρμ. οὐδ.
ἀποκτῶ κηλίδας λευκὰς ἢ φαίᾳς:

— آینه، باقر، جانفس — τὸ κάτοπτρον, ὁ χαλκός, τὸ
μεταξωτὸν ἀποκτῶ τοιαύτας κηλίδας.

چلمك } T. τρελ-μὲκ [λεπτότερον τοῦ چالق]
 ριμ. μετ. κυπῶ καὶ ρίπτω διὰ τῆς

χειρός, τῆς πτέρυγος, τοῦ ξίφους κτλ. κατα-
βάλλω, ὑποσκελίζω, ἀφαιρῶ, ἀρπάζω: ر. روزگار
و شایستگی کوب بر خیزد انهموس και ἀρ-
πάζει [τὸ δειλόν] τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ πύλον. ||
— ذهن ἢ عقل ἀφαιρῶ, ἀρπάζω τὸν νοῦν, πα-
ραπείθω.

چانك } T, τσελένκι, ὄν. ἀρχαῖον παράση-
μον ἀπονεμόμενον τοῖς ἐν πολέμῳ

διακρινόμενοις ἀγωνισταῖς, κεκοσμημένοις διὰ
πολυτίμων λίθων καὶ φερόμενον ἐν εἰδει θυσά-
νου ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς, στελεγγίς.

46 } Π. τοιλάδον, δέμα μεταξοκλωστής [ιμ-
πριδιμίου] ἢ βαμβακοκλωστής, κ. τοι-

λέος: إِبْرَ—*y*. ἐν δέμα μεταξὺς || یای—*xy*.
 δὴ τῶν § τεισσορακονθήμερος μετάνοια, καθ
 ἵν δροβίσαι τινὲς ἐγκλειόμενοι ἐν τῷ κελλεῖω

αὐτῶν ἐγκρατεῦνται καὶ προσεύχονται· συν-
εκδ. πόνος, μόχθος, ταλαιπωρία, βάσανος; 4—
كبر مكه εἰσερχομαι εἰς τὴν τεσσαρακονθήμερον

μετάνοιαν, ἢ جيقارمق — ἐκτελῶ, ἀγῶ τὴν με-
 τάνοιαν ταύτην· || دن جيقارمق — πα-
 ραπλανῶ, ξεμναλίζω· || طولق — συμπληροῦν-

ται τὰ βάσανα τοῦ βίου, πληροῦνται τὸ ποτή-
ριον τῶν πικριῶν τοῦ βίου. ٢١ طوليرمي
συμπληρῶ τὴν μετάνοιαν, συμπληρῶ τὸν βίον,

πίναυ οὐκ αὐτὰς περικυβὰς τοῦ βίου. || كس — ὑποφέρω πόνους, μόχθους, ταλαιπωροῦμαι. || كس — τῷ λ. κ. ἐξ. ὁ ταλαιπωρούμενος, ὑποφέρων. || كس — τῷ λ. κ. ἐξ. ὁ πᾶν τὸν πόνον.

Π. τοξελιπᾶ, ὄν. σταυρός: نه مذهبك

ὁ ἰσχυρὸς τὸν σταυρὸν ὅθεν ἀρρέσκει· ἢ ἐὰν ἀρρέ-
σκει τὸν σταυρὸν τὴν Ἐκκλησίαν ὅθεν ἀρρέσκει.

βλ. καὶ صليب .

حليك } Τ. τοελλίε [ἐκ τοῦ حليك] ὄν. κλάδος
ἢ ῥάβδος κεκομμένη εἰς μικροὺς κλάδους

γεθος· θαλλός κοπτόμενος πρὸς μεταφύτευσιν·
چوماتی اوینی—είδος κινδάλισμου, ἥτοι παιγνι-
διον τῶν παιδῶν παιζόμενον διὰ μιᾶς οὐδοῦ.

τοῦ αὐτοῦ] καὶ ἑτέρου μικροῦ τεμαχίου ξύλου
[τοῦ αὐτοῦ], ὅπερ τυπτόμενον διὰ τῆς ράβδου πρὸς
τὸ ἄκρον καὶ αἰωρούμενον ὀλίγον ἐκτινάσσεται

τάλιν διὰ τῆς ράβδου μακρότερον· § χάλυψι.—

١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١

چلیکلو } T. τρελίκ - λί, ἐπθ. χαλκιδεύωνος :
— ὡς ἄγρι οὗ τὸ στόμα χαλκιδεύωνον,

ἥτοι ὁ ἔχων δύναμιν λόγου, στωμύλος.

١٢١
 حليم } T. το ἐλ-ιμ [ἐκ τοῦ حليم] ὄν. ἀνάστημα,
 σῆμα τοῦ σώματος· ἄλλως ἐξωτερι-
 κοῦ ἢ βαδίσματος· βλ. καὶ حليم .

چلیسن } T. τοδελημ-δίξ, ἐπθ. ὁ λίαν ἰσχνὸς
καὶ ἀδύνατος τὸ σῶμα.

چلیلو } T. το δελιυ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων καλὸν ἀ-
νάστημα, σῶμα ἢ ἐξωτερικόν· σῶ-
ματόςδε.

چلینکیر } T. τοδιναγκιρ [κατὰ τὸ ܬܕܝܢܐ , ἐκ
 τοῦ ܬܕܝܢܐ ὄν. κλειθοροποιός, δι-
 ὀρθοπογός.

چلنکیرلک } T. τολινγκιρ-λίκ, ὄν. τὸ ἐρ-
γον τοῦ κλειθοροποιοῦ, κλει-
θοροποιία, διδουρογική.

Π. πσίμ, ὄν. τεμάχιον γῆς κεκαλυμμένον διὰ χλόης· βλ. چيم και چمن πδεμέν.

چماشیر } T. τσαμασήος. چاماشیر جی، چاماشیر.
چاماشیر خانہ .

چمان } Π. πρεμάν, ἐπθ. ὁ κινούμενος ὅταν
περιπατῇ.

چہالی } T. τοιυκαλι, ὄν. εἰδος κυμβάλου.

چمچاق } Τ. τσαμτσάκ, ὄν. κύαθος κ. γαδά-
θα ἢ καυκι ἔχον λαβήν· βλ. قواطه.

} T. τῶς **ευ**τόξ, ὄν. بالى — εἶδος μεγά-
 } λου καὶ πλατέος ἰχθύος· πλευρονή-
 κτης.

چديدك } T. τοῦτις [ἐκ τοῦ چمك] ὄν. κνι-
 σμός, νύξις, κ. τσύμπημα || باصق —
 κνίζω, πατῶ τσύμπημα [δοτ.]: قولنه — باصدي
 ἐτσύμπησεν τὸν βοαχίονά του.

چندیکله مک } T. τριπτικ-λεμῆκ, ὅμ. μτθ.
κνίζω, κ. τσμπῶ [αἰτ.] §
μτθ. κάμνω νεῦμα.

} T. τὸν-θεν-μὲν [ἐκ τοῦ چمنك] ρμ.
 } μσ. ἀνασύρω τὴν περισκελίδα, το
 ἐσώδρακον ὅπως εἰδέλω εἰς τὸ ὕδωρ : صوى
 كورمهدن جرمه نير ἀνασύρει τὴν περισκελίδα του
 πρὶν ἢ ἰδῇ τὸ ὕδωρ [πρμ.·] μτψ. προαλείθο-
 μαι, ἀπεκδύομαι εἰς τινὰ ἐπιχειρήσιν,

} T. τσίμπλο *شمبر* *tsimblo* [ἐκ τοῦ
 } π. *شمبر* ὄν. πύξος [ψυτ.]· § 8^{πθ}.
 ἐκ πύξου, πύξινος: طراق — κτένιον πύξινον.
 قاشق — κοχλιάριον πύξινον.

چمقراق { Τ. τθηκαρυάκ, ρι. άποπατῶ, λε-
 ρόνω[ἐπὶ ζώων καὶ ἰδίᾳ πτηνῶν].

چمك } T. πορευ-μεν ἐκ ἡ πόλεω-μεν [ἐν τῇ ἀγορᾷ]
 τουρκ. چومك ποδου-μεν], ρωμ. ὁὐδ.
 βασιλεύουσι εἰς τὸ ὕδωρ καὶ βέβογονται, λούονται

٢٢. τρυμέν, ὄν. γῆ κεκαλυμμένη ἐκ
 چمن } χλόης, χλόν, πρασινάδα: برافشته
 τρυμένι πνευθεύει-πυαμέν, χλόν περιβαλλομέ-
 νη ὑπὸ ἰων, ἰοστειχῆς, ἀνθοῦ. § λειμών.

چمن } T. τοὺμὲν [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. τετρα-
γωνά τεμάχια γῆς ἐξαγόμενα ἐκ τῆς

τῶν κήπων· μέρος τῶν κήπων κεκαλυμμένον
διὰ τοιαύτης χλόης· § — ~~ἔσθ~~ δῶρον, στολισμός.

چمنسو } Ἰτ. τσιμέντο [caementum] ὄν. ὅν.
 } ῥαϊκή γῆ, κ. τσιμέντο.

چمنزار } Π. ποσειμεν-ζάρ, καὶ چمنستان ποσειμεν-
ιστάν, ὅν. λευκῶν.

چمنك } Τ. τσίμεν-λίκ, ὄν. χλόη, πρασινα-
δα, λειμών.

چہنی } Π. τρεμεν-ί, ἐπθ. πράσινος, ὁ ἔχων
χρῶμα χλόης.

چن } T. τὸν [επιτότερον τοῦ چاك] μόριον
παριστάνον τὸν ἥχον μετὰλλου, κω-
δωνος: چن چن اوتك: ἡχῶ, ἀντηχῶ, κωδω-
νίζω· μῦθο. εἶμαι κενός.

چنار } T. τδηνάρο, ὄν. πλάτανος.

چناق { T. τσανάκ, βλ. چاناق .

چنبر } T. στεφάνη ξυλίνη ἡ δι-
 θηρᾷ βυτίου, κάδου, κύκλος σιδε-
 ροῦς τροχοῦ ὑμάνης· § περιδεσμος ἐν εἶδει στε-
 φάνης, δι' οὗ αἱ γυναῖκες δένουσι τὸ μέ-
 τωπον· § بويون — κλείς, ὅστουιν τοῦ τραχή-
 λου· || قايق — εἶδος πλοιαρίου φορτηγοῦ ξύ-
 λων, ἔχοντος πρύμνην στρογγύλην· || فلك —
 διέρχομαι διὰ τῆς στεφάνης τοῦ οὐρανοῦ
 τροχοῦ, ἵτοι δοκιμάζω τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ
 τοῦ κόσμου, εἶμαι πεπειραμένος.

چنبرله مک } T. τθενπερ-λεμετε, ρμ. μετ.πε-
ριάλλω διὰ στεφάνου βυτίου,
κάδοι κτλ. [αἰτ.].

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

چوپلنک } T. τὸ π-λενμὲκ, ρμ. οὐδ. δια-
τηροῦμαι δι' ὀλίγης τροφῆς, ὡς
τὸ πτηνὸν τὸ συλλέγον καλὰ μία ἀχύρου.

چوپور } T. τὸ π-δρ ἢ τὸ ποῦρ, ὄν. ἐφελίς,
ἐφελίδες, κ. πυκνάδες τοῦ προσώ-
που ἢ οὐλαί, στίγματα τῆς νόσου εὐφλογίας· §
ἐπθ. ὁ ἔχων ἐφελίδας, ἐφελος, ἢ ὁ ἔχων οὐλὰς
καὶ στίγματα εὐφλογίας ἐν τῷ προσώπῳ.

چوپورلی } T. τὸ π-δρ-λ, ἢ τὸ ποῦρ-λ, ὄν.
ἐπθ. ὁ ἔχων ἐφελίδας, ἐφελος,
ἢ ὁ ἔχων στίγματα εὐφλογίας ἐν τῷ προσώπῳ,
εὐφλογίης.

چوپورینه } It. τὸν ποῦρ-ν [ciprino] ὄν.
κυπρίνος [ixθ].

چوتره } T. ἢ τὸ τوره [κατὰ τὸ چو-
تره] ὄν. ἀγγεῖον ξύλινον
ἰδία δι' οἶνον κτλ. βομβύλη, κ. τὸ τوره, ἄλλως
πλῶσκα· || بالی — χρύσοφρος [ixθ].

چوتور } T. τὸ τوره, ἐπθ. πλατύς· § πλατύ-
ριν· § βλ. καὶ چاتر.

چوتوق } T. τὸ τورك, ὄν. ρίζα πλατεῖα ἐξέ-
χουσα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

چوجق } T. τὸ τورك [κατὰ τὸ چو-
جق] ὄν. παῖς, παιδίον· — اركك —
چولق — || θῆλυ παιδίον· || —
τὸ τورك, οἰκογένεια, γυνὴ καὶ τέ-
κνα· || ی — آسانك — παιδίον τῆς μητρὸς του, ἢ
τοὶ ὁμοιάζει τὴν μητέρα του κατὰ τὰ ἦθη καὶ τὰς
ἐξεις· || اوچوچاق — ἄθυρμα παιδικόν· συνέκδ.
εὐκαλὸν ἢ ἀνευ σπουδαιότητος πρῶγμα· || اشی —
τὸ τورك, εἰς, δευτέρου, ὑστερον [ἀνατ.]· § μι-
κρόν, νέον ζῶον· — باسق — ὁ παῖς πατεῖ, δύνα-
ται νὰ σταθῇ εἰς τοὺς πόδας, νὰ περιπατήσῃ.

چوجقچز } T. τὸ τورك-δζουγάζ, ὄν. παι-
δάριον, κ. παιδάκι.

چوجقچه } T. τὸ τورك-δζα, ἐπθ. παιδα-
ριώδης· § ἐπρ. παιδαριωδῶς.

چوجقلى } T. τὸ τورك-λ, ὄν. παιδι-
κή ἡλικία, παιδικότης· § παι-
δαριώδης λόγος ἢ πρῶξις· — اكم — φέρομαι
παιδαριωδῶς, ἀνοηταίνω.

چوچور } T. τὸν τوره, ὄν. γλῆνα, μικρὸς ἀ-
κανθώδης ἰχθύς περὶ τοὺς βρά-
χους, ὁμοίος κωδιφ· ἐσφαλμένως καὶ ἡ λατίνα.

چوخه } چوخه دار, τὸ τورك-δζη, ὄν.
چوخه دار, چوخه جی, چوخه.

چور } T. τὸ ρ, ὄν. μικρὰ τεμάχια ξύλων,
ξύλαρια, κάρφη, τσάκνα: چوب — χα-
μόκλαδα, σκουπίδια· || چوبدن بنا — οἰκία, ἢς
ἡ ξυλικὴ δὲν εἶναι καλὴ [σπῆτι ἀπὸ τσάκνα].

چوراب } T. τὸ ρ-α, ὄν. περικνημῖς: قيصه
— περιπόδια βραχέα ἀνευ περι-
κνημίου· || ی — ی — περικνημῖς φθάνουσα μέ-
χοι τῶν γονάτων· || — ايك — μεταξωτὴ περικνη-
μῖς· || — تيره — μαλλίνη περικνημῖς· || —
لهپته بامداکهرا περικνημῖς· || باغی — ἀμφι-
δεύς, κ. κατσοδέτι· || اورمک — πλέκω περικνη-
μίδα, ραδιοιργῶ· || βλ. سوكوك.

چورابجی } T. τὸ ρ-α-δζη, ὄν. πωλητὴς ἢ
κατασκευαστὴς περικνημίδων.

چوراق } T. τὸ ρ-α, ἐπθ. ἄλμυρὰ γῆ, ἄ-
λατοῦχος· βλ. شورق καὶ شور.

چوراقلى } T. τὸ ρ-α-λ, ὄν. τόπος, οὗ
τὸ ἑδαφός εἶναι ἄλατοῦχος.

چوربا } T. ἢ τὸ ρ-α, ὄν. ζωμὸς ἢ ρό-
φημα, κ. σοῦπα: سی — سوكوك —
ρὀφης· || سی — سوكوك — ρόφημα ἐκ ζωμοῦ ἰχθύος·
|| — سوكوك — ρόφημα ἐκ φάκνης, ἐρε-
δίνθων· § κρῶμα διαφόρων πραγμάτων: اورتهق —
ἐπικρατεῖ ἀνωμαλία, ταραχή· ||
چوچاقی — چوچاقی — سی — یوق طاشهچق —
παιδίον ὅπερ νὰ κλαύσῃ, δὲν ἔχει ζωμὸν ὅς-
τις νὰ ἐκχειλίσῃ, ἦτοι ἀμέριμνος [πρμ].

چوربابجی } T. ἢ τὸ ρ-α-δζη, ὄν.
προῦχων, πρόκριτος [ὁ ἐστίων
τοὺς ξένους]· || سی — محله — ἢ κω —
ἢ συνοικίας· § λοχαγὸς ἄλλοτε τοῦ σώματος τῶν
Γενιτσάρων [ὡς λαμβάνων ζωμὸν, ἦτοι διτηρέ-
σιον]· § κύριος [τίτλος ἀπονεμώμενος εἰς τοὺς
χριστιανοὺς ἐν Τουρκίᾳ].

چوربابجىلى } T. τὸ ρ-α-δζη-λ, ὄν. τὸ
εἶναι τινα προῦχοντα, πρό-
κριτον κτλ. βλ. چوربابجی.

چوربالق } T. ἢ τὸ ρ-α-λ, ἐπθ.
κατάλληλος διὰ ζωμὸν, σοῦπαν.

چورپه } T. τὸ ρ-α, ὄν. μικρὸν ἀγριοχοιρί-
διον· § βλ. چورپه.

چورتان } T. τὸ ρ-α-ν, ὄν. ἐγχελυσ.

چورتو } T. τὸ ρ-ο, ὄν. χώνη, ἐξ ἧς εἰς τὴν
μύλην χύνεται ὁ σίτος κτλ.

چورتون } T. τδορτούν, ὄν. ξύλινος ὀχετός
κλειστός· χονδρὸν ξύλον ἀντίλας.

چورچار } T. τδουρτιάο, ἐπθ. ἀπολεσθεῖς
εἰς μάτην.

چورجال } T. τδουρτζάλ, ὄν. σχοινίον πρὸς
ἐλξιν τῆς σκανδάλης τηλεβόλου

πυροβολοῦντος διὰ χάλυδος [جاقاق].

چوردوك اوتی } T. τδούρδὺκ ὀταῖ, ὄν. φυ-
τὸν ἀρωματικὸν θεωρού-
μενον ὡς διεγερτικόν, τονωτικόν· ὕσσωπος.

چورك } T. τδούρδὺκ [κατὰ τὸ هج, ἐκ τοῦ
چوره مك = كوكيانيζω ἐν τῇ πυρῇ]

ὄν. ἄριστος στρογγύλος, μαλακός, ἀρτολάγανον,
πλακούντιον, κ. τσουρέκι ὡς τοῦ Πάσχα· § —
μελάνθιον, ἥτοι ὁ ἐπὶ τῶν τσουρεκίων ἡ
τοῦ ὀξυγάλακτος τιθέμενος μέλας σπόρος· §
πρωῖμα στρογγύλον, δίσκος: ي — كوشك
دلشوك نلئون· — بنوق — ميا سپيرا بامباκος.

چوركلفك } T. τδούρεκ - λενμύεκ, ρμ. οὐδ.
γίνομαι σπεῖρα, συσπειροῦμαι:

— يلان ὁ δῆρις συσπειροῦται.

چورلك } T. τδούρ-λδὺκ, ὄν. φορυτός, κ. σκου-
πιδαιρίον· συνών. چوبلك.

چوروتمك } T. ἡ چورتمك τδούρδ-τ-μύεκ, ρμ.
μτθ. κάμνω ἢ ἀψίγω τι ἢ τινα

νὰ σαπίσῃ, σῆπω· § κακολογῶ τινα εἰς βαθμὸν
νὰ καταστρέψω τὴν ὑπόληψιν του, παριστῶ
ὑπὸ ζοφειᾶ χρώματα· § ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ
ἐπιχειρήματα, λόγους· § χάνω χρηματικὸν ποσὸν
δίδων εἰς πρόσωπα ἀναξίχρεα [αἰτ.]: دعواسى
— ἀνασκευάζω τὴν ἀγωγὴν τινος.

چورودمك } T. ἡ چوردمك τδούρδ-δλ-μύεκ
[ἐκ τοῦ προηγ.] ρμ. πθ. ἀ-

ψίνομαι νὰ σαπίσῃ· § κακολογοῦμαι· § ἀνασκευά-
ζομαι· § χάνομαι [ἐπὶ χρημάτων]· βλ. چورومتك.

چوروك } T. τδούρδὺκ [ἐκ τοῦ چورومتك] ἐπθ.
σεσηπώς, σαθρός: باقه — كوامي

σεσηπότες· || تحت — سانيس ساθρά, καὶ μτθ. εἰδα-
φος οὐχὶ στερεόν, ἐφ' οὗ δὲν δύναται τις νὰ βα-
σιθῇ· || قاش — ὕψωμα οὐχὶ στερεόν· || الهجق —
δάνεια, περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πληρω-
θῶσι· || دعوى — ἀγωγή, ἀπαίτησις ἀδάσιμος, σα-
θρά· || سوز — λόγος, ἐπιχειρήματα ἀνίσχυρον· § μώ-
λωψ: يوزنده كوزنده بر جوق — لر شيشلر وار ابدى
ἐν τῇ πρόσωπῳ αὐτοῦ ὑπῆρχον πολλοὶ μώλω-
πες καὶ πολλὰ οἰδήματα· || چاويق — τδούρδὺκ τδα-

رۇك, οὐτιδανός, ἀνωφελής: جاريق بر حيوان —
ζῶον κάτισχον, κ. ψόφινον.

چوركلك } T. τδούρδ-λδὺκ, ὄν. σῆψις· § δια-
φθορά, διχόνοια· § λάκκος, ἐνθα

ρίπτουσι πτώματα, νεκροταφεῖον πτωχῶν, ἐν-
θα ἀλλεπάλληλοι τίθενται οἱ νεκροί.

چوروكم } T. ἡ چورتمك τδούρδ-μύεκ, ρμ.
οὐδ. σῆπομαι: — ليون يورتمك

τὸ λεμόνιον, τὸ πορτοκάλιον σῆπεται· || محسده
— σῆπομαι ἐν τῇ φυλακῇ [ἐπὶ καταδίκων πε-

φυλακισμένων ἀπὸ πολλοῦ]· || — الهجق τὸ δά-
νειον σῆπεται, ἥτοι δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ πλη-

ρωθῇ· § καθίσταμαι πελιδνός ἐκ μωλωπίσματος·
تد كوز قباقرنك آلى جورومش

μέρος τῶν ὀφθαλμῶν του κατέστη πελιδνόν· §
καταστρέφομαι, φθίνω· § ἀνασκευάζομαι, ἀναι-

ροῦμαι [ἐπὶ ἀγωγῆς, ἐπιχειρήματος]· § ἀποδάλ-
λω τὴν ὑπόληψιν, μένω παρηγκωνισμένος.

چوره } T. τδούρεκ [κυρ. چوره] ἐκ τοῦ چورمك
ὄν. κύκλος, περιμέτρος, γύρος, ἀ-

κρά: — چه — چپ ἡ τδούρε-τδούρε, ὁλοτρύγυρα, κύ-
κλω· § μανδῆλιον κεντημένον.

چورهلفك } T. τδούρε-λενμύεκ, ρμ. οὐδ. ἀ-
ποτελῶ γύρον, κύκλον.

چوزديرمك } T. τδούρ-τδούρ-μύεκ, ρμ. μτθ.
βάλλω νὰ λύσωσι [δοτ. αἰτ.].

چوزكو } T. τδούρ-γκυδ [ἐκ τοῦ چوزمك] ὄν.
εἶδος γραμμικοῦ βαμβακεροῦ ὑ-

ψάσματος διὰ σινδόνας.

چوزكون } T. τδούρ-γκυδ [ἐκ τοῦ چوزمك]
ἐπθ. ὁ ἐν καταστάσει τῆξεως, ὁ

ἀρχίδας νὰ διαλύηται [χίων κτλ.].

چوزملك } T. τδούρ-δλ-μύεκ, ρμ. πθ. λύομαι,
διαλύομαι [ἐπὶ κόμβου, κόμης,

ζητήματος]: — ديزلك لىتاي τὸ δέσιμον
τῶν γονάτων, τρέμω ἐκ φόβου· § οὐδ. ἀναλύομαι:

— بوزل — قارل — اى خيونس, οἱ πάγοι ἀναλύονται.

چوزليش } T. τδούρδ-δλ-μύεκ, ρ. ἀψ. λύσις, διὰ-
λύσις, ἀνάλυσις, τῆξις.

چوزمك } T. τδούρ-μύεκ, ρμ. μτθ. λύω, δια-
λύω δεσμὸν ἢ ἄλλο περίπλοκον

πρωῖμα ἢ ζήτημα [αἰτ.]: — بوجهي: —
— λύω ἢ διαλύω κόμβον, δέμα· || — دوكمه —

صاچى, اوركوى — || — كوزنده كوزنده بر جوق — لر شيشلر وار ابدى
τὴν κόμην, τὸν πλόκαμον, κ. ξεπλέκω· || تل
— διαλύω νῆμα πρὸς νῆμα [ὕψωμα κτλ.].

چونکول } T. τόνυγκυδλ, ὄν. μικρὰ ἐλώδης καὶ βορβορώδης λίμνη.

چوی } T. τῶιδι, βλ. چوی.

چوید } T. τῶιδίτ ἢ چویت τῶιδίτ, ὄν. ἀνδίκον, κ. λουλάκι.

چویدی } T. ἢ چویدی τῶιδίτι, ἐπθ. βαθύς κυανοῦς.

چویرتمک } T. τῶεδιρ-τ-μῆκ [ἐκ τοῦ چویرمک] ρμ. μτθ. περιβάλλω, περικυκλῶ, ἀναστρέφω § ρμ. διὰ μ. βάλλω νὰ περιβάλλωσι, νὰ περικυκλώσωσι, ν' ἀναστρέψωσι, νὰ στρέψωσιν ὀπίσω, νὰ ἐπαναφέρωσι [αἰτ.].

چویرلدی } T. τῶεδιρ-ι-λ-τῆ [ἐκ τοῦ چویرلک] ὄν. περιστροφὴ, συστροφὴ, γύρος, περιστροφικὴ ἢ ἐλικοειδὴς κίνησις: یاراسله هوا ده بری بری قوالوب — ل ایدرک کال شوق ايله ال نυκτερίδες συνίπτανται μετὰ μεγάλῃς ζωηρότητος ἐν τῷ αἵθερι καταδιώκουσαι ἀλλήλας καὶ ποιοῦσαι περιστροφικὰς κινήσεις βλ. καὶ چویرندی.

چویرملک } T. τῶεδιρ-ι-λ-μῆκ, ρμ. πθ. περιβάλλομαι, περικυκλοῦμαι, ἀναστρέφομαι, ἀναγκάζομαι νὰ ἐπιστρέψω ὀπίσω.

چویرمک } T. τῶεδιρ-μῆκ, ρμ. στρέφω, ἀναστρέφω, ἀντιστρέφω, μεταστρέφω, δίδω στρόφην, γυρίζω [δοτ. αἰτ.]: — ایچی طیشه — στρέφω τὸ ἐντὸς εἰς τὰ ἔξω || — چرخ στρέφω τὸν τροχόν || — ب. — στρέφω τὸ ψητόν || — یوز — στρέφω ἀπὸ τινος πράγματος τὸ πρόσωπον, παραιτοῦμαι || — چهره — στρέφω τὰ ὑποδήματα τινος, προσκαλῶ τινα ν' ἀναχωρήσῃ || — — στρέφω τοὺς λόγους, μεταβάλλω γλῶσσαν, λέγω ἀλλοιους λόγους || — — στρέφω τινὰ ὀπίσω, ἐπανάζω, τὸν ἀναγκάζω νὰ ἐπιστρέψῃ || — اطرافه دیوار —

چویرمه } T. τῶεδιρ-μῆ, ὄν. ἀπαρ. τὸ στρέφειν κτλ. βλ. چویرمک § ὄν. γυριστόν [γλυκόν ἢ γλύκυσμα].

چویرندی } T. τῶεδιρ-ν-τῆ [ἐκ τοῦ چویرمک] ὄν. μίγμα ἐκ διαφόρων σιτηρῶν § σκύβαλα σίτου κοδκινισμένου § περιστροφὴ, γύρος, συστροφὴ, κίνησις περιστροφικῇ, δίνν βλ. چویرلدی.

چویرتمک } T. τῶεδιρ-ι-ν-μῆκ, ρμ. οὐδ. τρέχω τῆδε κάκειδε.

چویریش } T. τῶεδιρ-ι-ζ, ρ. ἀφ. στροφὴ, ἀντιστροφὴ κτλ. βλ. چویرمک.

چویک } T. τῶεδίκ, ἐπθ. στερεὸς· εὐκίνητος, ἐπιδέξιος [ἀνθρώπος ἢ πρᾶγμα]: قلم — κάλαμος ἐπιτήδειος.

چویکک } T. τῶεδίκ-λ-τῆ, ἀφ. στερεότης· εὐκίνησία, ἐπιδεξιότης.

چه } II. τῶε, κατάληξις ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چہ } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

چه } II. τῶε, κατὰ ληξιν ὑποκοριστικῶν: تارخچه — τῶε, κατὰ ληξιν, μικρὰ ἱστορία: || سبوحه —

- چیان } T. τειγάν [κατὰ τὸ لجه, ἐκ τοῦ چان
μτχ. τοῦ چاقی ἤτοι ὁ διὰ τῶν ὁδόν-
των δάκνων] ὄν. σκολόπενδρα, κ. σαρανταπό-
δαρον: — چيان دڭيس, σκολόπενδρα μτφ. ἀπι-
στος, ἐπίδουλος. || اونی — σκολόπενδρα [φτ.].
- چیانجق } T. τειγαν-δζήκ, ὄν. ἐρπυλλος
[φτ.].
- چیان } T. τειπάν, βλ. چيان.
- چيو } It. τείπο, ὄν. ξύλον τῆς ἀγκύρας,
ἀγκυρόξυλον.
- چیت } T. τείτ, ὄν. φράκτης, φραγμός, φρα-
γή: — چیت چیرا, φραγμός ἐκ θάμνων ἐρρι-
ζωμένων. || چیت آراه — ὁ ἐκατέρωθεν τῆς ἀμάξης
τοῦ ἀχύρου φραγμός. § εἶδος ὑψάσματος, ὁθό-
νης, κ. τσίτι. § βλ. چت.
- چیتاری } T. τείταρί, ὄν. εἶδος ἐρυθρίνου,
μερτζανίου [ixθ.].
- چیتیر } T. τείτιρ, βλ. چتیر.
- چیتشمک } T. τείτ-ιό-μεέκ, ρμ. ἀλλ. περι-
πλέκομαι [ἐπὶ θάμνων, μετάξης,
κόμης, ὁδόντων].
- چیتلمک } T. τείτ-λεμέκ, ρμ. μτδ. περι-
φράττω.
- چیتلنک } T. τείτ-λενχί, βλ. چیتلنک.
- چیتک } T. τείτ-μεέκ, ταὐτὸ چیتلمک βλ.
- چیتیک } T. τείτμیک, ὄν. ἕκαστος τῶν μι-
κρῶν κλαδίσκων βότρουοι σταφυ-
λῆς, κ. τσαμπουρίδι.
- چیتیق } T. τείτ-χί, [ταὐτὸ چیتیق βλ.] ἐπθ.
συμπεπλεγμένος, κολλητός: قاش —
ὁ φρούς συγκεκολλημένοι, συνωφρυωμένος.
- چیتیک } T. τείτ-χί, ἐπθ. στρυφνός, δύσκο-
λος συνών. چیتیق βλ.
- چیتلمک } T. ἡ τείτ-μεέκ, ρμ. μτδ. θλίβω καὶ τριβώ μεταξὺ τῶν
χειρῶν, τριβώ ἀσπρόρρουχα ὥπως καθαρισθῶσι.
- چیتین } T. ἡ τείτ-χί, ἐπθ. δύσκολος,
στρυφνός: جوز — κάρπον στρυφνόν.
|| ایش — δύσκολος ὑπόθεσις. || عبار —
φράσις στρυφνή. || مزاج — δύσκολος, στρυφνὴ διάθεσις.
|| طاغ — ὁρὸς δύσδατον, ἀπότομον.

- چیتیناشمک } T. τείτ-λεμέκ, ρμ. οὐδ'·
καθίσταμαι στρυφνός, δύσ-
κολος.
- چیتینک } T. τείτ-λί, ἀφ. στρυφνότης,
δυσκολία, ισχυρογνωμοσύνη.
- چچک } T. τείτ-δέκ, ὄν. ἄνθος: — بر دمت
ἀνθοδέσμη. || باغچسی — κήπος ἄν-
θων, ἀνθοκήπιον. || ی — ἄνθος λεμονέας. ||
ی — ἄνθος ιαδμίνου. || ی — ἄνθος
φιλύρας [ixλαμούρ]. || ی — بهار اولار —
θὸς δὲν γίνεται εἶαρ [πρμ.]. || ی — ἄλ-
ιανθος. || ی — انجوس — ἄνθος
[πανδέ]. || ی — قطنه —
ἀνθόνερον. || ی — صوغانی —
βλαδός [κρομμύδι,
ἤτοι ἡ ρίζα διαφόρων φυτῶν]. § ἐπὶ
χρωμάτων: || ی — روياندهمون, ἤτοι
χρῶμα ροιανθέμου. || ی —
آوا — ἄνθος κυδωνέας, ἤτοι
χρῶμα κτλ. § ی — باغی —
ἐλαιον ἐξαιρετον. || ی —
بورنده جاموری قارنده —
τὸ ἄνθος τοῦ ἐπὶ τῆς κοι-
λίας του, καὶ ἡ λάσπη τοῦ ἐπὶ
τῆς ρινός του καὶ ἡ λάσπη τοῦ
ἐπὶ τῆς κοιλίας του, ἤτοι
τρυφερός [λέγεται ἐπὶ νεοσυλ-
λέκτων οἰκῶν, ἤτοι ἀγγουρίων,
κολοκυνθίων κτλ.]. || ی —
الماس — ἄνθος ἐξ ἀδάμαντος,
ἤτοι κόσμημα παριστάνον
ἄνθος. || قاش — شال,
φάσμα ἢ σάλιον, οὐ τὸ
ἔδαφος παριστάνει ἄνθη. ||
ی — عی —
εὐφλογία. || ی —
س —
ἀνεμοεὐφλογία. ||
ی —
بوزوغی —
ὁ ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου
στιγμάτα εὐ-
φλογίας. || ی —
کوکرت —
ἄνθος θείου [τὸ ἐκλεκτό-
τερον]. || ی —
فورطنسی —
τρικυμία τῶν ἀνθέων [ἡ
περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου
καταιγίς]. § ἄνθρωπος
ἀσταθής, ἀπιστος,
ταραχοποιός, πανούργος: ی
دوشر —
eἶναι λουλοῦδι, τὸ
δοῖον ὅστις ὁσφρανθῇ
πίπτει ἡ ρίς του. ||
ی —
انوی —
اجق —
ἀνοίγω ἄνθη [ἐπὶ
δένδρου]. || ی —
چیقارمق —
χύνω
στιγμάτα εὐφλογίας,
ἐδγάζω εὐφλογίαν,
ἐξανθῶ.
- چچکچی } T. τείτ-δέκ-τσί, ὄν. ἀνθοπώλης.
|| ی —
ἀνθοπώλης.
- چچکچیلک } T. τείτ-δέκ-τσί-λί, ἀνθοπω-
λική.
- چچکک } T. τείτ-δέκ-λί, ὄν. ἀνθών, πρᾶ-
σις ἀνθέων, ἀνθοδοχεῖον. §
πανουργία, ἀσθάθεια.
- چچککک } T. τείτ-δέκ-λενμέκ, ρμ. οὐδ'·
ἀνθῶ.
- چچکلی } T. τείτ-δέκ-λί, ἐπθ. ἠνθισμένος.
|| ی —
κεντημένος ἢ πεποικιλμένος
δι' ἀνθέων [ἐπὶ
κεντήματος, ὑψάσματος
κτλ.].

چرخه } Ελ. τσίχλα, ὄν. κίχλη κ. κίχλα [ixθ.].

چیدام } Τ. τσίδαμ [λ. ἀρχ.] ὄν. ὑπομονή, σταθερότης, καρτερία· βλ. چیکدم.

چیداملو } Τ. τσίταμ-λῆ, ἐπθ. καρτερικός, ἀνεκτικός.

چیده } Η. τσίτῆ [μτχ. τοῦ τσίτέν, συλ- λέγω] συνειλεγμένος: — میوه کارپوس συνειλεγμένος || βλ. برچیده.

چیر } Τ. τσίρ, μόριον παριστάνον τὸ κελά- ρυσμα ὑγροῦ ρέοντος, ἢ τὴν ὀξεῖαν φωνὴν πτηνῶν τινῶν: § ὄν. εἶδος σπίνου [πτην.]: § βλ. چرچر, چرچر, چرچر.

چیرمقی } Τ. τσηρπιμάκ, چیرمقی τσηρπιν- μάκ, چیربندی τσηρπιντῆ, βλ. چیربندی, چیرمقی, چیرمقی.

چیرک } τσειρέκ, ἀντὶ چاریک βλ.

چیرکچی } Τ. τσειρέκ-τσί, ὄν. κρεωπώλης πλανόδιος, ὁ πωλῶν τεμάχια [τέ- ταρτα] κρέατος.

چیرکی } Η. τσίρε-γκι [ἐκ τοῦ چیره] ὄν. ἀν- δρία, ἰσχὺς, δεξιότης, ἐπιτηδειότης.

چیز } Ελ. τσίροζ, ὄν. σκόμβρος ἐξηραμέ- νος εἰς τὸν ἥλιον, κ. τσίρος: — صلاحه تهرهسالاتا شمشیر. ἄνθρωπος ἰσχνός.

چیزولانق } Τ. τσίροζ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. γίνομαι ὡς τσίρος, τσηρι- ζώ, ἥτοι ξηραίνομαι, ἰσχναίνω: — بالقر بهارده ol ixθūs τὸ ξαρ ἰσχναίνουνσι.

چیره } Τ. τσίρά, ὄν. δάς, δαδί· βλ. چرا.

چیره } Η. τσίρε, ἐπθ. νικητής, ἐπικρατῶν, θριαμβεύων, δεξιός, ἐπιτήδειος.

چیره دست } Η. τσίρε-τέδετ, ἐπθ. ὁ ἐπιτή- δειος τὴν χεῖρα, δεξιός, ὁ ποιῶν καλῶς ὅ, τι ἐπιχειρήσῃ, τεχνίτης.

چیره داستان } Η. τσίρε-τέδετ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ- γήκων ἐπιδείξις, ἐπιτήδειος, ἐντεχνος [ἐργον]: — مهارت ἱκανότης ἐντεχνος.

چیره دستی } Η. τσίρε-τέδετ, ἀφ. ἐπιτηδειό- της χειρός, δεξιότης: — مهارت — ἐπιτηδειότης ἱκανότητος, ἥτοι ἐντεχνος ἱκα- νότης || رسامك اثره مهارتی اولان بو لوحه

αὕτη, ἥτις εἶναι ἐργον τῆς ἐντέχνου ἱκανό- τητος τοῦ ζωγράφου.

چیز } Τ. τσίζ, μόριον· βλ. چر τσίζ.

چیز } Η. τσίζ, ὄν. πράγμα· ἐν χρήσει μόνον ἐν τοῖς συνθέτοις: — چيز، چيز، چيز.

چیزدرمک } Τ. τσίζ-τσο-μέκ, ρμ. διαμ. βάλ- λω νὰ χαράξωσι γραμμὰς, νὰ διαγραμμίσωσιν ἢ χαρακώσωσι χάρτην, τετρά- διον, νὰ διαγράψωσι καὶ ἐξαλείψωσι λέξεις ἐξ ἐγγράφου κτλ. ἢ νὰ χαράξωσι καὶ κατασχά- σωσι σῶμα διὰ ξυραφίου, ἢ ὕελον δι' ἀδάμαν- τος ἢ κάστανα κτλ. διὰ μαχαιριδίου [δοτ. ατ.]: βλ. چیزمک.

چیزکی } Τ. τσίζ-γκι [ἐκ τοῦ چیزمک] ὄν. γραμμὴ [ἐπὶ χάρτου, χειρός, με- τώπου κτλ.]: — لری — لری — لری || آیین — γραμμαὶ χειρός: — لری — لری — لری || βλ. και چیزى.

چیزمک } Τ. τσίζ-τσο-μέκ, ρμ. πθ. διαγραμ- μίσομαι, χαράσσομαι διὰ γραμμῶν, κ. χαρακόνομαι ὡς τετράδιον, ἢ διαγράφομαι καὶ ἐξαλείβομαι [ἐπὶ λέξεω:] ἢ χαράσσομαι καὶ κατασχάζομαι, ὡς σῶμα διὰ ξυραφίου, ἢ ὕελος δι' ἀδάμαντος, ἢ κάστανα διὰ μαχαιριδίου, ἢ ἀποκτῶ γραμμὰς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας διὰ προσ- τριβῆς σκληρῶν σωμάτων [ἐπὶ κατόπτρου, ἀδά- μαντος καὶ ἄλλων ἐστιδωμένων].

چیزلش } Τ. τσίζ-λ-ις ρ. ἀφ. διαγραμμι- σις, ἐξαλείψις κτλ. βλ. چیزلک.

چیزمک } Τ. τσίζ-μέκ [βλ. چیز. μθ. ρμ. μθ.] ἄγω γραμμὰς, διαγραμμίζω, χα- ρακῶν τετράδιον, χάρτην· διαγράφω ἥτοι ἐξαλείφω διὰ γραμμῆς λέξιν [ατ.]: — یازوب γράφω καὶ διαγράφω· § χαράσσω σῶμα τι ξη- ρόν, σκληρόν: — چيزوب چاتلماق — δια- τοῦ μαχαιριδίου χαράσσω τὰ κάστανα καὶ δια- ρηγνύω || چيزر — ἡ μάστις αὐτὴν ἀδάμας χα- ράσσει τοὺς ἄλλους λίθους || — یان — φεύγω κρυ- φῶς [κ. τὸ στρήδω].

چیزمه } Τ. τσίζ-μέ, ὄν. ὑπόδημα.

چیزمه جی } Τ. τσίζ-μέ-δζι, ὄν. ὑπόδημα- τοποιός, ὑπόδηματοπώλης.

چیزمه لی } Τ. τσίζ-μέ-λ-ι, ἐπθ. ὁ φορῶν ὑπο- δήματα, ὑπόδηματοφόρος.

چیز نمک } T. τσίζι-ιν-μέκ, ἡ چیز کنک [βλ. چیز-
γκινμέκ, ρμ. οὐδ. περιέρχομαι,
περιφέρωμαι.

چیزی } T. τσίζι καὶ چیزیک τσίζιέκ [βλ. چیز-
έκ τοῦ چیزیک] ὄν. γραμμὴ· έντομή
ἢ χαραγὴ, χαραγματιά ὡς ἐπὶ ὑέλου, ἢ αὐλαξ
ἦτοι ἴχνος, ὅπερ ἀφίνει π. χ. τὸ ἄροτρον ἐν
τῇ γῇ διερχόμενον: چیزیکری: αὐλακες τοῦ
ἀγροῦ γινόμεναι διὰ τοῦ ἄροτρου.

چیزیکلی } T. τσίζιέκ-λί καὶ چیزیلی τσίζι-λί,
[βλ. چیز-έκ τοῦ چیز-λί] ὄν. ὁ ἔχων γραμμὰς, γραμμω-
τός· αὐλακωτός· διαγεγραμμένος, ἐξηλειμμένος.

چیس } T. τσίς, ὄν. εἶδος κόμμεως δένδρων,
μάννα, ἀερόμελι.

چίσταν } Π. τσί-δτάν [ἐκ τοῦ τσί-δτ,
τί ἐστὶ, καὶ τοῦ ἄν ἄν, ἐκείνο] ὄν.
αἶνιγμα.

چیسκιν } T. τσί-δκιν [ἐκ τοῦ τσί-δκ, βλ. چیز-
δκ] ὄν. πᾶχυν ἢ δρόδος λεπτοτάτη.

چیسندی } T. τσί-διν-τι [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-διν] ὄν. ψεκὰς κ. ψηχάλα.

چیسέκ } T. τσί-διν-έκ [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-διν] ρμ. οὐδ. ψεκάζω, ψηχαλίζω.

چیش } T. τσίς, ὄν. οὐρησις, οὐρον: ی —
[βλ. چیز-διν] ἔχει ἦτοι αἰσθάνεται τὴν ἀνάγ-
κην τοῦ οὐρηθῆναι: || تیش — οὐρδ.

چیشیک } T. τσί-διν-έκ, ὄν. λαγιδεύς.

چینگ } T. τσί-διν, κραυγὴ [βλ. چیز-
διν] κτῆς ὑψηλὸς ἐκ καλῶν καὶ ψιᾶθων
πλεκτός [βλ. چیز-διν] § διαίρεσις μεγάλης σκην-
ῆς [βλ. چیز-διν] § χιονοστιβὶς μεγάλη ἀποσπω-
μένη ἐκ τοῦ ὄρους καὶ μετὰ πατάγου κυλισμένη.

چيفا } T. τσί-διν, ὄν. εἶδος ἰχθύος φωσφορί-
ζοντος καὶ θορυβοῦντος: βλ. چیز-διν.

چيفاره } It. τσί-διν [cigara] ὄν. σιγάρον.

چيفارهلوق } T. τσί-διν-λάκ, ὄν. καπνοδω-
λὴν, πίπα: βλ. چیز-διν.

چيفر تغان } T. τσί-διν-τγάν καὶ چیز-τγάν [βλ. چیز-
τγάν] ὄν. κρά-
κτῆς, ἦτοι πτηνὸν δι' οὗ οἱ ὀρνιθοὶνται ἐφελ-
κύνουσι τὰ πτηνά: βλ. چیز-τγάν.

چيفر ترق } T. τσί-διν-τγάν [βλ. چیز-
τγάν] ρμ. μετ. κράζω, καλῶ, προσκα-
λῶ· κάμνω τινὰ νὰ κραυγάζῃ πιέζων αὐτὸν [αἰτ.].

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Α'.]

چيفر ترق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
εἶδος μουσικοῦ ὄργάνου, σύριγγ.

چيفر شوق } T. τσί-διν-τγάν [βλ. چیز-
τγάν] ρμ. ἀλλ. κράζω, ἢ καλῶ ἀμοι-
βαίως, ἦτοι ὁ μὲν τὸν δὲ· συγκράζω μετ' ἀλλων.

چيفر لوق } T. τσί-διν-τγάν [βλ. چیز-
τγάν] ρμ. πθ. καλοῦμαι, προσκαλοῦμαι.

چيفر مق } T. τσί-διν-τγάν [βλ. چیز-
τγάν] ρμ. μετ. καλῶ, προσκαλῶ, κράζω
[δοτ. αἰτ.]: — چیزی دینه: προσκαλῶ τινὰ εἰς
τὴν πίστιν: || — چیزی دینه: προσκαλῶ εἰς διαδικα-
σίαν, εἰς τὸ δικαστήριον.

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

چيفر قيق } T. τσί-διν-τγάν [ἐκ τοῦ τσί-διν, βλ.
چیز-τγάν] ὄν. εἶδος κόρακος ἢ κράκτου:

} T. τὸνκ-αρ-μάκ, ρημ. μετ. ἐξά-
 } γω, ἐκβάλλω, ἀποβάλλω, ἀπο-
 } σπῶ, ἀφαιρῶ· ἀνατιβάζω, ὑψῶ· ἐφενερίσκω, ἐ-
 } πινοῶ· ἐξάγω εἰς μέσον, ἐκδίδω, δημοσιεύω·
 } συνάγω, συμπεραίνω· διδῶ, προμυθεύω, χορη-
 } γῶ· ἐξάγω, ἀποστέλλω· προκαλῶ, δημιουργῶ,
 } παρέχω· ἐξάγω ἔννοιαν, ἀναγινώσκω [αἰτ. دُن] :
 — قویرودن ἐξάγω [ἀντλῶ] ὕδωρ ἐκ τοῦ
 } φρέατος· — و ἐξάγω ὕδωρ, ἵτοι εὐρίσκω πι-
 } γὴν ὕδατος· — کیه دن باره — ἐξάγω χορήματα ἐκ
 } τοῦ θυλακίου· — باره دن — ἐξάγω τινὰ εἰς ἐ-
 } ξοδα, δαπάνας, κ. τὸν βγάζω ἀπὸ παράδου· ||
 } [δοτ. alt.] : — بری اچینه — ἀποβάλλω ἀπὸ τῆς θέ-
 } σεως ὑπάλληλον, τὸν ἀφίνω εἰς τ' ἀνοικτά, δια-
 } θέμιον· — جخانه دن — ἀπολύω τῆς φυλακῆς· ||
 } فس — ἐκτοπιζῶ τῆς θέσεως [ἐχθρόν]· ||
 } — البسه و ایلوج — ἐκβάλλω τὸ φέσιον, τὰ ἐνδύματα,
 } آفاج — ἀποσπῶ ὁδόντα· — دیش —
 } — ἐκρύβω δένδρον· || — اوزومك شیره سی —
 } ἐξάγω τὸ γλεῦκος τῆς σταφυλῆς· — باغ —
 } ἐξάγω ἐκ τοῦ γάλακτος βοῦτυρον· || — جیرودن عرق —
 } ἐξάγω ἐκ τοῦ στεμφύλου ρακί· — بوجك —
 } ἐξάγω με-
 } ταξοσκώληκας [τρέφω]· || — جیو جیو —
 } ἐκκολλάπτω νεοσφία, ὀρνιθοπούλια· — اتمکی —
 } κερδαίνω τὸν ἄρτον : اتمکی طاشدن چیقاریر —
 } ἐξάγω τὸν ἄρτον ἐκ τῆς πέτρας, εἶναι λίαν ψιζεργός· ||
 } — طاشك صونی — ἐξάγω τὸν ζῶμον τοῦ λίθου, ἵ-
 } τοι εἶμαι λίαν ρωμαλέος· || — طاش —
 } εἶμαι ἐμπει-
 } ρότερος, ἱκανώτερος, ὑπερακοντιζῶ· || — آثار —
 } ἐξάγω ἢ ἀποστέλλω πεζόν, ταχυδρόμον· — عسكر —
 } ἀποστέλλω στρατόν· — جبان —
 } ἐκθύω ψῦμα, ἐξ-
 } ἀνθιμα, κ. ἐβγάζω σπυρί· || — جیجك —
 } ἐξανθῶ, κ. ἐβγάζω εὐφλογίαν· || — غرته —
 } ἐκδίδω کتاب ἢ غرته —
 } ἐκδίδω βιβ-
 } λίον ἢ ἐφημερίδα· || — اورته —
 } ἐξάγω ἐξάγω ἢ ἀποκαλύπτω, ἀποδεικνύω· — دن —
 } ἀποβάλλω, ἐβγάζω ἀπὸ τὸ χέρι, χάνω, ἐκποιῶ· ||
 } — باشدن — διαφθείρω, ἐξαπατῶ [ἐβγάζω ἀπὸ τὸ
 } κεφάλαι]· || — ذوقی — ἀπολαύω ἡδονῆς πράγματός
 } τινος εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ μὴ αἰσθάνωμαι πλέον
 } ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, χορταίνω· — ضایعات —
 } ἀποζη-
 } μιοῦμαι, ἐβγάζω τὴν ζημίαν· || — آجی —
 } ἀποζη-
 } μιοῦμαι· ἐκδικιοῦμαι· || — قوقو —
 } καθιστῶ τι αἰ-
 } σθητόν, δὲν τὸ κατορθόνω [ἀφίνω νὰ ἐβγῇ ἡ
 } μνηρωδιά του]· — كوز —
 } ἐξορύττω ὀψοβαλμόν, τυ-
 } φλῶ, χαλνῶ ὑπόθεσιν· || — دلی —
 } αὐθαδικῶς [ἐβ-
 } γάζω γλῶσσαν]· — پیریزل —
 } ζῆτῶ εἶλεος, — دانی —
 } συγγνώμην· || — یوزه —
 } διδω θάρρος [ἐβγάζω εἰς

τὸ πρόσωπον]· || — مال εὐρίσκω θησαυρόν [ἐβ-
γάζω περιουσίαν]· || — يزو ἐξάγω γράψην δι-
ανάγνωστον, ἀναγνώσκω, ἐννοῶ· || — ياكش εὐ-
ρίσκω λάβη, ἀποδεικνύω ἐσφραζμένον [ἐβγάζω
λάβος]· || — اوون، ايش، بلا παρέχω πράγματα,
ταραχάς, ἀφορμὴν παιδιᾶς [παιγνίδι]· || — اختلاف
προκαλῶ διαφωνίαν· || — تركي ἐπινοῶ ἱεῖμα [βγά-
ζω τραγοῦσι]· || — سس چيقارماتي δὲν ἐβγάζω ψω-
νὴν, σιγῶ, δὲν ἀνθίσταμαι.

چيقريق } T. τρικροῦκ, ὄν. ῥόμβος κ. ἀνέ-
μη, ροδάνι : ی — ايلك ἢ بنوق.
ἀνέμη βάμβακος ἢ βαμβακοκλωστής || بنوق — ی
μηχανή δι' ἧς καθαρίζουσι τὸν βάμβακα ἀπὸ
τῶν σπόρων || غر لسي — κρότος ῥόμβου ἥτοι ρο-
δανίου § τόρνος, μηχανή δι' ἧς κατεργάζον-
ται τὰ ξύλα ἢ ἄλλας ὕλας. βλ. και حوره .

چيقر يقيجي } T. τὸνερον-τὸν, ὄν. τορνευ-
 τής, ἵτοι ξυλουργὸς ὅστις κα-
 τεργάζεται τὰ ξύλα διὰ τοῦ τόρονου.

چقريقه جلیق } T. τερκερκτεν-λήκ, ὄν. τὸ
 ἔργον ἢ τέχνη τοῦ τορνευτοῦ.

چیقش } τούκης, βλ. چیقش.

حیچشد یرمق } Τ. το δικ-πείτηρ-μάκ, ρμ. μτδ.
 κάμνω τι ν' ἀναδῇ, νά φθά-
 σῃ, συμποδῶ. § εὐρίσκω τὰ μέσα τῆς ἐκτελέ-
 σεως, τῆς ἐπιτευξέως, ἵτοι κάμνω νά φθάσῃ
 εἰς καλὸν τέλος, διεξάγω. § συνάγω χρήματα.

حقيقه } T. τοκε-ης-μακ, ρμ. οὐδ. ἐπιχει-
 ρῶ τι ἀνώτερον τῶν δυνάμεων
 μου, τολμῶ, προβαίνω, ὑπερθεματίζω ἐν πλει-
 στιασμῷ, ἀντεπεξέρχομαι, παλαίω, ἀρκῶ,
 συγκυροῦμαι, ἐπιπλήττω [δοτ.]: — خالفه } τολμῶ
 ν' ἀντιστώ || — حققه } ἐπιπλήττω, μαλόνω.

χιζμο } T. τοῦκ-μαδ [μτχ. τοῦ جيقماق ἁ-
 ποτῃ. τοῦ جيقق] ὁ μὴ ἐξερχόμενος,
 ὁ μὴ ἔχων ἐξοδόν, ἀδιέξοδος: سوقاق — ὁδός ἁ-
 διέξοδος: || بول — μτχ. κακὴ ὁδός, ἀσώτεια.

حيقمق } T. τῶνκ-μάκ, ρη. οὐδ. ἐξέρχομαι,
 ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ὑψοῦμαι, ἀ-
 νατέλλω, φαίνομαι, παρουσιάζομαι, ἐπινοοῦμαι,
 ἐφευρίσκομαι, δημοσιεύομαι, ἐξάγομαι, ἀφαιροῦ-
 μαι, ἐξαρθροῦμαι, χάνω, προκύπτω, προέρ-
 χομαι, χορηγοῦμαι, ἀπονέμομαι, ὑπερτιμῶμαι,
 τιμῶμαι κ. κοστιζῶ, ἐπαληθεύω [πρόδροσις],
 ἀποδεικνύομαι [ποιότης πράγματος ἀγνώστου],

ἡ ὀφρύς, συνοφρύωσις. || اظهار — چین اتمک ἡ
 συνοφρυοῦμαι, δεικνύω δυσά-
 χεστειαν. || کسو — βόστρυχος κόμης. || βλ. چینا.
چیناقوب } T. τδιν-ακόπ, ὄν. εἶδος μικροῦ
 λουφαρίου, ἀμίας [ixθ.].
چینجه } T. τδιν-ὄξε, ἐπρ. Σινιστί: سويلك —
 ὀμιλῶ Σινιστί § ἐπθ. Σινικός §
 ὄν. ἡ Σινική γλῶσσα.
چینزاریا } It. τδινεράρια [cineraria] ἡ چینرالیا
 ὄν. τέφριον [φυτ.].
چینغراق } T. τδινγνράκ, βλ. چنغراق.
چینقو } It. τδίνκο [zinc] ὄν. ψευδάργυρος,
 κ. τζίνκος. βλ. توتيا.
چینلامق } τδιν-λαμάκ, βλ. چنلامق.
چینلی } T. τδιν-λί, ὄν. Κινέζος.
چینما } Π. τδιν-νθμά, ἐπθ. ὁ συνοφρυῶν,
 συνοφρυοῦμενος: ی چین — ὁ συνο-
 φρυῶν τὸ μέτωπον.
چینه } Π. τδινέ, ὄν. κόκκοι, σπόροι χρυσί-
 ου: ریز — ὁ
 χύνων κόκκους, σπόρους διὰ τὰ πτηνά.
چینی } T. τδινί, ὄν. πορσελάνη § ἀγγεία,
 σκεύη ἐξ ἀργίλλου κατ' ἀπομίμησιν
 τῶν σινικῶν: § πλίνθοι τετράγωνοι χρωματιστοὶ
 χρησιμεύοντες εἰς στρώσιν ἐδάφους ἢ τῆς ἐσω-
 τερικῆς ἐπιφανείας τοίχων.
چینلی } T. τδινι-λί, ἐπθ. ἐστρωμένος διὰ
 πλίνθων χρωματιστῶν: كوشك —
 περίπτερον ἐστρωμένον διὰ τοιούτων πλίνθων.

چيومك } T. τδιδ-μέκ, ρμ. οὐδ. ἀποτυγχά-
 νω [τὸ βέλος ἀπὸ τοῦ σκοποῦ].
چيوى } T. τδιδί, ὄν. ἥλος, καρφίον: چاقى —
 ἡ προσηλωτὴ ἥλους, καρφίον
 καρφία. || سوکک — ἀποκαθηλῶ ἥλον, κ. ξεκαρ-
 φῶν. || سوكر — ὁ ἥλος ἀποκαθηλωτὴ τὸν ἥ-
 λον, ἥτοι πολεμῶ τι διὰ τοῦ ἐναντίου [πρμ.].
چيويٹ } T. τδιδίτ, βλ. چويد.
چيويرمك } T. τδεβιρμέκ, چويره
 βλ. چويره, چويرمك.
چيوليسز } T. τδιδι-δίξ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἥλων,
 ὁ μὴ προσηλωμένος, ἀκάρφωτος:
 τὸ ἀκάρφωτον σανίδι
 ὁ ἀνεμος ἀρπάζει [πρμ.].
چيويك } τδεβίκ, βλ. چويك.
چيويلمك } T. τδιδι-λετμέκ, ρμ. διάμ. βάλλ-
 ῶν νὰ προσηλωσῶσι, καρφῶσα-
 σι, στερεώσῶσι [δοτ. αἰτ.]: — بریشی —
 τινὰ νὰ καρφώσῃ τι.
چيويلمك } T. ἡ τδιδι-λετμέκ, ρμ.
 μτδ. προσηλῶ, καρφῶν § ἐνι-
 σχύω, στερεῶ [αἰτ.].
چيويلمك } T. τδιδι-λενμέκ, ρμ. πθ. προσ-
 ηλῶμαι, καρφόνομαι § μένω
 πολὺ ἐν τινὶ μέρει ὡς καρφωμένος· ἀργοπορῶ.
چيويلى } T. τδιδι-λί, ἐπθ. προσηλωμένος,
 καρφωμένος, ὁ ἔχων ἥλους.
چير } T. τδιῖρ, μύριον λεπτότερον τοῦ چاير βλ.

- حار** } A. *ḥārō* [ρζ. حر, βλ. حرارت] ἐπθ. θερμός: — *قلم* — *قلم* φάρμακον θερμόν. || *قلم* κλίμα θερμόν § 0. حاره: — منطقة ή διακεκαυμένη ζώνη [μιν:ακά]· || *قلم* — *قلم* θερμά κλίματα· || *قلم* — *قلم* θερμά ποτά.
- حارث** } A. *ḥārīs* [ρζ. حرث, βλ. حرث] ὄν. γεωργός.
- حارس** } A. *ḥārīs* [ρζ. حرس] ὁ φυλάττων, φύλαξ, προστάτης: — *قلم* — *قلم* ὁ φύλαξ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας [ὁ Σουλτάνος]· § 0. حارسه.
- حارق** } A. *ḥārīk* [ρζ. حرق] μτχ. ὁ καίων, μτψ. ὁ λυπών, λυπηρός: — *قلم* — *قلم* φαντασία ή φάσμα λυπηρόν. || *قلم* — *قلم* ἀνυσυχία, σκέψις λυπηρά· § 0. حارقه.
- حارقه** } A. *ḥārīkā*, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. § ὄν. θ. πῦρ: — *قلم* — *قلم* τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος· || *قلم* — *قلم* τὸ πῦρ τῆς μεταμελείας.
- حاره** } T. *ḥārē*, ὄν. ὕψος, μεταξὺ τῶν πρὸς ἐπικάλυψιν τοίχων.
- حاره** } *ḥarā* [Γλ. haras] ὄν. ἵπποφορβεῖον: — *قلم* — *قلم* Αὐτοκρατορικὸν ἵπποφορβεῖον· βλ. دارالفرس.
- حازم** } A. *ḥāzīm* [ρζ. حزم] ἐπθ. περισκεμμένος, συνετός: — *قلم* — *قلم* ἀνὴρ περισκεμμένος.
- حازمانه** } Π. *ḥāzīm-anē*, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων περισκεμμένω, συνετῶ: — *قلم* — *قلم* μέτρα συνετά· § ἐπρ. συνετῶ τῶ τρόπῳ.
- حاس** } A. *ḥās* [ρζ. حاس] ἐπθ. ὁ αἰσθανόμενος, εὐαίσθητος· § 0. حاسه.
- حاسد** } A. *ḥāsīd* [ρζ. حسد] ἐπθ. φθονερός, ζηλότυπος: — *قلم* — *قلم* ὁλίγον κακὸν μὴ νόμιζε κύριε τὸν φθόνον [ḥāsīd]· καταστρέφει τὸν φθονερόν ὁ ἴδιος αὐτοῦ φθόνος· § 0. حاسده.
- حاسدته** } § πλθ. حاسده حاسدته.
- حاسدانه** } Π. *ḥāsīd-anē*, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων φθονερῶ, ζηλότυπος: — *قلم* — *قلم* πίκρσις ζηλότυπος· || *قلم* — *قلم* ἀγωνία φθονεροῦ· § ἐπρ. φθονερῶς.
- حاصر** } A. *ḥāsir* [ρζ. حصر] ἐπθ. ἐστερημένος: — *قلم* — *قلم* ἐστερημένος καὶ ἀπληπισμένος· § 0. حاسره.
- حاسم** } A. *ḥāsīm* [ρζ. حسم] ἐπθ. ὁ κόπτων, ὁ δικάζων: — *قلم* — *قلم* δικάστης λύων τὴν διαφοράν· || *قلم* — *قلم* ἀπόφασις λύουσα κτλ.

- حاسه** } A. *ḥāsē*, [θελ. τοῦ ḥās] ἐπθ. ἡ αἰσθανομένη· § ὄν. θ. αἰσθησις: — *قلم* — *قلم* αἰσθησις τῆς γεύσεως [ḥāsē]· || *قلم* — *قلم* αἰσθησις τῆς ὁράσεως [ḥāsē]· || *قلم* — *قلم* αἰσθησις τῆς ἀκοῆς [ḥāsē]· || *قلم* — *قلم* αἰσθησις τῆς ὀσφρησεως [ḥāsē]· || *قلم* — *قلم* αἰσθησις τῆς ἀψῆς [ḥāsē]· § πλθ. حاسه حواس.
- حاسيت** } A. *ḥāsīt*, ἀψ. θ. εὐαίσθησία [ψυσιολ.].
- حاشا** } A. *ḥāša*, ἐπψ. ἀπαγε! ὁ Θεὸς φυλάξαι! οὐδέποτε! — *قلم* — *قلم* Θεὸς δὲν ἀδικεῖ ἀπαγε! || *قلم* — *قلم* ἀπαγε! ἐγὼ ἀγνώμων δὲν εἶμαι· § ἐνίοτε ἐπεται ὁ τελικὸς σύνδεσμος *καὶ* μετ'εὐκτικῆς ή προστατικῆς: — *قلم* — *قلم* ὁ Θεὸς φυλάξαι! ἐκεῖνος νὰ εἴπῃ τοιοῦτον λόγον! || *قلم* — *قلم* μετὰ συγγνώμης εἰρήσθω, κ. με συμπάθειο [φράσις ἐν χρῇσει ὅταν πρόκειται τις νὰ εἴπῃ δυσφημὸν τινα λέξιν].
- حاشر** } A. *ḥāšir* [ρζ. حشر βλ.] μτχ. ὁ ἀνίστασθαι καὶ συναθροίζων τοὺς νεκρούς ἐν τῇ δευτέρῃ παρουσίᾳ: — *قلم* — *قلم* ἡ ἀνίστασθαι τοὺς νεκρούς κτλ· § 0. حاشره.
- حاشلامق** } *ḥāšlamāq*, βλ. حاشلامق.
- حاش لله** } A. *ḥāšē-l-llāh* [φράσις ἐκ τοῦ Κορανίου] ἐπψ. ὁ Θεὸς φυλάξαι! συνών. حاشا βλ.
- حاشيوى** } A. *ḥāšīyēdī* [ἐκ τοῦ ḥāšīyē] ἐπθ. ἀμωδῶδης· § 0. حاشيويه.
- حاشيه** } A. *ḥāšīyē*, ὄν. θ. ἀκρα, στεφάνη· § σημειώσις ἐπεξηγηματικὴ ἐν βιβλίῳ ή ἐν ἐπιστολῇ, σχόλια, ἥτοι βιβλίον περιέχον σημειώσεις καὶ ἐξηγήσεις ἑτέρου· § [βοτ.] βιβλ. حاشيه حواشى.
- حاشيهلى** } T. *ḥāšīyē-lī*, ἐπθ. ὁ ἔχων σημειώσεις [ἐπὶ βιβλίου, ἐπιστολῆς].
- حاصب** } A. *ḥāsīb* [ρζ. حصب] ὄν. ἀνεμος σφοδρὸς καλύπτων τὸ πᾶν ἐντὸς κονιοροῦ.
- حاصد** } A. *ḥāsīd* [ρζ. حصد] ὄν. θεριστής, θεριζών.
- حاصر** } A. *ḥāsīr* [ρζ. حصر] ἐπθ. ὁ περιορίζων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

[illegible]

حال } A. ἁλᾶ [κατὰ τὸ ἀντι κτα] ἐποθ. ἐνεστώς,
ἡδᾶ εκ τοῦ حلول] παρὼν: — سال τὸ ἐνεστώς εἶτος || — شهρ ὁ ἐνε-
στώς μὴν.

ἡ δὲ ἀποκάλυψις τοῦ βιβλίου
 ἔστιν ἡ ἀποκάλυψις τοῦ βιβλίου
 ἡ δὲ ἀποκάλυψις τοῦ βιβλίου
 ἡ δὲ ἀποκάλυψις τοῦ βιβλίου

حالا || A. χάρις [ταὐτὸ τῷ προηγ.] ἐπερ.
 εισέτι, ἀκόμη, νῦν: κλέυ — εισέτι δὲν
 ἦλθε. || بورادهميسين — εισέτι ἐδω εἶσαι; || استانبول
 — ὁ νῦν Πατριχης Κων/λεως καὶ
 τῶν ἐξαρχονιδτων· βλ. καὶ حالیا .

حالات } A. καλῶς: [πλθ. τοῦ حالات] ὁν. θ.
 περιπτώσεις: نادراً — σπάνιαι πε-
 ριπτώσεις: || بعض — دم εν τιθι περιπτώσεσι.

حالب } Δ. χαλιπ, ὄν. οὐρήθρα [ἀνατ.]: —
قبحي χαλιπ κηχῆ, οὐρηθροπυϊκός.

حالت } A. χαλὰν [ἐκ τοῦ حال] ὄν. θ. κατὰ-
στασις, περίπτωσις: هذه — الـ إل. χά-

λετου χάριτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος· || ع^ز—ἀγ-
νία, ψυχορραγία § [γρμ.] ἐκάστη τῶν τριῶν
πτώσειων τῶν ἀραδικῶν ὀνομάτων, ἥτοι: رفع—
χαλέτι ῥέβ', ὀνομαστική, جر—χαλέτι ὀξέρο,
γενική, και نصب — χαλέτι νάδ', αἰτιατική.
[βλ. και حال] § πλθ. حالات: نأ مرضيه: دوسا-
وعدتا پادگاماتا: بڤ. حالات.

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611

ἰσθενέσθαι, μάλλον ἀδύνατος ἐνὸς παιδίου.
 حالىز } T. χαλ-οίξ, ἐπθ. ἀδύνατος, ἐλεει-
 νός: — بر چو جتن دها ضعیف دها
 ἰσθενέσθαι, μάλλον ἀδύνατος ἐνὸς παιδίου.

حالسزلک } T. καλ-σιζλίκ, ἀφ. ἀδυναμία,
ἐλασινὴ κατάστασις.

حالا شق { Τ. χαλ-λασμέν, ἢ حالشك χαλ-
λασμέν [ἐκ τοῦ حال] ρμ. ἀλλ.

ῥηγεῖσθαι ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους τὰς ἰδίας
λίψεις, τὰς λύπας.

حالاً ندرمق } Τ. χαλ-λαντήνομάκ, ρμ, μτδ.
καθιστώ τινα εὔπορον[αίτ.].

ἁποκαταθείας κτλ. § ἀποκτῶ δυνάμεις, ἄνεσιν, ἡποοίαν.

حالو } T. ἡ ἁλλή, ἐπθ. ὁ ἐν καλλῇ
καταστάσει, ἐν ἀνέσει.

حال الوجه } Τ. καλ-ληδὺς, ἐπθ. ὁ σχετικῶς
καλλίτερος, ἀνετώτερος: اوتورد يغز

οἰκία σχετικῶς ἀνετώτερα
ἐν τῇ κατοικοῦμεν· ἔπρ. μετρίως, ἀρκετὰ
έτως: — كويكبدن *al-kuyik-badn* ἀνετώτερον τοῦ
τοῦ γάμβρου [τῶς γάμβρου], ἤτοι κακὰ καὶ ψυ-
δὰ διάγω [πρμ.].

ἡμῶν } Α. χαλ-ε, ἐπθ. ὁ παρών, ὁ ἐνστώς· §
 3. حاله : — تارة τὸ παρὸν εἶος· || مسائل
 τὰ παρόντα ζητήματα· || امور αἱ παροῦσαι
 οὐστώσεις.

δρ — ἔχει τὸν θεῖον βιβλίον ἢ παράσημον. || اهمیت — εὐμοιρῶν σπουδαιότητος. || فضيلت — κάτοχος ἀξίας, παιδείας, ἀρετῆς. || اولادنی مرتبک قدری ببلرز — δὲν γινώσκει τὴν ἀξίαν τῆς πειρωπῆς, ἣν κατέχει.

ἡαῖζ } Ἀ. ἡαῖζ ἡ ἡαῖζ ἡαῖζ [ἐκ τοῦ ἡαῖζ]
 ἐπθ. ἡ ὄν. θ. γυνὴ ἔχουσα τὰ ἐμ-
 ἡαῖζ αὐτῆς· § ἐπὶ γαμος.

حائط } A. χαῖτ: [ρζ. حوط] ὄν. τοῖχος, φρά-
 κτης: مائل — τοῖχος ἐπικλινής. || —

τῶν τοῖχος ἐπικούσας § πλθ. حیطان κατάν.
 حائف } A. καίτ[ο]ρ[ος]. حیف. ἐπθ. ἄδικος, τύραν-
 νος, κλέηρος: حائف الـ, καίτ[ο]ρ[ος]
 καίτ[ο]ρ[ος], ὁ ἄδικος εἶναι δειλός.

حايقرمق } T. χαῖ-κηρυμάκ, ρμ. οὐδ. βάλλω
κραυγὴν, κραυγάξω, φωνάξω :
هايقرمق کلايوه حاقره حاقره حاقره

حائك } Δ. χαῖκ [ρζ. حيك] ὄν. ὑφάντης.

} A. καὶ [חיל. ἄλ.] μτχ. ὁ ἐπιπροσ-
 θῶν, ὁ εὐρισκόμενος μεταξύ δύο σω-
 μάτων καὶ ἐμποδίζων τὴν συγκοινωνίαν. || Pm.
 اولی — ἐπιπροσθῶ, παρεντιθεμαι μεταξύ δύο,
 ἐμποδίζω τὴν θέαν κτλ.: اغاقل — اولیفتند ذکر
 کوریلہ میور — ἐπειδὴ τὰ δένδρα παρεντιθέετο, δὲν
 ἦτο δυνατόν νὰ παρατηρηθῇ ἡ θάλασσα. || بلوط
 — ἐπειδὴ τὸ νέφος πα-
 ρεντιθέετο, ὁ ἥλιος δὲν ἐφαίνετο.

حب } **A.** **χάππ**, ὄν. κόκκος, σπόρος, κα-
 ταπότιον: **او كسوروك** — **Y.** **καταπότιον** ἐνεργη-
 τικόν. **||** **يوتقى** — **καταπίνω** τὸ καταπότιον,
 καταστρέφωμαι, τετέλεσται περὶ ἐμοῦ: **جاهل**
 — **يوداك** حالته **دوتك** — **περιέρχομαι** εἰς
 τὴν θέσιν τοῦ λαβόντος καταπότιον κατὰ συν-
 ταγὴν ἀμαθοῦς ἱατροῦ, ἦτοι καταστρέφωμαι. **||**
الذي — **χάππου-λ-λεξίζ**, μάννα [κόκκος γλυ-
 κύς]. **||** **النعام** — **χάππου-λ-γαυάμ**, **χάλαζα** [κόκ-
 κος νέφους]. § **πλθ.** **حبوب** **χουπούτ** καὶ **حوبات**
χουπούτάτ, βλ. § βλ. **عده** καὶ **عده**.

حب } A. χούπη, ὄν. ἀγάπη, ἔρωτες: نفس—
 φιλαυτία: || جاء — φιλοδοξία: || —
 والدين φιλοστοργία.

حجاب } A. κατήχη, ὄν. πομφόλυξ· § πλθ.
ح خθπέπ.

حبال } A. χαππάλ [ρζ. جبل] ὄν. πωλητῆς
σχοινίων, σχοινέμπορος.

Ἰσχυρία } A. ἡντᾶλ [πλθ. τοῦ ἡντᾶλ] ὄν.
 ὁχοινία.

حباله } A. χρησάλ-έ, ὄν. θ. δίκτυον, παγίς· §
πλθ. حباله χαπαῖλ, βλ.

حِبَائِل } Α. χαπαῖλ [πλθ. τοῦ حِبَالِه] ὄν. θ. δι-
κτυα, παγίδες : الشيطان — χαπαῖ-

|| الموت — χαπαιλδ-λ-υέδ, τὰ αἷτια τοῦ θανάτου.

حب } Α. ὁ ἄβαν [πλθ. τοῦ حباب] ὄν. πομ-
φόλυγες.

حبذا } Α. χαίπεζά, ἐπφ. πόσον ὥραϊος, ἢ
πόσον θαυμάσιος-α-ον !

حبر } Α. χήρ, ὁν. μελάνη· ὁ πειραυμένος,
σοφός [ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ προφέρε-

ται καὶ χάρις] § πλθ. احبار ἀχάρις.

حبري } A. χαῖρο-*i*, ἐπθ. μελαντικός, ὁ τῆς
μελαντιρίας, χαλκάνθης § θ. حبريه .

حلبس } A. χάρις, ὄν. κάθεριξις, φυλάκισις:
— ي — ي — κάθεριξις κατηγορουμέ-

vov. || و توقيف — φυλάκιδος καὶ κράτνης. ||
بر : كوز — ἐπιτήρησις ἰδίᾳ ἢ ἀστυνομικῇ : کیسه‌ی کوز — بولندیرمق ἢ کوز — ری الته المی
ἐξω ἢ λαμβάνω τινα ὑπὸ ἐπιτήρησιν. § φυλα-
κή: بر کیسه‌ی — آتقی ἢ القا ایتک ἢ قومی :
ἢ θέτω τινὰ εἰς τὴν φυλακὴν, φυλακίζω. § κοι-
νὸς προσφερόμενον χρατῆς εἶναι ἐν χρήσει καὶ
ἀντὶ ἐπιθέτου, ἥτοι πεφυλακισμένος. § ἐπίσχε-
σις, κράτνης πράγματος : — ἐπίσχεσις θα-
κραύων. || دیکاویما قدر مبيعك حق — ی :
دیکاویμα — قدر مبیعك حق — ی :
مرتهنك رهني — وامساکه ||
το δικαίωμα τοῦ ἐνεχυροῦχου ὅπως
κρατῇ τὸ ἐνέχυρον. || Ρμ. φυλακίζω, κρατῶ,
ποιῶ ἐπίσχεσιν [αἱτ.] : تماماً تأديه :
οὐδ' ἀγοραστῆς οὐδ' ἀγοραστῆς
ἀποτίσῃ τὸ τίμημα.

Π. χαπνο-χανέ, ὄν. φυλακή, εἰς-
κτῆ [ἢ τῶν καταδικῶν· ἢ δὲ τῶν
καταδικῶν λέγεται τοῦ χαπνο-χανέ].

χαιρέ, ὄν. κ. Ἀβυσσινία, Αἰθιοπία.
 § Ἀβυσσινός, Αἰθίοψ· § νοθογενής
 ἵτοι ὁ ἐκ λευκοῦ πατρὸς καὶ μαύρης μητρὸς
 ἀνάπαλιν γεννηθεῖς.

حبشستان } καπεσό-ιστάν, ὄν. κ. Ἀδυσσινία,
Αἰθιοπία.

حجاری } 1. χηρός ας-ι, το υπάκουον χηρός ας-ι
ξινέ, ο άνθρωπος τῇ ἐπαρχίᾳ Χε-

سفیه و مدیون حاکم طرفین — اولئد فقه سبای

حراس } Α. κουρδὰς [πλθ. τοῦ حارس] ὄν.
φύλακες.

حراست } A. ἡμεροδὴ: [ρζ. حرس] ἀφ.θ. προ-
 φύλαξις: بر بلمه نك بر خانه نك — ی

προφύλαξις πόλεως, οἰκίας. || Ρμ. προφύλαττω
[αἰτ.]: بر موقم — اتمك, προφύλαττω θέσιν, τόπον.

حراضت } Δ. χαράζει, ὄν. θ. παρότασις
νόσου, πάθους.

حراقه { A. χαροακά [ρζ. حرق] ὄν. θ. ἔναυσμα.
§ πλοῖον πολεμικὸν ἐμπροστικόν.

{ **A. χαράμ.** δν. πράγμα ἀπγορευ-
حرام μένον θρησκευτικῶς, ἀθέμιτον, πα-
 νόμον, ἄδικον [ἀντίθ. **حلال**] §επθ. ἀπγορευ-
 ἔνος, ἀθέμιτος, ἱερός, ἄγιος, ἀπαράβιαστος. ||
 μ. **إتک** — δὲν ἀφίνω ν' ἀπολαύσῃ τι [δοτ. αἰτ.]:
ایتد — **بک او یقوی** — δὲν μὲ ἀφῆκαν νὰ κοιμηθῶ
 οὐχώρας. || **ایک** — **کوزہ او یقوی** δὲν ἀφίνω τοὺς ὀ-
 θαλμοὺς ν' ἀπολαύσωσι τοῦ ὕπνου. || **یک** — **تر** —
 ὁ ἄδικα, ἥτοι ἀρπαζῶ ἢ ὁωροδοκοῦμαι. || **ک** —
اوسو — πρὸς ζημίαν ἢ κακὸν ν' ἀποδῇ αὐτῷ.
 α μὴ τὸ ἀπολαύσῃ, νὰ μὴ τὸ χαρῇ, κ. χαρά-
 του [κατὰρ' τὸ ἐναντίον **اوسو** **حلال**]: **دن** —
کلان آچہ کہ برکی یوق — τὰ ἐκ τῆς ἀδικίας προερ-
 μένα χροήματα δὲν ἔχουσιν εὐλογίαν, ἥτοι δὲν
 ροῦσι τῷ κατόχῳ αὐτῶν εὐτυχίαν [πρμ.].

حرامزاده } Π. χαρὰν-ζατέ, ὄν. νόθος §
μτφ. ἀχρεῖος, κακοήθης.

72
 حرامزاده لك } A. παραγαυτε-λικ, ὄν. νο-
 θεία, ἀχρεϊότης, κακοήθεια.

حرامی { A. χαράμ-i, ὄν. κλέπτειν, ληστῆς.

ΧΡΑΜΙΛΙΚ } Τ. χαραμι-λίκ ἢ حراميلق χαρα-
μι-λίκ. ὄν. κλοπή, ληστεία.

حرب } A. χάρις, ὄν. πόλεμος: — میدان τὸ
 πεδῖον τοῦ πολέμου, τῆς μάχης. ||

— دار ال — **ḥárou-λ-ḥárou**, ἐχθρικὴ γῆ ἢ πεδῖον
πολέμου. || — دوان — **stratodikeion**. || داخل — **em-**
phýlios póleμος. || — فـن — **poλεμική**. || — ياور — **ὑπα-**
σπιστής. || — ارکان حربيه — **arkan ἑπιτελεῖον**. ||
— داهية ال — **ḥa-κhrútto póleμος**. || — ايتك — **ta-**
ḥi-ε-λ-ḥárou, δεινὸς στρατάρχης. || — قاجاغی — **πο-**
λεμεφδία λαθραίως ἀποστελλόμενα ἐνὶ τῶν ἐμ-
πολέμων. § **πλθ. حروب ἡουρού.**

حرباً } Α. χάρι-εν, ἐπο, διὰ τοῦ πολέμου,
 διὰ τῶν ὅπλων: ضبط اولدى — ἐκυ-
 ρεύθη διὰ τῶν ὅπλων.

حرباً } Α. χαρπᾶ, ὄν. παρήλιος [φαινόμενον
μετεωρολογικόν].

حرباء } A. $\chi\eta\rho\sigma\tilde{\alpha}$, ὄν. μεγάλην θαύρα [τ.
 فیاکاری, π. آفتاب پوست].

حربگاه } II. χαρπ-γκηάχ, ὄν. τὸ πε-
 δίον τοῦ πολέμου, τῆς μάχης.

حربہ { Δ. χαρτὴ ἢ χαρτᾶ, ὄν. θ. ἀκόντιον,
 δόρυ· βλ. καὶ حربى .

حربہ جی } T. χαρπα-δίζι, ὄν. διορυσφόρος.

حری } Α. χαρπ-ί, ἐπθ. καὶ ὄν. πολεμικός,
στρατιωτικός· § ἐχθρικός [χοῖσις ἀρ-

χαλα] || θ. حربيه — امور στρατιωτικαὶ ὑποθέσεις,
τὰ τοῦ πολέμου — نظارتی fī دائرۃ امور — ὑπουρ-
γεῖον τῶν στρατιωτικῶν, καὶ نظری — ὑπουρ-
γός τοῦ πολέμου διὰ τὰ ξένα κράτη διὰ τὸ ὀ-
θωμανικόν, βλ. سرعسكري καὶ سر عسكر
اركان — || αρχηγός τοῦ ἐπιτε-
λειείου — رئيسى — ارکان — ضابطى ||
ἀξιωματικός τοῦ ἐπιτε-
λειείου — || πολεμική δύναμις —
مهمات — || πολεμικὴ σχολή —

حربي } Τ. χαρπί, ὄν. ὁδεζός, κ. βέργα χρη-
 σιμεύουσα πρὸς πλήρωσιν πυροβο-
 λων παλαιοῦ συστήματος § ἀκόντιον. βλ. 4. حر.

حربيه } A. xarbi-ye, θ. τοῦ حربى βλ.

حَرْث { A. χάρος, ὄν. καλλιέργεια γῆς: و —
زرع καλλιέργεια [συνών.].

حار حاله } Λ. καρδὸς ἐλάν, ὄν.θ. ἱπποφορβεῖον.
βλ. حاره.

حز { Α. χήροζ, ὄν. ἄδελφον, καταθύγιον, πρᾶγμα δι' οὗ δύνανται τις νὰ προθυλά-

ἐπὶ αὐτόν: جان — φυλακτήριον.
 1 A. παροξέω, ὃν. λέπιον ἰχθύος: §

حَرْشَفٌ { ψήγμα ἀργυροῦν πρὸς στολισμὸν
 πρὸς χρυσὸν κινδύα κ. ἀγκινδύα· [βοτ.] || بَكَارَ.

حَرْشَفِيَّة } Δ. καρτέφ-ιγέ, ἐπθ. θ. κιναρσι-

حرص } A. χάρις, ὄν. ἀπληστία, πλεονεξία:
B. — ἀπληστία θέσεως, φιλοδοξία.

مال — ἀπληστία περιουσίας, χρημά-
των. φιλοχρηματία· ὁ ὀργή, θυμός, παραφορά.

ύσσα: ψ — μετὰ θυμοῦ.
) Δ. χήροδ-αν, ἐπρ. ἀπλῆστως, πλεο-

حرصاً { νεκτικῶς· § ἐκ παραφορᾶς.

حرصلا ندرمق } T. **χρησ-λαν-ήρουακ**, ρμ.
 μτθ. διεγείρω τὴν ἀπλη-

حرصلا ندمق } T. **χρησ-λαν-ήρουακ**, ρμ. οὐδ.
 ἐπιθυμῶ ἀπλήστως· ὀργίζο-

حرصلى } T. **χρησ-λ.η.**, ἐπθ. ὁ ἐπιθυμῶν ἀ-
 πλήστως, ἐξωργισμένος.

حرف } A. **χάρφ**, ὄν. γράμμα ἢ στοιχεῖον
 τοῦ ἀλφάβητου: ى — ۛ τὸ γράμμα

حرف } A. **χάρφ**, ὄν. γράμμα ἢ στοιχεῖον
 τοῦ ἀλφάβητου: ى — ۛ τὸ γράμμα
 حرف } A. **χάρφ**, ὄν. γράμμα ἢ στοιχεῖον
 τοῦ ἀλφάβητου: ى — ۛ τὸ γράμμα
 حرف } A. **χάρφ**, ὄν. γράμμα ἢ στοιχεῖον
 τοῦ ἀλφάβητου: ى — ۛ τὸ γράμμα

حرف } A. **χάρφ**, ὄν. γράμμα ἢ στοιχεῖον
 τοῦ ἀλφάβητου: ى — ۛ τὸ γράμμα

حرف انداز } Π. **χαρφ-εν-τάζ**, ὄν. ὁ ρίπτων
 λόγους προσδλητικούς, προ-

حرف اندازلق } T. **χαρφ-εν-τάζλ.ηκ**, καὶ
 Π. **χαρφ-εν-τάζ**, ὄν. ὁ ρίπτων

حرفت } A. **χάρφ-έτ**, ὄν. ὁ τέχνη: — **اهل** τε-
 χνίτης· || **الاسنان** **χάρφ-ετου-λ.**

حرفكبر } Π. **χαρφ-γκίρ**, ἐπθ. ὁ ἀγαπῶν
 νὰ ἐπικρίνῃ, ὁ ζητῶν σφάλμα-

حرفكبرلك } T. **χαρφ-γκίρλ.ηκ**, καὶ Π.
 χαρφ-γκίρ, ὄν. ἐ-

حرفى } A. **χαρφ-ί**, ἐπθ. ὁ ἀνέκων εἰς τὸ
 γράμμα, γραμματικός· ὁ κατὰ γράμ-

حرفياً } A. **χαρφ-ί-γεν**, ἐπθ. κατὰ γράμμα: —
 متراً μετάφρασις κατὰ γράμμα [ἀν-

حرق } A. **χάρκ**, ρ. ἀφ. καυσίς, ἐμπρησμός,
 πυρπόλησις· συνηθέστ. احراق βλ.

حرق } T. **χάρκ**, ὄν. αὐλαξ· βλ. آرق.

حرقه } A. **χουρκατ**, ἢ **حرقه** **χουρκατ**, ὄν.
 θ. [ιατρ.] καῦμα κ. καύσιμον· ὀρι-

حرقه } A. **χουρκατ**, ὄν. θ. εἰλεδὼν [ἐντερον]·
 § πλθ. **حرقه** **χουρκατ**.

حرقى } A. **χουρκατ-ί**, ἐπθ. εἰλεδῶδης [ἀνατ.]
 — εἰλεοῦπογαστρικός· || —

حركات } A. **χαρεκιάτ** [πλθ. τοῦ **حرکت** ὄν.
 θ. κινήσεις πράξεις, ἐνέργειαι:

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

حركات } A. **χαρεκιάτ**, ὄν. θ. κινήσεις, ἐνέρ-
 γεια, πράξις, διαγωγή, κίνημα,

μα, ἐντείνονται. || Ρμ. κινουμαι, ἐνεργῶ, φέ-
ρται, ἀναχωρῶ: ایتدی — κακῶς ἐνήργη-
ς, προσπνέχθη: § Μετὰ τοῦ ἀραβ. ἄρθρου γρά-
φεται حرکت: سریع الحركة: § Taχύπλους: بطی الحركة: || πατίγυδ-λ-χα-
ρεκέ, βραδυκίνητος: § πλθ. حرکات: § βλ. حرکه.

حرکتسنز } T. χαρεκέτ-οιζ, ἐπθ ἀκίνητος.
§ ἀφ. حرکتسنز اکیننشدیا.

حرکتسنز یرمک } T. χαρεκέτ-λεντιομέκ, ρμ. οὐδ.
κινῶ, θέτω εἰς

κίνησιν, ταράττω [αἰτ.].

حرکتسنز } T. χαρεκέτ-λεντιομέκ, ρμ. οὐδ.
κινουμαι, ταράττομαι: اعصاب

ταράττονται τὰ νεῦρα.

حرکه } A. χαρεκέ [ταῦτο حرکت βλ.] ὄν. θ.
σημεῖον φωνητικόν, ἥτοι δεικνύον

τὸ φωνῆεν μεθ' οὗ δέον νὰ συλλαβισθῇ τὸ γράμ-
μα, ἄνωθι ἢ κάτωθι τοῦ ὁποίου τίθεται τὰ ση-
μεῖα ταῦτα ἀναγκαῖα ἐν τῇ ὁθωμανικῇ γλώσ-
σῃ, ὡς στερουμένην σταθερῶν φωνηέντων, εἶ-
ναι τρία, ἥτοι 1ον τὸ [] ὅδεθν ἢ ἔτεζά, τιθέ-
μενον ἄνω τοῦ γράμματος καὶ δεικνύον τὴν
φωνήν [a] μετὰ πλατυφώνου γράμματος καὶ [e]
μετὰ λεπτοφώνου. 2ον τὸ [] ἔδρε ἢ κεδρέ,
τιθέμενον κάτω τοῦ γράμματος καὶ δεικνύον
τὴν πλατεῖαν φωνήν [u] μετὰ πλατυφώνου γράμ-
ματος καὶ τὴν φωνήν [i] μετὰ λεπτοφώνου.
καὶ 3ον τὸ [] ὄτρε ἢ ζαυμέ, τιθέμενον ἄνω
τοῦ γράμματος καὶ δεικνύον τὴν φωνήν [o ἢ
ou] μετὰ πλατυφώνου γράμματος καὶ [ō ἢ ō]
μετὰ λεπτοφώνου. § φωνῆεν: — خفيف φωνῆεν
βραχύ, λεπτόν || — ثقيل φωνῆεν πλατύ, βα-
ρύ || وضع ايمك — θέτω χαρεκέδες, ἥτοι
φωνητικά σημεῖα: § πλ. حرکات χαρεκέατ.

حرکه لنديرمک } T. χαρεκέ-λεντιομέκ, ρμ.
μεθ. θέτω χαρεκέ, ἥτοι

φωνῆεν [αἰτ.].

حرکه لنمک } T. χαρεκέ-λεντιομέκ, ρμ. μδ. λαμ-
δάνω χαρεκέ, ἥτοι φωνῆεν:

قاف حرکه لنمکه غينه منقلب اولور
غ. لاذهن χαρεκέ, μεταβάλλεται εἰς λ.

حرکه لی } T. χαρεκέ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων χαρε-
κέδες: [ἐπὶ βιβλίων ὡς τὸ ἀλφαβη-
τάριον καὶ τὰ διὰ τοὺς παῖδας ἀναγνωστικά, ἐν
οἷς τίθενται φωνητικά σημεῖα حرکه πρὸς διευ-
κόλυνσιν τῆς ἀναγνώσεως].

حرم } A. χαρεμί, ὄν. γυναικωνίτης, χαρεμίον,
ἥτοι τὸ ἐσωτερικὸν τιμήμα τῆς οἰκίας

τῶν Μουσουλμάνων, ἐνθα διατῶνται αἱ γυναῖ-
κες, ἀντίθετον τῷ ἐξωτερικῷ καλουμένῳ سلاط
δελαιμλ. ἄνδρωνίτης: هياول — ὁ Αὐτοκράτο-
ρικὸς γυναικωνίτης: || آغای — μαῦρος εὐνοῦχος,
φύλαξ γυναικωνίτου: § ἡ σύζυγος ἢ καὶ αἱ ἀλ-
λαι τοῦ χαρεμίον γυναικες: عصمت توأم — τιμή
σύζυγος: § جامع — τὸ ἐσωτερικὸν μέρος τεμέ-
νους: || شريف — τὸ ἐσωτερικὸν μέρους τοῦ Κιαιμ-
πέ [کبه] ἥτοι τοῦ ἐν Μέκκῃ τεμένους: § ἐκάστη
τῶν δύο ἱερῶν παρὰ Μουσουλμάνοις πόλεων,
ἥτοι τῆς Μέκκας καὶ Μεδινᾶς: αἱ δύο ὁμοῦ κα-
λοῦνται حرمن χαρεμέιν, βλ. § ریوت — τὸ ἱερὸν
καὶ ἀπαραβίαστον τῆς κατοικίας.

حرمان } A. χαρημάν, ὄν. στέρησις, ἀπορία,
διὰ ψευδὸς ἐλπίδων, ἀποτυχία: حرص

نابجا موجب — اولور
ἀποτυχίας γίνεται.

حرمت } A. χαρομέτ, ὄν. θ. δέδας, τιμή: سيد
دعیتو-δ-μυροδελίν χαρ-

μετινέ, πρὸς τιμὴν τοῦ ἀρχηγού τῶν προ-
φητῶν, ἥτοι τοῦ Μωάμεθ. || Ρμ. δέδομαι, τι-
μῶ [δοτ.]: رعايت انا و باباسه — ὁ ἀν-
θρώπος δέον νὰ δέδῃται καὶ τιμῇ τὸν πα-
τέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ: § ἀπαγόρευσις: —
حراپ ἢ حر ἀπαγόρευσις τοῦ οἴνου.

حرمة } A. χαρομετ-εν, ἐπρ. ἐκ δεδαομοῦ,
πρὸς τιμὴν [δοτ.]: — اک — ἐκ δεδα-

ομοῦ πρὸς αὐτόν.

حرمتسنزک } T. χαρομετ-οιζλί, ὄν. ἐλλει-
ψις δεδαομοῦ, ἀνευλάβεια.

حرمتلو } T. ἢ χαρομετ-λί, ἐπθ. δεδα-
στός, ἄξιος δεδαομοῦ: § τίτλος τι-

μητικὸς ἀπονεμόμενος τοῖς μητροπολίταις, ἐ-
πισκόποις καὶ τοῖς ραβδίνοις ἐν τῇ ἐπισήμῃ
ἀλληλογραφίᾳ: § σπουδαῖος, μέγας, εὐμεγέθης,
οὐκ εὐκαταφρόντος.

حرمتلیجه } T. χαρομετ-λι-δζέ, ἐπθ. ἀρκετά
μέγας ἢ σπουδαῖος, εὐμεγέθης,

οὐκ εὐκαταφρόντος.

حرمسرا } II. χαρεμ-δερά, ὄν. γυναικωνί-
της: βλ. حرم.

حرمل } A. χαρομέλ, ὄν. ἀσπλίνιον: [φυτ. τ.
اووزراك اوتی].

حرمنی } χαρμανί, βλ. حرواني.

ἡρμιν } A. χαρευ-*tin* [δυνκ. τοῦ حرم] ὄν.
αι δύο ιερὰ παρὰ Μουσουλμάνοις
πόλεις τῆς Μέκκας καὶ Μεδινάς, καθλούμεναι
ἡρμιν } χαρευ-*tin* δεξιό-*tin*. § يامسى—βαθ-
μὸς ἀπονεμόμενος εἰς τοὺς οὐλεμάδας, ᾗτοι θεη-
σκευτικούς ὑπαλλήλους.

{ T. $\kappa\alpha\theta\alpha\nu\iota$, ἡ $\kappa\alpha\theta\alpha\nu\iota$, ὅν.
 εἰδος μανδύου ἵτοι ἐπαναφθορίου
 στρουγγύλου, εὐρέος καὶ ἄνευ χειρῶν.

حروب } Α. χουρούπ [πλθ. τοῦ حرب] ὄν. πό-
λεμοι: حربه — μεγάλοι πόλεμοι.

حورور } Α. χαρούμενος. θερμός άνεμος τῆς νυ-
κτός ἢ τῆς ἡμέρας· ξηρομότης ἡλίου.
θερομότης παρατεταμένη· θερμογόνον [ψυσ].

حروری } A. χαρουρ-*i*, ἐπθ. θερμός § θ.
حروری.

} Α. **κουροῦ** [πλθ. τοῦ **حرف**] ὄν.
 } **γράμματα** ἥτοι στοιχεῖα τοῦ ἀλφά-
 βήτου καλούμενα καὶ **حرف** — **κουροῦ** **ξεδῶ**,
 γράμματα συλλαβισμοῦ: **حرف** **ترتیبی** — διτάξεις τῶν
 γραμμάτων τοῦ ἀλφάβητου: § τυπογραφικοὶ χα-
 ρακτῆρες, ἥτοι στοιχεῖα: § ἔγγραφοι: **وجه تحریر** —
βέδξ **ταχρίρι** **κουροῦ** **ὄλ-τὸν** **κι**,
 ἡ αἰτία τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου τούτου
 εἶναι ἡ ἐξῆς: § [γραμ.] μόρια: **جاره** — **κουροῦ**
ὄξαρρέ, προθέσεις: || βλ. καὶ ἔπου.

حروفات } Α. ζουρουφάτ [β' πλθ. ἐκ τοῦ
 προηγ. ὄν. θ. συνών. τῷ προη-
 γουμένῳ: باصه سی — τυπογραφία || دوکده جیبی —
 χύτης στοιχείων: βλ. حروفاتجی .

حروف تاجی } T. κουρουφα-τοῦ, ὄν. ὁ κατα-
σκευαστὴς στοιχείων ἀλφαριθμη-
τικῶν, χύτης. βλ. دو کجی.

حروق } Λ. καρδόνε [ρζ. حرق] ὄν. ἐναυσμα,
κ. ὕσκα.

حرون } A. χαρούν, ὄν. καὶ ἐπθ. ἵππος δυσ-
 ἥνιος, ἀπειθής, ὁ μὴ θέλων νὰ προ-
 χωρήσῃ, ἀλλ' ὀπισθοχωρῶν: — اسب ἵππος δυσ-
 ἥνιος. || — استر ἡμίονος δυσῆνιος· ξυμφ. ισχυρο-
 γνώμων, ἐπιμήνοος.

χρωτλκ } Τ. χαρουν-λουν, καὶ Π. حرونی
 χαρουν-ι, ὅν. δυσηνιδτης ιππου,
 § ισχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονή.

حره } Α. κούρρῃ [θ. τοῦ ٢ حر κούρρ] ἐπθ. ἐ-
 λευθέρα, μὴ δοῦλῃ [γυνή].

حری } A. χαοῖ, ἐπθ. ἄξιος, ἀρμόζων· βλ.
καὶ |,ح|.

حریت } Α. γουρο-ιγέτ, ὅν. θ. ἐλευθερία
 شخصیه — ἐλευθερία ἀτομική, προ-
 σωπτική. || مدنیہ — ἐλευθερία ἄστική. || سیاسیه —
 ἐλευθερία πολιτική. || مذهبیہ — ἐλευθερία θρη-
 σκευτική, η̄ وجدان — ἐλευθερία συνειδήσεως.
 حرکات — ἐλευθερία ἐνεργείας.

حرير } Α. χαίρις, ὄν. μεταξά§ἐπθ. μεταξω-
τός: — لباس ἐνδυμα μεταξωτόν. ||
— قاش ὕψασμα μεταξωτόν.

حرير } A. καρῖο [ἐκ τοῦ حرارت] ἐπθ. θερ-
μός: — عاشق — καρδία θερμή. ||
ἐραστικός θερμός.

حریری } Δ. χαριρ-ί, ἐπθ. μεταξωτός: —
الشكل χαριρ-ι-ε-ε-ε-ε, σθηροειδής:
حر: θ. φ. γ. — ὑφάσματα μετὰ ξωτό.

ἡρῶν } A. χαρὶς [ἐκ τοῦ ἤρως] ἐπθ. δ.
 ἡρῶν } πληστός, πλεονέκτης: مال
 πληστός περιουσίας, φιλοχρημάτων. || جاه
 ἡρῶν } ἡρῶν ἀπληστός θέρσεως ἡ ὑπουργήματος, ἀρ-
 ἡρῶν } χρολίπαρος. || شهرت—ἀπληστός φήμης, φιλόδοξος.

حريصانه } Π. χαριδ-ανέ, ἐπθ. πλεονεκτι-
 κός: — آمال پښوې پλεονεκτικοί
 § ἐπο. πλεονεκτικῶς.

حريف } A. χαριῶς, κ. χειρῶς, ὄν. ὁμότεχνος,
 συνάδελφος § ἄνθρωπος, ἄτομον
 [περιθρονητικῶς ἀντὶ τυχαίως, εὐτελής, ἄβλιος]:
 كـنديك كل — بره σύνελθε ὦ 'γαθέ! [πῖρε ἔξ=
 ριῶ] || كـري — εἰς ἄνθρωπος [εὐτελής].

حریف } Α. χαρίψ, θ. χριψέ, έπθ.
δοιούς.

حریقانه } II. χαριῶ-ανέ, κ. ἀριῶανέ [ρε-
φενέ], ἐπθ, διασκέδασις, εὐωχία γι-
νομένη δι' ἀναλόγου κοινοῦ ἑράνου πᾶν δια-
σκεδάζοντων καὶ εὐωχουμένων· § ἐπρ. δι' ἀνα-
λόγου κοινοῦ ἑράνου [διασκέδασις, εὐωχία].

حريق } A. χαρὴν, ὄν. πυρκαϊά· || كبير — me-
γάλην πυρκαϊά· || هائل — φοβερά πυρ-
καϊά· || خاتاناسوز — πυρκαϊά καταστρεπτική [χα-
νεμαν-δουζ = ἡ οἰκογενείας καταστρέφουσα]· ||
إتقاع ايتك — βάλλω πῦρ, πυρκαϊάν, ἐμπύρην· ||
ظهور اءك — ἐκρήγνυται πυρκαϊά.

حریق ده } Π. χαοικ-ζετέ, ὄν. θῦμα πυρ-
καίᾳς, ἥτοι οὐτινος ἐκάν ἡ οἰ-
κία κτλ. § πλθ. حرق دكان χαοικ-ζετεγκιάν.

حرم } Α. χαρῖν [ἐκ τοῦ حرم] ὄν. τόπος, ὡς
ἡ αὐτὴ οἰκία, ὃν δὲν ἐπιτρέπεται

ἔτιρος νὰ παραδιᾷσῃ, τόπος ἱερός, ἀπαραδι-
δος· § [νομ.] περιοχή: قویونک — ی یعنی حولینک
قویونک ۛ حقوق هے طرفدن قرق آرشد
ἡρεάτος, τοῦτέστι τὸ δικαίωμα τῆς αὐτῆς αὐ-
τοῦ εἶναι πανταχόθεν τεσσάρωντα πῆχεις· ||
ی — منعرك ۛ περιοχή τῶν πηγῶν.

حزار { Τ. χαζάρ, ὄν. εἶδος μεγάλου πρῖονος.

۱۱۱. **حزاران** } T. χαζαρέν, η̄ **حزاران** χαϊζαράν,
 ὄν. εἶδος σχοίνου. || چيچکي — άσκλη-
 πιάδειον [άνθος]. βλ. چرخ فاك.

حزاز { A.χαζαζ [πλθ. τοῦ ἡζαζ] ὄν. κνύος.

حزازانه { A. καζαζ-ιγέ, ἐπθ. λειχννώδης.

حزامت } A. χαζαμέτ, ὄν. θ. βλ. حزم.

حزب } A. $\chi\iota\zeta\alpha$, ὄν. ὁμιλος, σπειρα, μοῖρα
 ἀνθρώπων: قليل—μικρὰ σπειρα § E-
 καστον τῶν ἑκατὸν εἰκοσι μερῶν, εἰς ᾧ διαιρεῖ-
 ται τὸ Κοράνιον: قراآند بر—مقداری تلاوت ابتد
 ἀνέγνωσε τὸ ἑκατοστὸν εἰκοστὸν μέρος τοῦ Κο-
 ρανίου § γοντεία ἀναγινωσκομένη πρὸς θεα-
 πειαν § πλθ. احزاب $\alpha\chi\zeta\alpha\alpha$.

حزق } A. χαζεφι-, ἐπιθ. [ιατρ.]: — صدای
χος ἀμφοροικός, ἦτοι ὁ ἥχος ὁ παρα-
γόμενος ἐν τῇ κοιλότητι τοῦ στήθους κατὰ τὴν
ιατρικὴν σπυθοσκόπησιν, κληθεὶς οὕτως ὡς ὁ-
μοιάζων τῇ ἀντηχήσει κενοῦ ἀμφορέως.

حزم } A. χάρις, ὅν. περισκέψις, πρόνοια :
 — انساك عزمى — τὸ ἀποφα-
 διστικὸν τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ ᾖ ἐγγὺς
 τῇ προνοίᾳ, ἵτοι ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ ἐνεργῇ
 μετὰ περισκέψεως.

۱۰۰
 حزمپورانہ } Π. καζυ - περιδερανέ, ἐπθ.
 περιεσκεμμένος: — مکان — εὐ-

στάθαια περιεδκευμένη· § ἐπρ. περιεδκευμένως.
حزمه { A. χαζμε, ὄν. θ. δέσμη, κόρυμβος;
 { — δέσμη ἰνῶν.

ἁζυμί } Α. ἁζυ-ί, θ. ἁζυ-ιγῆ [ἐκ
 τοῦ ἁζυ] ἐπθ. κροσσωτός.

حزن } A. χαζέν, ὄν. λύπη, θλίψις : بشارت
— دافع ال eĩdησις καλὴ [εὐαγγέλιον]

ἀποσοδοῦσα τὴν λύπην [τὰ φίλῳ-λ-χαζέν]· || ٢٧
— || **πῆϊτῳ-λ-χαζέν**, οἶκος λύπης, πένθους·
βλ. ἐπόμε.

حزن { A. ἄξυν, ὄν. λύπη, πένθος, μελαγχολία, κατάνυξις: وسور — λύπη καὶ χαρά: § πλθ. احزان ἄξυν· βλ. προηγ.

حزن افزا } Π. ἡδίζ-εφίζα, ἐπθ. ὁ αὐξάνων
τὴν λύπην, μελαγχολίαν.—جای
توپوس αὐξάνων τὴν μελαγχολίαν, μελαγχολικός.

10. **Π. κδοξ-εγκιζ**, ἐπθ. ὁ διεγεί-
 ρων τὴν ἀύπνιν, θλιβερός, με-
 λανχολικός.

۱۱۱. **حزن آور** } Π. **ἡδύν-αδέρ**, ἐπθ. ὁ φέρων λύ-
 πην, θλιβερός, μελαγχολικός :
 — **نغمه** ἄσμα, μέλος μελαγχολικόν.

حزيران { χαλιδαν [ἐκ τῆς Συριακῆς] ὄν.
κ. ὁ μὲν Ἰούδιος.

حزيم } Α. χαζιμ [ἐκ τοῦ حزم] ἐπθ. περι-
σκευημένος, περίνους· βλ. حازم.

حزيم { A. ἡρῶϊς, [ὑποκ. τοῦ ἡρῶ] ὄν.
μικρὰ δέσμη [βοτ. ἀνατ.] : — ذوال

ζοῦ-λ-χϝζεῖμ, τὸ θ. — ذات ال ζάτου-λ-χϝζεῖμ,
φακελλῶνης.

حزين } A: χαλιν [χζ. حزن] ἐπθ. πένθιμος, με-
 λαγχολικός: — عاشق ἐραστής μελαγ-

χωλικός. || — قلب καρδια μελαγχολική || — اوار
 φωνή μελαγχολική. || — ان اناστέναγμος με-
 λανχολικός. || — آغلامه — — κλαίω πενθίμως.

حس } A. $\chi\acute{\iota}\delta\epsilon$, ὅν. αἰσθησις, αἰσθημα: —
 درونی ἐνδόνυχον αἰσθημα. || Ρμ. αἰ-

ἡσθάν-
nυ βηματισμόν || ایدیوردی — اوپله — کوکام ἡ καρ-

ια μου οὕτως ησθάνετο || بوسوزدن محاطبك — ایستدی — ενόησεν ὅτι ἐκ τοῦ ἀδ-
ελφού του διηκουσθέντος ὁ πρὸς ὃν ἐλάλει :

220. احساس *ahḥās* : رقيته — αἰσθήματα λεπτά.
) A. χιδο-εν, ἐπρ. αἰσθητικῶς, ὡς πρὸς

} τὴν αἰσθῆσιν.
 } Α. χηδάπ, δν. ὑπολογισμός, λογα-

λογισμός, σκέψις: $\rightarrow$ ταχύτης
 υπολογισμού. || سریع $\rightarrow$ ταχύς υπολογισμός. ||

— کتاب || υπολογισμός διὰ δακτύλων —
 τὰ υπολογισμόν· τὸ ἀποτέλεσμα· ἀκριβεία:

لدى ال — ἰν τῇ ἐλπίδι, عند ال — ἰν τῇ ἐλπίδι

حسنیات } Α. ἡδον-ιγιάτ, ὄν. πλθ. θ. καλὰ, ἀρεταί [ἀντίθ. حشیات] — μεταχειρίζομαι ἐπὶ καλοῦ [λέξιν].

حسین } Α. ἡδον-εῖν [δυνικ.] ὄν. ὁ Χασάν [حسن] καὶ ὁ Χουσεῖν [حسين], ἦτοι δύο υἱοὶ τοῦ Καλίφου Ἀλῆ ἐκ τῆς Φατιμῆ θυγατρὸς τοῦ Μωάμεθ: — جلال دژتتد-λ-ἡδον-εῖν, ὁ πάππος τοῦ Χασάν καὶ Χουσεῖν, ἦτοι ὁ προφήτης Μωάμεθ.

حسود } Α. ἡδον-εῖ [ἐκ τοῦ حسد] ἐπθ. ζηλότυπος, φθονερός [δοτ.]: — ال يلد, ἡδον-εῖ λὰ γεδον-εῖ, ὁ φθονερός δὲν εὐτυχεῖ [πρμ. βλ. حسد].

حسودانه } Π. ἡδον-εῖ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων φθονερός, ζηλοτύπος, φθονερός [λόγος, πρῶξις]: § ἐπρ. ζηλοτύπος, φθονερός.

حسوم } Α. ἡδον-εῖ, ὄν. ἀπαισιότης.

حسی } Α. ἡδον-εῖ, ἐπθ. αἰσθητός, ὁ ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθήσεις: — افق اذی-ζων αἰσθητός: § θ. حسیه: — اشارت اذی-ζων αἰσθητός, ἦτοι διὰ το δακτύλου.

حسیات } Α. ἡδον-ιγιάτ, ὄν. πλθ. θ. αἰσθήματα: — حشیات حشیات — εἰλικρινῆ αἰσθήματα: — حشیات حشیات — φιλικὰ αἰσθήματα: — حشیات حشیات — ὑποκείμενος εἰς αἰσθήματα, αἰσθηματίας, αἰσθηματικός.

حسیب } Α. ἡδον-εῖ [βλ. حسب] ἐπθ. ὁ εὐγενοῦς καταγωγῆς: § λογιστής [βλ. حساب].

حسیت } Α. ἡδον-εῖ [μαῖλλον حشیت] ὄν. θ. εὐαίσθησία [ψυσιολ.].

حسیر } Α. ἡδον [ρζ. حسر] θολερός, θολός, θαμβός: — حشیر حشیر — ὁ ποθὼν ὅπερ ἀπώλεσεν [βλ. حشر].

حسین } Α. ἡδον-εῖν [ὑποκ. τοῦ ἡδον] ὄν. κ. Χουσεῖν, υἱὸς τοῦ Ἀλῆ ἐκ τῆς Φατιμῆ θυγατρὸς τοῦ Μωάμεθ βλ. حشین.

حسیون } Α. ἡδον-εῖ [πλθ. τοῦ حسیون] ὄν. οἱ Ἐπικούρειοι φιλόσοφοι.

حشاری } Τ. ἡ حشاری [ἐκ τοῦ ἡδον] ἐπθ. ἐκείνος, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ συγκρατήσῃ, ζωηρός, κ. σερπετός, πανοῦκλα [ἐπὶ μικρῶν παιδίων]: § τυχοδιώκτης, ψαῦλος.

حشاش } Α. ἡδον-εῖ [ἐκ τοῦ حشاش] ἐπθ. ὁ ἐκδοτος εἰς ναρκωτικά, ὡς τὸ حشاش.

حشاشه } Α. ἡδον-εῖ, ὄν. θ. λειψανὸν ζώης, ψυχῆς, ἐνυπάρχον ἐν τῷ σώματι ἀσθενοῦς ἢ τραυματίου βλ. رمق.

حشر } Α. ἡδον, ρ. ἀψ. τὸ συναθροῖσθαι, ἢ ἀναστῆσαι ἓνα ἢ ὅλους τοὺς νεκροὺς καὶ ἀγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τῆς β' παρουσίας ὅπως κριθῶσι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν || — ἀνάστασις νεκρῶν || — ἀνάστασις σωμάτων || — دك — μέχρι τῆς ἀναστάσεως || — يوم ال — ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως καὶ κρίσεως: § ἡδον — دك — ἡδον — ἡδον ἐν τῷ ἡδον, πλῆθος ἀπειρον [ἀνάστασις ἐντὸς ἀναστάσεως]: βλ. نشر.

حشرات } Α. ἡδον-εῖ [πλθ. τοῦ ἀχρηστοῦ] ὄν. θ. ἔντομα, ἐρπετά, ζῶα μικρὰ καὶ βλαβερὰ ὡς ὁ μύρμηξ, ἢ ἀράχνη, ὁ σκορπίος, ἡ σαῦρα, ὁ μῦς: § μετφ. ψαῦλοι: — حشاری حشاری — ὅμας ψαύλων βλ. حشاری.

حشرجه } Α. ἡδον-εῖ, ὄν. θ. ἀγών [ροχα-ζήτων] ψυχωροαγούντος.

حشری } Α. ἡδον-εῖ, βλ. حشاری.

حشفه } Α. ἡδον-εῖ, ὄν. θ. κεφαλὴ κανυλοῦ [ἀνατ.]: § [βτ.] نبات — ζωοθήκη.

حشم } Α. ἡδον-εῖ, ὄν. αἰδώς: § ὀργή [δπν.].

حشم } Α. ἡδον-εῖ, ὄν. ἀκολουθία, ἦτοι τὸ σύνολον οἰκείων καὶ ἀνθρώπων ἐξόχου προσώπου, ἀκόλουθοι, θεράποντες: — خدم حشمت — οὐ ἡδον-εῖ, ἀκόλουθοι καὶ θεράποντες: || حشمت حشمت — νομάς.

حشمت } Α. ἡδον-εῖ [βλ. προηγ.] ὄν. θ. μεγα-λεῖον, μεγαλοπρέπεια, προερχομένη ἐκ τῆς πολλῆς ἀκολουθίας: || βλ. شوکت.

حشمتانه } Π. ἡδον-εῖ-ανέ, ἐπθ. αὐτοκρατορικός, βασιλικός [ἐπὶ ξένων ἡγεμόνων]: طرف — ذات ἡ ἡδον-εῖ-ανέ, ἡδον-εῖ-ανέ — ἐκ μέρους τῆς ἡδον-εῖ-ανέ.

حشمتیناه } Π. ἡδον-εῖ-ανέ, ὄν. Μεγαλειό-τατος [ἐπὶ ξένων ἡγεμόνων].

حشمتیناهی } Π. ἡδον-εῖ-ανέ, ὄν. Μεγα-λειότης [ἐπὶ ξένων ἡγεμόνων]: § ἐπθ. αὐτοκρατορικός, βασιλικός.

حشمتلو

} T. A. حشمتی χαύμετ-λοῦ, ἐπθ. Me-
 } γαλειότατος [τίτλος ἀπονεμόμενος
 αὐτοκράτορας καὶ βασιλεῖς τῆς Εὐ-
 ρωπῆς] - ὁ Μεγαλειό-
 κρατὼρ τῆς Γερμανίας. || 32. شوکتلو.

حشمتیاب

Π. χαῖμεν-μεάπ, ὄν. Μεγαλειό-
τατος [τίτλος αὐτοκρατόρων
τῆς Εὐρώπης]. βλ. شوكتآب.

حشو

A. χάεθ, ὄν. στοιδῆ, ἦτοι βάμβαξ,
μαλλίον ἢ ἄλλο χρῆσιμεῦον ὅπως πα-
ρῇ τις στρωμνὴν, προσκεφάλαιον, ἀνά-
κτλ. παραγέμισμα· § λέξις περιττὴ ἐν
ο, περιττολογία, παραπλήρωμα, ὡς λε
ἔμψα βὲ λάκιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλὰ, ἢ ἔω
ῖκατα γιάνλην, μόνον· ὄνον· § [ἀνατ.]
μα· σπλάγχχνον· § ἁ ἀνγῶ.

حشوی

Δ. καὶ ἐγγυματώδης·
σπλάγχνα τῶν σπλάγχνων.

حشویات

Α. χαῖρε τ[βλ. حسو] ὃν.πλθ.
 Θ. λέξεις περιτταὶ ἐν τῷ λό-

ἡψ, περιττολογίαι, παραπληρώματα: اشعاره — *en tois poimiasin autou den dynatai tis na dielθh ek tōn perittōn lēxewōn.*

حشیش

Α. χαΐϊζ, ὄν. χόρτον ξηρόν· § φύλ-
λον ἰνδικοῦ καννάδεως, ἐξ οὗ τὸ
Xadīc· βλ. και اسرار.

حشاشه

A. χαίσε-έ, ὄν. θ. χορτον: حشيشة الجمار
χαίσετον-λ-χηυάθ, ὀνάκανθα. ||

الخنازير — κασιέσεων-λ-χναζιρ, ἀπαρὶν' ||
 الدود — κασιέσεων-τ-ζοῦτ, σκοληκίτης' || الرثه —
 κασιέσεων-ρ-ριέ, πνευμονόχορτον' || الزواج —
 κασιέσεων-ζ-ζοδζάδζ, κνίδη' || الطوع — κα-
 σιέσεων-θ-θουτοῦ, ἱππουρις' || السعال — κασιέ-
 σεων-θ-θου'άδ, πετασίτης' || الشرح — κασιέσεων-
 θ-θέροζ, λυχνίς' || الفرج — κασιέσεων-λ-θέροζ,
 κυνοκοράμνη' || القمل — κασιέσεων-λ-καμλ, ἀ-
 λεκτορολόφος' || الكلب — κασιέσεων-λ-κέλτ,
 πράσιον' § πλθ. حبشاث κασιέσας — νό-
 δουχίς [ψυτ.] § άνωμ. πλθ. حشاش κασαΐζ.

حشم

Α. καὶ τοῦ [ἐκ τοῦ حشم] ἐπθ. μεγα-
οπρεπής.

حصات

Α. χαράτ, ὄν. θ. χάλιξ, κ. χαλίκι·
ξ [ιατρ.] λιθίασις [νοσ.]: 𐀭𐀮𐀭 —

καθάπτου-λ-βῆν, ὠρόλιθος || البول — καθα-
 ρου-λ-πῆ6λ, οὐρόλιθος || الخ ἢ الدماغ — καθα-
 ρου-λ-τινιδ ἢ καθαρου-λ-μουκκ, ἐγκειθαλῶλι-

ὅρας· || عينه — ἡαδᾶτι ἀνιγῆς, ὁφθαλμοδάλιος· ||
 الما — ἡαδᾶτου-λ-μεδανῆς, κυστὸδάλιος· || —
 الصفا ἡαδᾶτου-θ-δαφῶρ, χολῶδάλιος· || الكليه — ἡα-
 δᾶτου-λ-κιλγῆς, νεφροδάλιος.

حصاتی

A. χαθατ-ι, θ. حاثیه χαθατιγέ,
ἐπθ. ληθιδν, ληθιδης, ψαμμωδης.

حصاد

Α. χαράτ,δν. θεωρισμός: مروعات
 θεωρισμός τῶν σπαστῶν. || تار لک

5— θεωρίῃς τῶν ἀγῶν· || — وقت ὁ καιρὸς τοῦ θεωρίσασθαι.

حصاد

Α. χασομάτ [ἐκ τοῦ προηγ.] θεω-
ρήτης.

{ حصار

A. **ἡ**νοθάς, ὅν. φρουρίον, ἀκρόπολις:
ی - روم ايلي φρουρίον ἐν τῇ Εὐρω-
του Βοσπόρου καὶ χωρίον || اناطولی
ριον ἐν τῇ *Ανατολικῇ δ' ἔχθη αὖ-
χωρίον § ἀντι μاحاص βλ.

حَصَافَت

Α. χαθαφέτ, ὄν. θ. δύναμις νοός, ὁ-
ρισμός σκέψης, ἐμβρίθεια, περίνοια.

{ حصان

A. χρηδάν, ὄν. κήλων, ἀλογον βαρ-

حصانت

} A. κατανέτ' ὄν. θ. ὁ χυρότης, ἐρυ-
 } μότης φρουρίου, θέδεω: موقع
 θέδεω: § θαφροσύνη γυναικός.

حصه

Α. χαρπὲ καὶ χαδαπὲ, ὄν. θ. ἰλαρὰ
[νός.] βλ. καὶ قزاقو § ζωηρός,
παίς], τὸ ἡμέτερον πανοῦκλα· βλ.
حشاري.

حصى

λ. χαδαῖι, θ. حصيد χαδαῖιγέ, ἐπθ.
νοσηοός, νοσῶδης.

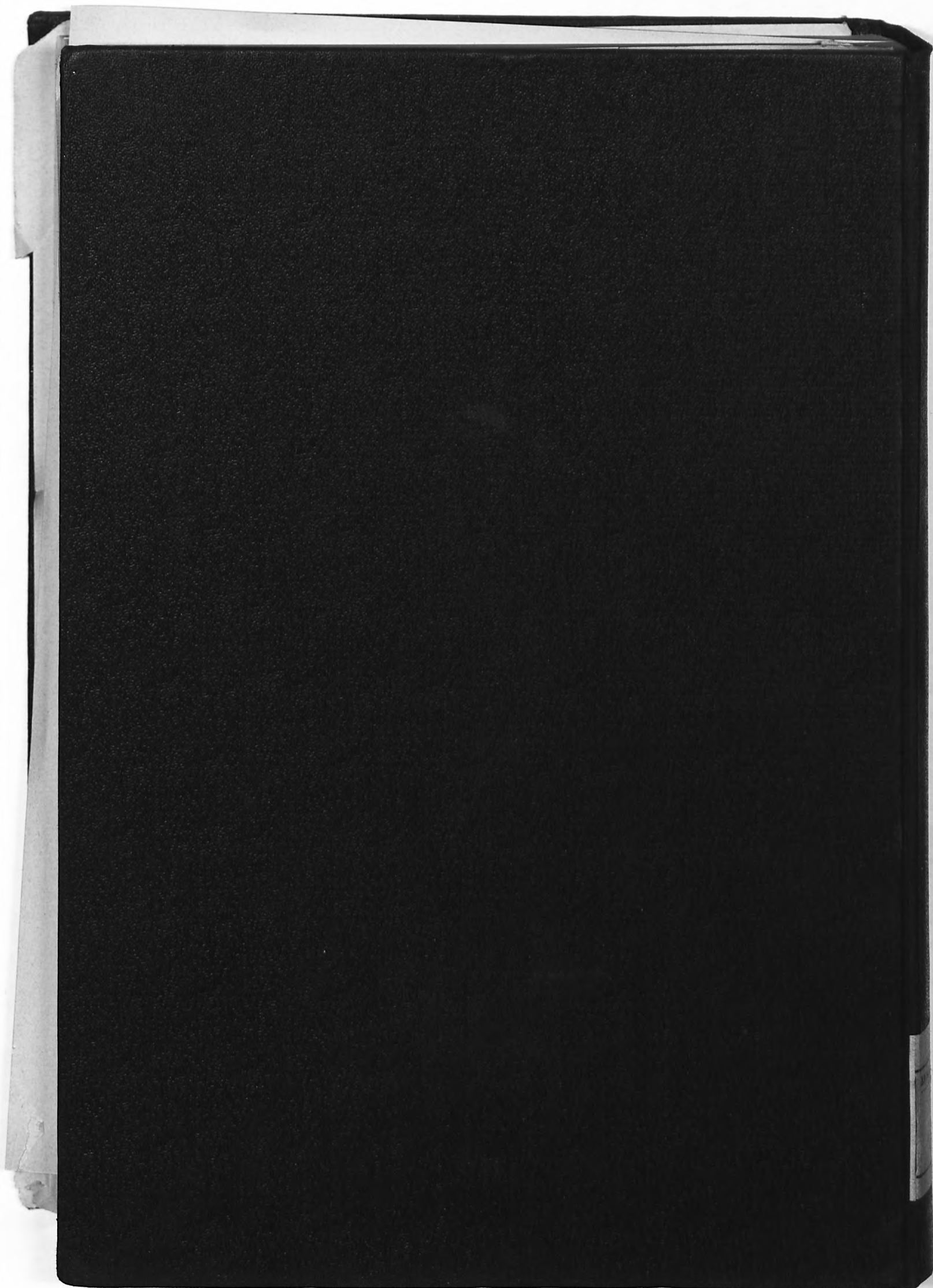
4.2.2.2

Α. καὶ καὶ αὐτῶν, ὁ. τὸ γίνεσθαι
 τι δῆλον, ἐναργέως τὸ δεῖν τι
 τοποθετηθῆναι ἐν τῷ ἄλλῳ.

22 } A

ῥατόρ. α.ψ. περικύκλωσις, περιο-
 ρισμός, πολιορκία, ἀποκλεισμός· ἁ-
 —πολιορκία φρουρίου· ۾ موقع
 ۾. πολιορκία θέσεως ἢ στρατιω-
 τίας· ۾ کججیلک سواحل خلقه ی
 τῆς ναυτιλίας εἰς τοὺς κατοίκους
 ۾ و تحیدی
 ۾ κτλ.]· ۾ عمرک عبادتہ ی
 βίου εἰς τὴν προδευχτήν. ۾ ۾ ۾
 περιορίζω, πολιορκῶ, ἀποκλείω,
 ἱτ.] ۾ نظر اٹک ۾ ۾ ۾
 λήμμα εἰς ἓν μέρος, εἰς ἓν ζήτημα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας